

GRÆCÆ
GRAMMATICES
RUDIMENTA.

in Usum Scholæ Regiæ Westmonasteriensis.

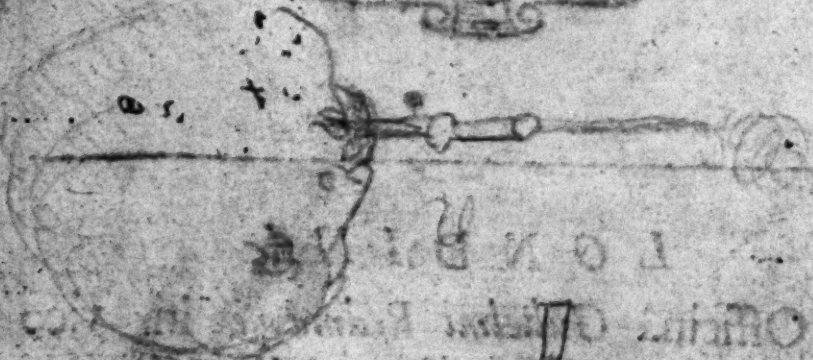
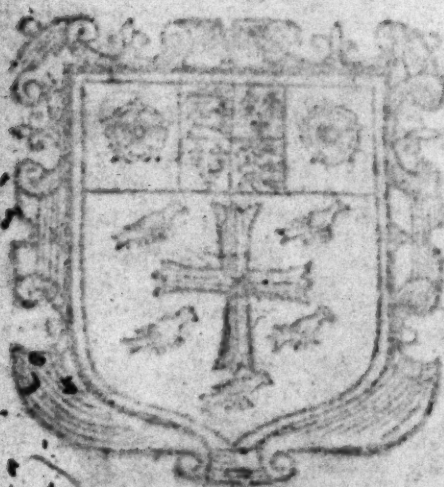
LONDINI,
Ex Officinâ Gulielmi Redmayne in vico
vulgò vocato Jewen-street. MDCCVII.

1707

GRAMMATICES

Mr. Wilkins

F
A
B
T
A
E
Z
H
O
I
K
A
M
N
B
O
P
P
T
T
X
Y
S

Ex Libris
Relig.

John [unclear] Wetherston

SLITERÆ Γράμματα

Græcorum sunt viginti quatuor.

Figura.	Nomen.		Potestas.
A α	ἄλφα	alpha	a
B β	ἔνθα	beta	b
Γ γ	γάμμα	gamma	g
Δ δ	δέλτα	delta	d
E ε	ἑψιλόν	e psilon	e breve
Z ζ	ζέτα	zeta	z
H η	ἦτα	eta	e longum
Θ θ	ῥέτα	theta	th
I ι	ιώτα	iota	i
K κ	κάππα	kappa	k e
Λ λ	λάμβδα	lambda	l
M μ	μῦ	mu	m
N ν	νῦ	nu	n
Ξ ξ	ἔξι	xi	x
O ο	ο μικρόν	o micron	o parvum
Π π	πί	pi	p
Ρ ρ	ῥῶ	rho	r
Σ σ	σίγμα	sigma	s
Τ τ	τάυ	tau	t
Υ υ	υ ψιλόν	u psilon	u
Φ φ	φί	phi	ph
Χ χ	χί	chi	ch
Ψ ψ	ψί	psi	ps
Ω ω	ω μέγα	o mega	o magnum

Ex Literis septem sunt Vocales πανήνεια, α, ε, η, ι, ο, υ, ω.
 Reliquæ septendecim sunt Consonantes Συμφωνία.

Vocales Analogæ.

Longæ α, η, ω. Breves ε, ι, ο. Ancipites α, ι, υ.

Præpositivæ α, ε, η, ο, ω. Subjunctivæ α, ι, υ.

† υ Præpo-
sitiva est
ante i.

Ex P. æpositivâ & Subjunctivâ fit Diphthongus.

Diphthongi δι, δι, ρι, ι, ε.

Sex propriæ α, ε, η, ο, ω.

Sex improprie α, ε, η, ο, ω.

α, ε, η, ο, ω.

Stres surdæ α, ε, η, ο, ω.

Stres absonæ α, ε, η, ο, ω.

Consonantes

Sunt duplices, Mutæ α, β, γ, δ, θ, κ, π, τ, φ, χ.

|| Pro δ, κ, π, σ.

† Pro γ, κ, ε, χ, & ante
eodem ubiq; sonat ut v.
μ ante β, μ, π, φ, ψ.
& plerumq; ρ, σ, an-
te similem.

Duplices α, β, γ, δ, θ, κ, π, τ, φ, χ.

Liquidæ α, β, γ, δ, θ, κ, π, τ, φ, χ.
tabiles α, β, γ, δ, θ, κ, π, τ, φ, χ.
† υ, ρ.
σ littera solitaria, sup pote-
statis, μοναδικόν, ἀσπέρων.

Literis accidunt Spiritus.

Spiritus πνεύματα

Duo sunt: { Lenis sive tenuis ψαδν (').
{ Asper sive densus δαδν (').

Omnis Vocalis vel Diphthongus initialis spiritu te-
nui vel aspero notatur, ut δῆμιος mons, δῆμιος terminus; υ,
semper aspero, ut δῆμιος sus: sic etiam ρ tenuis, ut
ρῆμιος nasus. Quod si ρ in medio geminetur, prius leviga-
tur, alterum aspiratur, ut μύρρα myrrha.

Consonæ mutæ tametsi nullo { Tenuis ψαδν, π, κ, τ.
spiritu notentur, pro ratione ea { Medias μιας, β, γ, δ.
men illius inclusi dividuntur in { Aspirata δαδν, φ, χ, θ.

Opposita inter se, ἀντίστοιχα, { π, β, φ.
{ κ, γ, χ.
{ τ, δ, θ.

Tenuis elidit Vocali aut Diphthongu suâ migrant in
Aspiratas, si sequens Vocalis aut Diphthongus aspi-
ratur: π, κ, in suas Aspiratas φ, χ.

Ex Literis Syllabæ fiunt, ex Syllabis Dictiones, ex
Dictionibus Oratio.

Syllabis accidunt Tempora, Accentus, Apostrophus.

Rudimenta.

Tempora χρόνοι

Duo sunt: Longum (—), Breve (υ). Utrumque vel Naturā habet, ut χαμών hyems, ὁρὸς aestas. Positione, ὥσπερ, ut μάστιξ flagellum, πᾶσις puer. Uti γένεσις, ut τίτταρ Πιδεῖς.

Accentus ᾠροσφῆαι

Sunt tres: Acutus ὀξεῖα (´), Gravis βαρεῖα (˘), Circumflexus περισπωμένη (ˆ).

Acutus habet locum in ultimā, penultimā, antepenultimā: unde vocabulum dicitur acutitonum ὀξύτονον, ut Θεός Deus: penacutum περισπωτόν, ut κόσμος mundus: antepenacutum ἀντισπωτόν, ut ἄγγελος angelus.

Circumflexus in ultimā & penultimā: unde vocabulum dicitur circumflexum περισπωμένον, ut αὖθις fuit arbor: antecircumflexum ἀντισπωμένον, ut οὐκ οὐκ fuit.

Gravis tantum in ultimā signatur: unde vocabulum dicitur (ut prius) ὀξύτονον, ut Χεῖρς Christi: Sed in omni syllaba intelligitur, in quā accentus non pingitur. In ultimā verō si nullus sit accentus, vocabulum dicitur gravitonum βαρύντονον, ut κόσμος, ἄγγελος, Κύριος.

Apollrophus ἀποστροφος (˘)

Notat α, ε, ι, ο, αι, ultimas breves abiectas esse propter vocalem vel diphthongum proximē sequentem, ut εἴτ' ὅρα, neque somnium: si sequens illa aspiretur, mutatur tenuis praecedens in aspiratam, ut εἴδ' ὕπαρ neque visio, νύχ' ὅλως totam noctem, ἦθ' ἔγω; quid ita?

DICTIONES λέξεις

Octo sunt: Articulus ἄρθρον, Nomen ὄνομα, Pronomen ἀντωνυμία, Verbum ῥήμα, Participium μετοχή, Adverbium ἐπίρρημα, Conjunctio συνδισμοί, Praepositio πρόθεσις. Ex his priorēs quinque sunt declinabiles ἑλπίς, tres posteriores sunt indeclinabiles ἀχλὺς. Declinabiliū alia regulares ἀνώλογοι, alia irregulares ἀνώμαλοι.

Dictionum Affectiones πλῆθος sunt, 10^{ae} Communes: Species εἶδος, Figura σχῆμα: Species, Primitiva ἀσύνθετον, Derivativa παραγώγον: Figura, Simplex ἀπλὴν, sive Incomposita ἀσυνδιστόν; Composita συνδιστόν; Decomposita παρασυνδιστόν: 20^{ae} Propriae, Dictioni declinabili omni, ut Persona πρόσωπον prima, secunda, tertia, & Numerus; vel omni praeterquam Verbo, ut Genus, Casus, & Declinatio; vel Verbo & Participio, ut Tempus; vel soli Verbo, ut Modus & Conjugatio.

*Sub Adverbio comprehenditur Interjectio.

Nominativus casus dicitur rectus ceteri

4

Græcæ Grammatices

ὁ βέλγικος

Numeri αἰσθητοὶ tres: Singularis ἑνικός, Dualis δι-
κός, Pluralis πληθυντικός.

Casus πέντες quinque: Nominativus ὀνόματι, Geniti-
vus ἡμετέρῃ, Dativus δοτική, Accusativus αἰτιατική, Vo-
cativus κλητική.

Genera ἦν quatuor: Masculinum ἀρσενικόν, Fœmi-
ninum θηλυκόν, Neutrum ὀνόματι, Commune κοινόν.

Articulus

Est duplex, { Præpositivus, ὁ, ἡ, τό, hic, hæc, hoc.
Subjunctivus, ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod.
Articulus præpositivus.

Singular.				Dual.				Plural.			
N.	G.	D.	Ac.	N.	A.	G.	D.	N.	G.	D.	Ac.
Masc. ὁ	τοῦ	τῷ	τὸν	τῷ	τοῖν	οἱ	τοῖς	οἱ	τοῖς	τοῖς	τοῖς
Fœm. ἡ	τῆς	τῇ	τήν	τῇ	ταῖν	αἱ	ταῖς	αἱ	ταῖς	ταῖς	ταῖς
Neut. τὸ	τοῦ	τῷ	τὸν	τῷ	τοῖν	τὰ	τοῖς	τὰ	τοῖς	τοῖς	τοῖς

Articulus subjunctivus.

Singular.				Dual.				Plural.			
N.	G.	D.	Ac.	N.	A.	G.	D.	N.	G.	D.	Ac.
Masc. ὅς	οὗ	οὔ	ὃν	ὃ	οἷν	οἱ	οἷς	οἱ	οἷς	οἷς	οἷς
Fœm. ἥ	ἧς	ἧ	ἥν	ἥ	αἷν	αἱ	αἷς	αἱ	αἷς	αἷς	αἷς
Neut. ὃ	οὗ	οὔ	ὃν	ὃ	οἷν	τὰ	οἷς	τὰ	οἷς	οἷς	οἷς

Sic δὲ, ἡ, ὅ, ὅς, ὅς.

Declinationes nominum maiorum
sunt quinque **NOMEN** quibus tres
prioræ sunt nominum simplicium
et incontractum Substantivum. due posterioræ.

Declinationes ἁπλῶς sunt decem, quinque nominum
Simplicium, quinque nominum Contractorum.

Declinationes Simplicium

Quatuor priores sunt parasyllabica ἰσοσυλλαβικά, non
crescentes Genitivo; à se invicem distinctæ termina-
tione recti: Quinta verò est imparisyllabica ἀνισοσυλλα-
βικά, Genitivo crescens.

In omnibus declinationibus

Nom. Ac. Voc. Dualis idem est, similiter Gen. &
Dat.

Nom. Voc. Pluralis idem est: Gen. perpetuò definit
in ον.

Per singulos Numeros idem est Nom. Accus. Voc.
Neutrorum, quæ pluraliter semper exeunt in α, nisi in
quarta Simplicium, ad ministrum secundum
simplicium dialecticæ usum
in ον

Declinationes Græcorum sunt sex
quarum due prioræ sunt simpliciores et parasyllabicae
tertia est simplex et imparisyllabica et due posteriores
sunt contractæ et imparisyllabicae crescentes per os primum

Rudimenta.

Prima Declinatio

Duas habet terminationes, α & η, generis tantum masculini, ut ὁ ταμίαι quæstor, ὁ τελώνης publicanus.

Sing. N. ὁ ταμίαι, G. τοῦ ταμίαι, D. τῷ ταμίαι, A. τὸν ταμίαι, V. ὁ ταμίαι.

Dual N. & A. τὼ ταμίαι, G. & D. τῶν ταμίαι, V. ὁ ταμίαι.

Plural. N. οἱ ταμίαι, G. τῶν ταμίαι, D. τοῖς ταμίαι, A. τοὺς ταμίαι, V. ὁ ταμίαι.

Sing. N. ὁ τελώνης, G. τοῦ τελώνης, D. τῷ τελώνη, A. τὸν τελώνη, V. ὁ τελώνης.

Dual. N. & A. τὼ τελώνη, G. & D. τῶν τελώνη, V. ὁ τελώνης.

Plural. N. οἱ τελώνη, G. τῶν τελώνη, D. τοῖς τελώνη, A. τοὺς τελώνη, V. ὁ τελώνης.

Dativus singularis in quatuor prioribus Declinationibus Simplicium, & quintâ Contractorum habet e semper subscriptum finalibus α, η, ω.

Subscribitur ple- } Distinctionem, ut τῷ ταμίαι in Dativo singu-
rum; vel } lari, τὸν ταμίαι in Nominativo duali.
propter. } Deperditionem, ut κέραι, κέρη. Syllaba enim
ex qua deperditur e substituitur.

Nomina in η, ut Σατράπης Satrapa; in ης, ut Παιδίας magister. Gentilia, ut Σκύθης Scythia; & Composita a πωλῶ vendo, μέτῳ metior, τείνω tēro, formant Vocativum in α, ut ὦ Σατράπια, ὦ Παιδιά, &c.

Secunda Declinatio

Duas habet terminationes, α & η, generis fœminini; ut ἡ μήσα mīsa, ἡ πημή hono.

Sing. N. ἡ μήσα, G. τῆς μήσης, D. τῇ μήσῃ, A. τὴν μήσῃ, V. ἡ μήσα.

Dual. N. & A. τὰ μήσα, G. & D. τῶν μήσων, V. ἡ μήσα.

Plural. N. αἱ μήσαι, G. τῶν μήσων, D. ταῖς μήσαις, A. τὰς μήσαις, V. ἡ μήσαι.

Sing. N. ἡ πημή, G. τῆς πημῆς, D. τῇ πημῇ, A. τὴν πημῇ, V. ἡ πημή.

Dual. N. & A. τὰ πημή, G. & D. τῶν πημῶν, V. ἡ πημή.

Plural. N. αἱ πημαί, G. τῶν πημῶν, D. ταῖς πημαῖς, A. τὰς πημαῖς, V. ἡ πημαί.

Finite in σα, & α purum, faciunt Genitivum in ας, & Dativum in α, ut ἡμέρα-ας dies, φιλία-ας amicitia. Litera vel syllaba pura α. &c. dicitur, quam vocalis vel diphthongus præcedit.

Distinctio singularis in hac sequente Declinatione habet e semper subscriptum finalibus α η ω

Sign.

Rudimenta.

Sing. N. ὁ πᾶν, G. τοῦ πᾶν, D. τῷ πᾶνι, A. τὸ πᾶνα, V. ὁ πᾶν.

Dual. N. & A. τὼ πᾶνε, G. & D. τοῖν πᾶνοιν, V. ὁ πᾶνε.

Plur. N. οἱ πᾶνες, G. τῶν πᾶνων, D. τοῖς πᾶσι, A. τὰ πᾶνα, V. ὁ πᾶνες.

Sing. N. τὸ σῶμα, G. τοῦ σώματος, D. τῷ σώματι, A. τὸ σῶμα, V. ὁ σῶμα.

Dual. N. & A. τὼ σῶματι, G. & D. τοῖν σῶματιν, V. ὁ σῶματι.

Plur. N. τὰ σῶματα, G. τῶν σῶμάτων, D. τοῖς σῶμασι, A. τὰ σῶματα, V. ὁ σῶματα.

quia ad hunc nominem in as ados terminantur

Ut variae sunt Terminations Nominativorum, ita variae etiam Vocales & Consonantes sunt Genitivorum ante Θ.

Termina-

-tiones.

Nom. Gen.

α { στος τὸ σῆμα, signum.
ακίος τὸ γάλα, lac.
ι { ιος, εως τὸ σῆμα, signum.
δος τὸ εὐέλπι, spes bona.
ι { εδος τὸ δυσπῆ, inauspicatum.
ινος τὸ πῆ, quid.
ιτος τὸ μέλι, mel.
υ { εος τὸ ἄστυ, urbs.
υς τὸ ναπύ, sinapi.
ω { οος ἡ ἡχώ, sonus.
αν { ανος ὁ Παῖς, Puer.
αν { ανίος τὸ πᾶν, omne.
εν { ενος τὸ τῆρεν, tenerum.
εν { ενίος τὸ χαρίεν, gratiosum.
ιω { ιως ὁ μῆς, mensis.
ιω { ενος ἡ ἡμέρα, mens.
ι { νος ὁ ἡ ἀγνός, agnus.
ιν { ενος ἡ ἡ ῥηγίον, lictus.
ον { ονος τὸ μέγαν, majus.
ον { ονίος τὸ πῆλον, verberans.

Nom. Gen.

υν { υνίος τὸ τυπῆν, verberaturus.
υν { οδος τὸ δίπεν, bipes.
ιω { ιως ὁ μάστιξ, curris.
ιω { ινίος τὸ ζῶντι, junctus.
ων { ωνος ὁ κλῶν, ramus.
ων { όνος ὁ κατῶν, portus.
ων { ωνίος ὁ ξενόφων, Xenophon.
ων { ονίος ὁ λῆων, leo.
ων { νος ὁ ἡ ἡ κλῶν, canis.
α { αρος ἡ κατὰ, strepitus.
α { ακος ὁ ὄρεξ, chorax.
α { ακίος ὁ ἀνάξ, rex.
ε { εκος ἡ κρεξ, crex puer.
η { ηρος ὁ βεπλῆ, stimulus.
η { ηκος ὁ σεῆξ, vespa.
η { εκος ἡ ἀλώπτεξ, vulpes.
η { ηρος ὁ ἡ βήξ, tussis.
ι { ιρος ὁ πῆπιξ, cicada.
ι { ικος ἡ φειξ, motus frmitus.
ι { ιρος ἡ ἡ ὄρεξ, orax.

Termi-

Termina-

-tiones.

Nom. Gen.

οξ { ογος ἢ φλοξ, flamma.
 οξ { οκος ἢ ποξ, bimulus.
 υγος ἢ ἀντυξ, ambitus rotæ.
 υξ { υκθ ὁ, ἢ ἀμπυξ, calendrium.
 υξ { υχος ὁ ὄνυξ, unguis.
 υκθ ἢ νυξ, nox.
 ωξ { ρος ὁ ῥωξ, rapax.
 ωξ { κθ ἢ ποξ, roris gutta.
 γξ { γγος ἢ φέρωγξ, cithara,
 γξ { ξκθ ὁ κῆ, ἢ λυγξ Lynx.
 αξ { ρος ὁ κῆ, ἢ αἰξ, capra.
 λξ { κος ἢ ὠλξ, fulcus.
 ρξ { κος ἢ σαρξ, caro.
 αρ { αρος ὁ ἰαρ, sturnus.
 αρ { αρος ἢ ἀλωρ, uxor.
 αρ { αρος τὸ ἦπαρ, jecur.
 ειρ { ερος ὁ ποειρ, pediculus.
 υξ { ηρος ὁ διηρ, fera.
 υξ { ερος ὁ ἀδης, arista.
 οξ { ορος τὸ ἄσπ, ensis.
 υξ { υξθ ὁ κῆ, ἢ μάστιγξ, testis.
 ωξ { ωρος ὁ πορ, fur.
 ωξ { ορθ ὁ ἀλέκτωρ, gallus.
 αξ { αξθ τὸ σπῶρ, sordes.
 αος ὁ λίθς, lapis.
 αξ { αξθς ἢ ἱκμάς, vapor.
 αξ { αρος ὁ μέλας, niger.
 αξ { αξθς ὁ γίγας, gigas,
 αξ { αξθς τὰ γῆρας, senectus.
 αξ { αξθς ὁ κῆ, ἢ παῖς, puer.
 αξ { αξθς ἢ δαῖς, convivium.
 αως { αως ἢ ναῖς, navis.
 ες { εος τὸ ἀληθές, verum.
 ες { ειδος ἢ κλεις, clavis.
 ες { εινος ὁ δεις, quidam.
 ες { ενος ὁ χλεις, pecten.
 ες { εθλος ὁ χαρίεις, gratiosus.
 ευς, εθ, εως ὁ βραχδης, arbiter.

Nom. Gen.

ηξθς ὁ ῥυθς, bipennis.
 ηθς ὁ σης, tinea.
 ηξθς ὁ ἀργῆς, albus.
 ηξθς ὁ κορῆς, caput.
 λωθς ὁ βελῆς, senator.
 εθθς ὁ Κλήμης, Clemens.
 ιθς, εως ἢ μιλῆς, ira.
 ιθς ἢ ἀσις, clypeus.
 ις { ιθς ὁ κῆ, ἢ ὄρνις, avis.
 ις { ινθς ἢ ἴς, fibra.
 ις { ιςθς ἢ Θέμις, Themis.
 ιτθς ἢ γαίς, gratia.
 ος { οςθς ἢ οἰς, ovis.
 ος { εθς τὸ βάθος, profunditas.
 ος { οθς τὸ τυτθς, verberans.
 οος ὁ χυθς, cutis.
 οθς ὁ πῦς, pes.
 υς { ονθς ὁ ὀδῆς, dens.
 υς { κθς ὁ πλακῆς, placenta.
 κθς ὁ πυρῆς, fasciculus.
 ατθς τὸ ἦς, auris.
 υας ὁ μῦς, mus.
 εος, εως ὁ πῆγς, cubitus.
 υς { υθς ἢ χλαμῆς, chlamys.
 υς { υθς ἢ κώμης, fasciculus.
 ιως ὁ Φόρυς, Phorcys.
 λωθς ὁ ζῶνς, juvenis.
 ωος ἢ ἦρος, heros.
 οος ἢ αἰδῆς, pudor.
 ως { ωθς ἢ φῶς, macula ab igne in-
 ωτθς ὁ ἔρως, amor. (usta.
 οτθς ὁ τυτθς, verberans.
 λς { λος ἢ ἀλς, mare.
 υς { ιθς ἢ ἑλμῆς, tinea.
 ρς { ρθς ὁ κῆ, ἢ κῆ τὸ μαίναρς, felix.
 ρς { ρθς ὁ κῆ, ἢ ἀρς, agnus.
 ατθς ἢ φαῖς, avis nomen.
 ατθς { πος ἢ λαλῶν, turbo.

Termi-

-tiones.

Nom. Gen.

οὐ πρὸς ἡ δὲ, vox.

Σπας ὁ γὰρ, *und ur.*

Σαθ δ Κίρυϛ, Cinyps flavus.

Santo: o Spirit, assentator.

Σοπος ὁ γάρτος, legumen.

१०८३

07089

С. С. Давыдов

2

3. ನಿರ್ದೇಶನ ಇಂಥ.

1940-1941, U. S. Army
1942-1943, U. S. Army

THE
MEXICAN
CITY
OF
MEXICO

4200

45

2

παι, παι-

Da patv,
Steph.

1950

17

Nomina in
& inter

§ inter-
dum abii-

ciunt ξ , ut

ထိုအခါ၌

10. **10. 10. 10.**

— 1911 was
— 1912

783

10

10

1997-1998, 1998-1999, 1999-2000, 2000-2001, 2001-2002, 2002-2003, 2003-2004, 2004-2005, 2005-2006, 2006-2007, 2007-2008, 2008-2009, 2009-2010, 2010-2011, 2011-2012, 2012-2013, 2013-2014, 2014-2015, 2015-2016, 2016-2017, 2017-2018, 2018-2019, 2019-2020, 2020-2021, 2021-2022, 2022-2023, 2023-2024, 2024-2025, 2025-2026, 2026-2027, 2027-2028, 2028-2029, 2029-2030, 2030-2031, 2031-2032, 2032-2033, 2033-2034, 2034-2035, 2035-2036, 2036-2037, 2037-2038, 2038-2039, 2039-2040, 2040-2041, 2041-2042, 2042-2043, 2043-2044, 2044-2045, 2045-2046, 2046-2047, 2047-2048, 2048-2049, 2049-2050, 2050-2051, 2051-2052, 2052-2053, 2053-2054, 2054-2055, 2055-2056, 2056-2057, 2057-2058, 2058-2059, 2059-2060, 2060-2061, 2061-2062, 2062-2063, 2063-2064, 2064-2065, 2065-2066, 2066-2067, 2067-2068, 2068-2069, 2069-2070, 2070-2071, 2071-2072, 2072-2073, 2073-2074, 2074-2075, 2075-2076, 2076-2077, 2077-2078, 2078-2079, 2079-2080, 2080-2081, 2081-2082, 2082-2083, 2083-2084, 2084-2085, 2085-2086, 2086-2087, 2087-2088, 2088-2089, 2089-2090, 2090-2091, 2091-2092, 2092-2093, 2093-2094, 2094-2095, 2095-2096, 2096-2097, 2097-2098, 2098-2099, 2099-2100, 2100-2101, 2101-2102, 2102-2103, 2103-2104, 2104-2105, 2105-2106, 2106-2107, 2107-2108, 2108-2109, 2109-2110, 2110-2111, 2111-2112, 2112-2113, 2113-2114, 2114-2115, 2115-2116, 2116-2117, 2117-2118, 2118-2119, 2119-2120, 2120-2121, 2121-2122, 2122-2123, 2123-2124, 2124-2125, 2125-2126, 2126-2127, 2127-2128, 2128-2129, 2129-2130, 2130-2131, 2131-2132, 2132-2133, 2133-2134, 2134-2135, 2135-2136, 2136-2137, 2137-2138, 2138-2139, 2139-2140, 2140-2141, 2141-2142, 2142-2143, 2143-2144, 2144-2145, 2145-2146, 2146-2147, 2147-2148, 2148-2149, 2149-2150, 2150-2151, 2151-2152, 2152-2153, 2153-2154, 2154-2155, 2155-2156, 2156-2157, 2157-2158, 2158-2159, 2159-2160, 2160-2161, 2161-2162, 2162-2163, 2163-2164, 2164-2165, 2165-2166, 2166-2167, 2167-2168, 2168-2169, 2169-2170, 2170-2171, 2171-2172, 2172-2173, 2173-2174, 2174-2175, 2175-2176, 2176-2177, 2177-2178, 2178-2179, 2179-2180, 2180-2181, 2181-2182, 2182-2183, 2183-2184, 2184-2185, 2185-2186, 2186-2187, 2187-2188, 2188-2189, 2189-2190, 2190-2191, 2191-2192, 2192-2193, 2193-2194, 2194-2195, 2195-2196, 2196-2197, 2197-2198, 2198-2199, 2199-2200, 2200-2201, 2201-2202, 2202-2203, 2203-2204, 2204-2205, 2205-2206, 2206-2207, 2207-2208, 2208-2209, 2209-2210, 2210-2211, 2211-2212, 2212-2213, 2213-2214, 2214-2215, 2215-2216, 2216-2217, 2217-2218, 2218-2219, 2219-2220, 2220-2221, 2221-2222, 2222-2223, 2223-2224, 2224-2225, 2225-2226, 2226-2227, 2227-2228, 2228-2229, 2229-2230, 2230-2231, 2231-2232, 2232-2233, 2233-2234, 2234-2235, 2235-2236, 2236-2237, 2237-2238, 2238-2239, 2239-2240, 2240-2241, 2241-2242, 2242-2243, 2243-2244, 2244-2245, 2245-2246, 2246-2247, 2247-2248, 2248-2249, 2249-2250, 2250-2251, 2251-2252, 2252-2253, 2253-2254, 2254-2255, 2255-2256, 2256-2257, 2257-2258, 2258-2259, 2259-2260, 2260-2261, 2261-2262, 2262-2263, 2263-2264, 2264-2265, 2265-2266, 2266-2267, 2267-2268, 2268-2269, 2269-2270, 2270-2271, 2271-2272, 2272-2273, 2273-2274, 2274-2275, 2275-2276, 2276-2277, 2277-2278, 2278-2279, 2279-2280, 2280-2281, 2281-2282, 2282-2283, 2283-2284, 2284-2285, 2285-2286, 2286-2287, 2287-2288, 2288-2289, 2289-2290, 2290-2291, 2291-2292, 2292-2293, 2293-2294, 2294-2295, 2295-2296, 2296-2297, 2297-2298, 2298-2299, 2299-2300, 2300-2301, 2301-2302, 2302-2303, 2303-2304, 2304-2305, 2305-2306, 2306-2307, 2307-2308, 2308-2309, 2309-2310, 2310-2311, 2311-2312, 2312-2313, 2313-2314, 2314-2315, 2315-2316, 2316-2317, 2317-2318, 2318-2319, 2319-2320, 2320-2321, 2321-2322, 2322-2323, 2323-2324, 2324-2325, 2325-2326, 2326-2327, 2327-2328, 2328-2329, 2329-2330, 2330-2331, 2331-2332, 2332-2333, 2333-2334, 2334-2335, 2335-2336, 2336-2337, 2337-2338, 2338-2339, 2339-2340, 2340-2341, 2341-2342, 2342-2343, 2343-2344, 2344-2345, 2345-2346, 2346-2347, 2347-2348, 2348-2349, 2349-2350, 2350-2351, 2351-2352, 2352-2353, 2353-2354, 2354-2355, 2355-2356, 2356-2357, 2357-2358, 2358-2359, 2359-2360, 2360-2361, 2361-2362, 2362-2363, 2363-2364, 2364-2365, 2365-2366, 2366-2367, 2367-2368, 2368-2369, 23

No-

Nomina in *ης* & *ε* abjiciunt *ο*, ut *ὁ Σωκράτης* *εὐς*, *εἰς*.
 Nomina in *ω* Vocativum habent similem Dativo.

Dativus Pluralis

Fit vel à Dativo singulari abjiciendo *ς*, *θ*, *ν*, *τ*, & assumendo *σ* ante *ι*, ut *πᾶσι* *ἄσιν*, *σώματι* *ασί*: Interdum assumitur vocalis cum *σ*, nam *ονη* fit *ονσ*, ut *λέωντι* *λέονσι*, à *λέων* *leo*: et fit *εσσι* in nominibus in *η* & *ω* Synopen passis, ut *πατὴρ* *πατρί* *πατράσιν*. Sic *ἀπὸ* *ἀπράσιν* ab *τῶ* *πλ῁*. ὅς etiam *ἡῶσιν* ab *ἡῆς* *filius*. Et apud Poetas in quibuscunque nominibus *ι* fit *εσσι* vel *εσσι*, ut *ἡγεμῶν* *ὄνσιν* *δυσσιν*, *Dux*.

† *ματὴρ*
μετὶ *μα-*
τὴρσιν.

Nomina in *ξ*, *ψ*, vel *σ* post diphthongum exeuntia, faciunt Dativum à Nominativo singulari adjiciendo *ι*, ut *κέρει* *corvus*, *κέρει* *Ἄρεψ* *Ἀναβ*, *Ἀρεψ* *πλακῶσιν*, *πλακῶσιν*. Sed *κλεις* *κλεισ*, *πῶς* *πῶσιν*, *ὄς* *ὄσιν*.

ν additur
εἰκοσι per
omnes *Ca-*
sus, ut *εἰ-*
κοσιν *ἀν-*
δρῶν.

Dativis pluralibus in *ι* desinentibus *ν* additur, si vocalis vel diphthongus subsequatur, ut *χρῶσιν* *ἀνθρώποις* *illois* *manibus*. Et apud Poetas ante consonam, ut *εἰδῶσιν* *λαοῖσιν* *pectoribus* *hirsutis*.

Declinationes Contractorum

Oriuntur è quinta simplicium faciente Genitivum in *ος* purum: inter se verò distinguuntur, terminatione Recti, & vel diversitate Contractionis, vel numero Casuum contractorum. Appellatur Nomina Contracta, quia in illis duæ syllabæ finales contrahuntur in unam.

Synæresis, cum duæ vocales in diphthongum coeuntentes servantur, ut *τεῖχος* *τεῖχος*.
 Contractio Crasis, cum vocalis utraq; mutatur in unam aliam, ut *τεῖχος* *τεῖχος*; vel una in aliam, ut *τεῖχος* *εἰς*; vel exteritur una, & variatur accentus alterius, ut *τεῖχος* *ὄν*.

Prima Declinatio Contractorum

|| Appellati-
 vum in *ης*
 vix legi-
 tur.

Tres habet terminationes, *ης* masculini, ut *ὁ Δημοδίνης* *Demosthenes*; *εἰς* & *ος* neutrius, ut *τὸ ἵππομαρτις* *hippomanes*, *τὸ τεῖχος* *murus*.
 Sing. N. *ὁ Δημοδίνης*, G. *τοῦ Δημοδίνεος* *εἰς*, D. *τῷ Δημοδίνει* *εἰς*, A. *τὸν Δημοδίνεα* *η*, V. *ὃν Δημοδίνεα*.
 Dual. N. & A. *τὸν Δημοδίνεα* *η*, G. & D. *τοῖν Δημοδίνεων* *οἶν*, V. *ὃν Δημοδίνεα* *η*.
 Plur. N. *οἱ Δημοδίνεες* *εἰς*, G. *τῶν Δημοδίνεων* *ων*, D. *τοῖς Δημοδίνεσιν*, A. *τοὺς Δημοδίνεα* *εἰς*, V. *ὃς Δημοδίνεες* *εἰς*.

Sing.

Sing. N. τὸ τεῖχος, G. τοῦ τεύχος, D. τῇ τεύχει, A. τὸ τεῖχος, V. ὁ τεῖχος.

Dual. N. & A. τῷ τεύχεα τεύχη, G. & D. τοῖν τεύχοιν οἷν, V. ὁ τεύχεα τεύχη.

Plur. N. τὰ τεύχεα η, G. τῶν τεύχων ὦν, D. τοῖς τεύχεσι, A. τὰ τεύχεα η, V. ὁ τεύχεα η.

Nomina in ης ἁ κλίσι compolita contrahuntur in Nominativo singulari, & dupliciter in reliquis Casibus; ut Ἡρακλῆς ἢ Hercules, Περικλῆς ἢ Pericles, &c.

Sing. N. ὁ Ἡρακλῆς ἢς, G. ἱσος ἱς, ἱος ἢς, D. ἱσὶ ἱς, ἱὶ ἢς, Ac. ἱσᾶ ἢς, ἱᾶ ἢς, V. ἑς, εἰς, ες.

*Vel Ἡ-
ρακλῆς.

Nomina propria in quibusdam Casibus parisyllabicè inflectuntur, ut δ᾽ Ἀριστοφάνης, A. λω, &c. Aristophanes, Nomina

Secunda Declinatio

enim defini-
entia in
Atticè con-
trahunt
Accusati-
vum in ω.

Dues habet terminationes, ἰς masculini, ῥῆσιν ῥῆσι, & communis generis, ut ὁ ὄφις serpens, ἡ τέρψις delectatio, ἢ κῆρυξ cymex, & neutrius, ut τὸ σῖνχις sinapi.

Sing. N. ὁ ὄφις, G. τοῦ ὄφιος, D. τῇ ὄφει ὄφει, A. ὁ ὄφιν, V. ὁ ὄφις.

Dual. N. & A. τῷ ὄφει, G. & D. τοῖν ὄφιοιν, V. ὁ ὄφει.

Plur. N. οἱ ὄφεις ὄφεις, G. τῶν ὄφιων, D. τοῖς ὄφισι, A. τὰ ὄφια ὄφια, V. ὁ ὄφεις ὄφεις.

Sing. N. τὸ σῖνχις, G. τοῦ σινήκος, D. τῇ σινήκι, σινήκι, A. τὸ σῖνχις, V. ὁ σῖνχις.

Dual. N. & A. τῷ σινήκει, G. & D. τοῖν σινηκίοιν, V. ὁ σινήκει.

Plur. N. τὰ σινήκια ἡπι, G. τῶν σινηκίων, D. τοῖς σινή-
κισι, A. τὰ σινήκια ἡπι, V. ὁ σινήκια ἡπι.

Genitivus singularis in ως ulatior est, ut ὁ φεως, σινή-
κος. Masculina & foemina frequentius efferunt etiam
Genitivum dualem & pluralem per ων, ὦν, ut ὄφων,
ὄφων, & casus contractos per ει, ut ὄφει pro ὄφι, ὄφεις
pro ὄφεις.

Tertia Declinatio

Tres habet terminationes, ῶς & υς generis tantum masculini, ut ὁ βασιλῆς rex, ὁ βασιλῆς legatus, & neutrius, ut τὸ ἄστυ urbs.

Sing. N. ὁ βασιλῆς, G. τοῦ βασιλέος, D. τῇ βασιλῆϊ
λεῖ, A. ὁ βασιλῆα, V. ὁ βασιλεύ.

Dual. N. & A. τῷ βασιλῆϊ, G. & D. τοῖν βασιλεῖοιν,
V. ὁ βασιλῆε.

Plur. N. οἱ βασιλεῖς λεῖς, G. τῶν βασιλέων, D. τοῖς
βασιλεῦσι, A. τὰ βασιλῆας λεῖς, V. ὁ βασιλῆς
λεῖς.

Sing.

Græcæ Grammatices

Sing. N. ὁ πρίσβος, G. τῷ πρίσβεϑ, D. τοῖ πρίσβεϑ
 εἰ, A. τῇ πρίσβω, V. ὁ πρίσβος.

Dual. N. & A. τοῖ πρίσβε, G. & D. τοῖν πρίσβειν, V. ὁ πρίσβε.

Plural. N. οἱ πρίσβεες εἰς, G. τοῖς πρίσβεων, D. τοῖς πρίσβεσι, A. τοῖ πρίσβεας εἰς, V. ὁ πρίσβεες εἰς.

Sing. N. τὸ ἄσν, G. τῷ ἄσνϑ, D. τοῖ ἄσνι εἰ, A. τὸ ἄσν, V. ὁ ἄσν.

Dual. N. & A. τοῖ ἄσνι, G. & D. τοῖν ἄσνιν, V. ὁ ἄσνι.

Plural. N. τὰ ἄσνα η, G. τοῖς ἄσνων, D. τοῖς ἄσνσι, A. τὰ ἄσνα η, V. ὁ ἄσνα η.

Genitivus singulis Masculinorum exit in εις sæpissime.

Quarta Declinatio

Unicam habet terminationem in ω generis fœmini-
 ni; ut ἡ λεχὼ puerpera.

Sing. N. ἡ λεχὼ, G. τῇ λεχὼϑ ὤς, D. τῇ λεχὼϊ οἶ, A. τῇ λεχὼϊ ὤ, V. ὁ λεχὼϊ.

Dual. N. & A. τὰ λεχὼ, G. & D. τοῖν λεχὼιν, V. ὁ λεχὼ.

Plural. N. αἱ λεχὼι, G. τοῖς λεχὼων, D. τοῖς λεχὼϊς, A. τὰς λεχὼές, V. ὁ λεχὼϊ.

Duo sunt nomina in ας, ἡ αἰδὼς verecundia, ἡ ἡδὼς au-
 rora, quæ hanc formam sequuntur; sed in Duali &
 Plurali vix occurrunt.

Quinta Declinatio

Unicam habet terminationem in ας, generis neu-
 trius; ut τὸ κέρας cornu.

Sing. N. τὸ κέρας, G. τῷ κέρατος, κέραϑ, κέρως, D. τοῖ κέρατι, κέραϊ, κέρα, A. τὸ κέρας, V. ὁ κέρας.

Dual. N. & A. τοῖ κέρατε, κέρατε, κέρα, G. & D. τοῖν κέρατον, κέραϊον, κέρων, V. ὁ κέρατε, κέρατε, κέρα.

Plural. N. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα, G. τοῖς κέρατων, κέραων, κέρων, D. τοῖς κέρασι, A. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα, V. ὁ κέρατα, κέραα, κέρα.

Contractio fit prius tollendo τ, ut κέρας, κέρατος, κέραϑ, κέρως.

Τέρα & σίλα, & similia apud Poetas, videntur Apo-
 copen potius quàm Contractionem pati.

G E N E.

Quæ spectat heteroclita in 2° generis fœminini quæ in
 singulari numero imparisyllabica et contracta in Duali
 et plurali parisyllabica et simplex ad formam secundæ
 declinationis in 2°.

GENERA NOMINUM.

Nomina Propria

Deorum, Virorum, Fluviorum, Ventorum, sunt masculina: Excipe nonnulla Fluviorum, ut ἡ Στυξ *Styx*, supra ex declinatione &c.

Dearum, Fœminarum, (etiam quæ exeunt in oy, ut Γλυκεῖον *Glycerium*) Regionum, Insularum, Urbium, stant proinde sunt fœminina.

ta exempla discrepantia à sequentibus Regulis, non apponuntur.

Appellativa

Nomina virilium officiorum sunt masculina.

Nomina muliebrium officiorum, arborum, plantarum, lapidum pretiosorum, sunt fœminina.

- Excipiuntur Nomina
1. Arborum & plantarum,
 1. Masculina, ut ὁ εἰνεῖς *caprificus*, ὁ κότυν *oleaster*, ὁ σκάνδιξ *scandix*, ὁ κόϊξ *coix*, ὁ φοῖβις *palmæ*, ὁ φελῶς *saber*.
 2. Communis generis, ut ὁ ἄξυρ *acer*, ὁ ἀκνός, ἀνάλυρος *quedam arbutula*, ἡ λιξ *vitis*, ὁ κόμυρος *arbutus*, ὁ ἀρκυός *narcissus*, ὁ δειγανός *origanum*, ὁ ἀκινυός *hyacinthus*, ὁ τὰριός ἢ λωτὸς *lotus*.
 2. Lapidum, ἡ & interdum ὁ ἐρίνυλλος *beryllus*.

In Tertia Declinatione

Nomina in ὁ plerumq; sunt Masculina. Excipiuntur

1. Fœminina, ut ἡ αἰγυλῶς *abcessus inter nares*, ἡ ἀλῶς *buscella*, ἡ ἀλοχὸς *uxor*, ἡ ἀμυλῶς *ἀμαδος*, ἡ ἀμυλῶς *arena*, ἡ ἀντιδότης *antidotus*, ἡ ἀργυλῶς *argilla*, ἡ ἀσάμυδος *pelvis*, ἡ ἀσβολῶς *fuligo*, ἡ ἀσφῆλτης *bitumen*, ἡ ἀτρεπὸς & ἀτρεπῆτος *callus*, ἡ βάλανῶς *glans*, ἡ βάσανῶς *tormentum*, ἡ βίβλῶς *liber*, ἡ βύσσος *byssus*, ἡ βῶλῶς *gleba*, ἡ γέφυρῶς *grus*, ἡ γλανὸς *hyena*, ἡ γνάθος *maxilla*, ἡ γύψος *gypsum*, ἡ διάλεκτος *dialectus*, ἡ διάμετρος *diameter*, ἡ δοχὸς *trabs*, ἡ δοχὸς *consideratio*, ἡ δρόσος *ros*, ἡ ἐρεμῶς *remigatio*, ἡ ἐμπλάστῶς *emplastrum*, ἡ ἡπειρεὺς *continens*, ἡ δόλῶς *locus scribarum*, ἡ ἱππομυσεῖς *cupula*, ἡ ἱπποεὺς *equitatus*, ἡ κήπητος *fovea*, ἡ κέρδης *maestra*, ἡ κέρπυς *venenum quoddam*, ἡ κλάδῶς *vitis*, ἡ κέρως *cauda*, ἡ κίβωτος *arca*, ἡ κόπυς *stercus*, ἡ κέρδης *tamias*, ἡ κώληξ *pyxis*, ἡ λάπαδος *fossa*, ἡ λήκῶς *vitellus*, ἡ λήκῶς *ampulla*.

ampulla, λιδάρυες spuma argenti, λοχος puerpera, κύγ-
δος glareæ, λυγάνθρωπος & κυνάνθρωπος morborum species,
μυελνδος funis, μιλτος minium, μινδος sterus humanum,
νεδος novalis, νήσος insula, νόσος morbus, νυός & έννυος nu-
rus, οδός via, cum compositis, παρθένος virgo, πλίνδος
lacer, πείλοος aqualis, πάλδος virga, τοτός localis, πωδός
cinis. τάλδος fossa, τήκεννος toga, πτανος calx, τείλος semi-
ta, υδός visium, χαλγυδος atramentum sutorium, ψήρος
calculus.

2.1 Communis generis ὁ καὶ ἡ Ἄβυσσος abyssus, ἀγώγος
dux via, αἰγαγέρος caper -ra sylvestris, ἀκυλος glans, ἀγ-
τος lembus, ἀναιδοχος fidejussor, ἀρκτος ursus -a, ἀρτοκίπος
pistor, βάρβιτος barbitus, ἐλαφος cervus -a, ἐνεδέρος incola,
ὀπίχκερος auxiliator -trix, τεύδος lanificus -a. ἐφελος ado-
lescens, ἡμίονος mulus τα, ἵππος equus -a, κυωνός venator
-trix, λαγύλος lagena, λίδος lapis, λυρικός lyricus, μέσσω-
πος leno -a, μόρος vitulus -a, οἶμος semita, πείσσωλος ante-
ambulo, πωρεγδος captarum sterus, σάμος urna, σπυδός
passer marinus, χοῖνος juncus, χέρτος terra inculta.

Sequentia rariùs fœminina, ἀγγῆος nuntius -a, ἀλά-
βαρος alabaster, ἀνδρῶπος homo, ἀρρίχος cophinus, ἀπτα-
ῆος fusus, δίακονος minister -ra, ἡντοχος auriga, θεός deus
-a, κόβχος cochlea, κόκκος granum, κωλός membrum, λιμός
fames, νόδος nothus, ροῖζος stridor, τοτός localis, τοτός pa-
bulam, χύμος caper.

Rariùs Masculina, δίατος libellus, καμυλος camelus, κα-
μυνός fornax, κωδός torcular, πύπυρος paryrus, πένος pollis,
φιάδος florea.

Omissa sunt multa Adj:ctiva pro Substantivis accep-
ta, ut ἡ ἐρημικός eremus: præcipuè à Verbis derivata, &
composita; ut θεοτικός deipara, καθετός perpendicu-
lum, &c.

In Quarta Declinatione

Omnia Genus sortiuntur à nominibus Tertiae, un-
de dismanant: reliqua sunt ista, ὁ πάος, ἡ ἱώς, ὁ καὶ ἡ
ἀλγός.

In Quinta & sequentibus Masculina

1. In αν, ων.

2. In ων. Sed ἡ γέπλω grus fœmina, ἡ σιπλω ἦνος
Siren, ὁ σπλω ενός mens, ὁ καὶ ἡ πλω ενός anser.

3. In

Rudimenta?

15

3. In ων.

1. In εδών, vel ηδών. Sed ὁ φλέδων nuga-
tor.

2. Pauca in ων ωνος: ut ἡ τρέτων columba.
μυοπάτρων παυγίτη species, αλων area.

3. Hæc in ων ὄνος ut ἡ ἀκροχορδών ver-
ruca, ἀλκωνών halcyon, εἰκων ἰμογό, ἡδὼν
listus, λαγών illia, ὀλοχυγών ululatus,
πλαγγών rupa cereæ, πυγών cubitus,
σαγών maxilla, σινδών sindon, σιγών
stilla, τευγών turtur, χελιδών hirundo,
χδών terra, χών mæ.

1. In ων ὄνος ut ὁ χῆ, ἡ ἀρηγών auxilior,
γδωμών index, ηλαμών dux, διαμών
spectator, κίων columba, κυών canis, ὁ
δαίμων demus, rariūs ἢ δαίμων dea.

2. In ων ὄνος ut ὁ χῆ, ἡ ἀλεξδυνών ὄνος
gallus, ὁ (& rariūs ἢ) αἰών ενυμ, αἰ-
λων fretum, κδδών siminnabulum.

1. In γέ pleræque: sed ὁ σπρόγγος ver-
tebra, ὁ χῆ ἡ λαγύγος guttur, ὁ καὶ ἡ
λύγος lynx, ὁ χῆ ἡ φάργος frumen.

2. Quædam in ξ κος: ut ἡ ἀλώπιξ vul-
pes, ἀλοξ & αὔλαξ talcus, αἰξ impetius,
βέμβηξ turbo, γλαυξ noctua, δρεξ ca-
pra, ἐλιξ volutamen, χέμαξ vitis peda-
mentum, κλίμαξ scala, κώλιξ calix,
λάρναξ capsula, σίληξ galea, πλάξ ta-
bula, πύξ locus Athenis ubi habeba-
tur concio, σάνδυξ cerussa usta, σάρεξ
caro, σμιδδύξ & σμιδδύξ vibex, σπιδδύξ
terres, σάλιξ raxilla, γάδαξ assula, χοί-
νιξ chanix, χόλιξ intestinum, φελίξ fre-
mitus maris: item γύξ iuxta nos.

3. Quædam in ξ ρος: ut ἡ ἀντύξ ambi-
tus prota, διόρυξ fossa, λαταξ strepitus,
μάστιξ flagellum, πέμμιξ flatus, πύξ suf-
focatio, πομπόλυξ bulla, κτέρυξ ala,
ράξ acinus, ρώξ fissura, στύξ mustum, &
εραξ & τίτειξ avis quædam, ὕσπληξ
stirica, φλόξ flamma.

4. Quædam in ξ ρος: ut ἡ ἀμύξ velli-
catio, στύξ capillus, πύξ plica, σίξ or-
do, ὕσπληξ hystrix.

B

2. Com-

1. Fœmi-
nina.

Excipe

2. Com-
munis ge-
neris se-
quentia.

4. In ξ.

1. Fœmi-
nina

Excipe

2. Communia. 1. Rariùs Masculina in $\kappa\omicron\varsigma$, ut δ rariùs δ $\alpha\mu\pi\omicron\zeta$ *calicndrum*, $\lambda\upsilon\gamma\epsilon$ *lynx*, $\omicron\mu\phi\alpha\zeta$ *uva acerba*: in $\gamma\omicron\varsigma$, ut η rariùs δ $\alpha\iota\zeta$ *capet-prea-prea*, $\phi\acute{\alpha}\rho\upsilon\gamma\epsilon$ & $\phi\acute{\alpha}\rho\upsilon\zeta$ *gustar*: in $\gamma\omicron\varsigma$, ut $\beta\eta\zeta$ *tussis*.

2. Rariùs Fœminina in $\chi\Theta$, ut δ rariùs η $\lambda\iota\phi\alpha\zeta$ *porcellus*, $\mu\epsilon\iota\sigma\alpha\zeta$ *juvēnis*, $\pi\acute{\epsilon}\rho\delta\iota\zeta$ *pērdix*, $\pi\acute{\iota}\delta\alpha\zeta$ *font*, $\sigma\acute{\upsilon}\lambda\alpha\zeta$ *casulū*, $\epsilon\acute{\upsilon}\lambda\alpha\zeta$ *cusstor*.

5. In $\eta\rho$:

- excipe { 1. Fœminina quædam in $\eta\rho$ $\epsilon\rho\varsigma$, ut η $\alpha\iota\eta\rho$ *caligo*, $\gamma\alpha\gamma\eta\rho$ *εινατηρ*, $\delta\upsilon\gamma\alpha\tau\eta\rho$, $\mu\eta\tau\eta\rho$; δ $\kappa\eta\rho$ *negs fatum*.
2. Com. gen. δ rariùs η $\alpha\iota\delta\upsilon\rho$ *ether*.
3. Neutra, $\tau\omicron$ $\eta\rho$ $\upsilon\tau$, $\tau\omicron$ $\kappa\eta\rho$ *cor*.

6. In $\upsilon\rho$: sed δ $\chi\zeta$ η $\mu\acute{\alpha}\rho\tau\upsilon\rho$ *testis*, $\tau\omicron$ $\pi\acute{\upsilon}\rho$ *ignis*.

7. In $\omicron\rho$:

- excipe pauca { 1. Fœmin. in $\omicron\rho$ $\alpha\rho\varsigma$, ut η $\alpha\lambda\acute{\epsilon}\kappa\tau\omega\rho$ *conjug*, η $\mu\eta\epsilon\upsilon\mu\eta\tau\omega\rho$ *matris mater*, η $\omicron\iota\upsilon\omicron\mu\eta\tau\omega\rho$ *vini mater*.
2. Com. gen. ut δ $\chi\zeta$ η $\alpha\mu\upsilon\acute{\omega}\tau\omega\rho$, & $\omega\epsilon\lambda\acute{\epsilon}\kappa\tau\omega\rho$ *ultr-trix*.
3. Neutra in $\omicron\rho$ $\omega\rho\varsigma$, ut $\tau\omicron$ $\epsilon\lambda\omega\rho$ *præda*, $\tau\omicron$ $\pi\acute{\iota}\lambda\omega\rho$ *monstrum*: Item in $\omicron\rho$ $\alpha\tau\omicron\varsigma$, $\pi\acute{\epsilon}$ $\sigma\acute{\iota}\lambda\omega\rho$ *sordes*, $\tau\omicron$ $\delta\acute{\iota}\lambda\omega\rho$ *aqua*.

8. In $\alpha\iota$: sed $\alpha\iota$ $\alpha\iota\delta\omicron\varsigma$ fœminina: $\alpha\iota$ $\alpha\tau\omicron\varsigma$ neutra. Ec paucula $\alpha\iota$ $\alpha\Theta$, $\tau\omicron$ $\delta\epsilon\lambda\tau\acute{\iota}\varsigma$ *peculū*, $\sigma\acute{\iota}\lambda\alpha\varsigma$ *lumen*, δ vel $\tau\omicron$ $\kappa\rho\alpha\varsigma$ *caput*.

9. In $\eta\varsigma$: excipe fœminina omnia in $\eta\eta\varsigma$ $\tau\upsilon\tau\omicron\varsigma$: item $\epsilon\delta\eta\varsigma$ $\eta\tau\omicron\varsigma$ *vestis*.

10. In $\epsilon\iota\varsigma$: sed η $\kappa\lambda\epsilon\iota\varsigma$ *clavis*.

11. In $\omega\varsigma$: sed η $\alpha\iota\delta\omicron\varsigma$, $\gamma\acute{\alpha}\lambda\omega\varsigma$, $\eta\acute{\omega}\varsigma$ η $\phi\acute{\omega}\varsigma$ *macula*, & $\tau\omicron$ $\phi\acute{\omega}\varsigma$ *lumen*.

12. In $\eta\varsigma$: sed δ $\chi\zeta$ η $\beta\acute{\omicron}\varsigma$ *bos*, $\tau\omicron$ $\epsilon\zeta$ *auris*.

13. In ϕ :

- excipe fœmin. { 1. In $\pi\omicron\varsigma$, ut $\kappa\epsilon\lambda\alpha\iota\epsilon\phi$ & $\kappa\epsilon\lambda\alpha\acute{\iota}\epsilon\phi$ *pedum*, $\lambda\alpha\lambda\lambda\alpha\phi$ *turbo*, $\delta\phi$ *vox*, $\sigma\eta\phi$ *serpentis genus*, $\omega\phi$ *vultus*.
2. In $\pi\omicron\varsigma$ & $\phi\Theta$, ut $\kappa\alpha\tau\eta\lambda\iota\phi$ *scala*.
3. In $\epsilon\Theta$, ut $\lambda\acute{\iota}\phi$ *petra*, $\phi\lambda\acute{\epsilon}\phi$ *vena*, $\chi\acute{\epsilon}\nu\alpha\phi$ *pollubrum*.

Fœmi-

Fœminina

2 In exp: sed ó φδωip pediculus.

3 In 16 :

expires

4. (In aus: fed tò sòys tòs forina subasta, ó n, ñ nauts)

5. In us:

excipe

6. In vs & ps, sed o x̄i n̄ āps agnus.

Neutra

1. In ap & ap: sed o' f' f' ap^o pediculus, & p'sturnus
 autem i' d' d' uxor,

HETEROCLITA

Sunt, quæ à communi declinandî ratione deflectunt :

Heteroclitis Contractione.

Quæ contractionem patiuntur, nec tamen ad ullam declinationem contractorum commodè referri possunt. Ea autem sunt, vel

1. Ὀλοπαδῶν, quæ contrahuntur in omnibus casibus: hujusmodi sunt in declinatione simplicium

1. { Ἑρμῆος ἡς, ἐν ᾧ, &c. Mercurius.
Ἀπelles ἡς, ἐν ᾧ, &c. Apelles.
2. { Μῖνα ᾧ, ἀας, &c. mina.
Γάλην ᾧ, ἐν ᾧ, &c. felis.
Νῆς ᾧ, ἐν ᾧ, &c. mens.
3. { Ἀδελφοῦ ἡς, ἐν ᾧ, &c. sororis filius.
Ὀσσίον ἡς, ἐν ᾧ, &c. os ossis.
Ἀλλοῖς ᾧ, ἀνῖος ἀνῖος, &c. botellus.
Πλακῶς ᾧ, βαλῖος ὑῖος, &c. placina.
4. { Κεντῶν ᾧ, ἐν ᾧ, &c. ventar.
Δαῖς δᾶς, δαῖδος δᾶδος, &c. fax.
Κεῖας κῆς, κῆατος κῆατος, &c. caput.

2. Ὀμῖπαδῶν, quæ paucioribus casibus viz. Nōm. Ac. Voc. pluralib. contrahuntur. Nomina in

- us vos in us, ut βόσους racemus, υἱες υἱας υἱας.
aus aous in aous, ut ναῦς ναῦς, ναῦς, ναῦς.
us os in us, ut βῆς βοῦς, βῆς, βῆς, βῆς.
Item ἑρῆς ἡς, ἑρῆς, ἑρῆς, ἑρῆς, ἑρῆς.
ἡρῆς, ἡρῆς, ἡρῆς, ἡρῆς, ἡρῆς.
ὄρνις ὄρνις, ὄρνις, ὄρνις, ὄρνις, ὄρνις.
κλεῖς κλεῖς, κλεῖς, κλεῖς, κλεῖς, κλεῖς.

Reliqua Heteroclitia sunt

1. Variantia, 2. Deficientia, 3. Redundantia.

Variantia 1^a Genus.

Neutrius, ὁ ἑρῆμος remus, τὰ ἑρῆμα.

Sic τὸ ζῦρον legumen, τὰ ζῦρα.

Masculini & Neutrius, ὁ δισμός vinculum, οἱ δισμοί.
τὰ δισμῶς ὁ δισσός currus, ὁ κύκλος circulus, ὁ λυχνός lucerna, ὁ κνέξος fenestra, ὁ μοχλός malleus, ὁ νῶτος dorsum, ὁ πορσός fax, ὁ καθμός statio, ὁ ταπός planta pedis, ὁ πλάγος collum, ὁ χαλνός fratum.

* Leguntur τὸ ἑρῆμον,

Hom.

† τὸ ζῦρον,

Plato.

* τὰ δισμῶς,

Hom.

In singul. generis sunt masc. in plural.

Rudimenta.

19

In singulari genere
In Nominativo & Accusativo Duali Masc.
ut ὁ ὄδῳ, *via*, cum compositis, τὸ ὄδῳ,
&c. ἡ πόλις *civitas*, τὴν πόλιν.

In plurali fœmin. & neutr. ἡ κήληδος *via*, fœmin. om-
νία sic in-
flectuntur.
αἱ κήληδοι & τὰ κήληδα.

2° Casum.

Quædam neutra in *ap*, à nominibus in *ac* genitivum
mutuantur ut ἀλεῖαρ *farina*, ἀλεῖαρ *unguentum*, ὄλεαρ

& ὄλεαρ *esca*, ἡμέρ *dies*, ἡμέρ *jeur*, κέρεαρ *caput*, κτέαρ
possessio, ὄνεαρ *utilitas*, ὄδαρ *uber*, πέρερ *finis*, στέαρ
dēps, φρέαρ *puteus*: Gen. αλεῖατος, &c. His addi potest
γάλα *γάλακτι*, ὄναρ *ὄνειρατος*, ἔς ὠτός *auris*, σκῆρα
σκατός, ὄδαρ ὄδατος.

Zē sic i Hæcitur:

Sing. N. ὁ Ζῆς, G. Ζῆως vel Διός, D. Ζῆνι vel Διῖ,
A. Ζῆα vel Δία, V. ὦ Ζεῦ.

Ναῦς etiam in soluta oratione, ad hunc modum:

Sing. N. ἡ ναῦς, G. νεώς, D. νηί, A. ναῦν.

Plur. N. νῆες, G. νεῶν, D. ναυσι, A. ναῦς.

3° Genus & Casum.

Ἡ γυνή *wulver*, & ἡ χεῖρ *manus*, sic variantur:

Sing. N. ἡ γυνή, G. ἡ γυναικί, D. τῇ γυναικί, A. ἡ
γυναικα, V. ὦ γυναι:

Dual. N. A. V. τὴν γυναικα, G. D. τῶν γυναικῶν.

Plur. N. αἱ γυναικα, G. τῶν γυναικῶν, D. τῇ γυναικί,
A. ταῖς γυναικα, V. ὦ γυναικα.

Sing. N. ἡ χεῖρ, G. ἡ χεῖρ, D. τῇ χεῖρ, A. ἡ χεῖρ,
V. ὦ χεῖρ.

Dual. N. A. τὴν χεῖρ, G. D. τῶν χεῖρ, V. ὦ χεῖρ.

Plur. N. αἱ χεῖρες, G. τῶν χεῖρ, D. τῇ χεῖρ, A. ταῖς
χεῖρες, V. ὦ χεῖρες.

Poetæ ponunt *e pro et* in omnibus casibus imparisyl-
labicis; ut χεῖρ, &c.

Deficientia 1° Casibus.

Aprota: Nomina literarum, ut ἄλφα, βῆτα, &c.

Græcæ Grammatices.

Vox naturalis, ut κοῦ non significativa, ut βλίκαει materialiter sive περικῶς posita, ut τὸ ἀνδρῶπος, hæc vox ἀνδρῶπος.

Nomina peregrina, ut Δαλίδ.

Similiter τὸ θεῖον utilitas, τὸ χεῖρον satum, &c.

Monoptota: Nom. ἡ δῶς donum, Hesiod. &c. αἱ κατὰ κλάσες fata, Hom. &c.

Diptota: Nom. ὁ λάας lapis, Acc. τὸ λάας ὁ λῆς leo, Acc. τὸ λῆν, &c.

Triptota: 1. Quoad terminationem & numerum casus: ut Nom. ὁ χῆ ἡ μάρτυς, Acc. μάρτυν, D. μάρτυσι testis.

2. Quoad terminationem casus: Nomina propria circumflexa in αῖς, ῆς, ῑς. ὁ Θωμάς, G. ᾧ, A. αὖν, V. ᾧ. Sic Δρῆς & Διονῆς. Item sanctum nomen Ἰησοῦς, G. Ἰησοῦ, D. Ἰησοῦ, A. Ἰησοῦν, V. ᾧ Ἰησοῦ. Et quædam barytona, ut ὁ Ἀγέππας, G. ᾧ, &c.

3. Quoad numerum casus. Neutra sequentia N.A.V.
 * Legitur * βρέτας statua, δῆμας corpus, ἐλδωρ desiderium, ἡδῶ
 τὸ βρέται. voluntas, ἥτορ cor, κλέπας deceptor, κῶας vel κῶς vellas,
 τὰ σκέπα λῆπας promontorium, μῆχῶ & μῆχας artificium, νῶ-
 κας corpora, σῖβας veneratio, τὰ σῖβας tegumentum, σῖ-
 νας factus, τῆμας & τῆμας finis, ὅπαρ visio, χεῖρας de-
 bitum.

2.º Numero.

Duali & Plurali carent nomina propria, quæ uni tantum attribuuntur. * ὁ αἶρ aer, ἡ αἶς mare, ἡ γῆ terra, τὸ πῦρ ignis, τὸ ἔλαιον oleum, &c.

Singulari & Duali carent Fæsta, ut Διονύσια Bacchalia: Nomina quædam Urbium, ut Ἀθῆναι Athenæ, &c. Populorum, ut Ἀχαιοὶ Achivi, &c. Magistratum, ut Ἐφοροὶ Ephori. Nomina quæ pluribus singularibus sunt propria, ut Εὐρυπύδις Furia, &c. Item ἐμβάσις cothurni, κτέρεια exequia, & plura hujusmodi.

Redun-

Redundantia 1° in Nominativo.

Masc. multa in ἥρ & ωρ, ut κλητήρ, κλητῶρ vocator, in ἥρ & ἡς, ut πλάστηρ, πλάστῃς fctor, &c. Item, ὁ υἱός, υἱός, υἱς filius, cum pluribus aliis.

Fœmin. multa in α & η, ut ἀρχα, η, gluma, in η & ες, ut ἀρχήλη, ἀρχήλῃς ἡλη, in η & Θ, ut ἀσβήλη, ἀσβήληθ fuligo, in ες & ια, ut ἀσπῆγες, ἀσπῆδα raritas, &c. Item ἀνδῶν & ἀνδῶν lusciniæ, &c.

Neutr. multa in Θ & ον, ut τὸ ξύλον Θ, ξύλον lignum, in ον & ιον, ut ἀεθλον, ιον præmium certaminis, &c. Item τὸ ὕδωρ, ὕδωρ aqua, &c.

Mascul. & Fœmin. multa in Θ & ια, ut στρατῆς, ια exercitus, in Θ & ες, ut βαθμῆς, ες gradus, in μὸς & μὴ, ut αὐχμὸς, μὴ siccitas, &c. Item αὐτῆλυ, μὴ habitus, &c.

Masc. vel Fœm. vel Com. quædam in ες & ιν, ut ὁ δελφίς, ἰν delphin, ἡ ἀκτῆς, ἰν radius; ὁ χῆν ἡ δίς, ἰν agger, &c.

Masc. & Neutr. multa in Θ & ον, ut δῦμος, ον t hymus, ἡμ, in μὸς & μα, ut ἀσπασμὸς, ἀσπασμοι saluatio, in Θ, ut ὁ σκότος, & τὸ σκότος, tenebra, &c. Item ὁ κῆρυς, τὸ κῆρυον cista, &c.

Fœm. & Neutr. multa in α & ον, ut ἡνία, ἡνιον habena, in μα & μν, ut χάρμα, χάρμν gaudium, &c. Item ἡ αἰδὼς, τὸ αἰδὼς pudor, &c.

Masc. Fœm. & Neutr. quædam in Θ, η, ον, ut σῖμβλος, η, ον atveare, &c. Item ὁ χοῖμῶν, ἡ χοῖμας, τὸ χοῖμα, byems, &c.

2° In Genitivo.

Nomina quædam in υς efferunt genitivum ad formam tertiæ & quintæ simpl. ut ὁ γῆς, ἡ, οὐς, mens, &c. alia in ως, ad formam quartæ & quintæ simpl. ut ὁ Μῆνως, ω & ωθ Μῆνως, ὁ γέλως, ωτος & ωρῖσω. In ες ad formam quintæ simpl. & secundæ contract. ut ἡ πῆγες, ἰθ & ἰθ tigris, &c. Item ἡ Θέμις, ἰθ & ἰθ jw, cum paucis aliis.

Græcæ Grammaticæ

Divisio Nominum.

Nomen dicitur	à re signifi- catâ	Substantivum ἄνθρωπος : ἄνθρωπος vitæ. Adjectivum ὁπλίτης : ut ὁπλίτης τοῦ πολέμου.
	à flexione	Simplex ἄπλουν, sive incontractum ἀπα- ρῆς : ut ταμίαι, κλέεις. (ἑξῆς.) Contract. συμψηφιστὴν : ut Δημοδότης, δη- μόιος.
Utrumque à mo- do significan- di	Appellativum	ὁπλοποιεῖν : ut κύριος dominus, ἄνθρωπος sapiens.
	Proprium	κύριος : ut Ἰησοῦς, Ναζαρεθίος.
Rursus utrumq; quoad	speciem est vel	Primitivum ὁπλοποιεῖν : ut μίλι- νελ, γλυκύς dulcis.
		Derivativum πικρὸν : ut μίλινα aris, γλυκερὸν dulcis.
	figuram est vel	Simplex sive incontractum ἀσυνή- τον : ut φωνὴ vox, κλέεις bonus.
		Compositum συνήτον : ut συμφωνία consonantia, φιλόκαλος aman. boni. Decompos. πικρὸν ἑξῆς : ut ἀσυνήτον dissonantia, ἀφιλόκαλος negligens boni. Derivativum.

En vel	Denominativum	παρώνυμον : ut Διότης deitas, ἑρμῆος celsitudo.
	Verbale ῥηματικόν	ut λόγος sermo ἑλλήνης imperfectus de quo post.
	Participiale	μελοχικόν : ut εὐδαιμόνιον fatum, ἡγεμόνος praefectus.
	Pronominale	ἀντωνυμικόν : ut ταυτότης indentitas.
	Adverbiale ὀπίρηματικόν	ut αἰτία causæ, παλαιός antiquus.

Præpositionale προσεπικόν : ut ὑπάτος Consul, ἀντίος contrarius.

Ex Denominativis præsertim norantur hæc substantiva :

1. Fœmineum.
2. Patronymicum.
3. Diminutivum.
4. Amplificati-
vum.

Fœmineum ὄντων.

Fœminea simpliciter formata in α & η, sequuntur accentum
Tuorum Masculinorum : ut δεῦρ à δεῦρε, ταμίαι à ταμίαις, dispensator,
βασιλῆς à βασιλεύς, ἀδελφεὶς ab ἀδελφεῖς, κέρη à κέρει puer.
Sic etiam in ις ex ης, ut εὐρεῖς ab εὐρεῖς inventor, πρεσβύτης à πρε-
σβύτης preses : sed penultima longa circumflectitur, ut πρεσβύτης à
πρεσβύτης : sæpe etiam ῖτης, ut ἀργυρεῖς, κορυβίτης : item νεανίς à
νεανίανος. Composita à κείνῃ sunt propria. ut παρὰ κείνῃς à παρὰ κείνῃς
conjug. Gentilia plerumque sunt oxyt. ut Περσῆς à Πέρσης Persa,
Σκυθῆς à Σκυθῆς Scythæ.

Oxytonum	1. In ας, ut ὀρεστιάς ab ὀρεστίης monticola, σπαρτιάς à σπαρτιάτης,
Spartanus.
	2. In ις, ut αἰμυῖς ab αἰμυῖς agnus, βασιλῆς à βασιλεύς, ἑλλη-
νίς ab ἑλλῶν Græcus. 2. In ανίς, ut δεσποινίς à δεσποινίαν
famulus, λυχνίς à λύκος lupus. 3. In τείς, ut ὀρεστιάς ab
ὀρεστίης saltator, αὐλητεῖς ab αὐλητῆς tibicen.

Par.

Pronatocxytonum

u

C

Par.

Par. § 1. In *ἰνῃ*, ut *ἰατρίῃ*, ab *ἰατρὸς medicus*, *ἡρώῃ* ab *ἥρως semideus*.
 § 2. In *νῇ*, ut *διδασκῇ* à *διδάσκων famulus*.

Proparoxynum

1. In *ια*, idq; 1. in *εια*, ut *εὐπατρία* ab *εὐπάτρις bono patre natus*, *βασίλεια* à *βασιλῆς*. 2. In *ίεια*, ut *ἀγγεία* ab *ἀγγε-λος nuntius*. 3. In *τεια*, ut *ἰατρία* ab *ἰατρὸς medicus*, *πυδολέ-τεια* à *πυδολέτης liberorum interfector*, *συμπαίτρια* à *συμπαί-στρος similis nutritus*, *ποιήτρια* à *ποιητής poeta*.

2. In *να*, idq; 1. in *ιδνα*, ut *ἐχιδνα* ab *ἔχης serpens*. 2. In *αυνα* ut *ἰχθυοπώλαινα* ab *ἰχθυοπώλης piscium venditor*, *λύχαινα* à *λύχος lupus*, *λέαινα* à *λέων leo*, *ἀλεκτρυάνα* ab *ἀλεκτρυών gallus*.

3. In *οινα*, ut *διδασκοίνα* à *διδάσκειν herus*. 4. in *ιννα*, ut *βασίλιν-να* à *βασιλῆς*.

3. In *ερα*, ut *Καίρα* à *Καὶρ Car*, *δοτειρα* à *δοτῆς dator*, *διδασ-τειρα* à *διδάσκειν herus*, *πρεσβειρα* à *πρεσβύς senex*.

4. Hyperdisyllab. in *αυα*, idq; 1. in *αυα*, ut *ἀναξ* ab *ἀναξ rex*, sed *φαῖσα* à *φαῖς palumbus*, &c. 2. In *ναυα*, ut *πίννα* à *πίνης pauper*, sed *Κρήνα* à *Κρής Cres*, &c. 3. In *ιαυα*, ut *βασί-λιαυα* à *βασιλῆς rex*, *Αἰθιοπιαυα* ab *Αἰθίοψ Æthiops*, *Κίλιαυα* à *Κίλιξ Cilix*. 4. In *υαυα*, ut *Λίβυαυα* à *Λίβυς Libys*.

Paucula quædam Adjectiva imitantur formam Substantivorum, ut *πειρεσσα* à *πειρῶν propensus*, *ἀλεξιάδην* ab *ἀλεξιάδης imprec-ationes pellens*, *μυλκμεγα* à *μυλκας felix*.

Patronymicon Πατρωνυμικόν

Est nomen proprium personæ quod à nomine potissimum pa- tris, interdum avi & matris derivatur: Et est vel

In ἰσῃ, cum primitivum sit

1. 2æ. simpl. in os impurum, ut Πείρασμος
 vel ·μυ·μυδης
 2. 3æ. simpl. ut Νέστωρ-ορος-ἰδης.

In αῖσῃ, cum primitivum sit

1. 2æ. simpl. ut Βορέας·εὐ·εἰδης.
 vel 3æ. in ios, ut Ἠλῖος·ἰκ·ἰδης.

In ιαῖσῃ, cum primitivum in penultimâ geni- tivi sit longum, cujuscunque declinat. ut Λα- ἔτης, Λαβέτη, Λαερτιάδης· Ἀτλας, Ἀτλανῖος, Ἀτλαντιάδης. Sic Πηλῶς Πηλῖος, Πηλιδάδης.

In ις vel αῖ ex masculinis removendo σῃ, ut Νεστέιδης, Νέστεις· Ἠλιάδης, Ἠλιάς.

In ηῖς à rectis Primitivorum, mutando ulti- mam syllabam, ut Χρύσης, ηῖς. Κάδμος, ηῖς.

Formæ

Femin.

Oxytonum

Fœmininum

Paroxyt.

In *ἰνῃ* vel *ὄνῃ*, à rectis etiam Primitivorum.
 In *ἰνῃ*, cùm primitivum sit
 vel { 3æ simpl. in *ος* impurum, ut *Ἀδρασος-ἰνῃ*.
 vel { 3æ. contr. in *ις*, ut *Νηρις-ἰνῃ*.
 In *ὄνῃ*, cùm primitivum sit
 vel { 3æ. simpl. in *ις*, ut *Ἰχθυή-ἰνῃ*.
 vel { 3æ. simpl. in *ων*, ut *Ἠερίων ἰνῃ*.

Ionica paroxytona in *ων*, ut *Κερνίων* à *Κερνίδης* *Saturnius*.
Æolica proparoxyt. in *ιος*, ut *Τρῆσίδος* ab *Τρῆσίδης* *Hyrrhæ filius*.
 Propriorum formas imitantur pauca appellativa, ut *ποιμνίδης*,
 à *ποιμνῷ* *pastor*: sic *κοισανίδης*, *αἰλιάδης*, *βασιλείδης*, &c.

Diminutivum ἱσοκοεστικόν

[Oxytonum in *ιδίς*, ut *λαγιδίς* à *λάγως* *lepus*.

ίας, ut *παππίας* à *πάππας* *pater*.
αξ, ut *λίδαξ* à *λίδος* *lapis*: Sed *δελφάξ* *portellus*,
σκύλαξ *catulus*, quandoque sunt Fœmin.

Paroxy-

tonum

in

ίλας, ut *Θαλαίλας* à *Θάλαεις* pro *Θείλαεις*.

ίδης, ut *λαγίδης* à *λάγως*.

ίνης, ut *ἐλαείνης* ab *ἐλαρό*.

ίσκη, ut *νεανίσκη* à *νεανίας* *juvenis*.

ων, ut *Ἡοαισίων* ab *Ἡοαισος* *Vulcanus*.

ις, ut *αἶσρις* ab *αἶσράλα* *salus*.

ύλος, ut *ἑρυνύλος* ab *ἑρως*: item *Ἡρῆλος* ab *Ἡρακλῆς*.

Propa-

oxy-

ton.in

ίχος, ut *κάλιχος* à *κάλιξ* *calix*.

ίχος, ut *Ἀμυνίχος* ab *Ἀμυνίτις*.

ύλος, ut *Βαδυνύλος* à *Βαδυνύλης*.

Circumflexum

in

ῖας, ut *Ζητιάς* à *Ζητιάδης*.

ῖδης, ut *Διονῖδης* à *Διόνυσος*.

Antecircumflex. in

ίνος, ut *χαινόος* à *χάεις*.

αίς, ut *χοιράς* à *χοίρει* *porcus*. (in

[Oxyt.

in

ίς, ut *κρηνίς* à *κρηνίσκος*. ic *cupula* {

ω, ut *Θεάνω* à *Θεά* *dea*.

ων, ut *ἀρπεδών* ab *ἀρπεδώνη* *funis*.

ίξ, ut *λάϊξ* à *λάς* *lapis*.

άκη, ut *πιδάκη* à *πίδος* *dolium*.

Paroxy-

to. in

ίσκη, ut *παιδίσκη* à *παῖς* *puer*.

ίση, ut *μυτήση* à *μυτήσις* *confutium*.

ίση, ut *πολίση* à *πόλις* *urbs*.

ύλη, ut *βομβύλη* à *βόμβος* *sonus*.

Propar-

oxy-

num in

ύλλα, ut *περὶ ἑλλά* à *περὶ ἑλλας* *actio*.

ίνα, ut *κόριννα* à *κόρη* *puella*.

ύλλα, ut *νίκυλλα* à *νίκη* *victoria*.

Neutrum

Neutrum

Neutrum

hyperdiff
propar
ut αχύν-
διον ab
αχύνει.
In 101
spina: ut
trissyllabum
διον, ut γυνώιδιον à γνῶμη, sententia.
λιν, ut κρεῖσσιν à κρέας caro, &c.
νιον, ut πιδάχνιον à πιδός dolium, &c.
ειον, ut ὀνδελιον ab ὄνῳ asinus, &c.
σιν, ut κορυσσιν à κόρη puella.
πον, ut δριπίπον à δριπῶ sella.
φιν, ut χερσφιν à χέρως ager.
proparoxytonum, ut γήδιον à γῆ terra,
γυνάδιον à γυνή mulier.
paroxytonum etiam, ut χοιρίον à χοίρειος
porcus: præcipue si sit oriundum ex
acutitonis vel rectis, ut σπυδιον à
σπυδός passer: vel genitivis, ut πω-
δίου à πῶς πωδός.

In εἶον, ente-circumflexum, ut αἰσείον ab αἴη.

Ex Primitivo uno varia nonnunquam Diminutiva nascuntur,
ut κορίσκη, κοράσιον, κίλειον, κειδῖον à κόρη puella.

Ex Diminutivis alia Diminutiva, ut πολίχγιον à πολίχη urb-
cula, &c.

Diminutiva adjectiva perpaucissima sunt: ut δριμύλῳ à δριμύς
acerbus, μικκύλῳ à μικρός pro μικρός parvus, ὀλίγῳ ab ὀλίγος.
quantus, πικρῖδι à πικρός parvus, πύρρῳ à πύρρῳ rufus.

Amplificativum Αὐξητικόν.

1. Oxytona in δς, ut αἰρενός agnus adultior ab αἴς agnus, πωδύος
puer adultus à πῶς puer. Sed πείπῳ à πῆπας pater.

2. Paroxytona in ίας, ut μετώπις magnam habens frontem à μέτω-
πον fronti; πηγώνιας magnam habens barbam; à πώγων barba;
σώμιας magnam habens os, à σώμα os; ὤμιας ab ὤμος humerus. In
αξ, ut πλέταξ valde dives, à πλῆτις divitiae. Item nomina
propria in ὠν ὠνῳ, ut Γνάθων parastus Gnaibō, à γνάθος maxilla.

3. Proparoxytonum, ut χερμαδιον lapis magnus, à χέρμας lapis;
λόγιον divinus sermo, à λόγος sermo. Item δαίτης magna jax, à δαΐς fax.

Nomen tam Substantivum quam Adjectivum, pro variâ signi-
ficatione aliud dicitur Numerales Αριθμητικόν, ut τριάς Trinitas,
εἷς unus. Collectivum ἀριθμητικόν, ut ὄχλῳ turba, πολλός mul-
tus. Gentile ἐθνικόν, ut Μακεδόν Macedo, Ἀχαικός Achaicus.
Partitivum μεροικόν, ut βόρμῳ sonus apum, βορμῆς sonorus.

Porrò, Adjectivum est Possessivum κτήτικόν, idque vel Appella-
tivum, ut δασυκός hēstis, &c. vel Proprium, ut Ἐλβεῖ.
Heteron: Materiale μετεσπασικόν, ut λίθικῳ lapideus: Locale
τοπικόν, ut ἐβένῳ caelestis: Temporale χρονικόν, ut ἡμετέρως diut-
nus: Indefinitum ἀόριστον, ut τίς quidam: Interrogativum ἐρω-
τητικόν, ut ποῖῳ qualis: Reddicitivum ἀνταποδοτικόν, ut τοῖῳ
talis: Partitivum μεμερικόν, ut ἑτέρως alius.

Ad-

Adjectiva trium Articulorum & duarum terminationum desinunt in

† Sic adjectiva contracta in us, ut ευνους, V. ω̄ ευνους, V. ω̄ ευνους.

τος	formant neutrum per	ον 2x. simp.	us	formant neutrum per	ον
ως		ων 2x. sim. quant. 3x.	ων		ον
ας		αν 3x. simp.	ωρ		ον
εις		εν	ης		ον
λυ		υ			ες 4x. contr.
υς					

Θ ὁ καὶ ἡ ἐνδοξὸς καὶ τὸ ἐνδοξόν, G. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ ἐνδοξῷ, &c. V. ὦ ἐνδοξέ, καὶ ὦ ἐνδοξόν, *illustris*.

ως ὁ καὶ ἡ εὐχῶς καὶ τὸ εὐχῶν, G. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ εὐχῶ, &c. V. ὦ εὐχῶς & εὐχῶ, *fertilis* ὁ καὶ ἡ πολυκαρῶς καὶ τὸ πολυκαρῶν, G. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ πολυκαρῶ, &c. V. ὦ πολυκαρῶς καὶ ὦ πολυκαρῶν, *habens multa cornua*.

αι ὁ καὶ ἡ αἰώνιος καὶ τὸ αἰώνιον, G. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ αἰώνιῳ, &c. V. ὦ αἰώνιον, *perpetuo fluens*.

εις ὁ καὶ ἡ εὐχάειος καὶ τὸ εὐχάειος, G. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ εὐχάειῳ, &c. A. τῷ καὶ τῇ εὐχάειῳ καὶ εὐχάειν, καὶ τὸ εὐχάει, V. ὦ εὐχάει *gratiosus*.

λυ ὁ καὶ ἡ ἀρρενὴς καὶ τὸ ἀρρενὴς, G. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ ἀρρενῶ, &c. V. ὦ ἀρρενῶ, *masculus vel mas*.

υς ὁ καὶ ἡ ὀδοντικός καὶ τὸ ὀδοντικός, G. υῷ, D. υῖ, A. ων, υ, V. ὦ υ. Dual. N. A. V. υς, G. D. υῶν. Plur. N. υς, υς, υα, G. υῶν, D. υστ, A. υας, υς, υα, V. υς, υς, υα. *sine lachrymis*.

υς ὁ καὶ ἡ δίπυος καὶ τὸ δίπυος, G. τῷ δίπυος, D. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ δίπυος, A. οδῶ, υν, καὶ υν, V. υς, υ, καὶ υν. *bipes*.

ων ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων καὶ τὸ εὐδαίμων, G. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ εὐδαίμων, &c. V. ὦ εὐδαίμων *felix*.

ωρ ὁ καὶ ἡ μεγαλήτωρ καὶ τὸ μεγαλήτωρ, G. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ μεγαλήτωρ, V. ὦ μεγαλήτωρ, *magnanimus*.

ης ὁ καὶ ἡ ἀληθής καὶ τὸ ἀληθής, G. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ ἀληθεί, &c. V. ὦ ἀληθείς, *verus*.

Pleraq; Adjectiva composita & derivata in Θ, sunt duarum terminationum. Atticē etiam omnia sic inflectuntur. Nonnulla ex his quae duas habent terminationes interdum foemininum habent à masculino diversum; nempe in Θ, ut ἀδανάθ, ἀπῆ, αὐθιθ, Ια, in λω ut τίγλω εἶνα, in υς ut θήλυσ, εἶνα, &c.

Quaedam etiam varias habent vocales & consonantes ante os Gen. In ις ιππος, ut prius: ιδός, ut φιλόπατρις *amans patriae*: ιδός, ut φιλόργιος *amans argum*: ιός, ut τρέφεις *bene nutritus*: ινός, ut τῆς γαίης.

λω ενθ, ut prius: λωθ ut ἀσλὼ *infelix*.

υς υθ, ut prius: εθ ut θήλυσ *femineus*.

υς οδός, ut prius: ολθ ut ἀνδός *edentulus*.

ης εθ, ut prius: ητθ ut ἀκμή *indefessus*.

Adje-

Adjectiva trium articulorum & unius terminationis desinunt in

ιν ε ς ας ↓ 5æ sim. ut δ χῖ ἡ χῖ τὸ	[τειγλώχιν] [ἄρπιξ] [μάναρ] [λακόκρατος] [μάναρς] [αἰδοφ]	G. τῷ χῖ τῷ χῖ τῷ	[τειγλώχιν] & [ενικός] [πρὶς]. [ἄρπαρς] [παρὰ]. [μάναρς] [felix]. [λακόκρατος] [album] [habens] [caput]. [μάναρς] [felix]. [αἰδοπος] [subfuscus].
---	--	---	--

Hujusmodi Adjectiva varias habent terminationes in Recto & Genitivo.

In ε' αρ, ut prius: ης ηες, ut μὲξόδυρ *semivir*: εες, ut πλατυγαστήρ *latum habens ventrem*: ερ εεες, ut ἐξάχειρ *sex habens manus*: υρ υεες, ut ὀπμάριπυρ *testis*.

ς αἰθ, ut prius: αἰδς, ut πολυδείρας *cacuminosus*: αἰς αἰδς, ut φιλέπαις *puerum amans*: αἰτος, ut ἀερόδαις *delicatus*: αἰς εως, ut μυελόων, *permultis navibus instructus*: δς εως, ut θανάδς *arundinosus*.

ας' τος, ut prius: νθ, ut πολύας.

ξ' αξ' ρος: ut prius: κος, ut πιδέριπιδίς *avidus*: κλός, ut χειρωναξ *qui manibus operatur*: εξ κος, ut ὀπίτεξ *parturiens*: ηξ ηρος, ut αἰνοπλήξ *graviter feriens*: ηκος, ut αἰολοδώρηξ *variā habens thoracem*: εκος, ut κωαλώπηξ *came & vulpe natus*: ιξ κος, ut πολυαἰξ *valde impetuosus*: ρος, ut ὕσθριξ *suīs pilos habens*: ρος, ut ὀμηρεμάσιξ, &c. οξ ρος, ut ἔμφλοξ *ignitus*, & εὐφόρμυξ *pulchram habens citharam*: κος, ut πίνδοξ *hospes publicus*: ωξ κος, ut πῶξ *avidus*: ρος, ut ἀπορρῶξ *abruptus*: υξ ρος, ut αὐζυξ *conjunctus*, & διπῶξ *duplex*: κθ, ut χρυσάμπυξ *aureum reticulum habens*: αἰξ αἰκος, ut χαλκωμυαἰξ *pulchras habens mulieres*.

φ' αφ, ut prius: εφ πος, ut κατώελεφ *deorsum respiciens*: ιφ πος, ut αἰγίλιφ *relictus à capris*: εος, ut χριγίθλιφ *libidinosus*: ωφ ωπος, ut γλαύκωφ *caecos habens oculos*: οπος & ωπος, ut ευρύωφ *magnos habens oculos*.

Adjectiva in recto finita in Substantivum, illius terminationem in reliquis casibus habitā ratione generis, ut plurimum sequuntur, uti constat ex prioribus exemplis. Excipiuntur verò paucula, ut ἀπολις *idus*, &c. *qui sine urbe est*.

Plurima Adjectiva, præcipuè composita & derivata, videntur esse tantum duorum generum, διγρῶν, in neutro vix inveniendis, ut φιλέλλω *Græcorum amans*: Paucula unius, μονογρῶν, ut ἡ καμινώ *caminaria*: Præsertim Masculina in δς, ut ὁ φιλοβασιλεύς *regis amans*: in ης etiam 5æ simpl. & ejus scæminium in ες 5æ simpl. ut ὁ βονλάτης, ἡ βονλάτης *hōves abigens*: G. αἰτα ἀπδος, D. αἰτῶ ἀπδι, A. αἰτῶ αἰπδα, & ἀπν, V. αἰτα ἀπ, &c.

Adjecti-

Adjectivum Numerales

Cardinale *ἀριθμητικόν*. Ordinale *τακτικόν*.

Cardinalia heteroclitica sunt: ἓς, δύο, τρεῖς, τέσσαρες. *Leguntur*

ἓς, unus Tetraptoton 3æ, & 2æ simpl.

Sing. N. ἓς, μία, ἓν, G. ἑνός, μιᾶς, ἐνός, D. ἐνὶ, μιᾷ, ἑνὶ, A. ἑνα, μίαν, ἓν. Dual. & Plur. cas. sic composita, ἑδής, μνηδής. *ἑδής, ἑδῆς, μνηδῆς, μνηδῆς.*

Δύο duo Tetraptoton, 3æ simpl. omnium generum.

Singulari caret: Dual. N. A. δύο, Atticè δύω, G. δύοιν, *δύειν Masc.* fœm. δύνειν, D. δύοί. Sed δύο omnium generum & *apud Lucianum.* omnium casuum esse observatur extra Darivum.

Ἀμφω ambo, Diptoton 3æ simpl. per omnia genera:

N. A. ἀμφω, G. D. ἀμφοῖν.

Τρεῖς tres, & τέσσαρες quatuor, Tetraptota 3æ simpl. Sing.

& Dual. carent. Plur. N. οἱ καὶ αἱ τρεῖς, καὶ τὰ τεῖα,

G. οἷ τεσσάρων, D. τοῖς τεσσάρων, A. τοὺ καὶ τὰς τρεῖς, καὶ τὰ τεῖα.

Plur. N. οἱ καὶ αἱ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα, G. οἷ τεσσάρων,

D. τοῖς τεσσάρων, A. τοὺ καὶ τὰς τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα.

A quatuor usq; ad centum non declinantur numeralia, ut πέντε quingue, &c. ἑξατὸν centum.

Quæ numerum centenarium sequuntur declinabilia sunt, διακόσιοι, διακόσια, ducenti, &c.

Ordinalia sunt quæ ad interrogationem, πόσος quotus, aptè respondent; ut πρῶτος primus, δεύτερος secundus, τρίτος tertius, &c. Ex his manant dialia ἐφύμμερα, quæ respondent ad questionem ποσῆμος quoto die, ut πρῶτῃ, δευτέρῃ, τρίτῃ, 1° 2° 3° die, &c.

Sunt etiam alia Numeralia multiplicativa πολλαπλασιάζω, 1. in πλῆθος ὡς, ut ἀπλῆθος ὡς simplex, διπλῆθος ὡς duplex, &c. ἑξαπενταπλῆς centuplex, &c. 2. in πλάτος vel πλασίων, ut διπλάσιος duplex, &c. ἑξαπενταπλάσιος-πλασίων centuplex, &c. sic. πολλαπλῆς-πλάσιος-ίων multiplex.

Græci numeros his literis sic exprimunt.

Μονάδες, α' 1. β' 2. γ' 3. δ' 4. ε' 5. ς' 6. ζ' 7. η' 8. θ' 9.

Δεκάδες, ι' 10. κ' 20. λ' 30. μ' 40. ν' 50. ξ' 60. ο' 70.

π' 80. Ϛ' 90.

Ἑξαπεντάδες, ρ' 100. σ' 200. τ' 300. υ' 400. φ' 500.

χ' 600. ψ' 700. ω' 800. π' 900.

Χιλιάδες, α' 1000. β' 2000, &c. κ' 20000. ς' 100000.

Μυριάδες, ια' 11. κβ' 22. ργ' 103. αδ' 1004. 1670

24 literis intermiscuntur tres notæ ἐπίσημα; α' χ' ϑ'

βω' 5, εδ' 6, σδ' 7.

Apud

Apud nonnullos literæ singulæ, pro ordine quem habent in Alphabeto, numerum designant, α 1. κ 11. ς 17. ω 24. quo pacto libri Homerici distinguuntur.

Ex Majusculis Ι 1 pro μίᾱ, Π 5 pro πέντε, Δ 10 pro δέκα, Η 100 pro ἑκατόν, Χ 1000 pro χίλιοι, Μ. 10000 pro μύριοι. Geminata geminant numerum, ut ΙΙ. 2. ΠΠ 10, ΔΔ 20. Has omnes excepta Ι veteres olim πρὸ Π inscribere solebant, & significabant numerum inscriptum quinquies sumendum esse: ut

Δ 50 Η 500 Μ 5000.

Adjectivis accidit Comparatio Σύγκρισις.

Comparisonis gradus βαθμοὶ sunt tres; Positivus θετικός, Comparativus συγκριτικός, Superlativus υπερθετικός.

Positivus definit in ας, εις, λω, ης, ις, ξ, ος, υς, ων.

Adj-ctiva in ος post longam, formant Comparativum mutando ε in τερος, & superlativum in τίσος, ut σέμιος, ότερος, όταίος venerabilis; φαῦλος, ότερος, όταίος improbus.

Post brevem mutant ο in ω, ut αἰτός, ότερος, όταίος sapiens. Post ancipitem vel retinent ο, vel mutant ο in ω, ut ἱκανός, ότερος, όταίος vel ότερος, όταίος idouens.

Adjectiva in ας, εις, λω, ης, υς, ων, formant Comparativum & superlativum assumendo τερος & τός.

ας	assu- mic terος & τα τος	Masc. S. P. Neut.	{	μάναρ, αἰτερος, άταίος felix
εις eliso				χαείς, έτερος, έταίος gratiosus
ις				γαρής, ίτερος, ίταίος gulosus
υς				απλός, έτερος, έταίος simplex.
λω				τέρην, ενος, έτερος, έταίος tener
ων				σώφρων, ονος, έτερος, έταίος.
ας				μέλαι, αν, άντερος, άνταίος niger
ης				ευσέκης, ές, έτερος, έταίος pius.
υς				ευρύς, ύ, ύτερος, ύταίος latus.

Sed υς saepe mutatur in ίων & ίσος, ut ευρύς, ευείων, ευείσος.

Nomina in ξ, vertunt terminationem ει plural. in ίςτες, & ίσας, ut άρπαξ raptax, άρπαγίστες, Sec. βλάψ Jurinus, βλακίστες, &c.

Com.

Comparatio anomala Adjectivorum.

1° In os,

ἄγας	ἀμείνων	ἀγαθώτατος rarius.
	ἀρείων	
κακός	κρείσσων, * κρείττων, † κάρρων	κακώτατος. At Dor.
	κακίστων	
ἐσθλός	λῶϊων, † λῶων	λῶϊστος vel λῶστος. † Per Syn- aresin.
	βέλτιον, βέλτερος	
βονός	φέρτερος	φείρτατος, φείστος, φέρπιστος.
κακός	κακώτερος, κακίων κακίστος.	
καλός	χείρων, χερείων	χείριστος.
μικρός	μικρότερος, μείων	μικρότατος, μείστος.
	ἐλάσσων	
παύσιμος	ῥαυσιών	ῥαυσις.
αἰχρὸς	αἰχρότερος, αἰχρών	αἰχρότατος, αἰχρὸς turpis.
ἐχθρὸς	ἐχθίων	ἐχθίσις inimicus.
ὀλίγος	ὀλίγων	ὀλίγιστος paucus.
ῥᾶπτος	ῥᾶων	ῥᾶσις facilis.

Quaedam in os abijciunt o, alia ω in Comp. & Superl. ut

φίλος φίλτερος, φιλίων φίλτατος, φίλις amicus.

Γεραίος senex, παλαιός antiquus, ῥηλαιός οἰστος: γραιότερος, &c.

Θέρειος aestivus, θερειότερος: δεξιός dexter, δεξιτέρος.

Τεῖτος tertius, τεῖτατος.

Artici formant in multa in

ἴσπερος ἴσατος; ut αἰδῆσιος venerabilis, ἀνιγ-
ερὸς tristis, ἀκράσιος incontinentis, ἀμορφος
deformis, ἡμναῖος generosus, σπουδαῖος stu-
diosus, ὡραῖος speciosus.

αἰτέρος αἰτάτος; ut ἡσυχαῖος tranquillus, μέ-
σος medius, μερῆσιος matutinus.

* Δοσιμενος placidus, ἴσπερος & αἰτέρος: sic ὁψιος
seruus.

pauca in ἴσπερος ἴσατος; ut μονοφάγος solus edens, λό-
λος loquax, λῳλίστος etiam in Superlativo.

* Ἐπιτήδειος idoneus, ὀτερος, ἴσπερος, &c. πτωχός pauper,
ὀτερος, ἴσπερος, &c. εἰλοκπῆανος locuples, ὠτερος, ἴσπερος, &c.

* Ἰδιος proprius, αἰτέρος, αἰτέρος, &c.

Legitur ἀνδρῶν ἡνέστερος, ab ἀνδρῶν ὁ humanus.

† Ionisē.

2° In *ēs*, ut διπλῆς duplex, διπλότερος πορφυρῆς purpureus, πορφυρότερος.3° In *as*, ut μάγας † μίζων & μείζων, μέσων, μίγιστος magnas.4° In *aw*, ut τέλειω τεινέωτερος, &c. tener.5° In *ns*, ut ψάδης ψάδιστερος ψάδιστος mendax. ὕγιης ὕγιώτερος sanus.6° In *ow*, ut πέπων πιπυώτερος, &c. maturus. πίων πύότερος πύοτατος pinguis.7° In *us*, ut πολὺς πλείων vel πλείων πλείους multus.Comparativa in *ow*, præsertim irregularia sic inflectuntur.

Sing. N. ὁ καὶ ἡ πλείων, καὶ τὸ πλείον, G. τῆ καὶ τοῦ πλείον, D. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ πλείονι, A. τὴ καὶ τὴ πλείονα πλείω πλείω, καὶ τὸ πλείον, V. ὦ πλείον.

Dual. N. A. τὼ καὶ τὰ καὶ τῷ πλείονε, G. D. τοῖν καὶ ταῖν καὶ τοῖν πλείονοιν, V. ὦ πλείονε.

Plur. N. οἱ καὶ αἱ πλείονες πλείους πλείες, καὶ τὰ πλείονα οα ω, G. τῶ καὶ τῶ καὶ τῶ πλείονων, D. τοῖς καὶ ταῖς καὶ τοῖς πλείοσι, A. τὰ καὶ τὰς πλείονας οας υς, καὶ τὰ πλείονα οα ω, V. ὦ πλείονες οας υς, καὶ ὦ πλείονα οα ω.

Comparativa in *ow* & *ow* parturiunt alia Comparativa;1° *ow* vertitur in ὅτερος, ut χείρων χειρότερος multis prior.2° *ow* mutat i & præcedentem consonam in *ow*, ut παχίων πάσων multis pinguior, ταχίων τάσων multis scelerior, ἰσχυρίων ἰσχυρῶν, vel potius ἰσχυρῶν multis propior.

Superlativa pariunt alia Comparativa & Superlativa; ut ἐλαχίστος ἐλαχιστότερος multis minimus, κτιστός κτιστάτος longe gloriosissimus.

Comparatio etiam accidit aliis dictionibus, quæ facta Comparatione migrant in Adjectiva.

1 ^o Substantivum,	1. In <i>os</i> Neutrum per <i>ow</i> & <i>ow</i> , ut κρείσσης lucrum, κρείστων lucrosior, κρείσσης Sed ὕψος altitudo, ὕψι τοῦτος altior, ὕψιστος κτιστός gloria, κτιστῶν & κτιστότερος gloriosior, &c. Masculinum more Adjectivorum in <i>os</i> , ut θεός deus, θεώτερος diviniior. Sed μυχός penetrabile, μυχατάτος μυχατάτερος intimus. 2. α. η, <i>ow</i> , plerumque vertitur in ὅτερος ὅτατος, ut ἀμιλλὰ certamen, ἀμιλλώτερος pugnacior.
------------------------------	---

·ratur

3. υς assumit plerumque τερος ταςος, ut
ἀρχυς τετε, ἀρχύταςος retium tensivus.
4. δς, & ως in Genitivo, vertuntur in
τερος ταςος, ut βασιλδς βασιλδ'τερος,
&c. φως fur, φωδ'τερος furacior.
5. ης ιε Simpl. facit Superl. ισαςος, ut
κλέπης fur, κλεπίσαςος furacissimus.
- 2° Verbum: vertendo ut plurimum ω in τερος,
&c. ut δίδω relinquo, δίδ'τερος posterior, δίδ'τα-
τος postremus.
- 3° Participium: verso ο in έςτερος, &c. ut έρρω-
μένος έρρωμέν'τερος, robustior, &c.
- 4° Pronomen: αὐτός ipse, αὐτόταςος ipsissimus.
- 5° Adverbium: in ω assumpto τερος, &c. ut ανω
supra, ανώτερος superior, ανώταςος, &c. Sed οπι-
σω post, οπιστέρος posterior abjecto ω, &c.
αφω cito, αφωτέρος celerior, &c. ενδω intus,
ενδωτέρος interior, &c.
μάλα valde, μάλλον, μάλιστα
πέρα ultra, περαιτέρος, περαιτάςος.
εγγύς prope, εγγύτερος εγγίω, εγγύταςος εγγιστός.
- 6° Praepositiones πρὸς ante, πρὸςτέρος, πρὸςτάςος.
πρὸςάτος πρὸςότος
πρὸ super, πρὸςτέρος. πρὸςτάςος, per Sync. ὑπ'άτος
πρὸ sub, ὑστέρος, ὑσάτος.

Pronomen

Simplex	Primi- tivum	Εγὼ ego, σὺ tu, ἔγ' sui.	+ ἔστι est re-
		Demonstrativum δείκτικόν; αὐτὸς hic, ἐκεῖ- ος illo.	ci present αὐτόπα.
		Relativum ἀναφαικόν; * αὐτός ipse, ὅς qui.	Δίς; ἦν
		Indefinitum; δέιναι quidem	αὐτός &
Posses- sivum		Ἐμὸς meus, οὗς suus, ἑὸς suus, υἱότης μου &c.	
		noſter duorum, σφωίτης noſter duorum, * αὐτός & ἡμεῖς noſter, ὑμεῖς noſter, σφεῖς ἑαυτῶ pro-	nomina προ-

Compositum ἑμαυτῶ mei ipsius, σεαυτῶ tui ipsius, ἑαυτῶ
sui ipsius. Adde mixtum cum aliō nomine, ἡμεδα-
πός noſtra, ὑμεδαπός voſtra: item ποσῶτος, τηλικύ-
της, τοῦτο.

Vocativo carent Pronomina, vel etiam Indefinita, In-
terrogativa. Redditiva, ut οἷος, πῶς, τίς, &c.

Proprias Declinationum Formas habent,

ἔγω, σὺ, ἔ, δέῖνα
 S. N. ἐγώ, G. ἐμὲ & μὲ, D. ἐμοὶ & μοι, A. ἐμὲ & μέ.
 D. N. A. νῶϊ & νῶ, G. D. νῶϊν & νῶν.
 P. N. ἡμεῖς, G. ἡμῶν, D. ἡμῖν, A. ἡμᾶς.

S. N. σὺ, G. σε, D. σοι, A. σέ.
 D. N. A. σφῶϊ & σφῶ, G. D. σφῶϊν & σφῶν.
 P. N. ὑμεῖς, G. ὑμῶν, D. ὑμῖν, A. ὑμᾶς.

S. N. caret, G. εἰ, D. οἷ, A. εἰ.
 D. N. A. σφῶϊ & σφῆ, G. D. σφῶϊν & σφῖν.
 P. N. σφεῖς, G. σφῶν, D. σφίσι, A. σφεᾶς.

Δείνα caret Duali & Plurali.

* *Δείς Poet.* Masc. S. N. ὁ * δέῖνα, G. τοῦ δέῖν & δείνα] &, D. τοῦ
 δέιναν, δέῖνα δέῖνα, A. τὸ δέῖνα δέῖνα
 Fem. & Neut. S. N. ἡ καὶ τὸ δέῖνα, G. τῆ καὶ τοῦ δέινος,
 D. τῇ καὶ τῇ δέῖνι, A. τὴ καὶ τὸ δέῖνα.

Reliqua in & more Adjectivorum inflectuntur,
 ἑμῶς, ἡ, ὄν, &c.

† *δὲς πηλι-
 κῆτος αὐτῇ
 ἔτο, τοῦ
 τῷ αὐτῇ
 ἔτο τοῖς
 τοῖς αὐτῇ
 ἔτο.*

Sed N. αὐτῇ † τῷτο, G. τέτε ταύτης τέτε, D. τέτω
 ταύτῃ τέτῳ, A. τῷτον ταύτῳ τῷτο, V. ὃ αὐτῇ
 τῷτο.
 D. N. A. τέτω ταῦτα τέτω, G. D. τέτοιον ταύτων τέτοιον.
 P. N. ἔτοι αὐτῇ ταῦτα, G. τέτων, D. τέτοις ταύταις
 τέτοις, A. τέτες ταύται ταῦτα, V. ἔτοι αὐτῇ ταῦ-
 τα. Similiter δεῖν & ο, &c. αὐτὸς ἡ ὁ

Ἐμαυτῇ & σιαυτῇ singularem tantum numerum ha-
 bent: Ἐαυτῇ singularem & pluralem. Nominativis
 carent omnino.

G. ἑμαυτῇ ἢ εἰ, D. ἑμαυτῇ ἢ φ, A. ἑμαυτὸν καὶ ὅ.
 S. G. σιαυτῇ ἢ εἰ, D. σιαυτῇ ἢ φ, A. σιαυτὸν καὶ ὅ.
 G. ἑαυτῇ vel αὐτῇ ἢ εἰ, D. τοῦ τῇ τῷ, A. τὴ καὶ τὸ.
 P. G. ἑαυτῶν vel αὐτῶν, D. τοῖς ταῖς τοῖς, A. ταὺ ταῖς τὰ.
 Pro quo legitur
 P. G. σφῶν αὐτῶν, D. σφίσι αὐτοῖς, A. σφεᾶς αὐτές.

VER-

VERBUM

- 1° Quoad personam est vel
- Personale προσωπικόν, ut συμφέρω *confero.*
 - Impersonale ἀπροσωπικόν, ut συμφέρεται *confert.*
- 2° Quoad regimen dicitur vel
- Transitivum μεταβατικόν, ut λέγω *dico.*
 - Intransitivum ἀμετάβατον, ut λήγω *desino.*

Affectiones propriæ Verbi.

Voces sive Formæ Διαθέσεις

Tres sunt; Activa, Passiva, Media: à quibus Verba sic appellantur

1° + Activum ἐνεργητικόν, quod plerumque significat actionem, &

Exit in { gravitonum } unde rursus { gravitonum, ut πύλω.
 { circumflexum } Verbum { circumflexum,
 { μ } dicitur { ut ποιῶ.
 { } in μ, ut τίθην.

2° Passivum παθητικόν, quod passionem potissimum notat.

3° Medium μέσον sive commune κοινόν, quod mediam significationem & mediam conjugationem, partim activam partim passivam habet.

Tempora χρόνοι

In Voce Activa & Media octo sunt, in Passiva novem.

Præsens ῥησις.

Præteritum παρακείμενος { Imperfectum ἔδεικνυτο, +
 { Perfectum ἔδεικνυτο, +
 { Pl. perfectum ἔδεικνυτο.

Futurum 1. μέλλων α. Futurum 2. μέλλων β. Pau-
 lò post Futurum μετ' ὀλίγον μέλλων.

Indefinitum 1. ἀβέστος α. Indefinitum 2. ἀβέστος β.

Indefinita sunt tempora incertæ significationis, sumuntur enim pro Præteritis omnibus, & interdum pro Præf. & Fut. & cùm sumuntur pro Præterito, incertum est an paulò ante, vel multò ante res præterierit.

Ad Intransitivum referatur Substantivum, ὑπαρκτικόν, ut εἰμι sum.

+ Ad Activum referatur Neutrum ἔδτερον, ut φαίνομαι.

* Ad Passivum & Medium referatur Deprensivum, ὑποδετικόν, ut ἐργάζομαι.

+ (i) intrans + (i) extensivum. + (i) adiacens.

Græcæ Grammatices.

Principalia ἀρχικά. Præsens, Futurum,
Præteritum: sed in voce Passivâ Præsens,
Perfectum, Indefinitum 2.

Tempora
sunt vel

Cogna-
ta
συ
ῶν.

1. Præsens, Imperfectum, Ind. 2.
Futurum 2. Perf. Medium.
2. Futurum 1. & Indefinit. 1.
3. Perfectum & Pl. perfectum:
& in Passivâ voce Paulo post
Futurum, Ind. 1. & Fut. 1.

Μοδι ἐξελίχοντες

† definiti-
vus.

Sunt quinque:

Indicativus † δείκνυμι.
Imperativus προστάτικη.
Optativus ἐὺκνυμι.
Subjunctivus ὑποτακτικη.
Infinitivus * Ἀπείρομορφο.

* non ex-
plandivus.

Conjugatio Συζυγία

Est vel

Temporalis χρό-
νική per tem-
pora.

1. Per tria tempora principalia.
2. Per omnia tempora ejusdem
vocis.
3. Per similia quæcunque trium
vorum.

Personalis προσωπική, per omnes personas ejusdem
temporis.

Modalis ἐξελίχοντες, per omnes modos.

Conjugationes sunt decem; quatuor Gravitonorum,
tres Contractorum, tres Verborum in μ.

Conjugatio dignoscitur per literam formativam sive
figurativam ἡγεγεννησέν

Characteristica.

Est triplex: Præsentis, Futuri, & Præteriti: à qui-
bus cognata tempora suam Characteristicam accipiunt.

Præsentis est litera præcedens α vel
ομαι, μι vel μιαι.

Characteristica

Futuri & Præteriti est aut litera ea-
dem, aut alia ejus loco posita, vel
eam proximè sequens. Sed Perfe-
cti exeuntis in ης, ex μῶ & νῶ, κ est
Characteristica.

Characteristica Præsentis indicat & distinguit Con-
jugationes trium Vocum, Futuri Characteristica Con-
jugationes Vocis Activæ, reliquæ omnes suæ Tem-
pora.

Cha-

In Coniugatione

(Cum prima Persona pluralis exit in *ulu*, prima dualis deest) nempe in omnibus Temporibus Activæ Vocis, Indefinitis Passivis, Perfecto & Plusquam-perfecto Medio.

Cum tertia pluralis exit in *o* vel *y*, tertia dualis eadem est cum secundâ) viz. in Præsenti, Futuris & Perfecto Indicativi; & in omnibus Temporibus Subjunctivi per omnes Voces.

(Tertiis Personis Verborum in i vel e desinentibus, additur, si Vocalis sequatur : & apud Poetas ante Consonam.)

(Persona scunda & tertia singularis in Subjunctivo Verbi cujusvis Activi, & scunda singularis Temporum in *presentis*, habent i subscriptum finalibus *a, n, o*) Eadem Vocales ante *plu* sub se habent i in Perfecto Optativi Passivi, retinéntque per omnes Personas & Numeros. In quâcunque demum Personâ cujuscunque Temporis aut Modi eliditur *i*, per contractionem factam in has vocales, eisdem subscribitur. *vid. pag. 5.*

Verba omnia Barytona conjugantur ut *πύπλω*
Composita ut sua Simplicia.

Modus Indicativus.

Præs.	S. <i>πύπλω</i>	εις δ.	D. <i>ετον ετον</i> ,	P. <i>ομεν ετε υστ.</i>
Imperf.	S. <i>επύπλων</i>	εις ε,	D. <i>ετον ετλω</i> ,	P. <i>ομεν ετε ον.</i>
Fut. 1.	S. <i>πύψω</i>	εις δ,	D. <i>ετὼν ετον</i> ,	P. <i>ομαν ετε υστ.</i>
Indefin. 1.	S. <i>επύψα</i>	ας ε,	D. <i>ατον ατλω</i> ,	P. <i>αμεν ατε αν.</i>
Perf.	S. <i>τέπυφα</i>	ας ε,	D. <i>ατον ατον</i> ,	P. <i>αμεν ατε ασι.</i>
Pl. perf.	S. <i>ετεπύφειν</i>	εις δ,	D. <i>ειτον ειτλω</i> ,	P. <i>ειμεν ειτε ειζ.</i>
Fut. 2.	S. <i>πύπῶ</i>	εις ει,	D. <i>εϊτον εϊτον</i> ,	P. <i>εμεν εϊτε εσι.</i>
Indefin. 2.	S. <i>επύπῶν</i>	εις ε,	D. <i>ετον ετλω</i>	P. <i>ομεν ετε ον.</i>

Modus Imperativus.

Præs. & Imperf. S. *πύπλε έτω*, D. *ετον ετων*, P. *ετε έτωζ*. Sic
Perf. & Pl. perf. *τέπυζε*, & Indef. 2. *πύπῃ*.
Indef. 1. S. *πύψον άτω*, D. *ατον άτων*, P. *ατε άτωζ*,

Modus Optativus. εϊδε

Præs. & Imp. S. *πύπλοιμ οις οι*, D. *οιτον οίτλω*, P. *οιμεν οϊτε οϊεν*. Sic
Fut. 1. *πύψοιμ*. Perf. & Pl. perf. *τεπύφοιμ*, & Ind. 2. *πύποιμ*.
Indef. 1. S. *πύψαιμ αις αι*, D. *αιτον αιτλω*, P. *αιμεν αιτε αιεν*.
Futur. 2. S. *τυποίμ οϊς οϊ*, D. *οϊτον οίτλω*, P. *οϊμεν οϊτε οϊεν*.

Modus Subjunctivus. εαν

Præs. & Imperf. S. *πύπλω ης η*, D. *ητον ητον*, P. *ημεν ητε ησι*. Sic
Indef. 1. *πύψω*, Ind. 2. *πύπῶ*, Perf. & Pl. perf. *τεπύφω*.

Modus Infinitivus.

Præs. & Imperf. *πύπλειν*, Fut. 1. *πύψειν*, Indef. 1. *τύψαι*, Perf. & Pl. perf. *τεπυφέναι*, Fut. 2. & Indef. 2. *τυπείν*.

Participium.

Sequitur Declinationem Nominis. In scæminino genere semper est Secundæ Simplicium: In masculino & neutro Participium Activum semper est Quintæ; Passivum & Medium plerumque Tertie:

Tertiz : Sed Participium utriusque Indefiniti Passivi, & Perfecti Medii est Quintæ.

Participium Activum.

Præsens & Imperfectum τυπῶν ἔσται ον, G. τυπῶντος ἑσθης οντος, &c. V. ὃ τυπῶν ἔσται ον. Sic Fut. 1. τυψῶν, & Ind. 1. τυπῶν.
Ind. 1. τυψας ασα αν, G. αντος δῶς αντος, &c. V. ὃ τυψας ασα αν.
Perf. & Plusq. τετυφῶς ἦα ὅς, G. ὅτος ἦας ὅτος, &c. V. ὃ τετυφῶς ἦα ὅς.
Fut. 2. τυπῶν ἔσται ἔν, G. ἔντος ἑσθης ἔντος, &c. V. ὃ τυπῶν ἔσται ἔν.

Conjugatio Verbi Barytoni per omnia Tempora & Modos Vocis Activæ.

	Indicat.	Imper.	Oprat.	Subjun.	Infinit.	Particip.
Præf.	τύπῶ	τύπῃ	τύπῶμι	τύπῶ	τύπῆεν	τύπῶν
Imperf.	ἔτυπῶν					
Perf.	τέτυρα	τέτυρε	τετυροίμι	τετύρω	τετυρέναι	τετυρῶς.
Plusq.	ἔτετυφην					
Fut. 1.	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων
Ind. 1.	ἔτυψα	τύψον	τύψοιμι	τύψω	τύψαι	τύψας.
Ind. 2.	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τύπειν	τυπῶν.
Fut. 2.	τυπῶ		τυποίμι		τυπεῖν	τυπῶν.

Futurum primum in quartâ Conjugatione variatur ut Fut. secundum.

Fut. 1. | αἰετῶ | | αἰετοίμι | | αἰετῶν | αἰετῶν,

Temporum Formatio.

Præsens

Est Thema & Fundamentum ; ut τυπῶ.

Imperfectum

Formatur à Præsenti, mutando ω in ον, & præponendo Augmentum ; ut τυπῶ ἔτυπῶν.

Augmentum αὐξησης

Est duplex, Syllabicum συλλαβικὴ, Temporale χρονικόν, utrumque præfigitur, similiter Imperfecti Perfecti. Plusquamperfecti. Indef. 1. & 2. in Indicativo ; sed in reliquis Modis soli Perfecto.

Syl-

Syllabicum Augmentum est *ε*, præfixum Verbo, cùm incipiat à Consonante, augens Syllabas.

Si Verbum incipiat à *ρ*, geminetur *ρ* post *ε* in omnibus Temporibus quæ augentur: ut *ῥέπειν ῥέπεινον* *precipito*, &c.

Temporale Augmentum est *η* vel *ω*, præfixum Verbo pro initiali mutabili, augens Tempus.

Mutabiles sunt *α*, *ε*, *ο*, *αι*, *αυ*, *οι*.

α, *ε* in *η*, *ο* in *ω* mutatur; & diphthongorum subscripto: ut *ἀκούω ἤκουον* *audio*, *ἑρείδω ἤρειδον* *fulcio*, *ὀρύσσω ὀρύσσειον* *fodio*, *ἀνίξω ἤνιξον* *verbero*, *ἀνιάζω ἤνιάζον* *illustro*, *οἰκίζω ὀικίζον* *adifico*.

Si Verbum incipiat ab immutabili nullum habet Augmentum.

Immutabiles sunt *η*, *ι*, *υ*, *ω*, *ει*, *δι*, *υ*.

η, *ἥκω ἥκον* *venio*: *ι*, *ἵαμην ἵαμην* *mitto*: *υ*, *ὕβριζω ὕβριζον* *injuriā afficio*: *ω*, *ὤδω ὤδον* *impello*: *ει*, *εἰσάγω εἰσάγω* *assimilo*: *δι*, *ἐνδιώκω ἐνδιώκον* *dirigo*: *υ*, *ἐτάζω ἐτάζον* *vulnereo*.

Quædam ab *ε* incipientia pro Augmento adsciscunt & post *ε*; ut *ἔχω εἶχον* *habeo*, *ἐλαχον* ab inusitato *ἐλαω* *cipio*, *ἐλάσω* *volvo*, *ἐλκω ἐλκύω ἐλκίζω* *traho*, *ἐρπω ἐρπίζω* *serpo*, *ἐσῆκω* *sto*, *ἐπυμῶ* *sequor*, *ἐρίω* *dico*, *ἐστῶ* *convivio excipio*, *ἐξω* *sedeo*, *ἐάω* *sino*, *ἐώ* *induo*, *ἐρῶ* *traho*, *ἐδω* *ἑδίζω* *assuefacio*, *ἐργάζομαι* *operor*; *ἔπει* *ἔπειν* *dico*, quod servat Augmentum in omnibus Modis: *ἐορτάζω* *festum celebro*, facit *εἰορτάζον* & *ἐώρταζον*.

Quatuor Verba incipientia ab *α*, Augmentum non admittunt: ut *ἄω ἄον* *spiro*, *ἄλω* *audio*, *ἀνδίσκω* *insuetus sum*, *ἀνδίζομαι* *tadio afficio*.

Quædam etiam ab *οι* incipientia nullum habent Augmentum; ea sunt derivata ab *οἶα* *temo*, *οἶν* *vinum*, *οἰωνός* *volucris*, *οἶστρος* *astrum*; ut *οἰακίζω* *guberno*, *οἶνίζω* *vinum emo*, &c. Sic *οἰκίστω* *tumio*, *οἰκνέω* *domum custodio*, *οἰμῶμαι* *cum impetu ruo*, *οἰσθῶμαι* *desolo*, *οἰνῶ* *vinum fundo*, & *οἰμῶ* *ploro*, recipiunt vel omitunt Augmentum.

Augmen-

Augmentum Compositorum.

Verba composita Augmentum habent in medio si incipiant à Præpositione, vel *du* & *di* ante Mutabilem ; ut *καταγνώσκω* condemnō, *κατεγνώσκον* ἐγκαταλείπω derelinquo, ἐγκατέλιπον δυσχερῶ displiceo, δυσχερίστον ἐυεργατῶ benefacio, ἐυεργέτιον.

Excipe pauca quæ à Præpositione incipiunt ; ut ἀμφισβητέω ambigo, ἀμφισβήτητον ἀμφιέννυμι induo, ἀνοίγω aperio, ἀντιβόλῃ occorro, ἀντιδικέω adversor, ἀπείω accendo, ἀπυλιδέω detrecto, ἀφίημι dimitto, ἐμάλῃ curo, ἐνέπω dico, καθεύδω dormio. καθεζομαι & καθήμεαι sedeo, καθίζω sedere facio, προημαίω prosumor.

Reliqua omnia Augmentum habent in initio : ut φιλοσοφῶ philosophor, ἐφιλοσοφῶν περὶ ἀρχῶν parco, ὁμολογῶ confitear, παλιολογῶ repeto, ἀφρονέω desipio, δυσχεῶ infelix sum, &c.

Quædam & in principio & in medio augentur : ut ἀνορθῶ ἠνώρθουν corrigo, ἀναλίσκω absumo, ὀνοματοποιέω nomen fingo, παραινέω debacchor, παροδοποιέω viam patifacio, ἀναίνομαι abnuo, ἀνέχομαι sustineo. Item verbum simplex, διατάω arbiter sum, cum suis compositis.

Nonnulla interdum in principio, interdum in medio augentur ; ut ἐγνύω despondeo, ἡγνίσσα & ἡγεγνήσα διακονέω ministro, ἐμπολέω versor, μεθοδία methodo utor.

Præpositiones in quibuscunque compositis præfixæ vocalibus finalem suam amittunt vocalem ; ut ἐπέχω inhibeo : excipe πει & πει, ut πειλέω contineo, πειράζω præeo. Ἄμφι modò amittit, modò retinet ; ut ἀμφιγύω & ἀμφιγύω circumvolvō, &c. Post elisionem, relicta consona, tenem vel asperum spiritum accipit à sequente vocali : ut ἀμπέχω circumdo, ab ἀμφὶ & ἔχω ; ἀφορίζω separo, ab ἀπὸ & δείζω.

Ante consonam verbi εἶ hic ἐν ; ut ἐκλείπω deficio : ἐν & σὺν mutant suam ν in γ, &c. (vid. pag. 2.) ut ἐσχαρῶ inscribo, συγγράφω conscribo, &c. σὺν etiam amittit ν ante ζ vel σ sequente consona ; ut συζητέω disputo, συναίω & συέλλω contraho, &c. Hæ tamen tres resumunt propriam consonam ante vocalem ; ut ἐξέλιπον, ἐνέχεσθον, σῶνέσθον, &c.

Omnis dictio exiens vocali, si præponatur in compositione ante ρ, geminat ρ ; ut ἀναρρίω refuso : παρὰ verò sæpius omittit, ut παρὰ γέλω projicio.

Futu-

Futurum primum

Formatur à
Præsenti, mu-
tando ultimam
syllabam in
Conjugatione

primâ
secundâ
tertiâ
quartâ

in { ψ ω, ut τῖψω τὸ ψ ω;
ξω, ut λίγω λέξω.
σω, ut ᾄδω ᾄσω.
λῶ, μῶ, νῶ, ρῶ ut ψά-
λω ψαλῶ, &c.

Verba in
ζω

Multa efferunt Futurum per ξω; ut αἰδέξω esulo, ἀ-
σροτάξω aberro, ἀλαλάξω clamo, ἀλαπίζω populo,
ἀπίζω consterno, γρύξω grunnio, διαίξω divido, ἐλγί-
ζω torqueo, ἐγγρίξω interficio, ὀπμύξω labris com-
pressis gimo, ὀρυλλίζω vel ὀρυλίξω contexo, κλώξω cro-
cito, κροίξω clamo, κείξω strido, κρώξω crocito, λα-
πίζω evacuo, λύξω singultio, μασίξω flagello, μερμη-
εῖξω cogito, νυστάξω dormito, οἰμώξω ploro, ὀλοοῦξω
ululo, πλεμύξω moueo, ρέξω facio, σαίξω stillo, σενάξω
suspiro, σπείξω firmo, σίζω pungo, σφγίξω percutio,
σφαίξω occido.

Paucula per γξω; ut κλάξω clango, πλάξω seduco.

Nonnulla per ξω & σω; ut ἀρπάζω rapio, βάζω lo-
quor, βατάξω porto, βυκολιάξω carmen pastorale can-
to, βειξω post cibum dormio, διείξω meto, διταίξω
dubito, ἐγγυθιάξω praebeo, μάξω purgo, παίξω ludo,
ποκίζω tondeo, ραπίξω fingo. Σδημίξω autem, tubā
cano, facit σω & γξω.

Quaedam in σω formant Futurum per σω; ut ἀχέσω
venior, βεγέσω fervens, ἐρέσω remigo, ἱμυέσω loris cado,
λιδέσω video, πλέσω inspergo, πλάσω fingo, πρεέσω ven-
do, πρίσω pinso.

* Sic κείω
νῶ à κείω
αἶνω mis-
ceo.

Penultima Futuri primi semper longa, nisi in quar-
tâ Conjugatione, ubi semper brevis est, vel elidendo
secundam consonantem; ut τῖμνω τεμῶ scindo: vel se-
cundam vocalem diphthongi; ut φαίνω φαινῶ ostendo:
vel breviando ancipitem; ut κείνω κεινῶ iudico.

Quaedam Futura spiritum thematis retrahunt; ut
τρέψω à τρέφω nutrio, τρέξω à τρέχω curro, δύψω à πύψω
futurum excito, ἔξω ab ἔχω habeo, ἀμπίξω ἀμφίξω.

Καίω vel κήω, κλαίω vel κλάω mutant s in v; ut
καίπτω, κλαίπτω.

Indefinitum primum

Formatur à Futuro primo, mutando ω in α, & præ-
ponendo Augmentum; ut τίψω ἐν ψα.

Quinque Indefinita prima Futuri primi Characteri-
sticam non assument; ut ἔδνηκα posui, ἔδνηκα dedi, ἔδνηκα
misi, ἔδνηκα dixi, ἔδνηκα tuli.

Pen-

Penultima Indefiniti primi semper longa, unde in quarta Conjugatione α mutatur in η; ut φαλῶ *ἐ-ψηλα* Sic κρήνη: ε in ει; ut αἶψῶ ἐπειρα. sero: ι post α in Ευ. γον ἀ κερα-
deperditum subscribitur; ut φαίνω φανῶ ἐφηνά, αἶρω αἶνω.
ἀρῶ ἦρα, quod per omnes modos retinent ε subscriptum;
ut ἄρῃ, &c.

Præteritum perfectum.

Formatur à Futuro primo, mutando in Conjugatione

primā φ in φα
secundā ε in η
tertiā σ in σα
quartā ω in οα
sed μῶ in μυχα.

Et præponendo Augmentum, ut φαί-φα ἐφαφα φο-
διο, αἶκῶ ἦκηκα.
quod si Verbum

incipiat à simplice consonante vel mutā ante liqui-
dam, repetitur prima consonans ante ε; ut τύ-φω τέ-
φα, χρά-φω χή-φαφα.

In omni reduplicatione tenuis pro aspiratā ponitur,
ut φεζῶ πίφρακα. Idem fit in omni syllabā cuius-
cunque dictionis, quoties syllabam proximè sequentem
aspiratā inchoat; ut θάψω sepelio, θά-φω τέ-
ταφα ἔτα-
φον, &c. Imperativi verò desinentes in ι habent τ in
ultimā, si θ sit in penultimā; ut τύθῃ: aliter habent
θ in ultimā; ut τύθη.

Dissyllaba quartæ Conjugationis mutant ε Futuri in
α; ut σέλω σελῶ misto, ἔσαλκα. Sed retinetur ε Fu-
turi in μῶ; ut νεμῶ νενέμυκα.

Dissyllaba in εἶνω, ἴνω, ῶνω, abjiciunt ν Futuri in
Præterito; ut κρίνω κρινῶ κέκεικα judico. Cætera mu-
tant ν in τ γ; ut φαίνω φαινῶ πέφασκα μόλω ῶω con-
mino, μεμόλυγα, &c.

Γν tantum ε præponit, etsi à mutā cum liquidā inci-
piat; ut γνωρίζω ἐγνώρικα notum facio.

Verba incipientia à μν, repetunt μ cum ε; ut μνά-
μαι κομπαινομαι, μέμνημαι. Sic κλέομαι possideo, κέκνηκα.
Item πέπωκα & πέπιμαι ab inusitatis πῶω εἶδο, πῶ-
ομαι volo; πίπιχα à πῆσσω πανο.

Quædam Verba præponunt vel negligunt primam
consonantem; ut βλαστῶ germino, βεβλάστηκα & ἐβλά-
στηκα βλαστώω piger sum, γλωττίζω deblatero, γλύφω in-
sculpo, γράμπτω flecto: sequentia rarius negligunt, βλά-
πτω neco, θλάω tundo, κρύπτω occulto.

Φείσσω horreo φείζω facit πίφρακα, ἦκω venio ἦζα ἦκα.

Perfecta in ηκα non rariò abjiciunt primam vocalem
thematicis, ut χέμηνω laboro, καμῶ κέκημυκα.

Plusquam perfectum

Formatur à Præterito mutando α in εν, & præponendo s, si Præteritum incipiat à consonante; ut *τίπυφα ἐτιτύφεν*.

Indefinitum secundum

Idem est cum imperfecto; ut *ἔχων*.

Penultima Indefiniti secundi hyperdissyllabi brevis est in sequentibus.

Penultima positione longa sic corripitur:

1. Verba quæ habent penultimam longam propter λ, μ, π, abijciunt posteriorem consonam; ut *τύπῃω ἐτυπον*, &c.

2. Verba in ζω, ωω vel πω, si forment Futurum primum in ξω, formant Indefinitum secundum in ρον; ut *τύπῃω* ordine *τιξω ἐταρον* σω verò vertitur in δον; ut *φεσζω φεσσω ἐφρσδον*.

Dum verba *σμύζω* uro, *ψύζω* refrigero, faciunt *ἔσμυρον*, *ἔψυρον*.

Penultima naturâ longa sic corripitur:

η, ω, αι, ου, mutantur in α; ut *λήδω* lateo *ἔλαδον*, *τρώω* comedo *ἔτραγον*, *φαίνω* apparere *ἔφανον*, *παύω* cessare facio *ἔπαυ*. Ad eundem modum s mutatur; ut *πρίπω* uerto *ἔπραπον* nisi in his verbis, *λέγω* λέξον dico, *βλέπω* video, *φλέγω* uro, & inusitat. *τίκω* pario. Sed *τίμω* scindo, facit *ἔτιμον* & quandoque *ἔτιμων*; *πλήω* percutio, *ἐπληρον* & *ἐπλάρον*.

Δ vertitur in υ, ut *φύζω* fugio *ἔφυρον* & in ο, ut *ἀκούω* audio *ἤκουον*.

ε in ι, ut *λείπω* ἔλιπον, sed in quartâ Conjugatione Verba dissyllaba vertunt ξα, ut *σπείρω* *ἔσπαρσεν* sero, trissyllaba ε in ζα, ut *ὀφείλω* *ὤφελον* debeo.

Reliqua hyperdissyllaba retinent consonas thematis; ut *τίρω* deleō *ἔταρπον*. Circumflexa servant vocales & diphthongos; ut *δυσίω* sono *ἔδυπον*, &c. Dissyllaba quæcunque propter Augmentum longa sunt; ut *ἄδω* ἤδον, &c.

Nonnulla Indefinita secunda pro π tenui thematis consonâ sumunt.

1. Mediam ε; ut *βλάπτω* ἔβλαβον noceo, *ἐρύπτω* *ἔρυπτο* frango, *κρύπτω* *ἔκρυπτο* tegeo, *κρύπτω* *ἔκρυπτο* abscondo.

2. Aspiratam φ; ut *ἀπῶ* ἤφον necio, *βιάπῶ* *ἔβιαπτο* iungo, *δρύπῶ* *ἔδρυπτο* lacero, *δαπῶ* *ἔδαπτο* sepelio, *ράπῶ* *ἔραπτο* suo, *ρίπῶ* *ἔρίπτο* jacto, *σάπῶ* *ἔσάπτο* sodio.

ἑπάρω

Verba

Verba in ω purum exeuntia carent plerumque Indefinito secundo, & cognatis Temporibus Futuro secundo, & Perfecto Medio. Multa etiam alia; ut $\lambda\acute{\alpha}\gamma\omega$ desino, &c. præcipuè polysyllaba in ω ; ut $\phi\upsilon\lambda\acute{\alpha}\omega$ custodio: & in $\zeta\omega$; ut $\phi\epsilon\rho\nu\acute{\eta}\zeta\omega$ curo.

Futurum secundum

Formatur ab Indefinito secundo, mutando ω in $\omicron$ circumflexum, & abjiciendo Augmentum: ut $\epsilon\upsilon\pi\alpha\upsilon\tau\omega$ τυπώ.

Reliqui Modi cum suis Temporibus formantur ab Indicativo per omnes Voces: Tempora similia à similibus.

Εἰμι Sum.

Indicativus.

Præf. S. Εἰμι, εἶς vel εἴ, &c. D. εἶς, εἶς. P. εἶμι, εἶς, εἶς.
Imp. S. ἦν. ἦς, ἦ vel ἦν. D. ἦτον, ἦτω. P. ἦμι, ἦς, ἦς.
Fut. i. S. εἶσομαι, η, ετα. D. εἶσομαι, εἶσομαι. P. εἶσομαι, εἶσομαι.
Pl. p. S. ἦμεν, ἦτε, ἦτο. D. ἦμεν, ἦμεν, ἦμεν. P. ἦμεν, ἦμεν, ἦτε.

Imperativus.

Præf. S. ἦνι vel εἶνι vel εἶσο, εἶσω. D. εἶσο, εἶσω. P. εἶσο, εἶσω.

Optativus. εἶσο

Præf. S. εἶλω, εἶης, εἶη. D. εἶητον, εἶητω. P. εἶλω, εἶητε, εἶσω.
Fut. i. S. εἶσομαι, οιο, οιο. D. εἶσομαι, οἶσομαι, οἶσω. P. εἶσομαι, οἶσομαι, οἶσω.

Subjunctivus. εἶσο

Præf. S. εἶ, ἦς, ἦ. D. ἦται, ἦτον. P. εἶμι, ἦς, ἦς.
Fut. i. S. εἶσομαι, η, ε. D. εἶσομαι, εἶσομαι, εἶσομαι. P. εἶσομαι, εἶσομαι, εἶσομαι.

Infinitivus.

Præf. εἶν. Fut. i. εἶσομαι.

Participium.

Præf. N. εἶς, εἶς, εἶς. G. εἶς, εἶς, εἶς.
Fut. i. N. εἶσομαι, η, ον. G. ε, ης, ε, &c.

Conjugatio per Tempora & Modos.

	Indic.	Imperat.	Optat.	Subj.	Inf.	Particip.
Præf.	Εἰμι	ἦνι vel εἶνι	εἶλω	εἶ	εἶν	εἶς
Imperf.	ἦν					
Fut. i.	εἶσομαι		εἶσομαι	εἶσομαι	εἶσομαι	εἶσομαι
Pl. p.	ἦμεν					

Vox Passiva

Indicativus.

Præf. S. πῆλιναι ἢ εἶ. D. ὁμειδον εἰδον εἰδον. P. ὁμειδα εἰδε ον. Imp. S. ἐπῆλιναι ἢ εἶτο. D. ὁμειδον εἰδον εἰδιν. P. ὁμειδα εἰδε ον. Perf. S. τέτυμαι ἢ αἶ πῆλιναι. D. ὑμειδον φειδον φειδιν. P. ὑμειδα φειδε ὑμει-
νοι εἶσι.

Pl. p S. ἐτετύμηναι ἢ πῆλο. D. ὑμειδον φειδον φειδιν. P. ὑμειδα φειδε ὑμει-
νοι ἦν.

P. p. F. S. τετύμηναι ἢ εἶ. D. ὁμειδον εἰδον εἰδον. P. ὁμειδα εἰδε ον.

Fut. 1. S. τυφθῆσομαι ἢ εἶ. D. ὁμειδον εἰδον εἰδον. P. ὁμειδα εἰδε ον.

Ind. 1. S. ἐπφθίμην ἢ η. D. ἤτον ἤτμην. P. ἤμην ἤτε ἤν.

Fut. 2. S. τυφθῆσομαι ἢ εἶ. D. ὁμειδον εἰδον εἰδον. P. ὁμειδα εἰδε ον.

Ind. 2. S. ἐπφθίμην ἢ η. D. ἤτον ἤτμην. P. ἤμην ἤτε ἤν.

Imperativus.

Præf. & Imperf. S. πῆλιν εἰδιν. D. εἰδον εἰδον. P. εἰδε εἰδιν.

Perf. & Plusq. S. τέτυκτο φειδιν. D. φειδον φειδιν. P. φειδε φειδιν.

Indefinit. 1. S. τυφθῆται ἤτω. D. ἤτον ἤτων. P. ἤτε ἤτων.

Indefinit. 2. S. τυφθῆται.

Sic

Optativus. εἶδε

Præf. & Imperf. S. τυφθῆσθην οἶο οἶο. D. οἶμειδον οἶδον οἶδιν.

P. οἶμειδα οἶδε οἶδιν. Sic

Fut. 1. τυφθῆσθην, & Fut. 2. τυφθῆσθην, & P. p. fut. τετυφθῆ-
σθην.

Perf. & Plusq. p. S. τετυμῆναι εἶμην εἶναι εἶναι. D. τετυμῆναι εἶναι εἶναι.
P. τετυμῆναι εἶναι εἶναι εἶναι.

Indef. 1. S. τυφθῆσθην ἢ η. D. ἤτον ἤτμην. P. ἤμην ἤτε ἤν. Sic

Indef. 2. τυφθῆσθην.

Subjunctivus. εἶδιν

Præf. S. πῆλιναι ἢ η. D. ὁμειδον ἡμειδον ἡμειδιν. P. ὁμειδα ἡμειδε ἡμει-
διν. Sic

Fut. 1. τυφθῆσομαι.

Perf. & Pl. perf. S. τετυμῆναι εἶμην εἶναι. D. τετυμῆναι εἶναι εἶναι.
P. τετυμῆναι εἶναι εἶναι εἶναι.

Indef. 1. S. τυφθῆσθην ἢ η. D. ἤτον ἤτμην. P. ἤμην ἤτε ἤν. Sic

Indef. 2. τυφθῆσθην.

Participium.

Præf. & Imperf. S. N. τυφθῆσθης ἢ ον. G. ἢ ἢ ἢ, &c. Sic

P. p. F. τετυμῆναι, & F. 1. τυφθῆσθης, & F. 2. τυφθῆσθης.

Perf. & Pl. perf. S. N. τετυμῆναι ἢ ον. G. ἢ ἢ ἢ.

Indef. 1. S. N. τυφθῆσθης εἶσιν εἶναι. G. εἶσιν εἶσιν εἶσιν. Sic

Indef. 2. τυφθῆσθης.

Conjugatio per omnia Tempora & Modos vocis Passivæ.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjon.	Infinir.	Particip.
Pr.	τύπεται	τύπε	τυπείηται	τύπῃται	τυπείσθαι	τυπόμενος
Imp.	ἐτυπείμην					
Perf.	τίτυμαι	τίτυ	τετυμῆν	υμῆν	τετύσθαι	υμῆν
Pluf.	ἔτετυμην					
P.p.f.	τετυφμαι		τετυφίμην		τετυφείσθαι	φύμεν
In. 1.	ἐτύσθην	τύσθην	τυσθῆν	τυσθῆν	τυσθῆναι	τυσθείς
Fu. 1.	τυπείσμαι		τυπείσομαι		τυπείσθαι	οίμην
In. 2.	ἐτύπην	τύπην	τυπῆν	τυπῆν	τύπῆναι	τύπεις
Fu. 2.	τυπήσομαι		τυπήσομαι		τυπήσθαι	ήμεν

Formatio Temporum.

Præsens

Formatur à præsentis activo, & in ομαι, ut τυπώ, τυπώμαι.

Imperfectum

Formatur à præsentis, mutando μαι in μέν, & præfigendo augmentum, ut ἐτύπωμαί ἐτυπείμην.

Indef. secundum

Formatur ab Indef. secund. activo, vertendo ο in η, ut ἐτυπον, ἐτέπην.

Futurum secundum.

Formatur à futuro secundo activo, vertendo ο in ήσομαι, ut τυπή, τυπήσομαι.

Perfectum

Formatur à perfecto activo, mutando in conjugatione

Primâ, φα { purum in μαι, ut τίτυφα τίτυμαι.
impositum in μαι, ut τίττεφα τίττεμαι.

Secundâ, χα { in γμαι, ut ἀλέχα ἀλέγμαι.
post γ in μαι, ut ἀλέγχα ἀλέγμαι.

Tertiâ, κα { in σμαι, ut πίπεικα πίπειμαι.
in μαι, cum penultima perfecti activi sit longa, & characteristica presentis sit ο purum, ut ἀλέμκα ἀλέμμαι, ἀ λώ λανο.

Quartâ, κα in μαι, ut ἐλάκα ἐλάμαι.

Quædam Verba in ω purum formant perfectum

1° In $\sigma\mu\alpha\iota$ cum penultima perfecti activi sit longa, ut $\eta\kappa\kappa\alpha\iota$ $\eta\kappa\sigma\mu\alpha\iota$ ab $\alpha\kappa\epsilon\omega$ audio: similiter formatur $\sigma\rho\alpha\delta\omega$ frango, $\kappa\alpha\lambda\omega$ jubeo, $\kappa\rho\alpha\iota\omega$ rado, $\chi\rho\epsilon\omega$ pulso, $\lambda\alpha\beta\omega$ lapido, $\pi\alpha\iota\omega$ percussio, $\pi\eta\theta\iota\omega$ impingo, $\rho\alpha\iota\omega$ perfundō, $\sigma\epsilon\iota\omega$ moneo, & inusitat. $\gamma\acute{o}\nu\omega$ cognosco, $\lambda\acute{\alpha}\delta\omega$ lateo, $\chi\acute{\alpha}\omega$ aggenem duco.

2° In $\mu\alpha\iota$ cum penultima sit brevis vel anceps, ut $\eta\epsilon\rho\gamma\omega$ arde $\eta\epsilon\rho\mu\alpha\iota$, $\eta\kappa\omega$ ligo, $\delta\iota\omega$ induo, $\sigma\rho\alpha\iota\omega$ facio, $\delta\iota\omega$ ruo, $\iota\delta\rho\iota\omega$ sedere facio, $\lambda\iota\omega$ solvo, $\phi\acute{\alpha}\sigma\omega$ vituperor, $\epsilon\gamma\acute{\alpha}\omega$ vides, $\kappa\omicron\nu\iota\alpha\tau\alpha\rho\alpha\upsilon\upsilon\epsilon\iota$ impleo, $\sigma\tau\epsilon\rho\epsilon\omega$ tento, $\phi\omega\rho\acute{\alpha}\omega$ deprehendo, $\delta\iota\alpha\omicron\mu\alpha\iota$ video, $\iota\alpha\omicron\mu\alpha\iota$ sano, & inusit. $\pi\acute{\alpha}\omega$ volo.

3° In $\sigma\mu\alpha\iota$ & $\mu\alpha\iota$, ut $\kappa\acute{\alpha}\lambda\epsilon\iota\sigma\theta\alpha\iota$ $\kappa\acute{\alpha}\lambda\epsilon\iota\sigma\mu\alpha\iota$ & $\kappa\acute{\alpha}\lambda\epsilon\iota\mu\alpha\iota$ à $\kappa\alpha\lambda\epsilon\omega$ claudo: Sic $\kappa\alpha\lambda\acute{\alpha}\omega$ amputo, $\pi\acute{\alpha}\omega$ possideo: Inusitata themata $\lambda\alpha\delta\omega$ abigo, $\chi\acute{\alpha}\omega$ cingo, $\kappa\alpha\rho\acute{\alpha}\omega$ misceo, $\chi\epsilon\beta\omega$ colo. Sed $\alpha\mu\phi\iota\sigma\theta\alpha\iota$ & $\sigma\tau\epsilon\rho\epsilon\omega$ induo formantur in $\sigma\mu\alpha\iota$ & $\epsilon\mu\alpha\iota$, $\eta\mu\alpha\iota\sigma\theta\alpha\iota$ $\epsilon\mu\alpha\iota$, &c. Quædam alia verba duplex habent perfectum: ut $\epsilon\eta\sigma\theta\alpha\iota$, rariùs $\epsilon\eta\sigma\mu\alpha\iota$ à $\eta\sigma\theta\epsilon\omega$ coeديو.

Dysyllaba primæ Conjugationis, quæ in penultima habent $\sigma\eta\varsigma$, mutant e in α , ut $\sigma\rho\acute{\iota}\sigma\omega$ verto, $\epsilon\sigma\rho\alpha\mu\mu\alpha\iota$.

In secundâ & tertiâ conjugatione penultima α frequentius abjicit e, ut $\pi\acute{\epsilon}\rho\upsilon\sigma\mu\alpha\iota$ à $\phi\acute{\alpha}\delta\omega\mu\alpha\iota$ sugio, $\pi\acute{\epsilon}\pi\upsilon\sigma\mu\alpha\iota$ à $\pi\acute{\epsilon}\delta\iota\delta\omega\mu\alpha\iota$ interrogo, $\tau\acute{\epsilon}\lambda\chi\omega$ fabrico format $\tau\acute{\epsilon}\lambda\chi\omega\mu\alpha\iota$ & minùs ulitat. $\tau\acute{\epsilon}\tau\epsilon\lambda\chi\omega\mu\alpha\iota$. In nonnullis etiam tertiæ, ut $\kappa\acute{\epsilon}\chi\omega\mu\alpha\iota$ à $\chi\acute{\epsilon}\omega$ $\chi\epsilon\delta\omega$, $\kappa\acute{\epsilon}\tau\omega\mu\alpha\iota$ à $\sigma\acute{\epsilon}\delta\omega$.

Verba in $\alpha\iota\omega$ & $\upsilon\iota\omega$ sæpe formant perfectum in $\sigma\mu\alpha\iota$, ut $\mu\alpha\iota\alpha\iota\omega$ & $\mu\omicron\lambda\upsilon\omega$ contamino, $\mu\epsilon\mu\acute{\iota}\alpha\sigma\mu\alpha\iota$ & $\mu\epsilon\mu\acute{\omicron}\lambda\upsilon\sigma\mu\alpha\iota$.

Personæ perfecti.

Secunda singularis oritur à primâ, mutando consonas ante $\alpha\iota$ in characteristicam fut. primi activi, ut $\pi\acute{\epsilon}\pi\upsilon\mu\alpha\iota$ $\pi\acute{\epsilon}\pi\upsilon\lambda\alpha\iota$: solam verò μ . post liquidam thematis, ut $\pi\acute{\epsilon}\tau\iota\mu\alpha\iota$ $\pi\acute{\epsilon}\tau\iota\lambda\alpha\iota$. $\eta\lambda\epsilon\chi\alpha\iota$ $\eta\lambda\epsilon\chi\alpha\iota$. In quartâ μ semper vertitur in σ , ut $\epsilon\alpha\sigma\tau\mu\alpha\iota$ $\epsilon\alpha\sigma\tau\sigma\alpha\iota$, $\pi\acute{\epsilon}\rho\alpha\mu\mu\alpha\iota$ $\pi\acute{\epsilon}\rho\alpha\sigma\sigma\alpha\iota$.

Tertia singularis profuit à secundâ, vertendo σ in τ , ut $\epsilon\alpha\sigma\tau\sigma\alpha\iota$ $\epsilon\alpha\sigma\tau\tau\alpha\iota$, $\pi\acute{\epsilon}\pi\upsilon\lambda\alpha\iota$ $\pi\acute{\epsilon}\pi\upsilon\tau\alpha\iota$, $\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\chi\alpha\iota$ $\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\tau\alpha\iota$.

Secunda & tertia dualis, & secunda pluralis, formantur à tertiâ singulari, mutando tenues in suas aspiratas, ut $\pi\acute{\epsilon}\pi\upsilon\tau\alpha\iota$ $\pi\acute{\epsilon}\pi\upsilon\tau\tau\alpha\iota$, $\pi\acute{\epsilon}\pi\upsilon\tau\tau\alpha\iota$ $\pi\acute{\epsilon}\pi\upsilon\tau\tau\tau\alpha\iota$, &c. sumendo etiam σ ante δ purum, ut $\kappa\acute{\epsilon}\kappa\epsilon\iota\tau\alpha\iota$ $\kappa\acute{\epsilon}\kappa\epsilon\iota\tau\tau\alpha\iota$, &c.

Tertia pluralis fit à tertiâ singulari desinente in $\tau\alpha\iota$ purum, posito ν ante $\tau\alpha\iota$, ut $\kappa\acute{\epsilon}\kappa\epsilon\iota\tau\alpha\iota$ $\kappa\acute{\epsilon}\kappa\epsilon\iota\tau\alpha\nu\alpha\iota$: quod si tertia singularis desinat in $\tau\alpha\iota$ impurum, tertia pluralis effertur per participium suum & tertiam pluralem verbi $\epsilon\iota\mu\iota$, ut $\pi\acute{\epsilon}\pi\upsilon\tau\alpha\iota$ $\pi\acute{\epsilon}\pi\upsilon\tau\alpha\iota\epsilon\iota\sigma\iota$ similiter, si υ diphthongi præcesserit $\tau\alpha\iota$, ut $\beta\epsilon\beta\epsilon\lambda\lambda\alpha\iota$ $\beta\epsilon\beta\epsilon\lambda\lambda\alpha\iota\epsilon\iota\sigma\iota$.

Plusquam-perfectum

Formatur à perfecto, mutando $\mu\alpha\iota$ in $\mu\epsilon\lambda\omega$ & præfigendo ϵ , si ver-

verbum incipiat à consonante, ut *τίπυμι* *ἐπιτύμω*.

Personæ plusq. perfecti formantur eadem ratione quâ personæ perfecti.

Formatio perfecti & plusq. perf. in reliquis modis.

Imperativi deducit secundam personam singularem à secundâ singulari perfecti Indicativi, ut *τίπυ* *ἡ τέπυ* *ῥο*, *κίκεσαι* *κίκεσο*: reliquas à secundâ plurali, ut *τέπυθε* *τέπυθη*, &c. *κίκεθε* *κίκεθη*. Ex quâ etiâ licet deducere perfectum Infinitivi, ut *τέπυσθαι*, *κίκεσθαι*.
Optativi & Subjunctivi usitatissime formatur per participium & *εἶλω*, &. Optativus interdum fit ab Indicativo, ut *ὄρω* in *ὄμω*, ut *λέλυμαι* *λέλυμαι* & *εἶλω* & *λγύμω* α, ε, ο assumunt ante *μω*, ut *ἐκταμαι* *ἐκτώμω*. Nonnunquam & Subjunctivus vocali ante *μαι* versâ in *ω*, ut *ἐκταμαι* *ἐκτώμω*.

Paulo-post Futurum

Formatur à secundâ personâ singul. perfecti, posito *μ* ante *αι*, ut *τίπυ* *ἡ τέπυ* *ῥο*.

Indefinitum primum

Formatur à tertiâ personâ singulari perfecti, mutando *ν* in *σ*, ut *ἡκασται* *ἡκέστω*: & *π* ante *ν* in suas aspiratas, ut *ὄρω* *ῥο*, *ὄρῳ* *ῥο*: repetita consona abjicitur, ut *τίπυμαι* *ἐπιτύμω*.

Ind. i. interdu
assumit *σ* ut *ἡκέστω* à *ἡκασται* recordatus est.
mittit *σ*, ut *ἐπώστω* ab *ἐπώστω* convulsus.
vertit n in *σ*, ut *ἐπώστω* ab *ἐπώστω* inventus est.
s, ut *ἐπώστω* ab *ἐπώστω* sublativus est.
habet *ν* & *ε*, ut *ἐπώστω* & *ἐπώστω* ab *ἐπώστω* habitus est.
dictum est.

Verba quæ in perfectis verterant *ε* in *α*, hic resumunt *ε*, ut *ἐπώστω* *ἐπώστω*.

Futurum primum

Formatur ab Indefinito primo, mutando *ν* in *σ* *μαι*, & amovendo augmentum, ut *ἐπώστω* *ἐπώστω*.

Reperitur Futurum primum in Subjunctivo; ut *μαι*. & *δῶστω* *δῶστω*, 1 Cor. 15. 3. *κἀρῶστω* *κἀρῶστω*, 1. Pet. 3. 1. *βλη* *βλη* vide suo loco.

Vox Medis.

Tempora medie vocis flectuntur ad formam activæ & passivæ,
pro ratione terminationis.

Conjugatio per omnia Tempora & Modos vocis Medis.

	Indicat.	Impei.	Optat.	Subjuncti	Infinit	Particip.
Præs.	τύσθαι	τύσθαι	τύσθαι	τύσθαι	τύσθαι	τύσθαι
Imp.	ἵτυσθαι	ἵτυσθαι	ἵτυσθαι	ἵτυσθαι	ἵτυσθαι	ἵτυσθαι
Fut. 1	τύσσομαι	τύσσομαι	τύσσομαι	τύσσομαι	τύσσομαι	τύσσομαι
Ind. 1	ἵτυσσομαι	ἵτυσσομαι	ἵτυσσομαι	ἵτυσσομαι	ἵτυσσομαι	ἵτυσσομαι
Perf.	τίτυπα	τίτυπα	τίτυπα	τίτυπα	τίτυπα	τίτυπα
Plusq	ἵτιτυπα	ἵτιτυπα	ἵτιτυπα	ἵτιτυπα	ἵτιτυπα	ἵτιτυπα
Ind. 1	ἵτιτυπα	ἵτιτυπα	ἵτιτυπα	ἵτιτυπα	ἵτιτυπα	ἵτιτυπα
Fut. 2	τύσσεσθαι	τύσσεσθαι	τύσσεσθαι	τύσσεσθαι	τύσσεσθαι	τύσσεσθαι
3 4 2	στυσσεσθαι	στυσσεσθαι	στυσσεσθαι	στυσσεσθαι	στυσσεσθαι	στυσσεσθαι

Formatio Temporum.

Præsens & Imperfectum

Sunt eadem cum præsentis & imperfecti passivis.

Futurum primum

Formatur à futuro primo activo, vertendo ω in ομαι, ut τύσω, τύσσομαι, sed in quartâ conjug. in ὦμαι, ut στερῶ, ὦμαι.

X Indefinitum primum

Formatur à futuro primo activo, addendo μιν; ut ἵτυ-λα ἵτυ-λαίμιν, quod sic variatur per personas.

Indicat. S. ἵτυ-λαίμιν ω ατο, D. αίμεθον αἰδον αἰδίν, P. αίμεθα αἰδοι αιντο.

Imperat. S. τύ-λαί αἰδον, D. αἰδον αἰδον, P. αἰδο αἰδον.

Optat. S. τυ-λαίμιν αἰο αιτο, D. αίμεθον αἰδον αἰδιν, P. αίμεθα αἰδοι αιντο.

Perfectum

Formatur à perfecto activo, assumendo characteristicam indef. secundi, ut τέτυπα τέτυπα.

Verba exentia in π putum abijciunt tantum π, ut λέλυκα λέλυκα, à λύω solvo.

Perfecta activa in ηκα abijciunt ηκ, ut τέτυκα τέτυκα.

Indefinito

In perfecto medio α penultima presentis activi mutatur in γ, ut φαίνω *phainō* similiter α in his, δάλλω *dallō* germino, τέθναλα, κλάζω *klango*, χέληνα *chēlena* e penultima futuri dissyllabi mutatur in ο, ut σπέρω *spērō* εσπερα, λείπω *leípō* α futuri cujuscunque in οι, ut πέσω *pēsō* πίποιδα.

Plusq. perfectum

Formatur à perfecto, quemadmodum in voce activa, ut τίπτε *títpete* ἐτετύπην.

Indef. secundum

Formatur ab Indefinito secundo activo, vertendo ον in ὄμην, ut ἔτυπον *étypōn* ἐτυπόμεν.

Futurum secundum

Formatur à futuro secundo activo, mutando ει in ῖμαι, ut τυπῶ *typō* τυπῖμαι.

S. τυπῖμαι ἢ εἶπαι, D. ὑμεῶν εἶδον εἶδον, P. ὑμεῶν εἶδε ἔν).

Ad hunc modum Futurum primum quartæ conjugationis formatur & variatur.

Conjugatio verbi Barytoni per omnia similia
Tempora & Modos trium vocum.

	Activa	Passiva	Media
Præs.	τύπῶ	τύπομαι	τύπομαι
Imperfect.	ἔτυπον	ἔτυπόμην	ἔτυπόμην
Fut. 1.	τύψω	τυψήσομαι	τίψομαι
Indef. 1.	ἔτυψα	ἔτυψόμεν	ἔτυψόμεν
Perfect.	τίτυρα	τίτυμαι	τίτυμαι
Plusq. perf.	ἔτετύρα	ἔτετύμαι	ἔτετύμαι
Paulo-post Fut.		τετύσομαι	
Indef. 2.	ἔτυπον	ἔτυπην	ἔτυπόμην
Fut. 2.	τυπῶ	τυπήσομαι	τυπῖμαι
Fut. prim. quartæ	σπέρω	σπερδήσομαι	σπερῖμαι

Imperativus.

	Activa	Passiva	Media
Præs. & Imperf.	τύπε	τύπε	τίπε
Indef. primum	τύψον	τύψθη	τίψον
Perf. & pl. perf.	τίτυρε	τίτυψο	τίτυμαι
Indef. secundum	τύπε	τύπηθι	τυπῖ

Operativus sive Imperativus			
	Activa	Passiva	Media
Præs. & Imperf.	τύποιμι	τυπίζοιμην	τυπίζοιμην
Fut. primum	τύποιμι	τυπίζοιμην	τυπίζοιμην
Indef. 1.	τύποιμι	τυπίζοιμην	τυπίζοιμην
Perf. & pl. perf.	τέτυποιμι	τετυπίζοιμην	τετυπίζοιμην
Paulo-post-fut.		τετυπίζοιμην	
Indef. 2.	τύποιμι	τυπίζοιμην	τυπίζοιμην
Fut. 2.	τοποιμι	τυπίζοιμην	τυπίζοιμην
Fut. prim. quartæ	αποποιμι	αποτιπίζοιμην	αποτιπίζοιμην
Subjunctivus sive			

	Activa	Passiva	Media
Præs. & Imperf.	τύποι	τυπίζομαι	τυπίζομαι
Indef. 1.	τύποι	τυπίζομαι	τυπίζομαι
Perf. & pl. perf.	τέτυποι	τετυπίζομαι	τετυπίζομαι
Indef. 2.	τύποι	τυπίζομαι	τυπίζομαι

	Activa	Passiva	Media
Præs. & Imperf.	τύποι	τυπίζομαι	τυπίζομαι
Fut. primum	τύποι	τυπίζομαι	τυπίζομαι
Indef. primum	τύποι	τυπίζομαι	τυπίζομαι
Perf. & pl. perf.	τέτυποι	τετυπίζομαι	τετυπίζομαι
Paulo-post-fut.		τετυπίζομαι	
Indef. secundum	τύποι	τυπίζομαι	τυπίζομαι
Fut. secundum	τοποι	τυπίζομαι	τυπίζομαι
Fut. prim. quartæ	αποποι	αποτιπίζομαι	αποτιπίζομαι

Participium			
	Activa	Passiva	Media
Præs. & Imperf.	τύποις	τυπίζομεν	τυπίζομεν
Fut. primum	τύποις	τυπίζομεν	τυπίζομεν
Indef. primum	τύποις	τυπίζομεν	τυπίζομεν
Perf. & pl. perf.	τέτυποις	τετυπίζομεν	τετυπίζομεν
Paulo-post-fut.		τετυπίζομεν	
Indef. secundum	τύποις	τυπίζομεν	τυπίζομεν
Fut. secundum	τοποις	τυπίζομεν	τυπίζομεν
Fut. prim. quartæ	αποποις	αποτιπίζομεν	αποτιπίζομεν

Verbum Deponens

Sive Verbum carens activæ voce, conjugatur per tempora & modos ad hanc formam :

	Indicat.	Imper.	Oprat.	Subjun.	Infinit.	Particip.
Pr.	ἵκωμαι	ἵκω	ἵκωμαι	ἵκωμαι	ἵκεῖν	ἱκόμενος
Imp.	ἵκωμαι					
Fut. 1.	ἵξομαι		ἵξομαι		ἵξειν	ἱξόμενος
In. 1.	ἵξομαι	ἵξεαι	ἵξομαι	ἵξομαι	ἵξειν	ἱξόμενος
Perf.	ἵκημαι	ἵκη	ἵκημαι	ἵκημαι	ἵκεῖν	ἱκήμενος
Pl. p.	ἵκωμαι					
P.p.f.	ἵκωμαι		ἵκωμαι		ἵκειν	ἱκόμενος
In. 1.	ἵκωμαι	ἵκω	ἵκωμαι	ἵκωμαι	ἵκειν	ἱκόμενος
Fut. 1.	ἵξομαι		ἵξομαι		ἵξειν	ἱξόμενος

Perpauca habent Ind. secundum; ut πείδομαι interrogo, ἔπει-
δόμην, &c.

Propositum verbum pro ratione vocis imprimis sic conjugatur :

Activum	τύπτω, Fut. 1. τύψω, Perf. πέτυρα.
Passivum	τύπτομαι, Perf. πέτυμαι, Ind. 2. ἐτύπην.
Medium	τύπτομαι, Fut. 1. τύψομαι, Perf. πέτυπα.
Deponens	ἵκωμαι, Fut. 1. ἵξομαι, Perf. ἵκημαι.

Tribus huiusmodi Temporibus bene intellectis, reliqua omnia, utpote co-
gnata, facillime innotescunt.

Verba quaedam significant

Activè per omnes voces, ut δύναιτο iubeo, ἴσκημι scio, &c.

Nonnulla activa in quibusdam temporibus neutraliter vel passivè sig-
nificant : ut ἐρείπω everto, Indef. 2. ἤειπον lapsus sum : πέπω ver-
to, ἔτραπον, &c. Sic. ἵστημι statuo, σβέννυμι extinguo, ἀλίσκω, ca-
pio, &c.

Alia passiva & neutra significant interdum activè, ut ζάω vivo,
ζήσω vivificabo, ποίεομαι fio, ποίησαι feci, &c. sic βαίω ascen-
do, βήσω, &c.

Verba Media ut plurimum capiuntur activè, præcipue in Futuro 1. &
Indef. 1. Deponentia etiam in temporibus passivis, ut Perf. ἡδέσθην ac-
cepi : præterquam Indef. 1. quod frequentius exponitur passivè, ἡδέσθην
acceptus sum.

Perfecta quaedam significationem retinent præsentis : ut, εἶπα
similis sum, ἐρρωμαι valeo, πεποιθα confido, μέμνημαι, οἶδα (ut apud
Latinos) memini, novi, &c.

Verba Contracta

Fiunt è verbis tertiæ Conjugationis in $\alpha\omega$, $\epsilon\omega$, $\alpha\upsilon$.

Characteristica

	Præf.			Fut.			Perf.		
	1 ^{ma} .	2 ^{da} .	3 ^{ia} .	1 ^{ma} .	2 ^{da} .	3 ^{ia} .	1 ^{ma} .	2 ^{da} .	3 ^{ia} .
In conj.	$\alpha\omega$	$\epsilon\omega$	$\alpha\upsilon$	$\alpha\omega$	$\epsilon\omega$	$\alpha\upsilon$	$\alpha\omega$	$\epsilon\omega$	$\alpha\upsilon$

Præfens & Imperfectum contrahuntur: reliqua tempora sequuntur formam Barytonorum.

Ratio contrahendi.

In primâ Conjug.

Si ρ vel ω sequitur α , fit contractio in α .

Si quavis alia vocalis vel diphthongus sequitur α , fit contractio in α .

In secundâ Conjug.

Se contrahitur in ϵ ; $\epsilon\omega$ in ϵ .

Si vocalis longa aut diphthongus sequitur ϵ , fit contractio tollendo ϵ .

Dissyllaba secundæ admittunt tantum contractionem quæ fieri solet in ϵ , aliæ terminationes manent incontractæ; ut $\alpha\lambda\epsilon\omega$, $\alpha\lambda\epsilon\epsilon\iota$, $\alpha\lambda\epsilon\iota$, &c. Leguntur tamen composita quædam aliter contracta.

In tertiâ Conjug.

Si ρ vel η sequitur ρ , fit contractio ω .

Si ϵ vel ω vel υ sequitur ρ , fit contractio in υ .

Si quævis alia vocalis vel diphthongus sequitur ρ , fit contractio in ω ; ut $\rho\epsilon\upsilon\sigma\alpha\iota$ ω : nisi quod in Infinitivo $\rho\epsilon\upsilon\sigma\alpha\iota$ contrahitur in υ ; ut $\rho\epsilon\upsilon\sigma\alpha\iota$ $\rho\epsilon\upsilon\sigma\alpha\iota$.

In quibuscunque dictionibus terminationes contractæ usitatae sunt in contractis.

Rudimenta.

55

Vox Activa. Indicativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præf.	1 πῦμα ὦ ἀνὴρ ἄνδρα ἀνδρῶν 2 φιλέω ὦ φίλος φίλον φίλους 3 χρυσάω ὦ χρυσός χρυσόν χρυσούς	ἀνδρῶν φίλων χρυσόν	ἀνδρῶν φίλων χρυσόν
Imperf.	1 ἐπύμαον ὦν ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν 2 ἐφιλέω ὦν φίλων φίλων φίλων 3 ἐχρυσάω ὦν χρυσοῦν χρυσοῦν χρυσοῦν	ἀνδρῶν φίλων χρυσόν	ἀνδρῶν φίλων χρυσόν

Imperativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præf. & Imperf.	1 πῦμα α ἀνδρῶν 2 φιλέε ε φίλων 3 χρυσάε ε χρυσοῦν	ἀνδρῶν φίλων χρυσόν	ἀνδρῶν φίλων χρυσόν

Optativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Pr. & Imp.	1 πῦμαιμι ὦμι ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν 2 φιλέμαιμι ὦμι φίλων φίλων φίλων 3 χρυσάμαιμι ὦμι χρυσοῦν χρυσοῦν χρυσοῦν	ἀνδρῶν φίλων χρυσόν	ἀνδρῶν φίλων χρυσόν

Subjunctivus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Pr. & Imp.	1 πῦμαι ὦ ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν 2 φιλέω ὦ φίλων φίλων φίλων 3 χρυσάω ὦ χρυσοῦν χρυσοῦν χρυσοῦν	ἀνδρῶν φίλων χρυσόν	ἀνδρῶν φίλων χρυσόν

Infinitivus.

Præf. & Imperf. 1 πῦμαεν ὦν, 2 φιλέεν ὦν, 3 χρυσάεν ὦν.

Participium.

Præf.	1 πῦμαεν ὦν ἀνδρῶν 2 φιλέεν ὦν φίλων 3 χρυσάεν ὦν χρυσοῦν	Gen.	ἀνδρῶν ὦν φίλων ὦν χρυσόν ὦν
--------------	---	-------------	------------------------------------

Perf. primæ Conjug. (eliso κ) πῦμας πῦμας, sic inflectitur.

S. N. πῦμας ὦν, πῦμα ὦν, ἀνδρῶν ὦν. G. πῦμας ὦν, πῦμα ὦν, ἀνδρῶν ὦν.

Con.

Græca Grammaticæ

Conjugatio per Tempora & Modos.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subj.	Infinit.	Particip.
Pr.	πράω, ὦ	πράε, α	-άοιμι, ὦμι	-άω, ὦ	-άειν, ὦν	πράων, ὦν.
Imp.	ἐπράω, ὦν					
Fu. 1.	πρήσω		πρήσοιμι		πρήσων	πρήσων
In. 1.	ἐπρήσω	πρήσον	πρήσαιμι	πρήσω	πρήσαι	πρήσας
Perf.	τεπρήκη	τεπρήκε	-μήκοιμι	-μήκω	-ήκωναι	τεπρήκως
Pl. q.	ἐτεπρήκειν					
In. 2.	ἐπριον	πριε	πριοιμι	πριω	πριεῖν	πριών
Fu. 2.	πριῶ		πριοῖμι		πριεῖν	πριῶν
Pr.	φιλέω, ὦ	φίλεε, ει	-ίοιμι, οἶμι	-ίω, ὦ	-ίειν, εῖν	φιλέων, ὦν,
Imp.	ἐφίλεον, ὦν					
Fu. 1.	φιλήσω		φιλήσοιμι		φιλήσων	φιλήσων
In. 1.	ἐφιλήσω	φιλήσον	φιλήσαιμι	-λήσω	φιλήσαι	φιλήσας
Perf.	πεφιλήκη	πεφιλήκε	φιλήκοιμι	-λήκω	-ήκωναι	πεφιλήκως
Pl. q.	ἐπεφιλήκειν					
In. 2.	ἐφιλον	φίλε	φίλοιοιμι	φίλω	φίλεῖν	φιλών
Fu. 2.	φιλῶ		φילוῖμι		φίλεῖν	φιλῶν
Pr.	χρυσέω, ὦ	χρῦσε, υ	-όιοιμι, οἶμι	-όω, ὦ	-όειν, εῖν	χρυσέων, ὦν
Imp.	ἐχρυσον, ὦν					
Fu. 1.	χρυσώσω		χρυσώσοιμι		χρυσώσων	χρυσώσων
In. 1.	ἐχρυσώσω	χρυσώσον	χρυσώσαιμι	-ώσω	χρυσώσαι	χρυσώσας
Perf.	κεχρυσώκη	σώκε	-σώκοιμι	-σώκω	-ώκωναι	κεχρυσώκως
Pl. q.	ἐκεχρυσώκειν					

Formatio Temporum

Per omnes Voces eadem est quæ Barytonorum.

Futurum primum exigit vocalem longam ante σω, ut πράω, πρήσω, &c. Sed

In Conjugatione primâ

Verba quæ habent ε vel ι, item λ vel ρ purum ante α ω, formant futurum in ὦσω, & perf. in ἔαω, ἔδω, εἶαω: κοπάω, laboro: γελῶ, ridet: ἔρῶ, amo. His adde, δικάω, iudico: ῥαῖω, quero: δράω, facio: δαῖω, iundo: κλάω, frango: μάω & μαίω, vehementer curio: πάω, fluo: πᾶω, possideo: σπᾶω, vello: τελέω, sufficio: φάω, percutio: φλάω, iundo: ἀπεράομαι, audio: ἀπερράομαι, concito: ἀρράομαι. Item quæ faciunt verba in ἀνῶ, vel ἄσω, ut πετάω ἀνῶ, expando: δράω διδράσκω fugio, &c.

Pau-

Paucula habent αῖω & ἦω, &c. præcipuè apud Poetas; ut ἀ-
λοάω, trituro: ἀνιδάω, contristor: ἀφάω, contrecto: ἰλάω, propitius sum:
κλέω, scalpō: κρεμάω suspendo: μυκάω, mugio: πελάω, propinquo:
πεινάω, esurio: πειράω, tento: περάω, transeo: αῖρόμαι, imprecor:
μοιράομαι, sortior.

Nonnunquam ex perfecto tollitur κ, & penultima corrigitur,
ut γένηται, γήγασ, ex inusitat. γάω nascor; ἔσκη, ἔσα, unde par-
ticipia magis usitata, γήγας, γήγας; ἔσας, ἔσας, &c.

In Conjugatione secundâ

Quædam formant futurum in ἔσω, perfectum in εἶχα, ut αἰδέω,
erubescere facio, αἰσχέω dedecoro, ἀλίστομαι ἀρκέω sufficio, ἐμέω νο-
μο, ἔω induo, ζέω fervesco, κέω cubo, νεκίω rixar, ξέω rado, ὀλέω per-
do, τήνω perficio, τρέω tremo. Item quæ faciunt verba in ἐννύω,
vel ἴσω, ut inusit. αἰψέω, ἐννύω induo, ἀρίω—ἴσω plateo.

Nonnulla habent ἔσω εἶχα, & ἦσω ηἶχα, præcipuè apud poetas, ut
αἰνέω laudo, βδέω pedo, κηδέω curam gero, κορέω satio, κότεω transco,
ποθέω desidero, σπρίω privo, σφορέω gesto. Sed γαμίω ἦσω uxorem ducō,
ἔσω uxorem do, πορνέω—ἦσω laboro, cum ad animum refertur, ἔσω cum
ad corpus: αἰδέομαι venietor, ἀχέομαι sano, & inusit. ἀξέω oleo, σβέω
extinguo, ἀχέομαι gravor, μάχτομαι pugno, quod tamen format Per-
fectum tantum μεμάχημαι.

Δέω ligo, facit ἦσω δέδωγα: καλέω voco, καλέσω κέκληκα.

Dissyllaba quædam in εῶ formant futurum in αῖω, perfectum
in εἶχα, ut δέω curro, γέω nato, πρέω spiro, πλέω nauiga, ρέω fluo,
χέω fundo.

In Conjugatione terciâ

Quædam formant futurum & perfectum per o, ut ἀρόω ἀρόσω
ἡρόω, ὀνύω ὀνύσω, ὀμόω ὀμώσω, ὀνύω ὀνύσω. Sed βρόω βρόσω, ὀρώω &
ῶσω.

Indef. secundum.

Formatur ab imperfecto ab ἑτῇ vocali ante eu, ut ἐπείμην ἐπιμῶν,
ἐπείμην ἐπιμῶν. Reperitur tantum in Verbis quæ post contractio-
nem desinunt in a imperfectum, præcipuè 2^a. Conjug. & quorum
præsens vix est in usu, ut ἀμύπτω pecco, ἡμύπτον, βλαστῶ germino,
εὐρίω impenio, ὀλλιδέω caedo, ἀπώω sequor. ἔχω habeo, τυχέω nanciscor,
ληκέω sono, ἔρακον αἰδέομαι sentio, ἡδύμην ὀλέομαι perdo ὀλύμην.
Apud poetas, μυκάω mugio, ἐμυκαί, δαπύω sono.

Futurum secundum primæ & secundæ conjugationis, si quod
fuerit, idem est cum præsentis contracto, ut εἰμῶ, πμῶ, &c. legi-
tur ἐνχέω effundam, Act. 2. 17.

Vox Pas.

Indicati-
Du-

Singular.					
Præf.	1	πράομαι, ὦ	ἀγ, ᾗ	ἀν, ᾗ	μεθον
	2	φιλέομαι, ὦ μαι	ἐγ, ᾗ	ἐν, ᾗ	
	3	χευσομαι, ὦ	ὅγ, ᾗ	ὅν, ᾗ	
Imperf.	1	πράω, ὦ	ἀν, ὦ	ἀν, ὦ	μεθον
	2	φιλεῖ, ὦ μιν	ἐν, ὦ	ἐν, ὦ	
	3	χευσοῖ, ὦ	ὅν, ὦ	ὅν, ὦ	

Imperati-
Du-

Singular.					
Præf.	1	πράε, ὦ	ἀε, ὦ	ἀε, ὦ	μεθον
	2	φιλέε, ὦ	ἐε, ὦ	ἐε, ὦ	
Imperf.	3	χευσοῦ, ὦ	ὀε, ὦ	ὀε, ὦ	μεθον

Optati-
Du-

Singular.					
Præf.	1	πράοι, ὦ	ἀοι, ὦ	ἀοι, ὦ	μεθον
	2	φιλεοί, οἱ μιν	ἐοι, οἱ	ἐοι, οἱ	
Imperf.	3	χευσοοί, οἱ	ὀοι, οἱ	ὀοι, οἱ	μεθον
Perf.	1	πρῆμην	ᾗο, ᾗ	ᾗο, ᾗ	μεθον
	2	πρῆμην	ᾗο, ᾗ	ᾗο, ᾗ	
	3	κχευσοῦμην	ὀο, ὀο	ὀο, ὀο	

Subjuncti-
Du-

Singular.					
Præf.	1	πράω, ὦ	ἀγ, ᾗ	ἀν, ᾗ	μεθον
	2	φιλέω, ὦ μαι	ἐγ, ᾗ	ἐν, ᾗ	
Imperf.	3	χευσέω, ὦ	ὅγ, ᾗ	ὅν, ᾗ	μεθον
Perf.	1	πρῆμην	ᾗ	ᾗ	μεθον
	2	πρῆμην	ᾗ	ᾗ	
	3	κχευσοῦμαι	ὀ	ὀ	

Præf. & Imperf. πρᾶν, ᾗ, φιλᾶν, ᾗ

Parti-

Præf. 1 πρᾶν, ᾗ
 & 2 φιλᾶν, ᾗ
 Imperf. 3 χευσόμεν, ᾗ

3ivā.

-vus.

—al.

Plural.

அ, ஃ	அ, ஃ	அ, ஃ	அ, ஃ	அ, ஃ
அ, ஃ	அ, ஃ	அ, ஃ	அ, ஃ	அ, ஃ
அ, ஃ	அ, ஃ	அ, ஃ	அ, ஃ	அ, ஃ
அ, ஃ	அ, ஃ	அ, ஃ	அ, ஃ	அ, ஃ
அ, ஃ	அ, ஃ	அ, ஃ	அ, ஃ	அ, ஃ

-vus.

—al.

Plural.

அ, ஃ	அ, ஃ	அ, ஃ
அ, ஃ	அ, ஃ	அ, ஃ
அ, ஃ	அ, ஃ	அ, ஃ

-vus.

—al.

Plural.

அ, ஃ	அ, ஃ	அ, ஃ	அ, ஃ	அ, ஃ
அ, ஃ	அ, ஃ	அ, ஃ	அ, ஃ	அ, ஃ
அ, ஃ	அ, ஃ	அ, ஃ	அ, ஃ	அ, ஃ
அ, ஃ	அ, ஃ	அ, ஃ	அ, ஃ	அ, ஃ
அ, ஃ	அ, ஃ	அ, ஃ	அ, ஃ	அ, ஃ

-vus.

—al.

Plural.

அ, ஃ	அ, ஃ	அ, ஃ	அ, ஃ	அ, ஃ
அ, ஃ	அ, ஃ	அ, ஃ	அ, ஃ	அ, ஃ
அ, ஃ	அ, ஃ	அ, ஃ	அ, ஃ	அ, ஃ
அ, ஃ	அ, ஃ	அ, ஃ	அ, ஃ	அ, ஃ
அ, ஃ	அ, ஃ	அ, ஃ	அ, ஃ	அ, ஃ

-nicivus.

-nibus, -nibus. ஸுபுரேனியம், ஃனியம்.

-cipium.

ஸுபுரே, ஸுபுரே, &c.

Vox

Vox Passiva.

Conjugatio per Tempora & Modos.

	Indic. at.	Imper.	Oprato	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Pr.	πράσσω, ὦμαι	μὲν, θ	αοίμην, φέμεν	ἔωμαι, ὦμαι	ἄετις, ὦτις	οἶμαι
Imp.	ἐπράσσω, ὦμην					οἶμαι
Perf.	πτεπρήμαι	μην	πτεπρήμην	πτεπρήμαι	πτεπρήναι	πτεπρήν
Pl.	ἐπτεπρήμεν					πτεπρήν
P.p.f.	πτεπρήσσομαι		πτεπρήσομαι		πτεπρήσσειν	πτεπρήσσειν
In. 1.	ἐπμήδην	μήδην	πτεπρήσειν	πτεπρήσθω	μνησθῆναι	μνησθῆναι
Fu. 1.	πτεπρήσομαι		πτεπρήσομαι		πτεπρήσσειν	πτεπρήσσειν
In. 2.	ἐπμήδην	μήδην	πτεπρήσειν	πτεπρήσθω	μνησθῆναι	μνησθῆναι
Fu. 2.	πμήσομαι		πμήσομαι		πμήσσειν	πμήσσειν
Pr.	φιλέωμαι, ὦμαι	λέω, ὦ	εοίμην, οίμην	ἔωμαι, ὦμαι	ἔετις, ὦτις	οἶμαι
Imp.	ἐφιλέωμαι, ὦμην					οἶμαι
Perf.	πεφίλημαι	λήμην	πεφίλημην	πεφίλημαι	πεφίληναι	πεφίλην
Pl.	ἐπεφίλημεν					πεφίλην
P.p.f.	πεφίλησσομαι		πεφίλησομαι		πεφίλησσειν	πεφίλησσειν
In. 1.	ἐφίληδην	λήμην	πεφίλησειν	πεφίλησθω	λησθῆναι	λησθῆναι
Fu. 1.	φίλησομαι		φίλησομαι		φίλησσειν	φίλησσειν
In. 2.	ἐφίληδην	λήμην	πεφίλησειν	πεφίλησθω	λησθῆναι	λησθῆναι
Fu. 2.	φίλησομαι		φίλησομαι		φίλησσειν	φίλησσειν
Pr.	χεύωμαι, ὦμαι	έω, ὦ	οοίμην, οοίμην	έωμαι, ὦμαι	έετις, ὦτις	οοίμαι
Imp.	ἐχεύωμαι, ὦμην					οοίμαι
Perf.	κτεχέωμαι	έω	κτεχέωμην	κτεχέωμαι	κτεχέωναι	κτεχέων
Pl.	ἐκτεχέωμεν					κτεχέων
P.p.f.	κτεχέωσσομαι		κτεχέωσομαι		κτεχέωσσειν	κτεχέωσσειν
In. 1.	ἐκτεχέωδην	έω	κτεχέωσειν	κτεχέωσθω	κτεχέωσθαι	κτεχέωσθαι
Fu. 1.	κτεχέωσομαι		κτεχέωσομαι		κτεχέωσσειν	κτεχέωσσειν
In. 2.	ἐκτεχέωδην	έω	κτεχέωσειν	κτεχέωσθω	κτεχέωσθαι	κτεχέωσθαι
Fu. 2.	κτεχέωσομαι		κτεχέωσομαι		κτεχέωσσειν	κτεχέωσσειν

Rudimenta.

61

Vox Media.

Conjugatio per Tempora & Modos.

	Indicativus	Imperativus	Optativus	Subjunctivus	Infinitivus	Participium
Pr.	πράττωμαι, ὦμαι	ράα, ὦ	οῖμην, ὦμην	άωμαι, ὦμαι	εἶδαι, ᾶδαι	όντων
Imp.	ἐπράττω, ὦμην					όντων
Fut.	πρήσομαι		πρήσοιμην	πρήσῃμαι	πρήσεσθαι	μνηστέος
In. 1	ἐπρήσομαι	μήσου	πρήσοιμην	πρήσῃμαι	πρήσεσθαι	μνηστέος
Perf.	τέπημα	τέπη	τέπησοιμην	τέπη	τέπησθαι	τέπημας
Pl. p.	ἐτέπημα					
In. 2	ἐτέπημα	τέπη	τέπησοιμην	τέπη	τέπησθαι	τέπημας
Fut. 2	πρήσομαι		πρήσοιμην	πρήσῃμαι	πρήσεσθαι	μνηστέος
Pr.	φιλέωμαι, ἔμαι	λίε, ἔ	οῖμην, οῖμην	άωμαι, ὦμαι	εἶδαι, ᾶδαι	όντων
Imp.	ἐφιλέωμην, ἔμην					όντων
Fut. 1	φιλήσομαι		φιλήσοιμην	φιλήσῃμαι	φιλήσεσθαι	ληστέος
In. 1	ἐφιλήσομαι	λήσου	φιλήσοιμην	φιλήσῃμαι	φιλήσεσθαι	ληστέος
Perf.	πίφιλα	πίφιλε	πίφιλοίμην	πίφιλα	πίφιλεσθαι	πίφιλας
Pl. p.	ἐπίφιλα					
In. 2	ἐπίφιλα	πίφιλε	πίφιλοίμην	πίφιλα	πίφιλεσθαι	πίφιλας
Fut. 2	φιλέωμαι		φιλέοιμην	φιλέῃμαι	φιλέεσθαι	φιλέομαι
Pr.	χρυσόομαι, ἔμαι	οῖμην, οῖμην	οῖμην, οῖμην	άωμαι, ὦμαι	εἶδαι, ᾶδαι	όντων
Imp.	ἐχρυσόομαι					όντων
Fut. 1	χρυσόομαι		χρυσόοιμην	χρυσόῃμαι	χρυσόεσθαι	σόμην
In. 1	ἐχρυσόομαι	σωσου	χρυσόοιμην	χρυσόῃμαι	χρυσόεσθαι	σόμην

Paucula primæ & secundæ conjugationis contracta in ὦ impurum habent perfectum medium, apud Oratores tamen vix inveniendum: ut πμάω, μνχάω, νιχάω ὕπνω, φιλῶ, ὕπνω, φνζῶ fugio.

Verba

* Verba e-
tiam in vā
parturiunt
alia in vms
de quibus
posthac.
† Interdum
cum e, ut
πιδυμι,
πινυμι,
etc.

Profluunt præcipue
à verbis contra-
ctis quæ vix sunt
in usu :

Reduplicatio
est duplex

Verba in *mi*

1. mutan-
do voca-
lem

ultimam *a* in *mi*.
penulti-
mam *a* & *e* in *n*,
e in *o*.

2. præponendo reduplicationem.

propria, cum reperitur prima consonans
thematicis cum *i* †, ut *δω δίδυμι*, *δο*.
impropria, cum *ε*, vel duabus mutis,
ut *εἶω* *εἶδυμι* *σταυρῶ*,
πῖω *πῖδυμι* *uolo*.
fit cum ver-
bum incipiat à
vocali, ut *ἴω* *ἴδυμι*.

Post reduplicationem quandoque litera interponitur,
ut *πινυμι* impleo, *πινυμι* *πινυμι*.

Quædam sunt sine reduplicatione, ut *φημι* dico, *σβή-
μι* extinguo, *καίωμι* capio, &c.

Characteristice trium Conjug.

Primæ *n* ex *a*

Secundæ *n* ex *e*

Tertiæ *o* ex *o*

ante *mi*, ut
ἴδυμι ex *εἶω* *statuo*.
πιδυμι ex *πιδω* *peno*.
δίδυμι ex *δω* *do*.

Peculiarem habent inflexionem Præsens, Imperfe-
ctum, Indef. 2. reliqua tempora sequuntur formam &
regulas Barytonorum à quibus dimanant.

In nonnullis tamen temporibus variantur media litera ir-
regulariter. Ea enim est imperfectio verborum omnium in
mi, ut ne unum prorsus omni ex parte inveniatur Analogum:
perfectissima sunt tria jam supra dicta, & *ἵνυμι* mitto.

Vox Activa.

Indicativus.

Singul.

Dual.

Plural.

		1	2	3	1	2	3	1	2	3
	Præf.	ἴδυμι	νε	ποτα	α	α	α	α	α	α
		πιδυμι	νε	ποτα	τον	εμεν	τε	α	α	α
		δίδυμι	ως	ωπο	ο	ο	ο	ο	ο	ο
	Imp.	ἴδην	νε	ηα	α	α	α	α	α	α
		επιδην	νε	ηετον	ετην	εμεν	τε	οι	οι	οι
		εδιδων	ως	ωο	ο	ο	ο	ο	ο	ο
	Ind. 1.	ἴδην	νε	ηητον	ητιν	ημεν	ητε	οι	οι	οι
	2.	ἴδην	νε	ηετον	ετιν	εμεν	ετε	οι	οι	οι
	3.	ἴδην	ως	ωοτον	ετιν	εμεν	οτε	οι	οι	οι

* *πιδυμι* a-
pud Poetas
legitur, sed
pro eo *πιδι-
ασι* apud
Orat.

Impera-

			Imperativus.			
Singular.			Dual.		Plural.	
	1	ἴσθι ἄ	α	ἄ	α ἄ	
Præf.	2	πίθην ἔτω	ετον	ἔτων	ετε ἔτω.	
	3	διδῶσι ὁ	ο	ὁ	ο ὁ	
Ind. 2.	1	σῆθι σήτω, &c.	2	θῆς θέτω, &c.	3	δῆς δέτω, &c.

			Oprativus.			
Singular.			Dual.	Plural.		
	1	ἴσθην				
Præf.	2	πιδίλω ης η	ητον	ήτω	ημιν ητε ης ὅ	
	3	διδίλω			αἱ ἔεν.	
Ind. 2.	1	σάλω ης, &c.	2	δέλω ης, &c.	3	δίλω ης, &c.

			Subjunctivus.			
Singular.			Dual.	Plural.		
	1	ἴσῳ ᾗς ᾗ	ᾗ		ᾗ	
Præf.	2	πιδῶ ῆς ῆ	ῆτον τυ	ῶμεν	ῆτε ῶσι.	
	3	διδῶ ῶς ῶ	ῶ		ῶ	
Ind. 2.	1	σῶ σῆς, &c.	2	θῶ θῆς, &c.	3	δῶ δῆς, &c.

			Infinitivus.		
Præf.	2	ἴσάναι, 2 πιδίναί, 3 διδίναί.	Ind. 2.	1	σῆναι, 2 θῆναι, 3 δῆναι

			Participium.		
1	ἴσας	ᾄσα ἄν,	ἄντ	ᾄσας	ἄντ.
Præf.	2	πιδεις εἴσα ἐν,	Gen. ἐντ	είσας ἐντ.	
	3	διδεις ῥσα ὀν,	ὀντ	ῥσας ὀντ.	
Ind. 2.	1	σας ᾄσα ἄν,	ἄντ	ᾄσας ἄντ.	
	2	θεις εἴσα ἐν,	Gen. ἐντ	είσας ἐντ.	
	3	δεις ῥσα ὀν,	ὀντ	ῥσας ὀντ.	

Conjugatio per Modos & Tempora.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinir.	Particip.
Præf.	ἴσθμι	ἴσθι	ἴσῃλω	ἴσῳ	ἴσάναι	ἴσας.
Imp.	ἴστω					
Ind. 2.	ἔστω	σῆθι	σάῃλω	σῶ	σῆναι	σας.
1. Fut. 1.	σῆσω		σῆσοιμι		σῆσιν	σῆσων.
Ind. 1.	ἔσθω	σῆστον	σῆσσοιμι	σῆσω	σῆσαι	σῆσας.
Perf.	ἔσθω	ἔσθω	ἔσθω	ἔσθω	ἔσθω	ἔσθως.
Pl. p.	ἔσθω					

	Indicat.	Imper.	Oprat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præf.	πίνωμι	πίνεο	πίνειν	πίνω	πίνειναι	πίνεις.
Imp.	ἴπινυν					
Ind. 2.	ἴπινυ	ἴπινε	ἴπινυναι	ἴπινω	ἴπινειναι	ἴπινεις.
2. Fut. 1.	ἴπισω		ἴπισομαι	ἴπισω	ἴπισεναι	ἴπισων.
Ind. 1.	ἴπινω					
Perf.	τέθεικα	τέθεικα	τέθεικομαι	τέθεικω	τέθεικέναι	τέθεικώς.
Pl. p.	ἔτεθεικην					
Præf.	διδνωμι	διδνεο	διδνειν	διδνω	διδναι	διδνεις.
Imp.	ἴδινυν					
Ind. 2.	ἴδινυ	ἴδινε	ἴδινυναι	ἴδινω	ἴδινειναι	ἴδινεις.
3. Fut. 1.	ἴδισω		ἴδισομαι	ἴδισω	ἴδισεναι	ἴδισων.
Ind. 1.	ἴδινω					
Perf.	ἴδωκα	ἴδωκα	ἴδωκομαι	ἴδωκω	ἴδωκέναι	ἴδωκώς.
Pl. p.	ἔιδωκην					

Formatio Temporum.

De Præsenti dictum est.

Imperfectum

Formatur à Præsenti, mutando *μι* in *ν*, & præponendo Augmentum, si Verbum incipiat à consonante; ut *πίνωμι* ἴπινυν. sed *ἴσσωμι* ἴσσω.

Personæ Imperfecti vix sunt in usu: legitur tamen tertia singularis *ἴσν*, & ἴπιν. Numerus singularis & tertia pluralis aliunde formantur, quasi ex Contractis, *ἴσσω*, *πίνω*, *διδνω*; ut

1. ἴσων, ας, α | αν. 2. ἴπινυν, εις, ει | εν. 3. ἴδινυν, εις, υ | εν.

Similiter secunda singularis Imperativi; ut *ἴσσε*, *πίνε*, *διδνε*.

Indefinitum secundum

Formatur ab Imperfecto, abjiciendo reduplicationem; ut ἴπινυν. ἴπινυν *ινυ* ἴν. Ante consonam verò reduplicatio impropria in *ε* vertitur; ut ἴσων *ἴσων*.

Si Verbum careat reduplicatione, idem est Imperfectum & Indefinitum secundum; ut *φωμί* *ἴφων*.

Penultima Indefiniti secundi longa est in duali & plurali; corripitur verò in his tribus, ἴπιν, ἴδων, & ἴν ab *ἴναι* mitto.

Indefinitum secundum in secundâ Conjugatione Imperativum finit in *εις*; ut *ἴπινε*. Reliqua formant Imperativum more Indefiniti secundi passivi B. rytoni; ut ἴσων *ἴσιν*, ἴπιν *ἴπιν*, ἴδων *ἴδιν* unicum hoc ἴδων facit *ἴδιν*. Similiter formant Infinitivum; ut ἴπιναι, ἴπιναι, ἴπιναι & ἴπιναι irregularia sunt.

Cætera

Cætera Tempora Verbum in μ accipit à themate suo Bar. secundum analogiam; ut $\epsilon\sigma\mu\alpha$ $\eta\sigma\omega$ $\epsilon\sigma\eta\mu\alpha$ à $\epsilon\sigma\omega$, &c.

Futurum primum.

($\Theta\eta\sigma\omega$, $\delta\iota\sigma\omega$, leguntur in Subjunctivo: $\alpha\epsilon\sigma\omega\iota\sigma\omega\sigma$ apud Hæc. Arcop. $\delta\iota\sigma\omega$ apud Theocr. Idyll. 28. Johan. 17. 2.

Poetæ retinent reduplicationem in Futuro; ut $\delta\iota\sigma\omega$, Od. v. & ω .

Indefinitum primum.

* $\epsilon\sigma\eta\mu\alpha$ & $\epsilon\sigma\omega\mu\alpha$ non || servant Characteristicam Futuri, || Pag. 43. nec ultra Indicativum leguntur: $\delta\iota\sigma\omega\mu\alpha$ tamen apud Apollin. Pl. 88. 59. $\delta\iota\sigma\omega\mu\alpha$ Naz. poem. 61. in Nem. v. 295.

Perfectum.

† $\epsilon\sigma\eta\mu\alpha$ (& $\epsilon\sigma\omega$) $\eta\sigma\iota\tau\iota$, non retinent significationem † $\epsilon\sigma\omega\mu\alpha$ Præsentis. Pro $\epsilon\sigma\eta\mu\alpha$ Iones ponunt $\epsilon\sigma\omega$, unde Infinit. alicubi $\epsilon\sigma\omega\epsilon\sigma\omega\iota$. Atticè $\epsilon\sigma\omega\iota\sigma\omega\iota$. Particip. $\epsilon\sigma\omega\iota\sigma\omega\iota\varsigma$ & $\epsilon\sigma\omega\iota\varsigma$; usurpatur gitor pro à Poetis $\epsilon\sigma\omega\iota\varsigma$. $\tau\epsilon\delta\iota\sigma\eta\mu\alpha$ pro $\tau\epsilon\delta\iota\sigma\eta\mu\alpha$ Bæoticè. $\tau\epsilon\delta\iota\sigma\eta\mu\alpha$ ve. $\epsilon\sigma\eta\mu\alpha$. rō apud Poetas. Theoc. Idyll. 15. v. 37. & Id. 27. v. 50.

Vox Passiva, Indicativus.

Singular.			Dual.		Plur.	
1 $\epsilon\sigma\omega\mu\alpha\iota$	} $\sigma\omega$ vel η	$\tau\omega$	α	α	α	α
Præf. 2 $\tau\epsilon\delta\iota\sigma\omega\mu\alpha\iota$		$\tau\omega$	$\epsilon\mu\omega\iota\sigma\omega$	$\epsilon\omega\iota\sigma\omega$	$\epsilon\mu\omega\iota\sigma\omega$	$\epsilon\omega\iota\sigma\omega$
3 $\delta\iota\sigma\omega\mu\alpha\iota$		$\tau\omega$	ω	ω	ω	ω
1 $\epsilon\sigma\omega\mu\eta\iota$	ω		α	α	α	α
Imp. 2 $\epsilon\sigma\omega\mu\eta\iota$	$\sigma\omega$ vel η		$\tau\omega$	$\epsilon\mu\omega\iota\sigma\omega$	$\epsilon\omega\iota\sigma\omega$	$\epsilon\mu\omega\iota\sigma\omega$
3 $\delta\iota\sigma\omega\mu\eta\iota$	η		$\tau\omega$	ω	ω	ω

Imperativus.

Singular.			Dual.		Plural.	
1 $\epsilon\sigma\omega\sigma\omega$ vel ω	} ω	α	α	α	ω	α
Præf. 2 $\tau\epsilon\delta\iota\sigma\omega\sigma\omega$		$\epsilon\omega\iota\sigma\omega$	$\epsilon\omega\iota\sigma\omega$	$\epsilon\omega\iota\sigma\omega$	$\epsilon\omega\iota\sigma\omega$	$\epsilon\omega\iota\sigma\omega$
3 $\delta\iota\sigma\omega\sigma\omega$		ω	ω	ω	ω	ω

Oprativus.

Singular.			Dual.			Plural.	
1 $\epsilon\sigma\omega\mu\epsilon\mu\alpha$	$\alpha\iota$		$\alpha\iota$	$\alpha\iota$	$\alpha\iota$	$\alpha\iota$	$\alpha\iota$
Præf. 2 $\tau\epsilon\delta\iota\sigma\omega\mu\epsilon\mu\alpha$	$\epsilon\omega\iota\sigma\omega$		$\epsilon\mu\omega\iota\sigma\omega$	$\epsilon\omega\iota\sigma\omega$	$\epsilon\omega\iota\sigma\omega$	$\epsilon\mu\omega\iota\sigma\omega$	$\epsilon\omega\iota\sigma\omega$
3 $\delta\iota\sigma\omega\mu\epsilon\mu\alpha$	$\omega\iota$		$\omega\iota$	$\omega\iota$	$\omega\iota$	$\omega\iota$	$\omega\iota$
1 $\epsilon\sigma\omega\mu\eta\mu\epsilon\mu\alpha$	$\alpha\iota$		$\alpha\iota$	$\alpha\iota$	$\alpha\iota$	$\alpha\iota$	$\alpha\iota$
Perf. 2 $\tau\epsilon\delta\iota\sigma\omega\mu\eta\mu\epsilon\mu\alpha$	$\epsilon\omega\iota\sigma\omega$		$\epsilon\mu\omega\iota\sigma\omega$	$\epsilon\omega\iota\sigma\omega$	$\epsilon\omega\iota\sigma\omega$	$\epsilon\mu\omega\iota\sigma\omega$	$\epsilon\omega\iota\sigma\omega$
3 $\delta\iota\sigma\omega\mu\eta\mu\epsilon\mu\alpha$	$\omega\iota$		$\omega\iota$	$\omega\iota$	$\omega\iota$	$\omega\iota$	$\omega\iota$

Singular.			Dual.			Plural.		
Subjunctivus.								
1	ἴδῃ	ᾗ	ᾗ	ᾗ	ᾗ	ᾗ	ᾗ	ᾗ
Præf.	2	ἴδῃς	ᾗ	ᾗ	ᾗ	ᾗ	ᾗ	ᾗ
	3	ἴδῃ	ᾗ	ᾗ	ᾗ	ᾗ	ᾗ	ᾗ
1	ἴδῃ	ᾗ	ᾗ	ᾗ	ᾗ	ᾗ	ᾗ	ᾗ
Præf.	2	ἴδῃς	ᾗ	ᾗ	ᾗ	ᾗ	ᾗ	ᾗ
	3	ἴδῃ	ᾗ	ᾗ	ᾗ	ᾗ	ᾗ	ᾗ
Infinit.			Particip.					
1	ἴδῃ	ᾗ	1	ἴδῃς	ᾗ	11 ov. G u ης υ, &c.		
2	ἴδῃς	ᾗ	2	ἴδῃς	ᾗ			
3	ἴδῃ	ᾗ	3	ἴδῃς	ᾗ			

Conjugatio per Modos.

	Indicat.	Imp.	Opat.	Subj.	Infinit.	Part.
Præf.	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃς
Imp.	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃς
Perf.	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃς
Pl. p.	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃς
P. p. f.	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃς
Fu. I.	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃς
In. I.	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃς
Præf.	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃς
Imp.	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃς
Perf.	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃς
Pl. p.	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃς
P. p. f.	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃς
Fu. I.	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃς
In. I.	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃς
Præf.	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃς
Imp.	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃς
Perf.	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃς
Pl. p.	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃς
P. p. f.	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃς
Fu. I.	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃς
In. I.	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃ	ἴδῃς

Formatio Temporum.

Præsens

Formatur à Præsenti Activo, mutando μ in $\mu\alpha$, & penultimam longam in suam brevem; ut $\lambda\epsilon\gamma\eta\mu\alpha$ $\lambda\epsilon\gamma\mu\alpha\iota$ $\pi\acute{\iota}\theta\eta\mu\alpha$ $\pi\acute{\iota}\theta\epsilon\mu\alpha\iota$ $\delta\acute{\iota}\delta\omega\mu\alpha$ $\delta\acute{\iota}\delta\omega\mu\alpha\iota$. Excipe $\alpha\eta\mu\alpha\iota$ ab $\alpha\eta\mu\iota$ $\sigma\theta\iota$: $\delta\acute{\iota}\lambda\eta\mu\alpha\iota$ $quæ\sigma\theta\iota$: $\theta\upsilon\eta\mu\epsilon$ & $\theta\upsilon\alpha\mu\alpha\iota$ $jussor$. Item $\alpha\lambda\epsilon\gamma\chi\eta\mu\alpha\iota$ $tristitia$ afficior, $\alpha\lambda\alpha\lambda\eta\mu\alpha\iota$ $uagor$, $\alpha\lambda\alpha\lambda\upsilon\chi\eta\mu\alpha\iota$ $insanio$, $\alpha\pi\sigma\kappa\acute{\iota}\delta\mu\alpha\iota$ $interficior$.

Reliqua Tempora formantur more Barytonorum.

Perfectum semper habet penultimam brevem, præter $\pi\acute{\epsilon}\theta\epsilon\mu\alpha\iota$ Bæoticum, quod tamen corripitur in Indefinito primo, $\epsilon\pi\acute{\epsilon}\theta\iota\omega$.

Vox Media.

Indicativus.

	Singular.	Dual.	Plural.
Ind. 1.	$\epsilon\gamma\acute{\epsilon}$ α	$\acute{\alpha}$ α $\acute{\alpha}$	$\acute{\alpha}$ α
2.	$\epsilon\gamma\acute{\epsilon}\mu\omega$ $\epsilon\sigma\sigma$ $\tau\omicron$	$\acute{\epsilon}\mu\omega\iota\sigma\iota\sigma$ $\epsilon\omega\iota\sigma$ $\acute{\epsilon}\omega\iota\omega$	$\acute{\epsilon}\mu\omega\iota\sigma$ $\epsilon\omega\iota\sigma$ $\nu\eta\omicron$.
3.	$\epsilon\gamma\acute{\epsilon}$ $\omicron$	$\acute{\epsilon}$ $\omicron$ $\acute{\epsilon}$	$\acute{\epsilon}$ $\omicron$

Imperativus.

	Singular.	Dual.	Plural.
Ind. 1.	$\epsilon\gamma\acute{\epsilon}\sigma\sigma$ — $\acute{\alpha}$	$\acute{\epsilon}$	$\acute{\alpha}$
2.	$\epsilon\gamma\acute{\epsilon}\sigma\sigma$ vel $\epsilon\gamma\acute{\epsilon}$ $\acute{\epsilon}\omega\iota\omega$	$\acute{\epsilon}\omega\iota\sigma$ $\omega\iota\sigma$	$\acute{\epsilon}\omega\iota\sigma$ $\omega\iota\omega\gamma\acute{\epsilon}$
3.	$\epsilon\gamma\acute{\epsilon}\sigma\sigma$ vel $\epsilon\gamma\acute{\epsilon}$ $\acute{\epsilon}$	$\acute{\epsilon}$	$\acute{\epsilon}$

Optativus.

	Singular.	Dual.	Plural.
Ind. 1.	$\epsilon\gamma\acute{\epsilon}\sigma\iota$ $\alpha\iota$	$\alpha\iota$ $\alpha\iota$ $\alpha\iota$	$\alpha\iota$ $\alpha\iota$
2.	$\epsilon\gamma\acute{\epsilon}\sigma\iota\mu\omega$ $\epsilon\gamma\iota\omicron$ $\tau\omicron$	$\epsilon\gamma\acute{\epsilon}\mu\omega\iota\sigma$ $\epsilon\gamma\acute{\epsilon}\omega\iota\sigma$ $\epsilon\gamma\acute{\epsilon}\omega\iota\omega$	$\epsilon\gamma\acute{\epsilon}\mu\omega\iota\sigma$ $\epsilon\gamma\acute{\epsilon}\omega\iota\sigma$ $\nu\tau\alpha$.
3.	$\epsilon\gamma\acute{\epsilon}\sigma\iota$ $\omicron\iota$	$\omicron\iota$ $\omicron\iota$ $\omicron\iota$	$\omicron\iota$ $\omicron\iota$

* $\epsilon\gamma\acute{\epsilon}\sigma\iota\mu\omega$, $\omicron\iota\omicron$, &c.

Subjunctivus.

	Singular.	Dual.	Plural.
Ind. 1.	$\epsilon\gamma\acute{\epsilon}$ $\acute{\alpha}$ $\acute{\alpha}$	$\acute{\alpha}$	$\acute{\alpha}$
2.	$\epsilon\gamma\acute{\epsilon}\mu\omega\iota$ η $\eta\tau\alpha\iota$	$\acute{\omega}\mu\omega\iota\sigma$ $\eta\omega\iota\sigma$ $\omega\iota\sigma$	$\acute{\omega}\mu\omega\iota\sigma$ $\eta\omega\iota\sigma$ $\omega\iota\tau\alpha\iota$.
3.	$\epsilon\gamma\acute{\epsilon}$ $\acute{\omega}$ $\acute{\omega}$	$\acute{\omega}$	$\acute{\omega}$

Infinitivus.

Participium.

Ind. 1.	$\epsilon\gamma\acute{\epsilon}\mu\omega\iota$.	Ind. 1. N. $\epsilon\gamma\acute{\epsilon}\mu\omega\iota$ $\ominus$ $\eta\sigma\iota$, G. ϵ $\eta\varsigma$ ϵ , &c.
2.	$\epsilon\gamma\acute{\epsilon}\mu\omega\iota$.	
3.	$\epsilon\gamma\acute{\epsilon}\mu\omega\iota$.	

Conjugatio per Modos & Tempora.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Particip.
Præf.	ἴσταμαι	ἴστασο	ἴσταμην	ἴσῃμαι	ἴσασθαι	ἴσαςμην.
Imp.	ἴσταμην					
Ind. 2.	ἴσῃς	ἴσῃ	ἴσῃς	ἴσῃς	ἴσῃς	ἴσαςμην.
Fut. 1.	ἴσῃς		ἴσῃς			
Ind. 1.	ἴσῃς	ἴσῃς	ἴσῃς	ἴσῃς	ἴσῃς	ἴσαςμην.
Præf.	ἴσῃς	ἴσῃς	ἴσῃς	ἴσῃς	ἴσῃς	ἴσαςμην.
Imp.	ἴσῃς					
Ind. 2.	ἴσῃς	ἴσῃς	ἴσῃς	ἴσῃς	ἴσῃς	ἴσαςμην.
Fut. 1.	ἴσῃς		ἴσῃς			
Ind. 1.	ἴσῃς	ἴσῃς	ἴσῃς	ἴσῃς	ἴσῃς	ἴσαςμην.
Præf.	ἴσῃς	ἴσῃς	ἴσῃς	ἴσῃς	ἴσῃς	ἴσαςμην.
Imp.	ἴσῃς					
Ind. 2.	ἴσῃς	ἴσῃς	ἴσῃς	ἴσῃς	ἴσῃς	ἴσαςμην.
Fut. 1.	ἴσῃς		ἴσῃς			
Ind. 1.	ἴσῃς	ἴσῃς	ἴσῃς	ἴσῃς	ἴσῃς	ἴσαςμην.
Præf.	ἴσῃς	ἴσῃς	ἴσῃς	ἴσῃς	ἴσῃς	ἴσαςμην.
Imp.	ἴσῃς					
Ind. 2.	ἴσῃς	ἴσῃς	ἴσῃς	ἴσῃς	ἴσῃς	ἴσαςμην.
Fut. 1.	ἴσῃς		ἴσῃς			
Ind. 1.	ἴσῃς	ἴσῃς	ἴσῃς	ἴσῃς	ἴσῃς	ἴσαςμην.

Formatio Temporum.

Indefinitum secundum

Formatur ab Imperfecto, quemadmodum in Voce Activâ; ut ἴσαςμην ἴσαςμην. Ind. 2. primæ Conjug. vix occurrit.

Indefinitum primum

ἴσαςμην, & ἴσαςμην ultra Indicat. vix reperiuntur; ἴσαςμην apud Pind. Nem. Od. 3. ἴσαςμην Olymp. Od. 6.

Vix aliud Verbum 3æ Conj. præter ἴσαςμην reperitur in Voce Media.

Deponens

In omni Conj. tum Contract. tum Verborum in μν, conjugatur per Modos in Præsenti ad formam propriæ Conj., per cætera more Baryt. (pag. 53.) Deponens verò 1æ in μν, format Opt. ut πείσαςμην πείσας, non πείσας, &c. Subj. ut πείσαςμην, non πείσας, &c.

Verba Heteroclitæ.

Heteroclitæ Conjugatione

Quæ peculiarem sibi Formationem vendicant à communi distinctam; ea sunt Verba in υμν & in στω.

Verba in υμν

Quartam vulgò Conjugationem constituunt Verborum in μν quam tamen à cæteris discriminare satius visum est; quia

Non

Non formant Præsens à Verbo circumflexo, non præponunt reduplicationem, non habent Indef. 2. Activum, non Modum Optat. aut Subjunct. non Vocem Mediam: plurima denique eorum, nempe omnia Hyperdissyllaba, non deducunt Tempora à themate ex quo fiunt: Nec ad formam certæ unius Conjugationis, sed pro dispari illorum varietate sequuntur Formas trium Circumflexorum, & penè omnium Baryt. ita ut verè & imprimis Heteroclitica dici possint

Fiunt à Verbis plerumque usitatis in $\nu\omega$, vertendo ω in $\mu\iota$, ut $\xi\delta\gamma\nu\omega$ $\xi\delta\gamma\nu\mu\iota$. Characteristica est ν ante $\mu\iota$.

Vox Activa.
Indicativus.

Singular.

Dual.

Plural.

Præs. $\xi\delta\gamma\nu\mu\iota$ $\nu\varsigma$ $\nu\sigma\tau$ | $\nu\tau\omega\nu$ $\nu\tau\omega$ | $\nu\mu\epsilon\nu$ $\nu\tau\epsilon$ $\nu\sigma\tau$.

Imp. $\xi\delta\gamma\nu\omega$ $\nu\varsigma$ ν | $\nu\tau\omega\nu$ $\nu\tau\omega$ | $\nu\mu\epsilon\nu$ $\nu\tau\epsilon$ $\nu\sigma\tau$.

Imperativus.

Singul.

Dual.

Plural.

Præs. $\xi\delta\gamma\nu\sigma\iota$ $\nu\tau\omega$ | $\nu\tau\omega\nu$ $\nu\tau\omega$ | $\nu\tau\epsilon$ $\nu\tau\omega\sigma\tau$.

Infinitivus.

Participium.

Præs. $\xi\delta\gamma\nu\omega\iota$. N $\xi\delta\gamma\nu\sigma\iota$ $\nu\sigma\tau$ $\omega\iota$, G. $\omega\iota\sigma\tau$ $\nu\sigma\tau$ $\omega\iota\sigma\tau$.

Conjugatio per Modos & Tempora.

Indicat.

Imperat.

Infinit.

Præs. $\xi\delta\gamma\nu\mu\iota$ | $\xi\delta\gamma\nu\sigma\iota$ | $\xi\delta\gamma\nu\omega\iota$ | $\xi\delta\gamma\nu\sigma\iota$.

Imp. $\xi\delta\gamma\nu\omega$ |

Vox Passiva.
Indicativus.

Singular.

Dual.

Plural.

Præs. $\xi\delta\gamma\nu\mu\alpha\iota$ $\nu\sigma\tau$ $\nu\sigma\tau$ | $\nu\mu\epsilon\sigma\tau$ $\nu\mu\epsilon\sigma\tau$ $\nu\mu\epsilon\sigma\tau$ | $\nu\mu\epsilon\sigma\tau$ $\nu\mu\epsilon\sigma\tau$ $\omega\iota\sigma\tau$.

Imp. $\xi\delta\gamma\nu\mu\iota\omega$ $\nu\sigma\tau$ $\nu\sigma\tau$ | $\nu\mu\epsilon\sigma\tau$ $\nu\mu\epsilon\sigma\tau$ $\nu\mu\epsilon\sigma\tau$ | $\nu\mu\epsilon\sigma\tau$ $\nu\mu\epsilon\sigma\tau$ $\omega\iota\sigma\tau$.

Imperativus.

Singul.

Dual.

Plural.

Præs. $\xi\delta\gamma\nu\sigma\omega$ $\nu\mu\epsilon\sigma\tau$ | $\nu\mu\epsilon\sigma\tau$ $\nu\mu\epsilon\sigma\tau$ | $\nu\mu\epsilon\sigma\tau$ $\nu\mu\epsilon\sigma\tau$.

Infinit. $\xi\delta\gamma\nu\sigma\iota$.

Particip. $\xi\delta\gamma\nu\sigma\iota$ $\omega\iota$, η , $\sigma\tau$, &c.

Conjugatio per Modos & Tempora.

Indicat.

Imperat.

Infinit.

Particip.

Præs. $\xi\delta\gamma\nu\mu\alpha\iota$ | $\xi\delta\gamma\nu\sigma\omega$ | $\xi\delta\gamma\nu\sigma\iota$ | $\xi\delta\gamma\nu\mu\epsilon\nu$.

Imp. $\xi\delta\gamma\nu\mu\iota\omega$ |

Formatio Temporum.

Dissyllabum in *υμι* formatur uti & aliud Verbum in *μι*, ut *δύμι ἔδω*, Fut. 1. *δύσω*, &c. à primitivo Themate *δύω*.

Hyperdissyllabum verd. accipit Tempora ab inusitato Themate remotiori, ad quod pervenitur verrendo *μι* in *ω*, & abjiciendo *νυ ννυ*; ut *ζέδιγγυμι ζέδιγω*, *κρεάννυμι κρέω*, *κορέννυμι κορέω*, *ζώννυμι ζώω* (unde Fut. 1. *ζέδιξω*, *κρέωσω*, *κορέσω*, *ζώσω*, &c.)

Verba in σκω.

Magnam habent convenientiam cum Verbis in *μι*, Numero, Origine, Formatione.

Quatuor sunt genera eorum, pro numero Thematum à quibus manant.

Oriuntur à tribus Circumflexis, & Verbis in *ύω*, (*σκ* posito ante *ω*;) ut *γηράσκω* à *γηράω* senesco, *αἰρέσκω* ab *αἰρέω* placeo, *βόσκω* à *βέω* pascō, *μεθύσκω* ebrium reddo à *μεθύω*.

Multa præponunt reduplicationem, ut *διδράσκω* à *δράω* fugio. Penultima *α* & *ε* non raro in *η* mutantur, ut *θνήσκω* morior à *θνάω*; *αἰδύσκω* ab *αἰδέω* augeo: o sæpius in *ω*, ut *βρώσκω* à *βρώω* comedo. In sequentibus *ι* pro *ε* sumitur; ut *εὐρίσκω* ab *εὐρέω* invenio, *ἀμφίσκω* pro *ἀμφιέσκω* induo, *γαμίσκω* jungo matrimonio, *κρίσκω* in utero gesto, *μοκίσκω* urnio, *οἰδίσκω* tumefacio, *ὀνίσκω* juvo, *ὀφλίσκω* mulctor, *στειίσκω* privo: latius *ι* pro *ο*, ut *αἰλίσκω* ab *αἰλέω* capio, *ἀμβλίσκω* abortivum pario.

Formant Tempora ex Themate primitivo.

Futurum & Præteritum per *σω* & *κη*, (*σκ* Præsentis diviso;) ut *γηράσκω-σά-κη*, *εὐρίσκω-ήσά-κη*, *αἰλίσκω-ήσω*, &c. reduplicationem perierumque abjiciunt, ut *γινώσκω* cognosco, *γνώσω* *διδάσκω* autem facit *διδάξω*, (*σ* & *κ* quasi transpositis;) sic *αἰλύσκω* & *θνήσκω*.

Indefinitum secundum Verbi ex *έω* deducti, si quod fuerit, formatur more Tertiæ Conjugationis in *μι*; ut *αἰλίσκω*, *ἥλων* *βρώσκω*, *ἔβρων* *γινώσκω*, *ἔγνων*, &c. In reliquis omnibus sequuntur Analogiam sui Thematis. Ad hanc Formam perfectè conjugantur *γηράσκω*, *διδράσκω*, *παράσκω*, *εἰρίσκω*, *στειίσκω*, *βρίσκω*, *γινώσκω*, *πρώσκω*, *αἰλύσκω*, *μεθύσκω*, *ἰλαίσκωμαι*.

Hetero-

Heteroclita redundantia

In Præfenti.

Innumera penè sunt Verba ejusdem Originis & diversæ Terminationis: isosyllaba verò frequentiora sunt hæc,

ζω & νω, με κραυγάζω-άνω clanno.

Barytona { ζω & νω, ut κρῶνάζω-άνω clamo.
in ίω, vel υώ & { ζω, ut { κορίων κορίζω pulvere impleo.
 { νύω, ut { κορύς κορύζω rodo.
 { νω, ut { φθίω φθίνω corrumpo.
 { ἀφύω-αίω apparo.

cum pluribus aliis.

2 Circumflexa, ut { *Ζυγῶν ὡς rado, &c.*
Κνιστῶν ὡς nidore inficio, &c.
Πιλῶν ὡς constipo, &c.
Κεντῶν ὡς ὡς stimulo, &c.

3 Barytona & Circumflexa

Multa in $\left\{ \begin{matrix} \omega \\ \nu\omega \end{matrix} \right\}$ habent cognata $\left\{ \begin{matrix} \pi\eta\rho\acute{\alpha}\zeta\omega \text{ } \acute{\alpha}\omega \text{ } \tau\epsilon\tau\tau\omicron. \\ \pi\omicron\lambda\epsilon\mu\acute{\iota}\zeta\omega \text{ } \acute{\epsilon}\omega \text{ } \beta\epsilon\lambda\lambda\omicron\mu \text{ } \gamma\epsilon\rho\omicron. \\ \pi\eta\rho\acute{\alpha}\zeta\acute{\iota}\nu\omega \text{ } \acute{\delta}\omega \text{ } \alpha\mu\alpha\rho\omicron\mu \text{ } \rho\epsilon\delta\delta\omicron. \\ \beta\alpha\rho\upsilon\acute{\iota}\omega \text{ } \acute{\epsilon}\omega \text{ } \gamma\rho\alpha\upsilon\omicron. \end{matrix} \right\}$

cum multis aliis.

4 Barytona vel Circumflexa, & Verba in μ ; ut $\pi\mu\mu\lambda\acute{\alpha}\nu\omega$ $\eta\mu\acute{\iota}$
impleo, $\kappa\alpha\iota\acute{\omega}$ $\upsilon\mu\iota$ $\mu\omicron\upsilon\sigma\omicron$: cum multis aliis.

Poetae alias efformant Terminationes, præcipuè ex Circum flexis; ut αἰδομαι ex αἰνομαι veneror. πλώω ex πλώω navigo: interponunt literas, ut ὀλέω perdo ab ὀλέω inusitat. vel abjiciunt, ut ἀχομαι pro ἀχειρομαι & mutant vocales, ut μέμνω à μέλω maneo: cum pluribus aliis.

In Futuro.

Nonnulla Verba formant duplex Futurum.

† Barytons, alterum minus usitatum, more † Circumflexorum: ut *γράφω* scribo, *γράφω* & *γραφῶ* σὺ κλαίω fleo, παίω ferio, πῦπῶ verbero. Sic *ἄλλω*, *βᾶλλω*, *βόσχω*, *ἄδω*, *ἔρω*. *διδάσκω*, *χαίρω*, &c. de quibus suis locis. *Κλείνω* facit *κλείω*, rarius *κλήσω*.

2 Circumflexa more Barytonorum ; ဟွမ် ဟွမ် စိမ်း communi-
ter ဟွမ် ဟွမ် မိမိ၊ &c.

Heteroclita Imperfecta.

Verbum enim
est vel

Perfectum τέλειον, quod habet tria principalia
Tempora suæ Vocis; de quo dictum est.
Imperfectum ἀτελής, quod principali uno vel
pluribus caret,

Imper-

Imperfecta sunt omnia irregularem habentia Characteristicam in ξω, ψω, σω, non præcedente σ, & ημαι similiter desinentia in ήω, υω, άδω, έδω, ύδω, άω, σγω, σω, ρω, κτω, δω, & ρω impur- pleraque in βω, δω, ζω, λω, νω, μι, σκω, ω purum, Barytona.

Imperfecta Defectiva, quæ mutila licet fuerint, contenta ta- vulgò divi- men sunt suis Temporibus.
duntur in Anomala, quæ mutantur aliunde Tempora.

Defectiva ἑμῖν

Præcipuè sunt Verba duorum Temporum διχρονα, Barytona & Derivativa, quæ ultra Imperfectum non formantur: nempe finita in ήω, υω, άδω, έδω, ύδω, άω, σγω, σω, ρω, χθω, δω impu- rum, λω purum. Hyperdissyllaba in αίω, είω pleraque in μι σκω νω, ζω.

ήω, ut δίω invenio: sed νήω glomero, νήσω.

υίω, ut άγυίω eo: sed όπυίω inco, όπυίσω.

άδω, ut αμυνάδω auxilior; έδω, ut τελέδω sum; ύδω, ut φθινύδω corrupto: sed ex μινύδω minuo, μμινυνθήκησι.

δω, ut βιβάδω gradior: σγω, ut μίσγω misceo: σω, ut έσσω dico: ρω, ut ίρω habeo: χθω, ut έχθω odio prosequor.

δω impurum, ut τένδω rado: sed άρδω irriigo, & μίρδω privo, ha- bent Fut. 1. & Indef. 1.

λω purum, ut πάλω πέλομαι sum.

αίω & είω, facta ex αω & έω, ut κεδάω & κεδάω dispergo; τελείω & τελείω perficio: sed χείω capax sum, F. χείσσομαι. Desiderativa etiam in είω ex Futuro, ut γαμησείω nupturio, & γαμήω ήσω.

μι & σκω, quorum Primitiva sunt utilitata, ut αίνημι ab αίνέω lau- do: πωλέσκω & πωλείω versor. Item multa alia, ut κίρηνμι misceo: φάσκω dico, &c.

νω, ut μίμνω maneo, άνδάνω placeo, γένω gemo, &c. Excipe regu- laria κλίνω, κρίνω, τείνω, κλείνω, χέμνω, τίμνω, μίνω maneo, anomala; & pauca alia, de quibus posthac.

ζω & ω purum derivativa, ex se invicem facta, ponendo vel aufe- rendo ζ ante ω, ut άγαπάζω ab άγαπάω amo: σάω vel σώω ex σαίω servo. Pauca in άζω & άω diversam habent Futuri penul- timam α & η, ut άπμαζω άσω, άπμαάω ήσω aspernor,

βω post ε vel liquidam, ut σέβω colo, σιλέω splendeo.

σω & ξω (Futuro migrante in Præsens,) ut άξω άνσο, ab άγω: βήσομαι άscendo, δίσω & δίσομαι subeo, ίξω venio, οίσω fero, όρσω concito & όρσομαι concitor, quæ ultra Imperativum non forman- tur.

Pleraque

Pleraque ex Perfectis nata, ut κεκλήρω ε'ατο, à κέκληρα : sed κεκλήρω ε'ατο, habet Indef. 1. ἐκέλευε : ἐσήκω βο, P. perf. ἐσήκειν, Fut. 1. ἐσήκω & ἐσηξομαι.

Certa singularia, ut ἐδίω εδο, ἔπομαι sequor. πίπνυμαι sapio : cum aliis penè infinitis, &c.

Nonnulla sunt unius Temporis μονόχρονα, ut κυρέω & κύω sum, &c. γίμω plene sum, Part. γέμων βέομαι βήομαι vel βείομαι, εο, νίω, poetica sunt, & vix leguntur nisi in Indicativo vel Subjunctivo, & per Enallagen pro Futuro : νέομαι νεύομαι εο vel ibo, per omnes Modos. Infinitivi quidam poetici in ἦναι, ut φορῶναι gestare, &c. sic αἰρῶμεναι precari, &c.

Unius etiam Personæ μονοπρόσωπα : Imperativi Verborum in μι, ut πῖθι bibe, κλῦθι audi, pl. κλῦτε ; & κέκλυθι κέκλυτε, θείθι time θείθιτε ῥές φρές in Comp. ut προῤῥές : ἐγχομῶσαδε induite, 1. Pet. 5. 5. item Participia, ut κηχαιτωμένη, Luc. 1. 28. & multa ejusmodi.

Alia sunt plurium Temporum πολύχρονα, quæ in hoc vel illo Tempore extra Imperfectum leguntur.

Verba desinentia in

αίνω carent Futuro, & leguntur potissimum in Indef. 1. ut δαίνω rigo, Indef. 1. ἐδίνην : sic δουρραίνω & χαλεπαίνω inf. plus sum : δαίνω calefacio, ἔδην, δαίνομαι ἐδίνην calefacio : sic μαυραίνω macescere facio, &c. τεκλαίνω fabricor ἐτέκλινον, τεκλαίνομαι ἐτεκλινόνμην. Minus imperfecta sunt μαιαίνω inquino, μωραίνω stultè ago, σημαίνω significo, ὑφαίνω texo. Perfectum unum φαίνω.

ωώ, ὠώ, δώ, ζω, hyperdissyllaba pleraque, carent Perfecto, ut ἐυδιώω νῶ dirigo, ζῶνυώ ὠσω jungo, κυειδῶ dominor, ἐμπάζω curo. Excipe μολυώω contamino, κωλύω prohibeo, καλέω jubeo, νομίζω arbitror, &c.

δω purum, rariùs formant Perfectum Activæ Vocis, ut ἔδω ε'ατο ἥδω delicto, &c. ἔσδω (p. 37.) à ἐσδῶ, vix legitur.

ημαι carent Perfecto, ut διζημαι quæro, διζήμεν, Futur. 1. διζήσομαι, Part. διζησόμεν ; sic κίχημαι affligor : quæ verò geminant duas priores literas, vix reperiuntur nisi in Præsenti vel Perfecto, ut ἀλάχημαι, ἀλαλύχημαι, ἀλάλημαι,

Innumera denique sunt Defectiva cujuslibet Characteristicæ ; præsertim polysyllaba, derivata, composita, poetica, quorum defectum frequens Authorum lectio, & Formationis χαροπότην optime indicabit.

Anomala sive Heteroclita variantia

Sunt Verba Imperfecta, quæ Tempus unum aut aliud mutuo accipiunt à Verbis quorum Thema non est in usu.

Ex his pleraque non formantur regulariter ultra Imperfectum, ut *αἰνέω*. Pauca admodum principale aliud obtinent Tempus; vel Futurum, ut *ἔχω* habeo; vel Perfectum, ut *ὁρῶ* video: rarissima utrumque, ut *αἰρέω* capio. Major pars etiam mutuatur Tempora ab uno vel alio Verbo, ut *μαρτάω* nonnulla tamen à pluribus, ut *φέρω*.

Terminatioes usitatioris sunt *ω* purum, *μ*, *σκω*, *νω*, *λω*, *ρω*, *ζω*, *χω*, *δω*. Rariores *κω* & *γω* purum, *δω*, *ξω*, *μω*, *τω*. Peculiariter *κτω*, *κνω*, *αἰνώ*, *ῥνω*, ut *τίκτω* pario, *δάκνω* mordeo, *ἐλαίνω* abigo, *ἔρρω* pereco, exempla singularia. Cætera sunt communes cum aliis Verbis.

Porro Verba, alioquin perfecta, dici possunt Anomala propter mutationem factam in hoc vel illo Tempore per Figuram aut Dialectum Formâ regulari usitatioris; ut *ἀγνυμι* frango, *ἑάλω*, &c. aut propter Adjectionem Temporis extra Analogiam; ut *βίβω* vivo, *ἑβίω*, &c.

Omnia autem Anomala cujuscunque generis, unâ cum pauculis Defectivis plurium Temporum insignioribus, in sequenti Catalogo subjiciuntur.

Formatio Imperfectorum.

Propositum Verbum, si minùs imperfectum fuerit, conjugetur per tria Tempora Vocis ejusdem, juxta Reg. p. 53. Imperfectiora per tria maximè principalia, quæ adfunt.

Activum, Futuro primo vel Perfecto carens, gaudet suppleri ex Voce Mediâ; ut *ὁρῶ*, Fut. 1. Med. *ὁφθαί* *ὁράω* *ξω*, Perf. M. *ὤραξα*. Quod si fieri non possit, utitur Indefinito suo secundo potius, ut *πέρδω* *πέρσω* *πάρδω* vel primo, ut *οδῶ* *οδίσω* *ἔοδσα* & ob defectum utriusque Imperfecto, ut *ἴημι* ἦν. Passivum & Medium à se mutuo accipiunt ea Tempora quæ defunt. Singularum Verborum Tempora Principalia primo loco ponuntur. Indefinitum secundum Tempus est ferè omnium usitatissimum.

Derivativa in *ων* purum formant Præsens à Verbis plerumque in *ω* purum, inte ferendo *ν* ante *α*, ut *πίνω* à *πίω* *λω*: s ante *ω* verso in *α*, ut *ἀμύρπινω* ab *ἀμύρπίω* i post *α* nonnunquam assumpto, ut *βαίνω* à *βαω*. Derivativa verò in *άνω* interponunt *ν* penult ante consonam simplicem, ut *μαρτάνω* à *μαρτάω*. Fiunt etiam à Verbis in *ω* impurum, penult. *η* mutata in *α*, ut *λανθάνω* à *λήθω*. Ex his pleraq; præcipuè in *άνω* desumunt Tempora extra Imperfecta à Primitivis, ut *πίνω* *πίσω*, *βαίνω* *βήσω*, *ἀμύρπινω* *ἀμύρπησω*, *λανθάνω* *λήσω*.

Barytona facta ex circumflexis in ξω & ψω, formant Fur. 1. in ἦσω, ut αἰλέξω arceo, ἔψω coquo. Multa etiam in λω, μέλλω futurus sum, ἔλω sanus sum, ὀφείλω debeo, ὄφλω multor, ἑδέλω, θέλω, βύλομαι volo, κίλομαι iubeo. Ad quas Formas sequentia conjugantur perfectè, αἰψότανω, αὐξάνω, βλαστάνω, ἰζάνω, ὀλιθαίνω, αἰδανομαι, ἔψω.

In recensione verò Temporum, Præsens intelligitur habere suum Imperf. ejusdem Vocis: Indefin. secundum suum Fut. secundum: Indefin. primum Pass. suum Fut. primum: Perf. suum Pl. perf.

Tempora etiam Indicativi per reliquos omnes Modos usurpari censenda sunt, nisi quoties obeliscus affixus defectum noter.

Quod si extra Indicativum Modus quispiam (excepto Opr. Æolico) vel Participium addatur, ea omnia quæ reticentur, desunt.

Removentur à Catalogo Imperfectorum Verborum

1. Quæ carent tantum Indefinito secundo, Futuro secundo, aut Perfecto Medio pag. 45.
2. Quæ carent unâ Voce, ut Deponens δέχομαι, &c. (pag. 53) vel duabus, ut Neutra quædam, διψάω, πινάω, &c.
3. Verba in ζω formantia Fut. in ξω, (pag. 42) ut σενάζω, σίζω &c.
4. Quæ abjiciunt primam Vocalem Thematis (pag. 43) in Perf. ut δέμω vel δέμνω δέδμηκα sic κέμω, &c. atque in Indef. 1. ut κερώνυμι ἐκροσα κίκεραμαι, &c.
5. Quæ tantum Tenuēs assumunt pro Aspiratis, (pag. 45.) ut δάπηω, φρίσσω, &c.

6. Heteroclitica conjugata perfectè, juxta Formas prius dictas in σω, (pag. 70.) ut βρώσκω vel ἄνω & ψω, ut βλαστάνω, &c.

Postremo, Perfecta omnia, ut ἀγοράζω, αἴρω, δέξω, κείρω, κρήνω, νέμω, &c. Composita à suis Simplicibus discrepantia, ut ἀναμύνησκω, ἐγχεω, &c. Impersonalia, ut δει, &c. Alibi conjugata, ut ζέδυνυμι, &c. Tempora à suo Themate divulsa, ut ἐδέξαμεν, ἀπείρω, ἦεν ab εἶμι, ἦεν ab αἰνέω, ὤρεα ab ὄρω, &c. Vel his posita sub diverso Themate, ut ἔειπα sub ἀγοράζω & ἐρίω ἐξέω sub ἐξέω & ῥάζω, &c. Et alia hujusmodi ἁτοπα, quæ per incuriam in priorem Tabellam irrepserant, delentur. Reliqua ad examen revocata, Modi & Tempora quæ vel afferuntur vel omittuntur singula diligentius investigata, perspecta, & ex Authorum probatissimorum non Grammaticorum fide, mutata, aucta, ulterius adhuc & perfectius considerant Supplementum.

Brevitatis causâ, Characteres Nonnulli pro Dictionibus pinguntur: C. significat Verbum vel Tempus legi in Compositis. R. varius usitatum. ||. inusitatum. P. apud Poetas. O. apud Oratores. Voces, Modi & Tempora Literis initialibus signantur. Vox Media M. Deponens D. &c. Verba

Verba Anomala, &c.

* *Ἀγασμαι* miror, D. *ἀγάσσομαι*, *ἤγασμαι*, &c. Præfens desideratur tantum in Subjunctivo: rei quæ tempora sumuntur ab *ἀγάζομαι*, quod Oratoribus in Præsenti usitatum non est.

* *Ἀγνυμι* frango, *ἄξω*, *ἔαχα*, &c. regulare in *υμι*, in Compositis ulitativissimum. Sæpius verò resolvit Augmentum *η* in *εα*, ut I. 1. *ἔαχα περὶ ἧεα*, Perf. *ἔαχα* pro *ἦεα*. Perf. M. *ἔαχα* pro *ἦεα*. I. 2. *ἔαγον* pro *ἦγον* &c. Legitur Fut. 1. *ἔαξω* pro *ἄξω*† Atticè hæc omnia. *Καυάζεις* apud Hesiodum pro *καυτάζεις* valde absolutum est.

* *Ἄγω* ago, *ἄξω*, *ἦχα*, &c. reg. præter hæc dialectica Perf. *ἀγνόχα* Att. *ἀγείοχα* Bæot. pro inusitato *ἀγνιχα* & *ἦχα* Pl. q. perf. *ἀγνόχεν*. Part. *ἀγνοχῶς* I. 2. *ἦγαγον* Att. pro *ἦγον*. Fut. 2. *ἄγαγῶ*. I. 2. M. *ἠγαγόμεν*. Legitur Part. *ἀγάγας* tanquam ab *ἀγνυμι*.

* *Ἄδω* radio afficior, *ἦπω*, *ἠκx*. I. 1. *Ἄδῃσσι*. Inf. *ἀδῆσαι*. Perf. *ἄδηνκα*. Part. *ἀδηνκῶς*, sæpius neglecto Augmento. Geminatur etiam *δ*, ut *ἀδδῆσσι*, *ἀδδηνκῶς*.

* *Ἄδω* cano, (pro *ἀείδω* quod magis poeticum est.) Fut. 1. M. *ἄσομαι*. I. 1. *ἀέτῃσσι*. Pr. pass. *ἄσσομαι*. Rariùs sequentiâ Fut. 1. *ἀέτῃ*. Perf. *ἦκα†*. Perf. pass. *ἦσμαι*. Part. I. *ἄδεις* in C.

* *Ἄδω* placeo, Fut. 2. *ἄδῶ*. Perf. M. *ἔαδα* (*εὐαδα* P.) pro *ἦδα*. Part. *ἔαδῶς* I. 2. *ἔαδον* pro *ἦδον*. Rariùs sequentiâ Fut. 1. *ἄδῶ*. Perf. *ἄδηνκα*. I. 1. *ἔασα* pro *ἦσα*. Subj. *ἄσω*. Inf. *ἄδῆσαι*.

* *Ἄδω* satio, Fut. 1. *ἄσω* rariùs. I. 1. Inf. *ἄσαι*. Imperat. M. *ἄσαι*. Inf. *ἄσαδαι*.

* *Ἄι.έω* capio, *ἦσω*, *ἠκx* &c. reg. nisi quod mutatur I. 2. *ἔλω*, & Fut. 2. *ἔλῶ* ab *έλω*†. Indic. 2. M. *εἰλόμην* Fut. 2. *ἔλῃμαι*. ubique significat activè. Legitur *ἀναρραϊνηκῶς* pro *ἀνρηκῶς*. Pl. perf. pass. *ἀραρρημένον* pro *ῥημένον*, & Part. *ἀπαρραϊνημένον*, & *ῥαρρημένον* pro *ῥημένον*, & *ῥηρρημένον*, &c. Ion. *ῥήτο* pro *εἰλετο* rarum est.

* *Ἀκέω* audio, reg. sed Perf. pass. *ἠκνομαι* (p. 48.) Perf. *ἀκήκοα* pro *ἠκνα* ||.

* *Ἀλφάνω* invenio, F. 1. *ἀλφίσω* & *έσω*. I. 2. *ἦλφον*. Opt. *ἄλκοιμι*.

* *Ἀλέξω* (*ἀλεξέω* R.) arceo, Fut. 1. *ἀλεξήσω*. I. 1. *ἠλέξησα*. I. *Ἄελο* *ἀλέξεια*. Est & Inf. *ἀλέξαι*. Perf. M. *ἀλέξομαι* (*αλεξέομαι* R.) F. 1. *ἀλέξήσομαι*. I. 1. *ἠλέξην* & *ἠλεξάμην*. Inf. *ἀλέξασθαι*. Part. *ἀλεξάμενος*.

* *Ἄλνυμι*

*Αλημι, ἀλᾶλημι & ἀλάομαι P. *vagor*. Inf. ἀλιῶαι. Part. ἀλεις.
P. pass. ἀλᾶλημαι, ἄλημαι R. Subj. ἀλᾷωμαι. Inf. ἀλᾶλησθαι,
ἀλᾶσθαι. Part. ἀλᾷόμενος. Perf. ἀλάλαμαι, & ἀλήλημαι.
Pl. perf. ἀληλάμην. Imperat. ἀλάλησο. Part. ἀληλαμένος. Part.
I. 1. ἀλαδείς.

*Αλίσκω *carpo*, ὥσω, ὠκα, &c. (pag. 70.) extra Futurum significat
p. *ssivē*, sæpius verò resolvit Augmentum. I. 1. ἐάλωσα pro
ἤλωσα. Part. ἐλώσας. Perf. ἤλωκα & ἐέλωκα. Inf. ἤλωσθαι
& ἐαλωσθαι. Part. ἤλωκός & ἐαλωκός. Pl. perf. ἤλωκεν &
ἐαλόκεν. I. 2. ἤλων. Pr. pass. ἀλίσκομαι. Perf. ἤλωμαι &
ἐέλωμαι. I. 1. ἤλωσθην. F. 1. M. ἐλώσομαι. I. 2. ἤλωσθην.

*Ανδίσκω *absūto*, ὥσω, ὠκα, &c. formatur ut ἀλίσκω, nisi quod
habet etiam aliud Imperf. ἀνᾶλυν. Inf. ἀνᾷν. Part. ἀνᾷων
ab ἀνᾷω. Variat etiam Augmentum in Indefinitis & Perfe-
ctis. I. 1. ἀνῆλωσα, ἀνᾶλωσα, ἠνᾶλωσα. I. 2. ἀνῆλυν, ἀνᾶ-
λυν, ἠνᾶλυν.

*Αλκω *propulso*, Fut. 1. ἄλζω, vel ἀλκῶσω, item ἀλκῆσθω. I. 2.
ἄλκῃσκον.

*Αμῖρτῶω *recco*, ἥσω, ηκα, &c. (p. 74.) ab ἀμῖρτέω*. I. 2. ἤμ-
εσθην P. pro regulari ἤμῖρην.

*Ἀμπνυμαι *respiro*, P. I. 1. pass. ἀμπνύσθην & ἀμπνύσθην. Legitur
& Imperat. ἄμπνυε.

*Ἀνῶζω. Vide Οἶζω.

*Ἀνώζω P. *jubeo*, F. 1. ἀνᾶζω. Perf. M. ἤνωξα seu ἄνωξα. 1a. pl.
ἄνωγμεν pro ἀνῶγαμεν. I. 1. ἤνωξα. Inf. ἀνᾶζαι. Pr. pass.
ἀνῶγμαι. Perf. ἤνωγμαι. Imperat. I. 1. ἄνωχθι *jube*, ἀνῶχθω.
pl. ἄνωχθε

*Ἀναίνομαι *recuso*, Perf. ἀνήνημαι. I. 1. M. ἤνηνάμην. Rarissime se-
quentia ἀναίνω, ἀνανῶ, ἤνηνα & ἀνήνηνα. Item αἰνεῖν pro ἀναί-
νεσθαι. Hesiod.

*Ἀπαιρέω *aufiero*, I. 2. ἀπυρέν†. Rar. sequentia I. 1. ἀπυρέω pro
ἀπύρησα. Part. ἀπυρέας & ἀπύρεας. I. 1. M. ἀπυρέαμην pro
ἀπυρησάμην†.

*Ἀπὲχθάνομαι odio sum, & ἀπύχθομαι. D. F. 1. M. ἀπὲχθίσομαι.
Perf. pass. ἀπύχθημαι. Part. ἀπὲχθήμενος ab ἀπὲχθίσομαι*.
I. 2. ἀπὲχθήμενος

*Ἀποκρίνομαι *respondeo*, Fut. 1. ἀπεκρινῶμαι. I. 1. ἀπεκρινάμην. I.
1. pass. ἀπεκρίσθην. Fut. 1. ἀπεκρινθήσομαι.

*Ἀπὸλλυμι. Vide Ὀλλυμι.

*Ἀρίσκω *placeo*, F. 1. ἀρίσω † ab ἀρέω|| I. 1. ἤρησα. Inf. ἀρίσσει.
Part. ἀρίσας. Pr. M. ἀρίσκομαι *acquiesco*. F. 1. ἀρίσομαι *placebo*.
I. 1. ἤρεσάμην.

*Ἀπίω

Ἀνάω & ἄνω P. *ludo*, I. 1. ἄνω. Pr. pass. ἀνόμεαι. Part. ἀνόμενός. I. 1. ἄνωγ. I. 1. M. ἀνόμενός neglecto semper Augmento: sæpius præposito α; ut I. 1. ἄνωα, ἀνόμενός, ἀνόμενός, (quod interdum significat *dolui*.) Inf. ἀνόμενός. Part. ἀνόμενός. Usurpatur ἀνόμενός pro ἀνόμενός, ἀνόμενός pro ἀνόμενός.

Ἀνέξω & ἀνέξω *augeo*, (interdum *augeor*) ἦσθ, ηἶξ, &c. ab ἀνέξω ||. (pag. 75) Rarius F. 1. ἀνέξω, & Part. I. 1. ἀνέξας pro ἀνέξας.

Ἀχθόμεαι *gravor*, F. 1. M. ἀχθήσεται & ἀχθήσομαι ab ἀχθήσομαι ||. ἀχθώ *gravor*, I. 1. Inf. ἀχθήσεται. Part. ἀχθήσας. I. 1. pass. ἠχθήσθην. Part. ἀχθήσας.

Ἀχθώ, ἀχθώ, ἀχθώ *dolore afficio*, ἦσθ, ηἶξ. I. 1. ἀχθήσας. Perf. ἠχθήσας, sæpius ἠχθήσας. Verba poetica, quorum nullum Tempus legitur ultra Indicativum, nisi in Participiis Præsentis, ἀχθών, ἀχθών, ἀχθών.

Ἀχθόμεαι, ἀχθόμεαι, ἀχθόμεαι *doleo*, Optat. ἀχθόμενός Part. ἀχθόμενός, ἀχθόμενός, ἀχθόμενός. Perf. ἠχθόμεαι, ἠχθόμεαι, ἀχθόμεαι, ἀχθόμεαι. Pl. perf. ἀχθόμενός Inf. ἀχθόμενός. Part. ἀχθόμενός & ἀχθόμενός, ἠχθόμενός & ἠχθόμενός. R. Ἀχθώ & ἄχθω inultata sunt.

Ἄω & ἄνω *spiro*, Fut. 1. ἦσθ. Præsens format tertiam plur. ἄσθ pro ἄσθ. Inf. ἀσθίαι pro ἀσθίαι. Part. ἀσθίαι. I. 1. Inf. ἀσθίαι & ἀσθίαι. Perf. pass. ἀσθίαι, ἀσθίαι, & ἀσθίαι P. active significat. I. 1. ἀσθίαι R.

B

Βάω *vado*, βήσομαι, ηἶξ, à βάω ||. Fut. 1. βήσθ R. Ind. 1. βήσθ (interdum *conscendere feci*.) Inf. βήσθ. Part. βήσας. Perf. βέβηκα (non raro *stabilitus sum*.) pro quo βέβηκα. Part. βέβηκας & βέβηκας. I. 2. βέβηκα à βήμ || (extra Indicativum legitur tantum in C.) Imperat. βήθι, pro quo βή & βήθι. Optat. βαιώ Subj. βή & βήω P. Inf. βήσθ. Part. βήσας, Pr. pass. βαιόμεαι Perf. βέβηκα, βέβηκα, & βέβηκα Inf. βέβηκα. Part. βέβηκας, & βέβηκας in C. & ὀβέβηκα, abjecto Augmento. Indef. 1. βέβηκας, & βέβηκας R. Part. βαιήσας. Indef. 1. βέβηκα. Inf. βήσθ. Part. βαιήσας.

Βέβηκα & βέβηκα idem, P. F. 1. βέβηκα, ἄσθ. I. 1. βέβηκα, non reperiuntur extra Indicativum nisi in sequentibus Participiis,

Pr. βέβηκας

Pr. βιδῶς, βιδῶς, βιδῶν, & βιδᾶς apud Lucian. sed I. 1. βιδᾶσαι. Part. βιδᾶσας. Pr. pas. βιδάζομαι ineor. I. 1. ἐβιδάδην. F. 1. M. βιδάσσομαι. I. 1. ἐβιδασσάμην. Gerund. μεταβιδάσσε transferendus I. 1. αἶ. βιδάσας pas. βιδάσσει. F. 1. βιδῶ in C. ut συμβιδῶ instruat, Psal. 32. pro συμβιδάσω.
Βάλλω jacio, λῶ, ηκα, &c. à βλήω || F. 1. βλήῳ (βλήῃσω & βλήσω r. I. 1. ἐβλήῃσω † poet.) βέβληκα. Part. βέβληκαί. I. 2. ἐβλήον. pr. M. βάλλομαι. Reliqua tempora frequentius in C. perf. pas. βέβλημαι Legitur 3a. s. βλήε. Od. ρ. quasi à βέβλη. Part. βέβλημαι. I. 1. ἐβλήδην. I. 2. M. ἐβλήδην.
Βιδῶ νίπο, ὠσω, ὠκα, &c. reg. nisi quod habet L. 2. αἶ. βίδων Op. βιδῶν. Inf. βιδῶναι. Part. βιδῶν, à βιδῶ ||
Βλαστᾶνω germino, ἥσω, ἥκα, &c. P. 75.
Βόσκω pasco, F. 1. βόσω, βώσω, & βοσκήσω à βοσκῶ || I. 1. ἐβόσκησα part. βοσκήσας. Pr. pas. βοσκομαι F. 1. M. βοσκήσομαι.
Βέλομαι volo, ἥσομαι, ἥμαι, &c. à βέλομαι || 2. perf. pr. βύλεαι (βύλεαι P.) pro βέλε. Imperf. ἐβελόμην & ἤβελόμην. I. 1. ἐβελήδην & ἤβελήδην Perf. βέβυλα in C.
Βρώσκω comedo, ὠω, κα, &c. reg. (pag. 70) legitur tamen I. 1. ὠ-τίβρωξα. Lycoph. & Apollon.

Γ

Γαμίω uxorem ducō, ἥσω, ηκα, reg. præter I. 1. ἐγνημα pro ἐγάμνηα Sub. γήμω. Inf. γήμαι. Part. γήμας. I. 1. M. ἐγνημάμην. Eurip Med. quod præcurrit omnes modos.
Γεννῶ gigno, reg. nisi quod caret mediâ voce.
Γίνομαι gignor, Præsens poeticum est; sed apud oratores etiam. I. 1. M. γεινάμην genui. Inf. γεινάδς. Part. γεινάμεθα. O.
Γίνομαι, & γίγνομαι, sum, fio, nascor, D. ἥσομαι, ἥμαι, à γυνάομαι || I. 1. pas. ἐγγνήδην, ἐγγνησάμην. Perf. γέγονα à γέγω || & γέγονα à γάω || unde 3a. Pl. γεγάσιν pro γεγάσι. Hom. Inf. γιγνέναι & γιγνέναι. Part. γιγνώς & γιγνώ. I. 2. ἐγγνόμεν. Legitur ἐγγε-γάον) nascuntur. Homer.
Γινῶ gaudet, ἥσω, ηκα, reg. in voce αἶ. caret pas. habet q; tantum in med. Perf. γέγονα, part. γιγνώς. Est & Pr. γίνω. Inf. γίνε-σθαι. Part. pas. γινόμεθα.
Γηγάσθω senesco, ὠω, ακα, &c. (pag. 70) usitatus quàm γηγάω, (quod tamen invenitur apud oratores) format verò aliud I. 1. αἶ. ἐγγη. Inf. γηγέναι. part. γήγας. Legitur & γηγείς.

Γινώσκω vel γιγνώσκω cognosco, σκω, κα, &c. (pag. 70.) format verò
Perf. M. γήνωκα pro γέγνωκα. part. γήνωνς. reperitur διαγνώσκω,
Aristoph. in Vesp.

Δ

Δαίω disco, F. 1. M. δαίσομαι. Perf. act. δέδηνκα. Inf. δέδηναι.
part. δέδηνως. Perf. pass. δέδηνμαι. Inf. δέδηναι. Part.
δέδηνος. I. 2. δέδην. Perf. M. δέδαα. 1. Part. δέδως. Re-
tius sequentia F. 1. δάσω, & δαίσω. I. 2. δέδισα, & δέδισα.
Inf. δάσσαι. I. 2. δέδον.

Δαίω divido, F. 1. δαίσω & δάσω. I. 1. δέδισα. Pr. pass. δαί-
μαι. Perf. δέδισμαι. F. 1. M. δάσομαι. I. 1. δέδισμαι.

Δαίω idem, F. 1. δάξω. I. 1. δέδισα. Pr. pass. δάξομαι. Perf.
δέδισμαι. part. δέδισος. Omnia poetica.

Δαίσομαι idem, δάσομαι, ασομαι, D. reg. & usitatus apud Ora-
tores quàm δαίω.

Δαίω uro, Pr. pass. δαίμαι. Perf. M. δέδηκα combustus sum. Pl. perf.
δέδισεν (quod etiam refertur ad δαίω divido). I. 2. Sub. δά-
μαι.

Δάκνω mordeo, F. 1. M. δάξομαι, I. 2. δέδονα à δάκω ||. F. 1. act.
δάξω R. I. 1. δέδισα. Part. δάξας. Perf. δέδινκα. 1. Part. δέ-
δινως. Perf. pass. δέδισμαι. Part. δέδισος. I. 1. δέδισον.
Part. δάκεις. I. 1. M. δέδισαι. I. 2. δέδισον.

Δαρδάνω dormio, F. 1. M. δαρδύσομαι. Perf. act. δέδινκα. R. à
δάρδιν ||. Part. δέδινως. I. 2. δέδινον, pro quo δέδινον.
Inf. δαρδύν. Part. δαρδύν. Part. I. 1. pass. δαρδύς in C.

Δείδω metuo, F. 1. δέσω. Perf. M. δέδινκα. Imperf. δέδινκα à δέω.
Imperat. δέδιν, δέδιν P. à δέδιν ||. I. 1. δέδισα & δέδισα P.
Opr. Æol. δέδιναι. Inf. δέδιναι. 1. †. Perf. pass. δέδινμαι. Inf.
δέδινος, & frequentius δέδιν. F. 1. M. δέδισμαι. I. 1. δέδισ-
μαι. Sub. δέδισμαι. Perf. δέδινκα & δέδινκα pro δέδινκα †.
Item δέδιν, δέδιν, & δέδιν à δέω ||. Pl. perf. δέδινεν & δέ-
δινεν. Inf. δέδιναι. Part. δέδιν & δέδιν P. Legitur tertia pl.
δέδινος pro δέδινος, vel pro δέδινος.

Δέω desum vel tereo, F. 1. δέσω †. Perf. δέδινκα †. quasi à δέω ||.
I. 1. δέδισα (δέδισα Oec. 1.) Pr. pass. δέδομαι, δέδομαι P.
Part. δέδον, δέδινος. I. 1. δέδινος.

Δέδομαι rogo, D. (δέδομαι P.) F. 1. δέδομαι. perf. δέδινμαι †.
tandem à δέδομαι ||. I. 1. δέδινον.

ἴδω vidio, perf. M. ἴδδρα. I. 2. 2ct. ἴδραον. Legitur perf. ἴδρα + in C. pro ἴδρακα ||, Orph. Argonaut. pr. pas. ἴδραμαι. I. 1. ἴδραδω.

ἴδω doceo, ξω, χα, r. &c. (pag. 70) Legitur aliud F. 1. ἴδωσκῆσω, & I. 1. Inf. ἴδωσκησαι tanquam à ἴδωσκῆω ||.

ἴδω fugio, ἴδω, ακα, &c. Vix tamen usitatum, nisi in C. format I. 2. ἴδωαν, ας, &c. Opt. ἴδωαι & ἴδωαι. Inf. ἴδωαι. part. ἴδωαι.

δοκέω existimo, videor, F. 1. δόξω. I. 1. ἴδωξαι à δόκω ||. Sub. δόξω. part. δόξαι. pr. pas. δόκωμαι. perf. δόδωμαι. Inf. δόδωσαι. part. δόδωσαι. Sequentia sunt poetica. Fur. 1. δόκῃσω. I. 1. ἴδωκῃσαι. part. δόκῃσαι. perf. δόδωκῃσαι. part. I. 1. pas. δόκῃσαι in C. Leguntur δόκῃσαι P. videtur. δόκῃσαι & δόκῃσαι visum est.

δύναμαι possum, D. ἴσωμαι, ημαι, à δύωμαι ||. secunda perf. δύνασαι & δύω. Imperf. ἴδωμαι & ἴδωμαι. caret Imperativo per omnia tempora. I. pas. ἴδωμαι & ἴδωμαι, item ἴδωμαι ἴδωμαι, à δύωζω ||. I. 1. M. ἴδωμαι.

δύω subeo, ὕω, υκα, &c. reg. Δύω tantum legitur in C. Δύω P. utrumque δύω. Imper. δύω, & pro eo δύ. Inf. δύω & δύω. part. δύω.

Ε

εἶδω sino, F. 1. εἶδω. I. 1. εἶδω pr. pas. Imperat. 3a. pl. εἶδω. Inf. εἶδω. part. εἶδω. I. 1. Sub. εἶδω part. εἶδω. Rariùs perf. εἶδω, & εἶδω. item pr. Subjunct. εἶδω (Il. δ. v. 55.) ἔγχεω spondeo, ἔσω, &c. reg. nisi quoddam perfecta augentur in medio ut plurimum, ut ἔγγυηκα, (ἔγγυηκα r.) ἔγγυημαι. part. ἔγγυημένω, (ἔγγυημένω r.) reliqua tempora in initio ut ἔγγυησα, &c.

ἐγείρω excito, εἶω, εἶκα, r. &c. reg. excepto quoddam format perf. pas. usitatius ἐγείρεται pro ἔγειραι : item ἔχωμαι P. pro ἐγείρωμαι.

ἐγρηγορέω vigilo, ἴσω. r. ηκα +. (ἐγρηγορέω per Aphæresin rariùs nisi in N. T.) I. 1. ἐγρηγορέω. perf. ἐγρήγορα +. per sync. pro ἐγρηγορέω. perf. pas. ἐγρηγορέω. Inf. ἐγρηγορέω & ἐγρηγορέω. perf. M. ἐγρήγορα, & ἐγρηγορέω P. Imperat. ἐγρήγορε. part. ἐγρηγορέω. ubique neglecto augmento.

ἐδω edo, ἐδῶκα, pro ἐδωκα ab ἔδω ||. part. ἐδῶκα. perf. pas. ἐδῶκα & ἐδῶκα. part. ἐδῶκα. I. 1. ἔδω. pr. M. ἐδῶκα, quod usurpatur sæpiùs pro futuro secundo ἐδῶκα.

- Rarius sequi.* Perf. M. ἴδω pro ἴδω ||. Part. ἰδώς. Inf. ἰδῶμαι, P. pro ἰδῆν.
- Ἐζομαι sedeo,* Part. ἐζόμενος undè comp. καθεζομαι. F. 2. M. καθεδύμαι. Inf. καθεδῆν. Part. καθεδόμενος. I. 1. pas. ὀκαθίδην. Imperat. καθίδη. Part. καθιδείς.
- Ἐέλω volo,* F. 1. ἔελήσω. Perf. ἠέληκα r. Inf. ἠεληκέναι. Pr. pas. ἔελομαι r. caret Imperativo per omnia. vide Θέλω.
- Ἐὼν solitius sum t.* Perf. M. εἶω pro εἶδα. Inf. εἶωδέναι. part. εἶωδός. Rarius seq. part. ἔδων. I. 1. F. 1. ἔσω. Perf. εἶκα. ἔδωκα r. P. pro εἶδασθαι.
- Ἐδίζω assuefacio,* ἔδισα, εἶδιον. caret perf. Pr. pas. ἐδίζομαι. Perf. εἶδισμαι. Part. εἶδιόμενος. I. 1. εἶδίδην. Inf. εἶδιδέναι. Part. εἶδιδείς.
- Εἶδῶ scio, ἦσα, ηκα* Thema plerumque poeticum. (εἶδω r.) Legitur Opt. εἶδέναι ab εἶδην ||. F. 1. εἶσα t. r. I. 1. Sub. εἶδῶ. Pr. perf. εἶδῆκεν per sync. εἶδῆν. Att. ἦδῆν; & pro eo ἠεῖδῆν P. Legitur ἦδῆν 3a. f. pro ἦδει Att. & 3a. dual. ἦδῆν pro ἠδείην. Aristoph. Inf. εἶδῆκεν, per sync. εἶδέναι. Part. εἶδῆκός & εἶδός & ἰδός. Hef. I. 2. εἶδον vidi (quod referri solet ad ὀρέω) in Indicativo rejicitur & apud poetas ut ἰδῶν; in reliquis modis apud orat. ut ἰδε (& ἰδε) &c. occurrit εἶδα vidi. Orph. Argonaut. Pr. pas. εἶδομαι (& ἰδομαι P) assimulor. Part. εἶδόμενος (& εἰδόμενος P.) Perf. εἶδῆμαι & ἦδῆμαι t. (undè 3. pl. σῶνται Ion.) F. 1. M. εἶσομαι audeo & ἴσομαι P. Opt. εἰσοίμην. I. 1. εἰοίμην & εἰσοίμην P. simulavi. Opt. εἰοίμην, Inf. εἰοίσειν. Part. εἰοίμενος. Perf. οἶδα t. novī, (undè 2. f. οἶδα, & οἶδαδα r.) I. 2. εἶδουν vidi. Imper. ἰδῆ, &c. Usurpantur præcipuè ab Orat. οἶδα, ἦδῆν, εἶδῆναι, εἶδός & εἶδῶν per omnes modos. Usurpatur ἐγὼ οἶδα pro ἐγὼ οἶδα Att. Legitur ἰστέον sciendum à Perf. pas. ἔσται ||
- Εἶκο similis sum,* F. 1. εἶξα t. perf. M. εἶκα. (& οἶκα Ion.) I. 1. εἶξα, ἔῖξα & ἠῖξα t. Pr. pas. εἶκομαι t. Perf. εἶγμαι. Pl. perf. εἶγμεν. Ab Oratoribus usurpatur tantum εἶκα, & Pl. perf. εἶκεν. Sub. εἶκω. Inf. εἰκέναι. Part. εἰκός, & εἰκός neutrum, sed εἰκός r. Apud poetas 2da. & 3a. dual. εἶκτον, εἶκτῶν pro εἶκτον εἰκένῶν. per sync. & dialys. item 3a. pl. εἶξασι. Aristoph. pro εἰκασι.
- Ἐλαύνω ambigo, ἄστα, ἀκα t.* ἐλάω præsens minimè usitatum. Legitur tamen Inf. ἐλάω pro quo ἐλάαν. & Part. ἐλῶν. F. 1. ἐλῶ, ἄστα &c. per enallagen. I. 1. ἤλασα Opt. Ἄολ. ἐλάσθαι. Legitur Inf. ἔλασι & εἰλασι P. pro ἐλάσαι. perf. ἐλήλακα, pro ἤλακα r. Inf. ἐληλακέναι. Part. ἐληλακός. (I. 1. & perf. non raro significant progredior)

progredior). Pr. pas. ἐλαύνομαι. part. ἐλαυνόμενος (quod interdum significat adivē.) perf. ἐλήλαμαι, & ἔελαμαι. II. ω. pro ἤλαμαι || Inf. ἐληλάσθαι. part. ἐληλαμένον, & ἐληλασμένον, & ἐελαμένον. II. ν. I. ι. ἡλαδῶν. F. ι. M. ἐλάσομαι. I. ι. ἡλασάμεν, per sync. ἡλασίμην.

Ἐλπίζω spero, ἐέλπιμαι p. perf. M. ἔολπα. pl. perf. ἐώλπεον, & ἐώλπειν. F. ι. M. ἐλψομαι r. Ἐλπω potius sperare facio P. ἐλψω †. r.

Ἐμβριμάομαι infremo, F. ι. M. ἐμβριμήσομαι. I. ι. ἐμβριμησάμεν.

Ἐπεὶ dico, ||. I. ι. εἶπα. I. 2. εἶπον Verbum hoc reperitur in solis Indefinitis act. & med. apud Oratores. εἶπα caret tantum Infinitivo; εἶπον percurrit omnes modos. I. ι. M. εἰπάμεν in C. Inf. εἰπάσθαι. part. εἰπάμενον. I. 2. εἰπόμεν † Opt. εἰπάμεν & εἰποια. Legitur 3a. pl. εἰποιεῖ pro εἰποιεν. Psalm. 35.

Composita hæc poetica sunt. Præsens ἐνίπω, & ἐνίπω (per omnes modos geminato ν.) ἐνίπῳ, ψω, Perf. M. ἠνίπαπα pro ἠνίπα ||. Ἐνίσσω (Ἐνισσῶ r.) Inf. ἐνισσεῖν. F. ι. ἐνισσῶ †. Ἐνίσσω εν, ων.

Ἐργάζομαι operor, F. ι. ἐργάζομαι. Perf. pas. ἐργασμαι, reg D. Format tamen interdum, F. ι. M. ἐργῶμαι, α̃, &c. pro communi ἐργάσομαι, α̃σθ, &c. per sync. & crasin. Affertur & Imperat. ἔργα quasi ab ἐργῶ ||.

Εἶρω, εἶρώ, dico, interrogo, P. F. ι. ἐρῶ, ἐρήσω r. Sequentia apud orat. perf. εἶρηκα. Perf. pas. εἶρημαι. Pauld-post-F εἰρήσομαι. Pr. M. ἔρομαι, (εἴρομαι, & ἐρέομαι P.) interrogo. F. ι. ἐρήσομαι. I. ι. εἰρησάμεν & ἡρόμεν. I. 2. ἡρόμεν & εἰρόμεν P.

Ἐρῶ pereō, F. ι. ἐρήσω †. (ἐρῶ r.) perf. ἐρῆκα r. Legitur Pr. M. ἔρρομαι.

Ἐρχομαι venio, F. ι. ἐλδ'σομαι. perf. M. ἐλήλυθα pro ἤλυθα Att. & εἰλήλυθα P. ab ἐλδῶ ||. Inf. ἐληλυθέναι. part. ἐληλυθώς & ἐληλυθώς. I. 2. ἤλθον pro ἤλυθον, (quod etiam a poetis usurpatur.) Legitur I. ι. M. Sub. ἐλδ'σωμαι. Psalm. 131. I. ι. ἤλδισα Ἄsch. Pers. Imperativus accipit α̃ pro ε penult. ut ἐλδάτω, α̃τε pro ἐλδῶτω, ε̃τε, &c. sæpius in V. T. Gerundivum ἐλδῶτον formatur ab ἤλδισαι ||.

Εὐδῶ dormio, (ferè poeticum.) F. ι. εὐδῶ. I. ι. εὐδῶσι. sic καδῶ cuius Imperf. καέδιδον & καδῆνδον.

Εὐεῖσκω invenio, ἦσκω, η̃κα, &c. (pag. 70.) ab εὐρέω inusitato (sed apud Plutarch. part. εὐρών.) I. 2. εὐων. Imperat. εὐρέ, &c. I. 2. M. εὐρόμεν. I. ι. εὐρησάμεν, & εὐρόμεν. part. εὐρόμενον.

Εὐχομαι precor, interdum glorior. F. ι. εὐχομαι. I. ι. ἠυξάμεν. α̃σθῶμαι usitatius apud Orat. εὐχαπτόμαι idem P. defect. διχρονον. Legitur ε̃ξδῶ precor Eurip. Med. I. ι. ε̃ξήχου Saph. Philost.

Ἐχω habeo, F. ι. ἐξω vel χῆσω. Perf. ἐχηκα à χέω ||. part. ἐχηκός. F. 3 I. 2.

I 2. ἔχον usitatiùs in C. Imperat. χέε. Opt. χέμῃ, (& χέιν Att. χῶ, χείν, χόν. F. 2. χῶ, εἶ, &c. Pr. M. ἔχομαι (Interdum pro ἐχόμενῳ legitur ἐχμενῳ P.) Perf. ἐχῆμαι. Part. ἐχόμενῳ. I. 1. ἐχέδν r. Inf. χέδναι. Part. χέδεις. I. 1. M. ἔχομαι & χήσομαι. Inf. ἔχεδν & χήσεδν. I. 2. ἐχόμεν. I. 1. Inf. χήσαδν. r. ἔχω non raro significat possum; ἔχομαι, interdum proximus sum, adhaereo: τὸ ἐχόμενον, contentum sive Argumentum capitis. Est etiam poeticum χέδω habeo.

Εἶμι eo & ibo, Imperf. εἶν.

Pr. S. εἶμι, εἶς vel εἶ, εἶσι. D. ἴτον, ἴτον. P. ἴμεν, ἴτε, ἴσιν vel ἴσιν.

Imperf. εἶν, εἶς, εἶ. D. ἴτον. ἴτον. P. ἴμεν, ἴτε, ἴσιν.

Imperat. ἴθι vel εἶ, ἴτω, &c. Opt. εἶν. r. Sub. ἥω P. Inf. ἴναι vel ἴν.

Εἶω, & εἶω vado, utrumque poeticum. F. 1. εἶσω. perf. εἶκα. Præsens parùm usitarum. Imperf. εἶον, εἶον & ἥον. Imperat. εἶτω, εἶτω. I. 1. εἶσα, ἥσα & ἥσα. pl. perf. ἥκειν usitatiùs pro εἶκειν. F. 1. M. εἶσομαι. I. 2. εἰσάμην. perf. εἶα, ἦα, & ἥα. pl. perf. εἶκεν & ἥειν, quòd in C. temporum omnium est usitatissimum apud Orat. Ἰτίον, (ἰτητίον, & ἴτον P. in Comp.) emndum est ab εἶται ||

ἔννυον, ἔννυον induo, F. 1. ἔσω ab ἔω ||. I. ἔσα & εἶσα. Inf. εἶσαι (ἔσαι). part. ἔσαι. pr. pass. ἔννυμαι.

Perf. pass. εἶμαι, εἶσαι, (ἔσαι P.) εἶται, (εἶται). 3a. pl. εἶνται. P. perf. εἶμαι, εἶσαι, εἶσο (ἔσο & εἶσο P.) part. εἶμην. F. 1. M. ἔσομαι. I. 1. εἰσάμην & εἰσάμην (ἔσάμην, ἔσάμην, & εἰσάμην. P.) part. εἰσάμην. pleraque hæc tempora apud Oratores in C. ἀμφιέννυμι, &c.

Z

Ζάω vivo, F. 1. ζήσω. I. 1. ζήσῃ. (utrumque significat interdum activè, vivifico.) Opt. Ἄολ. ζήσῃ. præsens contrahit ζῶ in η, ut ζῶεις, ζῶς, &c. Imperf. ζῆν à ζῆμι || Imperat. ζῆ & ζῆθι. Opt. ζάιτω, & ζώνη à ζῶμι || Inf. ζῆν. part. ζῶν.

H

Ἡδω delecto, † F. 1. ἡδω †. I. 1. ἡσα †. I. 2. ἡδν †. pr. pass. ἡδμαι. perf. ἡσμαι †. I. 1. ἡδν in C. I. 1. M. ἡσάμην †. Vix occurrit in voce activâ extra indicat. nisi in part. ἡδν & ἡσαι.

Ἡμω sedeo, pr. S. ἡμαι, ἡσαι, ἡται, (ἡται P.) D. ἡμδν, &c. 3a. pl. ἡν, (ἡν. ἡν, εἶα P.)

Imp. S. ἤμην, ἦσο, ἦτο (& ἦτο P.) D. ἡμεῶν, &c. 3a. pl. ἦτε, (ἦατο, ἦατο, ἦατο P.)

Imperat. ἦσο, ἦδω, &c. Inf. ἦδς. part. ἦμεν.

Κάθημαι, eodem modo inflectitur per personas : variatur verò dialecticè 2a. sing. pr. Indic. κάθησαι, (παι I. & A.) & Imperat. κάθησο κάθιο Ion. κάθι A.) legitur fut. 1. M. καθήσομαι. Judith. cap. 8. & Indef. 1. ἐκάθησα. 2 Sam. cap. 23.

Θ

Θέλω volo, F. 1. θελήσω. I. 1. ἐθέλησα Imperativum huius verbi vix usurpatur ab Oratoribus : sed θέλησον Æschyl. Rariùs seq. Opt. ἔθελον. perf. τεθέληκα. †. Præs. pas. τεθέλημαι †. I. 1. part. θιληθείς. Pro θέλω usurpatur P. ἄω, ῥε, ῥι, pl. ἄωσι. reperitur Opt. ἄωμε tanquam à ἄεω.

Θύσκει morior, Fu. 2. M. θανῆμαι. perf. τέθνηκα, &c. I. 2. ἔθανον. I. 1. M. ἐθανόμην, à θείνω percussio. Rariùs occurrunt, F. 1. θνήξω & τεθνήξω, F. 1. M. θνήξομαι & τεθνήξομαι, & perf. M. τέθναα. Sed Inf. τεθνᾶναι Att. frequens est O. pro quo τεθνάμην & τεθνάμηναι P. sic part. τεθναός, & τεθνεός, item τεθνηκώς & τεθνεώς P. mutuatur hoc verbum tempora quædam à τέθνημι || Imperat. τέθναδι. Opt. τεθναίην. part. τεθνάς. F. 1. τεθνήσω & τεθνήσομαι, Aristoph. Vesp. Ind. 2. ἔθνην. part. θνάς.

I

Ἰημι vado, I. 2. ἦν. Præs. & Imperf. formantur ut ἵδνημι, nisi quoddam Præsens format tertiam pl. ἵασιν non ἱᾶσιν. Caret Imperat. Optat. & Subjunct. I. 2. ἦν †. & ἴον quod percurrit omnes modos. Imperat. ἴε fit in C. ut ἔξει exi. Legitur pr. Inf. ἵμεναι. P. pro ἵεναι, vide Εἶμι.

Usitatissima Oratoribus sunt Composita ; & præcipuè Pr. act. in 1a. vel 3a. plur. ut ἀνίσμεν, ἀνίσσι. 3a. pl. Sub. ἀνίσσι, Inf. ἀνίσιναι. part. ἀνίσιν. sic καπνίσμεν, &c. ἀπνίσμεν, &c. Legitur etiam pr. M. ἵεμαι O. part. ἵμεν. Imperf. ἵμεν.

Ἰημι mitto, Imperf. ἵν. perfectiùs conjugatur in C. Ἰημι. F. ἦσω. perf. ἔηκα. Verbum hoc ubique sequitur formam ἵδνημι, tum communem, tum contractam, ut Imperf. ἵν, &c. Imperat. ἴε (pag. 64.) & (quod rariùs est) specialem ejus imitatur anomaliam, ut I. 1. ἦκα (pag. 43.) ἔδην (pag. 49.) perf. ἔηκα (pag. 65.) ἔμαι (pag. 67.) Indef. etiam 1m. act. & med. rariùs leguntur extra Indicativum (pag. 64. & 68.) I. 2. act. Imperat. ἴε. & Infin. ἵν (pag. 64.) &c.

propriis verò habet alias variationes in diversis compositis: format enim 3am. sing. præf. *ἴει* pro *ἴης* Aristoph. 3am. pl. usitatissimam *ἴασι* (Ionico *ἴασι*) Att. (Stephanus dicit *Ion.*) 3am. sing. Imperf. *ἀνίσκη* pro *ἀνίη*. Hesiod. *Theogn.* 3am. pl. *ἴη* pro *ἴη*. Herodot. I. 1. *ἴη* undè 3a. pl. Subj. *παρήσων*. Herodot. item *ἴσα*, undè 3a. pl. *ἀνείη* pro *ἀνίη*. Steph. ex Thucyd. & part. *ἴσαι*. Æmil. Portus ex Herod. Sed *ἴσα* rectius fortasse scribitur cum leni spiritu *ἴσα* & tum refertur ad *ἴμυ* vado; format verò crebrius 3am. pl. perf. pas. *ἀφίον* pro *ἀφίον*. I. 1. pas. *εἰδην* ut *ἀνείδην*, &c. I. 2. act. *ἴον* ut *σώιον*. II. α. v. 172. Subj. *ἴω* ut *καδυφίω*. Thucyd. *Σωίην* facit (apud sacros præcipuè scriptores) 3am. sing. præf. *σώιει* pro *σώιη*. 3am. pl. *σώιει*. Inf. *σώιειν*. part. *σώιων* tanquam à *σώιω*. Tempora autem perfecte conjugantur per modos & personas excepto I. 1. quod (ut dictum est) vix excurret Indicativum.

**ἱεμαι* concupisco, Imperf. *ἱέμην*. simplex poeticum est (tamen apud Philonem) Compositum *ἱείμαι*. O. Utrumque planè defectivum *ἱέων*.

**ἱκνέμαι*, *ἔμαι* venio, I. 2. *ἱκέμην* Plura habet tempora in C. *αἰκνέμαι*. F. 1. *ἱζομαι*. Perf. pas. *ἱγμαι*. *ἴκω* venio P. F. 1. *ἴξω* I. 1. *ἴξα*.

**ἱλάσκομαι* placeo, *ἱλάομαι* P. &c. *ἱλαμαι*, *ἱλομαι*, *αἰμαι*, &c. (pag. 70.) format verò aliud F. 1. M. *ἱλάζομαι*. Imper. *ἱλαδι* & *ἱληδι*. Hom. perf. *ἱληκα* per omnes modos.

**ἱπῆμι* volo, F. 1. *ἡήσω*. I. 2. *ἡήλω*. Usitatus est Pr. M. *ἡπῆμαι*. F. 1. *ἡήσομαι*. perf. *ἡήπῆμαι*. I. 2. *ἡήδην* & *ἡήμην*. Subj. *ἡήμαι*. Inf. *ἡήδης* (vel *ἡήδης* r.) & *ἡήδης*. part. *ἡήμην* & *ἡήμην*.

**ἴσμι* scio, non omninò legitur in Opt. nec in Subjunctivo active vocis; nec in temporibus ultra Imperfectum. Conjugatur ut *ἴσμι*, nisi quod format 3am. pl. *ἴσασι* non *ἴσῃσι*, part. *ἴσαι* non *ἴσῃσι*.

Sæpè abjicitur α penult. per sync. ut in præsentī *ἴσον*, *ἴμεν*, *ἴτε* pro *ἴσαν*, &c. Imperf. 3a. pl. *ἴη* pro *ἴσῃ*. Imperat. *ἴδι*, *ἴσω* *ἴτε*. 3a. pl. *ἴσῃ* item *ἴσων*, pro *ἴσαν*, &c. Præf. pas. *ἴσαι* sæpius pro *ἴσμαι* scio; præcipuè in C. *ἴσῃμαι*, cujus Imperf. *ἴσῃμην* & *ἴσῃμην*. Subj. *ἴσῃμαι*. Inf. *ἴσῃδης*. part. *ἴσῃμην*. F. 1. M. *ἴσῃσομαι*. Dialecticè variantur sequentia: præf. 3a. sing. *ἴσῃσι*, *ἴσῃσι*, Dor. 1a. pl. *ἴσῃμην*, *ἴσῃμην*, D. Imperf. 1a. sing. *ἴσῃν*, *ἴσῃν*, & 3a. pl. *ἴη*, *ἴη* Att. Inf. *ἴσῃναι*, *ἴσῃμηναι*, D. *ἴσῃμην*, I. *ἴσῃμην*, per sync. *ἴσῃμην*, D. Præf. pas. 2a. S. *ἴσῃ* pro *ἴσῃσαι*; & *ἴσω* pro *ἴσῃσο*.

Κ

- Καίω** pro, F. 1. καίω, &c. pag. 42. perfectum est : format verò apud poetas Imperf. ἔκην Od. 1. & I. 1. ἔκηα & ἐκράμην part. κήας & κηάμεν, Similiter poeticum κίω, κείω, & κήω format I. 1. ἐκεία & ἔκεια. part. κείας. I. 1. M. ἐκειάμεν. part. κειάμενος. **Κεῖμαι** jaceo, F. 1. κείσομαι. Pr. Imperat. κείσο. Inf. κείσθ. part. κείμεν. κίομαι P. undè κίον, & κίοντο. Opt. κιοίμην. Sub. κίωμαι, (proferitur 2a. perf. Διάνη O.) F. 1. αἶ. κίω γ. pro quo κίω vel κείω per enall. Inf. κίειν & κείειν. part. κίων & κείων. ponitur κίσκετο pro ἐκέετο. Hom. Od. φ. **Κέλομαι** hortor, F. 1. κακλήσομαι à κελδομαι ||. I. 1. ἐκεκλησάμην. Pind. Iδ. **Κλάζω** clamo, F. 1. κλάζω. perf. M. κέκληχα. part. κεκληγός. Legitur F. 1. κεκλάζω, & F. 1. M. κεκλάζομαι γ. I. 1. ἔκλαυξα. part. κλάξας & κλάξας. I. 2. ἔκλαρον. reperitur κεκλάγκω Aristoph. Vesp. **Κράζω** clamo, F. 1. κράζω. perf. M. κέκραχα. I. 1. ἔκραξα & ἐκίκραξα (quod non raro significationem habet praesentis.) I. 2. ἔκραρον. F. 1. M. κεκράξομαι. I. 1. ἐκεκραξάμην. Imperat. I. 1. κίκραχθι Aristoph. Vesp. **Κερίαινω** perficio, I. 1. ἐκρήνηα. Imperat. κρήνηον. Perf. pas. κερεάμαι. I. 1. ἐκερεάνδην. **Κρίνω** occido, reg. duplex verò habet perf. αἶ. ἔκτακα (& ἔκτακα γ.) Perf. pas. ἔκταμαι & ἔκταμμαι (pag. 48.) format etiam alia tempora praecipue in C. à κρήμι ||. F. 1. κτήσω. I. 2. ἔκτιω. part. κτάς, κτάμεν, pro ἐκταμέν. **Κρίζω** condo, σω, κα, &c. reg. format verò Perf. pas. ἔκτισμαι & apud poetas ἔκτιμαι, undè part. κτίμεν. **Κύρω** incido, F. 1. κύρω. I. 1. ἔκυρσα. Opt. Aol. κύρωται. Inf. κύρσαι. part. κύρσας. Pr. M. κύρωμαι.

Λ

- Λαγχάνω** sortior, I. 2. ἔλαχον à λήχω ||. reliqua magis poetica perf. εἴληχα & λέλογχα (pro λέληχα || Att.) Pl. perf. ἐλελόγκειν. part. εἴληκός & λελογκός item στωελοκός. Perf. pas. part. εἴληγμιν. I. 1. M. Inf. λήξασθ. γ. Vix legitur F. 1. λήξω. **Λαμβάνω** capio, F. 1. M. λήψομαι perf. εἴληφα pro λέληφα à λήβω || Inf. εἴληφναι. part. I. 2. εἴληφάς. I. 2. ἔλαβον. Pr. M. λαμβάνομαι Perf. pas. εἴλημμαι. part. εἴλημμένος, & apud poetas λελημμέν. I. 1. ἐλήφθην. Inf. ληφθῆναι. part. ληφθείς. sequentia ἐλάμφθην, λάμψομαι, ἐλαμψάμην, λελάβηκα, Ionica sunt. **Λανθάνω** lateo, F. 1. λήσω. perf. M. λείληθα à λήδω quod in Praef. & Imperf.

Imperf. vix invenitur apud oratores; in reliquis est regulare: Caret autem perf. αἶ. & format. παρ. λίσσεται. I. 1. ἐλίσσω psalm. 31. & ἐλίσσω psalm. 137.

Λείγω lingo, ξω. 1. item λιχμάω, ἥσω. utriusque perf. vix occurrit: sed part. λελεχμώς (μ interposito) Hesiod. Theogon. pr. παρ. λείχεται. I. 1. ἐλείχθη. Pr. M. λιχμάομαι, ἥσομαι, ἡσάμην, &c.

Λίσσομαι precor & precabor, P. Imperf. ἐλισσόμεν. I. 1. ἐλίσσάμην. (cum duplici λ) Od. λ. Ind. 2. Opt. λισσέμεν, Od. ξ. Inf. λισσέμεν, Il. ω. Eustathius effert Fut. 1. λίσσομαι per simplex σ. exemplum verò vix occurrit.

Λύω lavo, σω, κα, &c. reg. In voce παρ. abjicit sæpius vocalem post υ; ut λύμαι pro λύομαι, λύει pro λύειν, &c. (Atticè apud Xenoph.) Resolvit verò υ in οῖ geminato σ, poet. ut λουσάμην & λουσάμεν & pro λυσάμην & λυσάμεν &.

M

Μαίομαι P. vehementer cupio, perf. μέμαα pro μέμηκα à μέω ||. Inf. μεμάμεν, Ion. part. μεμαώς. cuius penult. α ante o producitur; ut μεμαότις, Il. β. Hom. & Apollon.

Μαίνομαι insano, F. 1. μαῖνμαι. perf. μέμνηα. Inf. μεμνήναι. part. μεμνήως. I. 2. παρ. ἐμάνην. Inf. μαῖνναι. part. μαρείς. I. 1. M. ἐμάνάμην P. †. Rariùs seq. I. 1. αἶ. ἐμνηα †. Perf. παρ. μεμάνημαι †. Theocr. μαίνω insanire facio.

Μανθάνω disco, F. 1. μαθήσομαι. perf. παρ. μεμάθηκα à μαθήω ||. I. 2. ἐμάθην. perf. παρ. μεμάθημαι. 1. I. 2. ἐμάθην.

Μάχεμαι rugio, F. 1. μάχσομαι & μάχσομαι. perf. παρ. μεμάχημαι. I. 1. M. ἐμαχσάμην & ἐμαχσάμην. F. 2. μάχῃμαι. part. μαχόμεν & μαχέμεν & P. pro μαχέμεν &. legitur μάχην in C. ut ὑπὸ μαχέω, &c.

Μέλω curo, hoc verbum rariùs legitur sub formâ personali; occurrunt tamen sequentia: præsertim apud poet. Μέλω Od. 1. pr. παρ. μέλομαι. 2a. pl. perf. μέμελεθε pro μεμίληθε. 2a. pl. Imperf. μέλεθε. plura in 3a. perf. viz. Indic. pr. μέλινσ. F. 1. μελήσονται. Imperf. παρ. μελίδω. F. 1. M. μῆσι, &c. Leguntur & participia μέλνσα, μεμηνήσθαι, μῆνθεις, μεμηνόμεν &, μεμηνός. Compos. ὅτι μίλομαι ὑμῖν, & μετιμίλομαι ὑμῖν rapientiā ducor, & ἀμύγω negligo, personaliter sæpe usurpantur. item I. 1. παρ. μετιμελήθην, &c.

Μέλλω futurus sum, F. 1. μελήσω. I. 1. ἐμέλλησα à μελλέω || vix reperitur extra Indicat. nisi in participiis μέλλων μελήσων μελήσας, Μέλλειν

Μείραμαι *divido*, or. usitatus in C. perf. παρ. εἰμῆμαι (pro quo εἰμεῖμαι P.) pl. perf. εἰμάρμην. utraque rarissime personalia. perf. M. poeticum sed omnium usitatissimum, εἰμωσθαι † pro μίμωσθαι. Legitur I. 1. Opt. αἰ. μείραμι apud Æschylum.

Μένω *maneo*, F. 1. μενῶ. perf. μεμνήκα. 1. part. μεμνηκώς. I. 1. εἰμενα. Opt. Æol. μείνεια. perf. M. μίμενα †.

Μίγνυμι & *μίγνυμι* *misceo*. F. 1. μίξω. I. 1. εἰμίξα, à μίγω || pr. παρ. μίγνυμαι & μίγνύμαι. perf. μίμιγμαι. P. post F. μεμίξομαι. I. 1. εἰμίχην. I. 2. εἰμίχην. F. 1. M. μίξομαι.

Μιμνήσκω *recordari facio*, F. 1. μύσσω. I. 1. εἰμνήσκα. duo hæc usitatius in C. ut ὑπομνήσκω, &c. Pr. M. μιμνήσσομαι *recordor*. F. 1. μνήσομαι. perf. παρ. μίμνημαι, &c. I. 1. M. εἰμνήσκαμην. παρ. εἰμνήσκαμην (pag. 49.) à μνέομαι (quod rarius legitur eâ significatione, sed pro eo μνάομαι P.) Μνῶμαι verò & μνάω (Homer.) *puellam ambio*. Imper. μνάειν. Inf. μνάειν. part. μνῶμεν.

Μόργνυμι vide *Ὀμόργνυμι*.

N

Ναίω *habito*, pr. παρ. ναίσομαι. sequentia significant activè I. 1. ὀνάειν quasi à νάω ||. F. 1. M. Inf. νάσσειν. I. 1. ὀνάσκαμην. Inf. νάσσειν. I. 1. αἰ. ἔνασκα *habitare feci*. Est etiam *ναίεσθαι*. part. ναίεσθαι.

Νάω *nuo*, F. 1. νάω. perf. νένδκα. I. 1. εἰνδκα. F. 1. M. νάσομαι, passivè significat.

O

Ὀζω *oleo*, F. 1. ὀζίσσω, & ὀζω. r. perf. ὀζηκα. r. perf. M. ὀζωκα & ὀζωκα P. ὀζω. I. Inf. ὀζωδέναι. pl. perf. ὀζωδέναι & ὀζωδέναι. perfectum medium sæpius pro presenti capitis. Rarius seq. F. 1. ὀζω. Perf. αἰ. ὀζωκα. παρ. ὀζωμαι. perf. M. ὀζωζα; 3a. pl. ὀζωσθαι.

Οἶζω *aperio*, P. (οἶζνμι r.) F. 1. οἶξω. perf. M. ἔωκα †. I. 1. ὀϊξά†. pr. παρ. οἶζομαι & οἶζνμαι. Imperf. ὀϊζνύμην. part. οἶζόμεν. I. 1. παρ. ὀϊζνέην. composita apud oratores usitata sunt, præsertim in temporibus quæ augentur. Ἀνοίζω variat augmentum trifariam. Imperf. ἀνέωρον, ἡνέωρον, ἡνοίζον. I. 1. ἀνέωξα, ἡνέωξα, ἡνοίξα. perf. παρ. ἀνέωγμαι, &c. I. 1. ἀνέωξην, &c. I. 2. ἀνέωξην, &c. perf. M. ἀνέωξα, &c. quod passivè significat. Legitur part. ἀνοίζοντες, (Steph. tom. 1. 990. ex Galeno.)

Οἶζομαι

Οἶχομαι eo, F. 1. οἶχσομαι. Perf. pas. ὤχημαι, οἶχημαι Ion. & ὤχμαι r. usurpatur etiam Perf. act. ὤχηκα & ὤχωκα Inf. ὤχηκίναι. part. ὤχηκώς & οἶχωκώς. Herod. Rarius οἶχω & ὤχα.

Οἶμαι puto, (οἶομαι r.) F. 1. M. οἶήσομαι †. I. 1. pas. οἶήσω ab οἶω 2a. perf. pr. οἶεν. Imperf. ὤμιλυ & ὤμιλυ. frequenter ἐγὼ-μαι pro ἐγὼ οἶμαι. Reliqua magis poetica sunt & minus usitata. οἶω, οἶω, & οἶω. F. 1. οἶσω. Pr. pas. οἶσμαι. 2a. perf. οἶσαι. Imperf. ὠϊόμιλυ. I. 1. ὠϊασίμιλυ & οἰησίμιλυ. Part. οἶασάμεν & οἰησάμεν. I. 1. pas. ὠϊήσω †. sæpius apud Hom.

Οἰκίερω misereor, F. 1. οἰκίειρήσω ab οἰκίειρώ ||. οἰκίερώ r. (Soph. Philoct.) I. 1. οἰκίειρήσαι, οἰκίειρα r. Pr. pas. οἰκίειρόμαι sum miserabilis.

Ὀμόρῃνυμι (Μόρῃνυμι r.) abstergo, ὀμόρῃω, ὤμορῃαι r. †. I. 1. ὤμορῃαι †. Pr. pas. ὀμόρῃνυμαι, μόρῃνυμαι r. part. I. 1. ὀμορχθεὶς & μορχθεὶς. I. 1. M. ὀμόρῃσομαι & μόρῃσομαι I. 1. ὤμορῃσάμεν & ἐμορῃσάμεν. Rarius Inf. act. ὀμόρῃειν, pas. ὀμόρῃσθαι.

Ὀλλυμι, & ὀλλύω r. perdo, F. 1. ὀλέσω. Perf. M. ὀλωλα, pro ὤλα ab ὀλέω ||. I. 1. ὤλεσαι. Opt. Æol. ὀλέσθαι. Perf. ὀλώλεχα pro ὤλεχα r. Inf. ὀλώλεκίναι. part. ὀλώλεκώς. I. 2. act. ὤλον. I. 2. M. ὀλόμιλυ. Rarius I. 1. ὤλλυσαι. Inf. ὀλλόσαι. Ἀπόλλυμι, ὅτε similiter formatur: habet etiam Perf. pas. ἀπόλλυμαι. Aristoph. Vesp.

Ὀμνυμι juro, F. 1. ὀμόσω. Perf. ὀμώμοκα, ὤμοκα r. ab ὀμόω ||. I. 1. ὤμοσαι. Opt. Æol. ὀμόσθαι. part. ὀμωμοκώς, & ὤμοκώς. Pr. M. ὀμνυμαι, ὀμῖμαι r. (quod per enallagen sumitur pro futuro medio) Part. perf. ὀμωμοσμέν & ὀμνήμην. I. 1. M. ὤμοσάμεν. Rarius ὀμνήω, ὕσω, ὑκα. Perf. pas. ὤμνυμαι. Herodot.

Ὀνημι juro, sive ὀνίημι. F. 1. ὀνήσω. I. 1. ὤνησαι. Inf. ὀνινάναι (& per sync. ὀνίναι r.) part. ὀνινώς & ὀνινεὶς r. Pr. pas. ὀνημαι, ὄναι & ὀνίναμαι. Imperf. ὠνάμιλυ & ὠνήμιλυ. Inf. ὄναδαι & ὀνίναδαι. part. ὀνήμεν & ὀνάμεν. Perf. Imperat. ὤνησω. F. 1. M. ὀνήσομαι. I. 1. ὠνησάμεν. Legitur Præf. Opt. 3a. sing. ὀνίνοιεν.

Ὀνόω vitupero, †. F. 1. ὀνόσω †. I. 1. Inf. ὀνόσαι. Pr. M. usitatus ὄνομαι. I. 1. ὠνόειλυ. Sub. ὀνοῖω. F. 1. ὀνόσομαι. Inf. ὀνόσειναι. I. ὠνοσάμιλυ, ubique significat activè.

Ὀφθαῖναι video, F. 1. M. ὄψομαι. Perf. ὤφρακα. Imperf. ὤφρων. Ὀψομαι, ei ab ὀψω ||. Inf. ὀψέσθαι. Pl. perf. ὤφρακειν & ὤφειν r. part.

part. *ἰωρῶς*. pr. pas. *ὀρῶμαι* Imperf. *ἰωρώμεν*. perf. *ἰώρῃμαι* (*ῶμαι* r. *Æschyl.* & *κατώμαι* *Plato.*) part. *ἰωρόμεν* (& *ῶμεν* r.) I. 1. *ῶφθῶ*. part. *ῶφθεις*. perf. M. *ὅπως* pro *ὄπως*. part. *ὅπως*, P. vide *ἔδον*.

**ὄρω* P. *concito*, F. 1. *ὄρῶ* (& *ὄρω* *Æol.*) Perf. M. *ὄρωρα* & *ῶρωρα*, quod frequentius significat passivè. I. 1. *ὄρσα*. Opr. *ὄρσεια*. pr. pas. *ὄρμαι* (legitur 3a. pl. Imperf. *ὄρῳ* II. β. pro *ῶ-ωντο*.) Perf. *ὄρμαι* Imperat. *ὄρσον*, & *ὄρσιν*. II. ω. Inf. *ὄρσαι*. F. 1. M. *ὄρσμαι*. I. 1. *ὄρσμεν*. I. 2. *ῶρμεν*. **ὄρυσμι* *concito*, *ὄρώμαι* *concitor*, &c. Poetica sunt & Defectiva *ἰχθονα*.

**ὀσφρίζομαι* odoror, *ὀσφρίζομαι* r. F. 1. M. *ὀσφρήσμαι*, & *ὀσφρυνῶμαι* r. perf. *ὀσφρήσμαι*. I. 1. *ὀσφρένθῶ*. I. 1. M. *ὀσφρήσμεν* & *ὀσφρέμεν*. pr. *ὀσφρῶμαι* poeticum est. I. 2. act. *ὀσφρον*, & Inf. I. 2. M. *ὀσφρέειν* valde rarum.

ὀύλω bene valeo, Imperat. *ἔλα*. F. 1. *ἔλήσω* †. O.

ὀύπῳ vel *ἔπαζω* *vulnere*, P. reg. Format aliud Inf. *ἔπῳ*. part. *ἔπῳ* ab *ἔπῳ* ||. *ἔπα* pro *ἔπασε* per apoc. sæpè apud *Homer.*

**ὀφείλω* debeo, ἦσιν, *ἡκα*. Inf. F. 1. *ὀφείλῃσιν*. I. 2. *ῶφελον* †. pr. pas. *ὀφείλομαι*. part. *ὀφειλόμεν* (&) sunt qui malè addunt I. 1. *ῶφελλα*. citantes *ῶφελ*. *Hom.* II. η. sub finem; cum revera sit 3a. pers. sing. Imperf. *ῶφελον* ab *ὀφείλω*.

**ὀφλω* *multor*, ἦσιν, *ἡκα*. Inf. F. 1. *ὀφλήσιν*. I. 1. *ῶφλῆσαι* perf. *ῶφληκῆσαι*. part. *ῶφληκῆς*.

Π

Πίπαμαι P. *possideo*, item *πίπαμαι*. part. *πιπαμέν* (& *πιπόμεν* r. In perfecto significationem habet præsentis. I. 1. M. *πιπώμεν*, priore α. productâ. Inf. *πίπῳ*. part. *πιπόμεν*. perf. *πίπαμαι* significat *gusto*: item I. 1. *ἐπιπώμεν*, act. ἀμενος, priore α. correptâ, ut *Αμπεσιμ* tradit.

Πάσσω *patior*, F. 1. M. *πίσσω* & *πίσσω* (utrumque apud *Orat.* à *πίσσω* ||.) perf. M. *πίπονθα* pro *πίπῳ* || Att. vel pro *πίπῳ* à *πονέω*. Inf. *πιπονθέναι*. part. *πιπονθῶς* (& *πιπαθῶς* r.) I. 2. *ἔπαθον*. Legitur P. 3a. sing. *πίπορε* pro *πίποιθε*, & 2a. pl. *πίποθε* II. γ. pro *πιπίνθατε*, rectius forsan pro *πιπίνθητε* à veri bo reg. *πονέω*.

Πέρδω perdo P. F. 2. pass. παρδίσομαι †. perf. M. πίπορδα †. I. 2. αἶτ. ἔπαρδον. Pr. M. πέρδομαι.

Πέρδω vasio, P. F. 1. πέρσω. I. 2. ἔπαρδον P. pro ἔπαρδον, I. 1. ἔπαρσα. Pr. pass. πέρδομαι. Inf. perf. πέρδαι pro πέρθαι. F. 1. M. πέρσομαι, quod passivè significat.

Πέωω ἦω, coquo, F. 1. πέψω. I. 1. ἔπεισα à πίπω, quod ferè poeticum est. pr. pass. πέωομαι. perf. πέπιμμαι. I. 1. ἐπέφθην.

Πετάω & πεταννύω exundo, F. πτάσω. r. †. I. 1. ἐπέτασα. Or. Aol. πετίσεια. legitur F. 1. πτώ in C. per Enal. pr. pass. πετάννυμαι & πεταννύομαι †. perf. πέπημαι pro πέπιταμαι, πέπιταμαι. Inf. πεπιδί. part. πεπιδί, πεπιταμίν, πεπιταμίν. I. 1. ἐπέταδην.

Πέτομαι volo, perf. πέτομαι. item pr. πέτιμαι, πέτομαι, ποτιομαι, (& ποτίομαι. r.) hæc omnia poetis magis usitata reperiuntur apud oratores (sed ποτίομαι. P.) pr. Inf. πέτιδαι & πότατ. part. πετιμέν, ποτιμέν. I. 1. ἐπέτιδην. (Psalm. 18.) &c. quod plerumque significationem servat presentis. vide ἔπιμι.

Πήγνυμι figo, F. 1. πήξω. perf. M. πίπηγα fixus sum. I. 1. ἐπηξα. Pr. pass. πήγνυμαι. I. 2. ἐπάγην. F. 1. πήξομαι. I. 1. ἐπηξάμην.

Πίμπλημι impleo, item πίπλημι utrumque defect. Δίχρονον. Πλήδω idem. reg. format veið perf. pass. πίπλημαι O. πίπλημαι interdum P. undè ἔπλησο pro ἐπίπλητο, & ἐπλήδην, Homer. Legitur, etiam πηλάω, πηλάσω, δηπλάω, &c.

Πίμπωρημι O. incendo, (πίπρημι, P. r.) F. 1. πρήσω. I. 1. ἔπρησα à πρήδω, πρήω vel πρήω ||. est & aliud I. 1. δημπωρασα †. pr. pass. πίμπωρημαι, πίπρημαι r. perf. πίπρημαι usitatiùs in C. I. 1. ἐπρήδην Rariùs seq. Pr. Inf. πρήσθαι, πίμπρη, πίπρηδαι. Part. πίμπρη. perf. πίπρη. †.

Πίνω bibo. F. 2. M. πῖμαι per enal. (2a. perf. πίσεις) I. 2. ἔπιον. perf. πέπωκα. part. πινώκως. perf. pass. πίπομαι (πίπομαι r.) Inf. πεπιδί I. 1. ἐπιδην. Rariùs seq. F. 2. M. πῖμαι. I. 1. I. 2. δηπῖμην. Imperat. πῖδι à πῖμι ||. item πῖδι O per Apoc. πῖ à πῖμι ||. πῖν pro πῖναι Steph. ex Epigr. item πῖνιδαι & πῖνιδαι Homer. F. 1. πῖσω & πῖσω. Hæc autem F. 1. πῖσμαι Antiph. πῖσω Pind. Imperat. ἐμπῖσο Nicand. I. 1. ἔπιω Pind. & Eupol. δηπῖμην significat potum præbeo, irriro. part. ἐμπῖδης cui potus datur, irrigatur.

Πωρέσκω vendo, F. 1. πωρέσω r. †. perf. πώρεκα. Inf. πωρέσθαι. Part.

- Part. *παρακαλῶς*. I. 1. *ἐπιγεσσαι* †, (*vix legitur ἐπεγεσσαι*) Pr. p. ss. *παρακαλομαι*. perf. *παρακαμαι*. I. 1. *ἐπαράδην*. Legitur 2a. perf. p. post Fut. *παραδοίμι* pro *παραδόν* (Aristoph.) *Omnia hac formantur à παράω vel παράω, παρόω vel παράω* ||. Afferunt nonnulli *παρόω* usitatum esse, & proferunt Imp. *παράω* solvatur; quod tamen descendit à *παρόω* facio sive exigo. Huc refer Defect. *σχεῖνα* *ἐπιδόω* & *ἐπιδόω* idem, oriunda ex eodem *ἐπαίω* ||. undè Part. *ἐπιδόω*. Pr. pass. *ἐπιδόμαι*. Part. *ἐπιδόω* ⊕.
- Πίπω* cado, F. 1. *πισύμαι*. Perf. *πίπῃω*, à *πίτω* & *πίω* ||. Inf. *πιπῃω*. Part. *πιπῃω*. I. 2. *ἐπισυν*. I. 1. *ἐπείω*. Imperat. *πίσιν*. I. 1. M. *ἐπισύμην*. Imperat. *πίσαι*. utrumque Ind. 1. vix occurrit extra compositionem. Legitur (Soph.) *πεπῃω* pro *πεπῃω* per sync. Item *πεπῃω*, Il. φ. & *πεπῃω*, Odyss. χ.
- Πλήω*, *ῥω* percussio, F. 1. *πλήξω*. Perf. M. *πλήγω*. reg. Caret verò Perf. act. & format usitatus I. 2. *ἐπλήγην* cū ad animum refertur, *ἐπλήγην* cū ad corpus.
- Πλέω* navigo, F. 1. M. *πλάσσομαι*. Perf. act. *πλάσσω*. reg. Contrahit verò part. *πλῶν*. format. perf. pass. *πλάσσομαι*. & caret f. 1. act. (*πλάσσω*)
- Πείαμαι* emo, Defect. *διχρονον*. Legitur O. Inf. *ὀκπειῶν*. Part. *ὀκπειῶν* à *πειῶ* ||.
- Πάρηνυμαι* sternuto. I. 2. *ἐπαρῶν* à *παίρω*; quod offertur tantum in C. ut *ὀππαίρω*. Opt. *παρνοίμην* à *παίρωμαι* ||.
- Πυνδάνομαι* audio & interrogo. I. 2. *ἐπυνδοίμην* à *πύδομαι* P. undè illa poet. F. 1. *πύδομαι*. Perf. pass. *πύπνομαι*. legitur & 3a. perf. *πύπνωται*, Od. λ.

P

- Πέζω* facio, P. F. 1. *πέζω* & *ἐρζω* per metath. perf. M. *ἐορῶ* pro *ἐρρῶ* seu *ἐρῶ* ||. pl. perf. *ἐώρην*. I. 1. *ἐρρεζα* O. per omnes modos. *ἐρζα* P. Opt. *ἄωλ*. *πέζοι*. part. 1. 1. pass. *πεχθεῖς*. Rarissime perfect. act. *ἐρρεζα*.
- Πέω* suo, I. 2. pass. *ἐρρύλου*. I. 1. act. *ἐρρύδω*. Opt. *ἄωλ*. *πέδοι*. Eurip. Perf. *ἐρρύνη*. Inf. *ἐρρύνηναι*. Part. *ἐρρύνηναι* à *ρύω* ||. pr. pass. *πέομαι*. valde rara sunt, F. 1. *πέδω* & *ρύω*.
- Πέω* vel *ῥην* dico, neutrum occurrit nisi in I. pass. *ἐρρήθην*, & *ἐρρήθην* per η & ε (pag. 49) in Indicativo; per η in reliquis modis. F. 1. *ῥηθίσομαι*.

Πήγνυμι

ῤήννυμι *frango*, (ῤήνω r.) F. 1. ῤήξω perf. M. ῤήρησα Att. pro ῤήρησα ||. Inf. ῤήρωγεναι part. ῤήρωγώς. In cæteris regulare est.

Σ

Σβέννυμι *extinguo*, usitatus in Compositis. F. 1. σβήσσωμαι, (σβήσω r.) I. 1. ἔσβεσθαι à σβίω ||. Sequentia passivè significant. I. 2. ἔσβηναι à σβήμι ||. Inf. σβήναι. perf. ἔσβηνκα †. pr. pas. σβέννυμαι & σβέννυμαι. perf. ἔσβεσμαι. Steph. ex Pifide. I. 1. ἔσβένδην. Inf. σβεσένδην.

Σδών *moveo*, valdè poet. I. 1. ἔσδω & ἔσδω. Inf. σείσθαι & σείναι. part. σείων & σείας. pr. pas. σδόμεναι. perf. ἔσδωμαι P. 48. I. 1. ἐσδύναι. Inf. σιδύναι. part. σιδεύς. I. 1. M. ἑσδόμεναι. Opt. σιδύμεναι. Rarius seq. F. 1. σδών. Imperat. σιδύ à σίμι ||. 3a. pl. præf. Ind. σιδύ pro σδών. Æschyl. Imperat. σείδω pro σδίδω. & I. 1. ἀπιδύω pro ἀπιδύω Dor.

Σήπω *putrefacio*, F. 1. σήσω. I. 1. ἔσησα. F. 1. M. σήσωμαι.

Σήπομαι *putresco*, I. 1. ἑσπιν. perf. M. σήσηκα, part. σσηπώς. Rarius seq. Inf. perf. pas. σσηπόμεναι - Steph. t. 3 p. 606. Part. σσηπύνθαι & σσηπείας. F. 1. σήσωμαι & σήσω.

Σπίνδω *libo*, F. 1. σπεισω r. I. 1. ἑσπεισαι à σπειδω ||. pr. pas. σπίνδωμαι. perf. ἑσπεισμαι. I. 1. ἑσπειδην. F. 1. M. σπεισόμεναι. I. 1. ἑσπεισάμεναι. part. perf. ἑσπεικώς rarissime.

Στείδω *privo*, ἦσω, ἦκα, &c. (p. 70.)

Τ

Τένω P. *extendo*, ὕσω. caret perf. act. in cæteris reg. perf. τέτακα & τέταμαι referri debent ad τείνω reg.

Τίμνω *scindo*, τέμω, &c. I. 2. ἔταμον, & P. ἔτεμον (pag. 44) regulare est (pag. 37) format Perfectum usitatus τέτακα, τέταμαι, (pag. 43) tanquam à τμάω ||; vel à τμήω sive τμήω; quæ duo apud poetas leguntur præcipuè in C. ἀποτμήω, γω : διατμήω, γω I. 1. ἔτμηξα. Opt. Æol. τμήξαι. Inf. τμήξαι. Part. τμήξας : Inf. pas. τμήχεναι. I. 1. M. ἔτμηξάμεναι. I. 2. pas. 3a. pl. ἔτμησθαι.

Τέλω *fabrator, struo*, F. 1. τέλω. I. 1. ἔτελα. Opt. Æol. τέλξαι. I. 2. Inf. τέλκην. Pr. pas. τέλωμαι struor. perf. τέλσμαι. Legitur & Infin. πιδέλω. F. 1. M. τέλωμαι activè significat. τετέλωμαι

τῶμαι potius passivē. I. 2. τυκόμεν. Opt. τυκόμεν. & hac omnia ferè poetica

Τίλω pariò, F. 1. M. τίξομαι. Perf. τίτηγ. Part. τετοχός. I. 2. τίτην. Præs. pass. τίττομαι. Perf. τίτημαι. Part. τίτημέν. I. 1. τίτην. Part. τίτην. I. 2. M. τίτην.

Τίττω, τίττω. I. 1. perf. I. 1. τίτην. Opt. τίττω. Inf. τίττω. Pr. pass. τίττομαι, usitatus Inf. τίττω. Perf. τίτημαι. Part. τίτημέν. Usurpantur Infin. τίττω, & Particip. τίττω, Theophr. I. 1. τίττω, I. 2. τίττω, Aristoph. E. 1. τίττω, & Optat. τίττω pro τίττω, τίττω. Herodot.

Τρέχω curro, I. 2. τρέχω. I. 1. τρέχω. Reliqua magis usitata in C. F. 1. M. τρέχω. F. 2. τρέχου. Perf. τρέχας. Part. τρέχων. Pr. M. τρέχου. Perf. pass. τρέχουμαι, Perf. M. τρέχου. P. Ratiùs sequentià F. 1. act. τρέχω. I. 1. τρέχω. I. 1. M. τρέχου. F. 2. τρέχου.

Τρέχω comedo, F. 2. M. (φάγωμαι. I.) φάγομαι per Enall. I. 2. φάγον. I. 2. φάγον. Perf. pass. τρέχουμαι. Part. φάγον. F. 1. M. τρέχου poetica sunt.

Τυγχανω adipiscor, accido. I. 2. τυγχανω. Perf. τυγχανω, éνα, & τυγχο. & τυγχο. I. 2. τυγχο. Sed F. 1. M. τυγχομαι, & I. 2. act. τυγχο magis poetica. Extra Vocem activam leguntur in C. Pr. pass. τυγχανομαι. Perf. τυγχου. Part. τυγχόμεν. Lucian. Part. I. 1. τυγχο. I. 2. τυγχο. Plut.

Τυγχανω sum, I. 2. τυγχανω. Plura in C. ut magis τρέχω, Polyb. & τυγχανω, Plat. interfu. Apud poetas, τυγχομαι, τυγχο. I. 2. τυγχο, I. 2. τυγχο.

Τυγχανω sum, F. 1. M. τυγχομαι. I. 1. τυγχο. Pr. pass. τυγχομαι. I. 2. τυγχο. F. 1. M. τυγχομαι. I. 1. τυγχο. Pr. Inf. τυγχομαι. Part. τυγχομέν. Perf. τυγχομαι. I. 1. τυγχο.

Τυγχανω sum, F. 1. M. τυγχομαι. I. 1. τυγχο. Pr. pass. τυγχομαι. I. 2. τυγχο. F. 1. M. τυγχομαι. I. 1. τυγχο. Pr. Inf. τυγχομαι. Part. τυγχομέν. Perf. τυγχομαι. I. 1. τυγχο.

Τυγχανω sum, F. 1. M. τυγχομαι. I. 1. τυγχο. Pr. pass. τυγχομαι. I. 2. τυγχο. F. 1. M. τυγχομαι. I. 1. τυγχο. Pr. Inf. τυγχομαι. Part. τυγχομέν. Perf. τυγχομαι. I. 1. τυγχο.

Τω plus, O. F. 1. M. τω. I. 1. τω. Pr. pass. τω. Inf. τω. Part. τω. Perf. τω. in C. I. 1. τω.

Τω plus, O. F. 1. M. τω. I. 1. τω. Pr. pass. τω. Inf. τω. Part. τω. Perf. τω. in C. I. 1. τω.

φίρω fero, F. 1. οἶσω (simplex P. compos. O.) ab οἶω ||, I. 1. ἡνέσχα ab ἐνέσχω ||, & ἡνέσχα verso γ in ι. Opt. Ἀολ. ἐνέσχεα. I. 2. ἡνέσχοι. Pr. pass. φέρομαι (quod interdum activè significat). Sequentia in C. Perf. ἐνέσχυμαι, ἡνέσχυμαι r. Part. ἐνέσχυμην, ἡνέσχυμην Lucian. I. 1. ἐνέσχυω & ἡνέσχυω, F. 1. ἐνέσχυσομαι & οἰδέσσομαι, F. 1. M. οἰδέσσομαι, I. 1. ἡνέσχυμην & ἡνέσχυμην r. Perf. ἐνέσχυα Att. pro ἡνέσχα ||. Inf. ἐνέσχυσαι. Part. ἐνέσχυοις; tanquam ab ἐνέσχω, Inf. I. 1. οἶσαι apud Philonem. Imper. οἶσον Phal. ἀνέσαι pro ἀνέσαι Herod. Legitur & Gerundium φέουσα Nazianz.

φάγω fugo, F. 1. φάξω, usitatus φάξομαι & φάξομαι Plat. Perf. M. πρὸς φα, I. 2. act. ἐφάγον, Part. Perf. pass. πρὸς φάγον (quod significat nonnunquam activè).

φημί dico, F. 1. φήσω, I. 2. ἐφω, verbum 1æ. conjug. in ω. Reg. in voce activâ, nisi quod caret Perfecto. Perf. pass. Inf. φησάου & πεφάσθαι, Part. πεφάσμεν, Pr. M. φάμαι r. Imperat. φάσθαι, Inf. φάσθαι & φάσθαι, Part. φάσμεν. Imperf. φάσμεν usitatus.

Dialecticè variantur sequentia.

Pr. ἦμι r. pro φημί, 3a. sing. φησὶ pro φησὶ D. 3a. pl. φησὶ, φησὶ pro φησὶ D. κῆρα pro κῆρα D. hæc magis poetica.

Imp. ἦν, ἦς, &c. pro ἐφω, &c. apud Oratores. ἦν δὲ ἐγὼ dixi ego, ἦν δὲ ἐνέσχω inquit ille; præcipuè in Dialogis.

φθάνω prævenio, O. F. 1. φθάσω, Perf. ἐφθάσα, Inf. ἐφθαίναι, Part. ἐφθαίνας, I. 1. ἐφθασα. I. 2. ἐφθώ, (caret Imperat.) Opt. φθαίλω r. Subj. φθῶ, φθίω P. Inf. φθαίω & φθάναι paroxyt. & πεφθίωαι, Part. φθῶς in C. à φθῆμι ||, F. 1. M. φθάσομαι (& φθίσσομαι Thucid. 1. 8.) I. 1. ἐφθάμην, Part. φθάμεν in C. Legitur φθαίωαι apud Philonem.

φθίω corrumpo, (φθίνω r.) valde poeticum. F. 1. φθίσω. I. 1. ἐφθίω. Opt. Ἀολ. φθίσω, Pr. pass. φθίσομαι & φθίνομαι, Perf. ἐφθίω, Imperat. φθίσω pro ἐφθίσω, &c. Sic Inf. φθίσθαι, & Part. φθίσμεν, F. 1. M. φθίσσομαι, I. 1. ἐφθίσμην in C. Part. φθίσων O. significat consumptus & decrescens, ut μῆνός φθίνωντος decrescente mense. Legitur etiam φθίσται & φθίσθαι tanquam à φθίω ||.

φύω O. gigno, nascor, sum, F. 1. φύω, Perf. πέφυκα, I. 1. ἐφύκα, Inf. φύσαι, Perf. φύσας, I. 2. ἐφύα à φύω, (quod etiam in C. extat) Inf. φύσαι & φύσαι, Part. φύς, Pr. pass. φύομαι, Perf. πέφουμαι, Part. πέφουμεν, I. 2. ἐφύην r. Subj. φύῶ, Part. φύεις, I. 1. M. πέφυκα P. Part. πέφως P.

Χάζομαι

X

Χάζομαι recedo, ((χαζω r.) ferè poeticum. F. 1. M. χάζομαι, Perf. χέχασα capax fui, Part. χέχασας, I. 2. act. έχασον & χέχασον cum duplici κ, (quod significat etiam capax fui, recedere feci.) Inf. χάσθην & κηχάσθην, Part. χάσθων & κηχάσθων, I. 2. M. έχασομαι & κηχασομαι, Inf. κηχάσομαι, F. 2. χάσσομαι & κηχάσσομαι, I. 2. act. κήχασα cum χ. Rarius sequentia F. 1. κηχάσθω & κηχάσσομαι, I. 1. έχασομαι.

Χαίνω, & **χάσκω** O. debisco, F. 1. M. χανῶμαι (χανῶ in C.) Perf. M. κήχασα, I. 2. έχανον, Inf. I. 1. χάναι, Pr. pass. χαινόμεαι valde rarum est.

Χαίρω gaudeo, F. 1. χαίρω (χαρῶ r.) I. 2. pass. έχάρην, F. 1. χαρήσομαι. Reliqua magis poetica sunt, F. 1. χαρήσω, Inf. χαρήσθην pro quo κηχαρήσομαι, Perf. κηχάρηκα, κήχαρη & κήχαρη, Part. κηχαρήκας & κηχαρήως, Perf. pass. κηχαρήσομαι & κήχαρηται. Part. κηχαρήμενος, P. p. f. κηχαρήσομαι, I. 2. M. έχαρόμην, Opt. χασοίμην Χαίρει & χείρει usurpantur in salutando vel valedicendo, & significant Salve, Vale.

Χέω fundo, usitatus in C. apud Orat. F. 2. χέω (pag. 57.) I. 1. έχω, (pro έχωσα.) I. 1. M. έχάμην, Part. χάμενος, Perf. κήχυσα, pro κήχυνα, Pr. pass. χέομαι, Perf. κήχυσαι, I. 1. έχύθην, (ἐχύθην r.) Subj. χύθω, Inf. χύθωαι & χεύθωαι, Part. usitatus χύθεις & χεύθεις. Sequentia apud Poetas, I. 1. έχωσα, I. 1. M. έχόμην, Part. χόμηνος, Pr. pass. χόμομαι, Perf. κολήσομαι, Pl. perf. ἐχύν. Rarius occurrunt, F. 1. χέω, χέωαι, χέω, & χέσομαι, I. 1. έχωσα, Imperat. χέσον pro χέσον, 32. pl. χέδοντων Dor. Deducunt alii multa ex his à χέω, Themate prorsus inusitato; legitur verò in N. T. συνέχουσιν Act. 9. 22. com fudit, ἐκχυνόμενος effusus Matth. 26. 28.

Ω

Ωδο pello, (ὠδο r.) usitatus in C. F. 1. ὠώω, ὠώσω r. I. 1. ὠώω & ὠώσω, Pr. pass. ὠώομαι, Perf. ὠώμαι & ὠώσομαι r. Inf. ὠώωαι, Part. ὠώμενος, I. 1. ὠώθην, Part. ὠώεις, F. 1. M. ὠώομαι & ὠώσομαι r. I. 1. ὠώμην & ὠώσομην. Scripsisse & praefigisse Temperibus omnibus quae augentur, ut ὠώθην, ὠώω, ὠώομαι, ὠώθην, ὠώσομην.

Ωδομαι emo, ὠδομαι, ὠμαι, &c. D. Reg. nisi quod praefigitur, frequentius Perf. & I. 1. pass. ut ὠνήσομαι, ὠνήσθην invidendum Imperf. ut ὠνέμην. Rarius I. 1. ut ὠνήσομαι.

Verbum Impersonale

Per tertiam personam formatur, ut apud Latinos.

Purè impersonale, cuius Thema personale parùm aut non omnino usitatum est; ut *χρὴ ὀρῆσθαι*, || *ὅτι δέχεται* || *ῥηθῆναι*. || *ὅτι δέχεται*. Factum ex personali; ejusmodi sunt omnes tertiae personae sine Nominativo positae, ut *ἀγέτω* || *δισσύνω* || *possunt*, tur, &c. mutatâ sæpius significatione Vocis Acti- apud Arist.
væ, ut *φιλέω* solet, à *φιλέω* amo.

In formatione Impersonalium proferantur tria principalia Tempora si extent, ut *συμβαίνει*, ἦσσι, *ἐκκα*; loco Perfecti (quod plerumque deest) vel Futuri, Ind. 1. M. ob defectum illius, Imp. perfectum; ut *ἀρέσκει*, ἔστι, *ἔσσι*. *ἀρκεῖ*, ἔστι *ἀνέκει*, ἔκα.

Infinitivus omittitur, nisi ubi Thema personale aut minus usitatum est, aut aliam habet significationem: Participium adjicitur, quoties absque Substantivo, Verbo, vel Nomine absolute sumitur; significat verò idem quod & Tempus Indicativi vel Substantivi cum particulâ, *cum*, *dum*, *si*.

Ἀπύχεται sufficit ab *ἀπύχῳ* abstineo.

Ἀνέκει decet, Imp. *ἀνέκα*, Part. *ἀνέκων* ab *ἀνέκω* pervenio.

Ἀρέσκει placet, Imp. *ἡρεσκε*, Opt. *ἀρέσχοι*, F. 1. *ἀρέσσι*, I. 1. *ἡρεσε* ab *ἀρέσκω* placeo. Compos. *ἀπαρέσκει* displicet, Imp. *ἀπῆρεσκε*, I. 1. *ἀπῆρεσε*. *Συναρέσκει* complacet.

Ἀρρεσ decretum est, ab *ἄρῳ* congruo.

Ἀρκεῖ sufficit, Imperat. *ἀρκεῖτω*, I. 1. *ἡρκεσε* ab *ἀρκέω* sufficio.

Διαφέρει interest, Imp. *διέφερε*, O. *διαφίρει*, P. *διαφίρων* à *διαφίρω* differo.

Δέει oportet, Imp. *ἔδει*, Opt. *δέοι*, F. 1. *δέησι*, I. 1. *ἔδεινε*, Inf. *δεῖν*, *δέησιν*. *Δήσκει*, Part. *δόν*, *δήσον*, *δήσῃ*, à *δέω* desum. Compos. *ἀποδέει*, *ἐνδέει*, *καταδέει*, *παραδέει*, deest vel opus est. F. 1. *παραδέησον*, Inf. *ἀποδέειν*, *ἐνδέειν*, *παραδέειν*.

Δοκεῖ videtur, Imp. *ἔδοκε*, F. 1. *δόξει*, I. 1. *ἔδοξε*, Subj. *δοξῇ*, Part. *δοκῶν*, *δόξαν*, Perf. pass. *δέδοκται* à *δοκέω* videor. Compos. *ἀπὲρδοξε* non visum est. *Μεταδοκεῖ* mutata sententia videtur. I. 1. *μετίδοξε*, Subj. *μεταδοξῇ*. *Προδοκεῖ* prius decernitur, Pl. perf. *προεδόκιστο*. *Συνδοκεῖ* simul videtur. Part. *συνδοκῶντα* conveniunt.

Ἐγχαίρει licet, locus est, Imp. *ἐγχαίρει*, F. 1. *ἐγχαίρησι*, Subj. *ἔγχαίρῃ*, Part. *ἔγχαίρων* ab *ἐγχαίρω* concedo. Rarius *χαίρει* idem. Subj. *χαίρῃ*.

Εἰμύρι in fatis est, Pl. perf. *εἰμύριτο* à *μετερομαι* ||, *dividor*.

Εἰρηται dictum est, ab *ἐπέρομαι* dicor. Comp. *διέρηται* discussum est. *ἀπείρηται* vestitum est ||, Pl. perf. *ἀπείρητο*. *Περίρηται* ante dictum est.

Ἐκπίλεται licet, minus usitatum.

Ἐνδέχεται fieri potest, Subj. *ἐνδέχῃ*, Inf. *ἐνδέχεσθαι*, Part. *ἐνδέχόμενον* ab *ἐνδέχομαι* admitto.

*Εοικα *par* est, *videtur*, ab εἶκω *similis sum*. Compos. ἐπίοικα, *προ-*
 οἰκα *idem*, ἀπ'οἰκα *non par* est.

*Est cum Compositis *ἔρεσθαι, ἔξωσθαι, παρῆσθαι, παρῆσθαι, licet*.

*Est, Imp. ἦν. *Composita leguntur in Praef. Imperf. Imperat.*

Inf. Part. ut ἔξωσθαι, Imperf. ἔξων, Imperat. ἔξωσθαι, Inf. ἔξωναι,

Part. ἔξων. Eodem modo formatur *μίτεσθαι interest*.

Κατέλαβες *accidit*, à verbo καταλαμβάνω *evenio*: sic ἐπέλαβε ab
 ἐπιλαμβάνω *attingo*, ἔτυχε à τυγχάνω *accido*. Part. παρ'τυχόν.

Λυσίτῃς *confert*.

Μέλει *cura* est, Imp. ἐμέλει, F. 1. μελήσει, I. 1. ἐμέλησι, Opt. Ἄοι.

μελήσεις in C. Perf. μεμύληκε, Perf. M. μύμνηκε, Pl. perf. ἐμ-

μήλει, Imperat. μελήτω. Inf. μέλειν & μελήσειν, Part. μέλον,

Pr. pas. μέλει, Imp. ἐμέλετο, Subj. μέλη, Perf. μεμύλη, Pl.

perf. ἐμεμύλητο r. *pro quibus scripsit μύμνηκε & μύμνηκετο P.*

Imperat. μύμνητω, Part. μεμύλητος. Comp. Μεταμέλει *repente*,

Imp. μετέμει, F. 1. μεταμελήσεις, Inf. μεταμελήσειν, I. 1. με-

τεμέλησι, Opt. Ἄοι. μεταμελήσεις, Inf. μεταμέλειν, Part. με-

ταμέλον. Ἀμελεῖται *cura nulla* est, Perf. ἡμέλη, ab ἀμελεῖται

negligor.

*Οφείλει & ὀφείλει *oportet*, I. 2. ὄφειλε ab ὀφείλω *debeo*.

*Οφεί *visum fuerit*, ab ὀφθαίω *video* ||.

Παρεῖκει *facile vel integrum* est, Opt. παρείκοι, Subj. παρείκη.

Παρίκει *licet*, Part. παρ'εχόν.

Πέσσει *fato destinatum* est, Pl. perf. πέσσετο, Part. πέσσειον

per Sync. à πεσάω finis, parum usitat.

Πέσει *dictum* est, Imperat. πεσάτω *dictum* sit, à πέσει ||

Πρέπει *debet*, Imp. ἔπρεπε, Part. πρέπον, à πρέπω *decoratus* sum.

Προσῆκει *convenit*, Imp. προσῆκε, à προσῆκω *attineo*.

Συμβαίνει *signum datur*, I. 1. ἐσήμνη, Subj. σημήνη, à σημαίνω *sig-*

num do. Comp. ὀπσημαίνει.

Συμφέρει *confert*, Imp. σωφέρει, Part. συμφέρον, F. 1. σωφίσεις,

Opt. pass. συμφερίσθαι, à συμφέρω *comporto*.

Συμβαίνει *contigit*, F. 1. συμβήσθαι & συμβήσεις, Perf. συμβέβηκε,

I. 2. συμβέβηκε, Part. συμβαῖνον, συμβέβηκός, συμβάν, à συμβαίνω

contingo.

*Υπάρχει *licet vel necesse* est, Imp. ὑπάρχει, Inf. ὑπάρχειν, F. 1.

ὑπάρξει, I. 1. ὑπάρξει, Part. ὑπάρχων, ab ὑπάρχω *sum*.

*Υεῖ *pluit*. Compos. ἐφύε *impluit*.

Φίλει *solet*, Imp. ἐφίλει à φιλέω *amo*.

Χρή *oportet*, Imp. ἐχρήω vel χρεῖν, F. 1. χρεῖται, Inf. χρεῖναι, *pro*

quo etiam χρεῖν ||. Compos. ἀπ'εχρη *sufficit*, Imp. ἀπ'εχρη, F. 1.

ἀποχρεῖται, I. 1. ἀπ'εχρηται, Inf. ἀποχρεῖναι & ἀποχρεῖν. Item ἀπο-

χρεῖ, ἐκχρεῖ & καταχρεῖ *sufficit*, F. 1. ἐκχρεῖται, καταχρεῖται, I. 1.

ἐκχρηται, καταχρηται *hæc tria à χρεῖω commodo*.

Neut.

Oxyt. in τὸν, ut αὐτὸν *planta*.
Neut. Baryt. 1° in ὅν, ut ἰδὲκεν *minerval*, &c. 2° in ὅρον,
 ut βάρυν *scala*. 3° in ὅλον, ut γυνέδλον *ortus*. 4° in
 πῆλον, ut ποτῆλον *poculum*.
 Alij vè pleraque in τῆρ, τῶρ, τῆς, τοῦ, τῆς, cetera potius passivè. In
 ὅσα finita locum, in τῶς poetica artem denotant.

A cæteris Temporibus

Derivata non constituent distinctas classes, quia vel numero pauca
 sunt, vel terminatione certâ non distinguuntur.

Ex Perfecto æt. & Indefin. 1. manantium numerus perexiguus est,
 terminatio distincta propter Characteristicas χ, φ, κ, δ, &c. literas
 ascriptas.

Ex Perf. activo Oriunda, ante Terminationem habent

Κ, ut φέκην, ἰα, κόρρον, &c. λάνος, αἰς, αἰβος, α, &c. κ sæpissimè
 pro χ, ut φολακὴ *custodia*, μαλακός *mollis*, &c.

Χ, ut εἰδαχὴ *doctrina*, μαχὴ *malva*. pag. 106.

Φ, ut βλέφαρεν *palpebra*, βλέφαρις *cilium*, κρύφει, αἰφ *occultus*,
 κούφος *incurvus*, κούφον *catasta*, κόλαφει *colaphus*, &c.

Ex Indefin. 2 æt. Perf. Med.

Pauciora: ex æt. δύνη *repositorium*; pass. σταθεῖς *stabilis*, ἐφ-
 δὲς *coctus*.

Ex Præf. Indefin. 2. æt. Perf. Med.

Ingens exoritur multitudo Verbalium, quorum Terminatio & Chara-
 cteristica minus inter se discrepant. Quedam tamen orta ex Indef. &
 Perf. medius Vocales habent inter se diversas; Consonas verò & Vocales
 diversas à Verbalibus Præsentis: juxta Reg. pag. 44. 51.

Masculina Oxyt. in δς (sunt potissimum) à † P. M. ut τομὸς *se-*
 ctor. Rariùs à P. ut ἐπερ, &c. qui rem summo studio ur-
 † P. significat got; & ab I. 2. ut τομὸς *pollinctor*.

Præf. P. M. Paroxyt. 1° in ίας, ε, à P. ut θλιείας *eunuchus*;
 Perfect. Mod. ab I. 2. ut ταμίαις *promus*; à P. M. ut προπίαις *altilis*.

2° in υς, ε, à P. ut κλέπτεις *fur*, &c. 3° in ης, ητος, à
 P. ut ἐρπνε *hulcus*; ab I. 2. ut φάινς *sol*.

Fœminina Oxyt. in ω, à P. ut πειδὼ *suadela*; in εδὼν vel ηδὼν,
 à P. ut σνπιδὼν *putredo*, τερνιδὼν *teredo*.

Paroxyt. 1° in έα, à P. ut θεά *spectaculum*; ab I. 2. ut ἰδέα *idea*.
 2° in ία, à P. ut φιλία *amicitia*; ab I. 2. ut αἰψήα *peccatum*.

Baryt. in ε, à P. ut δυνάμεις *potestas*; ab I. 2. ut χάρις *gratia*;
 à P. M. ut μῆνις *ira*.

Varii Accentus;

† Sed ἐδρα
sedes. In α { Baryt. à P. ut ῥίζα affula, &c.
Oxyt. à P. M. (præcedente || r Thematis,) ut
φδορά corruptio.
Paroxyt. in εἶα, à P. in δ'ω, ut βασιλεία regnum;
reliqua sunt proparoxyt. ab I. 2. ut ὠφέλεια
utilitas, &c.
Oxyt. (præeunte Characteristicâ Temporis) à
P. ut ἀπειλή mina; à P. M. ut τομὴ sectio; ab
I. 2. ut φυγὴ fuga.
|| Sed ζωα. In η { Paroxyt. reliqua 10 in ἀνη à P. ut θηγάνη eos;
νή. ab I. 2. ut κοπάνη || 20 in λη (non præce-
dente ω) à P. ut ζέγλη jugum, αἰδάλη fuligo,
† Sed θυ- † ξυήλη radula. Sed Oxyt. in ωλη, ut θυρο-
λή sacrificium. λη preses.

Neutra

Proparoxytona ferè omnia in ον, eaque 1° in ανον à P. ut δρό-
πικον false; ab I. 2. ut κόπικον pistillum; à P. M. ut χράνον vas fu-
sorium. 2° in ιον à P. ut ἐρείπων rudera, &c. 3° in λον præcedente
α, ε, ω, à P. ut πῦκαλον sprutum, &c. δεικλον imago, &c. ἰδωλον ido-
lum; & ανον ab I. 2. ut ἐδωλον sedes.

Antecircumflexa in εῖον, à P. ut μαρτεῖον vaticinium.

Barytona in υ, à P. ut γλάφυ ανῖον; à P. M. ut ἴδρυ hasta.

Varii Generis & Accentus

Præcedente Characteristicâ Temporis: à P. ut βοηθός auxi-
liator, πλῆθος multitudo, &c. ab I. 2. ut ζυγός jugum,
ἄγγελος nuntius, &c. à P. M. Baryt. Substant. si passivè
significent, ut λόγος sermo. Oxyt. si significant activè,
ut σκοπός speculator: item Adject. ut λοιπός reliquus.
In Θ { Oxyt 1° in λθς à P. ut ἀπατηλός fallax; ab
I. 2. ut αἰσθητλός percipitor. 2° in νθς à P.
ut τερπνός jucundus; ab I. 2. ut πειννός per-
suasivus. 3° in ρθς à P. ut λαμπρός splen-
didus. 4° in τθς || ab I. 2. ut κομπός plan-
tus; à P. M. τοκετός puerperium.
|| Sed 2. Præce-
dente quâ-
vis aliâ li-
terâ. Paroxyt. in λθς à P. ut θυγαλός acutus;
ab I. 2. ut κερμαλός incutus.
Proparoxyt. innumera in ιθς, ιμθς, &c. à
P. ut ἄρκιθς sufficiens, δίκυκος probatus,
&c. παuca in αλθς à P. ut διδάσκωθς
præceptor.

Pauciora

Pauciora sequentia :

In *lw* Paroxyt. à P. ut εἶπω qui fari cepit.

In *ξ* Oxyt. monosyllaba, præcipue à P. M. ut φλδξ flamma : sic Comp. ut ἀπορρῶξ abruptus : Paroxyt. reliqua, à P. ut λάλαξ loquax, &c.

In *ε* Oxyt. 1° in *ap* à P. ut αἰδηρ ether vel caligo ; 2° εἶρ ut φδηρ pediculus : Paroxyt. in *op*, à P. ut ἐλδωρ vel ἐλδωρ desiderium ; ab I. 1. ut ἔλωρ præda : Baryt. in *ap*, à P. ut ἀλείφαρ unguentum, &c.

In *ας, ης, υς, ως, υς* Imparissyllabica, 1° in *ας* Oxyt. Fœm. à P. ut βοσης pascenti ; ab I. 2. ut φυγας profugus ; à P. M. ut ἀμωιδας alternæ. Baryt. Neut. à P. ut διας pellis, &c. 2° in *ης* Oxyt. Adj. à P. ut σωας continui ; ab I. 2. ut ἐλιπης defectivus : 3° in *ως* Oxyt. Adj. à P. ut βεαδς ponderosus, &c. Paroxyt. Substant. à P. ut αλυς oberratio : 4° in *ως* Paroxyt. à P. ut γέλως risus ; sed αἰδως verecundia : 5° in *υς* Oxyt. à P. M. ut ὀδύς dens.

Verbalia Anomala

Paucula videntur alio modo deduci ; ut ἡςπης pluvia ab ἡςπηρ & βεῖπρηρ fluentum à βεῖπη. ἰδμων sciens ab ἰδμω (pag. 86.)

Nonnulla retinent Augmentum ; ut ἐμα vestis ab ἐμαι. Alia Dialectum ; ut φαίσμα à παρασμαι. ὀδωδη odor ab ὀδωδη.

A quibusdam aufertur, aliis interponitur, in nonnullis mutantur Vocales vel Consonæ.

1° Auferuntur ; ε, ut πίσις fides à πίπεισαι η, ut φίλεον philtum || Vide à ποίληη μ, ut || αιδοιμος testoriam ab ἡλειμαι σ, infra. ut γνώμη sententia ab ἔγνωσμαι υ & σ, ut κρότης pulsus à κέκρυσαι.

2° Inferuntur ; υ, ut κραυγή clamor à κικραυα κυρή tonsura à κικραυ γ, ut βεγγχος guttur à βιβεγγα, sic σηκης fulcrum, &c. δ, ut σαβως statio ab ἑσαμαι ν, ut τέκνον filius ab ἑτεκον σ, ut μνής memoria à μέμηη τ, ut αἴτμος flatus, αὔτημη halitus, ab inuolat. Perf. Verborum αω, αὔω.

3° Mutantur ; α in ω vel o, ut ἀγωγή ductio ab ἡγαγον ὄραμεθ princeps ab ἀρχω ε in e vel i, ut οικηρμα οικηριδος misericordia ab ὀκτηρμα η in ε, ω, ut γυενες generatio à γυγηνησυς, ἀραγος auxiliator ab ἀρρηω. ω in o, ut βιβηθη vitæ à βεβηθη ο in ω, ut δατηρ dātor à δαδη ε in oi, ut αλοιμος testoriam ab ἡλειμαι δ in υ, ut σπωδή festinatio à σπωδω γ in χ, ut δραχμή drachma à δέδραχμαι μ in ν, ut παιγνιον ludicrum à πίπαιγμαι χ in κ, ut ράκη lacea vestis ab ἑρρηκη (verso etiam η in α) β in π, ut σκηπάνη fossio ab ἑσκηβον.

In Verbalibus 1^a persona Perf. pass. resumitur quandoque ε pro α, ut δεξημαι, σπήρμαι, à τέδραμαι ; ἑσπαρμαι & consona Thematicis interponitur ante μεθ, ut αἰρδμος irrigatio ab ἡρμαι.

Interdum

Interdum mutatur spiritus. ut ἀρμός conagmentatio ab ἀρῶ δρμος
menile, & ἔρμα fulcrum ab ἔρῳ transponuntur etiam literæ, ut
φάσγανον gladius ab ἔσφαρον.

Ex Verbalibus orta

- 1° Oxyt. Masc. in ικός, ὄν, &c. Fœm. in υλῆς, πείς, &c.
- 2° Paroxyt. Masc. in ήας, ὀδης, εις putum, &c. Fœm. in τρεγ,
δρεγ, ἰνδα, ὄτης, ια, ὕτης, οσωή, ἡλη, &c.
- 3° Proparoxyt. Masc. & Neut. in Θ & ον (præcipue putum),
& ὀσωΘ, ὀσωον, &c. Fœm. in εια, τερεγ, τέρεια, οινα, &c.
- 4° Antecircumflexa in αῖΘ, εῖον, &c. Barytona in αῖΘ.

Derivantur hæc ex Recto vel ex Genitivo.

Ex Recto

Verbalia in	{ της vel τη ης, ιΘ Θ εις vel Θ	{ parturiunt alia in	{ ης, πεις (pag. 22.) πεια, οινα (pag. 23.) υλῆς (pag. 24.) &c.
			{ τηρεγ (pag. 23.) εια, ut ἀμῆλεια negligentia ab ἀμῆλῆς quædam in ια, ut δυσπεργῆα infeli- citas à δυσπεργῆς.
			{ ὄτης, ut περπῶτης jucunditas à περπῶς ια, ut ἀγγελια nuntium, item ἀγγε- λεια (pag. 23.) ab ἀγγελΘ.
			{ περδοσια proditio à περδοσις præcipue Composita ab α, δυς & δ, ut ἀπιστία incredulitas, εὐταξία ordo, ratus.

Finite in ασις Activa significationis, parturiunt alia in ασία signi-
ficientia Passivè; ut δερμασις calefactio, θερμασία calor.

Ex Genitivo

Verbalia in	{ της της μα	{ parturiunt alia	{ pauca in τίρεια (pag. 23.) in πεις, ut βλυτῆεις scaturationis quasi à βλυτῆρ. Mula in ήειΘ, ια ιον, ut οηήειΘ, ιον, sa- lutaris, salutare, σωτηρία salus à σωτηρ, ῆς.
			{ quædam in ποεία πείον, ut ἰσθεία historia, ἰσθείον argumentum ab ἰσθα, οεγ.
			{ in ήας, ut τερεθμενίας sanctus à τερεθμα, ὀτης in τδς, ut χαμμεντῶς scriba à γράμμα,
			{ ασις.

Localia in ὧν sunt ex Genitivo pl. ut *κλαυθμών locus flentium*, à *κλαυθμός, ὧν*.

E Recto vel Genitivo derivantur multa.

In *ικ*⊕ præcipue ex Recto in *ης* vel ⊕, ut *κριτικός criticus* à *κριτής*, *λογικός rationalis* à *λόγος*; plura ex Genitivo à *μὼν μων*⊕, ut *ἡγεμονικός princeps* ab *ἡγεμὼν μων*⊕; & ab *ωρ*⊕, ut *ῥητορικός rhetoricus* à *ῥήτωρ ωρ*⊕, &c.

Derivativa quæcunque in *ικος*, præposito α, abjiciunt *ικ*, & retrahunt accentum, ut *ἄλογος irrationalis* à *λογικός*. Itaque voces illæ Ciceronis (ad Attic. 8.) *ἀπολιτικώτατος* & *ἀσπατηκώτατ*⊕, & apud Laetium (l. 7. Cleanthes) *ἀφύσικος ineptus*, obtrusa indolis, videntur depravate.

In *ὄσω*⊕, *οσωή*, *ὄσωον* ex Recto in ⊕, ut *γῆθῶσω*⊕ *letus* à *γῆθος*; plura ex Genitivo à *μὼν μων*⊕, ut *μνημόσωή memoria*, *μνημόσωον memoriale*, à *μνήμων*⊕, &c.

In *εις* purum, *ώδης*, *ώτης*, &c. ex Recto, ut *πμήεις honorabilis* à *πμή*, *πματώδης laboriosus* à *πμάτος*, *ἀγγελιώτης nuntius* ab *ἀγγή*⊕ ex Genitivo, ut *φλογέεις flammens* à *φλόξ*⊕, *αἱματώδης sanguinolentus* ab *αἷμα*⊕, &c.

In α, ν, ις, (pag. 22.)

Innumera denique alia diversimodè variata in ⊕ & ον (præcipue purum) juxta has formas: ut *διόμα*⊕ *vinctus*, *κηδεῖς* *chatus*, *αἰμοβαί*⊕ *mutatorius*, *καταλός* *fortis*, *καλός*⊕ *ridiculus*, *αἰσχυντός* *verecundus*, *κορίσκα*⊕ *pulvis*, *τρώπαιον* *trophæum*, *μνημεῖον* *monumentum*, *ῥησιδίων* *dictiuncula*, &c.

† (pag. 22) Participialia

Ex Participiis oriuntur.

1° Absque omni Mutatione, ut *ἀρχων princeps*, *παραστάς* *postis*, *εἰρηρμόν* *fatum*, &c.

2° Mutato

Accentu: ut *δεξιμόν* *receptaculum*, *δράκων* *draco*, &c.

Inflexione: ut *αἶδων*⊕ *ardens*, *κνών* *canis*, *καύσων* *æstus*, *καίων* *stilla*, &c.

Accentu & Inflexione: ut *ἀρηγών* *ἐν*⊕ *auxiliator*, *καίων* *ωνός* *surculus*, *κλύδων* *ων*⊕ *fluctus* &c.

Intermediis etiam literis, ut *ἀνδών* *lascivus*.

Terminatione: *ογγ* in *ις* *paragog.* ut *αἰδομένης* *propulsatrix*; in *τις*, *τις*, ut *ἰδελότης*, *τις*, *voluntarius*, *τις*; *παρογγ* in *ια*, ut *ἰδελία* *substantia*; *προπαρογγ* in *ι*⊕, ut *ἰδελεί*⊕ *voluntarius*.

His adde, *ἀπατέων* *deceptor*, *ἀσμεν*⊕ *gaudens*, *ἀλέξαιτος* *defensorius* à Genitivo *ἀλέξαι*⊕ *artus*, &c.

ADVER.

ADVERBIA.

Primitiva

Οκρυ. Ἀεὶ, δις, ἐγγύς, ἐκός, ἐπεὶ, ἁδῆ, μὰ, μὴ, ναὶ, νῆ, ναι, οἶ, ὀψι, ὀπρὶν, ὀρθρὸν, χαμαὶ, χθές, χρεὶς, ὥς, ὑαί, ἰὲ, &c.

Item postpositiva: γέ, ὅ, ἄρ, μὲν. Poetica, ἄψ, δὺν, δὺν, ἐπὶς, ἡῦ, ἰὲ, ἰὲ, &c. δὴ præposit.

Paroxyt. ἄγαν, ἄλις, ἄμα, ἄνδρ, ἄπαξ, ἄρπ, ἄσπον, ἄχρ, ἔστ, ἔπ, ἔως, ἥδη, ἥνικα, ἥρμα, δάμα, ἴνα, ἱκταρ, λίαν, μάλα, μάττω, μέγχι, μέλις, ὅτε, πάλιν, πάλαι, πέραν, πέρας Poet. ἄγχι, ἄντα, ἄτερ, μίσηφα, νόσφι, ὄρεα, ὄρηα.

Proparoxyt. αὐαῖον, ἔνεα, ἔρυσ.

Circumflexa: αῦ, εῦ, εἰκῆ, οἰεῖ, μῦ, νῶ, οἶ, ῦ, φεῦ, ῶ, ἰῦ, &c. ὦν Ion. Poet. ἦ, αἶ, ἰεῦ, &c.

Antecircumflexa: ἄρα, δέδεα, δέδετε, ἔτα Poet. ἄψα, ἄδαρ, εὔτε, ἦα, ἦμος, ἴρι, πῆλε.

Carentia Accentu: ὤς, τοι, &c.

Poterant ex his quadam aliundè deduci, nisi quod minùs utile fuerit eorum origines curiosius perscrutari.

Particulæ in Compositione præfixæ.

Ἀεὶ, † βυ, ἱε, ζα, λα item δα, λι, (ceteris rariore) adaugent significationem, & retrahunt plerumque accentum; quorum exempla rariora sunt apud Oratores, ut αἰδιδάκρυς valdè lachrymosus, βύπαις grandis puer, λυβερὸς nimium vorax: cætera apud poetas, ut δακρυγὸς valdè cruentus, ἱεραικὸς alta cervicis, ζαδὸς admodum divinus, λιλαίομαι valdè volo. Ἡμὶ significat semi, ut ἡμιθανὴς semimortuus.

† Affertur
Ἐπὶ πο, ut
ἱππογνώμων
qui
magnificè
de se sentit.

Νη & νε (particula poetica) privant, ut νηκερδὴς non lucrosus, νηφος nubes; rarissimè augent, ut νηδυμὸς valdè dulcis, νηχρὸς late fluens.

Particula δυσ, difficultatem seu malignitatem; Adverbium εὐ, significat facilitatem seu benignitatem: ut δυσδύωτος captu difficilis, εὐδύωτος captu facilis; δυσμενὴς malevolus, εὐμενὴς benevolus.

Privativa στεντική, pro ἀνδ; ut στενὸς malus, ἀνγκος innuens; ὄρατος visibilis, ἀόρατος invisibilis.

Particula α est vel Conjunctiva ἀδρῆστικῇ, pro ἄμα; ut ἀκοίτης consors lecti, ab α & κατὰ lectus.

Intensiva ὀπτατικῇ, pro ἄγαν; ut ὀπτενὴς valdè intentus.

Redundans πλεοναστικῇ, ut σάχρ, ἀσαχρ, spica.

Particula

Particula α sæpè adsciscit ν ante Vocale, ut $\alpha\zeta\iota\Theta$ dignus, $\alpha\nu\acute{\alpha}\zeta\iota\Theta$ indignus, &c. ante Consonam, interdum γ vel μ pro ν , ut $\alpha\gamma\nu\acute{\omega}\epsilon\omega$ ignoro, $\alpha\lambda\epsilon\tau\omicron\varsigma$ immortalis; $\epsilon\epsilon$ etiam assumit γ , ut $\epsilon\epsilon\gamma\delta\epsilon\mu\omicron\varsigma$ valdè sonorus: $\alpha\zeta\alpha\gamma$ retinet vel abjicit ν , ut $\alpha\zeta\alpha\nu\nu\iota\Theta$ valdè nivosus, $\alpha\zeta\alpha\chi\lambda\upsilon\tau\omicron\varsigma$ percelebris, $\eta\gamma\acute{\alpha}\delta\iota\Theta$ (η pro α) admodum divinus.

Derivativa

1. Nullà factà Mutatione.

Imperativi Verborum, & Casus Nominum migrant frequenter in Adverbia.

10° Imperativi: $\alpha\gamma\epsilon$, $\epsilon\iota\alpha$, $\epsilon\iota\alpha$, $\alpha\mu\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\iota$, &c.

20° Nomina in Recto vel Obliquo utriusque Numeri:

In Recto; Adjectiva neutralia non raro sunt Adverbia, ut $\delta\epsilon\upsilon$, $\delta\iota\omega\epsilon\kappa\epsilon\iota$, $\acute{\alpha}\epsilon\iota\sigma\alpha$ $\mu\epsilon\iota\zeta\omicron\nu$ duo etiam masculina $\epsilon\upsilon\delta\upsilon\varsigma$, $\iota\delta\upsilon\varsigma$. Substantiva admodum pauca, ut $\eta\mu\epsilon\rho$ Hesiod. $\mu\epsilon\tau\alpha\delta\omicron\varsigma$ Herodot.

In Obliquis; Substantiva vel Adjectiva, præsertim foeminina, Adverbiorum naturam induunt:

In Gen. ut $\epsilon\pi\iota\pi\omicron\lambda\iota\varsigma$, $\delta\acute{\alpha}\lambda\iota\gamma\epsilon$. Dat. ut $\alpha\omega\upsilon\delta\eta$, $\iota\delta\iota\eta$. Accusar. (præposito sæpiùs Articulo), ut $\delta\omega\upsilon\epsilon\alpha\nu$, $\tau\alpha\chi\iota\sigma\tau\omega$.

Adjectivis accenseri possunt Articuli, Pronomina, & Participia, in Casu sæpiùs obliquo; ut $\tau\eta$, $\alpha\upsilon\tau\eta$, $\sigma\omega\epsilon\lambda\acute{\omicron}\nu\eta$, &c.

2. Factà Mutatione.

Oriuntur Derivativa tum ex Adverbiis, tum ex aliis quibuscunque dictionibus.

Mutantur Accentus vel Spiritus: $\alpha\lambda\eta\delta\epsilon\varsigma$, $\epsilon\iota\kappa\omicron\eta$, $\sigma\phi\acute{\omicron}\delta\epsilon\varsigma$, $\delta\iota\gamma\alpha$, $\eta\sigma\upsilon\chi\eta$, $\epsilon\lambda\epsilon\delta\omicron\nu$, Hesiod.

Adduntur in initio

1. Literæ, π , τ , ut $\pi\epsilon$, $\pi\acute{\omicron}\tau\epsilon$, $\pi\eta$, $\pi\acute{\omega}\varsigma$, &c. $\tau\acute{\omega}\varsigma$, $\tau\iota\omega\iota\gamma\epsilon$. Poetæ $\pi\eta\mu\omicron\varsigma$, $\tau\acute{\omicron}\phi\epsilon\varsigma$, &c.

2. Syllabæ; ut $\delta\pi\epsilon$, $\delta\pi\omega\varsigma$, $\delta\pi\omega\iota$, $\delta\pi\omega\iota\gamma\epsilon$, &c.

Huc referri possunt Composita; ut $\epsilon\gamma\epsilon\gamma\gamma\upsilon\varsigma$, $\omega\phi\acute{\omicron}\pi\alpha\lambda\alpha\iota$, $\alpha\gamma\acute{\alpha}\pi\alpha\lambda\iota\nu$, $\tau\alpha\nu\omega$, $\omega\phi\acute{\omicron}\tau\epsilon\iota\tau\alpha$, $\delta\iota\alpha\pi\alpha\nu\tau\omicron\varsigma$, $\chi\epsilon\tau\omicron\pi\eta\nu$, &c.

Variantur Syllabæ in medio: cujusmodi plerique sunt poetica, ut $\epsilon\kappa\eta\eta$ vel $\epsilon\kappa\alpha\iota$ ab $\epsilon\iota\kappa\omicron\eta$ $\pi\eta\mu\omicron\varsigma$ (ab $\epsilon\pi\eta\eta\mu\omicron\varsigma$) $\mu\iota\gamma\eta\omega\delta\alpha$ (à $\mu\epsilon\mu\iota\gamma\eta\omega\delta\alpha$ ||) $\omega\phi\acute{\omicron}\gamma\gamma\upsilon$ (à $\omega\phi\acute{\omicron}$ & $\gamma\gamma\upsilon$) item $\alpha\phi\omicron\omega$ (quali à $\rho\alpha\iota\iota\omega$, per Metath.

In Fine: per Ablationem fiunt nonnulla; ut $\alpha\gamma\epsilon\omega$ ab $\alpha\gamma\epsilon\omega\varsigma$, $\alpha\nu\alpha\mu\iota\zeta$ ab $\alpha\nu\alpha\mu\iota\mu\iota\zeta\alpha\iota$. Per Adjectionem aut Variationem longè frequentissima.

Oxyt. in λ, ut *νυλ, ωρλ*. (pleraque ex Θ facta, Accentu dis-
ut) *αυελ, αλοντι* in π, ut *νεωσι*. in σι, ut *ελλωσι*. crepantia ab
in ελ, ut *πωθυμει*. in δν, ut *δμοδυμαδν* in ξ, ut *his Θ Je-*
οδαξ in δι, ut *αμοιβαδς* in πω, ut *εδελωντω*. *quonibus*
Rariora in δι, ut *δυλαδν* in ξυ, ut *μεταξυ* in κρυ, *formulis*
ut *ανηκρυ* in τς, ut *δατς* in υς, ut *μωσηγς* in *quarendo*
ερν, ut *δηγν*. *sunt in tra-*

Paroxyt. exeuntia in *ωρ, πυ, ποι, πω, τοι*, ut *ωατερ*, *statu accen-*
διπε, αμνητοι, επω, ητοι in λω, ut *βυζλω* in δλω, *tuum.*
ut *αξδλω* in ω, ut *ανω* in *ακς*, ut *επαικς* in *ικα*, ut *αυηκα*.
Paucciora in *ινδλω*, ut *πληνδλω* in *δρα*, ut *ισοδρα* in *δεα*, ut
λαδρα in υ, ut *πλιν* (& *πύγυ P.*) in Θ, ut *πλες* in *ωρ*, ut
νυκτωρ in *ρα* & *ον*, ut *πύρρα* per Metath. & *αρόσω* (à *αρό*) in *ης*,
ut *εξαίονης* (ab *εφαίνω*.) pro quo *εξαίνης* (quod magis poeti-
cum est) per Dialys. & Metath.

Proparoxyt. in *ον*, ut *εωπνον, σήμερον* in ε, ut *εκατέρωτε, επ-*
τοσι P. (mutata etiam litera praecedente in τ, ut) *πιντοτε, ονιοτε*
in *αχα*, ut *πινταχα* in *εξδι*, ut *ενεξδε*. Poetica in *υδς*, ut *αμυδς*
huc refer *ανηκρυς*.

Circumflexa: in *υ, αχυ, αχῃ, αχως*, ut *αγχε, πανταχε, παντα-*
χῃ, πανταχως.

Antecircumflexa: composita ab *αυ* exeuntia in *ις*, ut *αυις, αυ-*
δς ab *ημῃ*, ut *ενημῃ*, &c. item *διτα, ηῖτα, ηῖτες*, &c.

Varii Accentus: in *ως* ex Genit. pl. in *αν*, (servantia accen-
tum primitivi,) ut *ακελως, ηδως* in *δα*, ut *κρυδδα, αναφασδα*
in *αι*, ut *ανδραχς, ατρεμας* in *ις*, ut *αμφις, μδρις* in *η*, ut *επειη*,
πῖνῃ in *οι*, ut *αεμοῖ, οἰκοι*.

Barytone finita in

Δε, γα, δα, || διν, δι, ζε, τε & poet. in *κα, φι*, plerumque se-
quuntur accentum dictionum quibus adduntur, ut *||Significantia*
οικαδε, ευγε, ενδα ||, ανωδιν, οικωδι, Αδωαζε, ερα *δι, ex*
υοσι, αλλοτε, εἰσῆκα, εννησι α praecipue ex neutris *||Sed δινδα.*
in *εα*, (abjecto ε), ut *πῖτα, δκα, αμμιγα*, &c.

Nonnulla sunt dicatalecta, finita plerumque in consonam ante
vocalem, & in vocalem ante consonam.

consonam Ante	εα, interdum εα ετω αχς, μχς (inter- dum αχς ante ε, υς, &c.) Poet. in <i>δε, κε, φι</i>. (<i>οπιδε, εἰσῆκα, υδσφι</i>)	ante vocalem	εα ante aspiratam εχ. ετως, sed ετωι ante u- tramque. αχεις, μχεις. in <i>διν, κεν, φιν</i>, ut <i>οπιδεν</i>, <i>εἰσῆκεν, υδσφιν</i>.
--------------------------	--	-------------------------	---

Legitur ε ante Vocalem, Ιλ. β. v. 392.

Ante

Ante utramque *πίεα*, *ιδύς*, *αἰγέμας* & poet. *μισυγύς*, *μισογύς*.
 ante Consonam frequentius *πίεα*, *ιδύ*, *αἰγέμα*, *μισυγύ*, *μισογύ*.
 Apud poetas sæpè σ finale abjicitur ex *αἰς* ante Consonam, ut
πολλὰς, *ὁσάκις* negligitur etiam σ ante *δεν* vel *δε*, ut *ὀπδιν* ε,
ὀπδιν ε, ab *ὀπς*· *ἐκποδιν*, *ἐκποδιν* ε, ab *ἐκποδς*, &c.

Quædam terminantur in *ι* & *ει*, ut *ἀναιμωτή* & *ἀναιμωτεῖ*.

Adverbia quædam Specialem habent Comparisonem: formant
 enim

Comparat.	{	Paroxyt. in <i>τέρω</i> Antecircumflex in <i>ου</i> præceden te duplici <i>η</i> , <i>ω</i> , <i>λλ</i> .	}	Superlat.	{	Parox. in <i>πίτω</i> , Proparoxyt. in <i>ισα</i> , ut <i>ταχύ</i> , <i>δαήον</i> , <i>δύον</i> , <i>τάχιστα</i> <i>μᾶλα</i> , <i>μᾶλλον</i> , <i>μᾶ λιστα</i> .	}	{	<i>ἄνω</i> , <i>ἀνωτέρω</i> , <i>τάτω</i> , <i>πίεα</i> , <i>αἰτίω</i> , <i>τάτω</i> , <i>πᾶσι</i> , <i>οἰτίω</i> , <i>πᾶτω</i> .

*Pro Varietate significationis Classes Adverbiorum constitui pos
 sunt penè innumera, quarum insigniores brevitatis causâ redoci
 possunt ad duo summa Genera, Qualitatis & Quantitatis.*

QUALITATIS ποιότητος. Primit. ut *εὖ bene*, *καλῶς calce*,
ἰσχυρῶς fortiter, *ἐκπῶ*, *μολύω*, *μὰ* frustra, *ἡρέμα quietè*, *ἐπὶ temerè*.

Derivativa; pleraque orta ex neutris, ut *ὀξυ* acutè, *ἀεστα* optimè,
ὀποῖα qualiter, &c. in *ως*, ut *ἀκριβῶς accuratè*, *παράβολως temerè*,
ἀερόπως firmiter, *πῶς quodammodò*, *ὅπως quoquo modo*: pieraque in
ι (non paragogico,) ut *ἐκοντῖ* (*ἐκον* vel *ἐκον P.*) sponte, *ἐκοντῖ*
sine pulvere, *ἀλεγοποδῖ* suspensò gradu: in *ισι*, ut *ἀνδρσι* viriliter:
 in *ει*, ut *ἀναιμωτεῖ* sine sanguine: in *δεν*, ut *ὁμοθυμαδὸν unanimiter*:
 in *διν*, ut *ἀγδιν* alie: in *τίω*, ut *ἐδελοντίω* ultro: in *ε*, ut *ὀδαξ*
mordicus, *ἀναμῖξ mixtim*: in *δς*, ut *ἀμοιβάδς vicissim*: in *δα*, *δρα*,
α, ex Verbo præcipuè oriunda, ut *κρύβδα occultè*, *ἀναφανδὰ mani
 festo*, *ὑπόδρα* toruè (ab *ὕποδρα*), *κρύφα occultè*, *στῆλα tacitè*.

Innumera item alia incertæ Terminationis, qualia sunt *διωρεῖν*
gratis, *ἡσυχῶ quietè*, *αὐτοποδῖα* pedibus tantum utendo, *ἀεμοῖ* congruen
 ter, *πῶ quodammodò*, *ὅπῃ quoquo modo*: Poet. *ἐλεδν miserabiliter*, *ἄνεω*
mutè.

Composita *ἑξαπιδῖς* data opera, *διακηνῖς* inaniter, *παράβολως*
temerè, *ἐπαυτοφώρῃ* in ipso facto, manifestò, *ἐκποδῖν* è via, *ἐμποδῖν*
impedimento, *ἀντρυγῖ* è re, *ἐμπάλιν*, *ἀνὰ πάλιν* è contrariè, *ἀμύγῃ*,
ἀμύγῃ, *ἀμύγῃ*, *ἀμύγῃ*, *ἀμύγῃ*, *ἀμύγῃ*, *ἀμύγῃ*, *ἀμύγῃ*, *ἀμύγῃ*, *ἀμύγῃ*,
ὀπδινῖν, *ὀπδινποῖς*, *ὀπδινποῖν*, *ὀπδιν*, *ὀπδινποῖς*, *ὀπδινπο
 τῖν*, *ὀπδιν* (vel *ὀπδιν* *εὖ*), *ὀπδιν*, *ὀπδινποῖς quomodocumque*,
utcumque, *ἀβέμας intrepidè*; Poet. *πρόχῃ* in genua, *κατὰ δυνάμιν* pro
virili.

His

His adde formulas propter significationem adverbiales, ὅπῃ ἔν, ὅπῃ ἄν, ὅπῃ ποτε, ὅπως ἄν, ὅπως πότε quomodocunque, ἔσθ' ὅπῃ, ἔστιν ὡς quodammodo, ὅπως ἔτυχε, ἐκ τῆς ἐυδαιμονίας, ἐκ τῆς ἀφροσύνης temere, ὅν τρόπον quomodo, ὅντινα τρόπον. ἔστιν ὅν τρόπον quomodocunque, ἐς τὸ φανερόν, ἐκ τῆς φανερότης, ἐμφανῆς, vel φανερόν, ἐκ τῆς φανερότης vel ἐμφανείας, πρὸς vel εἰς τὴν φανερότητα manifeste, ἐκ τῆς ἀνυπόκριτος, ἔξ ἀποροδοκῆτος inopinato, ἐκ τῆς τυχαίας fortuito, ἐκ τῆς πεδαρρηκῆτος confidenter, ἔξ ἐπιθυμίας sponte, πρὸς ἀγαθόν, πρὸς καλόν, εἰς καλόν, ἐκ καλῶ, πρὸς ἐσθλὸν commode, πρὸς κακὸν incommode, πρὸς τρόπον, κατὰ τρόπον decenter, ὑπὸ τρόπον indecenter, πρὸς ὀργὴν iracunde, ἐκ δικῆς iuste, κατὰ συνείδησιν κατ' ἀκρίβειαν diligenter, παρ' ἀξίας indignè, ἐκ τῆς ἀσυνείδητος serio, πρὸς ἀνῆλθον frustra, πρὸς πόδα congruenter, &c.

Referuntur ad hoc Genus duæ aliæ classes :

Similitudinis ὁμοιώσεως. ὡς ut, interdum sic. Derivat. οἷον, οἷα, οἷως quasi, ut. (interdum sic) ἔτω, ἔπως, ἔτι sic, ὁμοίως similiter. Compos. ὡσπὶ, οἷσιν, ὡσπερ, ὡσπερὶ, ὡσπερ, καὶ ὡς, καὶ ὡς, καὶ ὡς περ, καὶ ὡς περὶ, καὶ ὡς. καὶ ὡς, ὡς δὲ sicut, veluti, ὡσαύτως, τῶς δὲ similiter, ἥ περ, prout, Poet. ἥν τε, ἥν τε, ἥν τε περ sicut, τῶς καὶ hoc modo, ὁμοίως similiter.

Ὡς ἄν, ὡσπερ ἄν, ὡς δὴ, καὶ ὡς περ δὴ, ὡς ἔν, ὡσπερ ἔν, ὡς γυν, ὡς ἔν δὴ, ὡσπερ ἔν δὴ, ὡς ἄν εἰ, ὡσπερ ἄν εἰ, καὶ ὡς περ ἄν εἰ. (rarius conjunctim ὡσπερ, ὡσπερ περ, καὶ ὡς περ περ.) ὡς ἄρα, ὡσπερ ἄρα, ὡς ἀμέλει, ὡσπερ ἀμέλει, ὡς ἄν δηλαδὴ, ὡς ἄν δὴ περ, ὡς ἄν δὴ περ δὴ, &c. quasi, uti, (& in initiis sententiæ) quasi veni, οἷα ὅρ sicut, ἔτω δὴ, κατὰ ταῦτα, ἔφ' ἂν sic pariter.

Causæ αἰτίας. ἔνεκα, χάριν, (Poet. ἔκην) gratis, κατὰ πολλὰ multis de causis.

QUANTITATIS ποσότητος sive Mensuræ μέγεθος. Prim. ἅλως satis, ἄρχει, μέγιστος, usque. Deriv. ἴσον, ἴσα, ἰσότης equaliter, πόσον, πόσῳ, πόσῳ, πόσῳ tantum, ὅσον ὅσῳ, πόσον, πόσῳ quantum, μέγα, πολὺ multum, πολλῶ, & Poet. πολλόν multo.

Μέγιστος ἔ usque, κατὰ πόσον ὅτι ποσὸν aliquanto, ὡς τοσούτων tanto, ὅτι ἴσος (& conjunctim ὁμοίως) ἐπὶ ἴση, ὅτι ἴσως equaliter.

Huic generi subjiciuntur classes omnes sequentes.

Amplificationis ὁμιλίας. Primit. ἄλλοι, ἄλλα, ἄλλοι. valde etiam. Deriv. μέγα, πολὺ, πολλῶ multum, multo, πλεον, μείζω magis, πλεονα plurimum, μακρῶ longè, σφοδρῶ σφοδρῶς, πάνυ valde, ἀκμή ad summum, γενναίως vehementer, ὑπερῶς supra modum, ἐνδραχιδίως, ὁπρὸς, βασιλῶς admodum, ἀρδην, διαμετρεῖς penitus, ἀδην, ὁπρὸς abundè, πανταλῶς, παντοῦθεν, πανταπῶς, in (ante consi.

&c. p. 109.) omnino. Compos. ὑπεράγειν, ὑπερβαίνειν multo magis, παρ-
 πάν omnino. Ionic. μέγαδ' valde. Poet. κλέτα valde, ὄχαδε ἔχοχα
 præcipue, πανευδὴ τοιοῦτο impetu, πάνπαν omnino. Interdum πάλιν fun-
 ditus, ἀντιπερὶ repetitus, ἔμπης vehementer, περὶ πάλιν διαπερὶ repetitus.
 Οὐχ ἵππον, ἔχ' ἵππους, ἔκ' ἐλάκιστα potissimum, ἔδ' ὀλίγη multum,
 πολὺ π' vehementer, ὡς καί, (interdum ἐπεὶ ἐπειδή) ὥς, ὅπ, ὡς ὅπ,
 ὡς οἶντε, ὅσον, ἢ δυνάτον, ὡς δυνάτον, ὅπως, sequente superlativo,
 saltem quoad significationem) quam, perquam, ut ὡς vel ἢ μάλα
 vel μάλιστα, ὥς μάλιστα, ὅπ μάλιστα, ὡς ὅπ μάλιστα, ὡς οἶόν τε μάλ-
 λιστα, ὅσον μάλιστα, ὡς δυνάτον μάλιστα quam maxime, ἢ δυνάτον βέλ-
 τιστα quam optime, ἐπεὶ, ἐπειδή, vel ὅπως τήχιστα quam citissime: ὡς
 ὅσον, ὡς σφόδρα, post quædam positiva, viz. θαυμαστῶς vel θαυμα-
 σὸν, θαυμασίως vel θαυμάσιον, ἀμυχανῶς, ἀμύχανον, ut θαυμασὸν
 ὡς, θαυμασίως ὅσον, ἀμυχανῶς ὡς σφόδρα immane quantitas: ὅπ, ὅσον
 sequente accusativo neutro, ut ὅπ τήχος quam cito, ὅσον δύν' pro
 virili. Πρὸς ὑπερβολὴν, καθ' ὑπερβολὴν, εἰς ὑπερβολὴν, ὑπὲρ ὅν τῶ
 φεισὼν supra modum excellenter, ὡς πολὺ, ὡς τὸ πολὺ, ὡς ὅπ πολὺ,
 τὰ πολλὰ, ὡς τὰ πολλὰ, ἐς τὰ πολλὰ plerumque, μακρῶς τὰ πάντα
 longe omnium, ὅπ πολὺ, εἰς μέγα valde, καὶ πολὺ, πλεον πολὺ, (rarioris
 κατὰ πολὺ, ὅπ πολὺ) ὅπ πλεον (ἐπιπλεον & ὑπεπλεον) ὅπ μάλ-
 λον, ὅκ φεισὼν μάλλον, μάλλον αἰεὶ, πάντ' μάλλον, ὅκ περισσοτέρως
 multo magis, magis magisque, φει πολλὴ magni, φει πλείον, ἐπι-
 πλεον pluris, φει πλείον plurimi, τὸ μὲν σίμπαν, τὸ πλεόναν, εἰς
 ἅπαν, ὅκ παντός, φει παντός, ἀντὶ παντός, καὶ πάντα, εἰς πᾶν, ὅκ
 παντός τρέπε, ὡς τέλ', καὶ μάλα γε emphatico, imprimis, τὸ πλείον, τὰ
 πλεον, ἐπι πλείον (sepius ἐπιπλείον) τὸ μέγιστον, τὰ μέγιστα, εἰς
 μέγιστα, εἰς τὰ μέγιστα, εἰς τὰ μάλιστα, τῶς μάλιστα ὁμοίως, καὶ τὸ μέγ-
 ιστον, καὶ μάλιστα, πολὺ μάλιστα, πάντων μάλιστα, μέγιστον δὲ καὶ ἔχ'
 ἵκιστα ut plurimum, quam maxime, καὶ τὸ ἐνδεχόμενον, ὅκ ἥν' ἐνδεχο-
 μέων, ὡς ὅκ ἥν' ἐνδεχομένων ὡς ὅκ ἥν' ἐνδεχόμενων, ὡς ὅκ ἥν' ἀφορ-
 μῶν, pro virili, quam optime, φει ἀφ' ὅσον ἀβunde, εἰς τὰς ἔχατα sum-
 με, μικρόν τι πρὸς, καὶ πρὸς paulo amplius, ὅκ χειρὶς, φει ἂν ἦν δυ-
 νατὴν, ὅπ δυναμὶς καὶ παρὰ pro virili, πολλὴ vel πολλῶν δὲ, ὅσον καὶ
 ἔδ' ὀλίγη δὲ, ἔδ' ἔγγυς multum abest.

Diminutionis μεωπείας. Prima ἢ α' sensum, χερὸν ferè, μόλις vix,
 καὶ saltem. Derivat. απεδ' ἢ, ὁρῶ, μόλις vix, μικρόν, μικρῶς, μικρῶ,
 ὀλίγη, ὀλίγω parum, paulo, λίγδην, ὀπλίγδην, ὀπλίγδην, ἀπεροδι-
 γῶς, ἀφοσπεμῶς περὶ, persumptorie, ὅσον interdum ferè, ἐλαττον,
 ἐλάσσονι, ἐλαττώνας ἐλαττώνας minus, ἐλάττω, ἐλάττω, &c. minime.
 Poet. μίνυνθα paululum, &c. Comp. ἔν, μίνην, μίνην, ἔνι, μίνι, μίνι
 nedum, μονονέ, μονονέχ, μονονέχ tantum non, ὁμῶν ferè, καὶ δὲ saltem.

Ὅσον

τρίω ἡμέραις, τριω ἡμέραις tum, διαπαντός semper, ἑσπέρως quotidie, πρὸ-
 τεσσα τριbus ante diebus, ἑξ αὐτῆς eodem momento, ἐπιπολύ diu, ἑξα-
 ρῆς, ἀπαρχῆς, καταρχῆς, καταρχῆς ab initio, παρὰ χρόνον ex tempore,
 ἐκ ποδῶν e vestigio, διατάχῃ, διαταχῶν celeriter, &c. Poet. ἐπειδὴ
 postquam, εἰς ὅτε donec, νῦν περ, νῦν δέ, νῦν μὲν, nunc, ἐν δύο διῆσι ei-
 tius.

Καὶ νῦν, νῦν ἀρπ, καὶ δὴ jam jam, ἔπ μὲν, εἰς ἔπ, ἔπ καὶ νῦν, εἰς ἔπ
 καὶ νῦν hucusque, ὅτε τε, ὅτε καὶ quando, ἔσδ' ὅτε, ἔσδ' ἀν, ἔσδ' καὶ donec,
 αὐτίκα τε simulac, αὐτίκα γε μάλα, αὐτίκα δὴ μάλα, ὡς δῶσον
 quamprimum, δὴ τότε, τίτ' ἤδη, τότε δέ, τότε δὲ τότε τότε δὴ καὶ
 tum demum, καὶ δὲ ἀν πότε nunquam, ἔσιν ὅτε vel ὅτε aliquando, καὶ ἀρ-
 χῶν, τὰς καταρχῆς ab initio, ἐν βραχέϊ, πρὸ βραχέϊ, ὀλίγον, χρό-
 νον, ὀλίγον ἐπὶ χρόνον, δι' ὀλίγον, ἔξ ὀλίγου, ἐν ὀλίγου, ἐκ εἰς μα-
 κρὸν breui, ἐν τάχει, καὶ τάχει, εἰς τάχει, ἐκ ποδός, παρὰ πόδα, ὅσον
 ποσὶ, παρὰ ἄσπον celeriter, ἐν vestigio, καὶ ταχίστω quam celerissime, ἔξ καὶ
 ἔξ ὅσον περ, ἀφ' οὗ unde, ex quo, ἐκαστος τῶ χρόνου nunc, μίχρη πόρρω δίω
 ἐκ τῆ παρὰ χρόνον, ἐκ τῆ παρὰ χρόνον, ἔξ ὅσον καὶ, ἐκ τῆ αὐτοχρόνου, ἐκ
 τῆ καὶ, παρὰ χρόνον ex tempore, ὅσον καὶ, ὅσον καὶ, ὅσον καὶ, ὅσον καὶ, ὅσον
 αὐτίκα, ὅσον καὶ ἤδη ῥῆνε jam, ἐκ δὲ τῆ ἰσχυρῆ, ἐκ πολλῶ, πρὸ πολ-
 λῶ jamdiu, ἐκ τῆ ὀπταίῃ longissime, ἐκ τέτῳ, ἐν ὑστέρῳ, καὶ τῶ vel
 τῶ τε, τὰ μὲν τῶ τε, ἐπὶ τέτῳ vel τέτοις, καὶ χρόνον posthac, postea,
 εἰς ὀπταίῃ in posterum, ἀπὸ καὶ, παρὰ καὶ, ἀπὸ καὶ, παρὰ καὶ, ἐπὶ
 in tempore, πρὸς καὶ, πρὸς καὶ, ἀπὸ καὶ, καὶ, ἐπὶ
 καὶ, εἰς δίον, ἐν τῶ δίον in tempore, διὰ τέλος, εἰς τὸ δίον, εἰς
 αἰεὶ semper, καὶ χρόνον, καὶ μακρὸν, κατ' ὀλίγον paulo post, καὶ βραχέϊ,
 παρ' ὀλίγον, κατ' ὀλίγον, κατ' ὀλίγον paulatim, καὶ δὴ γὰρ nondum,
 ἐκ εἰς μακρὸν breui, εἰς τανῦν πρὸς τὸ παρὸν, ἐκ τῶ παρὸν, ἐκ τῶ
 αὐτίκα, παρ' αὐτὸν καὶ καὶ in praesentiarum, εἰς πόδα χρόνον adhuc, τὸ
 καταρχῆς ab initio, σὺν χρόνον tandem, ἐκ τῶ καὶ χρόνον tantillo tem-
 pore, πρὸς βραχέϊ, πρὸς ὀλίγον, ἐπὶ vel ἐκ μακρὸν, ἐκ vel πρὸς ὀλίγον
 parumper, μακρὸν ὅσον ὅσον tantillum, ἐκ καὶ dum, εἰς καὶ, εἰς καὶ, εἰς καὶ
 dum, ἐκ ἀκαρεῖ, ἐκ ἀκαρεῖ τῶ χρόνον (ἀκαρεῖ interdum), ἐκ ἀπὸ, ἐκ
 ἐκ σὺν χρόνον, κατ' αὐτὸ ipso momento, ἐκ ὅσον, ἐκ τέτῳ, ἐκ τῶ, ἐκ
 ἐκ τῶ μεταξὺ interea, καὶ πολλά frequentier, καὶ ὅσον postquam, ἐκ ὅσον
 χρόνον, ἐκ ὅσον, ἐκ ὅσον quamdiu, ἐπὶ τῶ χρόνον, ἐπὶ τῶ χρόνον
 tamdiu, ἐκ ἐκαστος κατ' ἐκαστον, ἐκ ἡμέραν quotidie, καὶ ἡμέραν in-
 terdiu, πρὸ μίας, τῶ προτέρῃ, καὶ πρότερον ἡμέραν pridie, τῇ ὑστε-
 ρείῃ, εἰς καὶ ὑστεραίῃ, καὶ ὑστερὶν ἡμέραν postdie, εἰς τῇ τῇ ἡμέραν
 perendie, ἀπὸ τῶ πρὸ summum diluculo, &c. Poet. ἔσδ' ἐπὶ donec, ἐκ
 διπλὸν diu, τὰ ποδῶν ex vesperi.

Loci πέτυ. Prim. οἱ quo, εἰ, ἵνα ubi, ἐκθε longe, ἐκεῖ illic, ἐγγύς, πῶς
 las prope, πέρασ ultra, ἱκίαις juxta, χαμαὶ humi, διόρυ (Atticé διυεῖν
 huc. Poet. ἀΐ retro, ἀΐα coram, ἀσπον, ἀγχι prope, πῶς procul.
Derivat. ἀμφί, ὅριζ circum, πάντη ἐκείσθι ubique, ἀλλοτε alibi, δημα-
 σία, πανδημαί publice, μεταξὺ inter, πλησίον prope, ἀντικρύ, ἀντι-
 κρύς coram, ἐ regione, ὁπίσω cum compositis ἀ tergo, ἐκποδῶν procul,
 πόρῳ, μακρόν longe, ὅππολῃς (rariùs ὅξεππολῃς) in summitate.
Poet. ἥχῃ qua parte, ἀντίω coram, τίωε illic, μισσηγύς inter, ἀλλοθίς
 alibi, μαζαλωσὶ late. **Compos.** ἐνεγγύς prope, ἐναντί, ἀπέναντι, &c,
 ἀντίπερ, ἀπαντικρύ, ὕς, καταπικρύ, ὕς ἐ regione, ἀμυγῆ, ἀμυγῆ-
 ποι quicunque; εἰ ὅρ, ἐνδᾶπερ ubi, ὅριπε circiter, οἴπε, οἴγε quo, εἴπη,
 εἴποτε sicubi, ἀλλοθίπε, ὁππότε, ὁπερὶποτε, ὁπᾶπερ, ὁπεῦν ubicunque;
 ἀνόπιν, ἑμπάλιν retro, κατόπιν, μετόπιν ἀ tergo, ἀνέκας sursum, ἀμολ-
 γῆ, ὅππεν, ὅππεν, ὅππεν, ὅππεν, ὅππεν, ὅππεν, ὅππεν, ὅππεν, ὅππεν, ὅππεν,
 προποδῶν, ἐκποδῶν obviam. **Poet.** διαμεγίς utrinque, ἀπὸ πρό, ἀπὸ πρὸ-
 δι, ἀπὸ πρὸ δι, -ε procul, ἑμπάλιν prope, ἥχῃ ὅρ ubi.

Pleraque finitis in

δι, οἱ (ex αἰ per sync. & cras.) σι, χῦ. τό, θα, significant in
 loco : ut οἴκοδι οἴκοι domi, Ἰσθμοδι Ἰσθμοῖ in Isthmo, Ἀθή-
 νησι Athenis, ἑκαταχῦ ubique, ἐκπὲ extra, ἐνθα ibi : quædam
 in u, pauciora in χῦ, θον, ut ἀπὲ ibi, ἑδαμῦ nullibi, πανταχῶ
 ubique, ἐνθον intus. Oita ex Dat. scæmin. in η, significant
 potius in via, ut τῇ, ταύτῃ hâc viâ vel ibi.

θεν (De Poet. pag. 109.) de vel à loco, ut ἐργόθεν de calo,
 ἀνωθεν desuper, ἐνθεν, ἐντεῦθεν, ἀπὲθεν inde, δῆπεθεν unde-
 cunque, ὁμόθεν ex propinquo, μακρόθεν ἐ longinquo : sed ἑσω-
 δεν ἐνθθεν intus vel ab intra, ἐγγύθεν prope, κυκλόθεν in
 circuitu, πρὸθεν, ἑμπροσθιν coram, ὁπθεν ἀ tergo.

δι, ζε, σι, ad locum, ut οἴκαδε domum, Ἀθῶαζε Athenas, χα-
 μαῖζε in humum, διόρυζε foras, ἐργόσθι in calum, ἀλλόσθι alias,
 ὁκέσθι illuc, ἑδαμόσθι nusquam, ὁμόσθι in eundem locum. Quæ-
 dam ante δι, θεν, σι habent ω, ut ἐτέρωδι alibi, ἀμφοτέρω-
 δεν utrinque, ἐκτερώσθι utroque.

ω in loco, & ad locum : ut ἀνω supra, sursum, ἑξω infra, deor-
 sum : sic ἐνθάδε ἐνταῦθα, ἐνταυδοῖ hic, huc, ἐκεῖ illic, illuc,
 οἱ quo, ubi, ὅπε, ὅποι ubi, quo, ἀλλοχῶ alibi, alio.

Πῶ δῆτα, ἵνα τε ubi, ὅθεν δῆ, ὅθεν δῆποτ, ὅθεν ἐν undecunque,
 ὅπν δῆ, ὅπε δῆ, ὅπε περ δῆ, ὅπν ποτ, ἔιν ὅπε, ὅπε δῆ εἰ, ὅπε, ὅπν
 (sequente) δῆ πῶχοι vel πῶχη ubicunque, ὅπε ποτ ἐν ubinam, μίχρ
 πόρῳ longe, τῇ χῦ τῇ, διόρυ κακεῖ huc, illuc, διόρυ κακεῖσθι ultro,
 εἰστρογῆ, ἐνθεν ἐκείθεν hinc, illinc, ταύτῃ πη, πη ταύτῃ alicubi,

ἐς χεῖρας, ἐκ χειρὸς *cominus*, εἰς τὴν πύργον *retro*, ἐπὶ πύργῳ *cis*, ἐπὶ δὲ πύργῳ *pro* vel ἐφ' *vel* παρ' *extre*, ἐκ τῆς ἐπὶ δὲ πύργῳ *utrinque*, διὰ πύργου, διὰ μακρῷ *longo intervallo*, διὰ πλείων *longissime*, ἐπὶ τούτῳ *huc*, ἐπ' *ἐνθεν*, πρὸς δὲ δυνάμει, καὶ ὁδὸν *recta*, παρ' *εὐαγγέλιον* *prope*. *Poet.* ἀμφὶ ὅρι *circumcirca*, ἐνθα καὶ ἐνθα, ἀλλὰ καὶ ἀλλὰ *hinc, illinc*, ἀλλὰ καὶ ἀλλὰ *alio atque alio*.

Sub Loco comprehendi possunt tres aliæ classes.

• *Congregandi ἀδελφώσεως*. *Prim.* ἅμα, ὁμῶς *simul*. *Derivat.* in ἑνὸν (ἧσα significant *delectum*), ut *πλεῖνδον* *divites quosque eligendo*: *in* ἑνὸν in ἑνὸν & ἑνὸν, ut *ἀγαλῶν* *gregatim*, *ἀλλὰς ἑνὸν* *comprehensim* in ἑνὸν, ut *πανοικί* *cum tota familia*, *ἀνταρὶ* *cum ipsis viris*: ex *collectivis* *ort.*, ut *ἀδελφώσεως* *confortim*. *Comp.* καὶ ἅμα *universum*. *Poet.* ἀμύττα *una cum* *Ἄλ.* ἀμύττε *simul*.

• *Em* τὸ αὐτὸ *eodem*, αὐτῷ, αὐτῷ καὶ, ἐπὶ καὶ ὁμῶς *simul*.

• *Separandi χειρῶν*. *Prim.* ἀνὰ, ἀπὸ ἀλλήλων, ὅσῳ, ὅσῳ *seorsim*. *Derivat.* μόνον, κατὰ μόνον *solum*, ἰδίᾳ *privatim*, ἀνδράσι *viris*, λαθρὰ *clam*, &c. *Poet.* ἀνὰ δε, ἀπὸ ἀνὰ δε, ἀπὸ δε, ἀπὸ ἀπὸ δε *seorsim*, ἀπὸ δε, ἀνὰ δε, διὰ ἀνὰ δε *divisim*.

• *Ordinis τάξεως*. *Primitiv.* εἰς *deinde*. *Derivat.* ex *Ordinalibus*, ut *πρῶτον*, *πρῶτος* *primo*, *δύττω*, *δύττω* *secundo*, &c. *τέλῳ*, *τελευταίῳ*, ὅλῳ *denique*, μεταστῆναι in *ordines*, αὐτόθεν *ipso statim initio*. *Comp.* ἐπεὶ, μετ' ἐπεὶ, εὐθὺς *deinde*, εἴς (ἀπὸ εἴς *in* *retracto spiritu*: *Stephanus* *vult esse primitivum*: alii *deducunt* ab εἴς *adhaerebo*) εὐθὺς, καὶ εὐθὺς *deinceps*.

• *Τὸ πρῶτον*, ἢ ἀρχῇ *initio*, τὸ τέλος, τέλος δὲ, τόδε τέλος, ὡς τέλος, πρὸς τὸ τέλος, ἐπὶ τέλος, τὸ τελευταίον, τὰ τελευταία (ὡς) *τελευταίον & τελευταία*, τὸ αὐτόλον, ἐπὶ πᾶσι, καὶ λοιπῷ *restrepto*, *denique*, ἐκ δὲ τῶν ἐκ πέτῃ, &c. *secunda tertia*, &c. *αὐτίκα* γέ, αὐτίκα γέ τοι, αὐτίκα δὲ περὶ *ac primum quidem*, αὐτίκα γὰρ *primum* *epith.* ταῦτα καὶ ταῦτα, ταῦτα μὲν δὲ ταῦτα, καὶ ταῦτα μὲν δὲ ταῦτα, καὶ πῶτα μὲν πρὸς ταῦτα, ταῦτα μὲν δὲ τοῖς ταῦτα *hactenus*.

• *Orationis λόγῳ*. *Derivat.* in *ισί* quæ gentis *idioma* *plerumque* *denotant*, ut *Ῥωμαῖσι* *Romane*, *Βαρβαρίσι* *Barbare*, αὐτολεξεί *verbatim*, ἡντὼς *certis verbis*, *nominatim*, ἀρρήτως *insande*, παρρησίᾳ, παρρησιαστικῶς *aperte*, *cum libertate loquendi*: διαρρήδην, ἐπαρρησίᾳ *explicitate*, σιωπῶν, σιωπῶν *breviter*, ἀνωθεν, παρ' ὧθεν *longius*.

• *Διὰ βραχέων*, δι' ὀλίγων, ἐν βραχέων, ἐν βραχέων, ἐν βραχυτάτοις *paucis*, διὰ πλείων, δι' μακροτέρων *prelixius*, μακρὸν ἀνωθεν *longius*,
ὡς

ὡς ἐν ἑλαχίστῳ, αἰεὶ οἷ τε *quam brevissime*, ἐπὶ vel κατ' ἐπιτομὴν, τό-
δε ἔλεον, ὡς ἔλεον, καὶ τὸ ἔλεον, ὡς ὅλεον, καὶ ὅλεον δέ, ὡς δὲ τὸ σωώλεον,
ὡς ἐπίπαν, ἐπὶ κεφαλαιῶν *summation*.

Sub Oratione cadunt Adverbia

Affirmandi καταρτάσεις. *Primit.* ναὶ *ne*, ἢ *ita*: *postposit.* γὰρ δὴ,
μὲν, τοι, ὦν (*Herodot.*) *quidem*. *Derivat.* ἀμὲν *amen*, μέλλειν *ma-*
time, ἀμείλει *certe*, ὁρῶς *recte*, κἀγὼς *bene*, ἀληθές, ἀληθῶς, ὄντως *re-*
vera, ἔτι *ita*, κομὸς, πάντῃ, πάντως *omnino*. *Compos.* ἔγωγε *equi-*
dem, ἀλλὰ δὲ, ἵνα (*antecircumflexum*) ἦτοι, καίτοι *sane*, προφάτω,
παντᾶ πασι, πάνυτοι, πάνυγα, ὑπὸτοι *omnino*, αὐτὸ χρηματίζεσθαι, γε-
μὲν, γὰρ, γὰρ, γάτοι, γατοίπε, μὲν δὲ, μέντοι, μέντοιγα, μὲντοίπε,
τοίνυν, μὲντοίνυν, δῆπερ & *apud Herod.* μένυν *quidem*.

Ἡ γὰρ, ἢ δὴ, ἢ καί, ἢ μὲν, ἢ μὲν, καὶ μὲν, καὶ δὴ, ἢ μὲν, ἦτοι μὲν,
ἦτοι δὴ, ἔτι *certe*, πάντῃ πάντως, πάντῃ μὲν ἔν, πάντῃ μὲν ἔπος,
παντᾶ πασι μὲν ἔν, παντᾶ πασι γὰρ, πάντῃ σφόδρα, καὶ σφόδρα γὰρ, κομι-
δῇ, μὲν ἔν *omnino*, καὶ μάλα (& *postposit.* γὰρ μάλα, δὴ μάλα) *ma-*
xime, ἀλλὰ δὲ καί, ἐ μὲν ἀλλὰ, ἐ μὲν ἀλλὰ καὶ *enim vel maxime*, τὸ
ὄν, πρὸς ἀλήθειαν *revera*, ἐκ ἑδ' ὅπως ἐκ *omnimodo*.

Negandi ἀπορρίσεις. *Primit.* οὐ, ἐκ, ἐχ, μὴ *non*. *Deriv.* ἥμισυ,
ἐλαχίστα *minime*. *Com.* ὅχι, καὶ δὲ *ne*, μήτοι, μήτοιγα, ἔτοι, ἔτοιγα,
ἔφην, ἔκην *non sane*, ὅδα μὴ, μὴδα μὴ, ὅδα μὴ, μὴδα μὴ, ὅδα μὴ, ἔφην
ἔφην, ὅδα μὴ, ὅδα μὴ, μήποτε, ἔποτε, μὴδέποτε, ὅδέποτε, μὴδε-
πόποτε, ὅδεπόποτε, ὅδέποτε, σωματικά *nequaquam*. *Poet.* ἔπ *non*, σρι-
βιλική, &c.

Οὐ δὴτα, ἐ μὲν, ἐ μὲν, ἐ μὲν δὴ, ἐ μὲντοι, ἐ τοίνυν, ἔτοιγα *non*
sane, μὴ ἐ, μὴ ἐκ, ἐ μὲν δὴ ἐ γὰρ, ἐ γὰρ ἔν, ἐ γὰρ ἔν, ἐ μὲν πῶς,
ὅδα ἔν, ὅδα ἔν, ὅδα ἔν, ὅδα ἔν, ὅδα ἔν, ὅδα ἔν, ὅδα ἔν, ὅδα ἔν, ὅδα ἔν, ὅδα ἔν,
ὅδα γὰρ, ὅδα *nequaquam*, μὴδα μὴ, μὴδα μὴ, ὅδα μὴ, ὅδα μὴ, ὅδα μὴ,
ὅδα μὴ, ὅδα ὅπως, ὅδα ὅπως, ἐκ ἑδ' ὅπως, ἐ μὲν γὰρ *nullo pacto*.
Poet. ὅδα, μὴ γὰρ τοι ἐ ἔτε *nequaquam*.

Horandi παρακελεύσεις. *Derivat.* ἄγε, ἴδι, φέρε *age*, ἄγε ἴτε
agite, ἄπαγε *arage*, εἴα εἴα, εὖγε *euge*, διδῶ *adesdum*, διδῶτε *adesse*,
εἴεν *esto*.

Hæc omnia post se adsciscunt δὴ, ut ἄγε δὴ, pleraque ante se
admittunt ἀλλ', ut ἀλλ' ἴτε: item φέρε γὰρ, φέρε τοίνυν, ἄγε νῦν age
vero vel agite, ἀλλὰ δὴ καὶ esto tamen. *Poet.* βάλ' ἴδι *age*, εἴδ' ἄγε
age vno, διδ' ἴδι *adesdum*.

Prohibendi ἀπαγορεύσεις. *Primit.* μὴ, interdum εἰ *ne*.

Compos. μήτοι μήτοιγα, μήποτε *nequaquam*.

Οὐ μὴ γὰρ, μὴ γὰρ γε, μὴ γὰρ δὴ, μὴ δὴτα, ἐ γὰρ δὴ, ἐ γὰρ ἔν, μὴ
τοίποτέ, μὴ ἥμισυ *nequaquam*, ὅχι, ἀλλὰ μήτοι *vide ne, ἀλλ' ὅπως, καὶ*
ἴπας,

ὅπως, ὅρα ὅπως, item ὅπως sequente γε, δὴ, δὲ, ἄρα, τοίνυν. ὡς
ut vide, ac vide; eodem modo usurpatur ἀπὸς apud Poetas. ἦ ἦ,
ὦ ὦ, tace, Aristoph.

Jurandi ὁμώσεως. Primit. ἢ μὴ per, μὴ interdum non per; ἢ μὴ frequentissima 'in jurejurando formula.

Exclamandi ὀκρυνήσεις. Cujusmodi sunt interjectiones omnes. Primit. ὦ o, ὦ oh, ἄ ah, (poet. sæpius sequente ὦν' apud Homēr.) αἰ heu, ἄ ἄ han hau, ἄ ἄ ἄ ha ha he, αἰ αἰ heu heu, ἔ ἔ eben, ὦ ὦ vox olfacientis; βρωῦ vox infantuli poscentis potum, χοῖ vox porcelli; βαβὰι, παπὰι papa, παῖ heu, papa, αἶς quam. Derivat. πῶς quam, ἔα uah, ναὶ uæ, σοῖ σοῖ εὐοῖ euohe, εὐαὶ euan, βαβὰιδε, παπὰιδε papa, πᾶππα, ἄππα vox infantuli compellantis patrem, μὰμπα μὰμπα compellantis matrem, ἄττα, τίττα compellantis superiorem. Compos. οἷμοι, αἰσοῖ heu, ὦ τὸν o amice vel amici.

Optandi ἐρχῆς. Primit. ἐ, ὡς *utinam*. Derivat. εἶδε, εἶν, ὄφθον, ἴδου ὄφθον, εἰσαλε *utinam*, ἔπεον *fores*.

[illegible]

Demonstrandi *δείξαις*. ἴδε (vel ἴδε.) ἰδὲ, *en, ecce*. Poet. ἰὼ *en, ἰὼ* ἰδὲ (vel ἰνιδὲ.) ἰὼ ἴδε (vel ἰνιδε) *ecce*.

Explanendi Διασπρήσεως Primitiv. ἔτι, etiam, διῆτα, ἄτε videlicet. Derivat. ἢ quatenus, πῶτε, etenim, ὅ, nempe. Compos. ἡγῶν, ἥτοι, διῆτα, διῆταθεν, διῆθεν, διηλονόπι διαλαδὴ scilicet, καδὲ, παρὲ, ἐφθ, ἐφῶπι, καδὰ καδοπ quatenus, ὅσοντα, ὅσατα, ὁπόσατα in quantum.

Ἄτε καὶ, ἄτε δὲ, ἀλλ' ἄτε *videlicet*, ἐρ' ὅσον, ἐρ' ὅσα, παρ' ὅσον, καθ' ὅσον, εἰς ὅσον, δι' ὧν, παρὰ τοσούτων, παρὰ τοῦτον, ὅν vel ἐπὶ τούτῳ, ἐπὶ τούτῳ *quatenus*, τῷτ' ἐξ (vel τυτίστ), ἔδει *id est*, φέρε εἰπεῖν *interdum* φέρε, item φέρε εἰπεῖν ἀλλὰ (*initio periodi*) *scilicet*, οἷ δὴ λέγω, τὸ λεγόμενον *verbi gratia*, ἐπ' ὀνόματος *nominativum*.

Dubitandi διὰ πως vel εἰς πως. Primit. ἢ an, ἀρα (præcipue post conditionalem εἰ, ἂν, &c.) Derivat. ἵσως, τίχα, τυχόν fortasse, ὅσον, ὅτενικῶς circiter. Poet. αἰκάν, & si forte.

Τυχόν ἴσως, τὰχ' ἂν vel τὰχα ἂν, τὰχα πη ἴσως πη fortasse, πῶ
 μέγιστα circiter. ἀπὸ αὐτομάτῃ vel παύτομάτῃ, ἀπὸ vel ὅν τῷ αὐτο-
 μάτῃ fortuito, χῆ συγχελεῖν, εἰ τύχοι forsan. Poet. αἰνῶν πως, αἰνέ
 πῶδε en quomodo, en tandem.

Interrogandi ἐρωτήσεως. Primit. ἄρα, μή nunquid? interdum εἰ, καὶ ἂν? Derivat πότερον utrum? τίς qui? Poet. πῶς qua? ποῖ quo?

Adverbia etiam aliarum specierum, & conjunctiones, ubi in
 questionibus adhibentur, interrogativis accenseri debent. μή, η
 (vel η), εἴ, ἔκ, nonne? τί, (rarius ἵπστα) quid ergo? μήν, ἵπ, ἵπ, ἔκ, ἔκ, ἔκ, utrum, quomobrem? ἄν, an? ἄλλοτε nunquid?

ἀλλάτοι, ἔκυν αἰκί, καίτοι, καίτοιγε, γὰρ, γάτοι, γαμῶ, γατοίπε, γέεν, ἐν γε, γέν, μέντοι αἰ νεο, *saltem*, δέγε, δέπε, δέτοι πορρο αἰ-
ισμ.

Μὰ ὦ, μὴ ἔκ, μὴ ἔχί, μὴ ἔχί, ὅπ ἐπειδὴ, ὅπ μὴ quia, ἀλλὰ χί, ἀλλὰ δὴ καί, ἀλλὰ μέντοι αἰκί, ὡ μὴν ἀλλὰ, ὡ μὴν ἀλλὰγε, ὡ μὴν ἀλλ' ὦ, ὡ μὴν τοι ἀλλὰ, ὡ μὴν τοι ἀλλὰγε, ὡ μὴν τοι ἀλλ' ἰσωσγε, ἔκυν ἀλλὰ, ὡ μὴν ἀλλὰ καί, ὡ γὰρ τοι ἀλλὰ νεο, *saltem*, ἢ αν, ἢ γὰρ αν, τὰδ' ἀλλὰ, τὰλλα δέ, ἀλλως ὅ αἰοκί, ὡ γὰρ αν, αἰοκί νεο, ὡ μὴν τοι, ὡ μὴν αν, ὡ μὴν, οὐ μὴν οὐδέ, οὐ μὴν ἔτε, οὐ μὴν ἀλλ' οὐδέ, ἀλλὰ μὴν οὐδέ ἐπιμενεο νεο, πλὴν ἀγὰ, πλὴν καί, ἐπεὶ ὅ νεο, *saltem*, παρ' ὅσον προεργασμ, ἀγὰ sequence γε, αν, γε-
έν, ἔργε, γέν, ἀγ' ἢ, ὅπ ἀγὰ, ἀγὰ μὴν, ἀγὰ νή Δία, νή νή Δί ἀ-
λά, ὡ μὴν, ὡ μὴν γε, μὴν τ' αν, μὴν δὴ, αἰ νεο *saltem*, ἀλλως τε
εἰαν, ἀλλως τε κέν, ἀλλως τε ἔτε, ἀλλως τε ὡ ἐπειδὴ, προεργασμ
νεο.

Causales ἀπολογισμοί Prim. ἵνα, ὡς ut, ἐπεὶ quoniam, γὰρ enim.
Poet. ὅφρα ut. Detiv. ὅπως, ὡς ut, ὅπ quia. Comp. διό διόπερ,
διόπ, καὶ διό quia, propterea quod, εἴπερ quoniam, ἄτε quippe, ὅσως ut,
γάρπε, γάρπε, γάρτοι etenim. Poet. ἐπεὶ, ὅτε quoniam, ὅπ, ὅπυπ
propterea quod, γάρνυ, γάρνυτοι etenim.

Ὅπ δὴ πὰ, διό δὴ, διό καί, ἐν ὡ, ἐφ' ὡ δὴ, ἐφ' ὡ τε, ἐφ' ὡ τω, ἀνθ'
ἔτε, ἀνθ' αν, δι αν, ἐξ αν, ἀφ' αν, ἐφ' αν, ἐν οἷς, ἐφ' οἷς, ἐκ τέτων
propterea quod quia, ἄτε δέ, ἄτε δὲ, ἄτε καί, ἀγ' ἄτε, ἐπειδὴ ἄτε,
οἷα δὲ, ὅπ τοι, ἀγὰ ποτε quippe, καὶ γὰρ, καὶ γὰρ δὴ, καὶ γὰρ καί, καὶ γὰρ τοι,
οὐ γὰρ ἀγὰ, οὐ γὰρ τοι ἀλλὰγε, ἐπεὶ τοι γε, ἢ γὰρ αν etenim, ὡς αν,
ὅπως αν ut, οἷα γε, οἷα δὴ νεο, μέχει πε, ἄχει πε νεο, γὰρ αν,
μὴν γάρ, γὰρ δὴ, γὰρ δὴ πε, γάρ τ' αν. Poet. ὅδ' ὅτε, ὅτε καί, ὅτε καί, τὴ
νεο, καὶ quoniam, δὴ γάρτα etenim.

Conditionales ὡς δεπκοί. Prim. εἰ, εἰδν, αν, ἢν si: interdum ἔπει
sin minus, δε ὅτε si. Comp. εἴγε, εἴπερ, εἰδὲ, εἰδὴπερ, ἢνπερ, καὶ αν si
modo, quod si, εἴπως, ἢνπως si forte, ἔπειν, ἐπειδὴ, ἐπείπερ, ἐπείδὴπερ,
ἐπείτε, ἐπείτοι, ὅτοιγε siquidem, quandoquidem. Poet. εἴκα si, εἴπερ
siquando, ἐπείκα quandoquidem.

Ἄλλ' εἴπερ. εἰ ἀγὰ. εἰ δὴ ἀγὰ, εἴπερ δὴ, εἴπερ γε, εἴπερ ἀγὰ,
ἐπεὶ αν, ἐπεὶ αν, ἢν ὅφ γε si, siquidem, quandoquidem, εἰ δέ, εἰ δὴ ἀγὰ,
καὶ μὴν τοι καὶ αν sin, sin vero, εἰ γὰν si saltem, εἰ οὐ, εἰ δὴ οὐ, εἰ μὴ,
εἰ ὅ μὴ, εἰ ὅ μὴγε, εἰ μὴ πὲρ γε, ἢν μὴ, εἰαν ὅ μὴ, ὅπ μὴ, ὅπ γὰ μὴ,
παρ' ὅσον, ἀγ' ἢ, ἀγ' ὅπ, ἀγ' ἢ ἀπ, ἀγ' εἰ μὴ, πλὴν εἰ, πλὴν εἰ μὴ,
πλὴν εἰαν, ὅπ πλὴν εἰαν μὴ, πλὴν αν, πλὴν αν μὴ, πλὴν ἀγ' ἢ, πλὴν
ἀγ' εἰ, ὅπως εἰ μὴ nisi, sin minus, καίτοι εἰ, καίτοι αν, εἰαν ὅ δὴ, καὶ
εἰ, καὶ μὴν εἰ quod si, ἢ αν, ἢ γὰ αν secum, sin aliter. Poet. εἰ μὴ κα si-
quidem.

Illativæ συλλογιστικοί. Prim. ἄρα, ἔν igitur, Comp. ἄρα γε, τί-
 γάρην, τοιγάρτοι, ἔκην igitur, ἔκην non igitur, τοίνυν & Poet. τοιγάρ,
 τοιγαί, τόδε, item τῶς, τῶς τοι igitur.

* Ἀρα ἔν, & ἄρ' ἔν (rariùs ἔν ἄρα) ὅμως δ' ἔν, ταύτη τοι, δῆτα
 τοίνυν, μὲν δὴ igitur, διὰ τῆτο, διὰ ταῦτα, μὲν ταῦτα proinde.

Adversativæ ἀνταπομαπκοί. Prim. πρ, τοι quattuor. Comp. καὶν,
 κῆν, καίπερ, καίτοι, καί γε, καίτοι γε, ὁμῶς γε, εἰ καί, (rariùs καὶ εἰ)
 καὶ γὰρ εἰ εἰσι, licet.

Καὶν εἰ, ἢν καί, ὅπ μὴ καί, καὶ γὰρ εἰ, rariùs καὶ εἰ εἰσι. Poet. καὶ ἔμ-
 πης quattuor, ἔμπης καίπερ etiamfi.

Redditivæ ἀνταποδοτικοί. Prim. ὅπως, μὴ, & Poet. ἔμπης, ἔμ-
 πας, ἔμπα, ἔμπαν, & Comp. δὴ πε, γε δὴ πε, μὴ τοι, μὴ τοί γε,
 μὴν τοί πε tametsi.

* Ὅμως δέ, ὅμως μὲν ἔν, ὅμως μὲν τοι, ὅμως μὴ, ὅμως δ' ἔν, ὅμως
 καί, πλὴν καί, ὁμῶς δέ, ὁμῶς δὴ καί, ὁμῶς ὅμως, ὁμῶς μὴν, ὁμῶς ἔν
 atamen, tamen.

Expletivæ συμπληρωματικοί. ἄν, ἄρα, ἄρ, ἔα, γε, θῶ, καν, κα, νν,
 νυν, καὶ ποι, πε, πω, τοι, quæ interdum nihil significant, sed ora-
 tionem explent; addunt tamen emphasin quandam & venustatem
 contextui.

Usitatissimæ sunt poetis θῶ, νν & νυν frequentius post impera-
 tivos: ῥα, ἄρ, & ἄρα præcipuè post δ', ὥς, vel articulum post-
 posit. apud Homerum. Affertur etiam ἄρα ex Demosthene post
 ὥς; ex Xenophonte post οἷ, ὁπός, πότε. Apud Oratores
 etiam, γε καὶ, τοι, ποι, πε, πω, πως, præsertim post adverbis,
 interdum γὰρ cum ἔν. τε præcipuè apud Iones, καὶ apud Atticos.

Potentiale διωητικοί sunt, ἄν, & Poet. καν, κα.

Postpositivæ Primit. γάρ, γε, δέ, μὲν, μὴν, ἔν, καὶ, τε, τοι, ἄν, καν,
 κα: compositæ itidem & formulæ ab his incipientes frequen-
 tissimè in oratione postponuntur, ideòque ferè postremum in sin-
 gulis classium ordinibus locum sortiuntur.

Eadem vox propter varietatem significationis spectat ad diver-
 sas classes tum adverbiorum tum conjunctionum: si enim afficiat
 unam dictionem, præcipuè verbum, potiùs adverbium est; si plu-
 res dictiones, clausulam, vel sententiam conjunctio est: viz. μὲν
 quidem, ὥς ut, γὰρ quidem, vero, μὴ δὲ neque, ne, &c.

Loco ultimo addi possunt

Dictiones Correspondentes: adverbis vel conjunctiones, aut
 formulæ ex utrisque conflatae.

Μὲν.

Μέν δέ, *quidem-vero*, τε καὶ *cum-cum*, τε-τε *que-que*, τε-χ, χ, ό, ό, ό, &c. τὸ μὲν πὶ δέ, τὰ μὲν τὰ δέ, τὸ μὲν π. τὸ δέ π. τὸτο μὲν τὸτο δέ, τῇ μὲν. τῇ δέ, ταύτη μὲν-ταύτη δέ, πῇ μὲν πῇ δέ. ἅμα μὲν, ἅμα δέ, ὡς μὲν ὡς δέ, πῶς μὲν πῶς δέ, τότε μὲν-τότε δέ, &c. *variato accentu*, ὅτε μὲν-ὅτε δέ, ποτὲ μὲν-ποτὲ δέ *partim-partim*, *cum-cum*, τότε-ότε vel ὅταν, ἐπειδὴν, ἡνίκα *cum-cum*, ὅτε-τότε, ἐπειδὴν-πάντα, vel πάντως τα *cum-cum*, ὅτε μὲν πάλιν δέ, ἔστιν ὅτε μὲν-ἔστι δ' ὅτε, ὁμοίως ἄλλοις, ὁμοίως-τότε δέ *modo-modo*

Εἰ μὲν-εἰ δέ, (εἰ μὲν κα-εἰ δέ κα. *Poet.*) ἢ-ἢ, εἴτε-εἴτε, ἄντε-ἄντε, ἐάντε-ἐάντε, εἰάντ' ἔν-εἰάντ' ἔν, εἰ μὲν τοι-εἰ μὲν τοι *sive-sive*, εἴτε καὶ εἰ μὴ *sive-sive* non, εἰ μὲν-εἰ ᾧ μὴ *utrum-utrum*, ἔτε-ἔτε, μήτε, μήτε, οὐδέ-οὐδέ, μὴδὲ μὴδὲ *neq-neq*.

Ἐπὶ τῇ ᾧ μὲν-ἐπ' ὁμοίως δέ, ἐπὶ δότερα μὲν ἐπὶ δότερα ᾧ, *citra-ultra*.

Μᾶλλον ἢ *potius quam*, ἄρην vel πρῶτερον-ἢ *prius quam*.

Ἐπει-καὶ *postquam-cum*, ὅτεδ' ἔν vel ἔνδαν-ὅδαν, *inde unde*.

Ὅπου-ὅπου vel ὅνταῦθα, *ubi-ibi*, ἵνα ἔνθα, *ibi-ubi*, ὅπου ἦν, *quoad-quidem-multo magis vel minus*.

Ὡς (vel ὥς, ὡσὶ, ὡσπερ, &c.) ἔπως (*rarius ὡσάπως*) ὡσπερ-ὡσάπως, ὁμοίως vel ἔπως, ὅπως-ἔπως, ὡς vel ἡδῶς καί, ὡς-ὡς (*Poet.*) *ut-sic*, ἔπως, ὁμοίως-ὡσπερ *ita-ut*, παρὰ πλεονάζον ὡσπερ *idem-fere-quod*.

Καίπερ, καίτοι, ἀν καὶ ὁμοίως δέ, εἰ καὶ-ὁμοίως ᾧ *interdum δ' ἔπερ*, εἰ ᾧ καί, ἢ καὶ-ἀλλ' ἔνγε, *quantumvis tamen*, εἰ μὴ-γε δ' ἔπερ *si non-tamen*.

Μὴ (vel ἢ) μόνον ἀλλὰ καὶ non *solum-sed etiam*, μὴ vel οὐχ ἔπ, μὴ vel οὐχ ὅπως *monon-ἀλλὰ καί*, vel ἀλλ' οὐδὲ non-*solum*, non-*sed nec*.

Ἡ ταύτη *quo-εο*, ὅσῳ-τόσῳ *quanto-tanto*, ὅσον vel ὅσονπερ-τόσον vel τόσῳτον *quantum-eatenus*, ἐπὶ τῷ ἰφ' ᾧ vel ἰφ' ᾧ τε, ἐπὶ τῷ τοις-ἐφ' οἷς τε (*sequente καὶ*) *ea lege-ut*, τόσῳτον ἔσον, μέχρι τέτε ὡς *tam-diū-quamdiū*, καὶ ταῦτα (vel καὶ τ' αὐτὸ, ἴσα, ὁμοίως) καὶ *aeque-ac*.

Negligitur quandoque, correspondentis formulæ membrum vel dictio.

PRÆPOSITIONES.

Monosyllabæ sex: ἐν ante consonam, ἐξ ante vocalem *ex*; ἐν in; εἰς ad; πρὸ ante; πρὸς an; σὺν *cum*.

Dissyllabæ duodecim; ἀμφὶ *circum*; ἀνὰ *per*; ἀπὸ *pro*; ἀπὸ *propter*; ἐν in; κατὰ *secundum*; μετὰ *post*; παρὰ *apud*; περὶ *circa*; ὑπὸ *sub*; ὑπὲρ *super*.

Tres sunt *ἀτονοί*, ἐκ vel ἐξ, ἐκ, εἰς: reliquæ *Oxyt*.

Præpositiones inter se compositæ migrant in adverbia; ἐκ παρ' ἐξ, &c.

SYNTAXIS

Dividitur in Concordantiam & Regimen.

Ad utrumque spectat Ordo sive Dispositio Dictionum in Oratione.

Concordantia Triplex.

1. Nominativi & Verbi.

Omnē Verbum Personale, & finitum, habet precedentem Nominativum Substantivi, cum quo concordat numero & personā; ut, *ὁ θεὸς ὠδὶναι μὲν παρτὺρ*; ὁ δὲ αἰ- *Ad Substantivum refertur pronomen Prim.*
δαίμων οἱ δὲ ἐπεὶ ἐς σέβω φησὶν. *Pluriges.*

Cum Verbi 1a. dual. deest, nominativus dualis primæ plurali jungitur; ut *ὡς ἐξελθόντες* nos duo eximus. *Soph.*

Neutrum plurale gaudet verbo singulari; ut *οὐκ ἀρετὰ κακὰ* non bene succedunt mala. *Od. 6.* Jungitur etiam Plurali; ut *δαίμονες* *πεδύοντες*, *Jacob. 19.* Utriusque adjunctum reperitur in eadem sententia; ut *ὅς ἐστι τὰ ἀλλὰ καὶ τὸ*, *ἡ δὲ ἐλέγοντο*. *Aristot.*

Nominativus 12. vel 22. personæ rarissime exprimitur, nisi emphaseos vel distinctionis causa; ut *σύ λέγεις*. *Joh. 18. 39.* *ἐγὼ σπένδω λέγω*, *σύ δὲ κρύπτειν σκεπτεῖς*.

Nominativus 3a. sæpe omittitur in verbis hujusmodi, *λέγεις*, *φασὶ*, *εἰσάδεις*, *φασὶ*, *μυθολογῶσι*; ut *ὡς φασὶ* subaudi *ἀνδρες*. *Plur.*

Tertia persona ὅς vel εἰς sæpissime subauditur, ut *πομφολυγὲς ὁ ἄνθρωπος* *ὁὖ καὶ αὐτὸς κέραις*.

Verbum ultatius claudit sententiam vel membrum. In disponendis dictionibus præcipuè solutæ orationis, cura non levis adhibenda est; ita tamen ut varietas summopere observetur, undè venustior structura, & suavior harmonia consurgat.

2a. Adjectivi & Substantivi.

Adjectivum cum Substantivo concordat Genere, Casu, & Numero; ut *κοινὸς* *Ἑρμῆς* communis Mercurius. *Ad Adjectivum refertur pronomen possessivum, participium*

Adjectivum plurale cujuscunque generis sæpè permutat suum substantivum in genitivum cum articulo; ut *πατέρες καὶ μητέρες* boni parentes. *Isocrat.*

Adjectivum *subaudito* ἀνδρωπος, in masculino genere; *subaudito* γῆμα, in neutro ponitur absolute; ut πολλοὶ λέγουσι. Plal. 4. οὐκ ἔμαθον πολυκαιρανῆ. Ιλ. β. γῆσιμον καὶ αἰ ψάλλειν δρᾶν. Xenoph.

Neutrum etiam, articulo vestitum, exprimitur per substantivum; ut ὁ πατὴρ τὸ συμφέρον, ὁ καὶ τὸ εὐσεβές, ubi emolumentum, ibi religio, Epictet.

Adjectivum Verbo postpositum & concordans cum Substantivo
precedente Verbum, sapissimè Adverbii vicem obtinet; ut *εισε-
λθεις* *ἰσχυρῶς* introibis curriculo. Nazianz. *ἐνὶ ἰσχυρῶς σείξῃς* noſtu
Hesiod.

Adjectivum frequentius præmittitur Substantivo.

In numeralibus mixtis numerus minor majorem saepius præcedit usque ad centenarium, si copula χ intercesserit: ut $\pi\epsilon\acute{\iota}\varsigma$ χ $\tau\epsilon\alpha\tau\epsilon\acute{\alpha}\chi\omicron\nu\tau\alpha$: absque copulâ, vel post centenarium, plerumque minor sequitur majorem; ut $\tau\epsilon\alpha\tau\epsilon\acute{\alpha}\chi\omicron\nu\tau\alpha$ $\pi\epsilon\acute{\iota}\varsigma$, $\epsilon\kappa\alpha\lambda\omicron\nu$ χ $\epsilon\iota\kappa\omicron\sigma\tau\iota$.

3a. Antecedentis & Relativi.

Relativum cum antecedente concordat genere, numero, & persona: quoties nullus Nominativus interfertur in Relativum & Verbum, Relativum erit Verbo Nominativus; ut *maxime* & *similes beatus qui sperat.* Psal. 34. 8.

At in Nominativus Relativo & Verbo interponatur, Relativum
regetur à Verbo, sur ab alia dictione : ut μακάριον τὸ ἐνδοξόν, ἡ
ἐκδοξὸν ὁ δὲυός, ὁ δὲυός, λαός, ὃν ἀγαπᾷς αὐτό. Psalm. 33. 12. *οὐκ ἐστὶν*

Frequenter Relativum & Antecedens in eodem calq ponuntur;
ut ἐμὲν τῶν ἐντολαῶν οὐκ αἶς ἡγάπησιν σφόδρα. Mat. 119. 47.

Pronomen Antecedens saepius refertur; ut λαλει α̅ θ̅ς̅, καὶ ἰσχυρῶς α̅ θ̅ς̅, καὶ οὐκ ἀκρίτως, α̅ μὴ θ̅ς̅. Euangr.

Relativum non ratiō procedit, præcipuè in eodem casu positum:

me staboy in mandalis
tuis qua Oleei

ut ἀπολαύω ἥν ἔχω ἀγαθῶν: vel si antecedens pronomen tertius personæ subintelligatur in verbo; ut ὁς ἀπερίζει ἀμῶν.

Οὗτ' hic, ἐκεῖ ille, ὅσ' ὁ, ἑλίκος quantus, οἷ' qualis, item πόσοι quot, πῶς quotus, ποταπὸς cuius, ποσάπλῆς, ποσάπλάσι' quotuplex, &c. Indefinite hæc sumpta, non raro construuntur more relativorum; ut ἐλεφάντων ἑμερὸν ἡλίχον μόχος, Elephantorum Embryon quantus vitulus. Aristot. χερσὶν οἷ' σοι ἀνδρὶ gratificans viro qualis es Tu. Xenoph.

Exceptiones Concordantiis communes,

Plures Nominativi, Substantiva, vel antecedentia cujuscunque numeri postulant Verbum, Adjectivum vel Relativum plurale; ut σπέρμα καὶ καρπὸς διαφέρουσιν semen & fructus differunt. Aristot.

Quod quidem Verbum cum Nominativo dignioris personæ; Adjectivum cum Substantivo, Relativum cum Antecedente, generis dignioris, consentit: Dignior autem persona prima quàm secunda aut tertia, & secunda quàm tertia; Dignius masculinum genus quàm foemininum aut neutrum, & foemininum quàm neutrum, in vocibus naturam rationalem aut animalem significantibus; in aliis vero dignissimum est neutrum; ut ἐγὼ καὶ σὺ τὰ διχῆμα ποιήσομεν. Xenoph. ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ γυμνοί, Jac. 2. 15. λύπῃ καὶ φόβῳ δάκρυοντα & ψυχῶν. Philo. ὄνυχας καὶ σμάραγδος αὐτὸν φέρουσιν Αἰγύπτιοι. Lucian.

Quandoq; admittitur singulare, quod ad plura licet sit referendum, cum proximior tamen concordat; Verbum numero & personâ; Adjectivum vel Relativum genere & numero; ut ὡς οἱ Πυθαγόρειοι καὶ Πλάτων ἐλεγον. Aristot. ἐπέλασσε φέρον ἀνέμους τε καὶ ὕδωρ. Hom.

Aliquando verbum singulare cum proximior consentit, Adjectivum verò plurale neutrum sequitur consentiens cum utrisque; ut αἱ δωκεῖται καὶ ὁ πλῦτ' διὰ τὴν μὴν εἶναι αἰετῶν. Aristot.

Duo masculina cum neutro, etiamsi significant naturam rationalem, admittunt tamen adjectivum neutrum; ut πνεῦμα εἰς πατέρα καὶ υἱόν, καὶ πνεῦμα ἄγιον, ὁμολογῶν τε ὁμολογῶσα. Nazianz. Inusitatius Mascul. & Foemin. ut ἐπὶ πλείους ποιούμεθα τῶν πατέρων, καὶ θυγατέρων, καὶ μάλιστα δεξιζόμεθα τοῖς εἰς ταῦτα ἐξαμνηστικῶν. Isocr.

Duo foeminina non respuunt foemininum; ut ἀραυτὴς καὶ δευτέρα πρὸς ἀλλήλας ἐναντία. Aristot.

Masculina & Foeminina rem inanimatam significantia quandoq; admittunt masculinum; ut φόβος καὶ ἐλπίς ἀνὰ πτόλις. Lucian.

Cum

Cum duabus de rebus sit sermo, usitatus effertur in Plurali ut *καὶ τοῖς δύο* quod si res naturæ & arte sint binæ, potius in Duali; ut *δύο ποδῶν*.

Duo singularia cum Duali non incongruè nectuntur, ut *δασὺ πῶλον τε ἄρ' εἰς τε καὶ Ἀχλαδ'.* Il. α.

Ἄμφω & δύο cum Plurali sæpius junguntur, ut *ἄμφω ἔξινδον.* Euripid. *δύοι & ὀφθαλμοί.* Aristot.

Verbum inter duos Nominativos, & Relativum inter duo Antecedentia diversorum numerorum positum, cum alterutro convenire potest; ut *ἔστι πολυάνδρω πώτατον ὅτιν Ἀργεῖς.* Phil. πόλεις εἰσὶν ἔς φιλὰς νομίζεις. Lucian.

Verbum, Adjectivum, vel Relativum nonnunquam concordat cum Infinitivo vel clausulâ præcedente: Adjectivum verò & Relativum in Neutro genere ponuntur; ut *ἐνταῦθα καὶ λίοντα ἐκ ἔστιν ἀσφαλῆς.* Eadem referuntur ad plures clausulas, & frequen- tius in numero Plurali.

Aliquando Adjectivum concordat cum Substantivo, Relativum cum Antecedente, quod non exprimitur sed intelligitur in Pro- nomine Possessivo: ut *ἐμὰ σὺ καλοῦμαι* (subaudito ἐμὰ in ἐμὰ) Lucian. *τὸ σὺν μόνῃ δάρμα* (subaudito σὺ in σὺν.) So- phocl. *φύλον ὅρ' ἢ ἐμῆς ἐπεσίδε* *Ὅν μήποτε ὀνοῖτε.* idem.

Interrogativum & ejus Redditivum Casu & Tempore concor- dant; ut *πῶς διαφέρουσιν οἱ πεπρωμένοι καὶ οἱ ἀπρωτοί;* ὅσοι οἱ ζῶντες καὶ τεθνηκότων. Laert. Non observatur Genus aut Num- rus, ut *τί οἱ ἄνθρωποι;* *διοὶ διητοί.* Lucian.

Cum Redditivum sit Pronomen Possessivum, ponitur in casu Nominis à quo regitur: ut *πῶς ὅτιν ὁ λόγος;* ἐμῶς.

Respondetur interdum ad sensum, non ad vocem: ut *πῶς εἰ;* ὁ πῶς Τελαμών. Euripid. præsertim si interrogatio fiat per di- ctionem variæ syntaxeos, ut *δυνάτω καὶ ποίω φασὶ Μέρλαον δυνῶν;* *Οἰκτρότατον.* Euripid. quia dicimus *δυνάτω δύνανται*, vel *δυνάτω.*

Diſtio interrogativa plerumque inchoat sententiam.

Articulus & Pronomen sequuntur Concordantiarum Regulas: utrumque tamen peculiarem habet Usus, Dispositionem & Ele- gantiam.

Articulus.

Articuli Præpositivi Usus est

1° Propter emphasin, sive excellentiam rei; ut *τὸ πνεῦμα τὸ ὁμολ.* i. e. *Spiritus Deus.* Luc. 3. 22. *πνεῦμα ἄγιον,* i. e. *Spiritus sanctus,* Joh. 10. 22. *τὸ ἀγαθὸν summum bonum,* ἀγαθὸν quodvis bonum. Aristot.

2° Propter demonstrationem rei certæ; ut *οἱ μὲν πρῶτοντες ἐν τῇ γῇ, τὸ πνεῦμα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἷμα, καὶ οἱ κτεῖς εἰς τὸ ἐν,* 1 Joh. 5. 8.

3° Prop-

3° Propter expositionem sive distinctionem) tunc crebrius postponitur voci explicandæ; ut *Ἰουδῆς δ βαπτίστης*, Matth. 3. 1.

4° Propter elegantiores texturam vel modulationem suavitatem; ut *ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου* & *κδομον*, ἢ *ἡσας*, 1 Joh. 5. 4. *τοιοῦτος οὗτος οὗτος* τὰς τὰς ἡσας ἀποδοῦναι ἡσας, & τὰς τοῦ παύλων διαβολὰς. Isocrat. victor. *quia vult mundum fides est*

Ad hæc possunt alie rationes, quas utpote magis incertas placuit rejicere. Quinimo de præfigendo vel omittendo Articulo certa via dari possit Regula: Sæpe enim utuntur vel respiciunt Autores pro arbitrio vel euphonia. Non tamen abs re erit sequentes de illis Observationes apponere.

Articulus cujuscunque generis cum Adverbio pro Nomine sumitur in omni casu; ut *τὸ πᾶν* vicinus, Deut. 32. 1. & *πλησίον* vicinum, Matth. 22. 36. Sic *τὸ πᾶν* & *δουλοῦς*, Marc. 5. 1. *ὁ πᾶν* & *ἰσχυρὸς*, Marc. 10. 1. In neutro genere sic positus quandoque adverbialiscit, ut *τὸ πάλαι* olim. Thucyd. *παρὼ* nunc, Act. 27. 22.

Similiter Articulus neuter cum Infinitivo fit Nomen; ut *τὸ ὄρεν* & *ἵκεν* τὸ ἰσχυρὸν, ex aspectu nascitur amor.

Præponitur etiam neuter quaecunque dictioni vel clausule materialiter (quod aiont) sive τεχνικῶς acceptæ; ut *τὸ δὲ* & *ὅτι* Demosth.

Articulus neuter cum Genitivo sequente significat possessionem, proprietatem vel relationem subaudiendo *χρημα*, ἵππον, & πῶλον, vel huiusmodi nomine; ut *τοῦ δὲ* & *καλούμενος* καλούμενος, Matth. 22. 21. i. e. *χρημα*. τὰ τὰ *καρπὸς*, i. e. *ἵππον*, Rom. 8. 5. *τὸ τὸ* & *ὁ* *καρπὸς* λίγος. Lucian. i. e. *ἵππον*. Quandoque ponitur pro solo Substantivo, ut *τὸ δὲ* & *ἐκ* *καρπὸς* pro *ἐκ* *καρπὸς*. Plutarch.

Articulus pluralis (observato genere Nominis proprii) cum Præpositione ἀπὸ, ἐπὶ, καὶ, &c. & Accusativo, accipitur pro ipso Nomine; ut *οἱ ἀπὸ* Κορινθίων, Corinthii. Herodot. *ἐκ* *καρπὸς* τὰς ἐπὶ Μάρθαν & Μαρίας, venerunt ad Martham & Mariam, Joh. 11. 19. τὰ κατ' ἐνχρᾶς preces. Hesiod. 1. 4. Interdum (neglecto genere) significat comitatem, officium, facultatem, sectam, relationem, cum iisdem vel aliis Præpositione & Casu; ut *οἱ ἐπὶ* & *Παύλον*, i. e. socii Pauli, Act. 13. *οἱ ἐπὶ* & *ἡ* *ἀγροῦ* agricola. Xenoph. *οἱ ἐπὶ* & *πόινον*, & τὰς λόγους. Poeta & Oratores. Isocr. *οἱ ἀπὸ* σοφίας, Stoici. Athen. *οἱ ἐπὶ* *αἱμαῖ*, consanguinei. Sophocl. *οἱ ἐπὶ* *Ἀχαιῶν*, socii Achillis. Lucian. *οἱ κατ' ἀγορᾶν*, caudidici. Demosth. *οἱ ἀπὸ* βίμης, concionatores. Plutarch. *οἱ ἀπὸ* *ἡ* *μαθημάτων* vel *ἐν* *ταῖς* *μαθηματικαῖς*, Mathematici. Laert. *οἱ ἀπὸ* vel *ἐκ* *Πλάτωνος*, Platonici. Synei.

Ponitur Articulus præpositivus quandoq; pro subiectivo; ut *τὸ ἔχον* ἀπάντων pro *ὁ ἔχον*. Demosth. *οὐδὲ* *ἐπὶ* *καρπὸς* *τὸ* *οὐ* *λίγος*. Marc.

Quod est omnium / neq; intelligo
facilemum tu Sicis —

Marc. 15. 68. Apud Postas ὅτις pro ὅτις, servatō per omnia Ge-
nora, Casus, & Numeros, ὅτις, ὅτις, ὅτις, &c. ut ὅτις κ' ἀπορ-
κον ὁμοίαν. II. τ ὅτις κραδίη δύμω; τε καλῶς. Od. 3. ὅτις μιν
δρ. II. οὐδ' ὅτις ἔργα τέλει. II. x.

Articulus præpositivus vel subjunctivus pro αὐτῷ; sumitur se-
quente scilicet Α, γ, &c. ut ὁ δ' ἔφη, Matt. 13. 28. ἦ δ' ὁ; dixit ille.
Plat. Item pro αὐτῷ & ἐκείνῳ, præcipue in divisionibus cum μὲν-
δ, δ-δ, &c. ut τὸ μὲν αἶσα, τὸ δ' ὀδάρτα. Aristot. δὲ δ τὸ ποιεῖν,
τὸ δ' αἶ. Demosth. δ, μὲν περὶ, δ, δ μεθύει, 1 Cor. 11. 21. &c. μὲν
κατελπεύει, πρὸς δ, πρὸς δ. Demosth. Interdum pro τίς; interro-
gativus, ut τίς vel ὅς, χρεὶν λέγει; Demosthen. pro τίς; indefinitus,
ut οἷον ὅς χρεὶν λέγει. Lucian. οὐ μὲν, ὅς αἶμα, ἐρηκός. Sophocl.
Τὸ δ' ὅτις δὲ τίς significat partem; ut ὅς χρεὶν τὸ μὲν δν περὶ ἀρ-
κλον, τὸ δ' δν περὶ μισμύειαν. Aristid. ὅς δ τὸ μὲν π ἢ παρὲς; με-
ρίζει, τὸ δ' π ἢ συνίσταται. Plat.

Articulus non raro subinnuit Participium δν, potissimum ante
Præpositionem vel Adverbium; ut ὅς ἐν τοῖς ὑδατοῖς, Matth. 6. 9.
πὺ περὶ μὲν, Matth. 5. 12. τὰ ἀναφύοντα, Coloss. 3. 2.

Omititur sæpissime Articulus ante Interrogativa; ut τίς ποῖος;
&c. Indefinita; ut τίς, ὅποιος, &c. Universalia signa; ut πάν-
τες, &c. Numeralia cardinalia; ut ἄς, δύο, &c. Legitur ta-
men ποῖος cum Articulo; ut ὁ ποῖος μείδης. Demosth. item
Cardinalia, cum referuntur ad id quod præcessit; ut λαβὼν τὸς
πέντε ἀρτους, Luc. 9. 16. ὁ δ' ἄς, Luc. 18. 10. Ante Nomina Propria,
præcipue in Epistolarum inscriptionibus; ut Ἰουλιανῶς Ἀλεξάν-
δρῳ, χαίρειν. Isocrat. in quibus tamen Appellativa desiderant Arti-
culum; ut Δημοδότης τῇ βύλῃ δ τὸ δύμω, χαίρειν. Demosth.
Ante Nomina tum Propria tum Appellativa in Librorum Titulis;
ut ἐπὶ Ἑλλήνων, ἐπὶ νόμων. Laert. Antisth. Pronomina Substantiva
ἡ, &c. Composita ἡμῶν, &c. ut ἐγὼ αἶμα, Joh. 15. 1. ἡμεῖς
ἡμῶν, 2. Cor. 1.

Pronomen ὁ δὲνα semper Articulum postulat; ὁ δὲνα, τὸ δὲ-
να, ὁ δὲνα αἰσχυρῶς. Demosth.

Genitivus post Partitivum exigit Articulum; ut ὁ δὲνα, ὁ δὲνα
πῶν, Joh. 19. 34. crebro etiam post Substantivum regens, ut ὁ δὲνα
δὲνα, Joh. 17. 12. αἰσχυρῶν τῶ νόμου, Luc. 2. 27. Sic Vocari-
us pro Nominativo positus, ut ὁ δὲνα ἐγὼ, Luc. 8. 54. ὁ δὲνα
πρὸς πρὸς. Lucian.

Duo vel plures Articuli diversorum Nominum genere, nume-
ro, vel casu discrepantium, elegantius se immediate consequuntur,
quorum prior ad remotius semper Nomen refertur, ut ὁ δὲνα
12

Θεῷ διηγουμένῳ, Rom. 10. 3. καὶ τὸ ῥήματα συμφέρει λαλοῦ-
μεν, Demosth. Communiter tamen in sacra Scriptura Articulus
adhæret suo Nomini : ut τῷ διηγουμένῳ τῷ Θεῷ, ibid. Rom. 10. 3.
Inepta verò et p- titio est si omnimodo consentiant, ut αἰνῶ τὸ π-
λω; ἐρημωσέως Zonaras.

Parum imitanda etiam dispositio est, si Nominum ordo pertur-
betur: ut *οι υι οὐρανου καὶ οἱ υιου δαδμων*. Theophylact. *οι υι
ουρανου καὶ οἱ υιου δαδμων*. Damascen.

Elegantior Adverbis, Conjunctiones, vel Præpositio cum suo casu interveniunt: ut ὁ μὲν ἦν χηλιδόχης, Act. 23. 22. ἀχέουσα τῆς οὐδὲς ὑμᾶς καὶ ἀπολαύειν, Act. 22. 1. Participium aut Verbum regens, ut ὁ ἐν τῷ ζῆτι ἐπιδιδύμων, Demost. τῷ μόνον ἐρρήνησεν πικρῷ, Arist. Aliquando, postponitur Articulus, ut ἀσφαλιστοὺς βίβλος, ἡ δὲ καὶ ὁ τῷ ἐκιδιδόντων ἡ τῷ παραδιδόντων, Moser.

Collocatur Articulus ante & post Nomen frequentissime: ut
τὰς ἀρχὰς τὰς τροπικὰς. Aristot.

Reperitur ante Nomen in demonstrando, intercedente Δ vel Λ,
ut οΔι ο ἀνθρωπίνος, τῆςδὲ τῆ λέγουσ, καὶ τῆςδὲ τῆ ὕλης. Aristot.

Cum duo Substantiva, alterum vel utrumque Appellativum, proponuntur, vel cum Adjectivum immediate postponitur Substantivo; utriusque vel posteriori sepiissime Articulus additur: ut Ματθαῖος ὁ τελεῖτης, Matth. 10. οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες, Luc. 2. 15. τὸ πνεῦμα τὸ ἁγ. δαπν., Luc. 8. 29. Si Adjectivum præcesserit, Articulus ipsi soli præfigitur: ut τοῖς ἁκαθάρτοις πνεύματι, Luc. 4. 37. quandoque omittitur penitus, ut πνεῦμα ἁγ. δαπν., Marc. 3. 30. ἰδοὺ ἐνέσταται ὁ πνεῦμα ἁγ. δαπν., Luc. 11. 17.

Cum plura sint Substantiva, illud sensu præcedit Verbum cui
 Articulus præfigitur: ut Θεὸς ἦν ὁ λόγος, *formos erat Deus*, Joh. 1.
 πνεῦμα ὁ Θεός, *Deus est spiritus*, Joh. 4. 44. Sic τὸ ἐμὸν οὐκ ἐστὶν, καὶ τὸ
 ἐμὸν ἐμὸν, Joh. 17. 10. At Pronomen Articulum viduum potest loco
 & sensu præire, ut ἐγὼ εἶμι ὁ Θεός, Joh. 14. 6.

Adjectivum postpositum, si non habeat Articulum, dividitur
plerumque à Substantivo, & sequitur Verbum sensu: ut ἄνθρωπος
δικαίος. Aristot. homo est justus. Sin habeat, à Substantivo
non dividitur: ut Πλάτων ἐστὶν ἀγαθός, ille bonus Plato est.

Post αὐτοῖς, ὁκείνων, ὁλθ. αἰῶν, πᾶς, Articulus additur Substantivo sequenti: ut ὅτι αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ, Luc. 13. 31. ὁκείνων τ' αἰῶν, Luc. 20. 18 ὅλθω τ' γλῶ, Act. 17. 11. ἐπι οἱ λόγοι, Luc. 24. 44 πᾶν τὸ σῶμα, Eph. 4. 16. ταιὸ praepositur hisce Adjectivis, ut αὐτὸν τρόπον. Demosth. &c.

Adj. etiva sine Substantivo posita, sæpiſſimè vestiuntur Articulis præc. τὸ ἴδιον, Joh. 1. 11. ἢ τὰς αὐτῶν. Demosth. &c.

Matri causâ apud Poetas Articulus negligitur vel redundat.

Проп

Pronomen.

Genitivus Pronominis possessivi usurpatur quando significatur persona; ut εἰκών σε, imago tui. Herodian. Sic σφός βίαν μου, qd coactionem mei. Sophocl. i. e. me invito.

Quoties possessio, relatio, circumstantia vel actio personæ connotatur, possessio uti licet; ut ἐπὶ σὺ σφίσι καὶ ἐπαύρις, Prov. 3. 5.

Ponitur Genitivus Primitivi loco Possessivi; ut ὁ πατήρ μου, *pater meus* Joh. 15. 1. (rarissimè ἐμῷ, Rom. 1. 22.) adhibetur quandoque Dativus, ut χαίρει μοι ἴσθαρ. 1λ. 4. Frequenter possessiva ἡμετέρας & ὑμέτερας usitata sunt Oratoribus; ut χεῖρ ἡμετέραν νόμον, Act. 24. ἡ ὑμετέρας ἀγάπης, 2 Cor. 8. 8. & in eodem contextu, ἐπὶ ἡμῶν ἀνθρώπων ἡμεῖς, & ἐπὶ ἡμετέρων, &c. Joh. 1. 22. Insuper iatius ἐμὸς, σὺς, σφέτερος, ut ἐπαύρις ἐμοῖς καὶ σοῖς. Athen. εἰς τὴν σφέτερον ἡδὴ διεξερπύσσει. Aristot. ἐμὸς & σὺς passim in SS. ut ἐμοῖς καὶ λόγοις παρεδίδωκε σὺν ἐς, Prov. 5. 1. σφέτερος vix in N. T. occurrat.

Possessivum pro Primitivo rariùs accipitur; ut τὸ ἐμὸν πῶς καὶ τὸ ἐμὸν, pro ἐμῷ. Sophocl.

Pronomina reciproca sunt, ἑαυτῶν vel αὐτῶν, & ἑμαυτῶν, σεαυτῶν vel σαυτῶν; referuntur enim ad personam præcedentis verbi, aut si quando præcesserint, respiciunt casum verbo postpositum; ut Εὐφροσύνη ἀπασφάζεν ἑαυτὴν. Demosthen. ἐκείνης αὐτῷ φίλῃ. Aristot. δεῖται οἱ τὴν νύκτα. Lucian. ἡ δυνάμει ζωῶναι ἑμαυτὴν. Plat. ἰατρὴ, διεδικάσας σεαυτὴν, Luc. 4. 23. τὰ σεαυτῆς ἔργα καὶ μὴς Hom.

ἑὸς, σφέτερος, magis familiaria sunt Poetis; ut ἡ γαμῶνδε ἐκ σφός δώματα. Hom. εἰπνὲς ἰδοῖεν σφέτερος ἐμπρατύντας ἀνεδάρηκα ἄν. Thucyd. ἔον proprie significat quod unus possidet, σφέτερον quod plures.

ἡμετέρας & ὑμέτερας addito Genitivo αὐτῶν, usurpantur reciproce, ut τὰ ἡμετέρας αὐτῶν πράγματα. Demosth. διδάσκει τὰ πῦδας ὑμετέρας αὐτῶν βασιλεῖς. Isocr. Sic σφέτερος, αὐτῶν, ἰδὸς αὐτῶν, ut αἱ μὲν ἀρεταὶ & σφίτερος αὐτῶν φύσις ἐνεργητοῖσι. Isocr. οἱ πάντες τὴν πολιτείαν ἰδὸν αὐτῶν ἡγῶν. Dem. Legitur ἰδὸς σφέτερος αὐτῶν, ut πάλαι ἡγαγόντο μάλλον ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἀνθρώποις, ἢ νῦν ἐπὶ τοῖς ἰδίοις τοῖς σφέτεροις αὐτῶν. Isocrat.

Resolvuntur interdum Composita ἑμαυτῶν, σεαυτῶν, ἑαυτῶν, & pro illis eorum Simplicia adhibentur per omnes casus; ut οἱ δὲ αὐτῶν καὶ τῶν αὐτῶν. Hesiod. πολλοὶ μὲν σφίσι αὐτοῖς πολεμῶσι. Isocr. Trium horum Nominativi, & priorum ἑμαυτῶν, σεαυτῶν casus omnes

duales & plurales à Simplicibus necessariò suppleantur; ut ἡμεῖς αὐτοὶ συναζόμεν. Rom. 8. 23. ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κίναται, 1 Cor. 11. 13.

Simplicia primitiva 1æ. & 2æ. personæ pro reciprocis quandoque offeruntur loco Compositorum: ut ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι. Hom. ἐμὲ γὰρ ἐν ὑμῖν πείθω. Plat. pro ἐμαυτὸν.

Interdum αὐτὸς ponitur reciproce; ut ἐγώμυζε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, pro ἐαυτοῦ, Psalm. 103. ἐπ' αὐτῶν pro ἐφ' ἐαυτῶν. Aristot. præcipue cum nomen aliud 3æ. personæ inciderit inter αὐτὸς & personam verbi; ut ἐρῶν τὴν ἑμὴν κίνησιν ἐπ' αὐτὸν (potius quàm ἐφ' ἐαυτὸν) Nazianz. vel cum αὐτὸς sentiu præcesserit verbum; ut πατέρα μὲν ὁ αὐτοῦ υἱὸς (non ἐαυτοῦ υἱὸς.) E contra profertur ἐαυτοῦ, ἢ vel εἰς pro relativo αὐτὸς, ut ἐπειδὴ ὁ ἐκβάναι τὸ ψυχῶν. Plat. præsertim apud Poetas; ut οἱ ἐκπῶσι δίκην. Il. β'. τὸ δ' ἐδὼν παρὰ τῆνοι ἀλείψω φάσθαλον. Il. ι.

Pronomina quædam sunt trium personarum, αὐτὸς ut αὐτὸς ἐγὼν, κ, η. ἑαυτοῦ in plurali; ut μὴ ποιῶντες ὧν ἐφ' ἐαυτοῖς, 2 Cor. 1. 9. τὸ ἐαυτῶν σωτηρίαν καταργᾷ, Phil. 2. 12. sed in singulari usurpatur pro Genitivo solo, σιαυτοῦ, ἢ ut ἐπεὶ παύσῃς τοῦ ἐαυτοῦ οἴλου. Xenoph.

Συγγενεῖς junctum verbis 1æ. & 2æ. personæ significat nos, vester apud Poetas; ut ἐνὶ πῆλ' οὐσίτερον πατέρ. Hesiod. Συγγενεῖς apud Apollonium significat interdum suus; ut ἀλλὰ Συγγενεῖς πάντες μετέστη. Jüngitur etiam verbo 2æ personæ pro tuus; ut ἀλλὰ εἰς Δῆμον σφωγγεῖσιν ὑπὸ σκῆπτρῳ δαμῶνται idem.

Pauca Affectiva sunt reciproca & trium personarum, ἰδιό, αἰδιό, &c. ut ἰδίῳ ὀφθαλμῷ ἢ καρδίᾳ, Luc. 6. 41. τὸ ἰδίῳ ἢ ἐν ἐρείσῳ, Rom. 7. 32. αἰδιό, ἀγαπήμην, 1 Joh. 3. 23. ἀγαπήσατε. 1 Pet. 1. 22. μισήσατε, Matth. 24. 1.

Αὐτὸς reduntat passim in S. Scripturis; ut κατελάνθ' αὐτῷ ὑπὸ τ' ὄρε, ἠκολούθη' αὐτῷ, Matth. 8. 1. alibi rarius.

Duo cum fuerint Antecedentia, 1us refertur ad propius, 2us ad remotius; ut ἔδειξεν σιαυτὸν καὶ οὐδ' ἄλλον ἔν, ἀλλὰ αὐτὸν δὲ ἐκείνο μὲν γὰρ αὐτὸς, δὲ 3us τὸ τοῦ ἐνὶ μὲν ἔν δὲ 2us. Isocrat. Pari modo Articuli pro iisdem positi, 1us ad remotius, 2us ad propinquius spectat: qui tamen ordo sæpe negligitur.

Regimen Substantivorum.

DUO vel plura Substantiva ad eandem rem spectantia in eodem Casu apponuntur; ut Παῦλος Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, Τιμοθέῳ τέκνῳ. 1 Tim. 1. ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα, Philem. v. 19.

Paulus Apostolus Jesu Nomen
Christi Timotheo filio

Nomen verò Proprium loci, præsertim urbis, post Appellativum suum effertur nonnunquam in Genitivo, ut Ἀθῶναι vel Ἀθῶν πόλις Demosth.

Al quando subintelligitur Substantivum in Possessivo, quocum sequens Substantivum Casu consentit, ut Νεστέρι παρὰ νηὶ Πυλῆϊ βασιλῆϊ. Hom. II. β'.

Genitivus post Substantivum *malum ovum*

Cum duo Substantiva diversæ significationis concurrunt, quod sensu posterius est in Genitivo ponitur, ut κακὸν κόρακος κακὸν οὖν.

Adjectivum in Neutro genere absolute & Substantivè positum Genitivum regit, ut τὸ τῷ Θεῷ εὐμενές, Dei benevolentia. Demosth. εἰς πλέον πῖσιν τῷ δήλοντος, i. e. εἰς πλέον δέλημα. Soph. τὰ τῷ Θεῷ, Matth. 12. nonnunquam in alio Genere, ut τὸ νεκρὸν τῷ Θεῷ Deum mortuum. Lucian. Alex. & Phil.

Sæpius ponitur iste Genitivus vel relativè, ut πᾶς τὸ πύχης. Sophocl. vel possessivè, ut τὸ σῶμα τῶς τῆς Πυλῆϊ, 1 Cor. 7. activè, ut δαδασὸν Ἀργείων φάγω. Euripid. i. e. mortem quam Argivi inferunt. passivè, ut ἡ Πλαταιῶν πολιορκία. Thucyd. i. e. quæ Plataenses cincti erant.

Pro Genitivo interdum usurpatur Adjectivum possessivum, ut δαδὸς καρδία pro δάδν. Theogn.

Genitivus vel Dativus post Substantivum.

Genitivus quandoque in Dativum vertitur, præsertim post Nomen Substantivum Adjectivè acceptum, & significans relationem, affectionem vel contrarietatem, ut κοινανὸς τῷ Σίμωνι, Luc. 5. 10. ut ἀντιόχου τυράννου violentis tyrannæ vel insensissimæ. Herodot.

Genitivus vel Appellativus post Substantivum.

Nomina laudis aut vituperis (Substantivum cum suo Adjectivo) post aliud Substantivum effertur in Genitivo, ut ἀνὴρ μεγάλης ἀρετῆς γυνὴ ἀχαλίνου σώματος. Karnus in Accusativo, ut κόρακα μὴ χερὶν π. χερσίν. Heliodor.

Nomen etiam mensuræ post Substantivum in Genitivo ponitur, ut ἀνδρῶν δυώδεκα πύχων. Herod. addito sæpius Accusativo huiusmodi, βάδος, εὐρεῖ, αὐκοί, πύχος, πλάτος, ὕψος, &c. ut λίθος τὸ μὲν μήκος ποδῶν ἑκατόν Diodor.

Substantivum regens usitatissimè præponitur Substantivo quod regitur, ut ὁ ὕψος τῷ ἀνδρὶ, Matth. 8. 20. Articulis vero utrique præfixis elegantius sequitur regens, ut ὁ ὕψος τῶν ἰσθμῶν, Matth. 13. 55.

Apud Oratores τις, ἕκαστος, ἑσθ, ponuntur post πᾶς, ut πᾶς τις, τὰς ἑκαστος unusquisque, πᾶς ὅστις, πᾶς ἑσθ, quicumque.

filius hominis et filius Regimen
fabri

Regimen Adjectivi. *verum venturum*

Genitivus post Adjectivum.

Adjectiva, quæ desiderium, fugam, curam, negligentiam, contemptum, memoriam, oblivionem, notitiam, ignorantiam, prodigalitatem, parsimoniam, accusationem, damnationem, absolutionem, dignitatem, potentiam, impotentiam, separationem, differentiam, excellentiam, participationem, immunitatem, vacuitatem, privationem denique significant, Genitivum adsciscunt: ut *δυσίρως ἢ ἀφροδίσιον*, Xenoph. *θυγὰς τῆς πατρὸς*, idem. *ἐπιμαλῆς τῶν φίλων*, idem. *ἀμαλῆς τῶν μυσῶν*, Lucian. *ὀλίγους τῶν Ἑλλήνων*, Isocrat. *μύμων φόβου*, Homer. *ἐμμανὲς ἐπιλήσιμων εἰμὶ*, Synes. *ἐμπειροὺς τῶν πολέμων*, Thucyd. *ἀπειροὺς προέξων ὁ νόμος*, Aristot. *ἀπαπὸν ὁ ὕψων*, Athen. *φειδωλὸς τῆς διαπάνης*, Plutar. *κατῆροὺς μομιῆς*, Plat. *κατὰδικος φόβου*, Demosth. *καθαροὺς φόβου*, Plutarch. *ἀξιοῦς ὁράτης τῆς προφῆς*, Matth. 10. 10. *ἔγκρατὺς vel ἀκρατὺς θυμῷ*, Arist. *ἀπὸ κοιτὸς μου*, Lucian. *ἐπὶ τῶν ἀληθῆς*, Plat. *ἔξοχος Ἀργείων* II. γ. *μίστοιοι τῶν Χελσῶν*, Heb. 3. 14. *ἐλαδίστατος ἢ πυρρῶντων*, Demosth. *κίτος νῦν*, Plutarch. *ἐρημὸς συμμάχων*, Xenoph.

Ad Privationem referuntur composita ab α privativo: ut *ἄπειρος παίδων*, Xenoph. *ἄχαλκος ἀσπίδων*, Sophocl. Quædam ex νη, ut *νῆστις βορέας*, Eurip. nisi quæ vi significationis juxta alias regulas alios Casus postulant.

Adjectiva partitiva, item collectiva, indefinita, interrogativa, numeralia, ponderata, comparativa, & superlativa, si particivè accipiuntur, Genitivum gaudent: ut *διὰ τῶν δούλων*, Plat. *ἕκαστος ὑμῶν*, Luc. 13. 15. *τὴς ἡς νομικῶν*, Luc. 11. 45. *τὴς οἰκίας ἀνδρώπων*, 1 Cor. 2. 13. *τῶν πατρῶν*, Luc. 5. *μυριοπλάσια ἀνὰ κατὰ ποιήσων ἀνδρώπων* κακῶς θνεῖν, Aristot. *ὁ ὅς μείζων ὑμῶν*, Matth. 23. 11. *ἐλαχίστος ἡς ἀποστόλων*, 1 Cor. 15. 6.

Similiter significantia comparativè, ut *ὁ δὲνα τῶν δυνάμεων* κρατερός, Aelian. *φραῦς θεϊκῆς*, Apollon. Superlativè, ut *ἐλατὸς ἀνδρῶν*, Od. α. *πάλαυνα παρδίνων*, Eurip. *δία θεῶν*, Homer. aut quoque modo partitivè, ut *μίστος ὑμῶν*, 1 Joh. 26. *ὅςδε ἔχει χάρις μὲν δέου*, And. Hier. *μόνος ἡς ἀνδρώπων*, Demosth. item Articolli, ut *τῶν κακῶν αἱ μὲν ἐφ' ἡμῶν, αἱ δὲ μὴ*. Aristot. *ἡς ἀνδρώπων οἱ εὐφρονέουσιν ἐν δούλοισιν*, Illoc.

Interdum mutatur Genus Partitivi, ut *ὅσον Αἰγυπτίων ληστῆκόν*. Heliod. l. 1.

Permittitur nonnunquam Genitivus omissio Partitivo, ut *ὡς ἐστὶ τῶν αἰχμῶν, μάλλον ὅς ἡς αἰχμῶν*, e. i. πῆ, Demosth.

Ad hunc modum quomodoque adhibetur Genitivus pluralis Adjectivi cum Articulo post Substantivum diversis Casus: ut *ὧν γυναιξί*

γυναιξὶ τῷ ὁποίῳ, & ἀλλὰ οὐδὲν ἢ ἐντελῶν. Heliod. 1. 4. frequentius etiam Numeri diversi, ut ὁ δὲ αὐτὸς ἀνὴρ ἢ ὁποίῳ. Plutarch. οἱ μὲν σοφῶς ἢ καλῶς, Xenoph. Utrobique subauditur Casus Partitivi πρ.

Idem quandoque est Casus Partitivi & Nominis: ut οἱ ἄνδρες ποιοῦσι οἱ μὲν ἀγαθοί, οἱ μὲν ποτεροί, οἱ μὲν ἰσχυροί, αὐτῷ περὶ τοῦτον, Aelian.

Comparativa subaudito ἢ quàm Genitivum possulant: ut ὁρῶντες ὁρῶντες κυνῶν, ὁρῶντες ἰσχυροῦ ἢ λαγῶν, καλοκαὶ καλῶν, τῷ πρὸς τοῦτον, ἀσπληγῶν ἢ ὄντων, ἀσπληγῶν, τῷ γαλῶν, φιλοφρονέοντες ἢ ἀλεγεινῶν, Lucian. *ira cum deus canibus*

Genitivus iste interdum per Ablativum exponi non potest; ut καλῶν ὅταν ἐν τοῖς φίλοις ἢ ὁδοῖς, satius est benefacere amicis quàm alienis. Aristot. Ech. *melius est non videre quem videt*

Positivum, Comparativum, vel Superlativum pro se invicem usurpantur: ut καλὸν τὸ καὶ ζῆν ἢ ζῆν ἀδελφῶν, Menand. i. e. καλῶν. *Te*

μεγαλὴ ἐπὶ τῇ, Matth. 22. 37. i. e. μεγίστη. τῷ περὶ τοῦτον χεῖρες, ἢ γυναικί, Thucyd. χεῖρες, i. e. κακῆς. μέγιστα δυνάμεις τοῖς ἐναντίοις, idem. i. e. δυνάμεις. πάντων χαλπιπώτερον ἀρχὴν ψυχῶν, Nilus. i. e. χαλπιπώτερον. περὶ μὲν ἢ, Joh. 1. 30. i. e. περὶ τοῦτον.

Interdum ἢ copulat duo Comparativa, ut ποικιλοτέρη ἢ ἀλυστοτέρη, Halicarn.

Post Comparativum ponitur quandoque καὶ μὴ πρὸ ἢ, ut βέλτερον ὁψιμαδὴ καλῶς καὶ μὴ ἀμαδῇ, Theocr.

Reponuntur etiam Comparativis vel Superlativis † particulae amplificativæ vel diminutivæ, ut πάντῃ † παρ. 112. πῶλυ ἐλατῶν, Xenoph. πάντῃ πῶλυ σφρονέσας, Plat.

Comparativo adjungitur quandoque μᾶλλον, ut ἵστων μᾶλλον † ἐτίσαι, Thucyd. πολλῶ μᾶλλον χρῆσθαι, Phil. 1. 23.

Superadditur Superlativo Comparativum vel Superlativum, ut μείζονα ἢ μινίστων, Soph. ἔχοντες ἔχοντες καλῶς, idem.

Multa Verbalia præcipuè in ἰκοί & πείθω, quæ affinitatem, aliamque quæ caritatem connotant, in Genitivum feruntur: ut ψυχῆς φυλακτικὸν πινδία, Aristot. εὐχαὶ λυτῆραι δειμάτων, idem. ἡμιλίτῃ τοῦ αὐτοῦ πινδία, Aeschyl. σὺ καὶ φέρεται σὺ καὶ, Bud. λιμῶνες νηῶν ὅροι, Hom. ἐπιστολῶν ἀνδρώπων, idem. ἐπὶ κλοπῇ δολομαίων, Plutarch. ἐπαγῶν μὲν τῷ ἰσχυρῶς, ἀπαγῶν τῷ τῷ λυτῶς, Plat. πολυτελεῖς, vel περὶ τοῦτον δαίμων, Soph. περὶ τοῦτον τῷ καταφρονέοντες, Plat. ὑποπῶν τῷ ἀλώσεως, Euripid.

His adde alia particularia, ut ἀνδρὶς ἰσχυρῶς, ψυχῆς πινδία, Galen. ἰσχυρῶς vel ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς, Plutarch. ἰσχυρῶς μὲν, Soph. εὐσταθῆς ὁμοῖα spe fruetur, τῷ δαίμων, Areth. ὁμοῖα τῷ ματῶν, γάμῳ, Heliod.

Dativus post Adjectiva *generum*

Adjectiva significantia bonitatem, malitiam, commutabilitatem, incommutabilitatem, jucunditatem, displicentiam, decorum, indecorum, facilitatem, difficultatem, amicitiam, inimicitiam, mansuetudinem, aequalitatem, fiduciam, diffidentiam, obedientiam, inobedientiam, aequalitatem, inaequalitatem, manifestationem, obscuritatem, sufficientiam, apparatusum, propinquitatem, Dativum postulant; ut κακὸν ἀνδρὶ τῷ, 1 Cor. 7. 1. κακὸν τῷ ἀνδρὶ τῷ, Rom. 14. 20. ὁφείλημα τοῖς ἀνδράποισι, Tit. 3. 8. ἀλυσιτῆρες ὑμῶν, Heb. 13. 17. ὡς γλυκίαν τῷ λαῷ μου τὴν λόγια σου, Pl. 119. 103. ἀτερπὲς πνι, Thucyd. ἀτερπὲς δὲ τῷ διδασκαλῷ, Aristoph. ἀτερπὲς τοῖς βασιλεῦσιν ἔργον, Herodian. ἰσχυρὰ πάντα θεῷ, Linus. τῷ ἀπειδελῷ πάντα τὰ χελεστά, Plutarch. εἰ τῷ θεῷ εἶλον, Plato. ἐχθρὸς τῇ πόλει, Demosth. ὁφείτω τοῖς περὶ σῶσιν, Herodian. ἀνηλεὲς πᾶσι, Plato. ἠνοχὴν πῶσιν, Il. 2, ἀπιστος καὶ σωτῆρ, Plat. ὁ ἀπειδελὸς λόγος, Aristot. γινώσκον ἀπειδεῖς, Rom. 1. 30. πᾶσι τῷ αὐτῷ ἰσὺν vel ἀνισῶν, Euclid. δὴλον τοῖς μὴ πυροῖς, Lucian. ἀδύνατον τῷ ἀνδραπῶν λόγῳ, Alex. Aphrodit. ἀμετὰ τῇ ἡμέρᾳ ἢ κακίᾳ αὐτῆς, Matth. 6. 34. τοῖς ἀγωνιζομένοις βελομένοις ἐτοιμός, Dem. ὁ ἀπείδελος μανία, Aristot.

Quibuslibet Adjectivis adjungitur Dativus Instrumenti, ut ὁφείτω ζῆρος, Aristot. Dativus etiam Rei vel Personæ ad quam aliquid spectat, ut τοῖς Ἀδωαῖοις τέτρατα, Demosth. ἄξιον τῷ Κυεῖν, Luc. 2. 23. Et cum alio casu, ut ὡς ὑμῶν ἀμείνων τῆς βασιλείας, Julian.

similis hominis

VARII CASUS post Adjectiva.

Genitivus vel Dativus.

Adjectiva quæ significant similitudinem, dissimilitudinem, contrarietatem, proprietatem vel communitatem, Dativum adsciscunt, rarius Genitivum; ut ὅμοιόν τῷ ἀνδρὶ τῷ, Luc. 6. ὅμοιόν τῷ ὑμῶν, Joh. 8. ἀνόμοιός σου vel σε, Aristot. ὁμοῖοι ἀλλήλοισι, Hesiod. ἐναυγὰ τῷ συμφέροντι, Xenoph. ἴδιον εἶλον, Eurip. ἴδιον ἀνδράποισι, Aristot. κοινὸς Ἑλλήνων, Athen. κοινὸν ἅπαν, Plat.

Ejusmodi etiam sunt ἀδελφὰ καὶ εἰρημῶν, Isocr. ἀδελφὰ τέτοισι ἐπιλοσφῆσι, Basil. ἀκόλουθα ἀλλήλων, Xenoph. ταῖς περὶ εἰρημῶσι, Nazianz. σύμμορος τῷ σώματι, Philip 3. σύμμορος τῆς εἰκόνι, Rom. 8. σύσεικα τέτατοις δὲ ἀλλήλων, Aristot. ἐπὶ ἀλλότρῳ καὶ πατρὶδι, Demosth. ἀλλότρῳ καὶ πατρὶδι, idem.

Quædam Adjectiva similitudinis gaudent solo Dativo, præcipuè poetica ἀλίγκῳ ἐνδλίγκῳ, & verbalia εἰκαλῳ ἱκαλῳ, ut ἀλίγκῳ ἀρίστῳ, Il. 2. θεοῖς ἐνδλίγκῳ, Od. 4. εἰκαλῳ αὐγῇ, Il. 2. ἱκαλῳ Διὶ, Il. 2.

Quæ significant reatum regunt Genitivum, rarius Dativum Rei; ut ἠνοχὸς ἐρεουσῆας, Arist. ἠνοχὸς τῇ περὶ σῶσιν, Plut. ἠνοχὸς φωνῆς.

φωτῆς, Lucian. ἐπιδίδωθαι πρῶτα, Chrysost. Αἴτηθαι solum Genitivum, ut αἴτην τοῦ θανάτου, Luc. 23. 22.

Nomen praeii apponitur Adjectivis in Genitivo, quandoque Dativo; ut πάντα ὧρα πλῆτη, Aristot. αὐτῷ νομίσματι ἄνια, idem.

Quae passivè etiam significant, praecipuè Verbalia in τῷ, Dativum desiderant; ut ἡμῖν παρὰ τῷ λαῷ, Aët. 5. 34. πᾶσι ποσεινδὶ μέλαινα, Prov. 6. ἀπασιν ἐκλιπὶς, Thucyd. ἀκυσθὲν καὶ θεῶν ἡμῖν, Isocrat. Interdum Genitivo subaudito ὑπὸ, &c. ut κακῶν δυσάλωτθαι, i. e. ὑπὸ κακῶν, Sophocl. (sic ὁ Θεὸς ἀπείραστος κακῶν, Jac. 1. 13.) ἐλπίσθαι Θεῷ, Thucyd. i. e. κατὰ Θεῷ.

Certa Adjectiva regunt Genitivum vel Dativum, ἐντελεῖαι versatius, πεδῆμαυ μοιγεῖ; ut ἐντελεῖαι τοῖς περὶ γμασιν, Eustath. τὴν τέχνης, Plat. πεδῆμαυ λυαῖ, Epigr. rariùs Gen. βυλῆς, Nonn.

Regentia etiam Dativum, si Substantivè accipiantur, adfiscunt Genitivum; ut ἀστυς proximus, ἀγαπτός dilectus, ἀντιπῶρος adversarius, γυνεῖμος familiaris, δηλήμων nocivus, ἐγγενὴς innatus, ἐναυονδὸς federatus, ὀπτιήδης necessarius, ἐπώνυμος denominatus, ἐχθρὸς inimicus, κλητὸς vocatus, σιώνυμος & ἐμώνυμος cognominis, οἰκεῖος familiaris, πάρεδρος assidens, πολέμιος inimicus, συσχευὴς cognatus, σύζυγος compar, σύμβουλος consiliarius, σύμμαχος auxiliarius, σωεργὸς participi operis, φίλος amicus; ut ἀστυς πατρός, Euripid. ἀγαπητοῦ μου, Philip. 2. 12. πόλις ἀντιπῶρος τῷ Ρώμης, Plutarch. γυνεῖμος πνοῦ, Isocrat. ὄφιν δηλήμονα φωτῶν, Nonn. ἐγγενὴς τῷ γαίῳ, Diodor. ἐναυονδὸς τῷ Ἑλλήνων, Thucyd. ὀπτιήδης Ἀθηνᾶων, idem. ἐπώνυμοι πόλεις βασιλείων, Plutarch. ἐχθρὸς πύσσης διχμοσυνῆς, Aët. 13. 10. κλητὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ, Rom. 1. 6. σιώνυμος Λακεδαιμόνιος, Euripid. ἐμώνυμος τοῦ Θεοῦ, Plutarch. οἰκεῖος τοῦ Ἀλεξάνδρου, Herodian. πάρεδρος τῷ Θεῷ, Aristid. πολέμιος τοῦ δήμου, idem. συγγενὴς Γανυμήδης, Lucian. σύζυγος εἰμὶ τοῦτο, Nonn. σύμβουλος αὐτῷ, Rom. 11. 34. ἀρετὴ ἔργων σύμμαχος, Xenoph. σωεργὸς κοινῷ ἀγαθῷ, idem. φίλος τοῦ Καίσαρος, Joh. 19. 12. Atque alia consimilia, ut γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, Joh. 18. 15. αὐτῷ, Luc. 23. 19. φίλος Θεοῦ, Tim. 1. 11. τῷ διχμοσυνῷ, Rom. 6. 19.

plerumque invidiosa Genit. Dat. vel Accus. mentis inopis

Adjectiva significantia coriam vel inopiam regunt Genitivum; ut μινδὸς φθύν φάνη &c. Rom. 1. 29. (ἐνδὴς φρενῶν) Proverb. 7. 6. Interdum Dativus, raro Accusativus additur post Adjectiva coriae; ut ἀφνειὴ μύλοισι, Hesiod. ἀφθονὸς ὕδασι, Aristot. εὐπορος πᾶσι, Thucyd. πλήρης τραπώταις, idem. πλέσας χρευσί, Plar. πλεῖστος τῷ ἐργασίαις, Hermog. τῷ σοφίαν, Synes. Quandoque post Adjectiva inopiae Dativus; ut ἀπρεὶς τῷ γένει, Thucyd. ἀνδρὶ τῷ βίῳ, Euripid.

Quodvis

Quodvis Adjectivum admittit Dativum significantem causam: ut οἶνος καὶ δύμῳ κατὰ χεῖρας, Heliod. quandoq; etiam Genitivum, subaudito ἔνεκα: ut μακρότερος τῆς νύκτος, Aristoph. & Accusativum, subaudito διὰ: ut δαυμάτος καὶ εὐσεβείαν, Steph.

Plurima Nomina usitatius post se habent Accusativum, præcipue Substantivi significantis formam, modum, patriam, gentem, nomen, artem, objectum, mensuram, numerum, partem vel membrum, subaudita Præpositione κατὰ, διὰ, ἐν, &c. ut Ἰουλιῷ Ἰουναῖος Plutarch. πατριᾷ καὶ τῷ ὄντι, Isocr. πατρίδα Ῥωμαῖος, Ἀσπὶς μὲν τὸ ἦθος, Herodot. γυναικαὶ ὄνομα Κερασίνην, Herodian. καὶ τῷ Ἰωάννῃ καὶ τῷ Παύλῳ, Lucian. πόταμος τὸ εὖρος πλεθρίαιος, Xen. καὶ αἰεθμὸν ὡσεὶ πεντακισχίλιοι, Joh. 6. 10. τυφλὸς τὰ ὄτα, Sophocl. τὸ σῶμα φιλόπορος, Isocrat. Interdum Dativum, ut ὁμοῦ καὶ ἡδονῇ, Plato. Ἀλεξανδρῶς τῷ Ἰωάννῃ, Aët. 18. 24. ὄνοματι Τιμόθεος, Aët. 16. 1. ἡμέρα δὲ πλεθρὸν τῷ πλάτει, Diodor. χροαῖς μέλανες, idem. πολλοὶ αἰεθμῶ, &c. Rarius Genitivum, ut αὐδάδης, φρεσῶν, Æschyl. Similiter Substantiva quandoque construuntur: ut πατὴρ σοὶ καὶ ἡλικίαν, μάλλον ὅτι καὶ εὐνοίαν, Heliodor. 1. 4. &c.

Τὸ μέγεθος vel τὸ πλῆθος eleganter adjungitur vocibus quantitatē significantibus: ut πηλικύτης τὸ μέγεθος, Lucian. ὅσον ἔργον τὸ μέγεθος, Isocr. τοσούτων τὸ πλῆθος συμφοραῖ, idem.

Idem Adjectivum pro diversâ significatione diversos Casus postulat juxta diversas Regulas; multa propter privativam vel affirmativam significationem regunt Genitivum, propter passivam verò Dativum: ut αἰδέατος, non videns G. γυναικὸς, Heliodor. invisibilis D. ἄλλοις, Lucian. ἄπορος, indigus G. πάντων, Lucian. impervius D. δάσους ἄπορος τῷ στρατῷ, Herodot. ἀπίεστος, imperitus G. ὕβρεως, Chrysost. intentatus D. ut ἔστιν ἀπίεστος τέτοις, Demosth. Sic ἐπιμελὴς φίλων, Xenoph. ἐπιμελὴς τῷ Δαρείῳ, Polyb. atque his similia.

Multa etiam alia ob diversas significationes: ut διάφορος, excellens G. διάφορος ἑτέρων, Plat. dissidens D. ἀσέβητος, Xenoph. vel propter alias rationes: ut ἐπιστήμων, peritus καὶ λαμπρὸς, Plat. G. post Adjectiva notitiæ (p. 134.) τὰ θεωρήκοντα, Xen. Accus. objecti supra, αἰδῶ δὲ ὑπὸ ἀγαθῷ ἀνδρί. Hom. Dat. post Adject. commodi (p. 134.) βολῶ ἀγαθὸς, Il. 9. Accusat. modi supra, ἀγαθὸς καὶ ἰερεὺς νόσῃ. Theoph. subaudi κατὰ. Plures etiam Casus diversæ rationis simul apponi possunt: ut ὅμοιοι, ὁμοῦ καὶ λίσσῃ, Revel. 4. 3.

Derivativa innumera regunt Casus Verborum & Adverbiorum unde profluunt, de quibus posthac.

Comparativa, nisi partitivè posita vel subaudito ἢ Superlativa etiam, nisi partitivè accepta, regunt Casus Positivorum suorum:

ut δολιχότεροι τῷ ἐχθρῷ, Basil. τῷ βυλάσαντῃ κακίῃ, Heliod. χρημάτων ἀδωρότατοι, Thucyd. οἵ τε ἀξιώτεροι ἢ φθόνη, idem.

Adjectivum compositum quandoque regit Casum simplicis inclusi: ut λυσιμελής πάντων τε θεῶν, &c. Heliod. i. e. λυών μελέτας vel μέλη θεῶν. πόλις ἰδίῃ δῆμον πολυάνδρωπον, Herodian.

Usurpantur non raro Adjectiva priorum quarumcunque classium sine ullo Casu: ut ἐκ ἡζ' ἀξιοί, Matth. 22. 8. εἰσὶ γὰρ ἀνωφύγῃς, Tit. 3. 10.

Casus regi potest à casu: qui aliundè regitur; similis etiam à simili, si varietur Genus aut Numerus, aut saltem Terminatio: ut ὁμολλέειν ἐν τῇ πολιτῶν τ' χάρις, Luc. 15. 15. διὰ ἀποάσχησιν ἑλπίς Θεῷ ἡμῶν, Luc. 1. 78.

Regimen Nominum cum Præpositionibus.

Interdum Nomina regunt Casus interventu Præpositionum:

1°. Substantiva.

Genitivus posterioris Substantivi admittit Præpositionem παρ', ἐκ, &c. ut ἡ παρ' ἡς θεῶν εὐνοία, Demosth. ἡ ἐκ ἡς θεῶν οἰκονομία, Heliodor. l. 4. ἡ παρ' ἀγγέλων γνῶσις, ibid.

Variatur per sequentes, ἐν, παρ', &c. cum Dat. ut ἡ ἐν τοῖς κινδύοις κοινώνια, Demosth. i. e. κινδυνίων. (sic ἀδάκονος ἐν Κυρίῳ. i. e. Κυρίῳ, Ephes. 6.) ἡ παρ' τοῖς πλείστοις ἀγνοία μέμνη κακία, Demosth. i. e. ἡ πλείστον.

Κατὰ, παρ', παρ', &c. cum Acc. ut λεϊότης κατὰ τὰς ὁρμὰς, Aristot. i. e. τῶν ὁρμῶν. τὰ παρ' ψυχῇ ἀγαθὰ κυριώτατα, idem. i. e. ψυχῆς, ἐκ ἀσφαλείας αἱ πόδες πρεσβύτης ὁμιλίας, Illocr. i. e. πρεσβύτων.

Non raro Genitivus iste subintelligit Præpositionem ὑπὸ, ὑπὸ, κατὰ, παρ', &c. ut πένθος δαιμόνων ἔχω, Eurip. i. e. ὑπὸ δαιμόνων; ἡ καταπονητῶν ἀλῶσις, Heliod. i. e. ὑπὸ καταπονητῶν. Οὐδὲς γυναικὸς εἰς μακ' ἐξέστηκέν πε κακίῃς, Eurip. i. e. κατὰ γυναικός. διὰ τὴν φίλων ὀργισίαν, idem. i. e. ὑπὸ τῶν φίλων. (sic στήματα Ἰησοῦ, Gal. 6. i. e. ὑπὸ Ἰησοῦ.) τέτρα ἀνταγωνισίῃς, Demosth. i. e. παρ' τέτρα.

Quandoque ponitur pro alio casu cum Præpositione: ut πίστις Ἰησοῦ, Gal. 3. 22. i. e. εἰς Ἰησοῦν. ἐν τῇ προσηχῇ τῷ Θεῷ, Luc. 6. 12. i. e. πρὸς τὸ Θεόν. sic ἐκείνης ἡμῶν ἐποιήσαντο, Illocrat. Paneg. i. e. πρὸς ἡμᾶς.

Nomen Mensuræ vel Spatii ponitur cum ὑπὸ in Gen. cum εἰς, ἐπὶ, κατὰ in Acc. ut καταπραπείδωξ' ἀγγέλων ἀπὸ σαδίων τειῶν, Diodor. l. 19. σκυρὸς κατὰ εἰς εὐχῆς τειῶν πηχίων, Eurip. τὰ τελευχῆς κατὰ πλεον ἐπὶ δέκα σαδίας, Diodor. l. 17. φοινίκων καρποὶ κατὰ τὸ μέγεθος ἐξ ἀκτύλων ὄντες, Diodor. l. 2.

2° Adjectiva.

Insigniores quædam omittuntur classes Adjectivorum & Præpositiones, quoniam exempla ex probatis Autoribus deprompta ad manum non erant.

Adjectiva quæ communiter postulant Genitivum adsciscunt varias Præpositiones cum variis Casibus, præcipue ὑπὸ, ἐν, &c. Significantia Desiderium; ut φιλόπμος ἐπ' ἀρετῇ, Plat. Fugam; ut θυγάς γίνομαι ὑπὸ τύτῃ, Plat. θυγάς ἐν πόλει, Thucyd. Curam; ut φερτυκὸς ἐπὶ τῷ ἔργῳ, Theophr. Negligentiam; ut αἰμαλὴ ἐπὶ αὐτῶν, Isocrat. Notitiam; ut διηδὸς ἐπὶ ταῦτα, Plutarch. περὶ ταῦτα, Isocrat. εἰς ταῦτα, Aristoph. ἐν τοῖς πολέμοις, Plutarch.

Ignorantiam; ut ἐπὶ τὸ δίκαιον ἀγνοῦμεν, Plat.

Parsoniam; ut γλιχρὲς τὸ ἐπὶ τὰς θυγάς, Lucian. φουδωλὲς ἐν δαπάναις, Plutarch.

Damnationem; ut κατὰ κρὶν ἐπὶ δαπάνῃ, Steph.

Absolutionem; ut ἀδῶ ἐπὶ τῇ αἰμαλῇ, Matth. 27. 24. ἀναλ- πτὸς περὶ τοῖς σπαιώταις, Xen. ἀνέπληκτος εἰς πονηρίαν, Phalar.

Dignitatem; ut ἀξίος περὶ τῷ δαίαν, Rom. 8. 18. περὶ τῷ δαίαν, Plat.

Potentiam; ut αὐτοκράτορες ὄντες ὑπὸ τῷ πόλει, Thucyd. δυνά- τοις ἐν λόγῳ, Luc. 24. 19.

Impotentiam; ut ἀκράτης ἐπὶ τὰς ἰδονάς, Aristot. ἀδινῆς περὶ Μάδ'ος, Xenoph.

Separationem; ut ἀπὸ κοίτης περὶ Πέας, Lucian.

Differentiam; ut ἄλλος παρ' ἐμὲ, vel ἀπὸ ἐμῆς, Sophocl.

Excellentiam; ut ἐνδοξος εἰς τὰς πολέμους, Xenoph. φειδῶς ἐπὶ φιλοσοφίαν, Aristot. ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ Plutarch.

Participationem; ut ἐπὶ τῇ καθεστώτων κοινωνίᾳ, Herodian.

Immunitatem; ut ἐκδοθεὶς ὑπὸ τῷ βαρβάρῳ, Steph.

Privationem; ut ἀγνή ὑπὸ ἀνδρὸς σωμασίας, Demost. ἀπαθὴς ὑπὸ τῷ παρὲντων, Plutarch. ἀφοβος ἐπὶ τῷ μάλλοντος, idem.

Partitivum admittit Præpositiones ἐν, ἀπὸ, ἐπὶ, περὶ, &c. ante Genitivum; ut πῶς ἐν ὑμῶν, Joh. 8. ὅλῳις ὑπὸ πολλῶν, Thuc. ὅτι γυναικῶν ἀδελωτάτη, Liban. ὅτι περὶ ὑμῶν πᾶντα, Heliodor. 1. 1. κρατερός ἐπὶ πάντων, Homer. Item ἐν, &c. apud Poetas &c. cum D. ut περὶ τοῖς ἐν πονηταῖς, Rhen. ἑκάστος ἐν τοῖς κακοῖς, Cruf. &c. πᾶσιν ἀτιμωτάτη, Plutarch.

Numerationis præponuntur περὶ, εἰς, &c. αὐτοῖς, &c. cum Accus. ut Βέντης, &c. Ζητήτης, εἰκον περὶ ἑνα μόνον ὀρθαλμῶν, Scholiastes

Æschyl.

Æschyl. ἰππίας εἰς δαταμυγλίης, Xenoph. ἀδρονδίνης καὶ διακο-
σίνης, Dioscor. ἐπὶ ἀμφὶ ἐννυήκοντα, Lucian. Item σὺν in composi-
tione, ut σὺνδύο ἡμῶν τετάρχει, Diodor. τετάρχει σικανικῶν δακ-
τῶν, Demosth.

Inter minorem Numerum & majorem sequentem intercedunt
πρὸς. ὅτι, &c. Iocō Copula καὶ, ut παῖδα τετάρκοντα πρὸς τοῖς ἰκα-
τόν, Xenoph. ὅτι καὶ ὅτι τοῖς ἐννυήκοντα ἐπὶ βεβίωκα, Lucian.

Post Comparativum ponitur quandoque Præpositio πρὸς &c.
cum Gen. ὅτι, πρὸς, ὅτι, &c. cum Acc. omisso ἢ, ut τριαντὶς
πρὸς ἑλδ. δεινὸς ἀσπαστέρος, Herodot. I. 1. (i. e.) ἑλδ. δεινὸς. παλαιο-
νος δόξης πρὸς Μωσὶν ἢ ἑλδ. Heb. 3. 3. (i. e.) Μωσίου, ὑπερ-
πάλαι πρὸς ἀρετῶν, Thucyd. (i. e.) τῆς ἀρετῆς, ἐροισμώτερος
ὅτι καὶ ὅτι τῶν φανός, Luc. 16. 8. (i. e.) ὅτι ὅτι. Post Positivum
idem, ut σοφός ὅτι ὅτι Πρωτῆα, Dion. (i. e.) σοφώτερος τῶν Πρω-
τῶν.

Interdum post ἢ & Comparativum eleganter additur Præpositio
καὶ, εἰς, πρὸς, &c. cum Acc. ut μείζον φορητόν ἢ καὶ ἰαυτὸν, Dem.
μακρότερον ἢ εἰς ὅσον τοῖς νῦν συμφορῶν ἀπὸ ἀδύ, Thucyd. ἐνδύ-
στος ἑλδ. πρὸς, ἢ πρὸς ὅτι ὅτι, idem.

Legitur particula comparativa ἢ pro ὅτι, sequente Accusativo;
ut Ἀλγεσύνες ἐρῶν ἢ πάντα χεῖματα, Heliodor. I. 4.

Verbalia in ἰχθὺς, &c. (pag. 135.) adsciscunt πρὸς, &c. cum
Acc. ut ἀνὰ κρητὸν λίθοι πρὸς ὁμόνοια, Plutarch. ἀκλινὰ πρὸς
ὁρὸς ὑπορροαί γινεῖ ἢ ὁψις, Heliodor. I. 2.

Adjectiva regentia Dativum postulant ὅτι, vel εἰς, &c. cum
Acc. alias etiam Præpositiones cum aliis Casibus. Significantia

Bonitatem; ut ὁρᾶται πρὸς τὸν οἶκον, Plato. εἰς ἀμύλῃς, χερ-
σὶ, Ephes. 4. 32. χεῖρος ἐπὶ τὸν πονηρὸς ὁ. ὅτι, Luc. 6. 35.

Malitiam; ut ἀχαιεὺς πρὸς τὸν γυνεὺς, Xenoph. ἡλικὸς εἰς δὴ-
μῶν, Æschin. ὅτι αὐτὸν, Isocr.

Commodum; ut χεῖρος πρὸς ἑρμῆαν, Aristot. εἰς ἢ, Plutarch.
sic πρὸς πρὸς, vel εἰς τὸν, Plat.

Incommodum; ut ἀχαιεὺς πρὸς ἑλεμωσύνῃ, Chrysost.

Displacitiam; ut πρὸς πρὸς ἀνδρῶν ἢ, Isocr. ἀπὸ πρὸς εἰς ἀχαι-
ον, Thucyd. ἀχαιεὺς μὲν ὅτι, Od. 3.

Decorum; ut εὐπρεπὲς πρὸς τὸν μέγας, Thucyd.

Facilitatem; ut εὐκολὰ πρὸς τὸν Γυνῶν, Plutarch.

Difficultatem; ut χαλεπὸς πρὸς τὸν πολέμῳ, Plato.

Cruelitatem; ut ἀχαιεὺς εἰς τὰς ὁμῶν, Ephor.

Diffidentiam; ut ἀπὸ πρὸς τὸν, Demosth.

Obedientiam; ut ὑπακούει πρὸς ὁρῶν, Plat. ὅτι εἰς ἀπὸν ὅ-
τι, Galen.

Inobedientiam; ut ἀπειθεῖν πρὸς τὸ Δία, Lucian.

Aequalitatem; ut ἰσὺν πρὸς ὑμᾶς, Demosth.

Inæqualitatem; ut ἀσέμμετα τὰ πάχη πρὸς τὰ μέτρα, Xenoph.

Manifestationem; ut διαφανὴς εἰς πάντας, Plato. παρὰ πάντας φανερόν, Demosth.

Sufficienciam; ut τίς πρὸς ταῦτα ἰκανός; 2 Cor. 2. 16. διαρκὴς εἰς ἄμωμ ἡ φύσις, Theoph.

Apparatum vel Promptitudinem; ut εὐζωνοί πρὸς τὸ μάχην, Plutarch. ἐπιτήδειος εἰς μάχην, Herodian. κωὴν ἐπὶ τοῖς περὶ αὐτοῦ ἐπιτήδειος, Xenoph.

Propinquitatem; ut ἀγχιθῆναι πρὸς ἀλλήλους, Hom.

Multa Adjectiva præcedentium Classium, ea potissimum quæ *impotentiam, sufficientiam, promptitudinem* significant, usitatissime construuntur cum Præpositionibus.

Adjectiva passivè significantia gaudent Præpositionibus ὑπὸ, ἐκ, παρὰ, πρὸς, εἰς, &c. ut εὐχαριστοὶ ἐκ αὐτῶν, Luc. 24. 31. δαυμαστος παρὰ πάντων, Demosth. ἐπιφειδονὶ πρὸς ἀνθρώπων, Herodot.

Regentia Gen. vel Dat. adsciscunt ὑπὸ, ἐκ, &c. cum G. εἰς, &c. cum A. Significantia

Proprietatem; ut ἰδιαιτέρον πρὸς ἡμᾶς, Dioscorid.

Communione; ut κοινόν χεῖρ πάντων ζώων ὄντων, Aristot.

Reatum; ut ἔνοχος εἰς γένναν, Matth. 5. 22. ὑπὸ τῆς τοῦ θένου, ἀναγῆς, Thucyd.

Gopiam; ut εὐπορώτερος ἐκ διδουκλῆας, Gaza. πύθοις ἐν ἰλίῳ, Ephes. 2. 4.

Inopiam; ut ἀμοροὶ ἐπὶ τὸ φρόνημα, Euripid.

Nomen *formæ, modis, &c.* (pag. 138.) effertur per Præpositiones χεῖρ, εἰς, πρὸς, &c. cum A. ut ὁμοιοί χεῖρ ἡμῶν, χεῖρ ὁλκίαν, χεῖρ ἱεῖν, χεῖρ ὁξέαν, χεῖρ τὰ παρὰ γέννησιν, Aristot. ὁμοιοί εἰς φύσιν, Hom. ἀσκήδης πρὸς φύσιν, Æsop. sic διπλῆς χεῖρ μέγας, Exod. 25.

Nomen *causæ*, διὰ, εἰς πρὸς, ἐπὶ &c. A. ut εὐδαιμόνιος διὰ, εἰς, ἐπὶ, πῦρ, Isocrat.

Nomen Substantivum, interdum Adjectivum, cum Præpositione sumitur pro Adjectivo, rarius pro Substantivo, præcedente ut plurimum Articulus ut τὰ ἐν πολέμῳ ἔργα, Xen. (1) πολέμικα τὰ ἐπὶ γῆς (1) ἐπὶ γῆς, Eph. 1. 10. εἰς σπέρμα μίαν (1) σπέρμα, Eph. 3. 31. ἐπίκλημα τὸ ὑπὸ τοῦ κενῶ, Luc. 5. 38. (1) τὸ κενὸν ἐπὶ ἀγαθῶν pro ἀγαθῶν. similesque regit Casus, ut ἐπὶ ἀγαθῶν τῶν Κύριον, Xen. ἐπὶ ἀγαθῶν τοῖς πολλοῖς, Aristoph.

Regimen

Ad Verba appetendi referuntur desiderativa in εἶν, ut ἐλπίω αὐτῆς, Il. Ε'. aliq; connotantia desiderium, ut πεινῶσι χρημάτων, Xen.

Quædam ex his solum Accusativum regunt :

Appetendi, ποθῆναι, ἐπιποθῆναι, &c. ut ποθῶ γὰρ αὐτὴν, Lucian. ἀλλοι γὰρ αὖ ἐπιποθῆσάν τε, 1 Pet. 2. 2.

Excellendi, παρδιδουμῶ, ὑπεράγω, ut παρδιδουμῶ πῶς ἄλλος, Diodor. ὑπεράγειν τέσσαρας πῆχας διὰ τὸ μέγεθος, idem.

Verba nascendi admittunt Genitivum parentis, ut Τῆς αἰσῆς ἐγμνήθη ὁ Αἰῶς, Isocr.

Quædam Verba regunt Genitivum.

Ἀνέειπον insuetus sum, ut ἀνέειπον γὰρ ἐγὼ αὐτῶν, Il. κ'.

Ἐπιδικάζομαι hereditatem peto, ut ἐπιδικάζωμαι τῆς χρημάτων, Isocr.

Ἐξάω (ἐξάμαι poet.) amo, ut ἐξῶν φλαυρῶν, Arist. ὁ πολέμου ἐξάται, Il. ε.

Ἔχομαι adhæreo, ut ἔχῃ τῆς πέρας, Lucian.

Πεξεύω hospitio excipio, ὡς μὲν, Xenoph.

Σπλαγχίζομαι misericordiâ commoueor, ut ἐσπλαγχίσθη τῷ δέλν, Math. 18.

Στοχάζομαι collimo, ut στοχάζομαι σκοπῷ, Polyb.

Ἵπολειπομαι relinquo, ut ὑπολείπονθαι Θεηάλων, Heliod. l. 4.

Φείδομαι parco, ut πλέτε μὴ φείδε, Phocyl.

Ἐπείχομαι festino, Gen. rei (quæ seu ad quam properatur, Steph.) ut ὁδοῖο, Od. α. αἶψας, Il. τ'. *familicus implevit*

(Accusativus cum Genitivo) *boni*

Verba implendi, privandi, æstimandi, sedendi exigunt Accusativum proximo: is Substantivi cum Genitivo remotioris : ut πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, Luc. 1. 53. γυμνῶ σε τῷ ὄπλῳ, Herodian. πικρῶς αὐτὸν ἐμαυτὸν τῆς σιτήσεως, Lucian. Θεοὶ αὖτε παῖσι ὕβρει, Demosth.

Verbis privandi accensentur Verba exonerandi, liberandi, separandi, frustrandi, arcendi, prohibendi, inhibendi : ut ἀποκυβίσκειν ὄχλῳ τὸ πόλιν, Plutarch. τὸ πόλιν προσάσμεναι ἐλδύρωσε, Isocr. Εὐρώπης Ἀσίῃς τὰ ναῖς δείξει, Dionys. θεσφάτων σφαλίσιν ἡμᾶς, Plutarch. διασκίδνυσιν αὐτῶν τῆς σωπάζεως, Joseph. εἰς γὰρ σε πύλας καὶ ὕδατος, Plutarch. ἴστω δὲ συγγένεσι φίλοι, Euripid.

Verbis æstimandi, Verba dignandi, præferendi : ut ὑμᾶς ἀξιώσῃ τῆς κλήσεως ὁ Θεός, 2 Thess. 1. 11. τῷ κοινῇ συμφέρειν τὸ ἰδίον προκεῖναι, Diodor.

Verba accusandi, damnandi adsciscunt Accusat. subiecti, cum Genit. criminis : ut Αἰχμύλῳ ἑλόντος αἰτιώμαι, Demosth. τὸ νεκρὸν κτείνειν προσδοῖα, Lycurg.

Verba absolvendi regunt Accusat. cum Genitivo criminis vel pœnæ : ut ἀρίμνι σε τῷ ἑλενημάτων, Lucian,

Dativus

Dativus post Verbum: *tristia colant*

Verba commodandi, fidendi, diffidendi, obsequendi, repugnandi, in-
dendi, gaudendi, sequendi, appropinquandi, innisendi, sufficiendi,
vacandi Dativum postulant: ut *Διδοῦναι λυσιστράδην*, Xen. ὅτε παῖς
πιδέειν, ὅτε παῖσιν ἀπείν, Aristot. πειθερχεῖν δὲ Θεῷ μάλλον ἢ
ἀνθρώποις, Aët. 5. 29. ἀνέστητε τῷ διαβόλῳ, Jac. 4. 7. ἀγγέλοις
φθονεῖν, Galat. 4. 26. χαίρω φίλοις, Xen. (τοῖς τέτοιοις ἐπιδείκνυσθε)
(τὰ λυσιστράδην) Mosch. ἐγγίσκτε τῷ Θεῷ, Jac. 4. 8. βάρβαρον οὐκ ἐπίστατον,
Apollon. ἀρκεῖ σοι ὁ χεῖρας μου, 2 Cor. 12. 9. χολάζετε τῇ νηστείᾳ,
1 Cor. 7. 5.

Sub Verbis commodandi comprehenduntur Verba auxiliandi, pro-
spiciendi, conveniendi, benevolendi: ut Κύεαι, βοήθει μοι, Matth. 15.
25. ἐπιχρῶσαυτῷ, 1 Tim. 4. 16. τοιῦτο ὅμῳν ἐπρεπον ἀρχιερέως,
Heb. 7. 26. ὁ ῥάδιον εὐνοεῖν τοῖς χακοῖσις, Xen. Ὀνησι δὲ ὀνισμῷ
prosum Acc. ut ἡ ῥάδιον ὀνισεν, Æschin. τῇ με κωκυτῶς ὀνισσι,
Lucian.

Sub Verbis obsequendi, Verba annuendi, serviendi: ut νδῖες
τίτῳ Σίμων, Joh. 13. 24. δουλεύειν τῷ Θεῷ, 1 Thess. 1. 9.

Sub Verbis repugnandi, Verba cirtandi, discrepandi, renuendi, iras-
cendi, indignandi; item composita ex δυεῖ: ut γυναικὶ μὴ μάχεαι,
Cleobbl. διαφωνεῖν ἀγγέλοις, Aristot. ἀνάνδρον ἐνδύειν, Od. d. ἐργί-
ζεαι τῷ ὄξωπατήσῳ, Dem. ἀγανακτεῖν τῷ δουδῳ, Plat. δυσχερεῖς
τῷ πανίᾳ, Plutarch. Huc spectant Verba insurgendi, contraveniendi,
peccandi, & alia quædam, potissimum ex SS. quæ Dativum ad-
mittunt personæ adversus quam: ut ἀνέστησάν μοι μάστιγες, Pl. 35. 11.
μὴ ἐλθέτω μοι πῦς, Pl. 36. 11. ἡλώπτον σοι, Pl. 41. 4.

Sub Verbis appropinquandi, Verba occurrendi, contingendi, incidendi,
impingendi; ut ἀπλωπασεν αὐτῷ, Marc. 5. 2. ἡ πόσι σωθῆσανον ἀκού-
νοισι, 1 Cor. 10. 11. πῆλιν ῥάδωταξίαις, Sophocl. προσέλομαι τῷ
λίδῳ, Rom. 9. 32. Verba etiam veniendi, quæ interdum Dat. ad-
sciscunt, ut ἐλθέτω τοῖς πολεμίοις, Thucyd.

Sub Verbis vacandi, Verba affuescendi; ut εἰδισεν αὐτῷ, Alex. Aphr.
εἰδῶ μοι μαντικῇ, Plato.

Multa Verba, ferè composita ex σὺν & ὁμῶς, exigunt Dativum
personæ, vel rei sociæ; cuiusmodi sunt Verba conversandi, consentiendi,
compatiendi, &c. ut ὁμίλει αὐτῷ, Aët. 24. 26. ὁμωγνυμῶν σοι, Xen.
τοῖς Διδοῖσι με σὺν παθῆσκατε, Heb. 10. 34. σὺν ἡδῶν αὐτοῖς, Aët.
11. 12. (1.) ἐλθεῖν σὺν, ibidem.

Quædam Verba exigunt Dativum:

Ἀγρυπνῶ invigilo; ut τοῖς καρτοῖς ἀγρυπνῶ, Lucian.

Ἀνδίζομαι radio afficio; ut ἀνδίζομαι τῷ ξένῳ, Alex. Aphrod.

Ἀντέχω sustineo; ut ἀντέχειν τῷ πόνῳ, Herodian.

Ἀπενίζω intentè aspicio; ut ἡ μῖν ἀπενίζετε, Act. 3. 12. ἐπέχω
idem; ut ὁ δὲ ἐπέχεν αὐτοῖς, Act. 3. 5.

Δοκίω videor; ut ἡ μῖν δοκεῖ, Matth. 18. 12.

Δολῶ insidior; ut δολῶσαι γάμοις, Steph.

Ἐσχωρίω; aggredior; ut ἐσχωρεῖν ἐργῶν, idem.

Ἐπιπολάζω in summitate feror; ut ἐπιπολάζω τοῖς σοιχοῖς, Aristot.

Πεσέχω ausculto; ut πεσέχεν τοῖς λαμπροῖς, Act. 16. 14.

Πτώ conspuo; ut πῶσαι πρὸ προσώπου, Sophocl.

ne dicit Diabolo locum
Accusativus cum Dativo.

Verba dandi, dicendi, monstrandi, comparandi, conjungendi, paciscendi, machinandi regunt Accusativum Substantivi propioris cum Dativo remotioris: ut μὴ πὶ δίδῃς τόπον τῷ διαβόλῳ, Ephes. 4. 27. μὴ δινεῖ εἰπτε τὸ ὄργμα, Matt. 17. 9. ὁδὸν δεικνυμὴν, 1 Cor. 12. 31. ἐν ἐνὶ ὁδοῦ, Lucian. Πομπῇ ἐξέρχου τὴν διατίαν, Appian. σπένδουαι σοι εἰρήνην, Demosth. γυναικὶ δύναντον ἐμνησθῆναι, Herodian.

Ad Verba dandi spectant Verba accommodandi, fenerandi, solvendi, parandi, ferendi, ponendi, sacrificandi, propitiandi, mittendi, permit-
tendi, committendi; ut χρεῖσθόν μοι πρεῖς ἄρτους, Luc. 11. 5. δαρεῖ-
ζεαι ἀργυρίον πνι, Demosth. πνεῖν αὐτοῖς μισθόν, Xenoph. ἐπι-
μάσαι Κυεῖω λαόν, Luc. 1. 17. εἰρετέ μοι αὐτὸν, Matth. 17. 17.
πιδναῖ περὶ σκομῶν τῷ ἀδελφῷ, Rom. 14. 13. δύναν ἐναγγέλια τῇ
δυνάμει, Aristoph. ἡμῖν ἐκέρχον ἐλάσσαι, Il. 4. ἐμπύα ἐμῖν Τιμό-
διον, 1 Co. 4. 17. Θεῷ τὴν κρίσιν ὁμῶς, Herodian. ἐκ ἐπι-
σθεν ἐαυτὸν αὐτοῖς, Joh. 2. 24.

Ad Verba dicendi, Verba affirmandi, negandi, objiciendi, colloquendi,
respondendi, testificandi, suffragandi, mentendi, nuntiandi, mandandi,
consuleri minandi, imprecandi, confitendi, promittendi; ut ἀληθῶς
σοι τῆτο, Xenoph. πρὸς δὲ ἔτερον ἀνένδον, Il. π'. μὴ μοι δυνῶς ἐπα-
ταί περὶ σέ, Il. γ'. μοι ταῦτα φίλα. Διγέλασθ' οὐ μὲν, Il. λ'. ἀπο-
κριναι μοι τῆτο, Lucian. μὴ πυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα, Apocal. 22. 16.
Ἰντίζομέν σοι τὴν ἐξουσίαν, Herodian. ἀδιδμαί σοι τῆτο, Demosth.
κηρύττει τοῖς αἰχμητοῖς ἄρεσιν, Luc. 4. 18. ταῦτα ἐντέλλομαι
ὑμῖν, Joh. 15. 17. βυλάειν τῇ πύλει τὰ ἀείρα, Thucyd. (sic ἐκρι-
να ἑμαυτῶν τῆτο, 2 Cor. 2. 1.) ἀπειλέω σοι δύναντον, Herodot.
ἀεσθῶ, ἐξώλειαν αὐτῶν, ἡ γῶν, ἡ οἰκία, Demosth. ὁμολογῶ τῆτο
σοι, Act. 24. 14. ἀσπασθῶ πνι δυνάμει, Isocr.

Ad Verba comparandi, Verba aequandi, affirmandi, opponendi; ut ὁ
σίλεος ἂν ἴσοι τῷ ἀδινεῖ τοῖς ἰσχυροῖς, Xenoph. πνεῖ ὁμοῦσω-
μῶ τὴν βασιλείαν τῷ Θεῷ, Marc. 4. 30. ἀντιστρέφειν τῷ δειλήματι
δύλημα, Nazianz.

Ad Verba conjungendi, Verba aptandi, miscendi, reconciliandi; ut τὸ νόμος ἀρμόζει τοῖς πολιταῖς, Plutarch. κερταί οἶνον ἢ πῆ-
γλιν, idem. διδάσκειν ἢ πῶλιν τὸ βασιλεῖ, Thucyd.

Verba iurandi regunt Dativum personæ cui, & Accusativum
rei vel personæ per quam iuratur; ut ὁμνυμί σοι ἢ κυρία, Lucian.

His adde

Ἀπαγορεύω veto; ut ἀπαγορεύω σοι φόνον, Isocrat.

Ἐγγυάω spondeo; ut ἔγγυθ' πῦδά σοι, Herodot.

Ἐκπολεμῶ inimicum reddo; ut τὸν Ὀλυθίας ἐκπολεμῶσαι τὸν
Φιλίππῳ, Demosth.

Τιμωρῶ ulciscor sive vindico; ut τιμωρήσῃς Περικλέῳ ἢ φόνον, Plato.

Συνώοιδα conscius sum; ut ἔδεν ἑμαυτῷ συνώοιδα, 1 Cor. 4. 4.

Συγγινώσκω idem; ut συνεγίνωσκεν ἑαυτῷ κακὰ, Gregor.

Sic γάρ σοι οἶδα, Lucian. ἔγνων, idem. ἔχω, Xenoph. ὀφείλω,
idem. ὀκλείω, Plato. κατηύθυμι, Demosth. φέρω, Euripid. ἴσθμι,
Isocr. Σπομιόμαι, Hesiod. cum multis aliis quæ significant gratias
tibi habeo, ago, refero. *seriba vobis*

Denique omnia Verba cujuscunque generis adsciscunt Dati-
vum rei vel personæ, cui aliquid acquiritur vel attribuitur cum vel
sine alio Casu; ut γράφω ὑμῖν, 1 Joh. 2. 12. & ἐντολὴν γράφω
σοι, 2 Joh. v. 5. ἐμοὶ ἐποίησά, Matth. 25. 40. & διήπιον ἐποίησ' τοῖς
μαρτύροις, Marc. 6. 21. Φιλίππῳ ζῶν ἢ ἢ τῇ πατρίδι, Demosth. μὴ
ζηλοῖς σύ μοι, Num. 11. 28. τῷ Θεῷ, 25. 13. διέστειλας αὐτῷ σεαυ-
τῷ, 1 Reg. 8. 53. φοβέμαι σοι, metuo tibi, &c. Legitur geminus
Dativus, ἐξέλεσθαι ἡμῖν κληρονομίαν ἑαυτῷ, Ps. 47. 4.

Genitivus & Dativus.

Verba cedendi exigunt Dativum personæ cum Genitivo rei; ut
εἶκω γένεσθαι ἑδης, Steph. Sic

Ἀρχώ initium sum; ut ἦδε ἡ ἡμέρα τοῖς Ἕλλησι κακῶν ἀρχεῖ,
Thucyd. ὑπάρχω, idem; ut ὑπῆρξεν τῆς ἐλευθερίας τῇ Ἑλλάδι,
Andocid.

Διψάζομαι in jus voco; ut διψάζομαι τῇ ψυχῇ τῆς κακώσεως, Plutar.

audio **VARII CASUS** post Verbum. *vacem*
Genitivus vel Accusativus.

Verba sensuum, *auditus, olfactus, gustus* Genitivo gaudent, inter-
dum & Accusativo rei; ut αἰσθάνομαι ἴδου, Arist. ἤδιστο τὸ οὐραν-
μα, Demosth. ἤκουσα φωνῆς, Act. 22. 7. ἤκουσα φωνῆς, 16. 14. ὁ
χρυπὸς Νίκαν ὁσφραίνε' οἶνον, Epigr. ὁσφραίνε' χρύας, Aristoph.
(sic ὤζω μύρον & μύρον, Aristoph.) ἰχθύων μὴ γάλακτος, Proverb. 24.
γάλακτος, Matth. 16. 28. ἐγώ εἰσαλο τὸ ὕδωρ, Joh. 2. 9.

Genitivo etiam personæ; ut ἐκ αἰσθάνῃ σου τῷ, Xenoph. ἀκίετι
με πάντες, Marc. 7. 14. &c.

Curandi, κομίσω vel κομίζω, μελεμάω, παλυσώ, τημελίω ut κωία κομίσιν, H-iod. ἔργα κομίζε, Il. 3. πολυωρήσεις με, Pl. 138. 3. Ἀνάχαρσιν ἢ πωδίσκη τημελεῖ, Plutarch.

Negligendi, vel *contemnendi*, ἔξωείζω ut ἔξωείζων τὸν λόγον, Eschyl. παροράω, πελοράω, πελιδεῖν, πελόπομαι, φαυλίζω, φλαυεζώ ut παροράωμιν συγγενεῖς, Athen. ἢ πατεῖδα πελοράω, Xenoph. πελιδεῖν τὸν πολέμους, Thucyd. ξυμμαχέω ἢ πελοπομεδα, idem. φαυλίζεις ἢ διατάν με, Xen. φλαυεῖς ἢ Σωκράτῳ, Plut.

Alia Genitivo solo :

Obliviscendi, ἀμνημονέω ut ὧν ἔκ εἰκός ἀμνημονεῖν, Thucyd.

Consequendi, ut ἐφικνέω τῆς ἀρετῆς, Isocrat.

Sortiendi, ἔμμορα ut ἔμμορε πμῆς, Hesiod

Negligendi, ἀφειδέω, ἀφρονεῖω ut ἀφειδέω τὴν σῶμα, Lucian. λόγῳ ἀφρονεῖν, Plato.

Verba *fruendi* interdum *adiscunt* Accusativum rei *fruenda* cum Genitivo : ut χαλκὸν ἀπολαύσασθαι τῆς φλυαρίας, Lucian.

Verba *communicandi* sive *participandi* cum Dativo *participantis* exigunt Genitivum, rarius Accusativum rei *participata* : ut τῷ βαρὺς μεταδιδόναι τοῖς φίλοις δῆ, Xenoph. τῷ φίλῳ πρᾶγμα, Aristot. & Herodot. μετέχων τῷ πρᾶγμα τῶν αὐτοῖς, Plato ἢ μετέχων ἑμοῖς τοῖς πληγῆς, Aristoph. Sed κοινώω, ἔμαι (cum compositis) *communico* regis frequentius Accusativum rei ; ut αὐτοῖς κοινώσω τὸ πρᾶγμα, Aristoph. Σωκράτει ἀνακοινώσωμιν ἢ λόγον, Plato. Huc spectant hujusmodi Verba, συλλαμβάνω, συλλαβόμεναι, ἀνδρῶν τὴν ἀρετήν, Philostrat. ἀνδρῶν τὴν ἀρετήν, Philostrat. ἀνδρῶν τὴν ἀρετήν, Philostrat. ἀνδρῶν τὴν ἀρετήν, Philostrat. ἀνδρῶν τὴν ἀρετήν, Philostrat.

Verba *invidendi*, cum significant *inhibeo* vel *nego*, cum Dativo personæ *adiscunt* Accusativum vel Genitivum rei : ut πολλά μοι εἶναι ἀλλὰ δύνῃ σοι ἢ φθονήσω, Xen. μὴ φθονῆσαι τοῖς ἐδωκόσι ἢ σωτηρίαν, Polyb. Sic βασκάνω σοι τῆτο, Philostrat. σοι τέτυ, Lucian.

Verba *ignoscendi* cum Dativo personæ *adiscunt* Accusativum interdum Genitivum rei : ut συγχωρῶ πνι ἁμάρτημα, Demosth. συγχωρῶ σοι τὸ ἁμάρτημα, Lucian.

Plurima Verba præcipue *privandi*, *implendi*, *frustrandi*, *accusandi*, *damnandi*, *prohibendi* admittunt Accusativum pro Genitivo Substantivi remotioris : ut ὑποστρεῖ με τὰ χεῖματα, Isocr. εἶναι πᾶσαι μὴ δύνῃ, Soph. (sic εἶπα σε, Pl. 147. 14) εἶναι ἐσθλὰς ἢ πᾶσαι, Thucyd. εἶναι ἡμᾶς αἰπιάσαι, Steph. κατηγορῶ πνα ψεύδεις, Demosth. εἶργω σε ταῦτα, Aristoph. sic Πάρεχλον λίσσιν ἀπὸ τῶν, Il. σ'.

Verba duos Casus *adiscunt* seorsim possunt utrumvis eorum regere : ut ἐρωτῶ ἡμᾶς λόγον, Matth. 21. 24 ἐρωτῶ σε, Luc. 14. 19. ἐρωτῶ τὰ πρὸς εἰρήνην, v. 32. ἔπαυσεν σε ἢ ὕβρις, Isocr. πᾶσι σε, idem.

idem. παύσῃσι μηχανάων ὀδυνάων, Il. π'. κοινῶν σοι τῆς δημοκρατίας
 Lucian. κοινῶν γυναικί, Plato. κακοινώνηκε σαρκεύς, Heb. 2. 14.
 Non raro etiam sine ullo Casu absolutè ponuntur; ut εἰάν ἐρωτήσω,
 Luc. 22. 68.

Omisso Casu propinquioris Substantivi in ipsum quandoque
 vertitur Genitivus remotioris: ut παῦα ὕχειν, Demosth. sive
 ὀδυνᾶς, Il. π'. μηδὲ κοινῶναι ἀμύρτης, 1 Timoth. 5. 22. subandito
 autem, manet ut prius.

Verba transitiva quarumcunque Classium duos si regunt Casus,
 eundem cum illis Casum remotioris Substantivi exigunt intransi-
 tiva cognata; sed Casus propioris, qui regitur à transitivo, mi-
 grat plerumque in Nominativum intransitivi: ut πλῆθω ἱμπερῶ,
 καρπῶν πλῆθυσιν ἀλωᾶς, Phocyl. ἱμπερῶ, βίβω πλῆθυσιν καμνῶν,
 Hesiod. εἰχάζω ἀσμίλῳ, Ἡρακλῆ αὐτὸν εἰχάζομαι, Lucian. εἰκὼ si-
 milis sum, τὸ λοιδορεῖσθαι εἰκὼς, Xenoph.

Multa Verba particularia regentia Accusati-
 vum vel Genitivum.

Eximuntur ab hoc & sequentibus Catalogis particularia nonnulla duos
 vel tres Casus regentia vi Prepositionum: quæ in propriam Sedem
 rejiciuntur.

Ἀνέχομαι tolero φόρος & δάπανα, Xenoph. ὀμβρων τε & ἡλίου, He-
 rodotian. (sic ἀρεθῶν, 2 Cor. 11. 19.)

Ἀντιλαμβάνομαι suscipio, adjungo; ut ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀδελφῶν,
 Act. 20. 35. & πόλιν, Plutarch.

Ἀπὸ γιγίζω despero & νοσῶντα, Galen. τῆς κολλήσεως, idem.

Ἀπορνέσκειω despero & σωτηρίαν, Aristot. ἐμαυτῶν, Nazianz.

Ἀποψήφίζομαι absolvo & χάριν, Æschin. ἐκείνων, Aristot.

Ἀφίημι dimitto & γυναικα, Plutarch. τέκνων, Soph.

Ἐλασσίω minuo, & πόλιν, Isocr. τῆς ἀρχῆς πεινῆς, Thucyd.

Ἐξέρχω incipio, Παιᾶν, Plutarch. Παιᾶνα, Xenoph. Sic

Κατέρχω incipio τῷ λόγῳ, Plutarch. λόγον, Plato.

Ἐξικνύομαι attingo Ὀλύμπου, Hesiod. ἀμύλων, Xenoph.

Ἐπικρατέω vincō τὰς ἀμύρτης, Dem. ἢ ἐχθρῶν, Isocrat.

Ζηλώω laudo vel emulor σέ, Euripid. σὺ, Isocrat.

Κατορχίζομαι salutationibus demulceo φίλον μάχμον, Lucian. διαπῶν,
 Gregor.

Κεράττω & vinco τὸν Σικανὸν, Thucyd. ἢ ἐπιδυμῶν, Isocrat.

Κεράττω & retinco & ὁράδω, Marc. 7. 3. ἐλπίδος, Heb. 6. 8.

Μεθίημι missum facio ἀλάστορας, Soph. Ἀξίως Euripid.

Πνέω spiro, ut ἐκ τῆ αὐτῆς ἐρμῆς & ψυχῶν & δερμῶν πνέειν, Proverb.

πνέειν πᾶν, Prov. similiter composita, ἀποπνέω effluo, πνέειν ὁδός,
 Hes. τῆς ἐκδοῦς, Euseb. ἐμπνέω anhelo πῆ, Xen. ἀπείλης, Act.

Πνέω

Πνέω

Πνέω

Πρόσωπῳ *transseo* ὁδόν, Apollon. ἰδὸν, Od. δ. sic διαπρῆναι *idem* κῶ
λαδόν, Il. δ. πεδίοιο, Il. γ.

Περσπούεσθαι *vendico* ἢ δόξαν, Plutarch. ὀνόματι, Isæus.

Ἵπταλῶ *excedo* πῶς ἄλλας, Dem. ἢ πανταχῶς, Plutarch.

Ἵπταλῶ *excello* τὸν Πέλωπον, Heliod. Ἵπταλῶς τὰ πεία τοῖν δυοῖν,
Arist.

Ἵπτονέω *suspicor* ἢ δάνοιαν, Thucyd. ἢ λεγόντων, *idem*.

Φάτω *reus sum* φόβῳ, Lycurg. Νέλω, Plutarch.

Regentia Genitivum, rariùs Accusativum,

Γλίσχομαι *cupio* ἢ ἐναντίων, Aristot. ἢ διαμονῶν, Philo.

Διαφίρω *præsto* ἢ πολλῶν ἀνθρώπων, Plutarch. τὰς ἄλλας, Diodor.

Διψῶ *sitis* ὕδατων, Herodot. ἢ διχμοσύνῃ, Matth. 5.

Ἑλδομαι *cupio* πλάτῃ, Hesiod. ἤσθ, Od. δ.

Ἑλείπω *deficio* τῆς ἀνδρείας, Xen. τὰς ἐπιβολὰς, Polyb. Sic inter-
dum λέιπω.

Ἐπιδόμομαι *ego* χρυσῷ, Il. β' ἀλλήν, Apollon.

Ἐπιθυμῶ *desidero* ἢ δημοσίων, Dem. τὰ κρήματα, Ps. 119. 20.

Ἐφίεμαι *cupio*, πάντα ἐφίε) ἀγαθῷ, Aristot. βαλὶν Euripid.

Ἰμείρω *cupio* Ἰύχθ, Homer. ἀγνώτα, Sophocel. sic ἰμείρεσθαι τῆς
θείας & δάνατον, Theodor.

Ὀρῶ *vehementer appeto*, αἱ παρθένοι ἢ παίδων ὀρῶσι, Plutarch.
τὸ ὄρῳ μανιωδῶς, Thucyd.

Πλεονεκλῶ *supero, excello*, οἱ ἀγαθοὶ ἢ πονηρῶν πλεονεκλῶσι, Synes.
ἢ νῦν διωκεία τὰς ἄλλας πλεονεκλῶ, Heliod.

Ἵπταλῶ *antecello* ἀνθρώπων, Xenoph. πάντας, Plutarch.

Χρήζω *ego*, χρήζετε τέτων πάντων, Matth. 6. 32. ἄλλα κλά, So-
phocel.

Regentia Accusativum, rariùs Genitivum.

Ἀζομαι *veneror* Θεόν, Il. ε. Θεῷ, Nazianz

Ἀκοντίζω *jaculis peto* ἢ ὀδόντα, Xen. Αἶαντος, Il. ρ'.

Ἀλύσσω *viso* ὅλεθρον, Od. γ'. μόρα, Sophocel.

Ἀλυσχαζω *viso* ὕβριν, Od. ρ'. πολέμοιο, Il. ζ'.

Ἀμυώμαι *defendo* ἢ Ἐλλάδι, Plato. νῶν, Il. μ'.

Διδοίπω *interjicio* μίαν ἡμέραν, Theophrast. μᾶς ἡμέρας, Herodian.

Ἐνθυμῶμαι *cogito* τὰ πράγματα, Thucyd. τέτων, Xen.

Ἐπιταχυῶ *accelero* ἢ ὁδόν, Herodot. ἢ ὁδῷ, Thucyd.

Ἐπιπιδῶ *procuro* ἢ Αἰγύπτῃ, Herodot. ἢ πάλιν *idem*.

Καταπῆσσω *exhorresco* τὰς λεγῶν ἐφοδῶς, Philo. τὴν διάντην, *idem*.

Κατέχω *tempero* ἑαυτὴν & ἑαυτῷ, Herodian.

Ξαίνω *oporto* ἔσθια, Lucian. ἢ ἐρίων, Aristoph.

Ὀπῶ *affo* πάντα, Od. ε'. κρεῶν, Od. δ.

Περσλαμβάνομαι *sumo cibum* μηδέν, Act. 27. 33 ἢ ὕψος, c. 27. 36.

Τυφτώω *finio* ἢ βίον, Lucian. τὴν βίαν, Xenoph.

Χηλαῶ *remitto* ὄργλῳ & ὄργῃς, Aristoph.

Accusa.

Accusativus vel Dativus.

precare Deos

Verba *precandi*, *blandiendi*, *convitiandi* exigunt Accusativum personæ: ut *ἱκετεύειν τὸν Θεόν*, Xenoph. (Sic *ἀντιβόλῳ σε*, Aristot. *ἀτινάζει ταχῆας*, Hesiod.) *ῥωπείει* ἢ *δῆμον*, Æschin. πάντας *συνπληροῖμαι*, Demosth.

Pleraque *precandi* vel *blandiendi* admittunt & Dativum:

Precandi, *εὐχομαι*, *προσδίδωμαι*, *αἰσχομαι*, usitatus Dativum; *ἀισχομαι* rarius Dativum: ut *εὐχομαι τῷ Θεῷ*, Demosth. ἢ *Θεόν*, Chrysost. *προσδίδει τῷ πατρὶ*, Matth. 6. 6. ἢ *Θεόν*, Chrysostom. *μυθεῖ φίλῳ ἡρώδῃ*, Il. 6. μ' *αἰσῶται*, Od. 7. *ἐλπίσῃ* πάντας Ἀχαιῶς, Il. 6. Ἀχαιῶν, ibidem. *Blandiendi* *αἰσέλλω*, *κολακίδω*, *μουλίσσω*, *σαίνω*, rarius Dativum; ut *αἰσέλλειν κωῖα* vel *κωῖν*, Euripid. *κολακίδου* τῷ οἰκοτεῖσαι ἀνδρώπῳ, Plutarch. τοῖς *πλευσίοις*, ibidem. *μουλίσσω* *ῥαῖνδρα*, Eustath. Od. 3. τῇ *πραπίστῃ*, Herodot. *σαίνουσι με*, Lucian. τῷ *Χειρῷ*, Gregor.

Nonnulla *convitiandi*, *διαβόλλομαι*, *ἐπιτρέφω*, *κωδύζω*, *λοιδορεῖν* vel *λοιδορεῖμαι*, *σκώπτω*, Dativum infrequentius: ut ἢ *ἰατρὸν διαβάλλει*, Lucian. τῷ *Τυταρίῳ*, Thucyd. *ἐπιτρέφει* ἢ *ἀγαθῷ*, ἀναστροφῷ, 1 Pet. 3. 16. ἢ *πρόξενον*, Demosth. *ὀνειδίζει* ἕνα ἑκάστον, Plato. ὑμῖν idem. μὴ *κωδύζει* ἢ *προσβύτιον*. Scholiastes Soph. *ζυμωεῖ*, Sophocl. *λοιδορεῖται* τῷ *πονηρῷ*, Aristoph. *τῇ μοι λοιδορεῖ*, Lucian. *σκώπτει* τῷ *δουλῷ*, Demosth. αὐτῷ Plutarch.

Quædam ex his regunt solum Dativum: *Precandi*, *ἐπιδίδωμι*, *εὐχετόμαι* ut *ἐπιδίδωμι τοῖς θεοῖς*, Plutarch. *Διὶ εὐχετόμην*, Il. 6. *Blandiendi*, *ᾤδασιν* ut ὑμῖν *τὰ μετὰ τὰ πνεύματα*, Plato.

Verba *placendi*, *displicendi*, *acquiescendi*, *utendi* postulant Dativum, reperiuntur tamen adjuncta interdum Accusativo.

Placendi, *αἰσέσκω*, *ἀνδάνω* ut *δὲ αἰσέσκειν Θεῷ*, 1 Thess. 4. 1. τί σε *αἰσέσκει*. Thucyd. Ἀγαμέμνονι *ἰνδάνω*, Il. 6. ὑδὲ γὰρ ὁ Ζεὺς ὑδ' ὅν *πάντας ἀνδάνει*, Theogn.

Displicendi, *ἀπαρίσκω* ut σοφοῖς *ἀπαρίσκειν*, Plutarch. ἐν μοι *ἀπαρίσκει*, Plato.

Acquiescendi, *ἀγαπάω*, *εἰργάζω*, *εὐδοκῶ*, *εὐαρεσέω* ut *ἀγαπῶ τοῖς ὑπάρχουσιν*, Lys. τῷ *ἀρχαίῳ* ὄρεσι, Isocr. *εἰργάζω* τὰ παρόντα & τοῖς παρῶσι, idem. *εὐδοκῶ* τῷ *ξένῳ*, Diodor. ἐκ *εὐδόκησας* ὀλοχμωτῆμα, Heb. 10. 6. *εὐαρεστὴν* τῇ *διαγωγῇ*, Plutar. ἢ *ἡδονῇ*, Epicur.

Utendi, *ἡδέομαι* ut *ἡδέομαι τοῖς μετὰ τὴν γαστρίαν*, Demosth. τὰ *πνεύματα*, Arist. Sic *καταἡδέομαι* *αὐτοῖς*, τῷ *ταῖς πράξεσι*, Isocr. *φιλοσοφίαν*, Plutarch.

Verba *habitudinis* desiderant Accusativum: ut *ἡλίσσεται*, Il. 6. *ἡλίσσεται* Dativum, ut *αἰσέσει* *ναῖν*, Hesiod.

Verbs

Verba dicendi cum Adverbii vel Accusativo Adjectivorum que significant bene vel male, sæpius postulant sibi Accusativum personæ de quâ dicitur: ut *αὐτὸς ἀγορεύειν κακῶς ἢ πειθικῶτα*, Solon. *μὴδὲν εἶπες φλαυρον ἀνδρας δεξιῶς*, Aristoph. Adhibetur interdum Dativus Adjectivi cum Accusativo personæ; ut *κακοῖσι βάζει* Τυδεία, Æschyl. necnon Dativus personæ cum Accusativo Adjectivi, ut *εἶπον κακῶς μοι*, Psalm. 41. *sona male Cicæ mortuo*.

Verba faciendi cum Adverbii vel Adjectivis ejusmodi regunt Accusativum personæ cui bene vel male fit: ut *καλῶς ποιεῖτε τὸν μισθόντες ὑμᾶς*, Matth. 5. 44. *καλῶς εὐργασμαὶ ἢ οἶκον*, Thucyd. Quandoque Dativum personæ, ut *καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισθόν ὑμᾶς*, Luc. 6. 27. ἀγαθὸν ἐποίησε τῇ πόλει, Isocr. Accusativum interdum omisso Adverbio vel Adjectivo, ut *τί ποιήσω Ἰησοῦν*, Matth. 27. 22. Sic *ἀπὸ ἡμᾶς δρᾶσαι διανοεῖτο*, Herodian. l. 2. Huc refer *διατίθωμι μίσθους ὀφείλω*; ut *κακὸν τὴν διαθήσων τὴν θίωβιν*, Herod. *οἷα ἀντιπλὺν ἐμίσω*, Apollon. *beneficere illi qui odierunt*.

Verba autem composita ex hisce exigunt solum Accusativum personæ: ut *εὐλόγησε τὸν Θεόν*, Luc. 2. 28. *ἀγαθοποιήσατε τὸν ἀγαθοποιόντα*, Luc. 6. 33. *κακολογήσαί με*, Marc. 9. 39. *τὸν ἄλλου κακοποιεῖν*, Ceb. Theb.

Vestendi Verba è contra recipiunt quandoque Dativum vestiti pro Accusativo: ut *χρὸς ἑμαῖα εἶμαι*, Od. τ'. Verba docendi Dativum rei quæ docetur, ut *τὸν νεωτέρου τοῖς ἡδιστοῖσι παιδῶν*, Isocr.

Quibuslibet Verbis additur Dativus cognatæ originis vel significationis: ut *πολλὰς πηλὸς ἐτίμη* ἡμᾶς, Aët. 28. 10. Sæpe etiam Accusativus cum vel sine alio Casu, ut *ἐχέουσιν χαρὸν*, Matth. 2. 10. *ἐξῆν ἐρῶσα*, Plato. *ἐπορεύετο τὴν ὁδὸν*, Aët. 8. 39. *αὐτὴν λυπεῖ με λύπη*, Heliodor. *φορτίζετο ἀνδράπευε φορτία*, Luc. 11. 46. *ἢ ἀνδρα τῆς πλῆθους*, Aristoph. *εἰσίασε τὸν νέον ὄψον*, Heliodor.

Particularia regentia Accusativum vel Dativum.

Ἀδυναίω despero τὴν πλῆθιν, Thucyd. τοῖς νεκροῖς, Plutarch.

Ἀπορίω dubito τὴν αἰτίαν, Aristot. τοῖς παρῶσι πράγμασι, Isocr. Γονυπετίω adoro αὐτὸν, Marc. 1. 40. αὐτῷ, Matth. 17. 14.

Ἐνοχλέω turbo τὰς πόλεις, Isoc. τοῖς αἰέουσιν, idem. sic παρενοχλέω idem, ut τὸν Δυπέριον, Plutar. τοῖς ἐπιφάνουσι, Aët. 15. 19.

Ἐμποδίζω impedio τὴν ὁδὸν βασιλέων δρομῶν Herodian. ἀγέλοις, Aristot. σοὶ τὴν θέαν, Plutar.

Κλείνω fallo, νόον, Il. ξ'. νόον, Il. ε'.

Λυμαίνομαι noceo τὸν πολέμιον, Xen. ἢ ἰπλάς ἢ ἰππων, idem.

Προσκυνῶ adoro, προσκυνήσεις ἢ Θεόν σε, Matth. 4. 10. αὐτῷ, 28. 17.

Ἵπρτεινω supersum φύσιν δε δεινῶν, Aristot.

Ἵπρπῆσιν revereor αὐτὸν δε αὐτῷ, Xenoph.

Ὡφείλω profum πάντας, Xenoph. τοῖς φίλοις, Euripid.

Regen-

Regentia Accusativum, rariùs Dativum.

- Αἰνέω laudo, approbō; ut μὲ μάλ' αἶνεσ, Il. κ', Ἀγαμέμν' ὃ πολλοῖς ἤνευ,
 Apollon. sic ἐπαινέω idem ὑμᾶς, 1 Cor. 11. 12. Ἐκπνεῖ, Il. δ'.
 παραινέω idem ὑμᾶς, Act. 27. 22. σοι, Crates. epist. 10.
 Ἀλιτίομαι offendō Ἀδωαίῳ, Od. 6. σοῖς, Od. δ'.
 Ἀνακρίνω interrogo & ὄν. Plutarch. πᾶσιν ὑμῖν, Demosth.
 Ἀρκενέομαι peruenio Ἰλαρον ἱρήν, Il. σ'. ὑμῖν, Ælian.
 Ἐκδικέω ulciscor αὐτῷ, Luc. 18. 5. σοι, Constant.
 Θαρρέω audeo & πάλῳ, Thucyd. τῇ χανέσει, Galen.
 Ἰλασέομαι placeo & Θεόν, Lucian. τῷ ᾄδῃ, Plutarch.
 Κηδέω jubeo σε, Hesiod. σοι, Plutarch.
 Κρέω vulso γλῶ, Arrian. κρεμνέλοισι, Athen.
 Λοχέω insidiar ἡμᾶς & αὐτῷ, Plutarch.
 Πεινέομαι expecto φιληκαίαν, Plutarch. αὐτῷ, idem.
 Ὑπομένω patienter expecto & Κυρίον, Psalm. 37. 35. τῷ Κυρίῳ, Psal.
 33. 19.

Regentia Dativum, rariùs Accusativum.

- Ἀγαθύνω beneficium sum, αὐτῷ, Pl. 49. 10. & Σιών, Pl. 51. 18.
 Ἀδωατέω non potis vel impossibilis sum, σοι, Job. 42. 2. σε, Daniel.
 4. 6.
 Ἀμφισπνέω dubito, τοῖς φαινομένοις & & τῷ πρᾶγματι ισότητι,
 Aristot.
 Δυσχερύνω aegrè fero, ὁλγαρχία, Plutarch. τὸ πρᾶγμα, Demosth.
 Ἐπευλόω { insidiar, Κορινθίοις, Plutarch. ἡμῶς, Demosth.
 { melior, πρήγμασι, Herodot. ἐπαλάσσειν, idem.
 Ἐπλείπω deficio, ἐκ ἐπιλείψεσι γραπῶται τῷ Θεῷ, Synes. ἐπιλεί-
 ποι ἡμᾶς ὁ χρόνος, Demosth.
 Ἐπιπλήττω obijungo, τοῖς ἀμφοτερομένοις, Isoc. τὰ ἐν τῷ πύλαι, Dem.
 Ἐππνέω idem, τοῖς πρὸς φέρουσι, Marc. 10. 13. ὅς ἐππνέων δέον,
 Iso. rrr.
 Εὐαγγεζίζω bonum nuntium fero, τοῖς δέλοις, Apocal. 10. 7. πρὸς κα-
 τοικῶντας, 14. 6. Εὐαγγεζίζομαι idem, ὑμῖν, Galat. 1. 8. ὑμᾶς,
 vers. 18.
 Θαμίζω frequento, Ἀδωαίῳ, Epigr. & Accusat. teste Stephano.
 Κηδέω affinitatem contraho, αὐτῷ, Aristot. πνὰ, Euripid.
 Πνέω infilio, πνέων ἱππῳ, Herodian. πνία, Soph. utrumque
 rariùs. Sic Ἐππνέω invado, & νήσοις, Plutar. πνὶ ὀρεσίαν,
 Suidas.
 Πολεμίζω bellum gero sive oppugno, τοῖς αὐτοῖς, Thucyd. τὲς αἰτίαις,
 Plut. καταπολεμίζω idem, τὲς Ἀδωαίαις, Thuc. τοῖς ἀλλοῖς, Plut.
 Συσχερέω assentior, τοῖς τῷ Πλάτων & δόγμασι, Philopon. τὲς πύ-
 πης, Plat.
 Φοδύνμαι sollicitus sum, ὑμῖν (ὅτι 147) ὑμᾶς, Galat. 4. xxi.
 Ψάδωμαι mentior, ἀνδρώποισι, Act. 5. 4. τὸ πνέμα, v. 3.

Geni-

Genitivus vel Dativus.

Verba permutandi exigunt Genitivum rei accepta cum Accusativo rei data: ut αμείβεσθαι χεύσθαι χαλκείων Π. ζ'. Interdum vice versa: ut ὁ σφοδρὸς καὶ ἀνδραγαθὸς ὁ ἐλπίδιος καὶ Περσῶν βασιλείαν, Plutarch. Dativum personæ quicum sit commutatio: ut αμείβεσθαι πρὸς τὰ ἰμάτια, idem. Rarissime Dativum rei acceptæ, ut ἀμείβεις ὄνον πρὸς αὐτὸν, Exod. 13. 13 *mutare autem aris*

Nomen materia post Verbum offertur interdum in Genitivo: ut ἀρπύων ἀδύμων, Hesiod. infrequentius Dativo: ut αἱ μὲν γὰρ κρεῖσσιν πτόλι' ἔχουσιν, αἱ δὲ ἐλπίαν, Od. τ'. *Non*

Verba auferendi, propulsandi exigunt Accusativum Substantivi prioris cum Genitivo vel Dativo remotioris: ut ἀρπύζεις ἀνδρῶν καὶ πρεσβυτέρων, Aristoph. ἀρπάζω σοὶ πῦρ, Sophocl. Τρεῖς ἀμύνεσθαι, Il. 6. πηλίκων ἀμύνειν νηλεὲς ἦμαρ, Od. τ'.

Particularia regentia Genitivum, rarius Dativum.

Ἀντίχομαι retineo καὶ θυγάτηρ, Euripid. καὶ ἐλπίσι, Diodor. Διδτεγδίω secundus sum τέτυς, Dioscor. αὐτῷ, Plutarch. Διατρέπω excello πάντων, Euripid. τέτοις, Constant. Καταγγήαιω derideo, αὐτῷ, Marc. 3. 40. Πέσσεισι, Herodot. Ψάλλωμαι frustror δῖπνυ, Isocr. δῖροις, Steph.

Regentia Dativum, rarius Genitivum.

Ἀντίω occurre σοὶ, Sophocl. καὶ ἀνέρε, Il. π'. Ἐνίχομαι obnoxius sum ὀνειδί, Plato. καὶ φλυαίας, Galen. Ἐπακύν ausculto βασιλῆος, Herodot. τοῖς ἐπιστασιμόχοις, Demosth. Πείδομαι obedio τῷ Θεῷ, Plato. ὡς ἡδὺ καὶ φυσάντων πείδεται τίνα,

Agath.

Σημαίνω impero πᾶσι, Il. α'. φανῶ, Il. ξ'. Ἐπακύν obedio αὐτῷ, Matth. 8. 27. καὶ αὐτὸς φωνῆς, Gen. 22. 18. Φείδομαι ignosco, πάλιν φείδεται πατρὸς, Nazianz. φείδου τοῖς τῷ σφραγισμῷ κατ' ἑσμένους, Xenoph.

Genit. Dat. vel Accus.

Verba imperandi regunt Genitivum, apud Poetas etiam Dativum: ut ἀρχεῖν καὶ ἰδεῖν, Marc. 16. 42. ἀρχεῖν καὶ Μυρμιδόνων, Il. π'.

Quædam tunc in prosa tum in carmine Accusativum, ut ὀργῇ πρηνεὶ καὶ ψυχῇ, Chrysostr. πόλις ἡνιοχθεῖ, Epigr. Ἀνάσσει καὶ ἡγεμονθεῖ Poetis regunt Casus, ut Κασμεῖων ἦρασι, Od. λ'. Μυγιδόνεσσιν, Il. α'. Ζεὺς πάντ' ἀνάσσει, Euripid. εἶλε ἡγεμονθεῖ, Apollon. Τρωσὶ, Il. β'. πᾶσι, Apollon. Ἐπιστῆναι Oratoribus, ut καὶ ἑρῶν, Xenoph. καὶ τεχνίταις καὶ τῷ πᾶσι, Plutarch. Sic ἡγεμονθεῖ sum, ut ὁ μὲν, Heb. 13. 7. σοὶ, Æschin. πᾶσι περὶ, Demosth. φανήτω idem Genitivum vel Accusativum, ut φανῇ Ἀθωγίων, Thucyd. πάντων, καὶ πᾶσι, Demosth.

imperare gentibus

Verba

Verba abundandi gaudent Genitivo & interdum Dativo; ut γάμο φορτίων Xenoph. ἔρρεσι, Diodor. γαίης πύλων, Nonn. δέκρυον ἐπ' αὐτῷ, Thucyd. πλεοναυτῶν ἢ ὠφείμων, Philostrat. τῆς χήμας, Plato. Quædam reperiuntur in tribus Casibus; ut πλεοναυτῶν ἡμετέρων, Liban. χόμας, Xen. ἀνὰ πλεοναυτῶν, Gregor. πληρῶμας, Aët. 13. 52. τῇ παρακλήσει, 2 Cor. 7. 4. ἢ ἐπιγνώσει, Coloss. 1. 9. πλεονάζειν ἡμετέρων, Galen. ἐπὶ χίμας, Thucyd. εὐδαίμων οἱ Ἀθηναῖοι πλεονάζειν τὰ ἄρθρα, Bud. (Sic τὸ εἶμα αὐτῶν ἐπλεῖνασε καλῶς, Plal. 10. 19.) εὐπορῶ μῆλων, Lucian. τὰ χήματα, Demosth. εὐτυχέειν οἷς εὐπορῶμεν, Synes. Sic μεθύω εὐχρίως, sum, ἢ ἡδονῶν, Theophil. δοιοφῶ, 11. ρ'. τὸ φίλημα, Epigram.

Quædam Verba regunt tres Casus.

Ἀντάω, ζω occurro: ut ἀντάσαι πνεύς ἢ δαῖο, Nazianz. ἀνδράσιν ἐνζείνοις, Apollon. ἀντάζω ἢ ἢ Ἀρεσίαν σπατῶν, Herodot.

Ἀπολείπω desicis adsciscit. Accusat. vel Dat. personæ, & Genit. vel D. t. rei: ut τόλμα αὐτῶν ἀρχῇ ἀπολείπειν, Æschin. μὲν αὐτῶν, Plutar. ἀπ' ἑσπετο τῶν πεισθίας, idem. πῶς αὐτῶν, Iocor.

Ἀτακτῶ ordinem non seruo: ut ἀτακτεῖν ἢ ἀγνοῖν, Plutar. ἀτακτεῖ ἡλιθίῳ ἢ κινήσει, idem. τῶς μέγας, Philostr.

Ἀφικνέομαι pervenio: ἀφίξεῖν ἢ ἵκταιν, 11. σ'. interdum Dativum; ut ἀφίξομαι ὑμῖν, Ælian. rariùs Genitivum; ut ἀφίκεῖν ἢ ἵκταιν, Theophrast.

Ἀκούω audio præter Genitivum (p. 148.) regit Dativum & Accusativum personæ apud Poetas; ut ἀκούειν Ἀνδρῶν καὶ δούλων, 11. π'. Λέανδρον ἀκούω, Musæus. Κλύω Dativum, ut ἐνχομένῳ μοι καὶ δῶ, Theogn.

Βασταίνω invidio: ut ἐβασταίνετο ἢ αὐτῶν, Lucian. τῆς σοφιστικῆς, Philostrat. ἢ ἀντιπαραστή, Liban.

Ἐπιδάλλομαι aggredior: ut τῇ ἢ ἀντιπαραστή συνήξει ἐπιδάλλομαι, Polyb. τὸ ἔργον, Plato. rariùs Genitivum, ut ἐπιδάλλομαι τῇ δόξῃ, 11. 2.

Κινδυνεύω periclitor: ut κινδυνεύω ἢ ἀρχῇ, Thucyd. τῇ πόλει, Herodot. ἢ ἀπ' αὐτῶν δίδασκον, Nazianz.

Μέμφομαι & ἐπιμέμφομαι, incuso: ut πρὸς, Xenoph. ἢ μὲν, Thucyd. ἀντιπαραστή, Od. π'.

Μετίχο participio: ut ἐμετίχομαι ὑμῶν μετίχου, 1 Cor. 9. 12. τὰς πληγὰς, Aristoph. rariùs Dativum, ut μετίζον τῇ δόξῃ, Thucyd.

Προβαίνο progressor: ut προβαίνειν τῆς ἡλικίας, Plato. τῇ ἡλικίᾳ, Demosth. ἢ ἡλικίαν, Hesodan. 1. 2.

Συγγνώσκω ignosco adsciscit tres Casus rei: ut συγγνώσκω σοι τῆς ἀπορίας, Lucian. συγγνώσκω αὐτῶν τὸ πλεονέκτημα, Gregor. rariùs Dativum, ut συγγνώσκει ἡμῖν τοῖς ἀφαιρέτοις, Euripid.

Ἐφθάλλω excido: ut ἐφθάλλω πάντας ἀνθρώπους, Xenoph. rariùs Gen. vel Dat. ut ἐ συμπεταί, Aristot. τοῖς πᾶσι, Thucyd.

Nomina

Nomina sequentium significationum adduntur

Verbis in tribus Casibus.

Nomen *causa* adjicitur Verbis plerumque intransitivis in Dativo, ut *πιδνηκὼν ἀποπληξίς*, Herodian. *ἀποπληξὶς τοῦ πόλεως*, Xen. *αἰχμῶμαι τοῖς περὶ σμῖνοις*, Xenoph. *μὴ μὲν ὀφθαλμοῖς εἶναι*, Ephes. 5. 18. Verbis ut plurimum significantibus *passionem animi* apponitur in Genitivo, subaudito *ἐνεα*, ut *τῷ μὲν πένθει*, Xenoph. *Ἑλλάδος εἶναι*, Euripid. *ἀγαμέμνονι* vel *στρατῆρι*, Demosth. *ἐπιβόησαι σοι τῷ ἐντυχίας*, Plato. *ἀπάτης κατὰ τῆς*, H. 5. *ἀμύνονται σὺ τῷ γέλωτος*, Lucian. Item *laudem*, *vituperium*, *contentionem*; ut *ἐπὶ τῷ πόντῳ τῶν τε δρόμων καὶ κρημνῶν*, &c. Heliodor. *ἐπικατέβησαν αὐτοῦ ἀβυλίας*, Agath. *τῷ εἰς τὴν ἀμφισβήτησιν ἡμῶν*, Demosth. Interdum subintelligitur *ἐκ*, *ἐν*, *ἐπὶ*, &c. ut *ἡμῶν κατέλαμπεν χρυσός*, Aristid. *ἐμὲ δὲ δὴν νύκτωρ*, Lucian. In Accusativo etiam, subaudito *διὰ*, ut *ὅς ἐστιν αἰχμῶν με καὶ ἐμὲς λόγους*, Luc. 9. 26. *πταρῆσθαι τὸ οἰκείησθαι Φιλίππου γυμνημῖνον*, Demosth. *ἐλπίσιν σοι τῷ ἀβυλίας*, Phalaris.

Plurima Verba indifferenter post se assumunt tres hosce Casus: ut *αἰχμῶν πιδός*, Euripid. *κακῶς*, Isocr. *θάνατον*, Julian. *ἐξ ἐκπληκτοῦ τὸ ὄρα*, Heliod. 1. 5. *τῷ πλῦθει*, Thucyd. *τὸν δόλμον*, idem.

Nomen *instrumenti* vel *modi* quibuscumque additur Verbis in Dativo: ut *Ἀργυρίαις ἀργαῖαις μάχῃ*, &c. Oraculi responsum, *ἦνυστο πολλὰ τὸ οὐροποιεῖν τὰ κατὰ*, Herodian. Interdum Accusativo, subaudito *κατὰ*, ut *διαβάντων τῶν ἡρώων*, Plutar. (Sic *κολλύειον ἐγχεῖσιν τοῦ ὀφθαλμοῦ*, Apocal. 3. 18.) *βίαν τῷ θάνατι*, Euripid. Rariissime Genitivo; ut *λόγους δις τόσον μ' ἐνέφους*, Euripid. *οὐδὲν τὸ ἀρετῆς*, Xenoph. *egentes repugnant telis*

Nomen *partis* Verbis apponitur in Genitivo, præcipue iis quæ significant *prehendo*, *lauro*, &c. ut *παῖσαι αὐτὴν τῷ δεξιῷ χειρὶ*, Act. 3. 7. (*ἀνὸν ὅτι καὶ κρατὶ*) Proverb. *κόμης ἐλε Πηλείονα*, H. 4. *τῇ τῇ περὶ θυμῶν*, Lucian. item *ἐλαω σε ῥινός*, Lucian. *κατασπῶ κρημῶν*, *ρίπῃ σε πιδός*, idem. *ἐπὶ τῷ ὄρει*, Dion. *τῷ τείχεσσι*, *καδῶν*, Diodor. *νύκτωρ καὶ αἰὶς*, Od. β'. *ἀνὸν καὶ οἶον*, Herodian. *καὶ αὐτὸν ὄρεον*, Soph. *τῇ γῆς ἑταίρων*, Thucyd. *καταπλάσσει τὸν διδύμων*, Galen. Ponitur etiam in Accusativo; ut *ἐβλάψεν με πιδός*, H. 4. *τῷ σε πιδός*, νύκτωρ, Od. 4. *πιδέτω ἵππους*, Euripid. *παῖσαι με τῷ νύκτωρ*, Aristoph. Rarius Dativo; ut *καταπλάσσει τῷ μετῶν*, Dioscor. *παῖσαι κατὰ τὸν ἐντυχάνοντα*, Plutarch. nisi *pari* pro *instrumento* capiatur; ut *βονδῶν καὶ κατὰ τὸν πιδός*, &c. Æschyl. *κατὰ τὸν τῇ κατὰ*, Act. 13. 16. (*κατὰ τῇ κατὰ*, Act. 19. 33)

lupum auribus teneo

Nomen

Nomen pretii apponitur Verbis potissimum emendi in Genitivo: ut ἀγοράζοντες διακοσίων δινάρων ἀρτους, Marc. 6. 37. πολλῶν δαρδάνων ἀμτὸν ἐζώχρησ', Heliodor. δινάρεισ' σωμαφάνησας μοι, Matth. 20. 13. Νομισθῆναι in Dativo, ut χρυσῷ ὠνήσατο πλὴν νίκην, Theophrast. & φάρτοις ἀργυρίῳ ἢ χρυσῷ ἐλυπώθητε, 1. Pet. 1. 18. In utroque finitimi Cæsaris, ut ὁ δὲ μὴ χρημάτων, ἀλλ' ἰδίῳ δυνάτω τὸ ποιῆσαι ἐπέσβετο, Chrysost. Affertur etiam in Accusativo post Verba valoris & ponderis, ut πάλαντον δυνάμει μὲν ἔ'. Suidas. ἢ μὲν ἔλκεται παρ' Ἰσθαίοις κίτρας δύο ἢ ἡμισίαν, Zonaras.

Nomen temporis respondens ad questionem πότε, adjicitur Verbis in Genitivo vel Dativo: ut ἡλθε νυκτὶ, Joh. 3. 2. (Sic αὐθεν σκοτὺς tenebris errare, i. e. νυκτὶ, Heliodor. 1. 5.) τῇ ἡμέρᾳ τῇ πετῇ ἀναστήσει, Luc. 24. 46. Rarius in Accusativo, ut ἡμετέραν χεῖρον ἐπολύμησ', Illocrat. ἔσαν ἐς δέκα ἀνδρῶν αὐτὸν, Joh. 4. 52. Respondens vero ad questionem πόσον χρόνον, effertur in Accusativo vel Dativo, rarius in Genitivo: ut ἡμετέρας πρεσβείας, Luc. 1. 36. εἰκόνη δλοῖς ἐπὶ τὴν σποδμήσας, Julius. ἡμετέρας πρεσβείας σκλμοποίησας, Herodian. (προσμένει νυκτὶς ἢ ἡμέρας, 1. Tim. 5. 5.) Sic εἰμὶ ἐπὶ τὴν πεσσεύοντα, Lucian. ἢ ἔτι οὐδὲν ἀνέστη, Plutarch. sic ἐπὶ δέκα, Marc. 5. 25.

Nomen spatii adjungitur Verbis in Accusativo: ut πόταμος ἀπείχετο τὴν πόλεως σημεῖα ὀκτώδεκα, Herodian. (σαδύς ἐξήκοστα, Luc. 24. 13.) Interdum in Dativo, ut Περσῶν ἀπὸ τῆς Τειτολῆς διέχετο ἡμερῶν ὁ δὲ εἰκοσι, Ptolemy. Rarius Genitivo, ut Βηθανίᾳ ἐκείνῃ ἀπ' ἀπὸ τῆς Ἰερουσαλὴμ ὡς τριῶν σαδύων ἢ δέκα, Nonn. in Joh. c. 11.

Nomen loci cum proprium cum Appellativum, apud Poetas præcipue & Historicos Verbis subijcitur significantibus

1° Motum ad locum, in Accusativo: ut Ἑλλήσποντον, Ἰκονίῳ, Homer. ἡλθον τάφον, Sophocl. Oratoribus usitatus sequente δέ, ut ἡλθε Μεγαροῖς, Plato.

2° In loco, Dativo: ut εἰλας εἴσας Ὀλυμπάσι, Πυδοῖ, Thucyd.

3° A loco, Genitivo: ut τὴν Κρητικὴν ἀκρὸς ἡγεμῶν, Heliodor. 1. 5.

Frequentius vero effertur hujusmodi Nomina vel per Adverbia loci ζε, δι, δυν, &c. ut ἡλθε Θήβας, Plato. οἰκοῦνται, Od. 9. Ἀθήνησιν πλεῖ, Libani. vel per Præpositiones; de quibus infra.

Quibuslibet Verbis additur Genitivus Substantivi cum Participio absolute sumptus: ut ἐξαπὸν ὄρει μύλων φθινόντων, Hesiod. Omissio interdum Substantivo, ut αἰετοῖ, id est χαμῶ, Theocr. Idyll. 14. vers. 18. ὄρεος, Xenoph. & ὄρεος, Aristot. id est ἔργον, interdum etiam Participio, ut ἐμὲ μόνῃς πύλας, Sophocl. Substantivum ὄρεος. Usurpatur quandoque Accusativus præcedente ut plurimum

plurimum ὧς vel ὥστε, ut ὥστε ἐκ αὐτῶν χρόνον πνέει ἔξ, Aristot. Interdum Dativus vel Nominativus, ut πειλὼν τῷ θανάτῳ φαίνεται, Xenoph. αἰνοῦντες τῷ σώματι πόρῳ πάλιν γίνετο τὸ πῦρ, Aristot. Nominativus vel Accusativus, ut ἄμφοι δὲ ἐξομῶν, μετρώπεις ἦεν Ὀδυσσεύς, Il. γ'.

Verba variae Constructionis.

Nonnulla Verba, præcipuè accusandi, condemnandi, absolvendi, privandi, participandi, communicandi, Casum Rei & Personæ variis modis regunt & submutant.

Σὺ, σοὶ, σὶ indicant casum Personæ: τέτυ, τέτω, τῷτο casum Rei.

Ἄζαμαι & ἀζαζομαι miror, σὺ, Xenoph. σὶ, Od. ζ'. τέτυ, Xenoph. τῷτο, Plato. σὶ τέτυ, ut Δαίδαλον τῷ γυναικὶ ἐκ ἄζαμαι, Julian. σὺ τῷτο, ut ἀλλὰ τι σὺ πολλὰ ἄζαμαι, Xenoph. σὺ τέτυ, ut ἄζαμαι ἀνδρὸς ἀρετῆς, Demosth. Sic θαυμάζω & omnia ferè Verba admirandi.

Αἰρώ damno σὶ τέτυ, ut Κλίωνα δῶρον εἰλεῖν, Aristoph. σὶ τῷτο, ut δίκας εἴλεν Εὐπολιν, Iseus.

Ἀπογινώσκω absolvo, σὺ, Gregor. σὶ τέτυ, ut ἀπογινώσκων πνέει τῷ ἐγγλήματος, Steph. σὶ τῷτο, ut ἀπογινώσκων σε χαρῶν vel τῷ ἐνδείξειν, Demosth.

Ἀπορδίζω absolvo σὶ, ut ἀπορδίζω τῷ Μέλιτον, i. e. τῷ Μελίτῃ δίκην, Plato. τῷτο, ut ἀπορδίζω δίκην, Aristot. θάνατον & εὐδυνίαν & αἰτίαν, Plut. χαρῶν, Steph. σὶ τῷτο, ut δίκας ἀπέφυγον τῷτον παρόντα καὶ ἀντιδικῶντα, judiciū, illo presente & contra me orante, absolutus sum, Demosth.

Ἀφαιρέω vel ἀφαιρῶμαι aufero σὺ vel σοὶ τῷτο, ut ἀφαιρῶν τῷ δόμῳ τῷ ψήφον, Plutarch. πολλὴν χρόνον τοῖς πολεμίοις ἀφείλετο, Il. cr. τῷτο τέτυ, ut ἦν ἀφείλῃ πρὸς τῷ συμποσίῳ τὰς κομψείας τῷ τῆς, Lucian. σὶ τῷτο, ut τῷ πᾶσι ἀφείλετο τῷ ψυχῶν, Xen. σὶ τέτυ, ut Ἀλκίονον καρδίας ἀφείλον, Herodian. l. 3.

Ἀποψήφίζομαι absolvo σὺ, Demosth. σὺ τῷτο, ut Λεωκρότις ἀποψήφισεν θάνατον, Antiphon. σὶ τῷτο, ut ἀποψήφισται σε χαρῶν, & (omisso σὶ) χαρῶν, Æschin. vel σὶ θάνατον, Antip. Γεζομαι accuso σὶ, ut γεζομαι τῷ ἀντιδικῶντα, Plutarch. τῷτο, ut γεζομαι ἀπὸ λειψῶν, Lucian. χαρῶν, Plutar. σὶ τῷτο, ut γεζομαι ἡμᾶς χαρῶν ἀσπίδας, Xenoph. σὶ τέτυ, ut γεζομαι σε περὶ δόσας, Plutarch. rariùs σὶ χαρῶν, Chyllostom.

Διόκω accuso τῷτο, ut φόρον, Aristot. σὶ τέτυ, ut διόκω σε φόνο. Demosth. & (omisso σὶ) διόκω τῷ περὶ γνώσε, Constant. σὶ τῷτο

- ῥῆτο, ut δώκω σε δίκην vel χαρὼν, Isocrat. χαρὼν & σὲ χαρὼν κλοπῆς, Demosth. Sic δωκῶ.
- Δωρέομαι dono ῥῆτο, ut ἵππον ἐδώρησαί σοι, Plutarch. τέτω, ut δωρέωται χρυσοῖσι, Epigram. σοὶ ῥῆτο, ut Τριανίῳ ἵππον ἐδώρησαί σοι, Xenoph. σὲ τέτω, ut δωρήσασθαι ἀπαντας χιλίας δραχμαῖς, Plutarch. Rariùs σὲ τέτω, ut δωρέομαι σε ῥῆτι, Euripid.
- Ἐγκάλλω accuso σοὶ, ut ἐγκάλλει τοῖς Ἀθηναίοις, Gregor. τύτω, ut ἐγκάλλειν μισῶσεως, Demosth. ῥῆτο, ut τειλακσίας, δραχμὰς ἐνεγκάλλει, Isocrat. σοὶ τέτω, ut ἐγκάλλω σοὶ τὴν ἀγνωμοσύνην, Bud. in Epist. σοὶ ῥῆτο, ut προσδοκῶν ἐνεγκάλλω αὐτῷ, Plutarch. ῥῆτο τέτω, ut ἀδικίαν ἐγκάλλει τοῖς Λυκέργε νόμοις, Plutarch.
- Εἶρω cohibeo σέ, ut οἱ πατέρες εἶρωσι πῶς ὑεῖς, Xen. σὲ τέτω, ut εἶρω πᾶσι ἱερῶν, Demosth. & (omisso σε) οἶνε, Galen. σὲ παύτω, Aristoph. σοὶ ῥῆτο, ut εἶρω σοὶ τὸ ἐγχείρημα, Zonaras.
- Ἐπιμάλλω objicio σοὶ, ut ἀμύλοις ἐπιμάλλω, Plato. σὲ ῥῆτο, ut ἐπικαλέω τὴν ὑπόστασιν, Thucyd. σοὶ ῥῆτο, ut ἐδίδες βίαιον ἐπικαλέω μοι, Lucian. σὲ τέτω, ut ἐπικαλέει ἀμφοτέρους φίλια, Herodian. l. 3.
- Ζημιῶ damno afficio σέ, ut σιωπὴν ζημιώσῃς, Plato. σὲ τέτω, ut βασιλεία ζημίωσιν ἐζημιώσῃ, Plutarch. σὲ ῥῆτο, ut ἐζημιώσῃ αὐτὴν τὰ μίσγῃ, Aristot. σὲ τέτω, ut ζημιῶ σε ζημιῶν, Constant. ζημιῶμαι dampnum patior ῥῆτο, ut ψυχὴν ζημιώσῃ, Nazianz. τέτω, ut ζημιῶσω δέκα δραχμαῖς, Elchin.
- Κηδεύω voco σέ ὀνόματι & σὲ ὄνομα, Steph. item σοὶ ὄνομα, ut πᾶσιν ἄστροις ὀνόματα κηδεῖ, Psalm. 147. 4.
- Καταγινώσκω condemnno σέ, ut ἐαυτῇ καταγινώσκῃς, Demosth. σὲ τέτω, ut καταγινώσκω σε φόνε, Lysias. σὲ τέτω, ut Κλεανδρίδῃ, δάνειον κατέγνωσῃ, Thucyd. κατέγνωκα πᾶντα ἑμαυτῇ, Plutarch. σὲ τέτω, ut ἐ μὲν καταγινώσκω ὑμῶν ἐδόνος, Demosth. τέτω, ut σὲ ἀπαρῶμαι (subaudi σέ) κατέγνωσῃ, Judith. σὲ τέτω δάνειον, ut πολλῶν οἱ πατέρες ἡμῶν Μνηστῆ δάνειον κατέγνωσαν, Isocrat.
- Καταδικάζω condemnno σέ, Synes. σὲ, ut πᾶσι ἀναιτίως καταδικάζουσι, Matth. 12. 7. σὲ ῥῆτο, ut καταδικάζω σε ἀδικίαν vel αἰμαδίαν, Synes. σὲ τέτω, ut καταδικάζω τὴν γυναικῶν δανάτω, Diodor. σὲ δανάτω, Chrysostom.
- Κατακτείνω condemnno σέ, Isocrat. σὲ, ut κατακτείνει αὐτὸν, Luc. 11. 31. σὲ δάνειον, Isocrat. σὲ τέτω, ut κατακτείνουσι αὐτὸν δανάτω, Marc. 10. 13. σὲ ῥῆτο, ut κατακτείνειν σε πανίαν, Gregor.
- Καταχειροτονέω suffragio condemnno σέ, ut ὁ δῆμος καταχειροτονήσῃ αὐτῷ, Demosth. σὲ, ut ὃν ὁ δῆμος καταχειροτονήσῃ, idem. σὲ ῥῆτο, ut τῷ ἀνδρὶ δάνειον, Plato.

Καταψηφίζομαι *condemno* σὺ, Plato. σὶ, ut *ἀνδρῶν δίκη* κατὰ ψήφισιν, Demosth. σὶ τέτῳ, ut σὺτον δ' ἐορτῆς ἢ κατὰ ψήφισιν, idem. *δυναίτω*, Xenoph. σὺ τῷτο, ut *ἐλπίδι* αὐτῷ κατὰ ψήφισιν, Plato. vel *ἐμὲ δύναντον*, Xen.

Κατηγορεῖν *accuso* σὺ, Isocrat. σὶ, ut *ὁ δὲ δῖνα* ἢ *δῖνα* κατηγορεῖ, Chrysostom. τέτῳ, ut *κατηγορεῖ* ἢ *παρεκρίμιναν*, Xenoph. τῷτο, ut *μυστρίαν* κατηγορεῖ, idem. σὺ τέτῳ, ut *Βουσίειδ* ☉ *Ξενοκτονίας* κατηγορεῖται, Isocrat. σὺ τῷτο, ut *τῷτο* Ἀγνησλαῖ κατηγορεῖται, Plutarch. σὶ τῷτο, ut *πνὴ* φεῖδ ☉ *κατηγορεῖν*, Demosth. αὐτὸν φόνου, Steph.

Κοινωνεῖν *communico* vel *particepo* σοὶ, ut *κοινωνήσῃ μοι*, Phil. 4. 15. τέτῳ, ut *κοινωνήσῃ* σαρκοῦ, Heb. 2. 14. τέτῳ, ut *κοινωνεῖ* τοῖς ἔργοις, Joh. 2. 11. σοὶ τέτῳ & σοὶ τῷτο, ut *μὴ πνεῦς μὴ λῦγῃ* πνὶ κοινωνεῖν, Dem. *κοινωνεῖται* ἢ *λόγον* πρὸς κατηχῆν, Galat. 6. 6. σὺ τέτῳ, ut *μὲ* τῷ δλίψῃ, Philip. 4. 14. Sic omnia Verba *communicandi* vel *participandi*; excepto quod *μεταδίδωμι* non regit *Dativum rei*, neque solum neque cum *Casu personæ*.

Μαρτύρομαι *in testem voco* σὶ, ut *μάρτυρομαι* τὰς δεξιὰς, Dinarch. τῷτο, ut *παῦτ' ἐγὼ μάρτυρομαι*, Aristoph. σὶ τέτῳ, ut *Ὀμηρον* ἢ *ἡδ'* *διῶν* *παραγωγῆς* *μάρτυρον*, Plutarch. σὶ τέτῳ, ut *πάντα* *δεδν* *μάρτυρομαι*, Synes.

Μιμνέομαι *incuso*, *vituperō* σὶ, Xenoph. σοὶ, Demosth. τῷτο, ut *μὲν* *φραδα* *πρὸ* *ἐπαινετῶν*, Gorg. Leont. τέτῳ, ut *ὁ δὲ* *ἐδὲ* *ἐμὲ* *μύσας*, Thucyd. σὺ τῷτο, ut *ὁ* *μάλιστα* *μύσας* *ἐμὲ*, idem. σοὶ τῷτο, ut *ὁ*, *π* *μὲν* *μάλιστα* *αὐτοῖς*, Epicur. σοὶ τέτῳ, ut *μύσας* *σοὶ* *ἀχαιστίας*, Ramus.

Μηροκακία *memor sum injuriæ* σοὶ, ut *τοῖς* *ἀλλοις*, Thucyd. σὶ, ut *ἢ* *λαῖτον*, Herodian. τέτῳ, ut *ἢ* *ἀποκαλύψεως*, Lucian. σοὶ τέτῳ, ut *τοῖς* *Κοενθίοις* ἢ *παραδόντων* *μηροκακίῃσαι*, Dem.

Τιμᾶν vel **τιμᾶμαι** *condemno* sive *multo* σὶ τέτῳ, ut *πῶντι* *τῶντων* *ἐπιμύσας* *αὐτόν*, Dinarch. σὶ τέτῳ, ut *Ὀμηρον* *πυτῆκος* *δραχμαῖς* *ἐτίμω*, Lucian. σοὶ τέτῳ, ut *πρὸ* *παρεῖδα* *ἐδρα* *δωκῆ* *δῖκα* *τῶντων* *ἐπιμύσας*, Theophil. vel *δυναίτω* *αὐτῷ*, Dem. σοὶ τέτῳ, ut *δυναίτω* *τιμᾶμαι* *ἐμαυτῷ*, Æschyn.

Τιμωρῶ *punito* αὐτὸν, Act. 26. 11. σὶ τέτῳ, ut *ὁ* *φόνος* *τιμωρῆς*, Euripid. σὶ τῷτο, ut *ὁ* *ἢ* *ἐταίρων* *φόνος*, idem.

Τίωμαι *punito*, *ἐπαμύλω* σε, Steph. τῷτο, ut *ἢ* *παρὰ* *φόνος*, Soph. σὶ τέτῳ, ut *ἢ* *παρὰ* *Ἀλέξανδρον* *ἐκδοῖταις*, Il. η'. σὶ τῷτο, ut *ἢ* *παρὰ* *ἐργον* *ἀετῆς* *Ἀντίδου* *Νηλεῖα*, Od. ε. vel *ὁ* *δὲ* *δῖκω*, Eurip.

Φιλοφρονεῖν, *ἔμαι comiter excipio* σὶ, ut *ἢ* *Τερέντιον* *ἐπιλοφρονήσας* Plotar. σὶ τέτῳ, ut *ἐπιλοφρονήσας* *σε* *τῷ* *δῖκῳ*, Lucian. σὶ τῷτο, ut *ἢ* *ἀλλο* *μὲν* *ἐδὲ* *ἐπιλοφρονήσας* *αὐτῷ*, Xenoph.

Eidem Verbo diversi Casus diversæ rationis simul apponi possunt juxta diversas Regulas, ut *Σὺ παῦρ*, *Ὀδυσσεύς*, *τῷ δὲ* *καρμαχίδι* *ἐμοί*, Sophocl.

Multa Verba pro variâ significatione variam habent Constructionem.

Genit. vel Accusat. *Βασιλεύω* impero, G. ut *βασιλεύω τῷ Ἀσίῃ*, Hæc. *regem conficere*, A. ut *βασιλεύσον αὐτοῖς βασιλέα*, i. Reg. 8. *Κατέχω* praevalere, G. ut *κατέχουσιν αὐτῆς*, Matth. 16. 18. *corrobero*, A. ut *κατέχσον αὐτὴν*, Deuteronom. 1. 38. *Μεδοφορέω* quaestum facio, G. ut *κόνακας τούτων μεδοφορέω*, Aristoph. *stipendia persolvo*, A. ut *γραπὰν μεδοφορέω*, Phalar. *Συκοφαντῶ* secuso, A. *personæ cum G. rei*, ut *συκοφαντῇ τὸ Θεὸν ἐλίζωέας*, Ælian. *ausfero*, G. *personæ cum A. rei*, ut *εἰπὼς πὶ συκοφαντήσας*, Luc. 19. 8. cum pluribus aliis.

Dat. vel Accusat. *Ἀντίχω* sustineo, D. ut *ἀντίχεν τὸ πόνον*, Xen. *resineo*, A. ut *ἀντίχεν τὸ χίον*, Lucian. *Ἐλπίζω* spero, A. ut *πάντα ἐλπίζω*, i. Cor. 13. 7. *confido*, D. ut *τῇ τύχῃ ἐλπίζω*, Thucyd. *Ἐπαμβεδέω* gener sum, D. ut *ἐπαμβεδέω σοι*, i. Maccab. 10. 54. *affinitatis jure duco*, A. ut *ἐπαμβεδέω τὸ γυναικῆα*, Matth. 22. 24. *Μαθητεύω* discipulus sum, D. ut *ἐμαθήτευσεν αὐτῷ*, Plutarch. *docceo*, A. ut *μαθητεύσας πάντα τὰ ἔθνη*, Matth. 18. 16. *Φωνέω* loquor, D. ut *ἐρπον π φωνεῖ*, Soph. *compello*, *voco*, A. ut *ἐφώνησεν αὐτοῦ*, Matth. 20. 32. sic *προσφωνέω*, ut *προσφωνῆσαι τῆς ἐταιρείας*, 11. 16. *προσεαίνω* *παρὸ μαθητῆς*, Luc. 6. 13. *μεταφωνέω*, ut *Ἰωνόβω μετεφώνεω*, Apollon. J. 21. *μετεφώνεω* *ἐν ἱερῷ οἶκον*, ibidem. & plura hujusmodi.

Gen. vel Dat. *Κύβω* nunciator, G. ut *μυητὸς ὡς κακῆς ἐνεύσασθε*, Euripid. *incido*, D. ut *πήματι Κύβω*, Hesiod. Sic *ἐπιπύχθω* *τῷ ἀνδρὶ*, Aristoph. *τοῖς δευταῖς*, idem, &c.

Gen. Dat. vel Accusat. *Ἀγάζουω* miror, G. vel A. (pag. 148.) *irascor* vel *invideo*, D. ut *ἔταν τῷ ἀγαθῷ ἡς γραπτοῦν*, Xenoph. *Ἀπορέω* dubito, D. vel A. p. (153.) *indigeo*, G. ut *ἀπορῶ ἐργων*, Xen. *Ἐμπνέω* anheleo, G. vel A. (p. 150.) *inspiro*, D. p. & A. r. ut *ἐνέπνευζεν* *ἐμοί* *οὐδὲν*, Hesiod. *Παραχαρῶ* cedo, D. p. & G. r. (p. 147.) *porrigo*, D. p. & A. r. ut *παραχαρῶ τοῖς νεανίσκοις κρηάδιον*, Plat. *Ἀνίμω* desisto, G. ut *ἀνείναι τὸ φιλονεικῆς*, Thucyd. *dimitto*, A. ut *εὐὲ ἀνίε*, H. 6. *libero*, A. p. & G. r. ut *ἀνείναι τὸ πνυθῆναι τὸ ζῆμα*, Synes. *ignosco*, D. p. & A. r. ut *τὸ δέχθαι ἀνείναι τῇ φύσει*, Dem. &c.

Deriv. t. ferè exigunt Casus Primitivorum Nominum, aut Adverbiorum unde manant.

Verba derivata, si passivè capiantur, Casum solummodò regunt primitivi inclusi; sin. activè, adsciscunt Accusativum cum Casu primitivi: Gen. *ὕστερος* posterior sum vel *γενέσθω* *ἀεὶς δὲ* *πρᾶσσαντῆς* *ἐμῆς*

τις sum, ἡττοδομου inferior evado; ut μὲν ἡμεῖς ὑπερβαίνειν τὴν βασιλείαν Steph. αἰετῶν ἢ βαρβάρων, Plutarch. ἡττοδομῶ τῆς ἡδονῆς, Xenoph. quia ἵπποι, αἰετοί, ἡττοδῶν genitivum regunt: μακροῦν subtrouco, σὲ τῆς πέλειας, Budæus. πηλάζω prope sum, ἢ νεῶν, Soph. quia μακρῶν & πέλας regunt genitivum. Dat. ἐχθροῖς inimicus sum, ut ἐχθρόσσω τοῖς ἐχθροῖς, 2 Maccab. 26. γλυκύσσω edulco, ut ἐγλυκύσσω μοι ἱστορίαν, Psal. 55. 15. quia ἐχθροῖς & γλυκύς regunt Dativum. Gen. vel Dat. ἀποστρέφω abaljeuor, ὁ μὲν, Demosth. σοῖς Ἀθλωατοῖς, Thucyd. quia ἀθλοῦ regit genitivum vel dativum, atque alia hujusmodi.

Huc referuntur Verba connotantia incitamentum vel occasionem agendi, quæ regunt accusativum personæ cum casu verbi inclusi, qualia sunt ποτίζω, παρεκκλίζω, γάω, μιμνήσκω, ἀκτιζω, facio potare, errare, gustare, recordari, audire, &c. ut ἐμὰς γάλα ἐπόπσα, 1 Cor. 3. 2. ποτίσκει με τὸ φάρμακον, Lucian. παρεκκλήσεν αὐτὸν τὸ λόγον, Philostrat. ἐγλάσσω με ἐνδοξοσύνης, Lucian. σὲ γάω ἀκροτον μὲν, Euripid. ἀναμνήσκει πᾶσα ἡ συγγραμμάτων, Lucian. ἀναμνήσκει ὑμᾶς τὰ παρεγμένα, Plato. ἀκίπῳ με ἢ φονίῳ, Cant. 2. 14. Legitur dativ. personæ vi verbi passivi inclusi, ut ἀκτιπῶ μοι ἀγαλλίασιν, Psal. 51. 8.

Similiter Adjectiva vel Substantiva casus desiderant primitivorum: ἀκολουθητικὸς sequan, διαθεμισ distributio, &c. ut παίδων ἀκολουθητικὸς ὁ νόμος, Aristot. ἡ νόμις ἀπὸ τῆς ἐκείνης διαθεμίσσεως, idem. quia ἀκολουθεῖω, διαθεμιόμαι, regunt Dativum, Gen. & Dat. συζητῶμων facilis in danda venia, ut οἱ θεοὶ συζητῶμονές σοι ἢ ἀνδραγαθῶν, Xenoph. quia dicitur συζητῶσθαι σοι ἢ ἀνδραγαθῶν.

Derivativa tam verba quam nomina alios quam primitivorum casus adfiscunt, juxta regulas suprà traditas: v. g. πηλάζω Dat. propter reg. pag. 145. l. 3. ut ὅσκι βέβρυξί πηλάσῃ, Apollon. παρεκκλήξω Gen. pag. 135. l. 31. ut ὁ θεὸς ἢ ἀγαθῶν τοῖς ἀξίοις παρεκκλήξω, Basil. δότηρ Gen. pag. 133. l. 11. ut πῦρ βροτοῖς δότηρ ὄρες Πελοποννήσου, Æschyl.

Verbum derivativum quandoque regit casum suæ periphrasis. Gen. Ἀφρωαῖζω aspernor, ἀρεργατίζω defendo, &c. ut ἀφρωαῖζον ἢ μαθημάτων, Herodian. i. e. ἀποφείζω ἡνίον, ἀρεργατίζω σε, Nazianz. i. e. περὶ τοῦ ἀποδοῦναι, Dat. ὁμοιοπαθεῖω similia patior, ὁμοιοπαθεῖν πρὸ Σαρδανιπάλω, Aristot. i. e. ὁμοία παθεῖν, Accus. ἐπικείμεναι, ut ὅλον ὄρεθι ἐπικείμεναι, Lucian. quia dicitur ὄρεθι ἐπικείμενον ἔχειν, (sic ἀλυσὶν ταύτην ἐπικείμεναι, Aëtio. 28. 20.) Gen. & Accusat. ἀπώμαι causam esse dico, ἢ ἀπώματα ἢ φύσιν, Theophrast. i. e. αἰτίαν ἢ λόγον, Gen. & Dat. ταμιεύω quæstor sum, ἢ παρὰ Demosth. & πρὸ φιλιππῶ, idem quia dicimus ταμίης ὁ πρῶτος, ὅτι τῆς σίμας ἢ πρῶτος, Plato.

Σαπὲ negligitur casus periphrasis ; ut *μυδιδοῦται τὸ ὄπλιται*, Dem. pro *μυδὸν δίδου τοῖς ὀπλίταις*.

Periphrasis regit casum verbi simplicis ; ut *ἐξαρνός εἰμι* vel *γίνομαι τῦτο*, Dem. quia dicitur *ἐξαρνῆμαι τῦτο*. Frequentius verò, *ἐξαρνός εἰμι τῦτο*, Isocrat.

Certa verba cum certis nominibus novam induunt significatio- nem ; ut *ὁδὸν ἐλθὲν ἰσθῆναι* *insidiari*, Il. ε. &c.

Regimen Verbi Substantivi.

Nominativus post Verbum Substantivum.

Verba Substantiva *εἰμι*, *ἰστέλλω*, &c. item *τυγχάνω* *sum*, utrin- que nominativum expetunt ; ut *ὦ ἀμύρτα δὲν ἀνομία*,

Joan. 3. 4. *peccatum patris transgressio est*. Verbo *τυγχάνω* eleganter apponitur participium *ὄν* cum alio no- mine ; ut *φαιδρός ὄν τυγχάνεις*, Lucian. *ἐπὶ γὰρ γυμνὴ ἔσται*, idem. *ἢ ὄν τυγχάνεις*, idem. Interdum verbis aliis substantivis *ἰστέλλω*, *εἰμι*, &c. ut *ἐχθρὸς ἰστέλλαν ἄν*, Dem. *φανερὸς ἢν δημοτικός*, Xenoph.

Est ubi participium verbi substantivi redundat, cum alio ver- bo vel participio ; ut *γὰρ ἄνθρωπος τυγχάνων ἰστέλλομαι*, Sophocl. *φανερὸς γυμνός ὄντι κατὰ ἀνάγκην*, Thucyd. *ἔστιν ἔστι*

ille est Genitivus. *fortianum*
Verbum substantivum, præcipue *εἰμι*, cum connotat *formam*, *modum*, *dignitatem*, *consuetudinem*, *officium*, *indicium*, *possessionem*, vel *ad aliquid pertinere*, genitivum postulat ; ut *ἰστέλλομαι ἰστέλλομαι*, Herodian. (Sic *γνώμης ἢν*, Zonar.) *μὴ γινεῖ τ' ὄργης ὁ δαίμων*, Heliod. *φύσιν ἢν ἀξιομαχὸς μετὰ*, Plutarch. *πλάττει δὲν ὑπεύθυν*, Aristot. *ἢ ὑπὸ δὲν*, Aëtior. 1. 7. *ἐστὶ καλλοπία τὸ ἀφελόν*, Isocr. *πᾶντα δὲ ὄντι*, Laert. *ἔσται δ' εἰμι τὸ παρὸς*, Æschyl. *ὅς εἰμι τ' ἀλόγως τῆς δ'*, Plato.

Dativus. *non erat illis filius*

Verbum *εἰμι*, & composita *εἵμαι*, *ἔπιμαι*, *μίμαι*, *πείμαι*, *πείσμαι*, *σύνμαι*, ut & alia verba substantiva, exigunt dativum personæ vel rei, cui aliquid attribuitur ; ut *ὅς ἢν αὐτοῖς πᾶν*, Luc. 1. 7. (Sic *χρυσὸν ἐχ ἰστέλλομαι μοι*, Aët. 3. 6.) *ὅς ὄντι αὐτῷ κακία*, Xenoph. *καὶ ὅμοιον ἰστέλλει*, Il. β'. *κατετίθειν μετέναι*, Il. δ'. *πείσμαι τὸ φραδίατι*, Dem. *ὅμοιον τῆς αὐτῆς δὲ πείσμαι*, Xen. *συνή*, αὐτῷ οἱ μετὰ τῷ, Luc. 9. 18. Sic *ἀπείμαι*, *σύνμαι* ; ut *ἀγαθὸν ἐστὶν ἀπείναι νομίζοντι ἀνδρὶ σοφῷ*, Heliodor. *ὅμῳ φέρεται*, Demost. quæ tamen duo genitivum regunt vī prepositio- nis ; ut *ὅμοιον ἀπείναι ὁμοίων*, Aristoph. *σύνμαι τῷ πόλεμον*, Dem. Eleganter dativo nominis adsciscitur dativus parti- cipii ; ut *βυλομένοις ὑμῖν ἀχέον δὲ*, Dem.

Uc

Ut in superiore regula verbum substantivum pro έχω positum, sic έχω positum pro substantivo dativum regit; ut ὡς ὑμῖν τὰ πράγματα έχει, Demosth. *et res se habet vobis*

Additur quandoque verbo substantivo duplex dativus, intercedente κί pro σὺν, ut ἐλὺν ἔσθαι ἐμοὶ κί σὺν πράγματι, Dem. Sæpe omisso ἐστίν, ut ἡ ἐμοὶ κί σοι, γυναικί, Joan. 2. 4.

Dativus rei post verbum est positus pro nominativo apud Latinos effertur à Græcis in nominativo; ut εἰμί σοι ἄχος, Sophocl.

Occurrit etiam ejusmodi locutio ἢ ἰσχυρὸν ἐπὶ Πίττι: i. e. τὸ Πίττι πρῶτον, Actor. 12. 18.

Regimen Passivorum.

Verba passiva, passivè etiam sive neutraliter significantia, præcipuè vocandi, apparendi, &c. admittunt Nominativum post se; ut οἴκός μου οἴκος προσδύχης κληθήσεται, Matth. 20. 13. ἐρωπὶ τὰ μὴ καλὰ καὶ πικρὰ πικρὰ, Theocrit. ἐνδλος ἀκούω, idem. εἴδ' ὅτι ὁρᾷς, Il. ὁ ὁρᾷς ἔσθαι, Opprian. *Domus mea Domus orationis*

Passiva exigunt genitivum agentis cum præpositionibus ὑπὸ, ἀπὸ, παρὰ, πρὸς, ἐκ, &c. ut ὁ νῦν ὑπὸ οἷνι διαφθείρεται, Isocrat. ἐθελούσιον ἐστὶν ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς, Matth. 11. 19. παρεσκόπασαί πρὸς διδόν βίβλιν, Plato. ἐθελούσιον ἔστι τὸ γυναικὸς, Sophocl. Similiter passivè significantia; ut τὴν δὴν ἐκ τῶν ὑμῶν, Xenoph. κακῶς ἀκούειν ὑπὸ Vel ἀπὸ τῶν πολιτῶν, Hocr. πρὸς πάντων, Chrysost. ταῦτα πρὸς ὑμῶν ἔπαυσε, Herodian. ἔξ αὐτῶν ἀποδραμεῖν, Phalar.

Interdum dativum cum ὑπὸ, παρὰ, &c. ut ὑπὸ Σαρδάναις διοικεῖται, Herodian. 1. 6. καλῶς πρὸς πολλοῖς, Philo. accusativum cum πρὸς, &c. ut ἀπὸ πρὸς πρὸς τῶν Σαρδάναις, Bud.

Addiscunt dativum sine præpositione; ut πάντα μοι πῶς ἐκ τῶν, Demosth. quandoque genitivum subauditâ præpositione; ut γυναικῶν πολλὰ πρὸς ἐκ, Diodor. φίλων νικῶν φίλοι, Sophocl.

Cæteros casus passiva post se regunt more activorum suorum; ut παιδίσκῃς ἰππικῶν, Aristot. ὁρᾷς δὲ τὸ ἀρχὴν ἐκ βασιλείας, Lucian. ἀποστρέφεται ἡ δὴν, Aristoph. & ἀπὸ τῆς ἀποστρέφεται, Dem.

Casus immediatè sequens activum communiter fit nominativus passivi, juxta regulam (pag. 150.) ut δὴν αὐτὸν ἐξάγειν, Apocal. 2. 28. ἐλθὲν αὐτοῖς ἐξέσθαι, Apoc. 60. Interdum remotior casus fit nominativus, proximior manente eodem; ut πρὸς τῶν ἐξέσθαι, Plutarch. πρὸς τὴν οἰκονομίαν, 1 Cor. 9. 17. πρὸς δὲ ἐκ τῶν ἀρπάζομαι, Euripid. in Andromachâ, quia dicitur ἀρπάζει μοι vel μετὰ δὲ. Huc refert ἐναγγελλίζομαι τῶν καλῶν, Luc. 4. 18. πρὸς ἐναγγελλίζον, Luc. 7. 22.

Verbum medium pro ratione significationis activæ vel passivæ imitatur regimen utriusque vocis ; ut βιάζομαι πῦρ, Lucian. βιάζεσθαι τὸ πλεῖνον, Thucyd. ἀγωνίζομαι σοι, Xenoph. ἠγωνίσθη λαμπρῶς παρ' ἀμφοτέρων, Plutarch.

Regimen Verborum cum Adverbiis.

Nonnulla Verba præcedentium classium regunt casus cum Adverbiis.

Ἄγχι : ut παλάσσει ἄγχι πνός, Epigr.

Ἄμα : ut σοὶ ἄμ' ἐσθίμεθα, Il. α'.

Ὅπισθ' : ut ἀκολούθει ὀπίσω μιν, Mat. 10. 38. Atque alia hujusmodi.

Verba ἔχω, δίδεμαι, διατίδωμαι affectus sum, gaudent adverbii qualitatis ὡς, κακῶς, &c. sequente casu objecti, quem regunt eadem adverbia ; ut φιληκῶς ἔχει τὸν πατέρα, Heliodor. ἐσθ' καὶ δίδωμι τῷ κλέωνι, Plato. εὖ δίδεμαι σοι, Isæus. δυσμενῶς ἔχω τὸν πείρακα, Isocrat. ἐφ' ἑαυτῷ ἔχω πνός vel πνί, Demosth. rarius accusativum ; ut ἀγαπῶντες ἔχον τὰ ἑαυτῶν, Herodian. Post eadem verba cum adverbiiis similibus ponitur genit. subiecti ; ut εὖ ἔχω ῥώμης vel σωείας, Steph. διξίως ἔχω τῆς φύσεως, Lucian. εὖ ὁ ψέων διασπῶντες ἔχουσιν, Heliodor. l. 2. & cum sequentibus adverbiiis ὡς, ὅπως, πῶς ὅπως : ut ὡς ἔχω γνώμης, Demosth. (Sic ὡς εἶχε τὰ χεῖρ, Thucyd. ὡς ποδῶν εἶχε, Steph.) ὅπως εἶχε τὴν ἡμέραν, Herodian. πῶς ἔχεις δόξης, Plato. πωδῶν ὅπως ἔχει τὸν δικομοσῶν, idem. non raro etiam ponitur accusativus ; ut ἔχω τὴν δόξαν, Isocrat. ὡς vel ὅπως ἔχω τὴν ψυχὴν vel γνώμην, Demosth.

Alia quædam verba cum εὖ regunt casus : ἡκω genitivum rei, partis, &c. ut εὖ ἡκω χερσῶν, Herodot. εὖ ἡκεις μοσφῆς, Lucian.

Per multa eleganter cum aliis adverbiiis : ut πόρῳ σοφίας ἡκεις, Plato, &c.

Regimen Verborum cum Præpositionibus.

Verba composita cum præpositionibus regunt casus vi illarum. Si fuerint transitiva, casum rempioris substantivi cum accusativo propinquioris ; sin intransitiva, casum tantum proximioris.

Genitivum regunt composita cum ἀπὸ, ἐκ, παρ', ἀνὰ, ἀφ' ἧς contra, de, ἀπὸ, ἀπὸ, super, pro, cum aliis significantibus ab, de, pro ; ut ἀπολείψαι τῆς αἰδουσίας, Luc. 13. 12. (ἐξελθὼν τῆς πόλεως, Luc. 13. 12.)

exire urbe

Act. 16. 39. περιέχει γλώσσῃ διανοίας, Isocr. ἀνέδραε τῷ οὐκ ἔμπα-
δῳ, Herodian. μὴ κατακαυχῶ τῷ κλάδῳ, Rom. 11. 18. καταβί-
βλη) τῆς ἀνω δόξης, Gregor. ὑψοῖται) τῷ πόλεον, Nazianz. ὑψι-
σταί σθ, Sophocl.

manere fidem

Dativo gaudent composita ab ἐν, εἰς, πρὸς, σὺν ἀντὶ contra, μὲν
cum, παρὰ juxta, ὑπὸ sub, ἐπὶ in, ad, supra, aliisque quae significant

ad, in, sub; ut ἐμμένειν τῇ πίσει, Act. 14. 22. εἰσοικίζεν ἑαυτῷ τὴν
Χεῖρον, Nazianz. προσκυλίζειν λίθον τῷ θυρῷ, Matth. 27. 60. συζή-
σομαι αὐτῷ, Rom. 6. 8. τῷ πλάσματι τῷ ἀγίῳ ἀντηπίστετε, Act. 7.
51. σοι μετοίχομαι, Od. τ. αἰ λῦ πει παρὰ πύργῳ τῷ ἡδοναίς, Isocr.
ἐπέχω πλὴν κεφαλῇ τῷ λίθῳ, Philostrat. ἐπιβόλον αὐτοῖς χεῖρας,
Act. 4. 3. ἐπὶ αὐτῷ ὁ κύειτο, Act. 23. 11. τοῖς ὑχοῖς ἐπὶνέχε),
Alex. Aphrod. Sic ἀνατρέχω τοῖς χρόνοις, Polyb.

Accusativo junguntur composita à παρὰ, μὲν, διὰ, aliisque signi-
ficantibus prater, trans; ut παρκαίνετε πλὴν ἐστολῶ, Matth. 15. 3.
μεταφύλαξεν χρόνον, Constant. διαφάν τὰ πλάγη, Isocr. (Sic
ὑπερεσκεῖν τῷ Διὶ καὶ τῷ ἰδμῶν τὰς ναῦς, Thucyd.) item διὰ per,
μὲν ad; ut διαπερίομαι πλὴν πόλιν, Plutarch. πέτεται γ' αὐτὸν,
Aristoph.

transgredimur mandatum

Dativum vel accusativum adsciscunt composita ab ἀμφὶ, περὶ
circum; ut ἀμφικαίνει μοι θρόνος, Euripid. πόνος φέρων ὀμφα-
βίσκε, Il. 9. τῷ πόνῳ ἐνυμναῖα περικάλλεσθαι, Aristot. τὰ τέλη
πλὴν πόλιν περικάλλεσθαι, idem.

Haec prepositiones in compositis interdum alium regunt casum.

Ἀνὰ ab, ἀναδύομαι emito, gen. & accus. ut ἀνελύσαιο κρήνην,
Apollon. ὑμῶν θαλάσσης, Il. α.

Διὰ per, διαδύκομαι perspicio, genit. ut νεφέλης διαδέρχῃ, Epigr.
διάνημι περὶ, gen. & accusat. ut Πάρεα δ' ἡ διάνησι, Heliod. διάνησι
δασυτέρων φ' ἐόντων, idem.

Εἰς in, εἰσὶμι & εἰσδύω ingredior, dat. & accus. ut εἰσὶμι πλὴν ἐν-
δυδίαν & τῷ ἐνδυδία, Steph. εἰσδύω σφίσι, Herodot. εἰσ-
δύειν πλὴν πόρε, Alex. Aphrod.

Ἐν in, ἐμκαίνω ingredior dat. & gen. ut ἐμμαν, Il. ε. ὄραν, Sophr.

Ἐπὶ super, ἐπισυλαίω destillo super accus. ut ἰδρῶς ἐπὶ δὸς, ἐπισυλαίω,
Epigr. in, ἐπισυλαίω innitor gen. vel dat. ut ἐπισυλαίω τῷ ὄλῳ
ἐστίαι, Dem. τῆς ἐκείνῃ φιλολογίας, Gregor. ἐπειμι invado, ἐπι-
περίομαι peragro, ἐπισυλαίω bellum infero, ἐπὶ δέχω incurro, ἐπι-
ζάνω infideo dat. & accus. ut ἐπειν αὐτοῖς, Herodian. μίν,
Il. α. ἐπισυλαίω τοῖς ἀρχοῖς, & πλὴν τόπος, Plutarch. ἐπισυ-
λαίω ὑμῖν, Thucyd. πόλιν, Euripid. ἐπὶ δέχει ὀφθαλμοῖς, Chry-
sost. Ἀεγείαν, Herodian. αἰδύσαν ἐπὶ ζανον, Apollon. δὴ ζαν,
Iliad. α.

Παρεῖ *juxta*, παρεκδίδημαι *affideo* dat. & accus. ut παρεκδίδημαι τῷ Σωκράτει, Aristot. τὸ βδάαντον, Synes.

Περί pro περιβαίνα *circumcundo* protego, gen. & dat. ut περιβαίνας ἀδελφεὶς κλισίῳιο, Il. 6. Πατρόκλω, Il. 9.

Περί ad, περίομαι *adeo*, περιπύω *inspue* dat. & accusat. ut περιπύωμι Σωκράτει, Xen. τὸ διαγέλειον, Æschin. περιπύω τῷ Κηλῷ, Athen. ἢ ὀφθαλμόν, Hippocrat.

ὑπὲρ *super*, ὑπερβαίνω *supergravior* gen. & accusat. ut ὑπερβαίνας τῷ Πύργῳ, Herodot. πῶ ὑμενός, Chrysof.

ὑπὸ *sub*, ὑποβάλλω *subjicio* gen. & dat. ut τὰς ὑποβάλλας τῷ θυτάτῳ, Theophr. ὑποβάλλας ἑαυτὸν Θυεταίῳ, Æschin. ὑποδύμι *subeo*, ὑποβέχω *subcurro* dat. & accusat. ut ὑποδύωμι τῷ Ζυγῷ, Plutar. κινδύων, Herodot. ὑποβέχων πλατύνω, Plutar. ἡσίον, Aët. 27. 16.

Eadem composita modò regunt casum vi significationis : ut περικύβησι τῷ Ἀσίῳ, Isocrat. modò vi præpositionis : ut περιπαί, καὶ πόλει, Thucyd. cujusmodi etiam sunt :

Ἀποδύζω *effugio*, νόσον, Demost. τῆς φθογῆς, 2 Pet. 1. 4.

Διασπύχω *transseo*, πόλιν, Euripid. διαλάσσει, Nonnus.

Διασπύομαι *cum impetu transseo*, λαδὸν & πάρε, Il. 6.

Ἐκδύω *effugio*, ὄλεθρον, Euripid. κακῶν, idem.

Ἐξολιάδω *vitare*, Διὸς νόον, Hesiod. ὅς ἐξολιάδω, Apoll.

Καταμαλίο *obloquor*, ἢ φάσιον, Plutar. ὑμῶν, 1 Pet. 2. 12.

Κατεργώ *idem*, ἢ γάρ με κατεργάται, Plato. κατεργάσθαι τῷ πάπῳ, Xen.

Κατεργνύομαι *idem*, περιγυμνάσθαι & αὐτῶν, Plutar.

Εἰσέρχομαι *incesso*, ὅπδυνμία εἰσέρχῃ πολλὰς, Lucian. εἰσέρχῃ αὐτῷ Νῦ, Plato.

Ἐπισκιάζω *obumbro*, αὐτῷ, Matth. 17. 5. σοὶ, Luc. 1. 35.

Ἐπσκοτέω *obtenebro*, τὰς κόρας, Dioscor. ἢ κόρας, idem.

Ἐμσκέπω *intueor*, ἀπάντας, Marc. 8. 25. Πέτρῳ, Luc. 22. 61.

Ἐφύχω *incesso*, ἐφύχεται μοι Νῦ, Lucian. με, Bud.

Ἐπιφάω *attinge*, τῆς γῆς, Dioscor. περιπίδω, Od. 3.

Προφάω *tango*, genit. (pag. 148) τῆς φορτίου, Luc. 11. 46.

Ἀντίκειμαι *opponor*, τῷ γυμνῶν, Aristot. ἀντίκειμαι, idem.

Verba singularium ferè Classium regunt Casos cum Præpositionibus.

Quædam regnantia communiter Accusativum trahunt quandoque post se Præpositiones περί, εἰς, &c.

V Idendi, Νεμῶν ἔς ἡλίον, Plutar.

Commiserandi, οἰκτεροῦσθαι εἰς αὐτῷ, 1 Reg. 8. 51.

Maledicendi, βλασφημῶ frequentius cum præpositione: εἰς θεόν,

Plato. ἔφ' ἑλένης, Isocr. καὶ πνός, idem.

Malefaciendi, ὑβρίζει εἰς πῦρα, Demost.

Transcendi, ἔφ' ὧ ἐπὶ οἶνον πόντον, Hom. διὰ γήρας, Xenophon.

ἔφ' αἵματι καὶ δάλασσι, Thucyd. Similiter sequentia:

Ἀκριβῶ accurate scio, ἔφ' τῆς διαφορῆς ἢ χρωμάτων ἀκριβῶ, Aristot.

Διώκω persequor, καὶ σκοπὸν διώκω, Philip. 3. 14.

Ἐνεδρόω insidior, ἐπ' αὐτὸν, Jud. 16. 2.

Κατοικῶ habitō, ἐπὶ τῆς γῆς, Apoc. 13. 14. εἰς Αἰγίνα, Isocr.

Δακτυλίζω calceō, πρὸς κέντρα δακτυλίζω, Act. 9. 5.

Μοιχῶω mæchor, μετ' αὐτῆς, Apoc. 2. 24.

Ὁμολογῶ confiteor, ἐν ἡμοῖς πρὸ ἡμῶν, Matth. 10. 32.

Παίζω illudo, εἰς τὸ ἀπαιτῶντας, Plutar. πρὸς πνα, idem. καὶ ἰανῶν, Nazianz.

Συνίστημι intelligo, εἰς πάντα συνίστας, Psalm. 33. 4.

Τυφῶ πρὸς ταῦτα εἶπε hac, Aristoph.

Regentia duplicem Accusativum.

Regandi, Αἰτεῖσθαι τ' ἀγαθὰ πρὸς ἢ δῶν, Xen. (Sic Matth. 20.

20.) ὑφ' ἑνὸς ἀπαιτεῖσθαι ἐνεργασίας, Xen.

Docendi, Παιδεύειν πρὸς ἀρετῇ, Isocr. εἰς τίχην, Xen. ἐν τοῖς νόμοις, idem.

Exigendi, Εἰσπράττειν τιμωρίαν πρὸς ἢ ὑβριστεύοντων, Heliod. 1. 4.

Admonendi, ὀργίζω hortor, crebrius cum præp. εἰς ὁμόνοιαν ὀργίζω, Demosth. πρὸς φιλίαν, Plutar. ἐπὶ τῆς αἰδουσίας, Isocr.

Celandi, ἀποκρύπτωμαι διάνοιαν πρὸς τὸ πολλὰς, Plutar. λόγους ἔκρυψεν ἀπ' αὐτῶν, 1 Reg. 3. 18.

Vestiendi, Ἐνδύου εἰς ἄρμα, Dioscor. ἐπὶ τοῖς θύρεξι, Plutar.

Item ὀφθαλμοὺς ἐν ἱματίοις, Apocal. 3. 5.

Constituendi, Ἐθεῖ ἡμᾶς εἰς παρεβολῇ, Pl. 44. 15.

Adjurandi, Ὀρκίζω σὲ καὶ τὸ θεῷ, Matth. 26. 63.

Regentia Genitivum adsciscunt præpositiones

ἀπὸ, ἐκ, &c.

Desinendi, παύσω ἀπὸ ὀργῆς, Pl. 37. 8. ἀναπαύειν ἐκ μακροῦ καμῶν, Lucian.

Appetendi, Ὀργῶν πρὸς ἢ ὀργίαν, Aristot. γλίχρωμι ἔφ' ἑλδῆς, Herodot. ἐμποδῶ ἐπὶ τὰς μηχανὰς & πρὸς σι, Pl. 42. 1.

Excellendi, ἐκ πάντων ὀργισθῶ, Plutar. ἢ ἐφ' ἑαυτὸν ὁ ἀνδρὸς παρὰ κτίω, Ecclesiast.

Distandi,

- Diffidendi*, διεῖχεν ἀπ' ἀγέλων, Thucyd. (Sic Luc. 24. 51.)
Differendi, διαλλάττειν πρὸς ἄλλο, Porphyry.
Alerrandi, τὸ μὲν ῥ' ὑπὸ πυτδὸν ἀμύρην, Il. ρ'. Similiter:
 Στοιχαίνομαι collimo, πρὸς τὸτε, Plato. Σπλασχειζομαι misereor,
 πρὶ αὐτῶν, Matth. 9. 36. ἔτι ἡ ὄχλον, Matth. 15. 32. & ἐπ'
 αὐτοῖς, Marc. 6. 24.
Nascendi, usitatius cum præpositione, ἀφ' Ἡρακλῆος πέφυκα, Isocr.
 ἔξ Ἡρακλῆος ἔφυ, idem.

Regentia Accusativum cum Genitivo.

- Implendi*, χαίρισαι ἡ καίλιαν ὑπὸ ἡβ' καροπῶν, Luc. 15. 16. ἐπλήσθην
 ἐν τῷ ὀσμῆς, Joan. 12. 3.
Privandi, Liberandi, ῥύσον ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ, Matth. 6. τίς με
 ῥύσει ἐκ θανάτου, Rom. 7. 24.
Separandi, ὁ θάνατος χωρίζει ὑπὸ τοῦ σώματος ἡ ψυχῆς, Arist.
 ἀπὸ πλοστενῶν πρὸς ἐκείνον, Isocrat.
Arcendi, πρὸς ὑμῶς εἰργασιν οἱ πατέρες ὑπὸ πονηρῶν, Xenoph. ἐλαμ-
 νεῖ αὐτὸν ἐκ τῷ Ἑλλάδος, Isocrat.
Prohibendi, sive inhibendi, ὑπὸ τοῦ αἰσίου τὸ ἡμῶν σου μὴ κωλύ-
 σης ἡ χριτων σου.
Sedandi, παύσον ἡ γλώσσάν σου ἀπὸ κακῶν, Psalm. 34. 12.
Accusandi, τίς ἐλίσσει με πρὸ ἀμύρῃς, Joan. 8. 46. ἐπ' ἀδικήματι,
 Plutar. εἰς ὑποπλίαν αἰπῶμαί σε, Chrysostom. καταγρῆτε καὶ
 αὐτὸν, Luc. 23. 14.
Dampanandi, πρὸ ἀμύρῃς κατέκρινε, Rom. 8. 3.
Abolvendi, ἀπαλλάττω σε πρὸ τούτου, Isocr. εἰς τὰς δίκας, Apthion.
 ἀπὸ τῆς ἀμύρῃς με καθεαίσον με, Psalm. 51. 2. Sic καθαρεύω
 πρὸ πάντων, Polyb. ἐν τέτρω, Plutar.
Item Νομαί οὐκ, δέχθητε πρὸς ἡ Κύνειον, Aët. 8. 24. Νομαί σου,
 ὑπὸ τέτρω, Isocrat.

Regentia Dativum admittunt Præposi-
tiones εἰς, πρὸς, &c.

- Commodandi*, χρησιμεύσαι εἰς ἡ δυνάμειαν, Cyrill.
Auxiliandi, συνήγορόν ὑπὸ σε, Aristot.
Conveniendi, εἰς ἀμφοτέρους ἔπρεπε, Epigr.
Fidendi, πρὸς δ' ἐν ὅτ' ἅσι, Luc. 24. 25. fiduciam collocandi, sæpius
 cum præpositione; ut πρὸς δ' ἐν εἰς τὸ ὄνομα, Joan. 1. 12. ὅτ' ἡ
 Κύνειον, Aët. 9. 41. πιστοδίνειν ἐν σαρκε, Philip. 3. 4. Quæ ta-
 men legitur sine Præpositione; ut πρὸ ὀνόματι τοῦ ὑψίστου, 1 Joan.
 3. 23. πρὸ Κύνειον, Aët. 18. 8.

Diffidendi,

- Diffidendi*, ὅτι τέτων ἔτι ἀπεῖσαι βολιδιον ἔτι πειθεσθαι, Plutarch.
Obsequendi, αἰσίου, κατωπὶ ἐπὶ τέτοις, Herodot.
Serviendi, ἐπιδείων παρ' Ἀδμήτω, Lucian.
Repugnandi, ἀπὸ θάνατος πρὸς τὴν ἡγεμονίαν, Plutarch.
Certandi, πρὸς ἀλλήλους ἀμιλλᾶσαι, Plutarch. ἐπὶ τῇ θηρίᾳ, idem.
 ἐπολέμειν καὶ τῷ δράκοντι, Apocal. 11. 7. πολέμῃσαι, μετ'
 αὐτοῦ, Apocal. 13. 7. μὴ βύλειτε παρ' ὑμῶν αὐτοῖς εἰς τὴν, Dem.
Discrepandi, αἱ ἀρχαὶ πρὸς τὰ τέλη διαφωνοῦσι, Phalar.
Remuendi, ἀνένδον πρὸς ἐνχλῶ, Homer.
Irascendi, vel indignandi, πρὸς ἡμᾶς ἐμνήναι, Synes. εἰς νόμους χα-
 λεπαίνω. Plutar. καθ' ἡμῶν δυσχεραίνει, Lucian. ὅτι τοῖς πα-
 ρύσιν ἀγανακτεῖν, idem. ἡγανακτεῖ ὅτι τὸν ἀδελφόν, Matth.
 20. 24. ὅς οἱ ἀπαρξομαι, Nazianz.
Peccandi, ἀμάρτανω εἰς ὑμᾶς, Thucyd. ὅτι σε ἐξαμάρτανω, idem.
 μετ' ἀδελφάτους ἀλιπιδαι, Hesiod.
Sequendi, ἀκολουθεῖ μετ' ἐκείνων, Demosth. Sic μετ' ὑμῶν, Luc. 9.
 49.) ἐφ' ὑμᾶς ἀκολουθεῖτε, Isocrat.
Appropinquandi, ἐγγίζον πρὸς αὐτὸν, Pl. 32. 6. μὴ ἐγγίζης πρὸς θυ-
 ρας, Proverb. 5. 8. ἡγγικε ἐφ' ὑμᾶς, Luc. 10. 9. ἐν μεγάροις
 domum, Epigr. πρὸς εἶναι, Euripid.
Occurrendi, ἀπαντᾷ πρὸς σε, Xenoph.
Incidendi, ἐπιπίπτω εἰς τόπον, Act. 27. 41. ἐν τῇ παρυφ' ἐπισ-
 ται, Psalm. 35. 8.
Impingendi, προσκρούειν πρὸς λίθον, Matth. 4.
Veniendi, crebrius cum Præpositione ; οὐ ἔρχη πρὸς με, Matth.
 3. 14. δεῖπ' αὐτὸν, ibid. v. 16.
Innitendi, ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τῇ συνθήκῃ, Polyb. εἰς τὸν βελώνη, Synes.
 ἐπὶ τῇ ἀγῶνι ἐρεῖσαι, Heliodor.
Sufficiendi, sæpius cum Præpositione ; ἀρκεῖν πρὸς τὸ ἔργον, Chry-
 sost. ἐπὶ τὴν παρεσκευάσθαι, Plato.
Vacandi, χοράζω πρὸς τῇ λύρῃ, Phalar. ἐν πρὸς χαῖς χοράζων,
 Chrysostom. Affertur ex Herod. ἀντίον εἰς μάχην, rei mili-
 tari vacans.
Affuescendi, ἐδίδεν πρὸς τὸ πόνος, Lucian. σὺ τοιούτω ἔδει ἐδ-
 δῆναι, Xenoph.
Conversandi, ἐμυλῶ πρὸς σε, Steph. παρ' ἀνδράσιν εὐνηδύται, He-
 siod. Item sequentia :
 Ἀνδίζομαι i edio afficio, πρὸς τὴν βρωμάτων, Gregor.
 Ἀπενίξω intente aspicio, εἰς τὸν ἔργον, Act. 7. 55.
 Ἀντίχω sustineo. πρὸς τὸν χαμάτις, Herodian.
 Δοκίω videor, εἰκότως ἀν πρὸς ἐμὲ δοκίω, Lucian.
 Πτώω conspicio, εἰς τὰ ἐνόμενα, Marc. 8. 23.

Regentia Accusativum cum Dativo.

- Dandi*, εἰς ὑμᾶς δίδωμεν ἢ θυσιασθῆναι. Chrysost. sic Matth. 10. 16.
Solvendi, ἐκπίνειν ἐκ τὸν δεσφραῖς εἰς τὸ δημόσιον. Plutarch.
Afferendi, φέρετε αὐτὸν πρὸς με. Marc. 9. 19.
Apparandi, sapientius cum Præp. εἰς πόλεμον ὑπομᾶς, Apocal. 9. 7.
Mittendi, πέμπω πρὸς ὑμᾶς, Philip. 2. 25. εἰς Πάρος. Xen. πρὸς
 φορμίωνα ἐπέμπων. Thucyd. Sic ἐγγεῖλα πρὸς σὶ Julian.
Committendi, παραδύναμις εἰς μνήμην. Gaza. ὁπρὸς δὲ ἰφ' ὑμᾶς τὸ
 ἐναγέλιον, 2 Thess. 1. 10.
Dicendi, ἐφοσε πρὸς ἐμέ Heliodor. 1. 4. (Sic usitatissimè in SS.)
Colloquendi, πρὸς ἀλλήλους συναγέμεν, Luc. 4. 36. μετ' αὐτῶν, Matt.
 17. 3.
Respondendi, πρὸς ἐκείνους ἀποκρίνεσθαι, Heliodor. 1. 4.
Mentiendi, μὴ ψεύδεσθαι εἰς ἀλλήλους, Coloss. 3. 9. πρὸς τινάς.
 Dem.
Nuntiandi, ἀγγεῖλαι εἰς ὑμᾶς, 1 Thess. 2. 9. ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν-
 αγγέλλειν, Ephes. 3. 8.
Minandi, ζήμια ἀπειλῶ χτ' ἢ μὴ ἀπακύνει. Plutarch.
Constendi, ἀνομολογῶν πρὸς ἀλλήλους. Plato.
Monstrandi, ἀπεδείξατο πρὸς τὴν ἀπακύνει ἐνδοξασίας. Herodot. φι-
 λανθρωπῶν εἰς ὑμᾶς ὁπρὸς δὲ, Chrysostom.
Paciscendi, συμφωνεῖν μετ' ἑαυτῶν, Matth. 20. 2.
Coniungendi, τὴν δεξιάν μου κατέκλειον ἐπὶ τῇ ἡμῶν, Isocrat.
Arandi, ἀρμόζω πρὸς ἢ καὶ, Constant.
Miscendi, πρὸς τὴν δάσκαλον ὁμιλεῖν, Heliodor. 1. 5. εἰς ὕδωρ,
 Aristot. vel εἰς Ἀχαῖας μίσγειν, Il. 6. μὴ μὴ μετ' ὕδατος, Plato.
Reconciliandi, διδάσκειν πρὸς πόλεως πρὸς ἀλλήλους, Isocrat.
Mathinandi, μὴ τεκμήνηται ἐπὶ φίλον καὶ πρὸν. 3. 29. ἐπ' αὐτῶν μὴ κα-
 ῶν, Od. 8. ἀπομένεσθαι φόνος πρὸς βελόσσω, Od. π'.
Iurandi, ὡμοσε πρὸς ὁσέως τὰς, Thuc. εἰς οὐρανὸν, Plutarch.
 ἐν τῷ νόμῳ, Matth. 23. 16. καὶ ἐαυτῶν, Heb. 6. 13. Sic
 ἔχω χάριν πρὸς ὅλον ἢ λαόν, Act. 2. 47.
 Ἐκπολεμῶ inimicum reddo; πρὸς ἀλλήλους, Thucyd.
- Dativus acquisitivè positus variatur per Præpositiones; ut
 ἀπορροσῶν εἰς πάντα ἢ λαὸν τῆς βρώμας, Luc. 9. 13. φοβῶ-
 μαι μετὰ, μετ' αὐτῶν, Xenoph. μετὰ τῷ Θεωφύλῳ Νότα, Heliodor.
 1. 4. ὑπὸ τῇ πόλει, Isocrat. ἀμφὶ τῷ μετρητῶ.

Regentia Genitivum vel Accusativum.

- Sentiendi*, οὐκ ὦν αἰσθάνεσθαι δοκεῖτε, Thucyd.
Audiendi Verba cum Genitivo loquentis desiderant Præpositionem;
 ut πρὸς τῷ πρεσβυτέρῳ ἀκούειν, Demosth. πρὸς δέ, Sophocl.

- ἔξ ἑμῶν, 2 Cor. 12. 6. ἀπὸ πολλῶν ἀκήκοα, Act. 9. 13. Sic mai-
 δάνω πῦρ πολλῶν, Plato.
- Gustandi Verba postulant ὑπὸ vel ἐκ cum Genitivo partii: ut ὑπὸ
 τῷ ψυχρῶν ἐδίειν, Marc. 7. 28. ἐκ τοῦ ἄρτυ ἐδίειτο καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου
 πίτω, 1 Cor. 11. 28. Item ἐπὶ τῷ σίτῳ ἐδίειν, Xenoph.
- Recordandi, sive mentionem faciendi, ἐπὶ τῷ ἔξωθεν ἐμνημόνευσεν, Heb.
 11. 22. ἀμφὶ Διόνυσον μνήσσομαι, Hom. hymn. in Bacchum.
- Curandi, ἐπὶ χαυμιάτων ἐμέλησεν, Isocrat. ἐπὶ τῷ πρᾶγμα φαντί-
 ζων, Alex. Aphrod. ἐπὶ σοι, Heliodor. 1. 2. ἐπιμύειν ἐπὶ τῷ
 κοινῶν, Demosth. εἰς τὰ σὺ συνάδω, idem. πρὸς ὑμᾶς, idem.
- Negligendi, ἐπὶ τύτῃ ἀμῆσθαι, Demosth. πρὸς τὰ παρόντα ἀκηδίασω-
 μέν, Basil.
- Contemniendi, ἐπὶ τῇς ἔξωθεν συμφορῶν ἐμῶν, Lucian.
- Fruendi, Accusat. & Genit. cum Præp. ἀπολαύειν ἀγαθὸν ἐκ τῷ κιν-
 δύνῳ, Steph.
- Communicandi, εἰς ἡμᾶς κοινῶσιν, Euripid. ἀνακοινῶν τὸ ὕδωρ πρὸς
 τῷ πυλῶν, Pausan. κοινῶν πάντα μετ' ὁμοῖν, Thucyd. σὺ ἐφύ-
 ζαν κοινῶν ἐπὶ τὰ τῷ πόλει πρᾶγματα, Steph.
- Participandi, ἐκ τοῦ ἐνδὸς ἄρτυ μετέχον, 1 Cor. 10. 10. Similiter,
 Ἀκουτίζω jaculis peto, εἰς τὸν ναυτικόν, Thucyd.
- Ἀμύνομαι defendo, ἐπὶ τῇς ἀδελφῆς καὶ πρὸς τῇς πατρίδος, Demosth.
 ἐπὶ τῷ βασιλείῳ, Plutarch.
- Ἐπὶ τῷ ἀνίσταμαι ascendo, καὶ τὰ τεύχεα, Arrian.
- Ἐπινοέω suspicor, χρῆσθαι πρὸς ἀνδρὸς, Epictet.

Regentia Accusativum vel Dativum.

- Precedendi, ὑποχρῶμαι πρὸς τῷ Θεῷ, Thucyd. (sic 1. Cor. 13. 7)
- Blandiendi, ἀμφὶ ἀνακλῆα καὶ σπένουσι, Lucian.
- Convitiandi, σκώπτειν εἰς τὸ μακρόν, Suidas.
- Aquiescendi, ἐπὶ τῷ δουρατὶ στέγειν, Isocrat. ἐν τοῖς ἀγαθοῖς ἀγαπᾶν
 idem. εἰς ὃν νυδὸς ἐκείνῃ, Matth. 12. 18. Item
 Δοχεῖν insidior, πρὸς τῷ πόλει, Thucyd.

Regentia Genitivum vel Dativum.

- Permutandi, ἀλλάττειν ὅπως ἀντινομίασιν, Aristot. ἀλλάττειν
 τὸ ζῆν ἐπὶ ἄλλῃ ὑδνός, Isocrat. διαμείβειν πρὸς πᾶσι τὰ ἰμά-
 τια, Plutarch.
- Auferendi, παρὰ τῷ ἄλλῳ οἰκίῃς ἀφαιρεῖται, Isocr. μὴ δὲν ἀφαιρῶ-
 μέν ὑπὸ τῇς διχαστικῆς, Plutarch.
- Propulsandi, κώβω ὑπὸ μητρὸς ἁμῶν, Apollon.

Regentia Genitivum, Dativum, vel Accusativum.

Imperandi, ἐν τοῖς Ἑλλησιν ἐνδυναστεύει, Isocrat. ὅτι τὸ Ἰουδαίας βασιλεύει, Matth. 2. 22. ὅτι τὸ οἶκον Ἰακώβ, Luc. 1. 33.
Abundandi, ἐυπορῶ ἑπὶ τῷ γυνῶν, Plato. πλεονάζετε εἰς πᾶν ἔργον, 2 Cor. 9. 8. ἐν τῇ ἐλπίδι, Rom. 15. 13. πλεονῶ πρὸς τὸ ὕψιν, Alex. Aphrodit.

Nomen causæ, ἀπὸ τρόπων σοχάζομαι, Phalar. ἐκλήτεδς πρὸς π, Steph. ἐκ ποινείας ἵαυσε, Φίλιππος, Demosth. αἰχμαλώτομαι ὑπὸ πωραγμάτων, Isocrat. ἐν τοῖς ἔργοις, Thucyd. διὰ τὸ ἡδονὴν ἀκνεῖν, idem φθείρομαι χτὶ τὰς ὀπιδυμίας, Ephes. 4. 22. ἔξι-
 στω) πρὸς τὸ οὐκὴν, Aristot. ἐπὶ τῇ μάχῃ ἀγάλλη, Xenoph.

Nomen instrumenti, δι' ἑσπλων νικῆσαι, Herodian. σὺ τῷ ἱριππίῳ κενεῶνα τῷ ἵππῳ σκεπάσαι, Xenoph. πρὸς ἑρὸν κατὰ μὲν ἄλλο
 γένη, Il. ἐ τόνδ' ὑπὸ σῷ φθίσον κενεῶν, Sophocl. ὕψιστος
 ὑπὸ τῷ γλώσσῃ μιν, Psalm. 66. 15. ἀλῶναι εἰς πᾶν, AEsop.
 ἐπ' ἄρτω ζῆσε, Matth. 4. 4. ἐν κήμῳ καὶ χαλινῷ ἀγξαιέ, Pl.
 33. 10. λέγει διὰ στόμα, Sophocl. αἶμα ὀδύοισιν, Od. ξ'.

Nomen modi, παύσαι διὰ σκωμμάτων, Plutar. χτὶ ζήλον διώκω, Phi-
 lip. 3. 6. φιλοκλήμην μετ' ἐυτελείας, Thucyd. ἐκ παντὸς τρό-
 πῳ ζητεῖ, Xenoph. ζημοῖ εἰς τὸ κεφάλαιον, Greg. πρὸς βίαν
 χειρῶν, Aristoph. διαφέρειν εἰς vel πρὸς τὸ ἀρετῶν, Plato. πρὸς
 τῶν σοφίαν, AEschin. σὺ πολλῇ τέχνῃ ὀπικλαδίῳ, He-
 liod. 1. 4. ἡνεγκεν ἐκ μακροδυμίας, Rom. 9. 22.

Nomen partis, ἐκ τῆς ἑσπῆς λαμβάνει, Lucian. κλέωντα ἔπεισεν εἰς
 τὴν γαστέρα, Aristoph. χτὶ τῷ κενίῳ, Herodian. πατάσων ὅτι
 κέρους, Demosth. εἰς ὑμᾶς εἰς πρόσωπον δίδει, 2 Cor. 11. 20.

Nomen pretij, κορέσια ἐπώλεν ἀντὶ τῶ οἴνου, Joel. 3. 3. ἐκ δυνάμιν,
 συνεβάνησας, Matth. 20. 13. ὅτι μὲν φιλοσοφεῖν, Lucian. ἐν
 δουρὶν ὀδύοι. διωρεῖν, Demosth. (sic ἀγροῦσαι ἐν τῷ αἵματι,
 Apoc. 5. 9) πτωχεύει ὁ κακὸς πάντα πρὸς ἀεγύειον, Scholiast.
 Thucyd. διὰ κρημάτων κλῆσαι, Act. 8. 20.

Nomen temporis, ἐκ τῆς παρεληλυθότης χρόνου, Demosth. ὅτι μὲν
 ἡμέρας τετιῶσι, Lucian. παρὰ πάντα τὸ χρόνον ἐπεβύλας,
 idem. χτὶ μεσονύκτιον ὑμνεῖν, Act. 16. 25. δι' ὅλης τῆς νυκτὸς
 κοπιῶν, Luc. 5. 5. ἔξ ἑστῶς ὀκτὼ κατὰ κλῆσαι, Act. 9. 33. ἐν
 ἑπτα. παμπλείσις ἐβασίλει, Herodian. ἀνὰ πᾶς νύκτα,
 Pansan. ὅτι πλείονα χρόνον μένειν, Act. 18. 20.

Nomen spatij, ἀπὸ σαδίων χελίων ἔξῃλθε τὸ αἶμα, Apocal. 14. 20.
 ὅτι σαδίας, δώδεκα χελιάδων ἐμέρησε τὴν πόλιν, Apoc. 21. 16.

Nomen loci, præpositionem exigit cum verbis significantibus motum,

A loco, κατ'ἡλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων, Act. 11. 27. ἤλθον ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν, Act. 18. 1. &c.

In loco, ἡδύναται ἐν τῇ Καπρυαῦ, Joan. 4. 46. καὶ ἔστι πολλὰ,

Od. χ'. κατόκησεν εἰς Καπρυαῦ, Matth. 4. 13. &c.

Ad locum, ἦλθον ἐπὶ τὸ δίκτυον, Act. 12. 12. εἰς Πάργον, Act. 13.

13. ἐγγίζουσιν εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸ ὄρος, Marc. 11. 1. ἔπλεον

ἐπὶ Νισβῶ, Xenoph. ἐπὶ Κερύρα, Thucyd. ἐν τῷ παλάτῳ με-

τιοείδε, idem. πρὸς Χαλκίδα, ἥκον. Heliodor. 1. 4. ἐν με-

γάροισι πλάζον, Epigr. cum adverbis etiam; ut ἦσαν αὐ-

τὸν ἔως Ἀθηνῶν, Act. 17. 15. &c.

Verba composita cum Præpositionibus.

Interdum repetunt post se Præpositiones vel suas vel alias ejusdem significationis. Suas: ut ἀπὸ καὶ ἀπὸ τῆς

δοξῆς, Matth. 28. 2. εἰσπηδήσας εἰς τὸ ὄχλον, Act. 14. 14. πρὸς

σκολληθῆναι, πρὸς τὴν αἰχλὴν, Ephes. 5. 31. πρὸς τὸν

πρὸς τούτοις, Aristoph. Alias: nempe

Ἀπὸ, ἐξ: (ut ἐξ ἵππων ἀπεκθῆναι) Ill. 6. Descendere ab equo

Ἐξ, ἀπὸ: ut ἐκκλινάτω ἀπὸ κακῶν, 1 Pet. 3. 11. item ἔξω: ut ἔξω

ἐξω τῶν ἀμπελώνων, Matth. 21. 39.

Συμ, πρὸς: ut συζητῶντες αὐτῶν, Marc. 1. 27. μετ': ut συνεπι-

ψαμύμετ' αὐτῶν τὸ ἀδικεῖν, 2 Cor. 8. 18.

Πρὸς, ἐπὶ: ut περιδείκνυμι ἐπὶ τῇ ἀλκίᾳ, Matth. 6. 27. εἰς: ut

περατίζω εἰς Τάραντα, Polyb.

Ἀνά, ἀπὸ: ut ἀνίστησιν ἀπὸ τῆς αὐτῆς τῆς ἐργασίας, Demosth.

ἐκ: ut θεὸς ἀνέστη αὐτὸν ἐκ τῆς ταπείνωστος, Gregor. καὶ

εἰς: ut ἀνέστησαν εἰς τὸ πᾶν, Marc. 5. 14. πρὸς: ut ἀνέστη

πρὸς τὸν γαλήνην, Plutar. ἐπὶ: ut ἀνέστη ἐπὶ συκομωχίαν,

Luc. 19. 4.

Ἐν, εἰς: ut ἐνέκον τείδης ἐν καμύλῳ, Rom. 11. 24.

Ἀγῆ contra, πρὸς: ut ἡ δ' ἀντιπρὸς αὐτῶν, Aristoph. Sic ἀν-

τίχον πρὸς τὸ δεινόν, Heliod. 1. 3.

Quædam verba proximum, alia remotiorem casum regunt semper cum Præpositionibus,

Pertinendi, πρὸς τὸν χρηματομένον σωτῆρα, Plutar. σωτῆρα εἰς τὸν

ὀρεζομένον, idem.

Accipiendi, ἀπὸ τῶν λαμβάνοντι τέλη, Matth. 17. 25. ἵνα παρὰ τοῦ

καρζῶν λάβω, Marc. 12. 2.

M

Exit.

Extendendi, ἀνατείνειν τὰς χεῖρας πρὸς τὸν θεόν, Xen. ἀνατείνω, ἢ ἔτα-
νον, Aristot. ἔξτεπτασαι τὰς χεῖρας μου πρὸς τὸ λαόν, Rom. 10
21. ἐπὶ τὰς χεῖρας χεῖρας ἀνατείνων, Xen. πρὸς ἢ πρὸς θεοῦ τε-
νει, Herodot.

Λόγους πρὸς αὐτὸν πάντων αἰρεῖται, πρὸς ἄλλους, Arist. τὴν δὲ πρὸς δι-
χα μῶν ἐλοῖμην, Xen. πάντων δὲ ἀπεσπῶν τὸν ἀπὸ διχα πρὸς αὐ-
τόν, Isocrat. Et multa his consimilia.

Plurima intransitiva, passivè sive naturaliter significantiæ exi-
gunt plerumque præpositionem cum casu.

Ἀχαιμὼν indecenter me gero; ἐπὶ τὸν πατέρα, 1 Cor. 7. 36.

Ἀχαριστῶ ingratus sum; πρὸς τὸν φίλον, Xenoph.

Φιλανθρωπῶς δομαί amicus sum; πρὸς αὐτόν, Dem. cum innumeris
aliis.

Precere per memoriam

Verba quædam regentia casus nominum cum præpositionibus
elegantiam parvuriunt; quæ per verbum nomini affinis aptè ex-
ponitur: ejusmodi sunt ἄγω, ἔχω, πίνω, κτλ. &c. item γί-
νομαι, εἰμι: ut ἄγω διὰ κούρης, synel. i. e. κούρη δὲ ἀγὼν διὰ π-
αῖς, idem. & ἐν πύρ, Paulan. i. e. πύρ, ἔχω δὲ ἐλπίδα, Hero-
dian. i. e. ἐλπίς, ἔχω δὲ ἐλπίδα, Steph. i. e. ἐλπίς, (Omissa
interdum præpositione διὰ; ut ἔχω αὐτὸν, festino, & ἔχω κούρη
reminiſcor, Constant.) ἐν αἰχμῇ ἔχων, Euripid. i. e. αἰχμῶν, &c.
ἐπὶ πονδῶν, κὺλινος ἔχων, Herodian. i. e. πονδῶν, &c. ἐπὶ π-
αῖς πίνω, Aristot. i. e. ἐπὶ π-αῖς, κτλ. εἰς ἔλθω, Isocr. i. e.
ἀπὸ ἔλθω, Thucyd. ἐν ὄρω, Steph. i. e. ὄρω, ἐν ὄρω, &c.
ἐν αἰχμῇ ποιεῖ τὸ πόλεον, Demosth. i. e. ἐπὶ αἰχμῇ, ἔλθω
ποῖον & γίνομαι ἐν ποῖον, Isocr. i. e. ποῖον, ἐν ποῖον, &c.
ἐν ποῖον, Isocr. i. e. ποῖον, ἐν ποῖον, Demosth. &c. ἐν ποῖον, &c.
ἐν ποῖον, Isocr. i. e. ποῖον, ἐν ποῖον, Demosth. &c. ἐν ποῖον, &c.

Casus rei, post verba Latinis regentis duplicem dativum, varie
effertur Græcis cum præpositione; ut τὸν μοι δοῖν ἐν βλάβῃ,
Thucyd. ἐν πύρ, vel κούρη, Dem. πρὸς πόλεον, id. πρὸς πόλεον,
Heliod. 1. 4. (i. e.) hic est mihi dāmon, honori, ornamento, voluptati.
Ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν εἰς σκάνδαλον fiat mensa (illi) scandalum, Rom.
11. 9 ἐν αἰχμῇ πίνων vitio vertere, Halicarn. Similiter geniti-
vus equi, boni; ut ἐν καλῷ πίνω, Polyb. σὺ καλῷ, Bud. (i. e.)
boni consulere, ἐν καλῷ ποῖον, Themist. πίνω, Lucian.
(i. e.) magni te facio.

Rariores sunt huiusmodi formulæ αἰνέσθω μοι, ὅτι πρὸς τὸν θεόν
per hoc significo autem, Aristot. εἰμι καὶ τὸ Αἰνέσθω ἐν τῷ μάχῃ sum
per Ence in præliis, Philostrat. κατὰ δὴν τὴν μάχην εἰς ἀγῶνα προ-
νοεῖν μῦθον in certamen, Suid. εἰσέναι πρὸς τὸν θεόν dicere causam,
Demosth. atque his consimiles.

Volume 10

Utuntur Græci, cum infinitivis, interdum accusativo articuli
substantivi: ut ἔχειν τὴν μὴ πάλιν ἐλθεῖν, Luc. 15. 19.

Infinitivus quandoque resolvi potest per *pro ut*, & Subjuncti-

Infinitivus ita positus pro indicativo vel subjunctivo plerumque

9. interdum nominativum; ut *ἐξουία* 3. τῆς ἐκκλησίας, Marc. 10.

Cor. 10. 2. afferuntur simul nominativus & accusativus; ut ἡμεῖς καὶ ἡ ἐκκλησία.

Thucyd. non dixit se, sed illum
subauditur in Subjunctivo non raro consentit cum casu.

ἐπαυδιδίται in Substantivo precedente; ut ἐκ τῆς πρὸς τῷ Κύρῳ
ἐπαυδιδίται, Xenoph. ἐπαυδιδίται καὶ ἐπαυδιδίται.

Accusativus pronominis reciproci (sepe) recipitur ante I. &c.

Infinitivus verborum quæ ante & post ϵ ponuntur.

namque verborum quæ ante & post se nominativum ex-
punguntur, ut & *ἵνα*, utrinque eisdem casus desiderant;

Thucyd. πολλοὶ δὲ πρῶτον ἡρώων ἐκείνων ἀποφύγεον· ὁ δὲ νόσος οὐκ ἐπὶ πάντας αὖτις ἐπέβηκεν, ἀλλὰ κατὰ μέρος, ὥστε οὐδὲν ἄνευ κινδύνου τὴν πόλιν ἐξέρχασθαι.

... ἰσηνται ἰιδem casus post infinitivos aliorum verborum

omnino pronomine reciproco infirmum.

se nominativum pro accusativo; ut $\alpha\iota\tau\omega\iota\delta\iota$ $\tau\omega$ $\epsilon\lambda\alpha\theta$, Plur.

quando sequitur accusativus à casu precedente differens

infinitivus cum prepositione & articulo: sententia est

nis, sæpè usurpatur loco subjunctivi vel Indicativi cum ad-
iuncto vel conjunctione & nominativo: ut

ut vel conjunctione & nominativo; ut *ὅτι τοῖς ἰσχυροῦς αὐτοῦ* Luc.
 i. e. *ὅτις ἰσχυρὸς αὐτός, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰσχύος*, Luc. 8. 6.

cum ille veniret

post verba dandi; ut $\delta\epsilon$ ἐπιστάτω πρὸς δεξιότην εἶπεν, Χαν: ἐδωκεν
αὐτῷ ὁ $\delta\epsilon$ μέν, Matth. 27, 34.

Cum significatur *negotiosus*, usurpatur verbalementum in ἡρόν, quod vulgo vocatur *adverbium positionis*; ut ἐν τῷ δὲ ποταμῷ, Lucian. interdum in plurali; ut ἐν τῶν μεσσηνέων Lucian. Quindecq; additur verbum εἶναι, ut ἀντανῆρόν εἶναι, Demosth.

Huiusmodi verba postulant dativum agentis; ut βαλόντων μοι, Plurav. reliquos casus more suorum verborum; ut νέοντες ἡλιώτητον, καὶ γίγοντες, Simonid. σπασσύνθησιν ὄχι ἢ τ' ὑπὸν, Aristoph.

Interdum verbale in $\dagger$ positus pro τὸν, ut ζητῶν ἀνδράποισι,
Soph. ἐλὼν παρὰ γυναιξί, Od. λ'. ἔβιατ' ὀδύμζον αὐτοῖς, Dem.
Funeb.

Interdum participia vel nomina cum adverbis vel praepositio-
nibus usurpantur pro gerundiis in dum; ut μεταξὺ λέγοντες, Lu-
ciani Somn. & μεταξὺ ὧν λέγων, idem. Judic. inter dicendum, ὡς
ἐλάλει πρὸς τὸν λαόν, idem in Dial. Menippi & Chayon. (i. e.)
inter navigandum. quid de nobis expectatum
Supina.

Infinitivus ponitur pro priore supino, post verba significantia
motum ad locum; ut in *Exhauriens sedentes*, Matth. 11.

Pro postpositis, post adiectivum; ut ἀνὴρ αἰσέβης, Ephes. 4. 12.
affertur post substantivum adiectivè sumptum; ut τὸ νόμα τῷ Μή-
δῳ αἰσέβῃ, Herodot. pro ἐκείνῳ. *terre dicta*

Infinitivus regi potest ab infinitivo; ut *παρασκευάζειν* ἡμᾶς τοῖς πολέμοις ἀποφύγειν, Isocrat. Interdum duo infinitivi proximè collocantur, quoque modo discrepantes; ut *ὅταν βροχὴ ἡμᾶς δύνῃαι, ὀργῇαι*, Demosth. plerumque vel terminatione vel numero syllabarum; ut *πορεύου* vsdier, Luc. 5. 34. *πῶς δ' Ἀμφίπολιν ἐδύκεν ἔργαδόνου*, Demosth. *διόλυσεν* σαρῶς ἐν ὅτε ὕψιναι *ἐκ κτηνῶν*, idem. *ἐνυλ δ' ἔχῃναι* *περὶ ὧν* *οὐκ ἐν τῷ ἀνδρῇ*, idem. de Rhod.

Regimen participii.

Participia servant regimen Inorum verborum; ut ἡ ἐστὶν πίνων
ὁ μὴ δὲ ἔχων, ἀλλ' ὁ πολλὸν ἐπιθυμῶν. Chrys. πινῶν μὴ
αὐτῷ, Luc. 23. 15. ἔχων ἀποκρίναι, Matth. 14. 20. 21. 22. 23.

Participia cum sunt adjectiva genitivo gaudent; ut *gaudens*, Lucian. in *Jalio*. τίς γάρ ἐστις, ἢ ὁ qui vivit in

Non semper possunt participia græca participiis latinis com-
modè reddi : adhibentur enim pro verbo finiti vel infiniti modi
pro adverbio, substantivo, &c. *persa dicuntur idem*

Pro Infinito crebris usurpatur participiū, consentiens ple-
rumque cōm nominativo verbi præcedentis: ut Πέσαι λέγοντες
ἐδιδότες κέρδα μὲν ἔτι πίνοντες ὁ δὲ ῥ. Xen. pro ἐδίδω & πίνω. Po-
tissimum verò post verba sentiendi, cognoscendi, recordandi, existimandi.

perseuerandi, desistendi, monstrandi, deprehendendi, aliâque affectionem significantia; ut αἰδανομαι νοσῶν, Xen. οἶδα ἔχων, Lucian. ἰδὼν ἑαυτὴν μὲν γὰρ, Soph. μέμνημαι ποιήσαι, Lucian. νομίζω ἀποκρίσθαι, Xen. διατελεῖν εὐνοῖαν βυζαντίοις, Dem. de Coronâ. ἐπαύσατο λαλῶν, Luc. 5. 4. μεταμέλειο ἀποδιδυκότες, Thucyd. δὴν vel οἶνευ ποιηκώς, Dem. σὺν τῷ εὐεργετῇ τῷ διαφραζέμεν. Horat. sæpissimè verò participium ὦν ponitur pro ἔῃ; ut ἐξέλασμαι ξένον ὦν, Dem. μέμνηται ἀνδραποδῶν, Plutarch.

Participium pro infinitivo positum quandoque consentit cum substantivo sequente verbum; ut ἰδὼν το πρὸς τὸ ἄνθρωπον, Plutar. μέμνηται σὶ ἀγαθὸν ὄντα, Plato. Accusativus ejusmodi post verba ipsum non regentia videtur vel regi à præpositione δια, vel præcedere infinitivum εἶναι; ut σὶ μὲν εὖ πρὸς τὸν ἐπὶ τῷ, Soph. i. e. δια σὶ vel εἶ μὲν εὖ πρὸς τὸν εἶναι.

Verba σῶσις, σωέμεναι, συζήσασθαι, γινώσκω adsciscunt participium vel in recto vel potius in obliquo; ut σῶσις ἡμῶν τῷ φερόντι λόγον, Lucian. ver. hist. & αὐτὸς ποιεῖ. ἀφ' ὧν, idem in Tyranno. συγγινώσκουσιν αὐτοῖσιν ἡμῖν ἢ ποιήσασθαι ὁρῶντες, Herodot. γινώσκειν αὐτῶν ζητεμένων, Appian.

Vicem infinitivi supplet participium post aliud participium; ut εἰδὼς ἀποδύσασθαι, i. e. ἀποδυλόντων, Thucyd. αἰνέσας μὲν ἡγήμενος, i. e. ἡγήσας, idem. & in obliquo; ut ἐξέλασμαι ξένους ἑαυτῶν λατρεύοντες, Demosth.

Pro verbo finito frequens est participii usus; ut τῆς ἡμέρας παύσας, Soph. ὅπως ἀρξῶν εἰ ὡς μὴ ἔσται, Lucian. Menipp. & Tant. *omnis eo qui petit accipit*

Participium cujuscvis temporis cum articulo præpositivo usitatissimè ponitur pro substantivo & verbo; ut πᾶς ὁ αἰὶν λαμβάνει, Mat. 7. 8. pro ὅς αἰτεῖ, οἱ τὴν ἐπίστα φρονῶντες, Philip. 3. 19. Interdum solus articulus omisso participio; ut εἰς τοῖς ἐκ τοῖς pro ὅς εἰ, Mat. 6. 6. *Decebat*

Resolvitur sæpissimè verbum in participium sui temporis & verbum substantivum; ut ἦν διδασκων καὶ ἦν καθιγόμενος, οἱ ἦν ἀνελυδοῦτες, Luc. 5. 17. interdum aliud verbum; ut ἀρχέτω μενών, i. e. ἀρχέτω, Soph. præcipιὲ ἔχω pro εἶμι; ὡς πάλυτ' ἀείδει ἔχω θαυμάσας, Heliodor. 1. 5. i. e. ἐθαύμασα, εἰς ἀπρίαν ἢ πύλιν ἢ πηνεία καταθέσασα ἔχει, Dem. pro κατίσσει, item φάτω οἰκομαι; ut ἐφθίμω διαδραμὼν, Dem. i. e. διέδραμον, ἢ φάτω βρέξας, i. e. ἐκ βρέξας, Lucian. Menipp. & Tant. φάτω ἔχων, Dem. Phil. i. e. ἀπήγαγε.

Usitatissimè fit hæc resolutio in verbis perfecti temporis; ut εἰ πεκαλωνκώς εἶλω, ἢ εἰ κηκώς τυγχάνω, ἐξηκωνκώς ἔσται, &c. Dem. εἰρηκώς κυεῖ, Soph.

Participium perfecti vel indefiniti, significantium activè de re præteritâ, plerumque exponitur per verbum præteriti & relativum; ut *τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ εἰπὼν σοι*, Joan. 5. 12. *quis est homo qui dixit tibi* & præterquam ubi respondet Latinum deponens; ut *ὅτο εἰπὼν, ὁμοιῶν* hoc locutus aspiravit, Act. 7. 60.

Perspicuitatis vel concinnitatis gratiâ quodvis participium elegantius sæpe explicatur per verbum, & particulam *cum*, *dum*, *quod*, ut, interdum *si*, *nisi*, *et si*, &c. ut *τὴν ὥν ἐκ ἐπερτίης ἐυλαργυνῆ*, Prov. *omnis sis faber*, &c. *πληγὰς ἀπολαύσαι ἀποκρίπὼν τὸ ποιῶν*, Lucian. *si deseruero*, &c. Nonnunquam redditur per gerundium; ut *αἰπεῖς ἀπὼντα μάλλον ἢ ἀποκρίπτοντα μάχεται αὐτῷ*, Xenoph. *aggrediendo quam sustinendo*, &c. Frequenter etiam brevitatis causâ usurpatur pro verbo & copulâ; ut *ἐκπατάντες ἐπὶ ἐκδῆ* *ἐκδῆσαι αὐτὸν λαβόντες* *insurgentes* & *consiliarius ut caperem* & *vinco- tent illum*, Lucian. *ἀναστὰς, ἀεὶ ὅτι ἡ δὲ αὐτὸν resurrexisset* & *sustulisset*, &c. Luc. 5. 25.

audacter intoruit

Pro Adverbio; Participium, ut & nomen adjectivum loco adverbii verbis adiungitur; ut *τολμήσας εἰσῆλθε*, Marc. 15. 43. *τελευτώντας ἐπιδιῶ*, Demost. i. e. *τὸ τελευτῶν*, interdum participium cognatæ significationis; ut *ῥῆγαι ἀπὸν*, Dem. in SS. *passim* emphaticæ causâ; ut *ἐκπατάνων ὑπὸ μένος*, i. e. *vehementèr expellere*, Psalm. 40. 1. Resolutè verbo in suum participium & verbum substantivum adduntur *ἵνα*, *ὅτι*, & similia pro adverbio *scilicet*, &c. ut *ἵνα* & *ὅτι* *ἐκπατάνων*, Lucian. *ποιῶν* *κατέχευε* *ἦν*, Aristot.

Participium cum verbis *λαβὼν*, *πυλῶν* frequentius redditur per verbum, *λαβὼν* per adverbium *clam* vel *imprudenter*, *πυλῶν* *forte*; ut *ἐλαδὼν ἐκπλῶσας clam enavigavit*, Bruti epist. *ἐλαδὼν εἰς μέγαν ἱμῖνον* *ἡδὲ πολλοὺς* *imprudenter in medios hostes incidit*, Thucyd. sic *ἐλαδὼν πῦρ ἐνέζοντες αἰγύλιος* Heb. 13. 2. Repertitur etiam huiusmodi constructio, *ἐλαδὼν* & *ἀπὸκρίναν*, *clam interfecerunt*.

Similiter verbum *φάσκει* cum participio *prim*; ut *ἐπαίει ὁ ἴσος*, *ὅς ἂν φάσκει τὸ φίλος εὐαγγέλιον*, Ken. & cum infinitivo, sequente sæpius particulâ *τείν*; ut *ἐοδὴ τελευτῆσαι τείν ὑπολαβεῖν*, Plotar. quandoque participium illius cum aliis verbis; ut *ἐαυτὸν κατηγορεῖ φάσκει*, Lucian. *ὅς μ' ἔκαλε φάσκον*, Il. 4. Optativus verbi *φάσκει* tum participio & particulis *ἢ* & *ἂν*, affirmat vel negat id planè futurum, quod participio significatur; ut *ἢ ἂν φάσκει ἀποδύσκειν* *plane morietur, mortem non effugiet*, Viger. *ἢ ἂν φάσκει* & *ἔλλαδα μεμαδηνῶς* *nunquam græcam linguam discet*, idem.

Pro Substantivo reperitur participium; ut *μετὸς ἦν θυμὸς*, Soph. i. e. *θυμῷ*, *μετὸς ἰσθμοῦ ἀθανάτων*, i. e. *ἀθανατῶν*, Dem.

Regimen Impersonalium.

Impersonalia, manente significatione, imitantur personalium constructionem.

Genitivum regit

Ἐστὶν officium est; ut ἔχ' οὐκ ἔστι γινῆαι χρόνος, Aët. 1. 7.

non est vestrum occurrere tempore.

Dativum adfiscunt

Ἐστὶν ἔστι, ἔστι, παρέστι, χρεῖ, ἔχ' οὐκ ἔστι, παρέχει, ἰσχύει, ἔσθ'· licet, concessum est; ut ἰσχυροῖς Λακκαδαιμονίοις εἶναι Ἰδ., Dem. ἔστι σὺ πελαγῶ, Lucian. ἔστι σοὶ ἔχων Μοῖρα. 6. 18. παρὶν τῇ πύλει ἐλέδ' τὴ βέλπεια, Demosth. μὴ κἰ χρεῖ αὐτῷ ἐργάζεσθαι, Arist. πᾶσιν ἐν χρεῖ τὸ το μέγατον, Demosth. παρέχει μοι ἀρχὴν, Herodot. ἐμοὶ μὲν ἰσχυρὸς φαίνεται, Demosth. τοῖς φαίλοισι ἐν δόξῃ τὴ πύχοντα πρὸς τὴν, idem. *licet tibi habere*· δοκεῖ videri, cum compositis μετὰ δοκεῖ, σιωθεῖ, ἀπίθε, ut ἔδοξε τοῖς ἀποστόλοις, Aët. 15. 22. μετίδδ' ἐ σοὶ, Lucian. ἐμοὶ καὶ ὁμῖν ἐσωθεῖ, Plato. ἀπίδδ' ἐν ἡμῖν τὰς ἀποδείξεις παρὰ σοῦ, Xenoph. ἔοικα, παρὰ σοῖα, ἴπποισι παρ' ἐστ'· ut ἔοικα τῷ πλῶτον ἰσορροπῶν, Plato. περὶ σοῖα τὴ παρὶν, Greg. ἔφωδ' μὲν τ' ἐπὶ σοῖα, Euripid. II. 5'.

καθήκει, προσέκει, πρέπει, convenit: ut καθέκει μοι πολλὰ μεμαδῆναι, Synes. προσέκ' αὐτῷ ποιεῖν, Aristoph. καθώ, πρέπει ἀγῶνα, Epich. 4. 3.

Ἀρῆγει, συμφέρει, conducit: ut τοδαρχικοῖς ἀρῆγει, Dioscor. συμφέρει, αὐτῷ, Matth. 18. 6.

Εἰμ' ἢ, πᾶσιν ἢ decretum est; ut εἰμ' ἢ σοὶ, Steph. πᾶσιν πᾶσιν ἢ ἐξέσω, Athen.

Ἀρίσκει placet: ut ἀρίσκει μοι πᾶσιν, Steph.

Ἀπείσκει displicet: ut ἀπείσκει ἡμῖν, Laert.

Ἀρεῖ sufficit: ut ἀρεῖ ἡμῖν, Joann. 14. 8.

Ἦσ' αὖ νίκοι, est: ut Ἦσ' αὖ τοῖς γένεσιν εὐ μαδῶν, Aeschyl.

Εὐήμεροι prospere succedit: ut Ὀλέαις εὐήμεροι, Soph.

Παρεῖκει facile est: ut ὅσον ἂν ἐξέσω παρεῖκει, Steph.

Ἐμφαίνει signum datur: ut τοῖς ἢ Ἑλλήσιν ὡς ἰσχυρῶν, Herodot.

Συμβαίνει contingit: ut συμβέβηκε ἢ αὐτοῖς, 2. Pet. 2. 22.

Omnia denique impersonalia ex passivis & passivè significantibus facta dativum adfiscunt agentis vel acquiescentis positum: ut αὐτοῖς παρεκδύατο, Thucyd. τοῖς Ἑλλήσιν ἐκδύατο, Herodot. αἰτέειν καὶ δοδῶσε ἡμῖν, Matth. 7. ὁ πασι καὶ δοδῶσε ὁφείλει, Euripid.

Dativum

Dativum personæ cum Genitivo rei
 Δεῖ, δῖται, ἐνδῖ, προσδῖ, &c. ἵκελ περ, &c. ὅρις ἐστὶν : ut δῖ μοι
 πόλιν, Lucian. δῖται μοι τέτυ. Sophocl. ὑμῖν ἐνδῖ τῷ πόρῳ,
 Dem. προσδῖ διδασκαλίᾳ ἐμοί, Thucyd. ἐν ἱκελ περ τῇ πόλει,
 Demosth. &c. σοι φίλων, Euripid.

Ἀμχεῖται negligitur ; ut ἡμῶν ἢ τοιούτων τῷ νομοδίτῳ, Æschin.
 Διαφίρει interest ; ut διαφίρει μοι τέτυ, Demosth.

Μίλει cura est ; ut μὴ ὅτι βοῶν μίλει τῷ θεῷ, 1 Cor 9. 9.

Μεταμίλει renitet ; ut μεταμίλει αὐτοῖς ὅτι εἰρημίων, Isocrat.

Μένει interest ; ut ἐν διακονίᾳ ἑμαυτῷ μένει, Demosth.

Οἶσι σοι προσήκειν ἢ τέτυ, censet ad se pertinere bona ejus, Dem.

Δεῖ & &c. ὅρις ἐστὶν junguntur interdum accusativo personæ apud
 poetas ; ut ἐπὶ πολλῶν πόνῳ μὲν, Euripid. ὑμῖν αὖ &c. &c. ἔτ' αἰδῶ,
 Od. γ' ἐπὶ δὲ δὲσ' reperitur ἰσθμῶν accusat. rei (subaudito &c.
 Steph.) & genit. personæ ; ut ῥόμῳ ἀπιδεῖ ἢ Πελοποννησίων ἐν-
 νος, Thucyd.

Δεῖν deesse absolute ponitur cum genitivo μικρῷ ὀλίγῳ, &c. ut
 μικρῷ δῖν, Lucian. sequente etiam alio Infinitivo ; ut μικρῷ δῖν
 ἐπεδόν, id, idem.

Accusativum

Δεῖ, &c. ὁρεῖται oportet ; ut δῖ αὐτὸν ἐπαλθεῖν, Matth. 16. 21.
 &c. ὁρεῖται αὐτὸν ἐπαλθεῖν ἢ χεῖρα τῷ διαπύτῳ, Lucian. ὁρεῖται πάντα
 ἀνθρώπους ἐπιδραῖναι, Thucyd. Δεῖ & &c. interdum regunt dativum
 apud poetas ; ut τῷ σοι δῖ φαίνεν, Sophocl. (Sic ἐμοί δῖται
 φέρεται, idem.) ἄλλῳ γὰρ ἢ ἐμοί &c. ἀρχεν, idem.

Impersonalia pleraque, vi sequentis infinitivi post se recipiunt ac-

cusat. loco sui dativi, præsertim verò sequentia : ἐν δὲ &c. αὐτῷ,
 ἐπὶ αὐτῷ, καδῖναι, πρίπει, προσήκει, συμβαίνει, συμφέρε ; ut ἐν
 δὲ &c. προσήκει ἀπολίσθαι, Luc. 13. 33. οὐκ ἔστι με εὐδῖσο εἰδῖναι,
 Od. 6. Λαίῳ ἐκ ἐπὶ αὐτῷ ἐπιδραῖναι, H. αἰ. 6. γὰρ καδῖναι αὐτὸν ζῆν,
 Aët. 22. 22. πρίπει τοιούτων αὐτὸν id, Plato. ἢ προέξω τὰς ἀρ-
 γὰς ἀρχαῖς id προσήκει, Demosth. (&c. προσήκει με ποιεῖν τὰ ταῦτα,
 Steph.) συμβαίνει αὐτὸν βασιλεύειν, Aët. 21. 35. συμφέρε ἵνα ἀνδρῶ-
 τον ἀπολίσθαι, Joan. 18. 14. Sic ἐκ ἢν τῷ αὐτῷ εὐδῖσο ποιεῖν
 διατελεῖν, Christost. ἐκ ἕξω φαίνεν εἰ μὴ μόνος τῷ ἱερῷ, Luc. 5.
 Accusativi n, τῷτο, μὴ δὲν &c. quibuscumque impersonalibus sub-
 jiciuntur ; ut ὅμῳ n ἐπὶ τῷ θεῷ, Lucian. ἐπὶ n σὲ &c. τῷ
 αὐτῷ ἀνδρῶν, Homer. οἶμαι δὲ σοι τῷ τῷ ματαμελῶσιν, Ari-
 stoph.

Nonnulla impersonalia casum regunt cum præpositione, ut μέ-
 λῳ τῷ σελῶντῳ ὅτι τέτυ, Polyb. μέλῳ μοι ἐπὶ τέτυ, Dem. &c.

Participia

Participia

Verborum impersonalium eodem cum ipsis regimine potiuntur; ὅντων αὐτοῖς συνέδαι καὶ συνέειν, Herodian. l. 8. addunt participio verbum; ut ὅσον ἦν αὐτῷ παθεῖν, Matth. 12. 4. πρίν ποτε γυνῆ καὶ ἀκοῦσθαι τῶν πονηρῶν, περιεβλεπεῖν, 1. Cor. 11. 13.

Huiusmodi participium usitatissime ponitur loco genitivi absolute sumpti; ut ἔξερυσθαι, ὁλίγη δὲ δὲ εἶναι, Plutar. (legitur ὁλίγη δὲ εἶναι), Xen. ἀνάσσει. i.) δέξανθαι, ἡμῶν πάντα, ἐπεσφάμεθα, Plato.

Impersonaliter accipiuntur οἶον τε, οἷός, δυνατόν, δεῖ, ut ἐμπείρεις μύθοις οἷον τε στυγαλαυπορεῖν, Soph. καὶ οἷός μοι πέπληται, Thucyd.

(Regimen Adverbiorum cum Casibus)
Genitivus post Adverbia.

Adverbia multa quantitatis, loci, temporis, numeri, separandi ordinis, causæ, genitivum post se recipiunt.

Quantitatis: Ἄδην abunde: ut τοῖσιν ἄδην ἐροῦν, Plato. Ἄλις satis: (ut ἄλις δυνός, Proverb. satis quæritur).

Loci: Ἄλλῃ, ἀλλοῦ, alibi: ut ἄλλῃ δυνάτων σπουδήν, Soph. ἄλλῃ περὶ οἰκίας, Xenoph. ἀλλοῦ πάσης ὥλεο, Od. 9.

Ἀνάμεισον, poet. ἀμεισον, κατὰμεισον inter, una cum: ut πολλοῖς μὲν ἀμεισον αὐτῷ, Hesiod. ὕδωρ κατὰμεισον ἔρρετο λαμπρῷ, Achill. Tatiuss.

Ἀντα coram: ut ἄντα παροῖον ἔρριπεν, Od. 11. ἐναντία contra: ut ἐναντία Πισσηδίων, Luc. 4. 4. u.

Ἀντικρὺ, ἀπεναντικρὺ & καταντικρὺ ex adverso: ut ἀντικρὺ χίλῃ, Act. 20. 15. ἀπεναντικρὺ τῆς Ἀττικῆς, Dem. καταντικρὺ τῆς ὁψέως, Thucyd.

Ἄνω supra: ut ἄνω τῆς γῆς, Constant. item ἄνωθεν, ἐπάνω, ἐπείγει, ὤρει, &c. ut ἀνωθεν τῷ σπασπιδῷ, Herodot. ἐπάνω πάντε πέλεων, Luc. 19. 19. τῆς γῆς ἐπάνωθεν, Epigr. ὠρεῖν πύλων ἀρχῆς, Ephes. 1. 21.

Ἀπὸθεν vel ἀπεναντικρὺ procul ab: ut ἀπὸθεν ἄλγος, Plutar. ἀπὸθεν ὄλης, Thucyd. item ὑποπρὸς, ἀπὸπρὸς, &c. ut ἀπὸπρὸς, ut τῷ δὲν ἀπὸπρὸς γένῳ, Il. 6. καὶ ἑὼν γὰρ ἀπὸπρὸς πύλων ἡρώ, Galab. ἀπὸπρὸς δὲν ἱελοῦ μύλων, Apollon. ἀπὸπρὸς γένῳ, Hesiod.

Ἄσπον prope: ut τείχεος ἄσπον ἵου, Il. 2. 2. ἔκαστος longe: ut ἑὼν ἔκαστος ἐλδοῦν, Od. 11. 2.

Ἐκατέρω, ἐκατέρωθεν ex utraque parte: ut ἐκατέρω τῷ μεγάρῳ, Herodot. ἡγήτο ἐκατέρωθεν ἀμφοῖν, Parthen. ἐκπρὸθεν ὁμίλῃ, Διόδοτος, Il. 2.

Ἐκείσε illuc, eo: ut ἐκείσε τῷ λόγῳ ἀνέμῳ, Herodot. Ἐκείσε

Ἐκδοσις extra: ut *ἐκτός* ἢ *ἐκμυλῶ*, 1 Cor. 6. 18. *παρεκτός*, ἢ *ἔξω*.
μὴ τῶτων, Act. 26. 29. *Ἐκδοτε*, *ἐκδοτε*, *διδν*, *ἐκδοτε*, δι *idem*:
 ut *δόςου* *ἐκδοῖον* *ἐκδοτε* *χρεῖος*, Od. 5. *πανῶν* *ἐκδοθεν* *ἀπαιτήτων*,
 Hesiod. *ἐκδοθεν* *ἀτης* *ἰδ*), Apollon. *ἐκδοσι* *νύμεβε*, Nonn.

"Εμπλάν προρε : αὐ Βοιωτῶν ἔμπλάν, II. β'.

* *Euryzoe* nuper: ut *Euryzoe* ♀ ♂ ♂, Halicarn.

*Εναντι, ἀπέναντι, κατέναντι coram: ut ἔναντι τῷ Θεῷ, Luc. 1, 2.
ἀπέναντι ὑμῶν, Matth. 23, 2. κατέναντι τῷ ἱερεῖ, Matth. 13, 3.

²⁷ *Ev Deu hinc, illinc : ut Ev Deu xj Ev Deu r hñs cinglññs, Aristot.*

Ἐνταχὺ πικρυβί: ut ὀνταχὺ ἡδ' λόγον, Plurar.

¹Ενταῦθα ibi, eo: ut ἐνταῦθα τῆς ἡλικίας ἐῖ vel ἦλθεν, Plato.

Evdō; itzm, ut evdō; ꝑ ꝓꝛꝓetis, Matth. 23. 26. Evdō; dēv Si, iñzo
Si, &c. itzm: ut Evdō; dēv s'ēyng, Sopho. Evdō; Si mā'tens, Parthen.
Evdo; dēv J'annar, Hefred.

(Εξω extra) ut ζω βελων, Proverb. εξωθεν γαρ: ut εξωθεν τοῦ
ἀνθρώπου, Mat. 7. 15. extra te

Ἐνώπιον & κατενώπιον coram : πρὸ ὠνόπιον τοῦ θεοῦ, Αἰ. 10. 4. κα-
τενώπιον τοῦ θεοῦ, 1 Cor. 12. 19. κατενώπιον & κατενώπιον idem :
πρὸ κατενώπιον ἀναστὰς ταχυπαλιν, 11. 6.

Ἐπίκουρος λέγει: Πι ἀπὸ κείνα βαλὺλῶν, Act. 7. 43.

Ἐπιπολὺ, πνευματικὸν ἵσχυι, πνευμ. ut ἐπιπολὺ τῆς θαλάσσης, Thu-
cud, ἠδ' ἐπιπολὺ τῆς ἐλπίδος οἰκ. Bud.

¹¹Εσὼ ἰντῆς: ut ἔσῳ τῆς αὐλῆς, Marc. 15. 16.

Ἐτέρωθεν ex alia parte : ut ἑτέρωθεν τῆς εἰκόνος ἀνδρὶ ἔροτες, πη-
ζους, Lucian. ἑτέρωθεν αὐτῶν : ut ἑτέρωθεν ἐταίρων, Od. λ' v.
83. ἀμφοτέρωθεν ἀμφοτέρων τε κτήνη : ut ὧμων ἀμφοτέρωθεν,
Il. ♀. v. 628. ὡς γὰρ ἀμφοτέρωτε, Il. μ'. v. 207.

Ευνις, v. *reclina ad*: ut *ἀντὶς* *ἐννις* *βαλὺλᾶν* *Θ*, Xenoph. *Εὐνις*
ἔκταυς *ἐννι* *ἔγγυς*, Lucian. Item *Εὐνις* *τῇ* *δραμᾷ* *Θ* *fatim ab ini-*
tio fabulae, Aristoph.

Ἰσὺ ὁς ῥεῖται ad: ut Ἰσὺ τῷ Ἰσὺ Ἰπλεον, Herodot. Ἰσὺς μνηστῆρ
Ἰω, Od. 6.

¹ἵκετο prope: ut ἵκετο Διδος ἡνδρος, Aeschyl.

"Ira ubi: ut ὀργᾶς ἰν' αὐτῷ κακῷ, Soph.

Κάτω infra: ut γὰρ τῆ χειρὸς τοῦ ὁμοῦ διέφρεν, Tattius. Ὑποκρίτω
τῆς συλλῆς, Joan. 1. 51.

Κρύβει vel κρύφα clam: ut κρύβει Διδος, Il. σ'. κρύφα ἦν Νέεξ-
 τανίδων, Parthen. sic κρύβει τινός, Budæu.

Λάδρα vel λάδρη clam: ut ὠχέιο λάδρη ἐμείν, Od. 3.

Μακρὰν longe: ut μακρὰν ἀνδράπων, Lucian.

Μεσηγύ, ὕς, vel μεσσηγύ, ὕς inter, in medio: ut Κρητῶν τε αἰσηγύ
 καὶ Αἰτωλῶν, Apollon. ὤμων μεσσηγύς, II. 6.

Μεσότης in medio: ut μεσότης νηός, Apollon.

- Μεταξύ *inter, intra, in medio*: ut πολλά μεταξύ πλέε καὶ λίαναι καὶ χεῖλεσσι ἀκρεῖ, Proverb. μεταξύ τῆς ναῦ, Matth. 23. 35.
 Νειόθι *in ima parte*: ut νεῖοθι λίμνης Κεῖσε, Il. φ'.
 Νέεθε, *en infra*: ut νέεθεν γῆς, Od. λ'. sic ἐνεεθε, *en, υπίνεεθε, εν*: ut θώρηκεν ἐνεεθε Νύξεν, Il. λ'. ποδῶν ἐπίνεεθε, Hesiod.
 Ὅπῃποτε *ubi cunque*: ut ὅπῃποτε κατοικύντες τῇ Εὐρώπῃ καὶ Ἀσίᾳ, Plutar.
 Ὅπισθ *pone, post*: ut ὀπίσθ μιν, Luc. 4. 8. sic ὀπιδεν, ἐξῆπιδεν, κατόπιδεν, κατόπιν, &c. ut ὀπιδεν Ἰησοῦ, Luc. 8. 44. ἐξῆπιδεν μιν, Aristoph. κατόπιδεν ἐὼν κωμοεὶδος ἀρχῆς, Aratus. κατόπιν τοῦ τῆς ἡκειν, Plato.
 Οἱ, οἷον, ἔμῃ, *quo*: ut οἱ ἀσκληρίας προφήλυθε, Dem. οἷον ὁδῷ, Sophocl. ἔμῃ εἰσέδω, Euripid. item ποῖ, ὅποι, πῶ, ὅπου: ut ποῖ γῆς, Aristoph. ὅποι γῆς, Suidas. πῶ τύχης ἐγενε, Sophocl. ὅπου πότε γῆς εἴης, Synes.
 Οὐδαμῷ & ὑδαμῷ *nullibi*: ut ὑδαμῷ γῆς, Aristides. ὑδαμῷ τῆς γῆς, Lucian.
 Πάντῃ *undequaque*: ut πάντῃ τῷ σώματι, Galen. πάντοθι, πάντοσε, πανταχῷ, πανταχόσε, ἀπανταχόσε, ἀπανταχόθι, ἔδιν: ut πάντοθι ποίης, Arat. πάντοσε τῇ Ῥωμαίων ἀρχῇ, Lucian. πανταχόθι οἰκισμένης, Chryso. ἐαυτῷ καθύρει παντοχόσε τῷ σώματι, Alex. Aphrod. ἀπανταχόσε τῷ πᾶσι, Plutar. ἀπανταχόθι, ἔδιν, τῇ γῆς, Steph.
 Πάρος *pra, ante*: κατὰ παρὰ δωμαίων τάροι, Sophocl. παρὰ, προπαροιθε, παρὰπαρὶδε: ut δῆκε παροιθε ποδῶν, Apollon. τῆς ἀρετῆς ἰδρῶτα θεοὶ προπαροιθεν ἔδιναν, Hesiod. παρὰπαρὶ ἑαυτεῶν, Hesiod. Theog.
 Πέρα *prope*: ut Τηλεμάχῳ πέρα Ἰσθμῷ, Od. δ.
 Πέραν *ultra*: ut πέραν τῷ Ἰορδάνῃ, Matth. 4. 15. item ἀντιπέραν *ex adverso*: ut ἀντιπέραν τῇ Γαλαταίᾳ, Luc. 8. 26.
 Πῆχες *quo*: ut πῆχες γῆς, Lucian.
 Πόθεν *unde*: ut πόθεν εἰς ἀνδρῶν, Od. δ.
 Πολλαχόθι, πολλαχῇ *multis in locis*: ut πολλαχόθι γῆς, Aristot. πολλαχῇ τῷ μασθῷ, idem.
 Πρόδε *en coram*: ut πρόδε φίλων τοκίων, Il. φ'. Item ἐμπρόθεν, ἐπίπρόθεν: ut ἐμπρόθεν τῶν ἀνδρῶν, Matth. 5. 16. ἐπίπρόθεν αὐτῶν, Plato.
 Πρόρῳ *procul, interdum prope*: ut πρόρῳ τῷ παρῷ, Demosth. πρόρῳ σοφίας ἦκει, Plato.
 Πρὸς *longe*: ut Αἰγύπτῳ ὑπὸ πρὸς, Herodot. πρὸς ἦν τῇ νυκτὶ, Xenoph.
 Προτέρῳ, ὡσεῖς *ultra, ulterius*: ut προτέρῳ καμῶν, Steph. ἵνα προτέρῳσε καὶ δῶ, Apollon.

Σιγῇ clam: ut σιγῇ φίλων in seipſis amicis, Euripid.

Τῆλε procul ab: ut τῆλε φίλων, Homer. τηλῆ, τηλέδι, ἴδεν, ἀποτῆ-
λε, &c. τηλοῦ Ἀχαιῶδες, Od. v. τηλέδι πάσης, Il. α. τηλόθεν
Αἰμονίης, Apollon. ἀποτῆλε θεοῦ, Epigram.

Ἵσθες, εν supra, cum comp. ἱσθῶσθεν, κατῴσθθεν: ut ἱσθῶσθεν αὐ-
τῆς, Aristot. κισθῆς ἱσθῶσθε, Epigr. καδύσθθεν αὐτμῆς, Ni-
cand.

Ἵσθδι vel ὑψόθεν supra: ut ὑψόδι θώκων, Nonn. ὑψόθεν αἰθῆς,
Apollon. Ως hic: ut ὧς τῷ λόγῳ, Sym. Paraphr.

Temporis, Αὐτίκα statim: ut αὐτίκα νυκτός, Steph. παρὰ τὴν idem:
ut παρὰ τὴν συμβαινόντων, Gregor.

Ἄωει intempestive: ut ἄωει τῷ νυκτῶν, Lucian.

Ἐξήν abusive: ut ἐξήν νηπυτῆς, Apollon.

Εὐδὺς statim: ut εὐδὺς ἡμέρας à prima luce, Steph. vel δῆπνυ,
Scot.

Ἔως quamdiu? ut ἔως τῇ ἡμέρας, Matth. 26. 29. τέως tamdiu:
τίως τοῦ παρόντος, Phalar. Ἐωθεν mane: ut ἔωθεν ἀπαυτος
τοῦ ἔτους, Lucian.

Ὅψε sero, post: ut ὁψε τῷ σαββάτων, Matth. 28. 1. ὁψε τῇ ἡμέ-
ρῳ, Philostrat.

Πνίκα quando: ut πνίκα δὲ τῇ ἡμέρας, Aristoph.

Πολλάκις sepe: ut πολλάκις τοῦ μύθου, Xenoph.

Πότε, ὁπότε quando: ut πότε τοῦ χρόνου, Scot. vel ἔτους, Rhem.
ὅποτε τοῦ ἔτους, Lucian. de merc. cond. semel in anno

Πρὶν mane: ut πρὶν τῆς μεσῆς σαββάτων, Marc. 16. 2.

Τῶν καὶ ταῦτα tunc: ut τῶν καὶ ταῦτα τοῦ ἔτους, Lucian. in Aetione.

(Numeri, Ἀπᾶς semel: ut ἀπᾶς ἡμετέρας, Heb. 9. 7. Δὲ bis: ut
δὲ τοῦ σαββάτου, Luc. 18. 12. Τεῖχα tripliciter: ut τεῖχα νυ-
κτός ἔσω, Od. ξ. Μυριακῶν millies: ut μυριακῶν τῆς ποίσεως,
Eustath. &c.

Separandi, Ἀμφοῖς seorsim ab: ut ἀμφοῖς ἑσθδιν ἐν ἑκάστοτε, Od. π.

Ἄνδ seu ἀνὴς sine, seorsim ab: ut ἄνδ τοῦ πατρὸς, Matth. 10. 29.
ἀνὴς μετὰ τοῦ πατρὸς, Nicand. ἄνδθε, εν, ἀπᾶνδθε, &c. ut
ὁ ἄνδθ ἄλλων, Il. χ. ἀπᾶνδθε θεῶν, Il. α.

Ἄτερ idem: μὴ δύνειν ἄτερ ἀλφειῶν, Proverb. item ἄτερθε,
ἀπᾶτερθεν, &c. ut ἄτερθε τῷ δὲ, Sophocl. ἀπᾶτερθεν ὁμίλῳ,
Il. ε.

Δίχα idem: ut δίχα κείνων, Sophocl. cum compos. ἀνδίχα idem:
κώμων ἀνδίχα, Epigram.

Ἰδίᾳ seorsim ab: ut ἰδίᾳ τῷ ἄλλων, Rhem. & Constant.

Νόσφι, εν idem: ut νόσφι ὁμοῦ, Nonn. prater mulieres

(Πᾶσι prater: ut πᾶσι τῆς γυναικός, Joan. 8. 10. & πᾶσι αἰ-
τε τοῦ πᾶσι φέλλου, Theophrast.

Χωρὶς sine, seorsim ab: ut χωρὶς γυναικῶν, Matth. 14. 21.

Causa, Ἐκρη, ἔκρη vel ἔκρη gratia, causa: ut λείψαν ἔκρη, Ly-
cophr.

Ἐξῆς immediate post ; ut ἔξῃς τῷ Πλάτῳ, Aristoph. [ὁ μὲν ἔξῃς τῷ Κασινῷ καλεῖται Βορέας] Philo. sic compositum ἔξῃς, idem ; ut ἔξῃς αὐτῶν, Galen. ἔξῃς τοῖς εἰρημαίοις, Aristot. post Phasian vocatur Boreas. Σχῶν & χῶδιν prope ; ut σχῶν ἡλδοῦν αὐτῶν, Il. δ'. οἱ σχῶν ἡλυθε, Hesiod. 5ῃ δ' αὐτῶν χῶδιν, Od. τ'. χῶδιν δ' οἱ ἀλά, ἀλάς, Arat. sic αὐτοσχῶν idem ; ἀγῆλων, Arat. διεῖ, Steph.

Genitivus, rarius Dativus.

Ἄσχε prope ; ut ἔλθοις ἄσχε ἡλῶν, Il. δ'. σείων ἄσχε ἡλῶν, ἄσχεδιν idem ; ut ἄσχεδιν αὐτῶν, Il. ν'.

Ἐκποδὶν procul ; ut τῶν ἐκποδῶν ἡμῶν, Xenoph. ἐκποδὶν ἦν νόις, semotum esse à juvenibus, Plutar.

Πανσίον prope ; ut πανσίον ἦ χρεῖν, Joan. 4. 5. σκεῖσαι τῶν τέκνῳ, Euripid.

Item ἐπιποδῶν prius : ut ἰδὼν λυσιτελεῶν τὸ ἦ πατρίδος ἐπιποδῶν ποιητῶν, Heliodor. χῶδιν ἐπιποδῶν ὄντα τῇ γνώσει, Plutar. in Pericle. legitur & ποδῶν ὅ οἱ δόρυ ἔχε, Il. ρ'. ν. 7.

Dativus, rarius Genitivus.

Ἀνέπαλιν ex diversa ; ut ἀνέπαλιν σιι ἔχω, Hermog. ἔχω ἀνέπαλιν οἱ Θεοῖσι ποιεῖς, Stephan.

Ἐμπόδιν idem ; ut ἐμπόδιν τοῖς ἄλλοις, Herodot. ἐμπόδιν αὐτῇ τῇ χρεῖν retrosum currere, Herodian.

Genitivus vel Accusativus.

Ἄπαχα aragess ; ut ἄπαχα βεβῆλων, Philo. ἄπαχα δ' ἄλλω ὑπνοῖαν, Gregor.

Εἶσα inem ; ut εἶσα τῷ χεῖρατος, Plutar. πόλιν εἶσα, Od. δ.

Μίσρα usque ad ; ut μίσρα ἦν ἡμετέρας, Il. δ'. μίσρα τῆς πόλεως στυγνῆς, Callimach.

Παρεῖ vel παρὲς extra ; ut παρὲς ὁδῶν, Il. κ'. παρὲς ἄλλα φῶκος ἔχουσαν, Il. ι.

Πίειε κρίμα ; ut πίειε αὐτῇ & πίειε τὸ τεῖχος, Herodot.

Dativus vel Accusativus.

Δεῖρα ἀνέπαλιν ; ut δεῖρα μοι ἐς φίλοισιν, Musæus. ἄλλω δεῖρα βίβλιν, idem.

Genitivus, Dat. vel Accusativus.

Ἀρχεις,

Μέγας, usque ad ; ut μέγας αἰμαῖ, Heb. 12. 4. ἄρχει ἡμέρας τῶν, Act. 26. 22. rarius dat. vel accus. ut μέγας γῆρας, Phocyl. μέγας τῷ τῷ ἐνύπνῳ, Bud. μετὰ σπινθὸν ἄρχει ἰσσαι, Quin. Smyrn. J. 1. β'. v. 527. sed μέγας ἢ vel μέγας ὅτι gen.

solus : ut μέγας ἢ ἀπὸ πύργων, Herodot. μέγας ὅτι πληθύνει ἀρρῆς, idem.

Pleraque exclamandi adverbia varios, præcipue genitivum, non raro & plures simul casus regunt.

Αἰ *heu*; omnes casus. ut αἰ Δίνου, Scæph. αἰ πάλας, Lucian. αἰ τ' ἐλπίδων, idem. αἰ τὸν Ἀδωνιν, Bion. αἰ μοι τῷ ἀχθῶν, Favorinus.

Αἰεοὶ *heu*; Nom. ut αἰεοὶ τίλας, Aristoph.

Βαβαὶ vel παπυὶ *heu*; Gen. ut βαβαὶ τῆς ἐνδαιμονίας, Plato. παπυὶ τῷ ἐπαινῶν Ὀμπερ, Lucian.

Εὐχ *euge*; Nom. ut εὐχ ὁ κατάρκτης, Lucian. Gen. ut εὐχ τῆς προαυρίστως, idem Voc. ut εὐ δῆας, Matth. 25. 21.

Εὐοὶ *eue*; Voc. ut εὐοὶ Βαχχῶ. Nomm. Dionys.

Ἰὲ *hei*; Gen. ἰὲ βελιδμάτων, Aristoph.

Ἰὼ *hei*; nominat. ut ἰὼ πάλας, Euripid. genit. ἰὼ τραυμάτων, idem. vocat. ἰὼ παλαῖ φρον γυναι, Sophocli. dat. & genit. ἰὼ μοι ἐμῷ νόσῳ, idem. genit. & nominat. ἰὼ τῷ γ' ἐμῷ κακῶν ἰγῶ, Euripid. in supplicibus.

heu mihi

*heu me
miseru*

Οἱ *heu*; nominat. ut οἱ ἰγῶ, Soph. dat. οἱ μοι, Aristoph. accusat.

οἱ ἐμῷ δειλῶ, Epigram. dat. & nominat. οἱ μοι κακοδαίμων,

Lucian. dat. & gen. οἱ μοι τῷ ἀχθῶν, idem. dat. & voc. οἱ μοι

πάτερ, Lucian. Abdic. ὅπου τῷ σαδρῶν υποδημάτων, Lucian.

Tyran. Οὐαὶ *ue*: ut οὐαὶ ὑμῶν, Matth. 23. 13, 14, &c.

φεῦ *heu*; nominat. ut φεῦ τίλας, Soph. genit. φεῦ τῷ ἀνδρὶ, X-

noph. accusat. addit Stephanus ex Euripide. *o calamitas*

Ω vel ὦ, item ὦ pro οἱ, exclamantis / Voc. ut ὦ ἀνδρῶν, Rom. 8.

1. / Nom. ut ὦ δειλῶ, Lucian. / Gen. ὦ τῆς συμφορῆς, Lu-

cian. / Dat. ut ὦ μοι τῷ δειλῷ, Favorinus / Accusat. ut ὦ ἐμῷ δει-

λῶ, Callimach. / Nom. & Gen. ut ὦ γῆ τῷ ἐδύγματοι, Aristoph.

Nom. & Dat. ut ὦ μοι ἐγὼ Μήδεια, Apollon. Gen. & Accus. ut

ὦ δαίματος τ' παρδένον τίλῃ, τ' ἰδὲν, Nazianz. Dat. & Gen.

ut ὦ μοι ματίας τῆς σῆς, Lucian. Dat. & Voc. ut ὦ μοι Πηλίδῃ

ἡ. σ'. vocantis Voc. ut ὦ Γανυμήδεος φίλῳν μοι, Lucian.

idem ὦ εὖ *heu tu*, Plato. *o me miserum*

Ἀπολλων. Ἡεῖ, κλεις, Ζεῦ & hujusmodi nomina. Gen. ut Ἀπολλων

δαμονίᾳ τῆς ὑπερβολῆς, Plato. Ἡεῖ, κλεις τῷ ψόφῳ, Lucian. Ty-

ran. ὦ Ζεῦ τῆς δίας, τῷ κλέμῳ, &c. Lucian. Dearum judicium.

Signum genere

Adverbia derivativa regunt casus primitivorum suorum. Gen. ut

ἀλῶς τῷ θύει, Lucian. λῶς τῷ σκωποῦ ἐσχαθμίνως, Heliodor.

ἵερον πάντων ἀπιδάρε, Matth. 22. 27. ἡλδον πάρεργ' ὀδῶν, i. e.

πατέρως præter institutum itineris, Euripid. ὀπποκλῆς τῷ δέμα-

τος, Lucian. ὀμπερ δέκλῳ, Herodian. Genit. vel Dat. ἀπῆδον, i. a,

ἔξτεναντίον, ἴα, ἔξεναντίας, &c. contra, ex adverso; ut ἀντίον ἴξεν Ὀδυσῆος, Homer. ἀντία ἴξον τύπεις, Herodor. ἴεις ἔξεναντίας φαίνε, ἡλίε τε καὶ σελήνης, Aristot. ἔξεναντίας τύτοις, idem. Legitur ἐναντίον cum Accusativo; ut πῶς με εἰλήλυθας ἐναντίον, Quint Smyrn. l. f. v. 304. κυκλίδεν τὸ θρόνον, Apoc. 4. 3. ἀκρόθι νυκλίδε, Arat.

Ex Adverbiis itidem derivata eisdem ferè cum illis Casus adsciscunt, ut ἀγχιθροῖς ἔδρηε, Nonn. πῦρ δὲ νεῶν, vide p. 163. l. 29. μαλὶς ὁμοσῶχος ὁ ὄργη, Plutar. vide etiam p. 145. l. 33.

Adverbia pro diversitate significationis diversos regunt Casus; ut ἅμα simul, Dat. (ut prius:) prae, Genit. με ἅμα πάντων Πίσον, Hom. hymn. in Mercur. v. 524. ἀμυρὶς de, Accusat. ut εἰρήνηται ἀμυρὶς ἔκστα, Od. τ'. v. 46. circa, Dat. ut πονδύμιοι ἀμυρὶς ἀνακλῖ, Quint. Smyrn. l. β'. v. 641.

Nonnunquam Adverbiis adduntur Præpositiones ante Casus; ut ἀγχι πρὸς τὸ σκοπὸν, Lucian. ἀγχις ὑπὸ τὸ πηλὺ, Isocr. ἀγχι παρ' αὐτὸν Κρητῆρα, Arat. ἀγχις ἐπ' ἀκνησιν, Apollon. Argon. l. 4 v. 1403. ἀγχις ἐπ' ὁμοίε, Quint. Smyrn. l. α'. v. 259. ἀγχις ἐς τὸ, idem. l. ζ'. v. 177. [sic μίγχις.] μίση' εἰς Σύνιον ἀκρόν, Callimach. hymn. in Delum. v. 17. μίση' παρ' ἑρμῶ, Arat. ἔως εἰς Βηδυσίαν, Luc. 24. 50. ἀγχι παρ' ὀρεσδύρην, Od. χ'. v. 323. ἀπὸθεν ἐκ τὸ ὕληε, Xenoph. ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης, Il. κ'. v. 151. νόσφιν ὑπὸ φλοίσβῳ, Il. ε'. v. 322. ἐκτὸς ἀπὸ τείχεος εἰμὲν, Il. α'. v. 156. ἐνερθ' ὑπὸ γῆς, Hesiod. μάλιστα ἐκ πάντων, Thucyd. πρὸ πάντων, Lucian. Adduntur etiam Adverbia; ut νόσφιν ἀτερδι πίνων, Hesiod. & plura ejusmodi.

Adverbia ponuntur interdum pro adjectivis; ut τὰ πρὸς ταῖς ἀγχοῖς, Heliodor. ἴσα θεῶ, Philip. 2. 6. (i. e.) πρὸς τὸ, ἴσας.

Postponuntur interdum Adverbia quædam suis Casibus; ut ἔξ μὲν κυδωνίων πόρει, τὸ δ' ἀγχιεῶν ἐγγύς, Isocrat.

nequaquam bilam

(Duz Negative vehementius negant; ut ἐ μὴ πῶς) Luc. 28. 18. ἐ δὲ δαμάει πρὸς τὸν ἑλῖν, Joan. 15. 5. quandoque plures; ut ἐκίη ἐ μὴ φαίω Luc. 22. 16. ἐ δὲ δαμάειν ἐδὲ πῶποτε ἐδὲν τέτων ἀποθῆναι, Plat. ἐδὲ πῶποτε ἐδὲν ἐ μὴ γῆν τὸ δύνων, Demosth. Hæ tamen, interventu Verbi separata, plerumq; affirmant; ut ἐ δαμάει μὴ μίμνησκαι αὐτὸν, Xenoph. τὸ Ὀδυσῆα μὴ ἐ μνηστῆν ἐκ ἀν δαμάειν, Lucian. Negativa particula interrogativè posita crebrius afficitur.

Regimen Adverbiorum cum Modis.

Adverbia similitudinis, interrogationis, item significantia quomodo, sæpe Indicativo junguntur; ut ὥςτε λίων ἐν βυσὶ θόρεν, &c. ὥς Τρώεσσι μίγην, &c. Il. 6. ἵνα ἢ ἐφύαξαν ἔδην, Psalm. 2. 1. ἴδὲ πῶς ἐρίλει αὐτὸν, Joan. 11. 36. Interdum autem aliis Modis ratione sensus, ut ὥς ὁ λόγος ἐν τοῖς ἐξῆς δηλώσῃ, Symeon. Paraph. πῶς τις τοι πρόσφρων ἔπαιον παίδου, Il. α.

Adverbia dubitativa vel dubitativa sumpta adsciscunt Optativum, ut τάρχα πῶς ἐπύσαντο, Lucian. Encom. Demosth. πυθόμενος εἰ θελάζοι, Plutar. ἀνθρώπων ὅπου περιδυμῶτο, Heliodor. 1. 6. non raro etiam Indicativum, ut τάρχα εἰσόμεθα, Plato. εἰ, εἰ μέλλουσι λυέσθαι, Isocras.

Adverbia hortandi junguntur Imperativis, rariùs Subjunctivo, vel Indicativo; ut ἄγε φίλησόν με, Lucian. Ganym. & Jovis. ἄγε φέρε ἴδω, idem. ἴδι δὴ σκοπῶμεν, idem. νῦν ἄγε ἐρύσσομεν, Il. α.

Quædam Adverbia temporis, loci, optandi, prohibendi, particula etiam aliarum Classium variis Modis inserviunt: quæ alphabeticè subjiciuntur.

Ἄμα simulatque, Indicar. Infinit. ut ἄμα ἀνηκόαμιν τι, Demosth. ἄμα τῷ δὲ λόγον ἀκέσαι, Chrysostom.

Αὐτίκα idem, Ind. ut αὐτίκα τι εἶδον, &c. Herodot.

Ἄχρι, 1. donec, Ind. Sub. Inf. ut ἐφύλαττον αὐτὸν ἄχρι δὴ ἀφίκοντο πρόσβεις, Lucian. ver. hist. 1. 2. ἄχρι τῆς ἐσθλῆς τῆς ῥήματα, Apoc. 17. 17. ἄχρι οὗ διῃδῆν, Sophoc.

Εἴηγε utinam, Inf. ut εἴηγε πύτον φανῆναι τὸν λόγον, Lucian. in lapsu. Huc referri possunt alie Optandi formulæ cum Infinitivo; ut ὦ Ζεὺ δὲ πατέρα ἀποδυνεῖν, Lucian. Icarom. Ζεὺ πάτερ ἢ λίαν τα λαχὼν ἢ τυδὲ ὕδν, Il. 6. v. 79.

Εἴδῃ vel αἴδῃ utinam, & pro illis εἰ vel αἰ, sæpe cum particulâ γδ, Opt. interdum Ind. rariùs Inf. ut εἴδῃ γαμήσιας αὐτὸν, Lucian. Junon. & Jov. εἴδῃ σοι περὶ τῶς ἐνέτυχον, idem in Tyrannicid. εἴδῃ σε μὴ θνητοῖσι ἡρῆσαι πῦμα, Phocylid. εἰ γδ ἡρόιτο ταῦτα, Lucian. Prometh. εἰ γδ Περσίδῃ ἐσβέσο θράσος, Pisides.

Εἰσὶκε vel εἰσάτε donec, Sub. rariùs Ind. ut εἰσὶκε τέκμων Ἰλίου ἔρρωμεν, Il. 1. εἰσάτε τις θεὸς ἑμὲ δὲ θάρσος, Apollon.

Ἐπεὶ prosequat, cum Ind. Opt. rariùs Inf. ut ἐπεὶ ἐπλήρωσε πάντα τὰ ῥήματα, Luc. 7. 1. ἐπεὶ ἀναστῆσε ἐρρησόμενοι, Xenoph. ἐπεὶ σφίας παραλαμβάνειν τὸν Ἑκίωνα, Herodot. *quatriprimum*, Ind. ut ἐπεὶ ἀπεκρύνοντο αὐτὸν, Lucian. ver. hist. 1. 2.

Ἐπειδὴ

- Ἐπειδὴν *postquam*, Sub. Opt. rariùs Ind. ut Ἐπειδὴν ξηρανθῶσ, Lucian. ver. hist. l. 2. Ἐπειδὴν κοιμᾶσθαι δέος, idem. Ἐπειδὴν περ εἰς Νηλεΐ μιν, Lucian. Timor.
- Ἐπειδὴ *idem*, Ind. Opt. Inf. ut Ἐπειδὴ περσῆσαν οἶκον κινδυνεύειν, Dinarch. Ἐπειδὴ περσβάλλοιεν ὀδηγούς, Thucyd. Ἐπειδὴ ἐκβῆναι τὸ ψυχρὸν, Plato. *quaprimum*, Ind. ut Ἐπειδὴ ἡδονὴν αἰσθῆσθαι, ver. hist. l. 2.
- Ἐπεὶ *postquam*, Sub. ut Ἐπεὶ λίπε λεῖον ὅσων θυμῶν, Od. λ'. v. 224.
- Ἐπεὶ *idem*, Ind. ut Ἐπεὶ παρὲς δαίμωνα, Xenoph.
- Ἐπὶ, Ἐπὶ *idem*, Sub. interdum Optat. ut Ἐπὶ εὐρατῇ, Matth. 2. 8. Ἐπὶ δειλῇ, Herodot. Ἐπὶ ἀπολείπει, Lucian. Meretr. Dial. 3.
- Ἐσθ' *donec*, Ind. rariùs Sub. rarissimè Infin. ut Ἐσθ' ἀπὶ ψυχῆ βίον, Soph. ἀράγ' ἔσθ' ἐγὼ μολῶ, idem. Ἐσθ' ἀν' ἐλπίδι εἰς ὄμιον, Orph. Achāt. v. 201. *quaprimu*, Ind. ut Ἐδιδωξεν ἔσθ' φάσθ' ἦν, Arrian.
- Ἐὺτε *dum, quando*, Ind. Sub. Opr. ut Ἐὺτ' ἔπλεον, Herodot. εἰδ' ἔρδω μιν, Od. η'. v. 202. Ἐὺτε δέλοισι, Hom. hymn. in Venerem, v. 37.
- Ἐὼς *quamdū*, Ind. rariùs Sub. ut Ἐὼς δὲ κρητὸν, Demosth. Ο' γνη. 1. κατὰ γῆν οἱ εὐσεβεῖς ἔως ἡ χρηστότης τὸ θεῶν κρητὸν, N. ziaz. *donec*, Ind. interdum Sub. Opt. rariùs Infin. ut Ἐὼς ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς, Matth. 24. 39. Ἐὼς προσδέξωμαι, Marc 14. 32. Ἐὰς αἰσκάωτο, Demosth. Ἐκ ἀνῆκεν ἔως καὶ ἀποπνίξαι, Joseph.
- Ἡμῶς *quando*, Ind. rariùs Sub. ut Ἡμῶς δὲ ἡλίῳ κατέδιν, Od. ε. Ἡμῶς ἀπασιν ἦν, Arrian.
- Ἡνίκα, Ἡνίκα, ὁπλῆκα *idem*, Ind. rariùs Sub. Opt. ut Ἡνίκα ἀναγνώσκει Μωσῆς, 2 Cor. 3. 15. πλῆκ' ἀτ' ἀπώλετο, Aristoph. ὁπλῆκα θαῦμα κατείδμεν, Epigram. Ἡνίκα δὲ ὄξελθαι, Homer. Barrachom. &c. πνίκα λυγρὰ δέος, Lucian. Gallus.
- Μέσφα *donec*, Ind. ut Μέσφ' εἰσενόησ', Apollon.
- Μέχρι, *is donec*, Sub. Infin. ut Μέχρι καταστήσωμεν, Ephes. 4. 13. μέχρις ἢ δὴν ἐλθῇ, Quint. Smyrn. l. α'. v. 827. *quamdū*, Ind. ut Μέχρις ἐλθῇ ἡδίκημεν, Lucian. Jud. vocal.
- Μὴ cum Compositis *ne, prohibentis*, Imp. Sub. interdum Opt. rariùs Inf. ut μὴ μεθύσκεσθαι οἴνω, Ephes. 5. 18. μὴ στομαχῶμεν, Act. 23. 9. μὴ λυσιτελεῖς, Phidyl. Ἰδοὺ μὴ βάσειν, idem. & μὴτε ἀνδ' δύο χεῖρας ἔχον, Luc. 9. 3. *ne forte*, Sub. Opt. interdum Ind. rariùs Imperat. ut σὺ μὴ κακὸν ἀπολαύσῃς, Lucian. φοβηθεὶς μὴ ξυνομιλῶ, idem. φοβόμεθα μὴ αἰμῶνταιμεν, Thucyd. (sic σκόπει ἔν μὴ τὸ εὖς σκότος εἶναι, Luc. 11. 35.) Ἰδοὺ μὴ τε ἐνιάρω, Lucian. Meretr. Dial. Similiter μὴ ποτε, μὴ πως, μὴ πε *idem*; ut μὴ ποτ' ὀπίσθ' ἴδω, Marc 4. 12. δεισας μὴ πῶς οἱ ἐρυσσά-

- απο νεκρὸν Ἀχαιοί, Il. 6. μήποτε δόρυς ἔσται, Marc. 14. 2. *ne deprecantis*, Opt. interdum Sub. rarissime Inf. ut *μὴ ᾔνοιτο* Rom. 6. 15. καὶ μὴ μοι ὀργισθῆτε, Dinarch. μὴ γὰρ ἂν ὤπωπεν ἀνδράπους ἀποθάνειν, Plutarch.
- Οἱ quo, Opt. Ind. ut ἔφερον ἄνιμ' οἱ ἐδάλοι κυβερνήτης, Lucian. ver. hist. l. 2. οἱ κατὰ χύσιν, Thucyd.
- Ὅπῃ prout, Ind. Sub. ut ὅπῃ νό' ἔειν ἐχέτω, Il. 6. ὅπῃ τύχη Plato. *ubi vel cum*, Ind. Opt. ut ὅπῃ σφᾶς ἀποδίδρακε, Plutar. ὅπῃ παρ-εῖκοι, Bud. quo, Opt. interdum Sub. ut πᾶσιν ἔπειθεν ὅπῃ φύσει, Il. 6. ὅπῃ φάτῃ περὶ βέλους, Lucian. de domo.
- Ὅποι quo, *ubi*, Ind. Opt. Sub. ut βαδίζεν ὅποι βύλη, Demosth. ὅποι περὶ βέλους, idem. ὅποι τύχη, Steph.
- Ὅπου *ubi* Ind. ut ὅπου ὁ σκώληξ ἔτελετο, Marc. 9. 41. ὅπου ἂν, ὅπου ἔδν, ὅπου ποτὶ *ubicunque* Sub. interdum Opt. rarius Ind. ut ὅπου ἂν αὐτὸν κατὰ γὰρ, Marc. 9. 18. ὅπου ἔδν εἰσελάθη, 14. 14. ὅπου ποτὶ γῆς εἰς, Synes. ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο, Marc. 6. 56.
- Ὅπῃ μὲν quando Sub. ut ὅπῃ μὲν φορήσιν ἐχέτω, Arat.
- Ὅπως quomodo Ind. Opt. rarius Sub. ut ἑώρων ὅπως ὁσχεύετο, Lucian. merc. cond. ἀπεκρίναντ' αὐτὸν ὅπως ἔχει, idem. ver. hist. l. 2. λίξον ὅπως διανοῶ, Xenoph. *postquam* Ind. Opt. ut ὅπως ἐχέτο, Lucian. ὅπως ᾔνοιτο νύξ, Herodot.
- Ὅσον, ὅσα vel ὅσα quantum, in quantum Ind. Inf. rarius Opt. ut ὅσον διαφέρουσι, Isocr. ὅσον τεκμαίρεται, Lucian. in laps. θαυμασὸν ὅσον ὁπιδεδοκῶς εἶν περὶ φιλοσοφίαν, Plato. similiter ὅσον, ἐς ὅσον, ἐφ' ὅσον, &c. *quatenus*; ut ὅσον ἐμμελεῖσθαι τὸ νίκημα, Plutarch. ἐς ὅσον βύλομαι, Thucyd. ἐφ' ὅσον ὁ δῖος ἄμιν ἀντίχοι, idem. Ἐφ' ὅσον quamdiu Ind. ut ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῶν ἔειν ὁ νυμφίος, Matth. 9. 1. sic ἐν ὅσῳ dum, donec; ut ἐν ὅσῳ ταῦτα λογίζομεθα, Lucian. ver. hist. l. 2.
- Ὅταν, ὅποτε quando Sub. interdum Opt. rarius Ind. ut ὅταν ὄνειδίσωσι, Matth. 5. 11. ὅταν ὁ βύλοιοι, Xen. ὅταν δώσωσι, Apoc. 4. 9. ὅποτε οἰκτρὸν τὸ φαίνε, Lucian. in Saltac. ὅποτε οἱ θεοὶ βιάζονται, idem. ὅποτε δὴ φθίγγομαι, Il. 6.
- Ὅτε quando Ind. rarius Sub. Opt. ut ὅτε ἐπλήθη αἱ ἡμέραι, Luc. 2. 22. ὅτε εἶπτε, Luc. 13. 35. ὅτε ὕπν' ἔχοντο, Il. 6. ὅποτε idem, Opt. Ind. rarius Sub. ut ὅποτε ἀνδρῶν χάριτον, Lucian. in laps. ὅποτε ἐπείνασαν αὐτὸς, Luc. 6. 3. ὅποτε νεκροὶ ἀδελφοὶ ἀναστήσουσι, Nenn. in Joan. cap. 5.
- Ὅυ μὴ & ἔσ' ἢ μὴ (pro ἔκ ἂν) nullo modo Sub. rarissime Ind. vel Opt. ut οἱ λόγοι μὴ μὴ παρὰ λῶσι, Luc. 21. 23. ἔσ' ἢ μὴ ᾔνοιτω, Matth. 24. 21. ἢ μὴ σε ἀπαρνήσομαι, Marc. 14. 13. ἔσ' ἢ μὴ ὀβριθεῖται σπινθήρ τῷ δέει φωτός, Synes.

*Οφθον vel ὄφθον utinam Inf. Opt. rariùs Ind. ut ὄφελόν με ὀλίγη, Apollon. ὄφθον ψυχῆς εἶναι, Apoc. 3. 15. ὄφθον ἡνείχεσθαι με, 2 Cor. 11. 1.

*Οφρα donec, Ind. Opt. Sub. ut ὄφρα βάλον, Il. 6. ver. 588. ἔτι δὲ μύω, ὄφρ' αὐτὸν ἰδοίμι, Od. 6. ἔχει κότον ὄφρα τήϊαση, Il. α' quatin-
dum, Ind. Sub. ut ὄφρα μὲν ἡὼς ἦν, Il. 3. πνέμεναι ὄφρ' ἐδέλῃον, Il. δ'.

Πάρε priusquam Inf. rariùs Ind. ut πάρε ἦν γαῖαν ἰκέει, Apollon.

Οὗτοι χωρήτῃσι, πάρε πνέει γαῖα καθεῖξαι, Il. π' ἔτι μὲν quatin-
dum, Ind. ut ἔμπειροι πότις δ' εἴ ποιεῖν, Liban. καὶ ἡ γὰρ

Πεῖν priusquam Inf. intereum Sub. Opt. rariùs Ind. ut πεῖν δειλο-
ρα φωνήσας, Marc. 14. 72. πεῖν ἀπαντα εἶπω, Demosth. Philip. 4.
πεῖν αὐτὴ δὴ μνηστῆρ, Plato. πεῖν ἢ βοιωτίαν αἰτίδωκε, Dem. de
Cherson. πεῖν, Inf. ut πεῖν ἡ γὰρ ἔστι ἢ Θεόν, 1 Reg. 3.

Πρότερον ἢ priusquam Ind. Sub. Inf. ut πρότερον ἢ σωταρῆς,
Aristot. πρότερον ἢ καθάϊρε, Plato. πρότερον ἢ τοῦ πολίτας
ὁμολογήσας ἢ νόμον, Plutarch. πρότερον, idem, Inf. ut πρότε-
ρον αἰσθῆναι, Thucyd.

Ὡς vel ὥς utinam Opt. rariùs Ind. ut ὥς ἀπὸ λοῖο ἔτι ἀλλ' Od.
α. ὥς ὄφελος, Il. γ'. quatinprimum Ind. rariùs Inf. ut ὥς ἴδον,
ὥς ἐμύλω, Theocrit. ὥς ἀκούσαι τοῦ παρόντος, Demosth. ὥσπερ,
ὥσπερ αἰετ' ac si Opt. interdum Ind. ut ὥσπερ λέγουσιν,
Aristot. ὥσπερ ἔλεγε, Chrysostom. ἐμύνην ἢ δεξιῇ ὥς ὅρα π
ὁππότε, Liban. ὥσπερ αὖ idem, Sub. ut ὥσπερ αὖ ἔχει, De-
mosth. ὥς ὅτε donec Ind. ut ὥς ὅτ' ἀοιδὸς αἰετ', Od. 9. Ὡς quo-
modo Ind. rariùs Opt. ut ὥσπερ πῶν ὥς δ' ἀμύχανειν, Demosth.
de Republ. δεξίη ὥς ἀναρπαδεῖν, Lucian. v. hist. 1. 1.

utinam alter nescire
Regimen Conjunctionum.

Conjunctiones copulativa, connexiva, disjunctiva, similes Casus,
Modos, & (nisi sensus aliud postulat) Tempora ante & post
se habent; ut τίμα ἢ πατέρα σου ἢ ἢ μητέρα, Marc. 10. 19. ματῆρον
πατέρα σου ἢ ἢ δὲ σου, Heb. 11. 36. ἢ κοπῇ ἢ ἢ νύκτι, Math.
6. 28. nonnunquam itidem disjunctiva; ut ἢ εἰς ἀγαθὸς εἰ μὴ ὁ Θεός,
Marc. 10. 18. Interdum diversos Casus; ut μὴ ὄξεν τοῖς ἰσθ
λίαν. τὸν εἰσέναι, εἰ μὴ ὅς, Aeschin. in Timarch. Ζεὺς πάτερ
ἡλίου 3. Il. γ'. 277. Similes quandoq; Modos, sed diversa Tem-
pora (sensu non exigente;) ut ἔρχετο ἢ ἢ, Joh. 11. 34. praesentim
Indefinita ut πώλησον ἢ ὅς, M. c. 10. 11. Item familia Tempora
& diversos Modos, ut ὅτι ἢ ἢ ὅς, ἢ ὥσπερ ἢ ἢ παρ' ἢ ἢ, ἢ ἢ ἢ,
Aeschin. in Timar. ὥς μὲν αὖ εἰποιε ἢ ὥσπερ, Demosth. Phil. 3.

honorata patre tua et matre
tam -

familia Tempora nec similes Modos; ut παροιμία ἢ ἀν' ἑξοῦς μυθήσεται
 ἔλ' ὀνομαίνω, Od. λ'. ἀεὶ τις καὶ μὴ πρῶσιτο, Lucian. Pseudolog.

Conjunctiones conditionales, causales, discretivae, adversativae, potenciales varios post se Modos trahunt; quos sequens exhibet Tabella.

Ἄν si gaudet Subjunctivo, interdum Optativo & Indicativo; ut
ἂν Θεός ἐβέλη, Dem. Phil. 4. *ἂν* εἴποιμι, idem. Phil. 3. *ἂν* ἐδί-
 λουμι, idem. de Cherson.

108

Av Indefinitum dictionis, cui adhæret, significationem vagam & indeterminatam relinquit: Utrumque ferè omnibus Modis inservit. *mali invidia affecti quæ reficere*

Potential Opt. Ind. interdum Sub. & Inf. ut ἐλοῦμαι ἂν μάλλον
ἀδικεῖν ἢ ἀδικεῖν Plato. *potest* ἢ *poterit* & *potest* Matth. 11. 11.
καὶ ἂν οἷός τ' ἢ τοῖς δαίμονιν ὁμιλομεῖν, Aesdam. jungitur &
Infinitivo; ut ἀντὶ πολλῶν ἂν χρημάτων ὑμᾶς ἐλθεῖν νομίζω,
Demost. Olynth. 1. item Participio; ut ἔτεόντα ἔτ' ἂν ἡρό-
δικα λογινοῦσι, Thucyd.

Indefinitum Sub. Ind. internum Opt. ut οὐκ ἂν ἀπολύσῃ, Matth. 19.
 9. καὶ ἂν ἐνὶ ὄψιν ὁπότε, II. f. 167. ἐμμερῶντο οὐκ ἂν αἰδοῖτο
 δαμάσκειν, Demost. Reperitur cum Imperativo; ut οἴμοσθε
 ὡς τ' ἂν, Aristoph.

*Ατε *quippe, eo quod* Ind. Sub. ut *ατ' ὅλωλε κείτ*, *Lascar. ατε*
ὅν ἡ πορρωτότερον, *Plutarch.*

Διὸ, διότι. ἐφ' ὅ, ἀνθ' ὅτε, ἐν ᾧ, ἐφ' ᾧ, ἐφ' ᾧ γε, ἐφ' ᾧ τε, ἐφ' ὅτῳ, ἀνθ' ὅν, ἀνθ' ὧν, ἐξ ὧν, ἀπὸ ὧν, οἷς, ἐφ' οἷς, item πρὸ τοῦ διὸ ἐν quod. Ind. ἄ Inf. postulans; ut διὸ μήτις ἀνδρὸς ἐπέκλειτο, Liban. διὸ καὶ ἀπαγγεῖν ἔ. Ἀλέξανδρον, Dem. de fœdere Alex. ἐφ' ᾧ καὶ ἀνδρὶ καμύει, Thuc. καὶ τὰ πύθησιν εἰκοσι μῶς ἐφ' ᾧ μὴ ἐπαγγέλει, idem. Ex h. quædam leguntur cum Subiunctivo, ut διὸν με πειρήσαι θέλω, Lucian. in dial. deorum, ἐπιπείσαιτο ἐφ' ᾧ τε ἐπαγγέλλομαι, Paulan. Τοῖς αὐτοῖς τοῖς αὐτοῖς Ind. ut τῇ ἀρχῇ ἀντιπαραστήσας, πρὸς τοὺς τοὺς ἐπὶ τῇ, Dem. epist. 2. Ὁ αὐτὸς Ind. ut χρυσάειον, ὅ οἱ ἦν δαύτα γένεα ἀρχῆς Οἰνίδος, ἔξ, II. x. v. 530.

11. *ei* *ai* *si* Ind. interdum Opt. rarius Sub. ut *ei* *hōs* *ei* *ai* Θεοῦ, Matth. 3. 9. *ai* Λαλεσαμένοις ἐχοντι, Thucyd. *ei* *δυστατοῖς*, A. P. 127. 39. *ai* *τοῖς* *μετὰ* *δραμῖ*, Sec. Theocrit. Idyll. 5. v. 29. *ει* *κατα* *λάσω*, Philip. 3. 12. *ai* *β* *λῆς*, Plutar. Similiter Composita *ei* *ai*, *ei* *ye* *si*, *είπῃς* *si* *quo* *modo*, *είπῃς* *si* *quando*, *ei* *μή*, *ei* *μή* *ye*, *ei* *μή* *ai*

3ε, εἴη μὴ, εἰ μὴ ὅτι, ὁμῶς εἰ μὴ nisi, εἴπη, εἴπε, εἰδέπω sicubi ;
ut εἴωρ συμπάρομαι, Rom. 8. 17. εἴωρ ὁκνημὸς πυγχανός, He-
liod. εἴωρ σε κατακλάνη, Il. χ'. v. 86. Poetica εἴκε, εἰδέκε, αἴ-
κε Sub. interdum Opt. Ind. ut εἴκεν νῆα ἔλα, Il. λ'. v. 115.
εἴκεν Ἀρης οἰζυρίο, Od. δ'. v. 353. εἴκεν πάντων ἀντήσομαι,
Od. π'. v. 284.

Ἐἰ καὶ (interdum καὶ εἰ) quandoque Sub. rariùs Opt.
ut εἰ καὶ μετεμύρομαι, 2 Cor. 7. 8. εἰ καὶ μὴ ἴν πε εἰρηκός εἴν,
Dem. Exord. conc. εἰ καὶ πυγχανήσε ἀγνοῦντες διδάξω, idem.
ibidem.

Εἴωρ quandoque Sub. rariùs Ind. ut εἴωρ γδ τε χόλον καταπίψη, Il.
δ. εἴωρ βλάπτει μόνον, Aristot.

Εἴτε siue Ind. Opt. interdum Sub. ut εἴτε ἐν ἐδίεσε εἴτε πίνεσε,
1 Cor. 10. 31. εἴτε χειροῦμαι εἴτε καθάδιδαμαι, 1 Th: fl. 5. 10.
εἴτε γνώμην εἴτε σκέψασθαι γλώσσας, Lucian. de lapsu.

Ἐνεκα eo quod Ind. ut μ' αἰνόν ἔχεν ἀχρος ἐνεκα βροτῶ ἀνέρο ἔμπε-
τον ἐννῆ, Hom. hymn. in Vener. v. 199.

Ἐάν si Sub. interdum Opt. rariùs Ind. ut ἐάν εἴπη ὁ δ' ἔλθῃ, Luc.
2. 45. ἐάν ὁ κρυπτός ἔλθοι, Demost. de classibus, ἐάν πλένῃ
ἀξίος ἔσθ' ζημίας, Aelchin. in Timarc. sic ἐάν οἰδαίμην, 1 Joan.
25. 5. Ἐάν μὴ quin, ἐάντε siue Sub. ut ἐάν μὴ λάβῃ, Marc. 10.
30. ἐάντε ἐν γένηθ' ἐάντε πολλά, Aristoph.

Ἐάν interdum ponitur indefinitè pro ἂν cum Sub. rariùs Opt. ut
ὅσα ἐάν δῶντε, Matth. 18. 18. εἰ ἐπῆρχε τὸ πνεῦμα, τὸτο ἐάν
πῶς ὑμῶν γίγνητο, Dem. Exord. concion.

Ἐπεὶ quandoque, quandoquidem Ind. interdum Inf. Opt. &c. ut ἐπεὶ
ἀνδρα ἢ γυναῖκα, Luc. 1. 34. ἐδάμναζεν ἐπεὶ τοῦ μέγιστα φρονῶν-
τας ἢ ταῦτα δοξάζειν ἀμύλοισι, Xenoph. ἐπεὶ σφραῖς ἰδοῖεν πρὸς
μήσους, idem.

Ἐπειδὴ idem Ind. Sub. ut ἐπειδὴ ταῦτα ὁρμήστων, Liban. ἐπει-
δὴν δεδογμένον ἦ, Demosth. de falsâ legat.

Ἐπειδὴ, εἰδὴ idem Ind. ut ἐπειδὴ φίλῃ με παρεγγέτο, Luc. 11. 6.
εἰδὴ ὁμῶς πόλεμος τε ἀμῶ, Il. α'.

Ἐπειὶ idem Ind. ut ἐπειὶ πολὺ φέρτερόν ἐστι, Il. α'.

Ἐπεὶ, ἐπειδὴ idem Ind. rariùs Opt. ut ἐπεὶ ἔγωγε κηρύττεις,
Lucian. Mercur. & Char. ἐπειδὴ πολλοὶ ἐπιχείρησι, Luc. 1.
1. ἐπεὶ ὁ γυμνασιὸς ὑμῶν διὰς διδάσκειν, Xenoph.

Ἦν si Sub. interdum Opt. rariùs Ind. ut ἦν ἐμὲ ὑποκρίνῃ, Lucian.
in Revivisc. ἦν γροῖς, idem. de Astrolog. ἐκ ἀποχρητὸς καὶ ἀλλῇ
ἦν μὴ κενόσκη, idem pro Imag. ἦν, ἦν γὰρ, ἦν πῶς siquidem,
ἦν πε sicubi Sub. ut ἦν γὰρ γδ πέλεμέν γε γύρῃ, Il. χ'. &c.

Ἴνα ut Sub. interdum Opt. rariùs Ind. rarissimè Inf. ut ἵνα πίσω
Rom. 11. 11. ἵνα μοι δοξέη, Eph. 6. 19. ἵνα χειρίζομαι ἱερα-
κόμην Dem. Exord. concion. 29. ἵνα μὴ συγέσθῃ, 1 Cor. 4. 6. ἵνα

μὲν ἔν' ἑνὶ ὅδῳ μὴ λίαν φανεῖν, Constant. ex Can. 24. Concil. A' rineh.

Καίτοι *quamvis*, Ind. Opt. ut καίτοι ἐπλανήδην, Lucian. Revivisc. καίτοι πρὸ πολλῆ ποιησαίμην, Isocrat.

Καίτε *idem*, Ind. ut καίτε μέλαιναν ἔχεις ἢ τεύχεα, Theophrast.

Καὶν *idem*, Sub. interdum Opt. rariùs Ind. ut καὶν ὑμεῖς μὴ πειθῆτε, Demosth. Exord. Concion. 24. καὶν μὴδὲν ὑπ' αὐτῷ ἀγαθὸν πεπνυμένοι, Plato. καὶν ἐν τῇ γῇ μένησι, Lucian. Dialog. Jovis & Junon.

Καὶν εἰ *idem*, Opt. Ind. ut καὶν εἰ διψῶσα τύχοι, *idem* in Dial. Metetr. καὶν εἰ πάντα πάντα ὑπῆρχε, Demosth.

Καὶν εἰ καὶν *sive*, Sub. ut οἱ ἀσέβεις καὶν εἰ μείζους καὶν ἐλάττους φαίνων, Aristot.

Καὶν ὅτι *quamvis*, Sub. ut καὶν ὅτι ἀνευποδότη ἑαυτὸν ἐπιχειρῶ, Lucian. Imag.

Κε *potentiale*, Opt. Sub. rariùs Ind. ut καὶ κε τὸ βυλοίμην, Il. β'. δε καὶ τοῖς ἐπιπείθῃ, Il. α'. καὶ νύ κεν ἀσκήθης ἱκέτιν, Od. ι.

Μόνον μόνον εἰ *si modo*, μόνον μὴ, μόνον εἰ μὴ *modo* πῶς, Opt. rariùs Ind. vel Sub. ut μόνον ὁ Θεὸς ἀγαθὸν εἶν νομῶς, Synes. μόνον εἰ στήλη, Gregor. μόνον εἰ μὴ ἐπεξεξάν, Isocrat. μόνον μὴ ὑπολαβῶν, Gregor. &c.

Ὅπως, ὅπως *quandoquidem*, Ind. ut ὅπως ἀγγέλοι ἢ φέρονται, 2 Pet. 2. 17. ὅπως ἐχρῶντο αὐτῇ οἱ ἱεροὶ, Lucian. in Iapli.

Ὅπως *ut*, Sub. interdum Ind. Opt. rariùs Inf. ut ὅπως παρρωδῇ, Matth. 2. 23. ὅπως πᾶσι τῇ ἱερείᾳ, Demost. Philip. 3. ἐστὶ καὶ μὴ μαχόμενος ὅπως μὴ δῶλα μέλλοι θυμολογεῖν, Xenoph. ἢ ἡσυχίᾳ αὐτῶν ὅπως ἔχῃ ἑλπίδα, Soph. *quod*, Ind. ut ἐγὼ εἰ, ὅπως σὺ μὴ λήγεις ὁρῶς τὰ δὲ ἢ λήγω, *idem*.

Ὅσον *ad id* *ut*, Inf. Sub. ut ὅσον αὐτοῖς ἀπαντῶσαι Κλεόμεινον, Plutarch. ὅσον μὴ τὸ μόνον ἐνδείκτεσθαι φαίνεται, ἢ Ὀλυμπίων, Lucian. in Actione. ὅσα μὴ nisi *quod*, Inf. ut ὅσα μὴ μισοῦσθαι, Plutarch. παρ' ὅσον *eo quod*, Ind. ut ἀρῶν παρ' ὅσον διδάσκει δίκην δύναι, Phalar.

Ὅτι *quod, quoniam*, Ind. sæpè etiam Opt. rariùs Sub. rarissimè Infin. ut ὅτι ἐδέχθη ἔργων, Matth. 7. 23. ἐδίδες χρημίσαις ὅτι ἔχοις, Æschin. Epist. 4. λόγιον ἦν ὅτι ἢ Νῆρον ἐδίδες ἔλν, &c. Diodor. l. 2. διερεῶν ὅτι μένειν ἐπιδῶναι, Aët. 27. 10. Μὴ ὅτι *etiam*, Ind. ut ἢ γὰρ ἄνθρωποι καὶ ὑπολαβεῖν ὅσα ἐν μόνον ἢ ἐξωστεικῶν εἶναι μὴ ὅτι ἐν τῷ σωματι σκεπάζει, Aristot. ὅτι μὴ *ne*, Sub. ut ἐὰν ὅτι πάντες πᾶσι, Xenoph. Ὅτι interdum redundat, ut λέγεις ὅτι πλούσιός εἰμι, Apoc. 3. 17. dicis, sum dives; non verò Tu dicis quid ego sum dives.

Ὅπως ut, Sub. rariùs Opt. vel Ind. ut ὅπως π εἶπῃ, Od. μ'. ὅπως
ἔπος εἰποιμ, ibidem. ὅπως καὶ Ἐκτωρ εἶπεν, Il. δ'.

Πάλιν nisi, nisi quod, Ind. rariùs Inf. ut πάλιν κρύπτω ἔχει, Aristot.
τί ἂν περὶ τοῖς, τὰ πάντα πάλιν δραπέτω ματαδίωκειν, Lucian.
Auct. Vit. πάλιν εἰ idem, Ind. interdum Opt. Sub. ut πάλιν εἰ
τις ἀπείχῃ, Plato. πάλιν εἰ λαμβάνουσι, Nazianz. πάλιν εἰ τὰ
τις εἶπῃ, Demosth. Epist. 4. πάλιν ὅτι idem, Ind. rariùs Opt. ut
ἔστιν διαφέρουσιν πάλιν ὅτι ψήρισμα ἔχουσιν, Aristoph. πάλιν ὅτι
διδίκευς εἶν, Plutarch. πάλιν ὅσον, πάλιν ὅσα, πάλιν παρόσον
idem, Ind. ut πάλιν ὅσον θυξάμενος, Synes. &c. Ex his quædam
Inf. ut ἐσθ' ὅτος γινώσκῃ πάλιν ὅσα καὶ γαστέρα ἐκτενέειν, Lucian.
Πάλιν ἂν, πάλιν ἂν μὴ, πάλιν εἰ, πάλιν εἰ μὴ idem, Sub.
ut πάλιν ἂν συμφέρῃ, Hecrat. &c.

Ὡς quod, Ind. interdum Opt. Sub. rariùs Inf. ut ὥς ἡδὲ ὡς περ, N.
δωκεῖ σ, Lucian. Timon. ἡκούσμεν ὥς ἡ νῆσος εἶν ἤν Μακάρων,
idem. v. hist. 1. 2. λέγουσιν ὥς δίκυον ἦ, Euripid. in Heculid.
ὥς ἔτι κλέδν ἔδ. ὅσον ἔδ, Plutar. Ὡς ut, Opt. Sub. Inf. rariùs
Ind. ut διέξω ἡμῶν κινῆσαι ὥς ἀπολογίαν συγγράψαι, Lucian. de
lapsu. περιτρίψομαι ὥς μὴ ἐκπίσῃ μοι τὸ σύγγραμμά, &c. idem
ibidem. Ὡς ἔστωξέ με ὥς μηκέτι φέρειν, idem in Judic. Vocat. δὲ
σαφῶς λέγειν ὥς σωθήσονται οἱ ἀκούοντες, idem in Jov. Trag.

Ὡς ut, adeo ut, Inf. interdum Ind. ut ὥς τὸ ὅχλος θαυμάσαι,
Matth. 15. 34. ὥς ἔδωκε, Joan. 3. 16. εἰς τὰ τοιαῦτα ἀφ' ἧς δυσμενείας
ὥς περὶ Πέτρον ἀπελάλετε, Demosth. iter. Philip. Utum-
que simul Modum; ut ἔτω εὐτελὲς ἢν ὥς ἐκ οἷδα εἶπῃ ἔτις ἐρ-
γάζοιτο ὥς μὴ λαμβάνειν, &c. Xen. Ὡς itaque cum omnibus
Modis; ut ὥς ἐκείν εἰσι, &c. Marc. 10. 8. ὥς παρεκλήτε' ἀγγέ-
λοι, 1 Thess. 4. 18. ὥς ἀπώμιν, Lucian. Nept. & Triton. &c.

ταῦτα μὴ γινώσκουσιν

Adverbia vel Conjunctiones similes plerumque Modos cum
aliis particulis ac seorsim adsciscunt, modò significatio non mu-
tetur; ut ἄχρις donec, ἄχρις ὅ ἀνίστη βασιλεύει, Act. 7. 18. ἄχρις ὅ
μορφωθῇ, Galat. 4. 19. ἔπειτα ἄχρις περὶ ἑνὸς μὲ, Lucian. in
Zeux. ὅτιν πρῶτον, πρὶν ἢ συνηθῇ, Matth. 1. 18. πρὶν ἢ ἰδῇ
καὶ Χριστὸν, Luc. 2. 26. πρὶν ἢ ὁ κατηγορούμενος ἔχῃ, &c. Act. 15.
16. πρὶν ἢ τὸ λιμὸν ἀπὸ κλῆιναν, Antiphon. &c.

Particulæ ἂν & καὶ aliis adjunctis Adverbiis vel Conjunctioni-
bus eisdem exigunt Modos quos regunt solæ; ut ὅτε quando,
ἔστ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἐκτορος ὀνόσκοντες πᾶσι, Il. δ. ἔστ' ἂν
σι μελίσθων ὕπνῳ ἀνείη, Il. γ'. ὥς sicut, quamprimum; ὥς ἂν ἔχω
εἶπω πειθώμεθα, Il. β'. ὥς ἂν ἔλθω, 1 Cor. 11. 34. ὥς adeo ut,
ὥς ἂν ἄρξοιεν εἰκότως, Lucian. de domo, &c.

* *Αν* sæpius redundat; ut *ὥς τοίς ἂν παρ' ἀνδρῶν Σπύριον δέλοιμα* ἂν μάλα τρεῖς ἔπειξ, Euripid. *ἢ δ' ἂν οἱ ἀγνοῦντες ἔχουσιν ἂν εἰπέν*, Lucian. Halcyon. Non raro subauditur, præsertim in Optativo: ut *ἐκ ἧτον ἔνθα δῖξαντο*, Lucian. Diog. & Crat. *ἀεὶ ἀναισθητο ἀποκηρύττοντα*, idem in Abdicat. In Subjunctivo itidem, ut *ἢ ἔν ἀνέχουμαι ὕβριζονδόν*, Lucian. meretr. 3.

* *Αν* *potentiale* potest Verbo præponi vel postponi: *ἂν* indefinitum postponitur.

Quædam Adverbia & Conjunctiones Modis prius descriptis junguntur in certâ significatione Temporis.

1° Adverbia.

Optandi Adverbia, præcipue *αἶδε* & *εἶδε*, ferè adsciscunt in re præteritâ Indicativum; in re præsentī aut futurâ Optativum: Sed affertur in re præsentī Indicat. ut *εἶδε μοι λαβέν διωκτὴν ἦν*, Lucian. in re præteritâ Optat. ut *εἶδε μὴ λάβοις ποτα*, Euripid. Adduntur hæc Adverbia Optativis ob *vehementiam*; Indicativis ob *necessitatem*.

Hortandi Adverbia junguntur frequentius primis personis Subjunctivi; secundis Imperativi.

Prohibendi Adverbia, *μὴ*, &c. gaudent Præsentī & Indefinitis omnium Modorum; in re præsentī potius Imperativo vel Subjunctivo, in præteritâ Optativo, in futurâ cæteris Modis præterquam Indicat. & pro *μὴ* non nisi Futuro Indicativi.

Μὴ ne fortè, in re præteritâ amat Indicativum; in præsentī aut futurâ Subjunctivum, interdum Optativum; præcedente Verbo alicujus Præteriti sæpius Optativum: quandoque Futurum, Perfectum; rariùs Præsens Indicativi.

Μὴ post Verba *timendi* affirmat, ut *ἴδωκα μὴ ἀποπλανῶ*, Isocrat. *μὴ ἔ* (*μη* & *ὥς* ἔ) negat, ut *ἴδωκα μὴ ἐκ ἔχω τοσούτῳ σπρίαν*, Xenoph.

* *Ἐσθ' ἄνεκ* cum Præsentī Subjunctivi: *quamdiu* cum Imperfecto Indicativi.

Μίχ' ἔ *quamdiu* cum Imperfecto Indicativi.

* *Ὅτε*, *πότε* Perfectis vix adjunguntur.

* *Ὅποτε*, in re præteritâ, Optat.

Ὅυ μὴ cum Futuris Indicativi.

Πεὶ cum Præterito Indicativi: *ὅτε ἂν*, in re futurâ, Subjunct. in re præteritâ, Optat.

2°. Conjunctiones.

**Av* *potentiale, in re presenti vel futura, desiderat Optativum; in re praterita (addit Gaza in re presenti vel futura) Indicativum. Jungitur omnibus Temporibus, rarius Perfecto; ut πάλαι αὖν ὁλώλας, Dem. in Mid. αὖν cum Infinitivo vel Participio non raro significationem facit rei futura in Præsenti vel Indefinito.*

**Av, ἰαὺ, ὅν* *si, in re praterita cum Indicativo; in presenti Subjunct. Optat. itidem scilicet αἶν.*

**ἔν, ὅπως, ὥς* *plerumque & ὅπως, in re praterita amant Indicativum: in re presenti & futura Subjunctivum; Indicativi potius Futurum; interdum Optativum; præcedente autem Verbo alicujus Præteriti, sæpius Optativum. ἵνα μὴ in re praterita Optativum; in futura Subjunctivum. Confunduntur tamen aliquando.*

Participiis adjunguntur ex Adverbiis ὅμα μεταξὺ. ex Conjunctionibus sæpe καίτοι, sapissimè καί᾽, item καὶ & ἔρ scorsim, quæπώῃ.

Per Indicativum multa Græcis, quæ Latinis per Subjunctivum vel Optativum efferuntur; ut ἔσεν γὰρ ὅτε βραχὺ ὅπλον ἔχον ὃ ἐκ ἔξικνύσῃ ὁμήλων, Xenoph. ἐκ ἐζήτεν ῥήτορα δὲ ὅτε δελδύουσι, Demosth.

Nomina indefinita ὅς, ὅστις, ὅσων, οἷον, ὅποῖον, &c. adsciscunt communiter Indicativum, elegantius sæpe Optativum, quandoque Subjunctivum; ut μακάριον ὅς πάλε, Luc. 14. 15. Ζωῖς ἐν λήρῃ, Lucian. in fugitivis. πυνδαίνῃ ὅστις ὅτιν, Æschin. Epist. 4. καὶ αὐτῶν δ, π καὶ λήροι, Lucian. Pseudolog. ὅστις ἱκοῖτο, Hesiod. Theog. ὅστις ἐν παπεινώσῃ, Matth. 18. 4. (sic ὅστις ἐπαυρῇ, Nicand.) ἡδίκη ὅσα κηδῖοι, ἀνέλαζεν ὅς περσάτης, idem in Tyrannicid.

Regimen Præpositionum.

Præpositiones regunt
Causas, vel

{	unum	Genitivum, ἐκ, ἀπὸ, ἀπὸ, ἀπὸ.	
		Dativum, ἐν, σὺν.	
		Accusativum, εἰς.	
		duos, tres,	Genitivum, vel Accusativum, διὰ.
			Genitivum, Dativum, vel Accusativum, ἀμφὶ, ἀνὰ, ὅπῃ, καί, καὶ, παρὰ, περὶ, περὶ, καὶ, καὶ.

Geni.

mulier ex vino

Genitivo soli iunguntur, ἐκ, ἐξ, ἀπὸ, ἀντὶ.

Ἐκ vel ἐξ ἢ vel ex, γυνὴ ἐκ τοῦ αἵματος, 1. Cor. 11. 12. ἢ vel ab, ἐκ νεότητος, Matth. 19. 20. ἐκ Θεοῦ δεῖ, Act. 5. 39. extra, ἐκ κατὰ πνεῦμα κατὰ σαρκος, Od. π'. v. 288. ἢ vel post, ἐκ δούλων ὁ πνεῦμα, Euripid. Hecub. (sic ἐκ δούλων, Joan. 13. 4.) ἄλλω ἐξ ἄλλης πόλεως αἰετίζουσι, Plato. ἢ vel ad, κατὰ δόξαν ἐκ δόξης, Marc. 10. 40. pro, ἐκ τοῦ παρόντων ἐπαμύνας, Demosth. propter, παρορμήματα ἐκ τοῦ μὴ δυνάμενοι ἀντιπαραστήσαν, idem. ex, iuxta, ἐκ τοῦ νόμου, Æschin. per, ἐκ θαλάσσης, Thucyd. ἐκ πίστεως ζήσεις, Rom. 1. 17. in, τὸ ἐξ ὑμῶν, 12. 18. ἢ vel de, ἐξ ὀνόματος εἰ εἶναι, Steph. ἐκ τοῦ ὀνόματος ἐκπεριπατῶν, Theon. absque, Δίδυμος ὁ ἐξ ὀνομάτων id est, ὁ πρῶτος, Eustath. ex, prae, cum, modum, ἐκ ἡ μόρου λαβὼν ἀναιδισμῶν, Quint. Smyrn. 1. 8. v. 244. ἐκ πολλῶν τῶν περὶ τοῦ vel ἐκ περὶ τοῦ κατὰ, Bud. Viger. ἐκ πίστεως ἐπιμελείας, &c.

In Compositione significat ex, extra, ἐκβάλλω (icio) ab, ἐξομνυμι abjuro: in, ἐκφύω (interdum) infero: re, ἐκσυνάγω redimo, ἐκκαλύπτω revelo: abs, seorsim, ἐξαμύζω sejungo: augmentum, ἐκπρῆξις valde decorus: ἐξόφθαλμος eminentes habens oculos: contrarium, ἐξαισιόεσσι infausus: Alias item inducit significationes, ἔκστασις potensia, ἐκδικητής vindex, ἐκτορχίζω emungo, ἐξέχω excello, (interdum) exorior, &c.

pro foribus

Πρὸς prae, πρὸς ὑπὸν Act. 5. 23. prae, supra, πρὸς δ' ἄλλοις διαποτίς, Proverb. ante, πρὸς νίκης ἐγκώμιον, Proverb. ante, ob, πρὸς ὀφθαλμῶν ἔχειν, Plutarch. pro, μάχεσθαι πρὸς τὴν παίδων ἢ πρὸς γυναικῶν, 11. 8. v. 57. πρὸς Ἀχαιοῦν ἀρῆσθαι, κ'. v. 286. πρὸς τοῦ δεῖν, Soph. prae, propter, πρὸς φέβοιο ἔλως δῆμιος λίποισιν, 11. p'. v. 667.

In Compositione significat prae, προβάλλω praepono, προέχω praecello: pro, προεγείρω provooco, προδίδωμι prodo: pro, vice, προπρῶτος venditoris institor: ante, προμαχέσθαι antesignans: ante, sub, προάγειν suburbium: ex, προέχουμαι exeo: ἢ vel ex, προέρχουμαι ἢ vel de radice avulsus: ad, προερχόμεναι advenio: augmentum, προδιδίχαλος valde manifestus, προπόδες magnos habens pedes. Alias inducit significationes, προερχόμεναι progredior, προετίπομαι hortor, προβάλλωμαι accuso, &c.

Geminatur apud Poetas; ut προπρὸς ὀφθαλμῶν, Apollon. 1. 3. v. 453. προπροκλίνουμαι, 11. χ'. v. 221.

καταστάς α θεο

Ἀπὸ ἢ vel ab, ἐξ ἐπὶ ἀπὸ Θεοῦ, Rom. 13. 1. ἀπὸ παρθενίας, Luc. 2. 36. ἢ vel ex, ἀπὸ νεῶν μάχεσθαι, Xenoph. ἐνδύμα ἀπὸ τεχνῶν, Matth. 3. 4. de, ἀπὸ πύργου καταπεπῶν, Lucian. ἀπὸ τοῦ σῶν ἀνδρίσκου,

ἀνδρίσκω, Isocrat. ἀ, post, ἀπὸ δέπνου, Il. 9. absque, ἢ ἀπ' ἀνδρός, ἔου, Plutarch. pra, ἀπὸ χαρῆς, Luc. 24. 41. propter, ἢ ἐδωάτο, ἀπὸ τοῦ ὄχλου, 19. 3. per, ἀπὸ παραγγέλσεως γίγνεται μάλλον ἢ ἀπὸ κήρυκος, Xenoph. per spatium, ἐξήλθεν ἀπὸ σαδίων, Aroc. 14. 20. ad, circiter, ἀπὸ τείσεως ὥρεται, Act. 2. 22. pro, ἀπὸ τοῦ ὅτι ὡς ἐστὶν εἰσενεσ-
κεῖν χρίματι, Plutarch. ad, ἀ, ἀπὸ σημείων ἐνδὲς ἐπιστρέφει τὰς
ναῦς, Thucyd. cum, εἰς τὸ ἀπὸ τοῦ εἴσεως μάχην ὡρμηθεῖ, Diodor.
ἀπὸ θυμῆς τῆς καρδίας ἐμάχετο, Lucian. Toxat. de, κρημνίσεται
ἀπὸ τοῦ πύργου, idem. coram, ἀπὸ προσώπου τοῦ πατέρων, Act. 7.
45. procul, praeter, contra, (saepius retracto accentu) procul, μίνων
ἀπὸ τῆς ἀλδύροιο, Il. β'. v. 29. praeter, ἀπὸ δόξης, Conitant. contra,
αὐτῷ ἀπὸ θυμῷ ἢ μίλεινα ψῆφον, Themist. τοῦτο ἀπὸ γυναικὸς ἦν,
Julian. relationem vel officium, οἱ ἀπ' αἵματι, Philo. οἱ ἀπὸ βή-
ματι, Plutarch. exemplum, ἀπὸ προγόνων, 1 Tim. 1. 3. pro-
rium, στεφανῶ ἀπὸ τῶν ἀντῶν ἐξήκοντα, Demosthen. sub persona,
Ὅμοιες ὡς ἀπὸ Φοινίκης λέγων πρὸς Ἀρχαίαν, Tzetzes in Ly-
cophr.

In Compositione significat a, ab, abs, ἀποστρέφω averto, ἀπο-
σάλλω abscido, ἀπὸ χω ἀbstineo: de, ἀποβαλὼν descendō: ad, ἀποδύχο-
μαι admitto, ἀποδύω admittō: ex, ἀποστύω expuo: extra, ἀποσυνά-
γωγος extra Synagoga[m] ejectionis: in, ἀποδιδῶ intingo, ἀποσκοπέω in-
scopium intueor: procul, ἀπὸμαχῶ procul pugnans: sarsum, ἀποδύπω
suspicio: re, rursus, ἀποκαδυστίνω restituo: intro, inter, ἀποφρετίω
interferio, ἀποσέγω intus cohibeo: contrarium, ἀποκαλύπτω reuelo,
ἀπὸχόμαι imprecor: privationem, ἀπόφνη nego. ἀπογίνομαι morior:
defectum, ἀποζῆν parcē vivere: exemplar, ἀποχάζω describo: aug-
mentum, ἀποτείνω extendo. Alias inducit significationis, ἀποκρι-
νομαι respondeo, ἀπαργυρίζω argento mutuo.

oculus pro oculo

Ἀντὶ pro, ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὁφθαλμοῦ, Matth. 5. 39. pra, ἀντὶ χριμα-
τιων ἐλάδω τὸ δόξαν χρί, Isocrat. pro, instar, ἀντὶ τοῦ πολλῶν Λα-
ῶν ὄειν ἀνὴρ, Il. i. pro, propter, ἀντὶ ἀρετῆς τιμᾶται, Demosth. de
coronā. ἀντὶ τούτου, Ephes. 4. 31. contra, ἀντὶ ἀνδρός ἱππῶ, Il. υ.
super, ἄδεν ἀντὶ ἄδελφῷ, Joan. 1. 6.

In Compositione significat contra, ἀντιχριστός antichristus, pro,
instar, ἀντιδιδῶ divinus, instar dei: pro, vice, ἀνδύπατος proconsul:
ad, ἀντίχομαι adhaereo: in, ἀντιπιδῶ infilio: ob, ἀντιπιδῶ ob-
vium: re, ἀνταπαύομαι resaluto: con, ἀντιπιδῶ concretio: pro,
ἀνταγωνιστὴς τοῦ σῶν, defensor rerum tuarum, Isocrat. vicissim, ἀντι-
παρθεῖν vicem athenis rependere: ἐ regione, ἀντιπαύχομαι ἐ regione
transio: augmentum, ἀντιπιδῶ puer adultus: pretium, ἀντιπιδῶμαι pe-
cunia[m] emō. Alias inducit significationes ἀντιποιόμαι vendico, &c.

Dativo soli *en, ουί.*

En in, en λιμνί πλεῖν. Proverb. *in, ad, ελθεῖν en Ἑλλάδι.* Xenoph. (sic *en τῇ Ἰνδῳ.* Luc. 7. 17.) *inter, on en μελίτῃς.* Proverb. *intra, en ἐπὶ ἡμέραν ἀποδήσκον.* Hippocrat. *super, εἰν ἐλεοσίῳ ἔθνα.* Il. 1. v. 215. *ad vel circa, en Μανητείᾳ ἡπλημένῳ.* Xenoph. *usque ad, en ἄνω κελας.* Lucian. *contra, en ἐμοὶ θρασυς.* Sophocl. *penes, en Θεῷ πάλῳ.* Demosth. *ab, en τῷ ὅμῳ ἢ χεῖρα ἀποταμῶν.* Herodot. *abi, en σὺ ἱσμεν.* Sophocl. *apud, en ἑαυτῷ ἱδ.* Lucian. *apud, prope, ἀγρῶν ποιήσασθαι ποταμῶν ἐν διγῆντι.* Il. 3. v. 489. *cum, en πέλτῃς καὶ ἀκαντίοις.* Xenoph. Sic *πρότερον* ἐντολὴ ἐν ἐπαγχαλίᾳ. Ephes. 6. 2. *pro, vice, en φαρμάκῳ δεῖ.* Steph. *pro, pretio, en τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν θεωρεῖν.* Dem. de cor. 2. *en πολλῷ χρένῳ.* Plat. *coram, en κάρτῃς ἢ Ἑλλῶν πλεον ἢ τεισμενίοις.* idem. *τὰ ἐν ποσὶν οὐκ ἐξικμάζω.* Euripid. *per, en τέτοις νομοθέταις μὴ δίδῃ νόμον μηδὲνα.* Dem. Olynth. 3. *inter, διχορίζοντο ἐν ἑαυτοῖς.* Matth. 16. 7. Vim omnium Prepositionum habet in SS. literis per Hebraismum: *erga, ὀργῇ ἐν τῷ λαῷ.* Luc. 21. 23. *propter, en πολυλογία εἰσακινδύσον.* Matth. 6. 7. *ad, apud, en Ἀξίᾳ τῷ Θεῷ δεῖ.* Rom. 8. 34. *ad, secundum, en τῷ ὑποδείγματι.* Heb. 4. 11. *per, en τῷ ὅπῃ ἐλάλησεν ἡμῖν.* Heb. 1. 1. *per, in jure, en τῷ νόμῳ.* Matth. 5. 34. *de, ἐν ἡλίᾳ.* Rom. 11. 2.

In Compositione significat in, εντιμι insum, ἐμβάλλω injicio: ad, ἐφατθήγω accensio: intus, ἐναποκλείω intus include: in, contra, ἐξελάω infingo, refragor: inter, ἐνανθροπίζω inter homines versor: augmentum, ἐμβόω clamorem attollo: defectum, ἐλλείπω deficio. Alias inducit significaciones, ἐνδέχομαι revereor, ἐνδίδωμι cedo, ἐμπορέομαι facior: Affertur ab Eustachio cum Accusativo; ut ἐν ταῦτα, vel potius in compositione ἐνταῦθα. cum. Dee

Συὺ cum σὺ Θεῷ. Plato. *in, ἐδὶ γῶν σὺ νῆσοι.* Il. 3. secundum, *σὺ τῷ νόμῳ.* Xenoph. *præter, σὺ πᾶσι τέτοις.* Luc. 24. 21. *ad, tempus, ἡλυσες—τίτη σὺ νυκτὴ καὶ ἡδὲ.* Theocrit. *post, εἰ γὰρ αἰπίως σὺ κακῷ μέτει πάλιν.* Soph. Affertur etiam *ad, πορεύσμαι σὺ ἀγῶνι.* Antipho. *σὺ πᾶσι δὲ βασι.* Favorinus.

In Compositione significat con, συνδύω conservare / simul, συνδυο, συνάμω: in, συγγινώσκω ignosco: augmentum, συντήγω perfectè absolvo: Aliam inducit significacionem, συνδύω sensim attingitatus, συνίστημι commendo, &c.

accusativo soli eis.

Ei in, en πρὸς εἰς φλόγα. Proverb. *ιδὼν εἰς πηγάον.* Il. 7. *ad, εἰς εἰς κώλισμα.* 2 Pet. 2. 12. *in, super, εἰς ὕδωρ γεγῶ.* Proverb. *in, contra, εἰς ἐξόν πλημελεῖν.* Demosth. *in, erga, εἰς ἐμὲ εὑτοιοῖ.* Xenoph.

Xenoph. usque ad, εἰ ἥλιον καταδύωτα δαίνω, Il. α. v. 601. versu, εἰς βορέην τεταυσμένῳ, Dionys. post, εἰς νύκτα ἐκπίσσει, Lucian. ver. hist. l. 2. intra, ἀπαιδίδη, εἰς τὸ σπατιπιδόν, Polyb. εἰς ἐκτὺν ἡμέραν παρεχθήσεται, Æschin. circiter, εἰς τετακοσίους ἐχόνοντο σωμοῦται, Paulan. circa, ad, οἱ εἰς Ἰστοῦ σπατιπῶται, Zosimus. l. 4. εἰς ἐσπέρην, Aristop. propter, ἐπαινέται εἰς τὸ ἀγαθόν, Lucian. in Reviv. apud, εἰς ἀπαντας γνώριμον, Thucyd. quoad, δεῖναι εἰς ὧπα ἔοικε, Il. γ'. per, in numerando, εἰς τέσσαρες ἐργασθῶ ὁ λόγος, Xenoph. per, in jurando εἰς Ἱεροσόλυμα, Matth. 5. 35. per, tempus, μέγα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν, Od. ξ'. 292. inter, εἰς τὸν ἥρωα καταλέγει Lucian. in Scythâ. In Inscriptionibus, in vituperium, vel in laudem, εἰς Ἀσώτους, Epigr. ὕμνος εἰς Ἀπόλλωνα, Homer. de, εἰς Χερσὶν λέγω, Ephes. 5. 32. in, εἰς ἐκκλησίαν καλεῖσθαι, Xenoph. (sic εἰς κολίτῳ εἶσι, Luc. 11. 7.) pro, εἰς ἐλάττωσιν pro minimo, 1 Cor. 4. 3. more, τὰς τείχας ἐνδείξεται εἰς τὸ ἱππεῖκόν, Lucian.

In Compositione significat in, εἰσαίλωμαι insilio; εισεργίω inspicio; ad, εἰσπλῖω adhaerigo; intra vel intro, εἰσέρχωμαι introductio; ex, εἰσάγω exaudio. Aliam inducit significationem, εἰσωνία vestigal, &c.

per peccatum

Genitivo vel Accusativo διὰ.

Διὰ cum Genitivo: per, διὰ ἀνδρῶν ὁ δαίμων, Rom. 5. 12. per, in jurando, διὰ πνεύς ὁμοῦν, Demost. per, α, διὰ τῶ Πράματος, 1 Cor. 12. 8. cum, διὰ μέλανος χάριτος, 3 Joan. v. 13. post, διὰ δυνῶν ἡμεῶν, Dioscor. sic δι' ἡμεῶν, Marc. 2. 1. propter, δι' ἡμῶν ἀνθρωπότητις ὁ Θεὸς ἐπέστη, Nazianz. sic δι' ὧν, 2 Pet. 1. 4. in (cum Ablativo) ἡ κώρυς ἡ ῥητορικὴς διὰ λόγων ὄντι, Plato. in, pro, διὰ χορῶν ἐχέσθαι πολιτείας, Aristot. in (cum Accusativo) ἡ πίστις ἡ δι' αὐτῶν, Act. 3. 16. in, ad, διὰ λόγων ἐλθεῖν, Plutar. διὰ μάχης ἔννευ, Thucyd. inter, ἐπὶ καὶ διὰ πάντων, Il. μ'. v. 104. pro, δι' ἐλπίδος ποιῶν, Sophocl. ad, κατὰ δύσιν διὰ τεινῶν, Hom. hymn. in Apoll. v. 443. usque ad, διὰ τέλους, Isocr. ex, βράματα διὰ γάλακτος καὶ κηλίας ὑπόμνημα, Athen. sic διὰ τῶ σηματος, Matth. 4. 4. designationem, διὰ τῆς, Lucian. διὰ χρόνου λέγειν, Æschyl.

Cum Accusativo: propter, τὸ σάββατον διὰ τὸν ἀνθρώπον

Marc. 2. 27. per, διὰ τὸν δαίμονα, Demosth. sic διὰ τὸ αἷμα, Apoc. 12. 11. in, νόμοι δι' αἰθέρα τεκνωθέντες, Soph. in Tyranno. contra, δι' Ἀδριαίης μῦθος εἶρε, Thucyd. inter, φύγης διὰ πέτραις, Apollon. l. 2. v. 422.

In Compositione significat di vel de, διαφωνία dissono; per, διὰ μόνον permaneo; trans, διέρχομαι transseo; de, διαγράφω descripto; ἐνδεχόμεναι,

circum, διακω circumligo; ex vel post, διεξιχμαι excipio; ob vel contra, διαβάλλω obtrecco; distinctionem, διαχυσος auro intertextus; augmentum, διαπρέπης valde decorus; diminutionem, διαμειδῶ subvideo; immorationem, διαβλάδω delibero, διαζινωμαι persevero; more, διδραπέω more Euripi reciprocet. Alias inducit significatio-
nes διαζάλλα pausa inter cantandum, διατέρα excello, &c.

Genitivo, Dativo, vel Accusativo junguntur ἀμφὶ, ἀνὰ, ἐπὶ, κατὰ, μὲν, παρὰ, πρὸς, ὑπὲρ, ὑπὸ. *De stellis fixis*

Ἀμφὶ cum Genitivo; de, ἀμφὶ ἀστέρων γαλῆ, Lucian. circa, ἀμφὶ πόλει οἰκῆται, Herodot. propter, μάχεσθαι Πίδακος ἀρὰ ὀλίγης, Il. π'. v. 825. per, in obtestando, φοίβει ἀμφὶ Λιστομαί ἑπὶ Πόλιν. l. 2. v. 216. supra, ἀμφὶ πόνυ ὁ πόνος, Herodot. ad, ἀμφὶ ὃ πυγμαχῆς ὄρτο δένον Ἰσδομάχῃ, Quint. Smyrn. l. δ'. v. 284. *Super humerum posuit gladio*

Cum Dativo, ferè apud Poetas; circum, circa, ἀμφὶ δὲ σοὶ γὰρ, Il. π'. v. 235. ἀμφὶ ὅμοις βάλετο ξίφος, Il. λ'. v. 29. de, ἀμφὶ τῷ δανείῳ αὐτῆς οὐκ ἔστι λόγος, Herodot. pro, ἀμφὶ ἑλίων καὶ κλήμασι πᾶσι μάχεσθαι, Il. γ'. v. 70. pro, propter, ἀμφὶ Ὀδυσσῆος δαίμονι δαίει ἦτορ, Od. α'. v. 48. prope, ἤπειν ἀμφὶ αὐτῷ, Il. δ'. v. 493. apud, cum, Τεδοχρὸν ἀμφὶ σοὶ λέει, Soph. per, ἀμφὶ κλίμαξί γε γένιον, Quint. Smyrn. l. ιγ'. v. 54. per, a, εἴλετο ἀξίνῳ ὃ ἐλάττω ἀμφὶ πελέκῳ, Il. ν'. v. 612. contra, λόγος ἀνίσταται, τὸν δὲ Ἀρεῖδων κατὰ, Τὸς δ' ἀμφὶ Ὀδυσσεὶ, Soph. post, ἀμφὶ δ' ἀρ' αὐτῷ ἄλλοι ἔποντο, Q. Smyrn. l. ιγ'. v. 49. inter, ἀμφὶ σφίσι πένθος ὄρωρε, idem. *εινεν. α. v. 16. super, κατέβλεπεν ἀνδρα κατὰ χθονός, ἀμφὶ δ' ἀρ' αὐτῷ ἔξε-*
φλυπτε. idem. l. δ'. v. 230. cum, παρὰ πρὸς ἀμφὶ ὀνύχῳ, Hesiod. c.

Cum Accusativo; circa, ἀρχόμενοι ἱερῶν ἀμφὶ ρέεδρα, Il. η'. v. 135. circa, compositionem, ἀμφὶ δειπνον ἔγω. Xen. circiter, ἀπὸ δανὸν ἀμφὶ τῷ μυρίῳ, idem. prope, juxta, ἀμφὶ ὃ καὶ λον φάσσανον ἱρραῖδην, Il. π'. v. 338. propter, de, νίκας ἐπύχην ἀμφὶ βοηλασίῳ, λ'. v. 671. ad, ἀμφὶ ἄλλα ἔλσιν Ἀχαιοὺς, α. v. 409. ad, relationem, τὰ ἀμφὶ τῷ δαίμονι, Thucyd. de, νόμους τὸν ἀμφὶ δυοῖσι καταστάδην, Halicarn. l. 7. cum, ἐξιδόμενός ποτιέδωκε ἀμφὶ Αἰάντα πύσιον, Quint. Smyrn. l. δ'. v. 264. inter, ἀμφὶ νῆαρες, idem. l. γ'. v. 93.

In Compositione significat circum, ἀμφεβάλλω circumjicio; utrinque, ἀμφιστομῶς auter, ἀμφίβολός ambiguus; augmentum, ἀμφήλως adultus; diminutionem, ἀμφίλυκος sublustris; Aliam inducit significacionem, ἀμφιπότιω consumo, &c.

Ἀνὰ cum Genitivo rariùs; circum, ἔλεν δ' Ὀρυζάνον δῖον ἀνὰ κερταφῶς πυχῆσας, Quint. Smyrn. l. γ'. v. 150. 151.

Cum

Rudimenta aureo cum scripto

Cum Dativo apud Poetas : cum, χρυσία ἀνὰ σκήπτρῳ Il. α. in.
135. ἀνὰ χροσίν ἐν ὄσῳ, Hom. hymn. in Apoll. v. 318. ἀνὰ μίσῳ,
Constant. super, εὖ δὲ πατὴρ ἀνὰ Γαρρῆσιν ἄνθρω, Il. ε'. v. 352 *per* *locus*

Cum Accus. per, ἀνὰ σπαρτὸν, Il. α. v. 10. sic ἀνὰ μίσῳ Marc. *litum*
7. 3. *per*, in numerando, σπαρτῶτας ἐξίέναι καλᾷς, ἀνὰ πάντε, Viger.
per, cum, ἐλάσας δ' ἱπποὺς ἀνὰ κρότος, Halic. circa, πομπῶντα μά-
χῳ ἀνὰ κυδείανον, Il. ε'. v. 155. in, οἱ τὰ ἰὼν λόγια τῷ θεῷ ἀνὰ
σῶμα ἔχουσιν, Clemens Alexand. sic ἀνὰ μίσῳ ἑαυτοῖς, Matth. 13.
25. *inter*, σιωμῶσαι ἀνὰ σφετέρῃς, Xiphilin sic διακρίνει ἀνὰ μίσῳ τῷ
ἀδελφῷ Cor. 6. 5. contra, ἀνὰ ποταμὸν διεκόμεν, Halicarn. ad, in,
Ἐκπορεῖς ἀπὸ ἱπποῦ Ἡλίου ἀν' ἰσχυρόν, Il. θ'. v. 89. πρὸς δὲ αὐτὸν
Ἐρμῆς, Od. δ. v. 80. ad, secundum ἀνὰ τὸ αὐτὸν λόγον, Clemens Alex-
and. super, θῆκεν ἀνὰ μυεῖκην, Il. κ'. v. 466. apud, prope, μυήσασθε δὲ θε-
οῖς ἀρχῆς Νῆας ἀνὰ γλαφυρά, Il. δ. vers. 488. progressum & vi-
cissitudinem temporis, πόλει ἀνὰ χρόνον ἀρρήθην, Dionys. Halic.
ἀνὰ μίαν, 2 Regum cap. 6. Significat etiam (sine casu plerumq;) *circiter*,
ἀνὰ μισθῆταις δίο, Joan. 2. 6. sigillatim vel singuli, ἐλαβον
ἀνὰ δλωαίον Matth. 20. 9. distributionem equalium (præcipue apud
medicos,) κυναμῶμεν κ' νάρθη ἀνὰ ἑστῆαν μίαν, Viger.

In compositione signif. re, retro, ἀναπίπτω recorro ; re, rursus,
sursum, ἀνάστασις resurrectio ; re, rursus, deorsum, ἀναπίπτω recto ; re
seorsim, ἀναχωρέω recedo ; re, contra, ἀνανέω renuo ; ad, ἀνακίμαι
accumbo ; ad, sursum, ἀναβαίνω ascendo ; e, ex, ἀνύδωμ emerge, ἀνα-
θάλλω exprimo ; ab, abs, ἀνακλίσσω abluo ; dis, di, ἀνακρίνω dijudico ;
per, ἀναμένω permaneo ; sub, ἀνὰ γαῖαν subterraneus ; sub, clam, ἀναρ-
πάζω surripio ; sub, vice, ἀνὰδοχὸς susceptor, fidejussor ; in, intro,
ἀναγωγὴ introductio. Alias inducit significaciones, ἀνακινῶμην
largo, ἀναδύομαι recuso, ἀνὰλογος ejusdem rationis, ἀναρῶ iustifico,
interdum respondeo, ἀναβάλλομαι interdum incipio.

hos super lingua

Ἐπὶ cum Genitivo : super, ἔφ' ἱπποῦ πρὸς αὐτὸν, Xen. supra,
δ' ἐπὶ πάντων, Rom. 9. 5. in (cum ablativo,) βῆς ἐπὶ γλώττης, Pro-
verb. (cum accusativo,) ἄγειν ἐπὶ φαλαγγί, Xen. penes, ἐπὶ δόμῳ
ἐστὶ, Demosth. ad, ἀνεχώρησεν ἐπ' οἴκῳ, Thucyd. ἐπὶ σκοπέῳ τοξείῳ,
Lucian. Emp. librorum. coram, ἐπὶ τῷ δόμῳ, Act. 25. 10. apud,
cum, αἰεὶ ἐπ' ἐμαυτῷ λέγω, Lucian. Rhet. sic εὖ χερεὶ Σίγῃ ἐφ' ὑμεί-
ων, Il. δ. v. 195. juxta, ἐπὶ τῷ θαλάσῳ, Joan. 21. 1. versus, ἐπὶ
Αἰγύπτῳ ῥέειν, Thucyd. contra, ἐπὶ Θράκης σπατεῖαν ὠδῶσιν ἀδ' ἐγὼ,
idem. ergo, ἐπὶ τῷ δεομένῳ χρυσός, Chrysost. de, ἐπὶ παύσει λέγων,
Plato. *per*, κἀντεδίδεν ἐπὶ Θράκης ἐχθροῖς, Zolimus. *per*, in nume-
rando ἐπὶ τειῶν, ἐπὶ τεσσάρων τατρεῶν, Viger. *per*, tempus, ἐφ' ἑκά-
στης ἡμέρας, idem. *per*, in obtestando, πίστεις δὲς ἐπὶ θεῶν, Halicarn. 1.
5. *per*, ex, ἔθεν ἑμὲ ἐπ' ἐμαυτῷ λέγειν, Halicarn. propter. ἐφ'
ἡδονῇ;

ἡδονῆς πάντα ποιῦντες, Xenoph. *intra*, ἐπὶ νύσσης ἔσαν ἕκαστοι, Quint. I. d. v. 506. *præ*, ex, μόνῃ τῇ πόλει ὡς κυρίως αὐτῇ περὶ φαίνεσθαι ἐπὶ τῷ Ἑλληνικῷ, Aristid. Paneth. *post*, πρὸ ὑπαπαντῆς διαβαίνειν ἐκέλευσε καὶ ἐπὶ τέτων τὰς τάξεις τῷ Μακεδόνων, Arrian. *more*, ἐπὶ Μανδραγέλου χωρεῖ τὸ πρῶγμα, Lucian. *ab officio*, ὁ ἐπὶ τῷ ἱππίων, Demost. *pro corona*, sic ὁ ἐπὶ τῷ κοιτῶν, Aët. 12. 20. *tempore*, ἐπὶ Κέρου, Lucian. *Rhetorum magist.* sic ἐπὶ Ἑλισαίου, Luc. 4. 27.

super locum

Cum Dativo : *super*, ἐπὶ χερσὶ, II. d. v. 88. *supra*, νεκρὸν τεινὰ κοῦσαι ἐπὶ χερσὶ, Plutarch. *in*, μέδον ἐπὶ πᾶσιν αἰεσον, Pythagor. *in potestate*, ἐπὶ τῷ βασιλεῖ καὶ τῷ ὑποκίον, Plato. 2. de Repub. *in*, ad, βαῖνον ἐπὶ ῥημῖνι θαλάσσης, II. d. v. 4. 37. *in*, cum significatione successionis, βασιλεὺς ἐπὶ πᾶσι τελευτήσουσιν, Herodi. *πρὸ*, ἔπειτα ἐπὶ ἱμοὶ κληρονομῶ, Lucian. *ad*, ἐπὶ εὐδοξίᾳ ὁδὸς, Xenoph. *propter*, ταῦτα ποιεῖν ἐπὶ τῷ κέρδει, idem. *propter*, ad, ἐκπαίδευντες ἐπὶ τοῖς ἔργοις ἀγαθοῖς, Ephes. 2. 10. *post*, ὅχλη ἐπὶ ὅχλῳ μερόσκει, Od. II. v. 120. *pro*, ἐπὶ πολλῷ ἐπειάμῳ, Lucian. *contra*, πολλὰ οἱ μακροποὶ ἐπὶ τοῖς νόμοις μηχανῶν, idem. *sic*, ὅτις ἐπὶ δυοῖ καὶ δυοῖ ἐπὶ τριῶν, Luc. 12. 52. *juxta*, ὁδὸς ἐπὶ οἰκίᾳ ναίων, II. ζ'. v. 15. *apud*, ὁ δὲ πολλὰς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν, II. β'. v. 3. *cum*, παλλακίᾳ ἑδωκυῖα αὐτῷ γυναικί, Liban. *cum*, *præter*, ὅταν κέρδα μὲν ἐδίωσιν ἐπὶ τῷ σίτῳ, Xen. *coram*, ἐπὶ τῷ βασιλεῦσι, Apoc. 10. 11. *ex*, ἐπὶ νόῳ γίγνεται, Plato. 2. *ex*, ἐπὶ τῷ ῥήματι σε θαλάσῳ τὸ δίκτυον, Luc. 5. 5. *præ*, ad, ἐπὶ Πειράμοιο δούρῳ, II. β'. v. 788. *per*, ἐπὶ τῇ πίστει τῷ νόμῳ, Aët. 3. 16. *per*, *tempus*, ἐπὶ τρισὶν ἔταιν ἱπολιόρησε τὸ Σαμαρείαν, Zonaras. *sub*, μυθολογῶσιν ὡς ἐπὶ ταύτῃ (πλατύνῳ) ἐμύνη τῷ Ευρώπῃ Ζῶνι, Theophrast. *de*, ἐπὶ βηθῶνι ἀδύῳ ἀποπύματι, Thucyd. *ἐπὶ* τῷ ἐνύματι τῷ πατρὸς αὐτοῦ, Luc. 1. 59. *de nomine*, Ἀλεξάνδριαν τὴν ἐπὶ Ἀλεξάνδρῳ κηδεμένην πόλιν, Herodian. *ab*, ἐπὶ Τρῳέσσιν ὁρμήσιν κακὸν ἦν, II. υ'. v. 315. *tempore*, ἐργάζετο Ἀλκιμαίων ἐπὶ γέροντι Πυθαγόρᾳ, Aristot. *νῦν* δὴ ξαυτοῦ ἐπὶ τῷ ἑμῷ ὕδατι, Demosth. *pro corona*, *reatum*, κακῆρος ὁ ἐπὶ δυνάτῳ, idem.

accusant super adinum

Cum Accusativo : *super*, ἐπὶ τῷ ὄντι, Matth. 21. 5. *supra*, πῶς ἐπὶ χερσὶ, Theocrit. *ad*, ἐπὶ ἱστον ἐξέλεγμα ὁ κύων, Proverb. ἡ γυνὴ ἐφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία, Luc. 10. 9. *ad*, *apud*, καὶ διζέει ἐπὶ τῷ ἑστίῳ, Thucyd. *sic* καὶ δὴ μὲν ἐπὶ τὸ πλεόνειον, Matth. 9. 9. *ad*, *verius*, ἐπιστρέφει ἐπὶ τὸ ὄντι, Polyb. ἐπὶ ἀντολίῳ, Dionys. v. 222. *ad*, *circiter*, μένεται ἐπὶ χρόνον, II. β'. v. 299. *sic* ἐπὶ τῷ ὄντι τῷ προσδύχῃ τῷ ἐννέτῳ, Aët. 33. *ad*, *intra*, ὅσον ὁλκὸς ἐπὶ τείτο ἡμῶν ἀνύσῃ, Dionys. v. 155. *usque ad*, νοσήσαντα ἐπὶ δανάτῳ, Dio. 1. vi. 10. *contra*, ἐπὶ τῷ ὕδατι σπατ' ἑδαι δὲ, Lucian. *sic* ἐφ' ἑαυτῷ, Luc. 11. 17. *in*, (cum accusat.) πεποιθότες ἐπὶ κύριον, Psalm.

125. v. 1. ἐπὶ τὸ χεῖρον ἄπαντα καταλαμβάνειν, Aristot. in, super, βασιλεύειν ἐπὶ τὸ ὄκνον Ἰακώβ, Luc. 1. 33. sub, ἐπὶ τῷ θαλάσσῃ, Thucyd. sic ἐπὶ τῷ αἵματι, Luc. 10. 35. τὸ πάλιν ἐπὶ ἑαυτὴν ποιήσας, Viger. propter, ἐπὶ σὲ ἄγαθον, 1 Sam. 9. ἐπὶ βέν ἱτα, Od. γ. v. 421. inter, ευχασίῃ τ' ἀρετῇ τε εἴη ἐπ' ἀνθρώπους, Od. ξ. v. 403. per, βῆ ἐπὶ τῶν δὲ πόντον, Il. β. v. 665. per, in jurando, δὲ συγὸς ὁμῶς ἐπὶ δὴ δὴ, Hom. hymn. in Mercur. v. 516. a, in, αὐτὰ ἐπ' αἵματι ἐχόντες, Od. γ. v. 101. ἄλλω ἐπ' αἵματι χεῖρος ἐχόντων, Hymn. in Merc. 153.

In compositione significat in, ἐπειν infum, ἐπὶ τῶν infero: in, super, ἐπὶ τῶν inscribo: in, contra, ἐπὶ τῶν imprecor: ad, ἐπὶ τῶν accino: super, ἐπὶ τῶν supervivo: post, ἐπὶ τῶν post factum consulo: pro vel super, ἐπὶ τῶν praeficio: prope, ἐπὶ τῶν vicina partui: re, ἐπὶ τῶν reficio: sub, ἐπὶ τῶν sub mammis: proclivisatem, ἐπὶ τῶν morbis obnoxius: augmentum, ἐπὶ τῶν valde manifestus: diminutionem, ἐπὶ τῶν leviser attingo: sequi, ἐπὶ τῶν sequio: contrarium, ἐπὶ τῶν pejero: Alias inducit significationes ἐπὶ τῶν reprehendo, ἐπὶ τῶν permitto, ἐπὶ τῶν (ταρ) cresco.

contractum

Κατὰ cum Genitivo: contra, κατὰ χεῖρος, Psalm. 2. 2. de, κατὰ τῶν, 1 Cor. 15. 15. de, deorsum, κατὰ πτερῶν ῥίπται, Plutar. ε vel ex, κατὰ τῶν τεύχεα κατὰ κρημύδας, Herodot. κατὰ πύλας ἵδωρ κατὰ τῶν, Quint. Smyrn. l. v. 576. in, (cum ablativo) ἀγῶνα τὰ κατὰ δαυτῶν, Lucian. in, super, κατὰ γῆς πῆλιν, Halicar. sic κατὰ τῶν κρημύδων, Marc. 14. 3. in, ad, κατὰ σκοπὸν τοῦ δειν, Herodian. sic ἢ κατὰ βλάδων τοῦ τῶν, 2 Cor. 8. 2. per, ἐπὶ κατὰ ἑρῶν, Od. ζ. v. 102. (sic κατὰ ὅλης τῆς Ἰουδαίας, Luc. 23. 5.) per in jurando, κατὰ κωῶν κατὰ χυῶν ὁμῶς, Lucian. sic κατὰ ἑαυτῶν ὁμῶς, Heb. 6. 13. sub, ἐπὶ κατὰ γῆς, Lucian. ad, πύλας ἐσφίγγεν κατὰ γαστέρας, Hom. Batrachom. v. 81. circa, κατὰ ὀφθαλμοῦ κατὰ ἄλλων, Od. π. 344. a vel post, κατὰ νότον ἡρόκωτος, Halicarn. tempore, κατὰ Λυσίου, Hermog.

Cum Dativo apud poetas: a, ab, κατὰ δὲ σφί κελευνὸν Αἴγυ ἀπὸ λαιῶν, Hesiod. in, intra, κατὰ σφί σφίον ἐχόντων, Od. α. v. 238. inter, τὰ μὲν δὲ σφί μετὰ σφίσι, Apollon. l. 3. v. 908.

secundum Matthaei

Cum Accusativo: secundum, κατὰ Ματθαίου, secundum, ad, κατὰ εἰκόνα τῶν κρημύδων, Coloss. 3. 10. secundum, more, κατὰ Εἰλεῖδων, μαρτυρεῖται σε, Lucian. secundum, pro, κατὰ δὴ αὐτῶν, Plato. circa, κατὰ τῶν παρὸν, Il. ξ. v. 180. circa, immolationem, οἱ κατὰ μυστικῶν, Plato. circiter, κατὰ ἐννεακῶσθια ἔτη, Constant. prope, Κορινθιοὶ κατὰ τῶν Αἰθιοπῶν ναῦς ἐχόντων, Thucyd. sic ἀκρίτατον κατὰ χαλκόν, Il. η. v. 104. apud, κατὰ ἑαυτῶν ἀγαλλογίζοντες, Herodian. sic κατὰ κατὰ τῶν

καὶ ἐξῶν, Aët. 26. 3. ad, ἱκανὸν ἔχει σφατὴν, Il. α. v. 484. sic ἡλθε καὶ αὐτὸν, Luc. 10. 33. ad, versus, ἔτι Βορίαν ἐσηκῶς, Thucyd. in, (cum ablativo) καὶ ὄναρ, Matth. 1. 20. in, (cum accusativo καὶ ἵνα πάντες ἡμεῖς, Halicarn. καὶ αὐτῶν αἰὲν ὄρα, Il. π'. v. 646. per, καθ' ἡμᾶς ἐξῶν ἡ νίκη, Lucian. inter, ἔτι ῥωπήϊα πυκνὰ Κελμαδα, Od. ε'. v. 473. intra, ἔτι τείχεα λαὸν εἴλσει, Il. ρ'. v. 295. coram, ob, καὶ ὀφθαλμοῖς σοι λήγει, Aristoph. per, ἔτασε γαστέρα εἰς μέσον ἥπαρ, Hom. Batrachom. v. 213. αὐτὴ καθ' αὐτῶν ἀδυνῆς ὄρεϊ, Dem. per, cum, ἔτι κρεττοὶ ἀρχόμενοι, Thucyd. sic καὶ ἐξουσίαν ἐκτελέσεις, Marc. 1. 27. α, ἔτι πόδας, καὶ ἔργον ἐπομαι, Lucian. ex, ἔρρει δὲ αἷμα καὶ ὑπερβύλων ὠτεκλῶν, Il. ρ'. v. 86. sic καὶ ἀνάσκειν, Philem. v. 14. propter, ἔτι κλέει ἥκω πρὸς πνα, Lucian. in Rhe. magistro. ἔτι δειὰν ἀφίξον, Halicarn. sic καθ' ὑστέρησιν, Philip. 4. 11. quoad vel respectum, τὰ ἔτι Γάλλων, Plutar. quantum, ad vel de, ἔτι φῶλα, κατ' ἀπμῖαν λέγω, 2 Cor. 11. 21. tempore, καθ' ἡμᾶς ἐξῶν, Soph. sigillatim, singulis, ἔτι μύθω, Dem. sic ἔτι μίαν σαββάτων, 1 Cor. 16. 2. distributionem, καὶ ἄνδρα, Plutar. ἔτι φῶλα, ἔτι φρήται, Il β'. v. 362. Legitur cum nominativo, εἰς καθ' εἰς, Marc. 14. 1.

In compositione significat de, καταπίπτω decoquo: de, deorsum, καταβαίνω descendō: contra, κατεντέιν contradicere: secundum, ex, κατανύμω animo gratis: circum, κατακλύπτω circumtego: ad, κατάρτημι affirmo: re, κατὰκρύω reprimo: dis, κατὰδύω dissolvo: augmentum, καταφάγω, καταδιδῶ avidè deglutio, καταπευδαίω diligenter studeo: diminutionem, καταγυῶ enervō. (Alias inducit significationes) κατασπέρω finis vel desino: (καταφρονέω contemno.

Deus nobiscum

(Metà cum Genitivo: cum, simul, μεθ' ἡμῶν ὁ θεός, Matth. 1. 23. cum, contra, μεθ' οὗ ἀντίετα πολεμήσουσι, Apocal. 17. 14. cum, in, ποιεῖ μὴδὲν μετ' ὀργῆς, Hicrat. cum, α, χαίται ἑρῶν ὄντο μὲ πνοῆς, Il. ψ'. v. 367. in, μεθ' πολλῆς ὀνείας ἐτερότης, Dem. de cor. super vel in, ἔρχομαι μεθ' ἡμῶν νεφῶν, Apocal. 1. 7. erga, ἐλεῶ μετ' αὐτῶν, Luc. 10. 37. per, μετ' αὐτῶν, Aët. 15. 4. *tanquam* *tanquam*

(Cum Dativo, ferè poeticum: in, μεθ' ἡμῶν ἐχον) *lucan.* Lucian. δαίαν μεθ' ἡμῶν, Heliod. cum, αὐθιμὸν ἐδεντο μεθ' ὀφίσων, Apollon. cum, per, μεθ' ἡμῶν ἐρύσσω, Il. ε. v. 344. inter, τὰ μὲν εἰς δαίμωνιο μεθ' ὀφίσων, Il. α. v. 368. inter, intra, μεθ' ὀφίσι πῆμα πένδεις, Il. λ'. v. 413. cum vel inter, μεθ' ἀφροίτοις πονεῖτο, Il. ε. v. 12. post, οὐ πιν ἐγὼ πύμαλον ἐδομαι μεθ' οἷς ἐπίευσαι, Od. ε. v. 365. ad, ἀποδαπύσαι μετ' ἀνδράσιν εἶμεν, Apollon.

Cum Accusativo: post, μεθ' ἡμῶν πόλεμον συμμαχίαν, Plato. in, (cum Ablat.)

post bellum in pace

Ablat.) βάλων ἢν αὐτῷ μὲν χεῖρας, Herodian. Sic Orph. de Cry-
 stallo. v. 4. in, (cum Accusat.) βίβλον μὲν χεῖρας εἰληφώς, Eu-
 lalius: δε με μετ' αἰσθητικῆς ἐκείνης καὶ νεύει βαίλλει, Il. β'. v. 376.
 in, super, μετ' ὄγκον ἐπὶ πῶν Δράγματα, Il. σ'. v. 552. per, νόκτωρ
 τε καὶ μετ' ἡμέραν, Herodian. prater, Δαναοῖσιν αἰετῆς μετὰσι καὶ
 μετ' Ἀχαιῶν, Il. η'. 228 inter, μετ' ὁμήλικας ἔμμεν αἰσῶν, Od. π'.
 v. 418. ad, ὅμ' ἰδι νῦν μὲν λαόν, Il. β'. v. 163. contra, ἤλιτε μετ'
 ἀθανάτους μάκαρες, Hesiod. propter, τὴν ποτε Νηρῶς Γῆ μὲν ἰδὼν
 μὲν καλλῶ, Od. λ'. 281.

In compositione significat trans, μεταφέρω transfero / re, retro,
 μεταπίσσω recido, μεταστροφή reuerto: post, μεταστροφήν dorsum, μετ' α-
 ὀρεσκα postcania: cum, con, μετέχω cum aliquo habeo, participo, μετασ-
 δωμι communico: cum vel post, μετοίχημαι eo cum aliquo, vel post aliquem:
 ad, μετέρχομαι accedo: inter, μέτεμυ intersum: di, μεδίμυ dimitto:
 mutationem, μετανοῶν r: sifisco, μεταπαύδω aliter instituo, μεταδ-
 δάσκω dedoceo: sursum, μετέωρος sublimis: augmentum, μεταπρέπω
 excello. Alias inducit significationes, μεταχρόνιον sublimis, μετα-
 πέμπω accerso, μέθοδος ordo sive ratio rerum docendarum, μεταπορδι-
 ομαι, μετέρχομαι, μέτεμυ (interdum) ulciscor.

auxiliarius de mendo

Παρά cum Genitivo: ἀ, ab, παρὰ Κυεῖς ἢ βοήθειά μου, Psalm.
 121. 2. ἐ, ex, φθίσει δὲ μέντοι παρὰ νηός, Il. λ'. v. 602. de, μετ' ἄλλῃ
 παρὰ δαυτοῖς ἐδδῖς σκυδάλισμα, Phocyl. prae, ἔχει τὴν ὄγκον Ἀργεῖ
 Ἑλλάνων παρὰ, Euripid. Phæniss. prater vel contra, ἔδδεν παρὰ λόγῳ
 ποιεῖ σφόδρα, Rhen. post, παρ' ἡδονῆς λύπη, Adag. ad vel prope, παρὰ
 κερταίων τι παρειαί, Hom. hymn. in Solemn. v. 11. ad, comitatuin,
 vel relationem, τὰ παρ' αὐτῇ, Chrysoft. οἱ παρ' αὐτῇ, Marc. 3. 21.
 apud, παρὰ θεῶν καὶ ἀνθρώπων τὰ αἰδῶν, παρὰ σκιδάσαι βλοῦ, Plato
 de leg.

inversio corda apud deum

Cum Dativo: apud, παρὰ τῷ κελῶ ἐλεῶ, Psalm. 130. 7. prope,
 juxta, παρὰ κακῷ ἐσθλόν ἐσθλῇ, Od. δ. 487. ἀ, φιλέειτε παρ' αὐτῇ,
 Il. ν'. v. 627. Sic παρὰ θεῶν ὁμολογῶν, 1 Pet. 2. 4. in, (cum ablat.)
 ἐστὶ καὶ παρ' ἐμοὶ πῆς ἐλπίειά, Dem. de coronā. ἔμμεναι ὡς ἐργῶν,
 Od. φ'. v. 239. in, pene, παρὰ σοὶ δεῖ, Lucian. Icarom. in, (cum
 accusat.) ὡς ποσὶ καὶ πῶς θυμός, Il. δ. v. 280, ad, ἵνα καὶ τῷ
 Τρωαφένει, Xen. (sic ὡς αἰμῶν τῷ εἰσῆλθε, Luc. 19. 7.) ἰδου-
 σεν παρὰ δαπῇ, Od. γ'. v. 37. cum, παρ' ἀνέρεσι τῷ δε δαμῶναι,
 Il. ε'. v. 421.

contra legem

Cum Accusativo: contra, παρὰ τὸ νόμον, Act. 18. 13. prater,
 παρὰ τὸ διατάξιμον, Luc. 3. 13. supra, παρὰ δυνάμιν, Il. ν'. v.
 797: sic ὡς παρὰ τὸν νόμον ἀνθρώπων, Psalm. 4. 53. juxta,
 καλῶς

κολοῖς παρὰ κολοῖν ἰζάνει, Aristot. *ultra vel trans*, παρὰ τὸ ποταμὸν ἔφυγον, Plutar. *ex, extra*, παρὰ τὸ δεινὸν θυόμεν, *idem. ad*, Ἰδὲ παρὰ ἡμᾶς οὔτα, Plato. *ad, relationem*, οἱ παρ' Εὐανδρου Ἀρχαίς, Plutar. *pro, in*, παρὰ τὰς θεῶν μείμας, Synes. hymn. 9. *circa, inmpatationem*, οἱ παρὰ τὰ μαθηματικά, Lucian. *post*, παρὰ στυγαὶ ὁ οἶνος γλυκύτερος, Aristot. *infra*, ἡλὸς τῶσαι αὐτὸν βραχὺ π. παρ' ἀγγέλους, Plalm. 8. 5. *in, (cum ablat.)* παρὰ τὸ γῆρας κακοπραγεῖ, Aphthon. *in, penes*, τὸ παρ' ἡμᾶς, Viger. *in, (cum accusat.)* παρὰ τὸ βέλησεν μεταποιεῖ τὸ γνῶμην, Plutar. *propter*, διδὲς ἰδόντων παρὰ τὸ μέγας τῶν πραγμάτων, Lucian. de Alexandro. *sic* παρὰ τὸτο, 1 Cor. 2. 16. *pro*, παρ' ἑδὲν ἡγῆμαι, Dem. de coronā. *pro, secundum*, παρὰ τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων ὅγκοι μείζους γίγνον, Philo. *a, ab*, ἡγῆμαι παρὰ τὰ τοιαῦτα σωματικὰ ἰδ, Plato. *frequentius in huiusmodi eiympoiggiis*, χαίμαπακὸς παρὰ γέφυμαλα, per, εἴπερ ἐπεδύχατο παρὰ τὸ παρὲντας χερσὺς, Dem. de coronā. *inter, cum solo per Gerundium fecit exposito*, οἱ ἐλάλει παρὰ τὸ πλῆν, Lucian. *et παρὰ τὸ δῆπον αὐλῆς*, Plutar. *cum*, ἡ σιτοπομπεία παρὰ πᾶσι φιλίαν ἀρετὴ τὸ Πιερώς κομίζε, Dem. de coronā. *minus, παρ' ἑνα*, Lucian. *sic* παρὰ μίαν, 2 Cor. 11. 24. *alternationem*, ἡμῶν παρ' ἡμῶν, Dem. *πληγῶν παρὰ πληγῶν ἑκατέρω ὀνείτω*, Aristoph.

in compositione significat ad, παρὰ adsum, in, contra, παρὰ-νομ, injustus: *prope, ad*, παρὰκλῆσθαι assideo: *prope, ferè*, παρὰμεσος *ferè medius*: *prope, apud*, παρὰμένω apud aliquem maneo: *præter, itaq. plerūq. præternavigo*: *trans*, παρὰέρχμαι transeo: *ab vel procul*, παρὰπλάζομαι aberro: *sub, clam*, παρὰεσδύω, παρὰεσέρχμαι clam accedo, *irrepro*: *perperam vel malignitatem*, παρὰκῶν perperam audis, *παρὰλορίζομαι falsā argumentatione utor*: *simul, παρὰδυνασδύω simul regno*: *comparationem*, παρὰβάλλω conféro: *augmentum*, παρὰτόλμω valde audax: *diminutionem*, παρὰίπω partim in culpa, *interdum utrumque*, παρὰσημω illustris vel obscura nota: Alias inducit significationes, παρὰκλῆσθαι hortor, consolor, &c.

Παρὰ cum Genitivo: de, παρὰ κατὰ συνολογεῖν, Proverb. de, contra, παρὰδῶς μὴ π. εἰς αὐτὴν νεωτερίσθαι, Herodian. sic ἐλγῆν οἱ Ἰουδαῖοι παρὰ αὐτῆς, Joan. 6. 41. pro, παρὰ πάσης πεδίαμεν, 11. 6. v. 496. [si. παρὰ ἀνθρώπων ἐπαθε, 1 Pet. 318] παρὰ πολλῶν, παρὰ ὀλίγων, &c. Isocrat. *propter*, παρὰ καλῶ ἔργων ἐκπαιδευμένους, Joan. 10. 33. *in [cum ablat.]* ἐρώπασεν, ὁ π. χερσὶ ποιῶν παρὰ τὸ ἐγχερσεως, Viger. *in, super*, ἰσάωσα παρὰ τῶν πρῶτων βεβαῶτα, Od. ε. v. 130. *in, supra*, ἐξουσίαν ἔχειν παρὰ τῶ ἰδῆ δελήμασθ, 1 Cor. 7. 37. *in, erga*. διάνοιαν ἔχειν παρὰ τῶ ἀδικημένων, Dem. *a, ab*, μετὰλλω εἰλησε παρὰ τῶ δῶν πμῶ, Lucian. Halcyon. *pro, sapere retracto accentu*, παρὰ vel πνεῖ πάντων ἐμμεναι αἰδῶν, Il. α. v. 287. *circum, τετίνυκε* παρὰ

ὅτι αὐτὸς γλαφυροῖο Ἡμεῖς, Od. 6. v. 68. e, ex πολέμοιο ὅτι συ-
νετο λίπυν, Il. τ. v. 230. ἔχεις π δάροσ' ὅσ' αὖ τὸ πύρεξ πλεῖ
Soph. ad, ὅτι Πατριάρχου δανόν' Σπάρδομεν, Il. ε' v. 120.

circa altare

Cum Dativo: *circum, circa*, ὅτι βωμοῖς χορεύειν Herodian. l. 5.
ὅτι ἡοῖ ὅτι τῇ δ' ἔργ' ἡ ἡλία ὅτι τὰν ἡερῖν, Xen. παρ. 1. apud,
πολλὰς ἀπὲς δὸν ὅτι ἡ ἀμύλαις, Plutar. in Anton. pro, de, ὅτι
πάσῃ πόλει διδύναμι, Thucyd. pro, propter, ὅτι τῇ πατρὶν βασιλῆν
φιλονικίαν, Lucian. Astrol. χορῶν ὅτι βωμῶ, Hom. hymn. in
Mercur. v. 236. Apud poetas ex, ὃν ὅτι κῆρ φίλει, Od. 6. v. 245.
in, (cum ablat.) δ' ἀνὰ πᾶσι ὅτι θυμῶ, Il. χ'. v. 70. in, (cum ac-
cusat.) ἀποδνήσκων ὅτι φασγάνῳ, Od. λ'. v. 423. πῖπλοντα ὅτι
σφίσιν, Apollon. super, ὅτι βοῦνοισιν ἑρση Τήκῃ, Apollon Argon.
l. 3. v. 1019. a, ab, ὅτι δ' αὖ πεπαρμένη, Il. φ'. v. 577 cum, ὅτι
βωσὶν ἑρῶν, Apollon. Argon. l. 3. v. 904. inter, ἐκκῆλοι μῆροντο
ὅτι σφίσιν, idem. ibid. v. 1171.

circa timenda fortitudo

Cum Accusativo: *circa*, ὅτι τὴ φοβερὰ ἢ ἀνδρεία Aristot. *circa*,
commorationem, διατρέχειν ὅτι τὸ κερῆσον ἡ φιλοσοφίας, Isocrat. *cir-*
citer vel ad, ὅτι δέισιν ὅσον ἦκον, Xen. sic ὅτι μεσημβρίαν, Aët. 22.
6. sapius addita particula πρὸς, εἰς ἔτ' ὅσον ὅτι πρὸς τὸ ὀδυνηκὸν
ἐλλοακός, Herodian. l. 7. erga, ὅτι τὸν γένει τοῖς τ' γένε, &c.
Isocrat. contra, ὅτι πρὸς οἰκίαις κακουργήματα, ὅτι ὅσον δέος ἀσ-
βήματα, Dem. in Midiam. ad, ὅς ἐλδοίμ ὅτι τὸν φιλοσόφους, Lu-
cian. Icarom. ad, relationem, τὰ ὅτι ψυχῶ, Isocrat. in, ὅτι ἡ ἀδ-
νειαν ἡ, Plato. supra, ὅτι νδον δέ βεστων, Lucian. per vel in, ὅτι
πάντα, Tit. 2. 7. de, ἀναμνηστικῶς ὅτι τὰ ἀφ' ὧν δέσσια, Plato. quoad,
ὅτι ἡ πῖσιν ἐναυαγῆς, 1 Tim. 1. 19. in stat, ὅτι δέκτυλον τὸ πάχος
ἔχον, Plutar. cum, societatem, οἱ πρὸς ἡ Παῦλον, Aët. 21 8.

(In compositione significat *circum*, περιάγω circumduco; *circa*,
περιγέρδω circa cor; in, περιπίπτω incido; re, περιλείπω relinquo;
pro, περιδίδωμι do; pro, (aliquo) περιποιῶ pro me facio, vendico; de,
malignitatem, περιεργάζω despicio, contemno; per, περιχάω perussus; in-
terdum e, ex, περιέπειω everso, περιδύω exuo; augmentum, περιεργάζω
admodum venustus; περιεργάζω uber: im fleo; excellentiam, περιεργάζω
superior sum, excello; utrinque, περιεργάζω ambidexter: Aliam indu-
cit significationem, περιεργάζω describo) περιεργάζω vehementer, &c.

a jove sunt omnia

Πρὸς cum Genitivo; a, ab, ὅς Διὸς εἰσιν ἅπαντες, Od. ε'. v.
57. ex, ἔκ' ὅσον πρὸς ἡλὸν ἢ εὐφροσύνην, Od. δ'. 29. ὅς ἡ εὐφρο-
σύνη καὶ δέσπασαι τὰς ἡμερών, Diodor. l. 18. ex, secundum, ὅς θυμῶ,
Viger. ex, genere, ἐκ δέσσης ἡ ὅς πατρὸς ἡ ὅς τὸ μῆδος, Aeschin.
in Ctesiph. de, ὅς ἀνδρὸς ἀνδρὸς μῆδον ὅσον ἡ κακόν, Epictet. de,

decorum, ἔπεισε θαλὸν πρὸς αὐτὸν ἔραν, V. T. per, in obtestando vel jurando, ὅπως τὸ Διὸς ἱκετὶς ὠμῶς, Dem. in Ctesiph. ἐκ ὁποῦ κήσω πρὸς δαίμονα, II. τ'. v. 188. coram, πρὸς δαίμονα ἀσπίδος, πρὸς ἀνδρῶν αἰσῶδες, Xen. sic II. α. v. 339. in, contra, πρὸς ἀνδρὸς ἐχθρῶν ὁπφάρων ἢ ψήφον, Halicarn. pro, πρὸς ἐμὴ λέγεις, Lucian. à parte, secundum, πρὸς πνῦ ἢ ψήφον πεινῶν, Dem. ad Bæotum. instar, loco, πρὸς ὕβρεως λαμβάνων, Philo. versus, πρὸς Βορῆα καὶ ταῦτά, Od. v. v. 110. cum, πρὸς ἑνδικὰ βασιλείων βασιλείῃσι, Herodot. relationem, οἱ πρὸς αἵμα, Soph. officium vel decorum, τὸ ἀρρενωπὸν ἢ πρὸς αἰσῶν καὶ ἑρασιμῶν ῥήτορες, Lucian. ἀτοπα λέγεις καὶ ἑδαμῶς πρὸς σε, Xen. ad, in, pro, cum significatione commodi aut incommodi, τὸτό μοι πρὸς κακῷ γίνε, Aristot. & πρὸς ἀγαθῷ, Galen. sic πρὸς ἡ ὑμετέραις σωτηρίαις ἰσάεσθαι, Aët. 27. 34. Apud poetas prope, εὐδυσσι πρὸς μὲν αἰὼς Κᾶρες, II. κ'. v. 428. sub imperio, πρὸς ἀλλήνις ἰσὺν ὑφαινοίς, II. ζ'. v. 456. in, ναίνοσι πρὸς Ἡλίου, Od. φ'. v. 347. ποτὶ ad, ποτὶ πύλιν πύλο. II. χ'. v. 198.

intendere animum ad alia Majora

Cum dativo: ad, νοῦν ἔχον πρὸς τοῖς ἐπιερίαις μεζούσι, Diodor. ἐπὶ γύνακι χεῖρε Βάλλει, Od. ζ'. v. 310. ad, apud, πρὸς κατὰ, Joan. 20. 12. πρὸς ἢ πύλαις, Lucian. sic εἰσὶν πρὸς τῇ θύρᾳ, Joan. 18. 16. ad, vel a officium, οἱ πρὸς ἢ κῆλξι, Herodian. I. 3. ad, in, contra, νῆα ποτὶ σπυλάδωσιν ἔαζεν, Od. γ'. v. 298. prater, πρὸς τοῖς ἐιρηνοῖς, Plut. in educ. liber. supra, ad, ἐπὶ πρὸς τοῖς διενερίκοις ἔτεσιν ἐβίωσι, Lucian. Macrobi. cum vel apud, πρὸς ἐαυτῷ σιωπῇ καὶ θυμῷ, Plutar. in, (cum ablat.) πρὸς ἢ ἀγχαλαίς τὰ σπυλὰ κομίζεν, Idem ὅλθ' εἰμι πρὸς τῷ πιδεῖ, Heliod. in (cum accusat.) ποτὶ ἢ σκῆπτρον βάλλει γαῖᾳ, II. α. v. 245. in, ad, commovent, ἢ νομίζουσι ἢ ἀρετῇ πρὸς τῷ σκεπτῶν ἀγαθῷ πεφυμέναι, Xen. circa vel tempus, πρὸς τοῖς ματοῖς φειζομένους, Apoc. 1. 13. sub, πρὸς τῷ τέλει τῷ βίῃ, Lucian. usque, ad, πρὸς τῇ καταστάσει, Luc. 19. 37. occupationem, πρὸς λόγους τοῖς δικαστικοῖς εἰμι, Lucian. apud poetas, cum, πρὸς αἰσῶσιν ἀλγα πάθει, Hesiod. ἐργ. I. 1. v. 209. super, κείνῳ ποτὶ χθονί, II. φ'. v. 426. ποτὶ γαῖᾳ χεῖρε αἰσῶν, Od. λ'. v. 423.

animum ad aliam

Cum accusativo ad, πρὸς ἢ ἔχον ὁ φθόνος ἔρει, Soph. ὅπως πρὸς λυγρῶν. Proverb. ad arbitrium, πρὸς ἄλλον ζῆν, Aristot. usque ad, φίλθ' πρὸς βωμόν, Plutar. quoad, αἰετὶς ἰδαλθ' αἰετὶς πρὸς ἢ κατὰ ῥοπήν, Plato. in (cum accusat.) πρὸς τὸ χεῖρον τὸ πρὸς γαλῶν ἐπὶ ῥοπῇ, Basil. in, (cum ablat.) πρὸς κῶλον ἐξωζωνοῖο πιδήνης Ἑλίνθου, II. ζ'. v. 467. ad, in, (cum ablat.) τὸ σῶμα πρὸς ἥλιον εἰς τὸ Αἰδιόστεον ἐπὶ χεῖρας, Lucian. ad, in, commorationem, ἀφῆλθ' πρὸς τὸ καταστραπῆν, Plutar. penes, πρὸς ἡμᾶς ὅτι καὶ τὸ καλῶς καὶ τὸ κακῶς ἀκῶν, Philipp. ad Plutar. erga, δὲ ἡμῶν ἔδ' πρὸς πάντας, 2 Tim. 3. 24. contra, πρὸς κέντρῳ μὴ λάκτιζε, Euripid. sic Aët. 9. 15. licundum,

dum, πρὸς τὰς ἀρετὰς τὰς πρῶτας νέμε, Plutar. sic ποιήσεις πρὸς τὸ δόγμα, Luc. 12. 47. apud, ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸ Θεόν, Joh. 1. 1. *versus*, κλαίετε πρὸς ἑαυτοὺς, Il. 9. v. 364. *inter*, περὶ ἡμῶν τὸ πρὸς ἡμᾶς, Luc. 9. 41. *circiter*, ad, εἰς ἅλδε πρὸς ἡμέραν διαμμενήμεν, Demost. κατὰ πᾶν πρὸς τὸ σιλλώλω αὐξανομένῳ, Lucian. Toxat. sic πρὸς ἐσπεραν ὄν, Luc. 24. 29. *per*, εὐσάφην πρὸς ῥίνας αἶμα, Soph. *per*, in iuran- do, πολλοὶ πρὸς λαχνα ὁμνύει, Suid. *per*, ex, modum, πρὸς ἐχθραν αἶψαν πνὶ ἐπάρει, Demost. de coronā. πρὸς δὲ διώαδι νοεῖν, Ephesi. 3. 4. *præ*, comparationem, πρὸς ῥόδα αἰεμώνη. Proverb. sic ἔκ ἀξία τὰ παθήματα τῶ νῦν χαλεπὸ πρὸς τὸ μέλλεσθαι ὁξάν, Rom. 8. 18. *cum*, πρὸς βασιλείαν γινώσκαι συνδύκει, Isocrat. ὅς πρὸς Τυδείδῳ Διομή- δει τῷ ἄμειβε, Il. 9. v. 235. *cum*, apud, ἐλογίζοντο πρὸς τὸ εὐ- πρὸς, Marc. 11. 31. *pro*, τὸ βίον πρὸς μικρὸν κέρδι διδράσκον, Ari- stot. 4. ab, πρὸς τὰς θεάξεις ἔκ οἶνος ἔκ ὕπνου ὁκνέον ἐπὶ πρὸς, Plu- tar. de Alexandro. de, ἐκεί πρὸς ταῦτα βυλδύμιδα, Xenoph. sic πρὸς τὸ πρὸ ἀγγέλης λέγει, Heb. 1. 7.

In Compositione significat ad, προσέρχουμαι adeo: ad, versus, πρόσβορρῳ ad Boream situs: in, προσδίδουμαι inādeo: in, contra, προσμειδῶ irrideo: prope, πρόσγειῳ terræ proximus: con, προσμι- λῶ conversor, προσάγω compatio: ob, προσφορῶ oblatio: simul, προσυπόλυμαι simul pereo: sursum, προσάντης arduus: insuper, προσδιηγόμαι aliquid insuper narro: augmentum, προστερεδίζω vehe- menter lacerō: diminutionem, προσλάω leviter attingo: nuper, προσ- φωτος recens occisus: in, super, προσδίδου (intendum) σοι ζημιαν im- pono tibi mulctam, Thucyd. Alias inducit significationes προσάγω im- pereo: προσκώπτω impingo: προσέρπω supplico: προσφιδόμαι (in- terdum) vel cor.

sonecta super Caput

Τῶ cum Genitivo; super, γῆρας ὑπὲρ κερδῆς Proverb. super, contra, εἰς ὑπὲρ ἐνός θυσιῶν, 1 Cor. 4. 6. supra, ὑπὲρ ὅν κήπων ἑρος χιῆς, Herodot. de, ὑπὲρ ἀνὸς οἰκίας, in vitā Demosth. pro, Χειρὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέδωκε, Rom. 5. 8. pro, a, parte, εἰς ὑπὲρ ἡμῶν, πῆς καὶ ἡμῶν; Rom. 8. 13. pro, ex, ὑπὲρ τὸ ἐνδοκίαι, Philip 2. 13. pro, vice, ἐγὼ ὑπὲρ τῶ τῶ ποίησω, Dem. sic ἔπει ὑπὲρ αὐτὸν διακονῶ μοι, Philem. 2. 13. pro, per, in obtestando, λίαν ὑπὲρ μακάριον, Apollon. Argon. sic ἑρωτῶμαι ὑπὲρ ὑμῶν ὑπὲρ τὸ εὐχόμαι τῶ κλεινῶ, 2 Thessalon. 2. 1. propter, αἰχμαλωτῶμαι ὑπὲρ αὐτοῦ Διός, Lucian. sic ὑπὲρ βασιλείας πᾶ- ρεπ, 2 Thessalon. 1. 5. ultra, ὑπὲρ Αἰδοπίαι τὸ ὑπὲρ Αἰγύπτου, Thucyd. 4. ex, ἔκ ὑπὲρ ἀπὸ βυλῆς εἰς αὐτὴν κατέστη, ἀπὸ ὑπὲρ τὸ φιλοπῆμιας Hali- carn. ὑπὲρ κακότητος ἀμύξῃ, Apollon. per, in, ὑπὲρ πάντων εἰδόν, Quint. Smyrn.

Cum

Cum Dativo rarissime; *super*, ὑπὲρ ἀργύρου δ' ἔχεν, Anacr. Ode. 51. *super*, α, οἶδ' αὖ ὑπὲρ μαζοῖσι κορυβαίμενοι, Orph. Galatires, v. 29. *Quæ sunt super nos ad nos*

Cum Accusativo: *super*; *per*, ἀποπλάγχθοντες ὑπὲρ μέγα λαΐτμα θαλάσσης, Od. l. v. 260. *supra*, ἥτις ὑπὲρ ἡμᾶς ἔδεν πρὸς ἡμᾶς, Prov. sic ὑπὲρ ἡ λαμψρότητα τῆς ἡλίου, Act. 26. 13. *ultra*, ὑπὲρ πῆραν φρονεῖν, Lucian. *præter*, ὑπὲρ μοῖραν, Il. v. 337. *contra vel præter*, ὑπὲρ ἔρκια πμήνεια, Il. γ'. v. 299. *post*, ὃ ὑπὲρ τῆς Μίδας, Lucian. in dial. Menip. & Æacl. *alternationem*, ὑπὲρ μίαν, alterius diebus, Viger.

In Compositione significat *super*, ὑπερβαίνειν *superabundo*: *supra*, ὑπὲρ νέφους qui est supra nubes, ὑπερὲν ἄνθρωπος qui est supra hominem; *pro*, ὑπερμαχέω, ὑπερασίζω propugno; *pro*, vice, ὑπεραποδύσσω pro aliquo morior; *præ*, ante, ὑπερδέω præcurro; *præ*, supra, ὑπερακοντίζω optime omnium jaculor; *trans*, ὑπερβαίνω transgredior: *præter*, ὑπερμωρον præter satum; *ex*, ὑπερπορίζω extermino; *augmentum*, ὑπερμαίνομαι valde insanio; *malignitatem*, ὑπερβόλῃς perfidus, ὑπερήνωρ superbus: Alias inducit significaciones ὑπερβίβωμαι (interdum) differo, procrastino, &c.

sub terram

ὑπὸ cum Genitivo; *sub*, ὑπὸ ῥόδου, Hesiod. Theogn. *sub potestate*, Αἰγυπτιῶ παλιν ὑπὸ βασιλῆως ἐγγυρῶ, Thucyd. α, ὑπὸ Ὀμβίων ἰφ' Ἡσακλῆας εὐλας, Herodot. ex, ὑπὸ εὐνοίας χαίροντας, Lucian. Timon. ὅτε κῦμα πίσσῃ λαβρὸν ὑπὸ καὶ νεφέων, Il. δ. v. 625. ex, secundum, ἐκείλῃσι νέεσσι Ζηνὸς ὑπὸ ἀργυρίῃς, Od. β. v. 263. *propter*, χλωροὶ ὑπὸ καὶ θεῖς, Il. δ. v. 4. *propter*, de, ὑπὸ ἧς ἄλλων αἰπὴν πόλεμῳ συμπίπτει τοῖς Ἀδωκαῖοις, Plutar. *per*, ὑπὸ κήρυκῳ περὶ ἡρώδε τῷσαν Ἴωσι, Herodot. sic ἀποκτεῖναι ὑπὸ θηρίων, Apocal. 6. 8. *præ*, ὑπὸ ἡδονῆς σακρῆεν, Aristoph. *cum*, καταβαίνων ὑπὸ λαμπάδων, Plutar. in Catonis maiore. *ad*, ἵκετε Χθιζὸς ὑπὸ Πεισμοιο, Quint. Smyrn. l. γ'. v. 175. *apud*, ὑπὸ ἧς Ἑλλήνων ἐν ἀξίωματι ἦν, Thucyd. de, ὑπὸ ἧς στρατῶς ἀνέκλιστα ἀγγέλλον, Lucian. in, ἡμῖν ὑπὸ εὐδίας μάλλον ἔσται πάντα, Xenoph. *quid*. l. 6.

significat sub Leonina velle

(Cum Dativo; *sub*, ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίνω, Lucian. *sub potestate*, ὑπὸ Περσῶν δέειν Αἰγυπτίους, Herodot. ὅφ' ἑαυτῷ ποιῶ, Demosth. *sub persona*, πρὸς ἀνακρεῖς Οὐκῶ ὑπὸ τῷ Διομήδεϊ, Eustath. in Iliad. 6. *sub*, in, κατακύνειας ὑπὸ κάλπῳ, Od. δ. v. 468. ὑπὸ νυκτὶ, Apollon. *sub*, cititer, ὑπὸ ἡοῖ οἰσὺν τὰ χροὶ θωρηθέντες, Il. θ'. v. 530. *sub*, auspicio, ὑπὸ αἰδύνης πτερόμεσι, Proverb. εὐμυθίῳ ὑπὸ Ἐπειῶ, Quint. Smyrn. l. γ'. v. 41. α, ab, ὑπὸ Τρωέσσιν ἀμυλῶναι, Il. ν'. v. 608. λόγον ποιητέον ὑπὸ διῶ ἀρεξαμύοις, Nazianz. ex, Δητιδῶ

Ἀντιόχῳ ὑπὸ χερσὶ περιέσπον, Hom. hymn. in Mercur. v. 158. ὑπὸ Τροίῃ λόχον ἤρομιν, Od. ε'. v. 469. ὑπ' αὐλῶ ὃ τυμπάνοις εὐ-
ρυθμὰ βαίνειν, Lucian. Dial. Jovis & Cupid. ad, secundum, ὑπὸ δι-
κμοσύνῃ δικάζειν ἢ βίον, Plato. ad, prope, πᾶν δ' ὑπὸ χερσὶ πολλοί,
Quint. l. ε'. v. 58. propter, ὑπὸ τῇ ποιήσει ἐπινεύειτο, Xiphilin. in
Neirone, ὑπ' Ἀεμίῃ ἢ Ἐκταίῃ—Οὐτέ ποτε, Il. ε'. v. 699. propter,
πρὸς, ἐκδιδόντες ὑπὸ χαύματι, Zosimus. infra vel post, ὑπ' αὐτῷ Ζή-
νων κατακλίνετο, Lucian. Lapith. cum, ὑπὸ φωνῇ πολλῶν παρῆες, Plu-
tar. in Galba. coram, λίγῳ ἢ ὧς ὑπὸ διῶ μαρτυρεῖ, Nazianz. in epist.
ad Caesar.

sub medium

[Cum Accusativo; sub, ὑπὸ ἢ ὑποδόν, Matth. 5. 15. sub potestate,
ὑπ' ἐαυτοῦ ποιεῖς, Demosth. de coronā. sic ὑπὸ νόμον, Rom. 6. 15.
sub, ad, οἱ ὑπὸ ἢ ἀνατολῇ ἀνδρώποιοι, Herodian. l. 3. sub, tempore,
ὑπὸ κωῖα, Aristot. subter, ἢ ὑπὸ γῆς ἢ ὑπὸ γλῶ χευσόν, Plutar.
ad, αἰχμαστὸς ἀνῆλθε ὑπὸ Ἰλίου ἥλασε, Il. β'. v. 216. infra, vel post, ἅμα
κατέκλειντο, ὁ μὲν ἀνὰ, ὁ δ' ὑπ' αὐτῶν, Lucian. Lapith. pone, καὶ μὴν
κατακρύπτει ὑπὸ ἢ θύραν, Herodot. in, [cum Accusativo] βάλλαεν
ὑπ' Αἰσωνίδην ἀμύργματα, Apollon. Argon. l. 3. v. 287.

[In Compositione significat sub, ὑπογράφω subscribo; sub potestate;
ὑπείκω subsum, ὑποποιέμαι mihi subijcio: sub, clam, ὑπαρπάζω, clam
surripio: re, rursus, ὑπόδυστος redux, ὑποσπίφω revertor: re, seorsim,
ὑποχωρέω recedo: inter, ὑποκρέω interpello: ex, ὑποδύομαι (inter-
dum) emergo, Od. υ'. v. 53. diminutionem, ὑποδείδω subvercor, ὑπό-
κωφω surdaster: augmentum, ὑποπίνω largius bibo: improbitatem,
ὑπόχευος aurum adulterinum; oblique, ὑποβλέπω oblique intueor:
Alias inducit significationes, ὑπὲρ γ' propinquus; ὑποκείνομαι si-
mulo, &c.

circum pectora

[Plures simul præpositiones regunt casus; ut ἀμφὶ περὶ εὐδίαυ,
Od. λ'. v. 608. ἀμφὶ περὶ κρήνῳ, Il. β'. v. 305. περὶ τ' ἀμφὶ το
ταρῆν, Il. ρ'. v. 760. Interdum præpositio cum Adverbio; ut
ὑπὸ νόστοι κἀπλῶν, Quint. Smyrn. l. α'. v. 264. Quandoque plures
præpositiones in unam dictionem coeunt; ut ὑπὲρ νεφέων, Hom.
hymn. in Apoll. v. 428.

a Deo

Præpositio apud poetas non raro casui suo postponitur; retra-
cto accentu dissyllaborum omnium, præter ἀνὰ, διὰ, ut δεῦ πάρα,
Il. τ'. v. 3. μάχῳ ἀνὰ κοίρα νόστα, Il. ε'. v. 824. ὄντε διὰ, Hesiod.
εργ. v. 3. apud oratores περὶ, ut εἰδέν εἰδότες οὐκ εἰδὼν πέρι, Lucian.
G. Ilus. Item κατὰ δύσιν λυπρεῖ φιλοπονίης κρατερῆς ὅπο, Hipp.

Inter præpositionem & casum eleganter interveniunt conjun-
ctiones; ut ἐπὶ γὰρ τοι ἢ ὕβριν παρέχον, Lucian. merced. cond.
περὶ μὲν γὰρ τ' διακονίας, 2 Cor. 9. 1. apud poetas quælibet dictiones;
ut ἀμφὶ ἢ πολλὰ Κόπας ἔλω, κισθῆν, Il. ω. vers. 163.

Revelluntur

Revelluntur à verbis etiam Præpositiones; ut καὶ καὶ αὐτὰ καλῶν-
ται, Il. ζ'. v. 464.

Præpositiones sine casibus migrant in adverbia; quædam etiam retrahunt accentum nempe περί ἀπό; ut σὺν ἅμα πολλοὶ διεξίον-
τες τὰς ζάλας, Lucian. merced. cond. καὶ μικρόν τι πρὸς. Idem in Tyranno. πρὸς τοὺς ἐγὼ, μὴ δὲ ἡμῶν, Od. φ'. v. 231. περί γὰρ μὴν
διζυρόν τε καὶ μήτηρ, Od. δ'. v. 324. πολλὰν ἀπο πρὸς, Il. π'.
v. 669. Similiter præpositio cum casu suo coalescens; ut ἀπο-
δὼν procul, ἐκ μέσσης ultra, πρὸς ἑμῶν extempore, nonnun-
quam cum casu non suo; ut ἐμπροσθεν impedimento.

Præpositiones cum casibus elegantiam pariunt; ut ἀπὸ τοῦ βί-
βης vel κρατὶς optime, ἐπὶ vel ὑπὸ πόδα retrocedere, Xe-
noph. in Halicarn. τῇ καὶ πόδας ἡμέραν die sequente, Herodian. &
Polyb.

Præpositiones sequente articulo & infinitivo usurpantur pro
adverbio vel conjunctione; ut ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτόν, Luc. 14. 1.
cum venisset; παρέδωκε τὸ Μινυκίαν ἡ δὴ μὴ μάχεσθαι,
Plutar. in Fab. Max. (i. e.) ut. non pugnet; πρὸς μὲν γὰρ τὸν
πατέρα ἐν τῷ δεσποτικῷ πρὸς δὲ τὸν ἑσπερίαν ἀπὸδιδόν-
τα, ὁ αὐτὸς ἐκ ἐκείνου, Demost. in Midiam. (i. e.) præterquam
quod, &c. πρὸ τοῦ συλληφθῆναι, Luc. 2. 21. (i. e.) priusquam conce-
pisset.

Præpositio in Compositione sæpissimè regit casum, quem extra
Compositionem regebat; ut ὅχι πρὸς αὐτῶν, Soph. παρά τῃ αὐτῇ,
Aët. 9. 39. παρῆλθοντο ἡ Κρήτιω, Aët. 27. 13. quia πρὸς prope regit
tres casus; in decompositis utraque præpositio; ut ἐγγύς τῳ νό-
τῳ, Il. ξ'. v. 223. ἐγγύς τῳ νότῳ, Hesiod. Theog. v. 487.

Accentu retracto nonnullæ Præpositiones αὐτὰ (item αὐτὴν) ἐν
pro ἐν, ἐπὶ, μέγα, πέρα, πρὶν, vicem quandoque sustinet verborum
ferè tertiæ personæ per omnes numeros, & eandem cum illis ha-
bent constructionem & concordantiam; Ἄνα pro ἀνάσσει, ut
ἀνα εἰ μέμνηται, Il. ε'. v. 247. Ἄν pro ἀνίστη, ut ἀν δὲ Ὀδυσσεύς, Il.
γ'. 268. αὐτὸς ὁ Βορῆται ἦεν, Apollon. Argo. l. 2. v. 494. Ἐνι, (in-
terdum ἐν) ἐπὶ, μέγα, πέρα, πρὶν pro Compositis verbi εἰμὶ, per
omnes numeros ferè tertiæ personæ; ut ἐκ ἐνι Ἰουδαίῳ, Galat. 3.
28. ἐνι τοῖς φρέσιν ἐδὲ ἡσθαί, Od. φ'. v. 288. ἐν δὲ βόες, Quint. l. 6.
vers. 60. πέρα εἰς γὰρ δὴν, Il. υ'. v. 98. πέρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄνθρωποι,
Il. ψ'. v. 479. ἔσθι ἐπὶ Νόος, Il. α'. v. 515. καὶ γὰρ τις μέγα τοῖος,
Od. φ'. v. 93. πρὶν τοῖς μέσσοις, Od. μ'. v. 279. regimen; ut πέρα
δὲ ἔργα βόεσσιν, Hesiod. ἐργ. v. 452. &c. Usurpantur etiam pro
impersonalibus; ut ἐκ ἐνι τῷ φάροντι παρῆλθον, Demost. de coro-
νᾷ. τάτοις δὲ ἐκείνῳ, Herodot.

PROSODIA.

Quid & quotuplex sit pes & carmen, quid scansio, præterimus tanguam nota ex Prosodiâ Latinâ : Superfluentia tantum fusiùs explicanda, Spiritus, Tempus sive Quantitas, Accentus.

Spiritus.

VOcales (præter u) & diphthongi initiales plerumque levigantur.

Exceptiones :

A in nonnullis aspiratur ; 1°. Nominibus, ἄλλα ancilla, ἄστυ Orctus, αἷμα sanguis, αἰμασία sepes, ἄμμι Hamus, ἄλκι urbis nomen, αἰλοσυν dementia, ἄλς mare, ἄλυσσι catena, ἄλυν area, ἄμμια plaustrum, ἄμμια certamen, ἄλγος mollis, ἄλγος pulvis, ἄλγος fanctus, ἄλγος castus, αἰμύλη blandus, αἰμύν cruentus, ἄλγος confertus, αἰπλός tener, ἀπλό simplex. 2°. Verbis ; ἄλκι placeo, ἄλκι veneror, αἰρέω & ἄλκιω capio, ἄλκιω salio, ἄλκιω pecco, ἄλκιω placeo, ἄλκιω netto, accendo, tango. 3°. Adverbis ; ἄλκι satis, ἄλκι simul, ἄλκι semel.

2°. & aspiratur ante κ, ο, ι, π, β, ρ, δ, ρ, δ, ρ, κ. Sed ὄντι illic, ὄντι v ille, ὄντι χρεία inducia, ὄντι soror, ὄντι suspensum.

Aspirantur item sequentia ; 1°. Nomina, ἑλκω servus, ἑλκω Hellenus, ἑλκω calor solis, ἑλκω Helicon, ἑλκω vulnus, ἑλκω Græcus, ἑλκω lumbricus, ἑλκω Helice, ἑλκω palus, ἑλκω herba nomen, ἑλκω septum, ἑλκω focus, ἑλκω Aurora, ἑλκω Vesper, ἑλκω paxillus temonis, ἑλκω suavis, ἑλκω socius, ἑλκω alter, ἑλκω paratus, ἑλκω, ἑλκω, ἑλκω, ἑλκω. 2°. Verba, ἑλκω sedeo, ἑλκω insolo, ἑλκω includo, ἑλκω volvo, ἑλκω traho, ἑλκω capio, ἑλκω sequor, ἑλκω facio, ἑλκω dormio, ἑλκω inuenio. 3°. Adverbia, ἑλκω gratia, ἑλκω deinceps, ἑλκω quamdiu, ἑλκω heu heu.

3°. H ante β, γ, κ, σ aspiratur. Exceptis ἡλκω parvus, ἡλκω valde divinus, ἡλκω sartago, ἡλκω sensim, ἡλκω stimulus non expectus.

Aspirantur & hæc ; 1°. Nomina. ἡλκω acetum, ἡλκω clavis, ἡλκω coactaneus, ἡλκω statura, ἡλκω sol, ἡλκω nos, ἡλκω dies, ἡλκω habens, ἡλκω Vulcanus, ἡλκω jecur, ἡλκω Juno, ἡλκω Heros, ἡλκω dulcis, ἡλκω mansuetus, ἡλκω dimidius, ἡλκω minor. 2°. Verbum, ἡλκω agere fero. 3°. Adverbium, ἡλκω quando.

40° I ante ε, ζ, ς, πσ, μ (sequente vocali), aspiratur. Sed Ἰσθρ-
Ister, Ἰσχυμαί scio, Ἰσθρην.

Hic adde 1° Nomina, Ἰδρῶς sudor, ἰγνῶς sufficiens, ἰκάνης
supplex, ἰλεῶς propitius, ἰλαρὸς hilans. 2° Verba, ἰδρῶν scire facio,
ἰκῶ, ἰκνέομαι, ἰγνῶν venio, conjunct. ἴνα.

50° O ante πλ, ρη, μ (non sequente φ,) σ (sequente vocali,) aspi-
ratur. Sed Ὀρχος filius Eridis & nomen fluvii, ὄρη vas olea-
rium, ὄμβρσ imber, ὄμυχῶ meior, ὄμυμι juro, ὄμπη beatitas.

Aspiratur articulus, ὁ, ἡ, sic ὅπ, ὅτε, ὅτι, ὅθεν cum simili-
bus: item ὁπ' particula præfixa dictionibus pleumq; aspiratis;
ut ὄππ, ὄπας, &c.

Aspirantur & hæc 1° Nomina ὁδὸς via, ὀλεῶς mortarium,
ὅρσ terminus, οἶσ qualis, ὅλσ totus, ὅς hic, ὅ sui. 2° Verbum
ὀέω vido.

60° Ω in his ὀέω, ὀρα, ὀς ut.

Quævis vocalis ante ρσ, ρμ, aspiratur; ut ἄραξ rapax. Neg-
lecto etiam spiritu radiceis; ut Ἑρμῆς Mercurius ab εἰρημῶ, ὄρμη
impetus ab ὄρω, &c. Sed ὄρη scelsa, ἄραξ spina, ἀρπάζος palmas,
ὄρμησ proprium viri nomen.

Augmentum, præfixum consonæ, levigatur; ut ὕμῳ, ὕμῳ.

Sed in perfectis verborum in μ servat spiritum thematis: ut
ἔσκησ ab ἔσκη. Præfixum vocali aut diphthongo ejusdem acci-
pit spiritum; ut ἔσκησ, ἔσκησ, ab εἰσκησ, ὄρμησ.

Temporale augmentum servat spiritum mutabilis; ut ἀλέω, ἡλκον.

Reduplicatio præsentis verborum in μ aspiratur; ut ἔσκημ.

Dictiones peregrinæ non observatis hisce regulis servant spiri-
tum suæ originis; Ἀρμενία Armenia, Ἑγρία Egeria.

Spiritus dictionis primitivæ servatur in derivativis; ut ὄκτω,
ὄκτωσ, ἔζομαι, ἔδω, ἔλκω, ὄλκω. Simplicis in Compositis; ut
ἀγαθός, ἀγαθοποιῶ, ἥρα, ἥρακλῆς, ἄλς, ἀλευὼν vel ἀλευδὼν
baleon: Casus recti in obliquis per omnia genera & numeros; ut
ἀγαθός, ἀγαθῇ, ἀγαθόν, ἀγαθῶ, &c. Spiritus thematis retinetur in
reliquis temporibus per modos & personas; ut ἀλέω, ἀλέσω,
ἀλέοιμι, &c.

Variatur spiritus in hisce derivativis ἔξω ab ἔχω habeo, ἀμύνη
ab ἀμύω simul, ἡδὺς dulcedo, ab ἡδύς, ἐσθῆς vestis ab ἔμαι. ἰσορία hi-
storia, ab ἰσώ: in Compositis ἐλεῶσθαι & ἐλεῶσθαι in palude
nutritur, ab ἐλσ palus, Eustath. ἐνδύο celeriter ab ἐν δύο. A pro
ὄρα & ο pro ὄμσ levigatur; ut ἀκοιτῆς uxor, ὅτειξ (pro ὁμίτειξ)
similes

lor, Il. β'. v. 765. Sed ἀπας aspiratur, item παρῶ eodem patre natum, Orph. Argon. v. 1023.

Idem vocabulum, pro diversâ origine, diverso notatur spiritu; ut ἱκιδυρῶ humidus ab ἱκιδυρῶ humor, ἱκιδυρῶ ventus secundus ab ἱκιδυρῶ venio; sic ἱκιδυρῶ epitheton Apollinis ab ἱκιδυρῶ sano, ἱκιδυρῶ idem ab ἱκιδυρῶ mitto. Manente eâdem significatione, dictiones quædam duplicem habent spiritum; Nomina, ἀφῆς & ἀφῆς connexio, ἱανός & (rariùs) ἱανός indumentum, ἱδνα & ἱδνα dos, εἰαμῆν & εἰαμῆν palus, ἑλεδώνη vel ἑλεδώνη polyphi genus, ἐλίχρυσος & ἐλίχρυσος herba genus, ἐλλέβορος & ἐλλέβορος elleborum, ἔνος vel ἔνος antiquus, ἔρμακας & ἔρμακας saxa in mari, ἔρση vel ἔρση ros, ἔρσις vel ἔρσις ne-
xus, ἑμῶς vel ἑμῶς catus, εὔσρα & εὔσρα hordeum monachum, ἐψία & ἐψία colloquium, ἱκιδυρῶ vel ἱκιδυρῶ similis, ὄρυν & ὄρυν piscis genus. Verba ἱλύνω & ἱλύνω volo, ἐννύνω & ἐννύνω induo, εὔω & εὔω ubulo.

Tempus.

Ratione temporis syllabæ sunt longæ, breves, vel ancipites.

Longæ, in quibus reperitur diphthongus vel vocalis naturâ longa, scilicet η, ω, aut quævis alia vocalis circumflexa, vel facta ex contractione.

1° Naturâ Breves, in quibus ε, ο.

Ancipites sive communes; in quibus α, ι, υ: ut pote quæ in plerisque dictionibus pro arbitrio longæ sunt vel breves.

Longæ: Quævis vocalis ante duas Consonantes aut duplicem positione longa est; ut πῆ τοι τόξον ἰδὲ πῆρδεντες οἴσσι, Il. ε. vers. 171.

2° Positione Ancipites: Brevis ante mutam sequente liquida communis redditur; ut μέγα ὃ πύλα θεοῖσι, πὲρ μέγαν ὄρεν αἰετον, Phocyl. v. 92. πολλὴ μὲν ὄχλος πολλῶν ὃ πειρίππων, Theocrit. Idyll. 15. v. 5. Ἀμφιδεῖ ἐκ ἀξῶ πὺ τέκνον μορμῶ, δάκνει ἱππος, Idem. Idyll. 15. v. 40. δάκνει μῶνον Ἀδωνι, Bion. Epitaph. Adon. v. 43. ἐπὶ δὲ δάκνει, Theocrit. Idyll. 15. v. 19. Interdum ante μν, κλ, πλ: ut ἡ τε κὶ ἀπαλαμῶν περ ὁμῶς, Hesiod. Erg. v. 45. (sic ἀνδρα μεμνημένον, Solon. ian. v. 9) ἡ κεν δάκνει κατὰ δάκνει, Hom. Batrach. v. 45. Αἰγυπτιῆς ἐπὶ δάκνει, Od. δ'. v. 83. Item sequente liquida: ut ἀγορῶν ἡλεβάνῃ, Hesiod. Scut. Herc. v. 3.

Finalis

Finalis brevis ante initialem duplicem vel duas simplices non rād corripitur; ut ὅτε Ζάκυνθον ἔχον, H. β'. v. 634. ἡδὲ Σκάμαν-
δος, H. ε' v. 774.

Vocales naturā longæ vel diphthongi pro arbitrio corripuntur
ante vocalem sequentis dictionis; ut ἡμετέρῳ οὐδ' οἴκῳ ἐν Ἀργεῖ,
H. α' v. 30. πειρὰ ἡμεῖο γαργαῖ, H. ω' v. 433. ἐκ Κύφης ἦν δὴ καὶ
εἰκοσι νῆας, H. β' 748.

Longæ sunt syllabæ, in quibus anceps semper produci-
tur:
3. Ufu } Breves, in quibus producitur vel corripitur.
Ancipites, in quibus semper corripitur.

Quantitas hujusmodi vocalium spectatur vel in ultimis, vel pri-
oribus syllabis dictionum.

Ancipitum quantitas in ultimis syllabis.

* Quæ verò
differunt sit-
is locis exci-
piuntur.

Si anceps sit longa in ultimā vocis rectæ, manet
longa * plerumque in ultima vocis variatæ; si bre-
vis vel communis, quantitatem servat in accusativo
& vocativo singularibus; ut Αἰνεῖας, Αἰνεῖαν, Αἰ-
νεῖα, φιλία ἰαν, τελέπεια-αν, πᾶς-πᾶν, νηδὺς-ω, μέ-
λας-ας, ἐπὶ-τα-αν.

Nomina dicatalecta, quæ duas habent terminationes in recto,
longæ sunt; ut ἀκλῆς-ιν, Θέρκυσ-ων.

Hæ duæ regulæ observari debent in sequentibus.

A finita corripuntur; ut τελέπεια, τέτυφα, πύλασα, ἴνα, ὧ ἱππότα.

1° In εα, αα, δα; ut θεᾶ, Ἀθηνᾶα, βασιλῖνδα.

2° Polysyllaba in αια; ut σελήναια.

3° In εα (non precedente diphthongo); χαοῖ
ἀκίστρα, excipe ἀγκύρα, γέφυρα, ἄλυσρα, Κόρυςρα
vel Κέρκυρα, Κύθηρα, σχολόπινδρα, παλαίστρα.

4° In εια; ut χρεία, ἐγχεῖα, βασιλεία: Excipiunt-
tur quæ manant ab adjectivis in ης; ut Ἀγῆστια
ab Ἀγῆστης: Fœminæ; ut ἱρεῖα, ἀγγέλῃα,

pag. 23. Nomina Urbium quæ a vicis illustribus
appellationem habent; ut Ἀνθόχια. item Βά-
πεια nomen collis, κώδεια caput, γάπεια sinapi.

5° In ια; ut σοφία: præter verbalia in τια; ut
ψάλλτια: item Καλαύεια nomen loci.

6° Omnia fœminina ab adjectivis in @; ut λαύ-
ρα, ὁμοῖα: præter δῖα, πῖτνια, ἰα & μία.

7° Dualia in α; ut Μέσα.

Hæ adde κῶν.α cum compos. χυσοκόλλα, &c. σκυῖα.

Αν finita corripuntur; ut *αν*, & *Αιν*.

Producuntur 1° Masculina in *αν*, ut *Τιτάν*. 2° Adverbia, ut *πέαν*. Sed *εταν* quando breve est.

Αε finita brevia sunt; ut *νέκλαρ*, *αὐτάρ*. Producuntur monosyllaba *χάρ*, *ψάρ*. 3° commune est.

Ας finita producuntur; ut *Αινεας*, *Αϊας*, *πύλας*. Corripuntur Nomina imparisyllabicè inflexa, quæ non formant Genitivum in *αντος*, ut *λαμπας*, *μήλας*, *σέλας*. Accusativi plurales Quintæ Simplicitium; ut *Τιτάνας*. Item Adverbia in *ας*, ut *απρέμας* sed *ετας* interdum producitur.

Ι finita brevia sunt; ut *μίλι*, *πίθημι*, *πύθησι*, *ἴφι*, *βίηφι*. Adverbia oxytona in *η* semper ferè longa sunt; ut *ανιδρωτή* in *η* plerumque brevia; ut *Αἰγυπῆσι*.

Ιν finita brevia sunt; ut *πάλιν*, *δῶν* commune est *πρίν* in *ενος* longa sunt; ut *ῖνυμίν*.

Ις finita brevia sunt; ut *πόλις*, *δῖς*, *ἀμοιβάδης*. Producuntur Nomina monosyllaba; ut *λῖς* *levis*: *πῖς* sæpiùs breve. Dissyllaba pleraque Fœminina acutitona in *ις* *ῖδος*, penultimâ longâ, producant ultimam; ut *ἀρπῖς*, *ἀψῖς*, *βελῖς*, *κλῖς*, *κνημῖς*, *κρηπῖς*, *σφραγῖς*. Item hyperdissyllaba, penultimâ & antepenultimâ brevibus; ut *βαρβαρῖς*, *καρονῖς*, *καλαμῖς*, *ποκαμῖς*, *ραφανῖς*, *σιουμῖς*. Communia sunt *ἀκρῖς*, *Περσῖς*, *νέβεις*, *νησῖς* sed *πάτεις* plerumque breve est. *Ις* *ῖδος* longum est; ut *μέγιστις*, *θῆνις*.

Τ finita brevia sunt; ut *σὺ*, *δακρὺ*, *γλυκὺ* sed *ἀντηρὺ* commune est.

Τν finita corripuntur; ut *θῶ* sed *ωνων* producuntur; ut *μόων*.

Τς finita producuntur; ut *ψιδυρ*.

Τς finita corripuntur; ut *βαδύς*. Producuntur Substantiva oxytona, quæ declinantur per *υ*, ut *ἱλὺς*, *ὄφρυς*. item *κάρμυς*. Sed *ἔχρὺς*, *ὐλ* & *ὄφρυς* in compositis, alicubi corripuntur: ita *χάλυς*.

Quantitas ancipitum Vocalium in prioribus Syllabis.

Α, ι, υ, ante Vocales plerumque corripuntur.

Exceptiones.

1°. A penultima Nominum in *ων* crescentium per *ο*, longè est; ut *Μαχρών*. Item *Ερμάων*, *Ποσειδάων*.

Propria Oxytona, & Fœminina in *ων*, producant *α* ut *Θαῖς* sed *Αῖς* communem habet.

Sequentia icidem producant *α* penultimam; ut *αἶξ*, *αἶψ*, *κράας*, *λαός*, *χρὸς*, *πᾶς*. Alia antepenultimam; ut *ἄαυς*, *ἀρεδάντος*, *αἶψα*.

αἴσω, Ἀχαϊκός, Ἄονες, Βυβάϊϑ, Λαέρτης, βίδουμι, τετρεθοεῖς, ἐλαῖνϑ, & ἐλαίνεϑ.

In quibusdam α communis est; ut δαήρ sed αἰδῶ, αἶω, ἀλαδῆς, δαῖζω, ἰλαός, φάϑ rariùs producuntur; ναός, ἀορ rariùs corripiuntur: in αάτω sive αάω utraque α per omnia communis est.

2° I penultima Nominum in ῖων-ονϑ longa est; ut κίων, βερχίων, Ὠείων exceptis Comparativis quæ sepe breviora sunt; ut ἡδίων, item χών. Longa est in his κείος, κιάδω, ἰάουμι, ἰύζω, ἰωχμός, παλῖωξις, προῖωξις, Πιέεις.

Nomina in ῖα, penultimam habent communem, sæpiùs tamen correptam; ut σοφία sed αεργία, αἰκία, ἀνία, χαλῖα, κονία, ὄρμια, σία sæpiùs productam.

In hisce ι communis est: ἰαίνω, ἰάχω, ἰερεῖς, θριαῖ, θείον, λῖαν, μῖον, οἶω, παῖνω, πῖον sed ἱεμαι, ἱδῆς rariùs breviora; ἥιον & composita à δις, διδῆς, ut ἐνδιϑ, rariùs longa.

3° γ in sequentibus producit: ἔνυθ, θυαῖς, ἰγνή, μύωϑ, παπυάω, ὑαλϑ, ὑετός, κυάνεϑ.

In his communis est, γῆς (quod in compositis sæpiùs breve) μύερες, μύων, πύχος. Rarò corripiuntur εἰλυδῆς, μύχος, ῥαδῆς, κέρνον, κρόμμνον raro producuntur.

Α, ι, υ ante μα in quæ plurimis Neutris producuntur: sed κλίμα, κείμεν, ἔρυμα, πλύμα, ῥύμα alicubi corripiuntur.

Α ante β. γ. δ. θ. κ. λ. μ. ν. π. ρ. σ. τ. φ. χ. corripitur.

Exceptiones.

Polyssyllaba in ατος præcedente ρ vel Vocali ut plurimum longa sunt; ut ἀνιάτος, Ἄερας, sic ἄπλατος. Corripitur ἑρατός, αἰάτος commune est.

Nomina in άτης Propria, Gentilia, & Lapides significantia producunt α penultimam; ut Εὐφρατης, Ἀχάτης, Ἀσπάτης, γαζάτης sed Ἀντιφάτης, Εὐρυβάτης, Γεγάτης, Δακμάτης, Σαμάτης, Σαρμάτης, breviantur: Σπαρτιάτης habetur pro communi.

Numeralia in ακόσις quartam à fine producunt: sic Συνεχόσις.

Α in sequentibus producit: ἀβάλε, ἀγῆ, ἀδολεχός, ἀκων, ἀκέσις, Ἄκτις, Ἄσις nomen sive υἱ, ἀλοσυνή ἀμάρακος, Ἀπίς, Ἀπύω, ἄπερος, ἄτη, κέβηξ, δαγός, δαλός, Δαμοίτης, Δάμων, δανός, διάκονϑ, διαμελεῖσι, δραπέτης, θάπτερι, Ἰάπυξ, Ἰάπων, Ἰδαχθῆς, κναβινός, Καεῖς κέρος, κλάδης, κοάλεμος, κόβητος, κορνίον, κερνέω, κερπῆς, κνέκος, Λαδών, κερός, νάνος, νάπυ & νάπεια, Ὀμαδῆ, πωῖζω, Πείατος, πτεράκης, ράδιξ, σαπέδης, σάπρον, σπαδῆς, Σπύμφαλος, σφεργῆς, τήλας, πάρε, τραπῆς.

ἡνῶν, θάλασσα, φανός, φλυθός, ψαθός, ὀρεκιδάω. Penultima longa est in αἰνῶν, Ἄναπθ, Σαρδανάπαλλθ.

Communis est α in his: ἀμάω, Ἄρης, κέρεθθ, ἑανός, χαλδός, τραχός. Sed ἄμαθός ὁρίσκω, αἰεσον prandium, ἀτάλλω, βάλαμον, δάπιδον, Ζάκωδον, ναυαχία, ναυάριον, τάρος, τύπης rariùs producuntur: ἀρεά, δάκος, φάρος rariùs corripuntur, ἀπάλαμος interdum producit primam. Ἀτόλων in Recto breve, in Obliquis commune: αἰνῶν in Recto commune, in Obliquis & Compositis producitur; ut μεγάνωρ.

I ante C. γ. δ. ζ. κ. λ. μ. ν. π. σ. τ. φ. χ. brevis est.

Exceptiones.

I in dyssyllabis producitur: in hyperdissyllabis itidem, si longa præcesserit; ut δῖν, ὑμῖν.

I ante vel post ρ producitur; ut λιρός, δριμύς. Brevis sunt composita & derivata à ρῖς, præter τεύραρῖς: brevia item ἔρεθ, δείδαξ, κείνον, καίς, κατῖς, κετῖς, τείθθ, δείξ, τεύχός cum compositis, item materialia in ινθ, ut κίδωνθ, μύρρινθ.

Nomina in ικη, ιτη, ιτης, penultimam producunt; ut νίκη, Ἀρεσδίτη, Θεροίτης: præter δίκη, Ἑλίκη. Quaedam etiam in ιτης, ut ἀδύητος, ἀμύνθθ.

I in sequentibus legitur producta; Ἀσχίτης, Αἰθνα, ἀγνῶ, ἀκινάκης, ἀκοντῖ, ἀκόνισον, Ἀμνισός, Ἀμφισός, αἰδῶ, δριμύς, ἐνιπῖ, Ἐνιπῶς, Ἐχινάδης, ἴβις, ἴδον, ἴδος, ἴδους, ἱμερῶς, ἱλῆ, ἱλιγξ, ἱλιον, ἱλὺς, ἱλιωδός, ἱμερῶς, ἱνῶν, ἱνῶ, ἱναχός, ἱτιά, ἱφίτης, ἱφδιμοί, ἱχθῶρ, Κάμινθ, κικαμον, κίκυς, κίχρον, κλίβανθ, κλίμαξ, κλίτος, κλῖδον, κνιπῶς, κονίσσαλθ, κονίλη, κοκαίμνος, κύμνον, λιμῶς, μαείλα, Μίλων, Μίνως, νευχλός, νιχῶ, νίφω, Οἰλῶς, ὀμχῶ, ὀπιδῶ, ὀρμνον, ὀρίσανθ, παρθενοπίτης, πέδιλον, πίδαξ, πιδύω, πιλίω, Πίσσα, σέπνον, σέλινον, σιγῇ, Σιδῶν, Σιλῶνός, σισύμβειον, σισυρθ, σιμῶς, σίφον, σκίπων, σμίλη, σμίλαξ, σίβη, σίφθ, ππυρῶς, πῆυεις, πιδωνός, πιδῶν, πτῖν, πῆυς, φιδῶς, φινῶς, φιδῶ, χαλινός, χαλιδῶν, χήλιοι, χήλος, χλιδῶν, ψιλός.

In hisce communis est; Αἰθῶν, ἰδυῶν, ἱχθῶ, ἱκίτης, ἱκῶν, ἱλαθ, ἱμάς, χαρκίνθ, κινῶ, κῶφινθ, κῶπινθ, λιτῶς, μυείκη, πινῶξ, σῖδον, φίλος. Rariùs producuntur ῥήας, θαμνῶς, λιπαρῶς, ὀπωενός, ὀρδῶνός, σίχης: rariùs corripitur ἱμερῶ.

T ante β. δ. ζ. κ. λ. ν. π. ρ. τ. φ. corripitur.

Exceptiones.

Longa plerumque sunt Verbalia in υτῆς, υτῆς υτῶς, ὑτῶρ: ut λυτῆρ, μῦνυτῆς, κωκυτῶς, ῥῦτῶρ. Leguntur tamen quaedam in υτῆς interdum

interdum correpta, ut ἀδάκρυτος, ἀμήρυπτος. Pauca sæpius brevīa, ut ἀνήνυτος, δύτης. Δυτός, κλυτός, λυτός, ρυτός, φυτός, χυτός, cum compositis : item δύτης.

Longa etiam Dissyllaba in υλη, ωη, ωθ, præter μύλη, γυή, πλωός.

Adverbia in υδεν producant penultimam ; ut βόβυδεν, ὠβυδεν, excipe ρυδόν.

Ante γ, μ, σ, χ, producit. Terminationes verbō ascititiæ υμος & υμων corripunt υ, ut ἡδυμος, δατυμῶν corripitur item υ, δύσις, ζυγός, ἡλύθη, δύμαλις, δύμων, ἑμύμων, λύγος, λύσις, ἑμύμαρυγῇ, μυγός, πύματος, πύθη, τρύγη, ὑγής, χύσις. Hæc δύσανθ, ὑμῶν, φύσις, perraro extendunt : Δυγάπη in Recto sæpe corripit, in Obliquis sæpius producit.

Quædam alia producant υ. ἄλυδος, ἄλκυρα, ἀλκυμυρής, ἀπακτυλὶς, αὐτῇ, γέφυρα, Γρωεός, χυπός, γυγός, ζυγός, δύλακος, ἰχυρός, καρύκη, κάλυθ, κίνδυθ, κοτύλιον, κόρυρα sive Κέρκυρα, κούβλις, κυλύρα, κύειθ, λάρυγγ, λεπύρην, λυδός, λύπη, μυκώμαι, μύρρινα, μύρρις, μύριοι μυλιάω, ὄλυρα, ὄζυγος, ὄνδρυς, ὄρυωθ, πίτυρον, πηχυαίος, πύρρις, πυγός, Ρύπαιος, ρυτή, σάυτος, σείγξ, σφύρα, Τυδίδης, τυρός, τρυπάω, ὑδός, χυλός, χελών.

Communem habent, βόδυθ, βύθος, κικρύφθ, πάπυρος, ρυτὶς, σγυή, σύλθ, σπονδυλίον & σπονδυλίθ, τρυπή, τρυφάω, τυρόεις, ὑδωρ sed γυλιός, κορυή, λαγυθ, ξύλον, φυτάω, φυταλιά, φυτάλιθ, υ rarius producant.

In Nominibus Propriis, ancipites ferè communiter accipiuntur. In Peregrinis servatur quantitas linguæ vernaculæ, ut Γερμανός Germanus.

Anceps diphthongi resolutæ, vel diminutæ corripitur ; ut πάις φυγή.

Veruntamen siquid ab hac Ancipitum, ita positarum, Quantitate dissentaneum obtulerit frequens lectio, quæ certissima est omnium norma, suo loco potest ascribi ; ut de his modo, incertis, certior aliquando habeatur notitia.

Eadem ferè ratio est dignoscendæ Quantitatis Verborum.

Breviantur Ancipites, quantum finit positio, in penultimis Verborum desinentium in γω, δω, ζω, αἰω, αἶω, ἄρω, αἶφω, ἄρω, ἰω, τω.

Pauca in αἶνω sunt communis, ut αἰξάνω, ἰξάνω, οἰδάνω. aliqua longa, ut κελάνω, φδάνω (quod tamen extra Præsens anceps est).

Πύω putrefacio longum est: ἵνα utramque Vocalem habet communem.

Producuntur Verba finita in ἰζω, ἱζω, ἰθω, ἰνω, ἰνῶ, ἰφω, ὕζω, ὑῖω, ὕρω, ὕχω, ὕζω, ὕρω. Sed ἐδίνω, θίγω, τελίζω, communem habent penultimam; ἀρελαῖω, ἀρτυῖω, ἐπιδύω, κυῖω, πλαῖω, γαριλλισμέ correptam; γίνομαι, σίνομαι, πίνω i communem; γλάσσω brevem habet.

Finite in $\alpha\omega$ brevia sunt. Sed $\delta\psi\omega$, $\pi\epsilon\nu\delta\omega$, $\iota\acute{\alpha}\omicron\mu\alpha\iota$, longa : $\alpha\omega$ post ϵ vel Vocalem commune est.

Communia ferè sunt terminata in *ဝေ & ပုံ*, ut *ကံ*, *ကလပ်*.
 Longa sunt *ကဝိဝေ*, *မုလိဝေ*, *ညွှိဝေ*, *မုလပ်*, *မုလုပ်* paucula brevia,
ခေါ်ဝေ, *ကိဝေ*, *စုခိဝေ*, *ပုံကပ်*, *မုလပ်*.

Ancipitum quantitas in ultimâ vocis rectæ manet plerumque in penultimâ vocis variatæ ; ut γῆρας-γῆρας, πύλας πύλας, ζῆλον-ζῆλον, τίτλην-αἶνον, πόρην-ἰν, ἀψίς-ἰδός, ἐπύλας-ατος, τέτρα ατος.

Hæc Regula vim habet in sequentibus, tum Nominum Incre-
mentis, tum Verborum.

Incrementum Nominum.

Ancipites productæ in Recto, si declinentur purè, ferè communes sunt ; ut *ἀποσ-υδς*, sic *ναῦς, αὐός*.

Anceps ante duplicem in ultimâ Recti plerumque brevitur in
Obliquis; ut ἀλλὰξ-ακος, ἡλιξ-ιχος, σπυξ-σπυγός. Verùm

A longum est in Obliquis sequentium: $\rho\alpha\zeta$, $\sigma\omega\zeta$ cum compositis $\chi\acute{o}\rho\alpha\zeta$, $\iota\epsilon\alpha\zeta$, $\omicron\alpha\zeta$, $\phi\alpha\iota\alpha\zeta$, $\phi\alpha\psi$.

I ferè longum est in Obliquis Nominum in α ι ν ς , gentilium in α ϵ ι ν ς , ut $\pi\epsilon\pi\iota\delta$, $\Theta\epsilon\eta\iota\varsigma$ & monosyllaborum in α , ut $\rho\acute{\iota}\alpha$. similiter in hisce $\alpha\acute{\iota}\delta$, $\pi\epsilon\rho\delta$, $\rho\acute{\alpha}\delta$, $\sigma\alpha\acute{\iota}\nu\delta$, $\sigma\omega\acute{\iota}\delta$, $\rho\omega\acute{\iota}\nu\delta$, $\rho\epsilon\acute{\iota}\delta$. $\mu\alpha\acute{\varsigma}\delta$ interdum corripit^r.

¶ Incrementum Nominum in υξ υχος longum est, ut βίμυξ.
Excipe ἀμπύξ, γάλυξ, πύξ βίβυξ tamen & κίρυξ habent υ commune.

Longum habetur v in horum Obliquis $\gamma\psi\downarrow$, $\chi\psi\downarrow$, $\kappa\delta\kappa\chi\psi$,
 $\sigma\alpha\iota\nu\psi$, $\delta\epsilon\tau\psi$, quod tamen alicubi breve est.

I Nominum in *ισωνων* precedente brevi corripitur, ut *Κε-
ριων Κεριων*. Reliqua ferè in *ισ* servant quantitatem Recti in
Obliquis, ut *Κεριων Κεριων*, *Ωριων Ωριων* antepenultimâ
longâ.

Pauci in Oblignis brevem habent, quæ in Recto longa est ut
 Ἀποκρίσιων, Περικρίσιων ἱεροῦ.

Te longum in Recto, corripitur in Obliquo, ut $\pi\delta\epsilon$, $\pi\upsilon\epsilon\delta\epsilon$,
 $\psi\delta\upsilon\epsilon$, $\chi\delta\epsilon\tau\upsilon\epsilon$ vs. Θ .

Incrementum Verborum.

Quantitas penultimæ manet in Præsenti & Imperfecto per omnes Voces & Modos ; ut κείνω κείνον, κείνομαι κείνῳ.

Quantitas Indicativi servatur in similibus Temporibus aliorum Modorum, ut in Participiis ; ut κείνω, κρῖνε, κείνων.

Manet iridem Quantitas in Temporibus cognatis ejusdem & alterius Vocis ; ut ἔτυπον, τυπῶ, ἐτύπην, τυπήσομαι, ἐτυπόμεν, τυπῶμαι, τέτυπα, ἐτέτυπεν.

Penultima Indefiniti primi longa est in Conjugatione quartâ ; ut κείναν μάλα νεῖκε, Od. σ'. v. 263. Sed in tertiâ Conjugatione, penultima tam Futuri quàm Indefiniti primi frequentius brevis ; ut ἦν αὐ κακῶς διχάσῃς, σὲ θεὸς μετέπειτα διχάσει, Phocyl. αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι, Il. ε. v. 234. εἰν ἦεις, Theocr. Idyll. 5. Ἐκλυσε δῖνα, idem. Idyll. 1. In Verbis autem, quorum Thema exit in ω purum, & penultima post ρ vel vocalem commune est : ι, υ post quamcunque litteram sæpius longæ ; ut Ζῶς εἶασε Κρονίων, Od. υ. v. 273. εἶασιν Ἐκτωρ, Il. κ'. v. 299. ἔχουσιν λιπ' ἐλαίῳ, Od. κ'. v. 450. ῥ' δ' ἐγὼ ἔλυσω, Il. ε. v. 29.

In Voce Activâ, penultima Indefiniti secundi corripitur ; ut ἔπαρον, ἔλπην, ἔπυν. Penultima etiam Fut. 1. quartæ Conjugationis, ut ἔαλω, κείνω.

Penultima Perfecti Activi aut Medii plerumque brevis est : ut τίτυφα, τίτυπα. Nisi quoddam anceps Thematicis, trium priorum Conjugationum, usu longa vel communis Quantitatem retinet ; ut βέβειδεν ὄμα, Theoc. Id. ε. v. 46. δένδρεα μακρὰ πρύνει, Od. ε. v. 238.

Penultima tertiæ pluralis in ασι longa est, ut Μύειαι ἐγήχεσι, Il. δ'. v. 434. ἀνδρεῖ, ἔασιν, Il. β'. v. 131.

Propria Reduplicatio Verborum, nisi obstat positio, brevis est : ut Ζῶς ἐπ' ἔργα πίδισι, Od. δ'. v. 245. ῥ' Ἐρωτα διδάσκει, Bion. Idyll. 3. v. 4. Πέτασσεω primam habet communem, γινώσσω sæpius productam ; ut ἀγγέλοις πέτασσον, Il. κ'. v. 202. εἰς γυνὴν πέτασσε Δόλῳ, ibid. 478. ἔρ' εὐ γινώσκει, Il. ε. v. 128. Sed νόημα οἶο γινώσκω, Nazianz. Improperia communis est, ut ὄμα κακῶς ἀφίει, Il. α. v. 25. βέλ' ἐπαπλάκει ἐφίει, ibid. v. 51.

A Characteristica primæ Conjugationis ubique corripitur in Duali & Plurali, & in Singulari Imperativi Vocis Activæ, & in toto Passivo & Medio tam Singulari quàm Plurali : ut ἔσπιν ἀγγυιδίῳ κῆρ, Il. ψ. v. 248. πείπει' ἔσπιν ὄν πνεῖ, Il. σ'. v. 346. Ἰλαθὶ νῦν φίλ' Ἀδωνι, Theocrit. Idyll. 15. v. 143. ἔσπμαι ὀππρὶς εἶης, Il. γ'. 171. &c.

T quar-

T quartæ Conjugationis in Indicativo singulari Activæ Vocis producitur : ut φύσις δίκηνυσιν ἔκαστα, Pythag. v. 64. Sed in duali & plurali Indicativi, & in Imperativo & Infinitivo ejusdem Vocis, & in toto Passivo & Medio corripitur ; ut βόας ὑμείων τε Ζέφυον αἶψα, Il. ω. v. 785. δύνου εὐφρων, Il. ο. v. 99. Diffyllaba Vocis Activæ ubique producantur, ut γαῖαν ἐδύπλω, Il. ζ'. v. 19. αὐτίκ' ἔδυ, Il. σ'. v. 145. καὶ δὲ μὲν ἀργυρότοξες, Il. α. v. 37.

Anceps immutabilis ubique producitur quando mutabilis in suam longam vertitur : Nam αἶον ab αἶω, ἱάλλον ab ἰάλλω, ὕλα κλισον ab ὕλα κλίσω, ut ἡκκον ab ἡκέω, ἡρείπον ab ἡρείπω, ὠρηθον ab ὠρήθω, producit primam : Ζέφυμι-νσι, quia τίθημι-νσι, penultimam producit. Huc refer ἀδνηκῶς, primâ longâ.

Derivativa eandem cum Primitivis quantitatem plerumque sortiuntur : ut νικῶ νίκο, νίκη νίκη, primâ longâ ; κόρα κορῶσιον, productâ α' δίκη δίκη, primâ brevi ; sed μαγικός à μαγία furor, πωγός negotium ab ἔπωγον, producant α' νιφός νιφός & νιφός νιφός à νίφω, πνιγός à πνίγω suffocatio corripuntur. Similiter quæ profluunt ab incrementis vocum, ut πωγόν à πώγε-ακ, παγίζω à παῖ παγός, producant α'.

Composita simplicium Quantitatem ferè sequuntur ; ut πικρὸν, ἀπικρὸν, αἰπικρὸν. Est etiam ubi Quantitatem eandem non habent, ut Θεὸς ἀτίμωτος ἰορτῶν, Dionys. v. 1158. Πάν initiale in Compositis corripitur, πανάπολιμος, πανάχαροι, &c. ut εἰμὶ δι' ἐγὼ πανάπολιμος—Bion. Epitaph. Adon. v. 56 — αἰεὶ ἔσται παναχαίων, Il. β' v. 404. ἦν ἅπαν ἐπλήθει πεδίον—Il. υ. v. 156. — πωγόν, Il. α. v. 601. — πικρὸν ἀμύειν, Il. ι. v. 435. In fine alicubi legitur productum, ut — ἅπαν Ἀμύκοιο πρῶτον, Theocrit. Idyll. 22 v. 86. ὅς, ὅς in Compositione corripuntur, ut ὑφρῶς, συζῶς subulcus : sic ἀσπῶτος immaculatus corripit, à ἀσπῶτος. Derivativa & Composita in αης ab ἄω/spiro producant α, ut Ὀς δι' ἀνεμος ζαῖς—&c. Od. ε. v. 368. — ζιφυρός τε δυσυῖς, Od. ε. v. 295.

In Compositione anceps immediate præfixa posteriori membro Compositi corripitur, tam in hisce particulis α, δι, δυς, αει, ἐει, ζα, quàm in fine aliarum vocum quæ præfiguntur : ἀφατος, ὀκτάπυς octipes, καλλιπάρης formosus habens genas, πανύπεπλος veste longâ indutus : α longam habent, ἀλκῆτος indefinitus, ἀλοφῶτος cri-stam non habens, ζάλευκος valde albus ; communem ἀαγής.

Poetæ nonnunquam hasce de Ancipitum quantitate negligunt Regulas cum in ultimis tum in prioribus Syllabis Dictionum.

Ultimas enim breves interdum producant ; ut ὦ πύκτα Πολύδωκος—Theocrit. Idyll. 22 v. 131. Ἄσαν ἰδομενεὺς τε—Il. ψ.

v. 493. — βασιλῆα μέγαν Ἀσκληπιόν — Orph. hymn. in Ἄσκληπιον. — δαίμῳ Ἀλκυονοειδέο, Il. ξ'. v. 503. καρυνκῶτα μάκαρ ἐειπύτε — Orph. hymn. in Mercur. v. 8. μηδὲ πρὶν ἀπόπαιε πέδον μή' — Il. φ'. v. 340. Longas corripunt, ut μήτ' ἄγαν εὐδαίμων — Theogr. δῖος ἄγυιό τε δῖος — Hesiod. — κτὶ χῶρον αμείβε, Phocyl. 45.

Priores itidem breves quandoque extendunt, ut — κέρατα ἔγκλινεσι, Oppian. l. 2. v. 95. εὐφρὺν αἰνῶσαν κερανῶν — Theocrit. Idyll. 22. v. 37. — εἰν οὐδ' ὄρω μελαγκῆ, Nonn. Joan. c. 6. Πύθιον χαλῆεσι — Hom. hymn. in Apoll. v. 373. — κτὶ νῶτα κακυσότα τείρετο Σιμῶν, Nonn. Joan. c. 21. ὄρνιθες τί κακέρχεται — Epigram. l. 7. Longas corripunt, ut θεινὸν μῶν ὃ δῖναίς — Orph. Arg. v. 1301. ὁμῶς μάκαρ θυμὸν ἐμὲ δῖος — Orph. hymn. in Jovem Fulmin. — κόνις ἐσμέν, αἰὲς δ' ἀνὰ πτεῖμα δῖος κτλ., Phocyl. v. 103 ὄρν.σι μὲν πολλῶν ταχὺ τῆτ' — idem. 118.

Accentus.

Dictiones singulae sive simplices sive compositae unicum tantum habent Accentum, à quo dicuntur ἑντονοί· quaedam tamen Accentum quandoque exeunt, dictae ἐγκλιτικαί· paucae carent ἄτονοι.

Accentu carent δ, ἦ, οἶ, αἶ, ὦ, ἔκ, ἔχ, εἶ, ὤς, ὄν, εἰς vel ἐς, ἐκ vel ἐξ.

Accipiuntur Articuli ὁ pro ὁς, αἱ pro αἶ, ἡ pro αἷ, ἦ pro αἷ, ἦτοι, αἷται· abique Substantivo positi, nec sequente μὲν vel δέ· ut ἡ πέλασεν μῦθον ὃ δὲ περὶ ἐσμέν, Il. α'. v. 389.

* Enclitica· οὐτὰρ ὃ βῆ Ἀνκίλωδε, Il. ξ'. v. 171. ὃ γὰρ γέρας ὅςτις θαν-
tum regulis ἔγνων, Il. ψ'. v. 9. ὥς ἡ πορφύρεα — Δύσας, Il. ρ'. v. 551.

exempla ex SS. Bibliis: Editionis regiae Plantin. † ex tribus Editionibus Rob. Steph. anno 1550. folio. 1549 & 1568. in duodecimo. † Henr. Steph. 1569. fol. † Bezae per Henr. Steph. 1582. Bibl. Græc. Francofurti 1597. fol. & Basileæ 1545. fol. † Bibl. Græcolat per Morinum Lutetiae 1628. fol. Homeri exempla ex Eustatio Romæ 1542. Et per Froben. Basileæ 1560. † Ex Didymo Basileæ 1535. † Ex Spondano Basileæ 1606. † Ex Editione Henr. Steph. 1566. fol. † Lectii, Aureliæ, Allogebrium 1606. Theocriti ex Editione Henr. Steph. 1566 fol. & 1579. in duodecimo. † Wintertoni Cantabrigiæ 1635. Hesiodi ex Editione Henr. Steph. fol. 1566. † Heinsii 1603. † Wintertoni Cantabrigiæ 1635.

τὴ δὲ νῦν ἔα), Il. γ'. v. 134. αἱ γὰρ τε βοῶν περιφέρεσθαι εἰσι, Il. κ'. v. 353. εἰ δ' ὁ μὲν ἀρ' ἔσθ' αἰὲν μὲν, Theocr. Id. 25. v. 45. ἢ μὲν ἔδν φίλον ἔδν ἐπεξέφερεν, Il. ε. v. 3. 8. οἱ μὲν ἐκήρυσσον, Il. β'. v. 52. αἱ μὲν τ' ἐνδα ἄλεις πιποτήα), Il. ζ'. v. 90. ὁ δ' ἔπειν αὐτοῖς; Marc. 12. 15. ἢ δ' ἡνὺξ ἐλεπύσα, Il. ε. v. 357. οἱ δ' ἔπον, Luc. 9. 13. αἱ δ' ἐπε ἐνδα, Il. β'. v. 90.

Οὐ, ἔκ acuuntur ante quodvis punctum; ut ἔξεσι κῆνσον δ' ἔνδα, Il. ε. v. 357. Marc. 12. 14. ὁ δ' ἔφην, ε. v. 357. Matth. 13. 29. ἔκ' ἡνὺξ Αἰγών, Theocrit. Idyll. 4. v. 2.

Ὡς sic, ubique acuitur; ut ὦς ἔφατ', Il. α. v. 33. ἀλλ' ἔδ' ὦς, Od. α. v. 6. sic, quando in constructione postponitur; ut κωὺς ὦς ἀμφὶ λείοντα, Il. ε. v. 476. quodammodo, post ὅτι, ut ἔστι μὲν ὦς, Aristot.

Ἐξ, si postponitur Casui, interdum acuitur; ut ἔδ' ἐκ κωὺν ἔξ, Il. ε. v. 472. & Theocr. Idyll. 25. v. 38. Apud Spondanum tamen & Wintertonum tono orbat.

Omnes hæ Voces ἀτονοὶ per Compositionem αυξία Accentum in se possunt recipere; ut νῦν δ' ὅδε παρακαλεῖ, Luc. 16. 25. ἢ δ' οἱ, &c. Il. β'. v. 5. οἱ δ' αἰ, Il. α. v. 302. αἰ δ' αἰ, Od. τ'. v. 373. sic ἔχεν, εἴδε, ἐνδα, &c. hujusmodi.

Encliticæ.

Τὸ indefinitum per omnes Casus.

Pronomina μὲ, μοι, μέ, σὺ, σοὶ, σέ, ἔ, οἱ, ἔ, σφω, σφ, σφίσι, σφῶς & σφῶ illi, illos, &c.

Verbum φημι in omnibus personis Præsentis Indicativi exceptâ 2â singulari. Similiter εἰμι 1a. & 3a. singularibus & 3a. plurali: sed τῇ & εἴς 2a. singularis, & ἐσὶν 2a. & 3a. dualis vix unquam; * ἐσμέν, ἐστέ sæpius inclinant.

|| σφῶ illi, εἰ μὴ σφω δέκεσαν, Il. ρ'. v. 351. νοι, εἰ δ' αἰ σφω ἐειδαίνετον, Il. α. v. 574. τῇ in-clinat. Franklin. cap. 8. ἐ-

Particulæ Indefinitæ ποτὲ, ποδὶ, πῶ, ποῖ, πῶ, πῶς. Item γα, τε, κα, κεν, νυ, νῦν, ὅρ, πω, ῥα, τοι, & plerumque δὴ ||.

σὸν semel in Homero inclinat φίλτατος ἐσθ, Il. ε. v. 198. idque editione tantum Spondani, Lectii, & Hen. Stephani, & Crispini: sed in editione Didymi, Eustathii, &c. servat. * Ἐσμέν, ἐστέ in sequentibus locis Homeri non inclinat, ὁ μῆλ' ἔσμεν, Od. δ. v. 196 νῦν σοὶ ἐσ, Il. π'. v. 422. χέτλιοι ἐστέ θεοί, Il. ω. v. 33. & Od. ε. v. 118. || ὅδ' in Homeri editionibus sexies inclinat, Il. δ. v. 448. κ'. 104. v. 610. π'. 852. φ'. 568. Od. ε. v. 211. ter non inclinat, ἔ δ' αἰ μιν, Il. β'. v. 276. Πῶς δ' αἰ μοι, ε. v. 394. ὅ φίλ' ἐπεὶ δὴ μοι, Od. π'. v. 62. non inclinat itidem in Theocrit. Idylliis, ὅμοις δὴ, Idyll. 5. v. 111. τῇ δὴ, 7. v. 83. αἰ δὴ, 14. v. 43.

Encli-

Encliticæ dictiones inclinant vel amittunt Accentum.

Inclinant, id est transferunt Accentum semper acutum, vel suum vel pro suo, in dictionis præcedentis finalem syllabam: idque fit cum præcedens dictio habeat.

1° Acutum in antepenultimâ; ut ἀνδραπῆς τις, Luc. 16. 1. ὁμοίως δὲ, Matth. 13. 52.

2° Circumflexum in penultimâ, ultimâ existente brevi; ut τὸ δὲ τὸ σὺ μάλ' ἐμ', Matth. 26. 26.

3° Acutum in penultimâ, quæ cum ultimâ est pes trochaicus, ut ἔτε π' πλῆθ' ἐμὴν ἐπαίμ' ἐμετο, μέσθ' αὖ τοι ἐχθρὸς, Theocrit. Idyll. 1. v. 144. ἔτε ποτε παρδόνοντο, Il. 6. v. 700. & ἔτε ποτ' ἀντιφύοντο, v. 701. αἰκέ ποδι, Il. 6. v. 128. Sed αἰμὶ & φημὶ post voces hujusmodi paroxytonas non inclinant.

4° Cum præcesserit Enclitica nudata suo Accentu, ut καὶ θὺς πασί πνεῖς, Rom. 3. 8. ἀεὶ γένη, Theocrit. Idyll. 7. v. 149.

Amittunt Accentum, quando præcedens dictio rorum habet in ultimâ; ut ὁ πῶς μὲν, Matth. 12. 18. ὅκ τῷ πονηρῷ δὲ, Matth. 5.

37. Vertunt autem Gravem in Acutum, ut Θεὸς μὲν, Θεὸς μὲν, Matth. 27. 46. Σοὶ ἐστ', Joan. 10. 34.

Encliticæ monosyllabæ amittunt Accentum post paroxytonas non trochaicas, ut ἡ μέτηρ μὲν, Matth. 12. 48. τὸ εἶμα μὲν, Matth. 13. 35. ἡ θυγάτηρ μὲν, Matth. 9. 18. vel post circumflexum in penultimâ, quando ultima solâ positione longa est; ut χεῖνιξ μὲν. Dissyllabæ verò non amittunt, ut οὐσὺν πνεῖς δὲ αὐτῶν, Rom. 11. 14. πῶθεν δὲ, Joan. 2. 9. οὐδ' ὅρῳ δὲ, Od. 9. v. 148. χεῖς νόμῳ ποτὲ, Rom. 7. 9.

Verbum δὲ retrahit Accentum in penultimam, quando est initium orationis, vel immediate sequitur quodvis punctum, vel etiam particulas καί, ἔκ, εἰ, & voces quas-

Addunt
Gramma-
tici, ὡς
ἐστ'.

dam Apostrophum passas τῶτ', ἡγ', ut ἐστ' οὐμα ψυχ-
κόν, & ἐστ' οὐμα πιδμαπκόν, 1 Cor. 15. 34. ὁ ἀχρὸς,
ἐστ' ὁ χόσμη, Matth. 13. 38. ἔκ ἐστ' μαθητῆς, Matth.
10. 24. εἰ ἐστ' λόγος, Act. 13. 15. τῶτ' ἐστ', Marc. 7. 2.

ἡγ' ἐστ', Joan. 7. 28. Item propter emphasin apud Aristotelem, ut ἐνεργεία ὡς ἔκ ἐστ', δυνάμει δ' ἐστ', Metaphys. 1. 2. c. 10.

Reliquæ omnes Encliticæ servant Accentum post quodvis punctum vel notam distinctionis; ut πνεῖς μὲν καὶ διὰ θένον καὶ εἶν, πνεῖς δ' καὶ δι' ἐωδνίαν, Philipp. 1. 15. τὸ χορῶσιν (σοὶ λέγω) ἐγεί-
ρει, Marc. 5. 41. (λέγει πρὸς περλυπηρὸν) σοὶ λέγω, Marc. 2. 10.

2° Propter emphasin, ut ἡ ῥίζα σὶ, Rom. 11. 18. δίδου σοὶ, Marc. 6. 22, 23. 3° Propter distinctionem, ut οἱ ποτὲ ὄντες μακρόν, Ephes. 2. 13. ὁ σὶ καὶ αὐτὸν καλῶς, Luc. 14. 9.

Pro-

Pronomina post Præpositiones, & ἢ vel, ut plurimum non inclinant; ut ἐν σὺ, Matth. 2. 6. ἐπὶ σὺ, Act. 24. 19. Ἡ δὲ γὰρ Μὲ-
σα διδάξει Διδοὺ πᾶσι, ἢ σὺ γὰρ Ἀπόλλων, Od. 3. v. 488.

Πρὸς ante Pronomen Encliticum in N. T. semper Acuto no-
tatur, ut πρὸς με, Matth. 3. 14. πρὸς πνα, Act. 12. 12. &c. Sic
πρὸς μιν, Theocr. Idyll. 25. v. 60. πρὸς με πῦσαι, Steph. t. 3. col.
673. Ἐπὶ semper ante σι, Act. 13. 11. & 22. 19. &c. Sic τὴ μὴ
ἐπὶ σοι δάλοι ἐπὶ σοι ἰδ, Epictet. c. 19.

Ἀμφὶ ante ὁ apud Homerum semper. Il. δ. v. 497. Il. δ. v. 241.
& 514. item Mosch. in Europ. v. 130. sic ἀμφὶ μιν, idem. v. 118.

Legitur & ἀμφὶ σοι, Dupont. Cantic. cap. 1. v. 11. Μετὰ σοι.
Cant. cap. 6. v. 1. μετὰ σοι, ibid. cap. 1. v. 4. Post Præpositiones à
Verbo divulsas, tum Pronomina, tum aliæ Encliticæ Accentum
non servant; ut ἐκ τοι ἄρισ, Il. δ. v. 203. τὸν ἀπὸ σοι ἔδνη, Cant.
c. 7. v. 13. ἐκ τ' ἐνέμαζε, Il. δ. v. 371.

Hæ sunt Regulæ de Encliticis certæ & melioris notæ, studio-
rum fide & memoriâ dignissimæ: à quibus tamen non raro dis-
sident emendatissimi Codices; incertum, an propter situm &
collocationem huiusmodi.

Τὶς indefinitum sæpè servat Accentum suum cùm præponitur
Verbo ex quo pendet, ut ἐκ ἔχουσι τὸ φάγουσι, Matth. 15. 32. ἵνα τὴ
γῆ, Marc. 9. 30. ἢ τὴ ἐγὼ δέλω ἄνα πὶ σὺ, Marc. 14. 36. ἐκ ἐπὶ-
ρωσι τὴ ἐπὶ, Theocrit. Epigr. 10. v. 3. εἰσὶνε τὴς χειρὸς μιν ἀνεστ-
α, Mosch. in Megar. v. 116.

Verbum εἰμι post ἐκ in N. T. servat Acutum in ultimâ per
omnes Personas (exceptâ tertiâ singulari,) ut ἐκ εἰμι ἱκανός,
Matth. 3. v. 11. ἐκ ἐστώ, Rom. 9. 15. ἐκ ἐστὶ, Joh. 15. 19. ὅτι ἐκ
εἰσι, Matth. 2. 18.

Plures ubi concurrunt Encliticæ dicuntur Synencliticæ.

Ex Synencliticis si præcedens exuerit in ultimâ Circumflexum,
aut in penultimâ Acutum, sequens non inclinatur; ut ἢ ῥά πὶ οἱ χ,
ἡμεῖς, Il. β. v. 238. malè itaque in Bibliis Græcolat. legitur μάρ-
τυς γὰρ μὲν ὄν, Rom. 1. 9.

Τὶ inclinans Accentum sæpè non recipit à sequente Encliticâ,
ut ἐδὲ π πτω, Il. δ. v. 108. & 124. ἐδὲ π μιν, ibidem. v. 332. ἢ π
μοι, ibidem. v. 335. νύ πε ὄν, Il. ε. v. 191. & Hesiod. ἐργ. l. 2.
versu ultimo.

In priorem monosyllabam acutitonam Accentu oribaram quan-
doq; posterior dissyllaba non inclinatur, præcipuè post Pronomen;
ut κλέον σοι ὄν, Matth. 18. 9. ἰσχυρότερός με ὄν, Matth. 13. 11. μα-
θηταὶ μου ἐστὶ, Joh. 8. 31. σκαδός, ἐκλογὴς μου ὄν, Act. 9. 15. μάρτυς
γάρ

ζάρ με δῆ, Rom. 1. 9. καὶ σὺ γὰρ δὲ τοι εἰμι, Il. ῥ. v. 48. ὃ σὲ γὰρ
φημι, Theocr. Idyll. 25. v. 38. ἐχθιστος δὲ μοι εἶσι, Il. α. v. 176.
μᾶλα περ σφίσι, Od. ζ. v. 155. τὰ οἱ ποτὲ πατεῖ, &c. Il. δ'. v.
219.

Plures Synencliticæ alternis sapissimè acutuntur & amittunt
Accentum, ut ἔ γάρ πο πινά φημι, Od. δ'. v. 141. ἦσαν τῆς μοι
εἰώσῃ, Od. δ'. v. 80. λαλῆδύσεταί σοι π σι δὲ ποιεῖν, Act. 9. 6.

Interdum posteriori loco positæ duæ vel tres Tono carent, ut
εἰποτὶ τοι π, Od. δ'. v. 328. ἦ θύν πε τοι, Il. γ'. v. 813.

Occurrunt & aliæ servantes Tonum ubi nulla prorsus verisimi-
lis ratio subesse videatur, ut δαπα ἐν ἐργῶ εἰσι, Theocr. Idyll. 25.
v. 90. ἐπ' ἐραπῇ πινὰς ἀχῶ, Mosch. in Megar. v. 97. πῶς ὃ εἶς,
Il. δ'. v. 351. Ζῶς εἰμι, Mosch. in Europâ, v. 151. εἰ μὴ σφαῖς
ᾧναρ, Theocrit. Idyll. 16. v. 57. δὴ βᾶ, Il. α' v. 156. ἦλυθα γὰρ
σεῖρων πς ἀπ' Ἄργεος, Theocrit. Idyll. 25. v. 164.

Denique innumera penè depromi possunt Exempla à Regulis
multarum discrepantia, quæ existimantur ab incuriâ potius Typo-
thetarum quàm Authorum industriâ prodiisse in lucem. Proin-
de admonendi sunt Lectores, ut Grammaticorum præceptis con-
stanter adhæreant, nec à Prælorum dubiâ fide, aut potius sphal-
matis in errorem se duci patiantur. Variis enim modis tum in
iisdem tum in diversis exemplaribus Tonum retinent, inclinant,
amittunt; ἀπὸ σε, Matth. 12. 38. in editione, Bibl. Reg. Bibl.
Græc. Bibl. Græcolat. Bezae. Verùm ὑπὸ σε in utroque Steph.
Enclitica σε in eodem contextu, Apocal. 18. 14. bis posita secun-
dum diversas Editiones sic variatur; ὑπὸ σε & ἀπὸ σε inclinat &
retinet in edit. Peza, Bibl. Græc. Francofurt. Utroque loco in-
clinat in Bibl. Reg. Servat in utroque apud Steph. Bibl. Græc.
Basil. Bibl. Græco-Lat. Sic ἦ βᾶ νύ μοι π, Il. δ'. v. 93. ἦ βᾶ νύ
μοι π', Il. ῥ. v. 48. Eustath. ἦ βᾶ νύ μοι π, Il. δ'. v. 93. ἦ βᾶ νύ μοι
π, Il. ῥ. v. 48. Didym. ἦ βᾶ νύ μοι π, Il. δ'. v. 93. ἦ βᾶ νύ μοι π',
Il. ῥ. v. 48. editione Lectii. ἦ βᾶ νύ μοι π, Il. δ'. v. 93. ἦ βᾶ νύ
μοι π, Il. ῥ. v. 48. editione Spondiani. ἦ βᾶ νύ μοι π, Il. δ'. v.
93. ἦ βᾶ νύ μοι π', Il. ῥ. v. 48. Hen. Steph.

Regulæ Accentuum in Dictionibus

ἐν λόγοις.

- 1° Generales; quæ respiciunt simul plures dictionum species,
vel dictionis ejusdem plures variationes.
- 2° Speciales; quæ de singulis separatim traduntur speciebus
dictionum pro varietate primæ terminationis.

Gene-

Generales Regulae.

Reg. 1. Accentus. Acutus & Circumflexus occupant priorem syllabam.

Circumflexus notat Syllabam longam naturâ vel usu: antepenultimam nunquam: nec penultimam, quando ultima est naturâ vel usu longa.

Acutus quartam à fine syllabam non afficit. In hyperdisyllabis antepenultimam occupat, quoties ultima est brevis; penultimam, quoties ultima longa est; ut *ἀνδραποδιστῆς*, *τύπωμα*, *ἰνὸν*, *ἰνὸν*. Super ultimam non pingitur; semper tamen in interrogativo *τις*, vel ante Encliticas, vel punctum distinctionis; aliàs ubique tam in orationis contextu quàm seorsim posita dictio, si tonum habuerit in fine, nec Circumflexum, Gravi notatur; quæ tamen syllaba dicitur acui, uti & dictio acutitona.

αι & *οι* finales, ratione Accentus, pro brevibus habentur; ut *ἀνδραποδιστῆς*, *εὐνοί*, *τύπωμα* præter *αι* & *οι* in Optativis; ut *τύποι*, *τύποι* in syllabis contractis; ut *εὐνοί*, *λεγοί* aliisque Circumflexis; ut *πῦρ*. Item in Adverbis; ut *οἷον*.

Excipiuntur à generali Regulâ plurimæ dictiones simplices & compositz, quarum varietas penè infinita Regulis comprehendendi vix potest: de quibus tamen aliquid infra admonebitur.

Reg. 22. Longa naturâ vel usu ante finalem naturâ brevem, si tonum habuerit, circumflectitur; ut *οἶμα*, *εἶμα*. Ante finalem solâ positione longam sæpius circumflectitur; ut *ἀλάξ*, *χρῖνιξ* sed *λαίλαξ*, *μελέξ*. Finales in *α* & *ε*, si tono afficiantur, habent Circumflexum; ut *εὐ*, *πῦ* excipe *ιδε*, *ἰε*.

Reg. 32. Monosyllaba incontracta acuuntur, ut *χθών*, *ὄς*. Verba autem monosyllaba, si fuerint producta, Circumflexum postulant in quibuscunque personis; ut *ἦν*, *ἦν*, *εἶς*. Sed *εἷς* 22. Præsentis Ind. ut distinguatur à *εἷς* 22. Subj. Eusta. O.J. ἡ. v. 239.

Circumflectuntur quædam 1° Nominis, *βῆς*, *χαῖς*, *δρῆς*, *λῆς*, *μῆς*, *ναῖς*, *οῖς*, *ῖς*, *πῆς*, *πᾶς*, *πῦς*, *πῦρ*, *σκάρ*, *οὔς*, *ὄς*, *φδοῖς*, 2° Adverbia, *αὖ*, *γῶ*, *ἰὼ*, *οἶ*, *ὄ*, *ἦ*, *αἶ*. 3° Coniunct. *ἐν*.

Reg. 41. Gravis subintellectus, sequente Acuto, per contractionem fit Acutus; ut *πλακύντων* *πλακύντων*, *ποιέτω* *ποιέτω*.

Ex Acuto cum Gravi post se subintellecto fit Circumflexus; ut *τεχνίων* *τεχνίων*, *ποιέω* *ποιέω*.

Excipiuntur quidam Casus contracti, qui acuunt ultimam:

1°. Acuitur Accusativus singularis 4æ. Contract. ut λεχὼ sed αἰ-
δῆς & ἡδῆς apud quamplurimos circumflectunt Accusativum.

2°. Acuiuntur Nominativi, Accusativi, & Vocativi duales ὁλο-
παθῶν in α & ω, ut μιάα μιά, νόω νό, νῶϊ νῶ, σφαῖ σφαῖ.

Composita ex Nominibus proparoxyt. in οΘ, retracto Accen-
tu, acuiunt penultimam; ut εὐνοος εὐνας, εὐνόε εὐναῖ item ἀθροος
& ἀθρίΘ ἀθρες, ἀθρίε ἀθρε, quibus adde composita in ηδης ab
ἡδης, & ηρης ab ἡρέω quæ penacuunt Genitivum pluralem; ut
σωμῆδων σωμῆδων, τευγέων τευγέων.

Reg. 5a. Accentus ante syllabas contrahendas manet ante con-
tractas, ut ποίεε ποίεε, τείχεΘ τείχεε.

Verum Nomina in εΘ antepenacuta post Contractionem cir-
cumflectunt ultimam in ες, ut ἀδελφίδεΘ ἀδελφίδεε, χεύεΘ
χεύεε item χάνεον χάνεον conistrum.

Reg. 6a. In Adjectivis & Participiis Accentus manet super ean-
dem syllabam masculini, fœminini, & neutrius Generis per
omnes Casus; ut καλός, ἡ, ὄν πῆς, πῆσε, πᾶν πμῶν, άνοτε,
αἰον. At εἷς εἷν, φαῖλεΘ φαίλη, ἡμῖς, ἡμῖσε propter Reg. 1am.
τυφθεῖς, εἶσε propter Reg. 2am.

Adjectiva hyperdisyllaba in ων & ης penacuta retrahunt Ac-
centum in Neutro; ut βῆπῶν βέλπων, αὐτάρκης αὐταρχεῖς.

Duo hæc ἐλαχὺς λίγος acuiunt antepenultimam Fœminini ἐλά-
χιστα, λίγιστα.

Reg. 7a. Accentus manet super eandem syllabam vocis rectæ, &
obliquæ sive variatæ; ut λόγος λόγε, τειᾶς τειάδες, τύπῳ τύπῃ
τύπῳμι. Circumflexus itidem manet, manente longâ; ut Ἐρ-
μῆς, ἔ, ἦ, &c. ἡμῆς, ἡμῆ, ἡμῖν, &c. τυπῶ, τυπῶμι, τυπῆν, τυ-
πῶ εἰς, &c.

Exceptiones ad Reg. 7am.

Interdum mutatur Species Accentûs, interdum & Sedes.

Mutatur Species Accentûs;

1^a. Acutus vertitur in Circumflexum per Reg. 2am. in penultimâ
Nominum crescentium, ut σὺπῆρ σὺπῆρεε.

Nomina oxytona circumflectunt ultimam Genitivi & Dativi,
1æ, 2æ, & 3æ Simplicium per omnes Numeros; ut κειτῆς, ἔ, ἦ,
αῖν, αῖν, αῖς πμῆ, ἡς ἦ, αῖν, ὦν, αῖς δεός, ἔ, ῥ, οῖν, ὦν, οῖς.

Huc spectat uterque Articulus: Adjectiva etiam & Pronomina
oxytona in Θ quibus accedunt ἔ, εἰ, ἑμαυτῶ, σταυτῶ, ἑαυτῶ, ἡς, ἔ,
ῥ, ἦ, ῥ. Item ἐγώ, ἐμῶ, σὺ, σῶ.

Oxytona in ῶς circumflectunt Vocativum in εῖ in ὦ & ὦς;
quorū Contractorum Vocativum in οῖ, ut βασιλῆς, ὦ βασιλεῖ
λεχῶ, ὦ λεχῶ.

2a. Cir-

22. Circumflexus vertitur in Acutum per Reg. iam. ut σῶμα σώματος, Ἡρακλῆς Ἡρακλῆς, τυπῶ-ἔδω, τυποῖμι-οἶτλω.

Nominativi, Accusativi, & Vocativi duales, non alium in ultimâ quàm Acutum gerunt; ut Sing. ὁ νῦς. Dual. τὼ νῶ. S. τὸ ὄσυν. D. τῶ ὄσῶ.

Mutantur Sedes Accentûs

Per Reg. iam. ἀνδρῶπις, ἀνδράπῃς· σῶμα, σωμαίων· ἐπιχάμμα, ἐπιχάμματος· τυπῶ, ἐτυπῶν· ἀκέω, ἀκεε, ἀκέοιμι· ἐτυπον ἐτυπίτλω· τυπῶ, τυπῶν.

Per speciales Anomalias variatur Sedes in Nominibus & Verbis.

In Flexione Nominum: 1°. Promovetur Accentus.

Nomina monosyllaba Genitivum & Dativum singularem & Dativum pluralem acciunt in ultimâ; ut χεῖρ, χειρὸς, χεῖρι, χεῖρσι· ποῖς, ποδὸς, ποδί, ποσὶ· ὄς & ἐν, ἐνός, ἐνὶ, cum compositis μηδινός, μηδινὶ, &c. sed ἐδέσθι, μηδέσθι in plurali. Per Contractionem facta sæpius penultimam circumflectunt, ut κῆρ, κῆρος, κῆρι· apud nonnullos interdum acciunt ultimam, ut κηρὸς κηρι. Pronomen δῖος, uiri & Participis, sequuntur generalem Regulam, ut δῖος δῖον, δῖος δῖοντος· quibus adde ὦ· ὦπῳ· nomen uiri. In plurali πᾶς circumflectit penultimam Dativi πᾶσι· πᾶς acciunt ultimam Nom. Acc. Voc. πᾶς, κλές; circumflectit in singulari κλέν, in plurali κλές. Πλάττω nomen urbis facit in plurali Πλάττωται.

Genitivum & Dativum dualem, & Genitivum pluralem circumflectunt in ultimâ; ut χερῶν, χερῶν. Quæ verò totum habent in penultimâ Genitivi singularis, vel circumflectuntur in Recto, non habentia υ ante σ, penacciunt Genitivum pluralem; ut λάων à λαῖς, λαῖς· sic δάδων, κρέτων, παῖδων, πάντων, φῶτων luminum, item ὤτων ab ὠς. His adde δῶν à δῶς, ὄρων à ὄρος, φῶδων à φῶς, δῶδων à δῶς, sed δῶδων à δῶδης.

Tis indefinitum servat Accentum in ultimâ. Genitivum verò dualem & pluralem circumflectit; ut τίς, τῶν, πνοῖν, πνῶν· τίς interrogativum acciunt penultimam per omnes Numeros; ut τίς, τίνα, τίνων, τίνων.

Accentum Monosyllaborum sequuntur κῶν & αῖων Syncopen passæ; ut κῶν, κωδὸς κωδὶ κωδῶν· δῶν & γόνυ in Casibus Metathesin passis, ut δῶν, δωδὸς, &c. γωνῶν etiam γωνῶν (ab invsitate γωνῶν vide pag. 19.) δῶν, δωδὸν, δωδῶν, δωδῶν· αἶων, αἰωδὸν.

Nomina 12. & 22. Simplicium circumflectunt ultimam Genitivi pluralis; ut τῶν, τῶν· μέσα, μεσῶν· πᾶσα, πασῶν· ὄξῃς, ὄξῃων· τετυγῆα-γῶν, τυφῆσα-σῶν, &c.

Fœminina Barytona Adjectivorum, Pronominum & Participiorum in ος, penultimam Genitivi pluralis acciunt; ut ἄλγος, ἄλγος, ἄλγος, ἄλγος, ἄλγος.

ἀγιον, ἰα, ἀγιον· τυπόμενον, μέλη, μένων· item μεγάλην, μεγάλων ab inusitato μέγαλον. Quatuor etiam Substantiva 1æ. simplicium, Ἀγύων, Ἐπισίων, χλύνων, χλίσων.

Penacuta ἰον & μία, cum Compositis, circumflectunt ultimam Genitivi & Dativi; ut ἰον, ἰα, ἰον. Gen. ἰς, ἰας, ἰῶ. Dat. ἰῶ, ἰᾶ, ἰῶ μία, μᾶς, μᾶ· ἰδμία, ἰδμᾶς, &c.

2o. Retrahitur Accentus.

Vocativus Nominum hyperdissyllaborum in ων ον, vel ων, acuit antepenultimam; ut Ἀγαμέμνων, ὦ Ἀγαμέμνον· ἑυδαίμων, ὦ ἑυδαίμων· Ποσειδών, ὦ Ποσειδόν.

Composita à φημι Accentum in Vocativo servant, ut δαίφρων, ὦ δαίφρον· Sequentia vertunt Penacutum in Antecircumflexum per Reg. 2am Μαχάων, Ἰκετάων, Ἀρετάων, Λακιδάμων, Εὐδαίμων, Πηδαίμων ὦ Μαχάον, Ἰκετῶν &c. Σαρπηδών facit ὦ Σαρπηδόν. Legitur etiam Neutrum χάειν & χαιέν.

Substantiva in ης 1æ. Contractorum acuiunt antepenultimam Vocativi, ut Δεμοδένης ὦ Δεμοδένες· Ἡρακλῆς, ὦ Ἡρακλῆς & Ἡράκλεις ab Ἡεράκλεις· similiter συζυγῆς, ὦ συγγενές. Quatuor Substantiva in ης 1æ. Simplicium penacuta retrahunt Accentum in Vocativo, ut ἀγκυρῆς, δειπνῆς cum Compositis, εὐρυπῆς, μητιπῆς· V. ὦ ἀγκυρῆτα, δειπνοτα, εὐρύποτα, μητιέτα.

Quædam Nomina in ηρ in aliis Casibus retrahunt, in aliis promouunt Accentum:

Ἄνθρωπος, γαστήρ, δαήρ, Δημήτηρ, θυγάτηρ, πατήρ, σπῆρ, in Vocativo Accentum retrahunt; ut ὦ ἄνθρωπε, θυγάτερ, σπῆρ, &c.

Ἄνθρωπος & θυγάτηρ itidem primam acuiunt in Accusativo singulari, & in Nominativo, Accusativo, & Vocativo duali, Syncopen passis; ut ἄνδρα, ἄνδρε· ἄνδρες, ἄνδρας· θυγάτρα, θυγάτρε, &c.

Ἄνθρωπος, γαστήρ, Δημήτηρ, θυγάτηρ, μήτηρ, πατήρ, post factam Syncopen, acuiunt ultimam Genitivi & Dativi singularis; ut ἄνδρος, ἄνδρι· θυγατρὸς, θυγατρί· Circumflectunt ultimam Genitivi & Dativi dualis & Genitivi pluralis, ut θυγατέων, θυγατρῶν· Penultimam acuiunt Dativi pluralis, ut ἄνδράσιν, θυγατέσιν· Γαστήρ facit γαστήρσιν. Θυγάτηρ & μήτηρ penacuiunt omnes Casus imparisyllabicos ante Syncopen, ut θυγάτηρ, θυγατέρες, θυγατίες, &c.

Non abs re erit integram Flexionem Nominis in ηρ quod oculis ponere, ut variatio Accentus clarius elucescat:

Sing. N. Θυγάτηρ. G. θυγατέρες θυγατρὸς. D. θυγατίει θυγατρί. A. θυγατέα θυγάτρα. V. θυγάτερ.

Dual. N. A. V. θυγατίε θυγάτρε G. D. θυγατέων θυγατέων.

Plur. N. θυγατέρες θυγάτρε. G. θυγατέρων θυγατρῶν. D. θυγατέσιν A. θυγατέες θυγάτρε. V. θυγατίες θυγάτρε.

Dictio composita cum encliticâ eundem expetit tonum, quem extra compositionem gerit, per omnes casus, verso gravi in acutum; ut ἦν ἄρ, οἶ ἄρ, ἔπνος. ὦπνι, ὦπνων, non ἦν ἄρ, οἶ ἄρ, ἔπνος, ὦπνι, ὦπνων: observatis encliticarum non ἔνδον, legibus. Similiter indeclinabiles μήτε, ἔτε, εἶδε, &c. non μήτε, ἔτε, εἶδε, &c.

In formatione Verborum: 1° promovetur Accentus.

Indicativus { Circumflectit ultimam futuri primi 4æ. & futuri secundi omnium conjugationum, in voce activâ; penultimam utriusque in mediâ: ut ἀπέρω, τυπώ ἀπερῶμαι, τυπῶμαι. Item penultimam 3æ. pluralis in præsentī verborum in μι; ut πῖθιμι, πῖθῃσι; sed ἄημι, ἄῃσι.

Imperativus { Circumflectit ultimam indefiniti 2di. Medii; ut τυπῶ. acuit ultimam indefiniti 2di. æt. in sequentibus εἰπῖ, ἐλθῖ, εὐρεῖ, interdum ἰσῖ, λαβῖ. Penascunt Grammatici tres imperativos indef. 2di. medii ἴθι, τρέπε, ἐνέγκ.

Subjunctivus { Circumflectit ultimam in omnibus indefinitis passivis; & in præsentī & indefinito secundo: activo verborum in μι; ut τυφθῶ, τυπῶ, πῖθῶ, θῶ.

Penultimam in perf. pass. circumflex. & in præf. & perf. verborum in μι; ut πεποιῶμαι, πῖθῶμαι, τεθῶμαι.

Infinitivus in ναι tono afficit penultimam; ut τετυφέναι, ἰσέναι, τυφθῆναι, εἶναι.

Infinitivus { Circumflectit ultimam Indef. & fut. 2di. æt. ut τυπῆν. Penultimam acuit indef. secundi medii: ut τυπῖσθαι. Accentum exigit in penultimâ indefiniti primi activi, & perfecti passivi: ut τύψαι, τυφθῆναι, ποιῆσαι, πεποιῆσθαι.

2° Retrahitur Accentus.

Imperativus dualem & pluralem indefiniti secundi medii acuit in antepenultimâ; ut τυπῆ, τύπετε.

Tempora finita in μιω variant sedem accentûs in personis pro variatione quantitatis ultimæ, juxta regulam primam; ut τυφώμιω, τύφωο. Sed in Optativo perfectum passivum & futurum secundum medium, præsens etiam & perfectum verborum in μι, retinent accentum super eandem syllabam: ut βεβώμιω, ἦο τυπώμιω, οἶο ἰσώμιω & ἰσώμιω, αἶο, &c. Quodsi verbum in μι sit deponens, regulariter sedem variat: ut δυνάμιω, δυνάω, &c.

Indefinitum rum. in tribus modis tonum plerumq; mutat, non mutatum in elementis; in Opt. æt. 3â. perf. λύσαι, ποιῆσαι, τελέσαι: Infinit. λύσαι, ποιῆσαι, τελέσαι: Imperat. med. λύσαι, ποιῆσαι, τελέσαι. Penultima dissyllaborum brevis in his tribus accutur ut τύψαι, λῆξαι: Ubique secundum regulas.

Hæc omnia in Paradigmatē tanquam synopsi clariùs conspiciuntur.

Speciales Regulæ Accentuum

A 1â. generali regulâ multifariam receditur in quamplurimis dictionibus: Varia enim est & incerta admodum accentûs notatio in primâ vocum terminatione, præcipuè Nominum: quorum infinitam penè multitudinem in numerato habere, & immensam congeriem in fasciculum stringere, quid aliud est quàm oceanum sumpulo infundere? Rectè enim Gaza, Πολυγραφὸς καὶ ἀείσις τῶ πολλαῖς ἐνδείαις τῶ. Erit tamen operæ pretium vocabula illa quæ una magis recepta sunt, in summa capita & classes terminatione & accentu discriminatas referre; operisque desideratissimi rudimenta quædam ὡς ἐν πύλῳ exhibere. Quibus, si artiserint, addi possunt plura quæ desunt: aut si visum fuerit, mutari in melius, quæ hic afferuntur: ut quoquo tandem modo operosum hoc spemque superans inceptum, numeris aliquando omnibus absolutum prodeat. Neque ampliùs hunc in finem parandi ingentes & singulis de vocibus revolvendi consulendique sint Lexicographi, quos merito nobis magnâ ex parte suspectos reddunt manifesta passim & egregia præli emendatissimi sphalmata: quin potius ad manum præstò, sit regula quæ certius multò & expeditius studiosis, subinde hæsitantibus, succurrat.

Toni vocabulorum, quæ deinceps sequuntur, ad normam H. Stephani exiguntur: quam tamen non undequaque perfectam exhibent Typothetæ; ut qui non falsas modò sed & sibi diffidentes interdum appinxerint notas, & pro thesauro carbonem obtruserint quærentibus. Imprimitur enim δευδράμος τ. 2. 1460. l. 15. δεύδρῳ. 1461. l. 1. ὀνομακλυτὸς τ. 2. 269. B. ὀνομάκλυτος 1323. F. πνεῦ in Indice. πνεῦ τ. 3. 623. E. Αἶακ. pro Αἰακὸς in Indice, & permulta hujusmodi. Ut igitur certiùs excutiat veritas, perlustrata atque diligenter collata sunt alia boni nominis Lexica; Suida, Favorini, Budæi, & Constantini (qui duo omnium mendosissimè sunt excusi:) Hesychii denique ex quo dictiones minùs usitatas post illum reliqui excripserunt. Ubi verò eorum unus aut plures cum Stephano non consenserint de accentu vocabuli minime familiari & cognito. Stephano primas deferimus, & tonos ex ipso quasi regulares præscribimus: aliorumque insigniores discrepantias in fine πολυτόρων subnotamus.

Accentus Nominum in recto.

Nomina oxytona.

In declinatione primâ Simplicium:

10 Hyperdissyllaba verbalia in τής, non præcedente α, ε, ι; ut ποιητής. Item ἀκρατής, δεατής, θηρευτής, πειρατής, ἀνααιρετής, εὐρετής, λαρυγγιτής. Inusit. ἰατρὸς σωματικῶς, δεατὸς σφιδαιῶν; γανιτής prodigus. Participalia in τής; ut ἐδελωντής.

Pauca item dissyllaba. κειτὸς, κητὸς & minùs usitata κλωσής, λητὸς, μνησής, νηκτὸς, πμητὸς.

Com.

Composita finita in φερσις, πεισις, πικισ; ut ὠδαφερσις, συμπεισις, πημασικίς. Quædam ex αὐτῆς & ραϊσις; διδυτῆς, κραταυτῆς, δομοραϊσις, Ἰλιο-ραϊτῆς. Item σωστῆς.

2°. Denominativa in σις; ut ὠμισῆς. Item αἰχμητῆς: quod tamen verbale esse vult Etimologus.

Siqua nomina harum aut sequentium terminationum discrepant accentu referuntur ad sedes nominum, quibus accentu conveniunt.

In declinatione secundâ: Oxytona sunt;

1°. Nonnulla in α viz. Appellativa in αιά; ut φυταλιά.

Verbalia in εῖ purum; ut χαεῖ.

Hypertrissyllaba appellativa præcipuè plantaria, in ωνιά; ut ἰωνιά violetum, κοινωνιά lilii planta.

Alia particularia: ἀρεῖ concio, ἀγυῖ vicus, αἰμασιὰ sepes, ὄρεα, ἀνδραχιά strues carbonum, ἀρεῖ ἀρεῖα comminatio, ἀρεῖα ventriculus, ἀγρυμιά aternum palearum, Αὐγειαῖ nomen Urbis, ἡρεῖα generatio, δωρεῖα donum, διεσµιά fidejussio, ἰχατιά extremitas, ζερεῖα fagulum, δολαµιά receptaculum remi, Θεσπιαῖ loci nomen, ἱμονιά funis, Κεσχεῖα Cenchrea, μακρεῖ solium, μυρτιά noverca, μυρμυκιά formicarum caverna, νδρεῖα nervus, ὄρυγιά πίπτα, ὄρµιά linea piscatoria, ἔρεῖα cauda, παρεῖα maxilla, πωιδιὰ latus, πατεῖα familia, πεσερεῖα columba, Πλατατιά nomen Urbis, πιδρεῖα latus, περεῖα areola, πυρεῖα & πυρκαῖα rogi, σιερεῖα catena, σκιά σκιά, σκοπιά speculum, σπογγιά sponsa, σποδιά cinnis, σοῖα porticus, σποτιά exercitus, τρατιά locus ubi siccantur ficus, ἔρεῖα cursus, ἔρεῖα orbita rota, φορεῖα passus, χεῖα vel χεῖα latibulum serpentis.

Inusitata, ἀκενιά bonum stimulus, ὄρεπιά vulpes, αἰμαῖ mater, ἀγρεῖα humeri pars, χρεῖα vetula matrona, θυμονιά cumulus, δοῖα jugum mulorum, κοῖαῖ sphaera, λαβῖα gutta, ληῖαῖ praefectura, μαμρεῖα vel μαμρεῖα medicamenti genus, µιαῖ cantilena quædam, δεῖα pellis ovina, ὄρµεῖα impetus, σελεῖα manubrium securis, σφεῖα mina, ἔρεῖα cinnis, Φλοῖα Proserpina, ψαῖα gaudium.

2°. Multa in η Finita in γῆ, δῆ, ωῆ; ut ὄργῆ, χορδῆ, ζωῆ.

Hyperdissyllaba in ωλή, ωκή, & ωχή, ωρή, ωτή; ut πωσωλή, ἀκωλή, ἀνακωχή, ἐλπωρή, χαλαρωτή.

Verbalia in η servantia characteristicam temporis; ut τραµῆ, διδαχή, φυγή, σιγή. Verbalia itidem in µονῆ; ut πλησιονῆ.

At quæ oriuntur ex præsenri Barytonorum ferè sunt penacuta.

His adde particularia: Ἀξιλῆ nomen loci, Αἰζαῖ nomen insulae, αἰχµή cuspis, ἀκῆ (pro quo legitur ἡκῆ & κηκῆ) acies, ἀκµή vigor, ἀκοῖα heredes, ἀκῆσῆ gluma, ὄρεῖα rabur, ἀορτή arteria magna, ἀρεῖα virtus, ἀρχῆ principium, ἀσερεῖα & σερεῖα fulgur, αῶλή stabulum, Ἀφεικῆ Africa, Βιοῖα vita, Βυλῆ consilium, γαµφῆ (rarius γαµφῆ) maxilla, ἡυπανῆ gentiana herba, γουῖα mulier, δδιῖ dubitatio, δρεῖα χηκῆ drachma, ἐλῆκῆ salix, ἐορτή festum;

festum, ἔυλαι vermes, εὐχή precatio, ἡδονή voluptas, θηλή papilla, θηλονή nutrix, θυηλή sacrificium, κτηγόνη pulchritudo, καρφυλαί straza ex festucis, κεφθή & κορυφή caput, κειδή hordeum, λιτή preces, μορφή forma, μοτή linamentum, ὀμφή vox, ὀπί foramen, ὀπλή ungula, ὤλη cicatrix, ὄχη cibus, Παρὰσάδ loci nomen, παλαιστή palmus, παλακὴ pellex, πμχὴ pinguedo, πινὴ pæna, πυσμή mensura genus, ῥηπαὶ subli-
ca, σπυδὴ studium, σγυλαὶ ciphrae, σκάδὴ vasculum, σαφυλή uva, σπιδάμν spithama, χολή otium, ὕπναλὴ aspis somno negans, φλογὴ flamma, φοινικὴ palma, φυλή tribus, χυλή unguis, χυλή ira, τειλή cicatrix, ψωλή pudendum, ὠλή tribus. Quibus adde ex præsentī Barytonorum orta hæc ; βοσκὴ cibus, δεξιλή debitum, τριχὴ attritio, ψυχὴ anima.

Inusit. αἰσάδ preces. αἰπολή caprile, ἀλυχὴ fastidium, ἀμυγδαλαὶ cuspidēs, ἀμφὴ aula, ἀπιδάδ sacraria, ἀχαὶ optata, βασιλή regnum, βρυπαὶ reliquiae, γλυκὴ herba genus, χυπαὶ vulturum nidi, θηλή voluntas, ἑδωχθὴ cibus, ἑδμὴ vapor, εἰά leguminum purgationes, ἐκθλε-
κὴ afflictio, ἐρχατή custodia, ἐρμὴ exitus, Θελαμαὶ sanum Dioscurorum, δεμισὴ lex, θινάι acervi arenarum, ἰδλὴ caprina seu ovina pellis, ἡλαρρυζαὶ aquae ductus, ἡαπαλαὶ præsepia, κοδμουαὶ hordei exiccatio, κοδυλαὶ tumores, κογσὴ extremæ sagittæ pars, λλυή torcular, μωνὴ neglectus, οἰχμὴ famula, ὀρχμαὶ septa, ὕννὴ vomer, ὕρχὴ instrumentum nauticum, χεμὴ hyems, χυλή pabulum, χροπὴ corpus.

Fœminina in α & η deducta à masculinis in Θ servant eorum accentum ; ut διδς, διὰ ἀδελφός, ἀδελφὴ. Pleraque in οια ex οα habentia : epentheticum ; ut ποιά, ροιά, χροιά, ψοιά sic ζειά pro ζέα, δειρὴ pro δρη.

Μulta Substantiva 2æ. declinationis, facta ex participiis fœmininis masculinorum in Θ, tonum in ultimā habent ; ut δεξα-
μυλή receptaculum, εἰαμυλή vel ἰαμυλή locus fruticosus : Item propria Ἀλαὶ κλυθαὶ, Κλιζουθαὶ.

In tertiā declinatione.

Oxytona in Θ.

1° Nomina finita in αός, αὐός, νός, υός, ηγός, ωγός, ὠός ; ut ἀγλαός, ἀγ αὐός, αἰζήνός, υός, φηγός, ἀρωγός, νεοαός.

2° Adjectiva in κός, υός, πός, * τός ; ut ἀλκός, * Adjectivorum ἀγνός, χαλεπός, λεπτός. In λός, si non præcesserit
tonos uti Θ flo- i vel υ ; ut καλός. Item νεογλός recens natus, πα-
xionem sequun- χυλός crassus. In εός ; ut ξηγός : exceptis primiti-
tur pronominis ; vis proi omnibus, comparativis in εός : præter
ut αὐτός. ἱερός, δεξιτερός, αἰσιερός.

3° Substantiva verbalia in τός & πός : ut κομπός, ἀπτός. In
ηλός, σός ; ut πηλός, ἰσός Substantiva omnia in μός, non præce-
dente ε : ut λιμός.

Inusitata quædam in εμός : ut αἰεμός iactantia, δεμός præcep-
tum, λεμός guttur.

Quædam

Quædam adjectiva in μός ; ut αμός unus, δοχμός & λοχμός obliquus, έμός meus, θερμός calidus, ίταμός temerarius, όμός similis, σιμός sitius, ώμός crudelis.

Hyperdisyllaba in ωός, ωνός, ωπός, ωρός ; ut Πακτωός, όϊωνός, Άσωπος, ημωρός.

Propria item nomina piscium & avium in ανός : ut Γερμανός, Λυκαυός, κυπριαός, θασιαός. In ιδε nomina avium ; ut αϊγυπός.

Particularia quædam Substantiva in κός, λός, νός, πός, ρός, τός, accentum habent in ultimâ more Adjectivorum.

1° In κός : Αϊακός *Aias*, Άνακοί *Dioscuri*, άιακός *uter*, άιακός *capri genus*, Δαμασκός *Damascus*, δοκός *trabs*, δρισκός *pinna muro-rium*, όλκός *tractus*, σηκός *stabulum*, φακός *lenticula*, φαρμακός *veneficus*, φορκός *strabo*, φωνασκός *vocis Magister*, χαλκός *as*, ψήακός (& σιτ-
τακός) *psittacus*.

Inusitat. άρκός *auxilium*, βοσκός *pastor*, πεικός *lana*, πλαυός *rec-
catum*, σκιδυκός *trachinus piscis*, σφηκός *crista in galea*, κακκός & κα-
σκός *parvus digitus*, κικκός *gallus*, λελικκός *piscis*, πθηακός *machus*,
ύτακός *raxillus*.

2° In λός : άλγαλός *funis nauticus*, αϊγαλός *littus*, αϊγαλός *avis quædam*, αϊλός *tibia*, γαυλός *multra*, δαλός & δαυλός *fax*, έλλός *hin-
nulus*, θαλλός *ramus oleaginus*, δολός *atramentum serice*, χαυλός *caulis*, κορυθαλός *galerita*, μοχλός *vestis*, μυθαλός *medulla*, όβόλός *ve-
ru*, όβολός *obolus*, όμφαλός *umbilicus*, σιλλός *jaçtator*, φαλλός *phallas*,
φελλός *suber*, χιλός & χιλός *rabulum*, χυλός *succus*, ψωλός *apella*.

Inusitata, ασυλός *fuligo*, άστυλός *sturnus*, Αύαλός *Bacchus*, βδα-
λοί *acicula marina*, θρωθαλλός *scaturigo*, γυιλός *quadrangulus lapis*,
ειλός *pondus*, έλός *lutum*, ίταλός *taurus*, κρυαλός *morio*, κυλλός *asinus*,
μηλός *lana*, μαθαλός *tunica*, μυλλός *strabo*, μυλλοί *placentæ*, παγλός
pedis talus, σφηλός *cippus*, ύλλός *suum volutabrum*.

3° In νός : άμνός *agnus*, βυνός *collis*, έλλεδανός *vinculum*, έεινός *ca-
prificus*, ίπνός *furnus*, κειπνός *fumus*, κερυνός *fulmen*, κρημνός *precipi-
tium*, κρευνός *scatebra*, λυνός *torcular*, λιχανός *index*, έρευνός *cælum*,
πειδνός *puer adultus*, ρινός *pellis*, πλυνός *balneum*, Σιλυνός *Silenus*,
πιθυνός *educator*, φανός *lampas*, χαλινός *fractum*, ώκεανός *oceanus*.

Inusitata, αζυνός *cygni*, άκορνοί *bruchi*, άκρενοί *termini*, άπιαγεινός
scorpius, βλινός *titio*, γλαινός *fulgor*, χυνός *torris* χυνοί *trunci querni*,
έμπυνός *clavis*, κρυμνός *glacies*, Λικυρνοί *gens Illyrica*, Ξυνός *stipes*,
όδυνός *dux via*, πεδυνός *libum*, φωνός *aquila genus*, σκηνός *scorpius*
piscis, χλυνός *aurum*.

4° In πός : άταρπός seu άβραπός *via*, χυπός *qui naso est adunco*,
καρπός *fructus*, κομπός *jaçtator*, ματρωνός *leno*, μολπός *cantor*, όπός
suocus, Έοπός *lorum*.

5° In εός : άγεός *ager*, άφεός *spruma*, γαμβεός *gener*,
έκω-

ἔκωρος *socer*, θαιρὺς *cardo*, θησαυρὸς *thesaurus*, θυγὴς *genitura*, κραιρὸς *tempus*, κηρὸς *cera*, λιμνερὸς *nox obscura*, Λοκρὸς *Locri*, μμερὸς *femur*, νε-
 ρερὸς *hinnullus*, Νάεροι *Sarmatae*, νεφρὸς *ren*, Ξυρὸς *novacula*, ὀρὸς *vel*
 ὀρρὸς *serum lactis*, ὕρὸς *alveus*, πυρθιρὸς *socer*, πυρὸς *trititum*, σσιρὸς,
 σιρρὸς *vel* σιρὸς *scrobs*, σκιρὸς *scrupus*, σερὸς *loculus*, τωρὸς *crux*, σωρὸς
cumulus, τυρὸς *caseus*, φιβρὸς *caudex*, φρυρὸς *cussor*, χορὸς *chorus*.

Inusit. ἀκαρὸς *cerebrum*, ἀγτρὸς *merces*, ἀναρὸς *nuncius*, αἰρὸς *pratium*,
 Διερὸς *collis*, ἱερὸς *piscis genus*, λαγερὸς *similax*, λαγρὸς *grabbaculus*, λι-
 κροὶ *cervinorum cornuum rami*, ναιθροὶ *hinnulli*, ὀξηρὸς *acetum*, ὀχρὸς
vector, χρὸς *littus*.

60. In τες: ἀστὸς *aquila*, ἀμαλητὸς *clamor*, ἀμαξίτὸς & ἀμαξήτὸς
vestigium currus, ἀρπετὸς *milvus*, ἀταρπιτὸς *callis*, Βιωτὸς *Baotus*,
 γλυτὸς *nates*, ζωρυτὸς & ζωρυτὸς *pharetra*, ζωιαυτὸς *annus*, Ἰαπιτὸς
Iapetus, κισωτὸς *arca*, κολοσυρτὸς & κονιορτὸς *pulvis*, κοντὸς *contus*, λω-
 τὸς *lotus*, μοτὸς *linamentum*, μωτῶτὸς *genus edulii alliati*, ὀχρητὸς *canalis*,
 περσφκτὸς *anus*, πυρσὸς *febris*, σκητῆς *fulmen*, φρατὸς *exercitus*, συρ-
 φετὸς *colluvies*, Τμητῆς *Hymettus*.

Inusit. ἀροίτὸς *puer metisorius*, ἀγτὸς *merces*, ἀζαυτὸς *pulvis*, ἀσφυ-
 γτὸς *lutosus agger*, βυτὸς *mortuorum repensoria*, γακτὸς *fragmentum*,
 κωμετὸς *fissura*, κωρητὸς *thuribulum*, κωλλατὸς *oculi*, θυτῶι *vasa*, λοιτὸς
pestis, λυρτὸς *schyrhus*, λυτῶι *loca ardua*, ὀλαιτὸς & ὀλατὸς *blatero*,
 ορτὸς *ora*, πυρρητὸς *barba*, τραπητὸς *mustum*.

Alia quædam cum Substantiva, cum Adjectiva particularia in ος.
 Oxytona.

10. In ος purum:

In εδς: ἀδελφρὸς *vel* ἀδελφειὸς *frater*, γαλεὸς *felis*, ἱλεδς *mensa*
coquinaria, ἐνρὸς *mutus*, ἐδς *snus*, ἐλευρὸς *caprificus*, ἐτρὸς *verus*, ἦλερὸς
fulsus, Θεδς *Deus*, θυρεδς *scutum*, ἱλερὸς *ileus morbus*, κηλεδς *avis qua-*
dam, κενρὸς *vacuus*, κηδρὸς *mortuus*, κολεὸς *vagina*, κωλεδς *membrum*,
 λοχεδς *infans*, νεδς *novale*, πηλερὸς *ultimus*, τεδς *tuus*, τελερὸς *securis ma-*
nubrica, τερεδς *foliatus*, συφεδς *kata*, σωρεδς *cumulus*, φωλεδς *ca-*
verna.

Inusit. ἀλεδς *calidus*, ἀνρηρὸς *annuli nautici*, ἀνταχαὶ *cete ingentia*,
 αἰλερὸς *caperna*, μαλερὸς *vannus*, φλεγρὸς *ruber*, φρυωδς *rubeta*.

In ιδς: ἀνεψιὸς *consobrinus*, Ἀσκληπιδς *Æsculapius*, βιὸς *arcus*,
 Δεξιὸς *dexter*, ἰὸς *sagitta*, χαλιὸς *cassa*, κειδς *aries*, κωβιὸς *gobio*, πολιὸς
capus, σκολιὸς *obliquus*.

Inusitat. γελιὸς *hortus*, γωλιοὶ *spelunca maritima*, ὕβριὸς & ὕβριὸς
gibbosus, φαλκινεὸς *splendidus*.

In οος: θυὸς *velox*, ὀλοδς & ὀλοιδς *perniciiosus*.

Inusit. κολοδς *tumultus*.

In υος: εἰλωρὸς & ἱλωρὸς *apertum*, νυὸς *purus*, Τιτυδς *Tityus*.

Inusit. ἀλεδς *auditor*, μινυδς *parvus*, μισυδς *dimidia corporis parte*
alba.

In αὐός : ἑρπῆς aper, ζωός vivus, θωός aviv, κολῶς tumultus, λα-
 ρῶς lepus, παρῶς viticus.

In αἰός : ἄλαιός vetus, ἀραιός tenuis, Ἀχαιοί Graeci, βαίός parvus,
 κρηίός & γηραιός senilis, θύραιός diuturnus, ἑλαιός & χαλαίός aviv,
 γαδαίός, κρηταίός fortis, λαίός laevis, παλαιός antiquus, σκαιός ob-
 liquus, σφαίός subulcus, φαιός fuscus.

Inusit. βδαιός magnus, ζαιός piscis genus, πλαιός fuscus, ραιός
 probus.

In εἰός : Ἀλφειός Alpheus fluvius, ἀρνείός & ἀμνείός agnus adul-
 tus, ἀφνείός opulentus, ἐλειός glis, Ἀπειός Ereus, θαμνείός frequens,
 Ὀλμειός Holmici fluvius, ταρφειός densus, φατειός celebris.

Inusitat. θμειός pauper.

In οἰός : γλοιός sordidus, θοιοί duo, κλοιός supplicii genus, κολοιός
 graculus, Οἰός populi nomen, ποιός triticum, φλοιός cortex, κρηυ-
 φοιοί aves domesticae. Inusitat. κρηίός morbosus.

20° In δς impurum.

In βός : ἀμοιβός mutui, ἀμορβός comes, βολβός bulbus, ἦβός cur-
 tus, κολβός mutilus, κλωβός caverna, λοβός & λωβός pars auris,
 φαίβός loripes, τραβός strabus, Σαβοί Bacchi sacerdotes, ὕβός gibbosus.

Inusit. βυβός & βαβός mutui, θαμβός attonitus, θερμβός torri-
 dus, θαλυβός thalamus, χαμβός mutilatus, λομβός recutitus, μαδι-
 βός ligo, σκαμβός obliquus, σκιμβός claudus, σιλβός fulgidus.

In γός : ἀγός & ταγός duo, ἀμολγός mulgenai tempus, ἀργός otio-
 sus, ροργός velocis, ζυγός jugum, θειργός pinnae, λαγός lepus, λοιγός
 pestis, μογγός, qui per nares sonum edit, μολγός bulga, cacus, πηλαρ-
 γός ciconia, Πηλασγός Pelasgi, τραγγός tortuosus, ταγγός rancidus.

Inusit. ἀμοργός qui exugis, βραγός palus, κλαγγός lae, κρηγός
 clauor, κραυγός plicus, λαυγός nugasor, ρογός horreum, τραγός imprudens.

In θός : ἀδελφίδός frater, αφίδός poeta, ἰνδός Indus, λορβός in-
 curvatus, Λυδός Lydus, μαδός glaber, θωδός edentulus, ὀδός via,
 ὀπιδός comes, ὀρυμαθός gravis strepitus, ὑδός limen, μηδός gubernacu-
 lum navis, σπιδός & σπληνός ciuis, φειδός pater.

Inusit. ἀλινδός cursus, ἀφαδός inimicus, βυδδὶ musici, γαιδός ver-
 sus, ἑδός edax, κληδός cumulus, λαρυδδὶ clavi in theatro, σιδός vet-
 boro, ὕδός nepos.

In ζός : μαζός (& μαδός) mamma, πεζός pedes, περσιζός masti-
 nus, ρησιζός besternus.

Inusit. ἀκονηζός jaculus serpentis genus, βυζός confectus, μυνζός
 ventosus.

In θός : ἀμαθός bonus, αἰθός niger, βοηθός auxiliator, βυθός pro-
 funditas, ἐφθός coctus, γανθός oculi angulus, μιδός merces, ξανθός fla-
 vus, ξυθός rufus, ὀρθός rectus, ὀρμαθός ordo, σκινθός unicator, σρε-
 θός passer, πτηθός manumilla, τυτθός parvus.

Inusit. κηθός auxiliator, κηυθός parvus, λαθός turpis, νυθός mutus.

In ξός· ξός viscus, λοξός obliquus, μυωξός glis, φοξός acuminatus.

Inusit. Ἀοξοὶ coqui, ἀπαξοὶ monachi.

In σός· βλαισός vel βλεσός blæsus, κυρτός tumens, Παισός & Ἀππαισός Urbis & fluvii nomen, πυρσός fax, ταρσός fiscella, χρυσός aurum.

Inusit. Αἰσὶν Dii, βυρσός palus, γλαυσός fulgidus, γυυπισός otiosus, κεισός herbarum species, κλωσός & κινσός herbarum genus, κορσός truncus, κυρσός herba, ὀρσός agnus serotinus.

In φός· ἀδελφός frater, Δελφοὶ Delphi, κυφός & ὕφος gibbosus, κωφός surdus, ὄρφος nomen piscis, πομφός bulla, σκνιφός visu hebes, σοφός sapiens, σομφός inanis, συφός abstrictorius.

Inusit. αἰλφός albus, λαφός lævus, σιχαλφοὶ mutæ cicadæ, συφός hæta, ταρφός densus.

In ρός· αἰκρὸς crudelis, ἀρρὸς princeps, βρυρὸς præco, δολιρὸς longus, λορὸς, gravis, μοιρὸς mæchus, μοναρὸς solitarius, μυρὸς penetrans, ἕρρὸς meatus urinarius, πωρὸς pauper, ρηρὸς septum, ῥορὸς rota.

Inusit. ἀπρὸν mediocre, βρυσρὸς laqueus, γλινρὸς tenax, κεναρὸς obstreperus, σικρὸς injucundus.

In ψός· γαμψός & καμψός inflexus, καψοὶ parietes, κινδψός (& σκινδψός) planta vel cithara, κομψός elegans.

Derivata in Θ ex perfecto medio, si activè significant, acuminantur in ultimâ; ut τομὸς sector, δορὸς capax, ἑδωδὸς edax, item σκαπὸς speculator vel meta.

Genitivi oxytoni cum fiunt recti retinent tonum; ut δμῶς τῷ δμῶς, ὁ δμῶς servus.

Oxytona composita.

Omnia in ικός: ut ἀρχιπικτινικός.

Substantiva in μός: vel derivata à compositis; ut ἀναβαθμός, ἐπαναβαθμός ascensus: vel composita cum verbali in μός; ut μνηθιαυθμός cauda.

Gentilia in Θ oxytona tonum retinent in compositis; ut φιλαχαιός.

Composita in -αρὸς, -ηρὸς, -αζωρὸς, -αζρὸς, -αμοβός, -αοιδός, -ανεψίδς, -αεισερὸς, -αρωρὸς, -εψός, -βοσκός, -ημεινός, -κλειτός, -κλυτός, -λοιρὸς, -μοιρὸς, -ερρὸς, -θερρὸς, -ερρὸς, -ωρρὸς, -ολκός, -ποιός, -πυμπος, -φορβός, -ωδός, -ωπός, -ωρρὸς vel ὑρρὸς ab ἕρρῃ custos, -πυρρὸς à πύρρῳ, ἀπὸς à ἀπείδον; ut ξεναρὸς hospes, κυνηρὸς venator, παιδαρὸς puerorum institutor, πεδαρὸς pedibus dolens, χρυσαιμικός nutritarius, φιλαοιδός poetarum amans, αὐταρψής consobrinus, ἐπαεισερὸς sinister, ἐπαρωρὸς auxiliator, μυρψής unguentarius, πορρβοσκός leno, καθημεινός diurnus, τηλεκλειτός longe celebris, δεικλυτός hasta celebris, κνισσολοιρὸς pinguedinem lambens, ἐππομωρὸς qui equos mul-

get,

get, σωεργός ὑποεργός vel ὑπεργός adjutor, γεωργός agricola, ἐφοικός attractorius, βήυαλός tela attrahens, νεωλός trahens navem, ὄργανο-
ποιός organorum fabricator, νεκροπομπός qui mortuos deducit, συφορβός
fabulcus, τραγωδός tragædus, σκυθρωπός tetricus, πλωρός janitor,
κηπουρός hortulanus, ἀλοπυρρός salarii, ἡμεδαπός nostras.

Verbalia in τός ex compositis nata, quorum simplex nullum
est; ut ἐυλογητός.

Verbalia in τός cum præpositione composita ex αἰνέω, βαίνω,
ἔχω, λαμβάνω, μέβω, τείνω tonum habent simplicis; ut ἐπαινετός,
διαβατός, ἀλεκτός, καταληπτός, διαμεβήτός, ἐκπατός.

Nonnulla item particularia: ἀνοικτός apertus, ἀντιμισθός mer-
cede dignus, ἀπολαυσός voluptuarius, ἀπώλκός deprecabilis, ἀποδείκ-
τός, ἐπιφαντός, καταφαντός demonstratus, διαρετός divisus, ἐξαιρετός
electus, ἀειαιρετός exemptilis, ἀρεταρετός arbitrius, διασατός separa-
bilis, εἰσπτός, ἀρεπτός accessibilis, εἰσποιητός adoptatus, ἐκκλητός
evocatus, ἐκλεκτός qui delingitur, ἐκλεκτός electus, ἐκπτός expressus,
ἐμπλατός ad illinendum aptus, καταπλατός illius, ἐμπνός inflatus,
ἐκπνός elutus, ἐγκνός incusus, ἐγκοκαπός incisus, ἐκποδός
procedens, ἐμπλεκτός implicitus, ἐπακός auscultabilis, ἐπυργπτός
charissimus, ἐπακός inductus, κατακός fragilis, ἐπδκός orabilis,
ἐπεκκός insidiosus, ἐπεκκός visibilis, ἐπεκκός subditus, ἐπδυ-
μητός desiderabilis, ἐπιμωπτός reprehensibilis, ἐπτεκκός inflaura-
tius, ἐππτός sub scientiam eadens, ἐπτεκκός arte elaboratus, ἐπα-
πός, σωμαπός continuus, ἐκκός attingibilis, καδαπός ligatus, κατα-
ππτός mortalis, καδαμαπός cruentatus, μεταππός qui persuadere
potest, ἀεπππός extensus, ἀεπππός definitus, ἀεπππός adna-
vigabilis, ἀεπππός saluatus, μετακππός mutabilis, ἀεπππός pre-
ce flectendus, ἀεπππός expeditus, ἀεπππός admonitus, παρκε-
κππός abscissus, παρηγορητός consolabilis, ἀεπππός prævidendus, ἀε-
οβλητός adjectus, συμβλητός conferendus, ἀεπππός gratus, ἀεπππός
infulatus, σωππός intelligens, συγππός ignoscibilis, συχομ-
πός comportatus, συκππός temperatus, σωμαππός conjuratus, σωμα-
ππός, συμφορητός, συμφορπός collatitius, ὑποππός, ὑποππός tolerabilis:
item ἀνακοσχυλιαπός quo fauces colluntur. Tonum veid retrahunt
si illis accedat compositio: præter καδοδππός, ἀποδππός dux vie,
συμπεπππός qui adjuvat in deducendo, ἐπππππός cui murorum
cura commissa est, σωμαπππός administer in munere jungendo, σωμα-
πππός una electus, σωμαπππός qui una sacra facit, ἀεπππός ali-
quantulum fulvus.

Omnia in Θ, si componentur cum α, δς & δ, tonum habent
in priori; exceptis ἀεππός otiosus, αἰδππός non visibilis, ἀγαπός lætus,
ἀγαππός superbus, ἀμυππός hebes, ἐυππός & ἐυππός beneficius, ἐυππός
formosus.

Inusit.

Inusit. αἰδαμὸς indomitus, ἀκκλητὸς intemeratus, αἰρῶδες ineffabilis, ἀδαιὸς indivisus.

Alia quædam particularia: ἀθηρηλοῖζος ventilabrum, βελυτὸς tempus solvendi boves, βροτολοῖζος perniciosus mortalibus, δαφοινὸς valde cruentatus, ἐννυὸς purus, ἐπαιγὸς crudelis, ἐπακὺς auditor, ἐπισχυρῶδες arumposus, ἐχθροδὸπος odiosus, ἐμβλαδὺς profundus, θυμολοῖζος qui fores aperit, ἡδαιὸς patrus, καπυρὸς rufus, κατλασθλὸς horribilis, λακαεινὸς genius ficus, ματοπωεινὸς φθινοπωεινὸς autumnalis, μυλωθρὸς molitor, νεογνὸς recens natus, νωδὸς edentulus, ὄρειπυλαρδὸς montana ciconia, ποδαρδὸς qui delicatus est pedibus, ποδαρχὸς qui podagra laborat, πρεσχοπὸς progressus, πρεσχυρσινὸς qui anni est abhinc tertii, πυρρμυτὸς messis tritici, σενυχὸς arctus, συμκοηδὸς auxiliator, τηλαρὸς remotus, τελοσῖζυρος ter infelix, συγκοινωνὸς particeps, συνοπηδὸς comes in itinere, ὑπερπλοῖζος tota, ὑπερεκπλοῖζος superabundans.

Inusit. ἀνπλακοί panis fragmenta, δημηθηνλὸς populo inuisus, ὄρδοσινδὸς qui recte stat, φδοροεικὸς qui domus consumis, φελεινὸς monisus, φελεινδὸς gravis.

N. B. Neutra in Θ omnia sunt barytona, & sequuntur generales regulas.

In ον.

Pleraque finita in μων & τον sunt Oxytona; ut ἐρεμὸν, φυτὸν. Exceptis nominibus herbarum & frugum.

Alia quædam particularia in ον ἀγαικὸν agaricum, ζωλεὸς spe-lupca, ἐλεδὸν mensa coquinaria, εἰμαὸν caprificus, ἱερὸν templum, λοστρὸν vel λυτρὸν lavacrum, πηδὸν gubernaculum navis, πλάτρὸν latus, πτερὸν ala, πορὸν igniarium, σελειδὸν manubrium securis, σφυρδὸν mal-leolus pedis, ὠδὸν ovum.

Inusit. ἀνθηνλὸν indumentum, ἀμερδὸν satum, ἀπυλλὸν populus arbor, ἀψυλὸν vestimenti genus, αἰαρεὶ ὄντικα nuces, αἰληρδὸν frenum, ἀχλά molles lanae, βουετὸν profunditas, γαλαδὸν patina, ἱαρδὸν pelvis, ἰδωνά transstra navis, ἰκνὰ educationis præmia, κηφὸν argentum, κριμὸν cauliculus, κλεβεγὰ παρνα iumenta, γυαδὸν canistrum, κυδνον pharvacum, παβανὸν pannus asperior, λαρχδὸν grabbatus, μαλερδὸν farina, μαρρδὸν instrumentum ferreum, ναρδὸν scopa, ὀρδὸν praelium, πιδαννα patina, φαεικὸν, φαεικὸν herba venenata, φαλδὸν frenum.

Huc refer numeralia hæc, ἐπηά, ὀκτώ, ἑκτόν.

In quarta declinatione

Omnia retinent accentum nominum à quibus manant; ut λέως à λαός. Acquirunt etiam Ἀπολλός.

In quinta declinatione: sub quâ comprehenduntur declinationes contractions:

Nomina in αυ, εν vel ις, ἴνος, ας-άδς, in ης, δς, & ω Oxytona sunt; ut Τετὰν, ἀκτὴς vel ἀκτὴν, λαμπάς, σπηῆς, βασιλῆς, λεχῶ. Item ἐγώ.

Formæ:

Fœminina in ις-ιδος ; ut φωνής. Exceptis fœmininis in πς, quæ sequuntur accentum masculinorum in σς pag. 22. lin. 33.

Adjectiva in ης-εος ; ut ἀληθής. Exceptis hyperdissyllabis in ἡκης & ἡρης : sed ἀνηκής acie carens, ἀρηκής ἀεικής præcursus, πυεικής igne acuminatus, ἀλχηρής molestus, ἀχρηγής gravis, ἀειρηγής difficilis, ἀσκληρής aqua habens latera, πενδρηγής luctuosus, ἀπρηγής non missilatus. Paucula Substantiva in ης, ἦτος, βεγδυτής tarditas, δνιότης ruga, ἰδής vestis, ποτής potus, πινυτής sapientia, item ἀργής-ἦτος, & ἔπος albus.

Adjectiva in υς ; ut δξύς.

Substantiva in πύς ; ut ἰδνύς. Item ἀχώς tenebrae, σαγύς cry stallus, δελφύς uterus, ἱμύς & ὠμύς mus aquaticus, ἑεννύς furia, ἰγνύς poples, ἱλώς limus, ἰξύς lumbus, ἰαγύς robur, ἰχθύς piscis, κερκύς floccus, λειγύς fuligo, νηδύς uterus, οἰζύς arumna, πληδύς turba, Τηδύς Tethys, χλαμύς chlamys.

Inusit. ἀχλύς lapu rotunda specio, ἀχρύς tristitia, διοννύς vestis muliebri, οἰσύς viminis genus, πονδρύς murmur.

Substantivi in λω ; ut αἰχλώ sic ἀπλώ impluvium.

Localia nomina mensium in ών ; ut νυμφών, Ἀνδραιοών.

Derivativa in εν ab Indefinito secundo vel Perfecto medio : ut σαγών, πυγών turtur, sic λοφοροών rufula.

Finite in εδών & ηδών : ut ἀηδών, Σαρπηδών, σπηιδών, Μακεδών.

Nomina hyperdissyllaba in εών, υών, υμών ; ut κανεών, ἀλκυών, δαυτυμών. Verbalia in εμών ; ut ἡγεμών, κηδεμών.

Particularia ἀγών certamen, ἀγκών cubitus, αἰών ævum, ἀκροχορδών verruca, ἀλαζών jactator, ἀλκιδών alcedo, Ἀμαζών Amazon, ἀρηγών auxiliator, Βαβυλών Babylon, βεβών inguen, γαργαμών otomatium, γρηγών strix, εἰκών imago, ἱκών volens, Ἡλικών Helicon, ἡγεμών dux, ἡών lituus, Ἡλαμών nutrix, θυμών aceruus, κανών norma, Κερετών ara Apollinis, Κισσερών Cithæron mons, κιών multitudo vermium, κλαδών ramulus, κοροζών sumitas, κοπειών scarabeus, κορταιγών nomen herbe, λαγών ilia, λειμών pratium, Μαρσδών Marathon, Μιμαλόνες vel Μιμαλλόνες Bacchæ, μορμών larva, μυδών musculus, Ὀλιζών urbs Thessalia, Παφλαγών Parhlagonia incolæ, Παρών Apollo, πετασών petaso, πλαταμών latitudo, πλειών annus, πρήων vertex montis, πυγών mensurae genus, Πυδών urbs Phœciæ, ρυμβών spira serpentis, σαγών maxilla, Σιδών Sidon, σινδών sindon, σπιδών contradictio, στραβών strabus, χαδών faunus, τιών pavo, τελαμών lorum, τυγών procella, χειμών hyems, χαιιδών hirundo, χεδών mugil, χιτών tunica, χιών nix, χαιιδών armilla, item χεδών debitum.

Inusitata : ἀμπλιὼν avis vites infestans, Ἀργαδῶν nomen montis, ἀχθὼν torris, βαυτῶν vir vilis, γαρμαφῶν candor, γεργῶν deus rebus venereis praefectus, γυυπῶνες pusillanimiti, κοινῶν particeps, κοσχυλαρῶνες sponiae, κρεγγῶν pica, κρεγγῶν carcer, λαγγῶν mercator, λογγῶν lapis pertusus, μυδῶν caro rugosa, πληρῶνες vel πηλαρῶνες gigantes, προμαχῶν propugnaculum, τραπίζων sacerdotale officium, σαφῶνες retia.

Plurima Hebraicae originis : ut Ἀαζῶν, Ἀβασδῶν, ἀρραβῶν, Σιδῶν, &c.

Nonnulla aliarum terminationum : ut ἀνδριᾶς statua, ἱμαῖς lorium, ἀχῶς ulcus, ἰχῶς sanguis, αἰδῶς pudor, ἠῶς aurora, ἰδρῶς sudor, εὐρῶς mucus, ὀδῶς dens.

Inusitat. ἰῶξ clamor, Βομβᾶξ Bacchi nomen, ἀγγραῖς uua, ἀλλίξ uena, ἀδριῖ vermiculus, αἰῶρ vir, ἀχῶς uter, ἰδύρ ferrum axis, ἀβᾶς stultus, ἀφθᾶς Bacchi nomen, βαδᾶς cinædus, Ἐδᾶς nomen Mercurii, Ἐνῶς, Ἐμμάς. Composita quint. decl.

Omnia in ας ἀδΘ, ἰς ἰδΘ acuiunt ultimam ; ut διεγᾶς, πολυδιεγᾶς τομῖς, ὠκτομῖς.

Composita cum monosyllabo verbali 2æ. perfecti passivi finita in ε, etiam præcedente α ; ut προβλής prominens, ἀσπίδαποβλής desertor militiæ, ἀκλυῖς indefessus, οἶνοβρῶς vinosus, ἀγνῶς ignarus.

Similiter in ξ & ψ, si componantur cum præpositione terminatâ in vocalem ; ut καταπήξ palus, παραβλώψ strabus ; item ἀπειψ non contritus, κυνοβλώψ impudens.

Composita pleraque etiam à πλῆξ, ῥῶξ, ῥᾶξ, τρῶξ cum dictione quâlibet præcedente ; ut νοτεπλήξ tergo percussus, πυκνοῤῥῶξ densos acinos habens, κυανοτρῶψ fabarum arrosor. Quædam à χλῆς, χῥῶς, ὤψ, ut διχλῆς clavis gemina, καταχλῆς quod claudendis foribus adhibetur : à χῥῶς cutis, μαλαχῥῶς, ταχῥῥῶς, τρυφεροχῥῶς : à χῥῶς pro χῥῆς color, μελιχῥῶς, μολιβδοχῥῶς, οἶνοχῥῶς βοῶψ piscis nomen, γλαυκῶψ cæsus habens oculos. δεινῶψ torvus, εὐῶψ qui formosus est oculis, λιπαρῶψ pinguis, μονῶψ unoculus, τυφλῶψ cæcus, ὕδρῶψ hydropicus : Et in ὤπῃ inde deducta αἱμαλωπῖς sanguinea, κυκλωπῖς cyclopica, & πικρῶς usitata μετωπῖς frontis fascia, παρωπῖς & προσωπῖς persona muliebris, ὑπωπῖς thapsia : Per pauca in υς, περυγῶνυς, penia ceter, ὕψιβαδῦς profundus. In ιν, ἀπειρωδῖν partus dolorum non expertus.

Εἰς in fine compositorum acuitur ; ut μυδῆς, καδῆς.

Composita ex simplicibus oxytonis in longam finitis, si monosyllaba non fuerint, seruatâ terminatione, servant tonum in fine ; ut περατῖς, ἀρχιπερατῖς φορᾶ, ἀναφορᾶ, ἐπαναφορᾶ ἀλαζῶν, φιλοδαζῶν βασιλῆς, μεσοβασιλῆς.

Voces Hebraicae oblitatissimè acuiuntur in fine : ut Ἀβραάμ, Δαβίδ, Ὡσαιά, Ραββί, Ἡλὶ Ἡλὶ λαμμά σαβαχθάν. Nonnullæ etiam

etiam ex Hebræis Paroxytonis ortæ; ut Βεθλεὲμ, Ζαρεθ Μῆχισ-
λῆ, Σαλὴ Φαρές, &c.

Ex his quædam, non Oxytonæ, ex N. T. potissimum deprom-
ptæ, in proprias accentuum classes distribuuntur.

Quod si terminentur more Græcorum, præsertim in Θ & ίας,
notantur juxta regulas communes.

PAROXYTONA.

In α; Substantiva in ἰνδα, ὕα acunt penultimam; ut βασι-
λινδα ludi genus, νεκῶα mortuorum catalogus.

Item minùs usitata, ἀρχιδνα ὀδόννα plantæ genus, ἰζίλα bonum
omen, μαγγάνα vas urinarium, μαείλα carbonum pulvis, ὀξίνα occa.

In Θ; Nomina finita in ἰαΘ, ἰαΘ, λέΘ, ὕαΘ; ut ὀργίλος,
νιανίσκΘ, ἀργαλέΘ, ἀγκύλΘ.

Verbalia etiam in τέΘ; ut παρῆλῖΘ, ἔξιπῆτος, σωεκποτέος.
Nonnulla particularia: αἰόλΘ varius, ἀντίΘ contrarius, ΒαλίΘ
equi nomen, ὀνεία novem, ἡλίχΘ, πηλίχΘ, quantus, &c. ρομφίΘ
dens molaris, μεγάλΘ magnus, μυείΘ infinitus, νυμφίΘ sponsus,
ὈδίΘ viri nomen, ὀλίχρος parvus, ὀστίχρος quantulus, παρθένΘ virgo,
σκορπίΘ scorpium, ποδίσΘ cinereus.

Inusit. ἀσκώΘ minister, ἀέλΘ matutinus, ἀνδένΘ pullus, αἰχά-
λΘ assentator, ἀνερύσχος herba, ἰάδος torinosus, ἰάλοι thalami, ἰζίλος
scorpius marinus, κανθαρίος herba genus, καρχαρίος asper, μορμύρος
piscis, ὀρεδός metus, πλησίος propinquus, σερβάνος finis, σπατάλος tor-
tuosus, συρράδος adulterinus, τερβάρειος terribilis.

Penacuuntur composita in ος cum nomine & perfecto medio
verbi Barytoni, si activè significant, & exponantur per accusati-
vum nominis; ut μητρικτός Matricida, sive matrem cadens, ἐρηνο-
δρόμος ad Cælum currens, αἰθεροδρόμος cirrens per aerem, ὀρετύπος
in montibus cadens (subaudito accusativo) ligna. Similiter decom-
posita; ut συγληρονόμος coheres.

Quædam descendunt à perfectis, quorum thema non est in usu:
viz. finita in βόρος; ut δημοβόρος populum absumens: pleraq; etiam
in ηρόρος; ut δημοηρόρος orator. Alia mutant characteristicam
perfecti: Qualia sunt finita in δόκος & πλάδος; ut ἰοδόκος sagit-
tarum receptor, κοσμπλάδος qui imagunculas fingit.

Paroxytona quædam à νίμω, μάχῃ, δρέμω, seu potius πέρω,
πείρω, neutraliter vel passivè significantia; ut ἐρημονόμος in deserto
passus, ὀρενóμος & ὀρειονόμος in montibus pascens, πατρóνομος
à patre passus, οἰονόμος solus pascens, αἰθυρονόμος qui legi-
bus abutitur, χειρονόμος gesticulator, αἰψμάχος vales, χροσο-
μάχος qui pilo pugnat, ἐχρημάχος qui pugnam excitat, λορομάχος
qui

qui verbis pugnat, μονομάχος gladiator, ναυμάχος qui è navì dimicat, ὀπλομάχος bellator armatus, χειρομάχος manibus pugnans, ἡμεροδρόμῳ diurnus cursor, λαυψεροδρόμῳ velociter currens, νυκτιδρόμῳ qui noctu currit, ὀπλιτοδρόμῳ armatus cursor, ὑειοδρόμῳ vento secundo currens, παταγοδρόμῳ cum fragore currens, νυκτιπόρος noctu iter faciens, ναυσιπόρος navì trajiciens, παιδοπόρος liberis transitum præbens. His adde εὐρεσιλόγος blatero, συμμυολόγος taciturnus, ἡμεροσκόπος qui diurnas excubias agit, μονοφάγος qui solus comedit, &c.

Nonnulla loco nominis composita cum adverbio, aut aliâ ditione; ut ἀδιφάγος avidè edens, ἀειφόρος semper ferens, ἀποφόρῳ male seipsum ferens, ἀεπτόχῳ quæ recens reperit, ἀποτόχῳ abortivus fetus, ἐκπύβῳ longe jaculans, ἰδυπόρος recta procedens, πυγμαῖος pugil, ταχυδρόμῳ celeriter currens, τηλεβόλῳ longe jaculans, ὀπίσθιος qui retro pascitur, τηλεσκόπος longe cernens: item μισαφόνος caede pollutus, κισσινόμος terra ubi promiscue pascunt omnes; & quædam alia.

Reperiuntur etiam composita cum præsentì activo verbi circumflexi: omnia à πολίῳ; ut ὀνειροπόλος: item μοιχαῖλος agri loquens, ὄξυλάλος qui acute loquitur, πλαστολάλος ficta loquens, νευράλλος per nervos loquens, νεκροκόμος libitinarius, δειπνολόγος cæne insidians. Sic λαθεροδάκνος clam moriens. Pleraque cum perfectò activo ὤρεχα; ut φρεσσύχος & φρεατωρύχος pectorum effasser: Rariora cum perf. passivo; ut λεωδάτης via trita.

Composita ab ἀντίος, σίος, πλόος || plex penacuuntur; ut ἐναντίος contrarius, δρυαίος bellicosus, ἀπλόος simplex: adde & decomposita; ut ὑπεναντίος, &c.

Item ἀεργός molles gemitus edens, ἀειπαρθένος semper virgo, ψευδοπαρθένος falsa virgo, ἀνδοχρόχος stordus, φεικυκόλος bubulcus, ἱπποκυκόλος equis, ὀπισμύλος incurvus, δυσσολόχος hasta, σῆγμα ἰαεστε, κορυδαίλος varia indutus galea, φειξολόφος horrendas habens jubas.

Substantiva in ῶν trisyllaba ab oxytonis rectis vel obliquis dissyllabis profluentia acnunt penultimam; ut σπυδιὸν passerulus à σπυδός, παιδιὸν puerculus à παῖς παιδός.

Multa in ῖον à barytonis profecta, quæ hic subjunguntur.

Minus usitata præfixis obeliscis norantur tam in hoc quàm sequentibus Catalogis.

Ἀσπίον valliscula ab ἄσπς. Βιβλίον libellus à βίβλος. Βικίον urnula à βίλος. Βλαστῖον sandalium à βλάστη. Βυβλίον charta papyracea à βύβλος.

βύζανθρον. Βερίδιον spiraculum piscis à βερίδιος. Δυτίον libellus à δύν-
 τος. Είσιον lana ab εἶς. Θάμιον frutex à θάμιον. Θηκίον reposit-
 orium à θήκη. Θωμύδιον graminis à θωμύδιον. Θωνίον parvus thymus
 à θύνον. Ίγυδιον mortarium ab ἴσθι. Ἰχθίον coxa ab ἰχθς. Καδύον
 parvus cadus à καδός. Καρπίον parva festuca à καρπίον. Κηπίον hortu-
 lus à κήπος. Κοπίον lectulus à κοίτη. Κοκκίον granulum à κόκκος. Κε-
 νίον caput à κένυ. Κωπίον renulus à κώπη. Λοφίον collis à λόφος. Αυ-
 χίον lucernula à λύχνον. Μοχίον vitulus novellus à μόχος. † Μαμ-
 μίον matercula à μάμμα. † Μυσεύδιον panis excavatus à μύστρον. Ναυ-
 λίον nablum à ναῦλα. Νόλειον nervus parvus à νεδεον. Νηστόν parva
 insula à νῆσος. Ξιφίον gladiolus herba à ξίφος. Οἰκίον domuncula ab
 οἶκος. † Ὀρφίον pulla vestis ab ὄρεν. Πεδίον parvus campus à πέδιον.
 Πλωίον stamen à πλόη. Πιλίον pileolus à πῖλον. Πλατίον palmula à
 πλάτη. Πλινθίον later à πλίνθος. Πυξίον buxus tabula à πύξον.
 Πυρρίον parva turris à πύργος. Πωλίον pullulus à πῶλον. Ποιμίου
 grex à ποιμήν. Ραβδίον virgula à ράβδος. † Ραείον infans à ραίον.
 Ριζίον radícula à ρίζα. Ρινίον limula à ρίνη. Ρυμύδιον spira à ρόμ-
 βον. Ρυξίον rostellum à ρύξος. † Σακκίον sacculus à σάκκος. Σιτίον
 frumentum à σῖτος. Σκαφίον scapha à σκαφον. Σκυμνίον caulis à σκύ-
 μνον. Σκυμνίον baculus à σκίμνον. Σελωίον alveare à σελήνον.
 Σμωίον scalpellum à σμίλη. Σπαδίον spatula à σπάδιον. Σπυρίον
 spongiola à σπύρον. Σπαρτίον funiculus à σπάρτος. † Σπρίον frin-
 gilla à σπρίον. Σταμύδιον amphora à σάμνον. Σφαίριον sphaerula à
 σφαίρα. Σχιδίον assula à σχιδίον. Σχοινίον funiculus à χοῖνον. Τειχίον
 parva mania τέχος. Τεκνίον filiolus à τέκνον. Τομίον frustum à τόμος.
 Τοπίον funiculus torcularis à τόπος. Τρυχίον panniculus à τρύχος.
 Τυχίον vel πυκνίον instrumentum fabrilis à τύχος vel τύκος. † Τυλίον
 aquila ab ὑδωρ. Φορτίον onus à φορτός. Φρμύδιον rubeta à φρμύδιον. Φυ-
 σκίον folliculus à φύσκον. Χαρτίον chartula à χάρτιον. Χοίρειον porcellus à
 χοῖρον. Χονδεύον patina à χονδρός. Χυμύδιον ellula à χύμα. Χωνίον
 instrumentum fusorium à χώνος. Χωρίον regio à χῶρος. Ψυχίον vas
 in quo aqua refrigeratur à ψύχος.

Primitiva quaedam in ἰον non valdè usitata ; ἀμφίον indumen-
 tum, ἀντίον instrumentum textorium, γαστρίον morbus quidam, ἡεῖον
 monumentum, ἱχθίον tabulatum, καρκίον alga, λιδαίον scutella, μνασίον
 mensurae genus, σωνίον & σωννίον jaculum barbaricum.

Rara sunt hyperdissyllaba penacura in ἰον, cujuscunque fuerint
 originis ; ut πνευγνίον aula regia à πνευγνος, ἱμαντίον uva morbus,
 ab ἱμάς-άντης. Pauca Composita ; ut ἀμπεδίον, δεσπεδίον à πιδίον.

Particularia in oy, ut ὄστιον os, βομβύλον vasculum.

Pernula in ἰης, è quibus pleraque rariùs usitata. Ἀλαβας εἰ-
 ης, ἰου ἁλαβασίης lapis alabastrites, ἁλοῖης albes frutex, βαλανί-
 ης

πς glandem referens, βολβίης animalis genus, βοβυίης botryitis, γασ-
 ρίης in Gange nata, θοφθελίης pelliceam tunicam gestans, θρύίης her-
 ba genus, ὀπικληίης & ὀπικληίης virgo ex asse hæres, ζεφυρείης Ze-
 phyritis, ἥπατιης hepatica vena, κυανίης ad cyanum vergens, λιθωνί-
 ης mendica, λυχνίης lucernaria, νεφρείης morbus renum, ὀζανίης oxæ-
 nus olens, ὀλοκωνίης olus quoddam sylvestre, ὀστρακίης ostracitis, σερνί-
 ης inferior costa, σερματίης ex purgamentis contracta, τραπιζίης & ὀν-
 τραπιζίης quæ ad mensam alitur, τομίης*tomitana, φαρμακίης medi-
 camentaria, ρονδείης crassa similia, χρυσίης aureola χρείης villica.
 His adde αἱματιάης farti genus, ἰσάίης herba genus, αἰκατάλης bacca
 juniperi.

Nomina vero p'eraque in ιης apud diversos Lexicographos va-
 riè notantur in penultimâ : apud hos enim acuuntur, apud alios
 circumflectuntur : Sunt & qui antepenultimam in nonnullis
 acuunt : ut ἀκίης, ἀκίης, & ἀκίης acuta.

Paroxytona terminationes habentia Oxytonorum, supra
 traditas.

Declinat. 1æ. Simpl. tonum in penultimâ induunt.

Hyperdissyllaba quædam :

1° Verbalia in ηίης : ἀγρώης venator, ἀγύρτης circulator, αἰήτης
 ventus, αἰσυμήτης rex, ἀκμήτης qui est in vigore, ἀήτης erro, ἀγείπ-
 ης unctio, ἀγείτης peccator, ἀγῆτης arator, ἡγεμῆτης barbarus, ἡγῆτης
 cognatus, ἡμνήτης miles levis armatus, δεσμώτης captivus, διώκτης
 persecutor, δυναῖης dynasta, ἐργάτης operarius, ἐπεικτής qui arget,
 ἡβήτης & alicubi ἡβώτης impuber, ἡπειρώτης qui continentem habitat,
 ἡπίτης præco, ἡλιώτης idiota, κατάρκτης cataracta, κομήτης cometa,
 κυβερνήτης gubernator, ὁμότης jurator, μονώτης solitarius, πλανήτης
 planeta, σκοπήτης speculator, σφενδονήτης qui funda utitur, ὑφάνης
 textor. Infrequentius occurrunt βαβάκτης nugator, γνήτης clau-
 dius, δυσκοπήτης qui pulsat januam, ἐννήτης maritus, κεκρήκτης cla-
 mator, κελεύκτης viator, κεφαλῆτης lapis angularis, κηλέτης qui de-
 mulcet, κλειώτης incarceratus, κενήτης minister, λαφύκτης belluo, με-
 σίκτης cantor, ὀρνέτης auceps, σκληνήτης qui in tentoriis habitat, ὑφεί-
 λτης & εἰλήτης fur.

2° Denominativa in ηίης : ἀργέτης albus, ἡρέτης cognatus, ὀρέτης
 monticola, πνέτης famulus operarius, ρεῖτης generator.

Declin. 2æ. penacuuntur nonnulla :

In α : viz. in ἡλία αἰτία cæsus, ἀπαδαλία nequitia, διδασκαλία
 d. d. i. a, θαλία convivium, τροχάλια trochlea.

Inusitat. ἡλία profectio, αἰσπαλία piscatus, βδῆία morbus oculorum,
 ἡλία vox, κηχαλία genus herbae, κηκπαλία clavis, χαλία quies.

In

In *ex purum* : *μῶρα* tribus ; item *μοῖρα* fatum. Localia in *ωνία*, *ἀλωνία* arca, *γωνία* angulus, *ὀσπελωνία* ospratura.

In *η* nempe in *γη* minùs usitata ; *ἄγη* stupor, *γέλη* sarcina *υα-
riarum* mercium, *ἐδργη* cochleare, *ἐνέργη* iudicula, *ζώγη* herba species,
θῆγη repositoryum, *κράγη* clangor, *λάγη* lactis mensura, *μάγη* insa-
nia, *πάγη* armatura. *σαλάγη* clamor, *Σόλη* Urbis *Pisidiæ*, *εἰγή*
capsa, *τάγη* rancor, *ῥογη* herbae genus. In *δη* *ἴσδη* mortarium, *ἴδδη*
Ida, *οἶδδη*, *οἶδδη*, malum punicum, *πίδδη* pedica. In *ὦλη* *τεῖωλη* turbo.

Inusitat. In *ὦρη* *χεφῶρη* & *οχαφῶρη* vulpes, *κωχῶρη* oleris genus,
λαιμῶρη noctiluca, *ποδορῶρη* velox : item *εἶδδη* species, *λύγδδη* populus
alba.

Verbalia in *η* servantia Characteristicam Temporis. Derivata,
1° à Perfecto Passivo ; *βρώμη* victus, *γνώμη* sententia, *δαίτη* epu-
lum, *θῆσμη* fasciculus, *θῆσμη* calor, *ἐπιλήσμη* obliuio, *λόχμη* locus in-
fidiis aptus, *μνήμη* memoria, *ξύμη* pruritus, *πλήμη* vel *πλήμη* ahus
maris, *ρύμη* impetus, *ρώμη* robur, *εἰσμη* amissis, *τόρμη* meta, *τράμη* &
τρύμη foramen, *χάσμη* & *χῆμη* hiatus, *χάσμη* gaudium, *χῆμη* indi-
gentia.

Inusit. *εἰσθμη* introitus, *ἴσμη* scientia.

2° A Perf. Act. *μαλάχη* malua, *φείχη* horror ; Inusit. *λυμάχη*
dolor, *παράχη* fors. 3° ab Indef. primo Activo, *θήκη* theca : Inusit.
χεταχῆμη hiatus. 4° ab Indef. secundo Activo, *ἀρπάγη* harpage,
βλάσχη damnum, *καλύσχη* iugurium, *κάττη* praesepere, *κνίδη* urtica, *μάχη*
rugna, *πάχη* laqueus, *πάσχη* calamitas, *οκάφισκαρφα*, *τύχη* fortuna. 5°
à Perf. Med. *λόσχη* fors, *εδῶχη* tabes. 6° Verbalia à Præsenti cir-
cumflexo orta ; *ἄλη* error, *ἄμη* fax, *ἄνδνη* efflorescentia, *αἶνη* laus,
ἀπάτη fraus, *βλάσχη* germen, *δαπάνη* sumptus, *δική* iustitia, *εἰλή* agmen,
ἦσχη iuuentus, *θούνη* epulum, *κόμη* coma, *λόμη* & pro illo *γλήμη* lippri-
tudo, *λόττη* dolor, *λώσχη* injuria, *μῆσχη* cura, *μάλχη* & *τάχη* torpor,
νίκη victoria, *παράμη* palma, *πλάνη* error, *σῶσχη* nascarium, *σίσχη* pruina,
τέχη ars, *τρύχη* vindemia, *χρόχη* lanugo, *χραίσμη* auxilium : Inu-
sit. *δῶχη* opinio, *τέρσχη* terror.

Æcminia à Masculinis deducta ; ut *πδώνη* nutritia à *πδωδς*, ὕωνη
nepotis à ὕωνδς, *ψιτλάχη* psittaca à *ψιτλαχός*.

Declin. imparisyllab.

Finita omnia in *ῆς*, *ῆκης*, *ῶκης*, *ῶδης* per eos inflexa ; penulti-
mam habent acutam ; ut *τεῖρης*, *ἀμφήκης*, *ποδῶκης*, *πεβῶδης*. Item
composita ab *ἔσχω*, *ἴδω*, *κῆτος*, *μέγας*, *σέλεχος*, *αὐτά* ut *χαλχέ-
χης*, *χεκούδης*, *βαθυκῆτης*, *παμμεγέδης*, *μακροστέλης*, *χεταίντης*. In
ῶλης ab *ὄλλωμι*, ut *παιῶλης*.

Alia quædam composita in ης: αὐθάδης arrogans, αὐτόχεις sufficiens, εὐρυσιδής qui lato est pectore, χαλαροφθέγγης calamo canens, ποδάρχεις pedibus celer, φιλαλήδης amans veritatis.

Inusit. ἀδάς in corruptus, ἀπλήγης invulneratus, αὐθιμάδης indigenus, ἀδαίχης solidus, ἐπαναίχης necessarius, εὐδυμήδης graciosus, ζαμίλης grande melos habens.

Nonnulla in ης: Δημήτης Ceres, εἰνάτης uxor fratris, θυγάτης filia, μήτης mater, πάνθης panther, φεάτης qui est ex eadem curia.

Paucula in εδων, εων, υων, υμων ut φλέδων nugator, ἀχέων tacitus, Ἀμφιβύων Amphitryon, ἐσώμων grandis.

Paroxytona Composita, quorum Simplicia sunt Oxytona & ultimam habent longam.

Penultimam acuunt omnia Composita: 1.º quæ desinunt in monosyllabum longum, ut αὐτόχεις, ἀντίπαις: exceptis oxyt. pag. 250. 2.º quæ ultimam Simplicis longam mutant in alteram longam, ut ὀλβιογέστωρ. 3.º Composita finita in ιω & ιν, ut ἀρχιπολιώ, πανυγλήχιν. 4.º Adjectiva in ις longum, ut χευσάκης. Substantiva autem, immo & Adjectiva comp. à κρητῆς, tonum in ultimâ servant, quod alibi admonendum erat pag. 250. l. 17.

Similiter ab ὀδῶς, λειμών, χίτων, facta Adjectiva: καρχαρόδῶς asperos habens dentes, βαθυλείμων profunda habens pascua, χαλκοχίτων ariâ indutus tunica. item composita à κειτῆς cum Nomine, ut ὄρεορκείτης.

Partic. περχαρόκτης falsus monetarius, χαμδὶν λεῖτος humi stratus, κατάρα διρα. Minus usitata: ἐρμολήτης exactor operis, ῥενοκόλης navium amputator, τοιχερέτης vel τοιχερέκτης murorum perforator, βορβορέπη lutosum foramen habens, δίδωμι ναυρίς. ματίπη vox artis architectonica, γυναιχένης semivir, εὐπάτης bono patre natus, ὀβελμοπάτης valido patre natus, πλατυγένης qui lato est ventre.

Non multum αὐτόπως attingere hic licebit Regulam p. 251. l. 14. prætermisam.

Propria in ιος trisyllaba & tribracha acuunt penultimam; ut ὀδῖος, ῥοῖος, τυγῖος: quibus adde composita à κόλλα & δέναν, ut χευσκόλλα auris glutinum, ὀπιδέναν ipsa pars manus. Item αρωῖνος rubeta, πανῖον pectorale, ψαμμίον arcuula à ψάμμος, per incuriam omissi pag. 251. &c.

Paroxytona peregrina, sive Græco-barbara.

Voces Latino græcæ Tonis ferè regularibus vestiuntur, ut κωσῖα, ἀνικυλάτωρ, Νίγερ, φέρον.

Finita in ατος vel ατον penacuta sunt, ut Πιλάτος, φερτανάτος, αἶτον.

Hujus farinae multa occurrunt apud Juristas & Historicos, ut λεγάτος, μαιδύτον: quibus interdum contra Regulas acuitur penultima longa ante finalem brevem, ut κανθήλα, σινδύλα. Addi poterant plura

plura alia, πικρία piscina, σελίτα sagitta, βετεράνῳ veteranus, μαλεδικλίῳ maledictus, πάσιον pallium, &c.

Quædam ex Hebraicis penacutis facta, acuunt penultimam ; ut Ἀβὴ, Βάβη, Ἑλεάζερ, Ελίζερ, Ἑλισάβετ, Ζορβάβη, Θάρα, Βηίδη, Λάμοχ, &c.

Alia etiam ab Oxytonis oriunda ; ut Ἀσιάδαρ, Ἀζαρ, Ἀννα, Θάμρ, Ἰεφθά, Ἰωάννα, Ἰωάδαμ, Μάρδα, Ρεβέκκα, Σάρρα, Σάρων, Σίμων, Σουσάννα, &c.

PROPAROXYTONA.

Hyperdisyllaba quartæ Simpl. antepenultimam acuunt tam simplicia quàm composita ; ut Ἰλαως, Μενέλαως, ἀνώγειον. Composita itidem imparisyllabicè flexa à γέλως & κέρας nata, ut φιλόγελως, μονόκρως item δίστιρος.

Composita cum quavis Dictione & Verbo, si passivè significant, sunt antepenacuta ; ut μῦρόκτενῳ à matre occisus, ἀρπίτονῳ nuper editus, ἀπόφορῳ non ferendus.

CIRCUMFLEXA.

Nomina circumflectunt ultimam ; quæ videntur manare ex penacutis & contractionem pati ; ut Ἀπὸλλῆς, τιμῆς, γῆ, Ξενόφων, Κῶς.

Diminutiva in ᾱς & δς, ut Ζηλωᾱς, Διονύδς.

Partic. in ᾱς, πελεγκῆς pelicanus. Inulit. ἀνδῆς dominus, ὠρεγκῆς cinedius.

In ῆς γυμνῆς miles levis armatura, θαλαῆς terribilis.

Composita retinent in ultimâ Circumflexum Simplicis non monosyllabi, ut Ποσειδῶν, Ἰπποσιδῶν.

Græco-barbara Circumflexa propria variz terminationis. In ᾱ : Ἀββᾱ, Γαββαδᾱ, Κανᾱ, Μγεᾱ, Ραμᾱ, &c. In αῖς : Ἀρτιμᾱς, Βαρραβᾱς, Θιδᾱς, Θωμᾱς, Ἰωνᾱς, Κηφᾱς, Κλωπᾱς, Ληκᾱς, Σκδᾱς, Σατανᾱς, Χυζᾱς. In ᾶν Κορβανᾶν, Σατᾶν. In ῆς : Ἰαμβρῆς, Ἰαννῆς, Ἰωσῆς, Μαρβρῆς, Μαρασῆς, Μωσῆς. In ῆ : Γεθσημανῆ. In αὖ : Ἠσῶ, Ραγαῶ. In ῆς : Ἠσῆς. Similiter Composita : Βαειωνᾱς, Βαεινσῆς.

ANTECIRCUMFLEXA.

Penultimam habent circumflexam ; 1° Nomina finita in αῖῳ, εῖῳ (deducta ab Oxytonis), οῖῳ, ὦῳ, εῖον, οῖον, ὦον ut τειπῶῳ, ἀνδρεῖῳ ab ἀνδρῆς, αἰδεῖῳ, αἰδῶῳ. γελοῖον locus, Ἡρώον monumentum Herois. 2° Substantiva in ῖνῳ, ut οἶνῳ, ἔλινῳ, ἱκπῖνῳ præcipuè propria derivativa sive diminutiva, ut Νῖνῳ, γλασῖνῳ, ἐρυδῖνῳ.

Pauca etiam Adjectiva, non multum usitata ; ἀσκησῖνοι conferti, γλωπῖνῳ ridiculus, γερῖνῳ differens, λασῖνῳ demens, παλακῖνῳ bellicosus, πορμυσῖνοι alius ante alium. Quædam in ῖης, præsertim ab ἰτης ut φρενῖης delirium, ἀργεῖης ab ἀργεῖτης.

Particularia : αὐλαῖον *auleum*, ἀκείνος *ille*, ἐταῖρος *socius*, δῶλον *faramen fornicatis*, νεάνις *juvencula*, Τειφῶσα *nomen feminae*. Minus occurrentia : Ἀκαχῶν *urbs Sicilia*, Ἀκαρῶναι *Nympha quædam*, ἀκῆσκος *calathus*, ἀκρήσις *spina dorsi*, ἀντήος *supplex*, ἀπλήτης *vestis* genus, ἐρεῖα *ramus olivæ*, κραταῖον *pistura firmamentum*, Νυμφαῖον *rupis nomen*, παρδύρεξ *instrumentum musicum*, σακῆρος *annulus*, τιτυρῆνος *fistula pastoralis*.

Antecircumflexa quædam in εἶος à Barytonis oriunda : Ἀργεῖος *Argivus*, ἀρκιῖος *ursinus*, ἀσειῖος *urbanus*, Βακχεῖος *Bacchius*, Ἐρκειῖος *Herceus*, ἐταρειῖος *socialitius*, Καδμειῖος *Cadmeus*, ἀπολλειῖος *Apoliniis epithetum*, μαρτεῖος *vicinicus*, μουσειῖος *musicus*, νυμφειῖος *ad Nymphas pertinent*, μεγαλειῖος *magnificus*, ὀδνεῖος *externus*, οἰκειῖος *domesticus*. Inusit. ἀλχειῖος *vicinus*, λυκειῖος *terribilis*, ὀρχειῖος *admissarius*.

Compedita : Omnia terminata in αἶος, εἶος, οἶος, εἶδον' ut ἡμιτεταῖος, ζαρχεῖος, ἰσηνοῖος, ἡρωγερεῖον *metri genus*. Omnia itidem in ὦλος, ὦρος, ἡλιξ ut τοσῶλος, παρδύρος, ἀρχιδύρος, ὀμῆλιξ. Plurima in ὦπις ab ὦ + ὦπις, ut γλαυκῶπις. Pauca in ὦρος, & in ὦρος ab ὦρα cauda ; ut κακῦρος *maleficus*, παύερος *vaser*, βαυκοπαύερος *insolens*, Λυκῦρος *Lycurgus*, Ἀρκῦρος *Arcturus*, κολοβῦρος *mutilus cauda*, στελερῦρος *plantago*, item κοδυῖς *vulpes*. Quædam in πῶλις à πῶλέω *vendo*, λαχανοπῶλις, ἱματιοπῶλις, σπειροπῶλις, χρυσοπῶλις. Particularia, ἀρχεταῖρος *princeps sociorum*, βιοδώρος *viatum largiens*, θαλασῆης *terribilis*. ἰσχυρῆς *αἰμοφραῖα calcei genus*, ἐνηλοκοῖτοι *populi auribus conlecti*, ὀπυγῆς *herbæ genus*, ἰσημοδῶκος *qui solus causam agit*, κωποπῆσις *animal quoddam*, μαλαῦρος *levis ventus*, ἕρῶσις *fames*, χλωροσαῦρα *viridis lacerta*. Græco-barbara ; Εὔρα, Ἰῆσις, κῦμι, Νῶε, Σεκῦνδος, Συεγκῦσι, Τίτος.

Antecircumflexa Dissyllabi.

Dissyllaborum penultima anceps, si juxta Regulas producat^{ur} & tonum habeat, plerumque circumflectitur ; ut χεῖρος & χεῖρον *rete*, σφιλος *lumbicus*, ἰεῖς *Iris*, ἰρος *Iris*, ῥίγος *frigus* : vide pag. 225. l. 14. Anceps itidem (præcipue υ) ante μα purum in Verbalibus dissyllabis circumflectitur ; ut δέμα, νᾶμα, κῦμα, λῦμα, πῦμα, ῥῦμα, φῦμα. vid. pag. 224. l. 21.

Subjicitur Catalogus particularium Nominum, quorum penultima α, ι, υ, ancipites circumflectuntur.

* Ἀλῖος *agilis*. Γαῖον *genus arboris*. Γῦρος *gyrus*. Δῖνος *vortex*. Δῖος *divinus*, *divus*. † Θῶος *impetus*. † ἱνίς *filius*. † ἱπος *pressura*. † ἱφίς *celer*.

celer. Κἄλον lignum. Κῶδος gloria. Κῶδος autoritas. Κῶφι Cyphi. Κῶ-
 φος gibbus. † Κεῖς nomen fluvii. Λᾶς lapis. Μῆμος mimus. Μῖσος
 odium. Μῶδος sermo. † Μῶμος formica. Μῶσος & † Μῶδος scelus.
 † Μῶκος impurus. Νῆκος victoria. Νῶσος claudus. Πῖνον cervisia.
 Πῖος, Πῖαρ pinguedo. Πῖσος pratum. Πνῖγος suffocatio. Πεῖγος, Πεῖ-
 ξις æstio. Πεῖος mitis. Ρᾶξις fractio. Σῖπος & Σῖτον rapis. Σμῖλον
 ligo. Σπῖλος macula. Σῶκον ficus. Τῖφος palus. Τῖφος Tiphys. Φᾶσος
 palla. Φᾶσις Phasis. Φῶσος rubeta. Φῶλον tribus. Χλῖδος paludamentum.

BARYTONA.

Nomina habentia Terminationes præcedentium classium, Ac-
 centus verò diversos, utpote qui à generali Regulâ primâ & Se-
 cundâ non recedunt.

1° Barytona terminata more Oxytonorum:

Regulæ generalis Accentum servant in priori, contra speciales
 Regulas de terminationibus Recti; præcipuè Reg. pag. 242. l. 34.
 &c.

Substantiva in εμος, ut ἄνεμος. Hyperdissyllaba Primitiva in
 ηλος, ut βέηλος, χῆμαλος. Item Adjectiva dissyllaba, ut δῦλος.
 Adjectiva hyperdissyllaba in ιως, ut πίσωος. Materialia & colo-
 rem connotantia in ινος, ut λίθινος, κόκκινος. Superlativa in τος,
 ut αἰετός, πλείστος. Finita in ατες non verbalia, ut πύματος sic
 θάνατος, χῆματος. Numeralia in τος non præcedente σ, ut πέ-
 πτος, item πρότος. Multa in ις redundantia in Genitivo (contra
 Reg. pag. 249.) ut θῆμις, ἰδδς, ἰσος. Plura in ἰδδς vel ἰος, ut βᾶ-
 εις navis operaria, Πᾶεις Paris, σῖσαις delitiae, μήπις consilium, τί-
 χις tigris, τίλας fenogracum, &c.

Composita omnia retrahunt tonos Simplicium, quæ terminan-
 tur in brevem; ut φιλόσοφος, παμπόικλος, πάροικος. Excipiun-
 tur Oxytona (pag. 246.) Paroxytona (pag. 252.) Circumflexa
 (pag. 257.) Antecircumflexa (pag. 258.)

Composita ab α, δυς, & δ, eximuntur à numero Oxytonorum
 in ος (pag. 246.) ut ἀνάγωρς, εὐάγωρς, δυσάγωρς, &c. Huc re-
 fer δύωτος, εὐώτος (pag. 252. l. 26.)

Adjectiva composita in ις ἰδδς, ι brevi, sunt antepenacuta; ut
 δύσπεις. Substantiva item composita, non oriunda à Simplic-
 ius in ις, ut ἀκροίς, ἱππυεῖς. Composita quoque à δισμός (con-
 tra Reg. pag. 246. l. 28.) ut σῶδισμος.

Quædam Composita in αῖος, εῖος, οῖος, εῖον, retrahunt Accentum
 in antepenultimam contra Reg. p. 258. l. 15. nempe composita à
 γῆ, λιωαῖος, προχαῖος, λεῖος, οἰκῆος, παρεῖα, σπονδεῖος, βῆς, μελοῖος,
 φλοῖος, λεία· ut ἀπόχαιος, ἐπὶ λωῖαιος, διβόχαιος, ἀωρόλαιος, φολοῖ-
 κειος

καθ', κακηπίρει, διαπίνδει, δουλιχέλοι, φιλογέλοι, τανύ-
φλοι, ἀκρόλειον.

Accedunt hisce particularia non pauca diversimodè terminata,
quæ juxta ordinem suprà positum ità centuriantur.

Declinationis tertiae in Θ :

Aliqua Nomina in α, αυ, υ, ut ἱλα propitiu, αὖ
siccus, πύχυ cubitalis, σῆς saluus.

Inusit. αἶς spiritus, Δεῖς nomen fluvii, ἱαυ cubile.
Substantiva quædam :

1°. In κος tam Primitiva, quàm Derivativa, sive Verbalia; ut
ἄϊμς Hæmus, αἰμς & ἱαίμς arena, ἄρταμς coquus, βρῶμς
factor, γάμς nuptia, δειμς, terror, δῦμς populus, θαλάμς tha-
lamus, δῖρμς lupinus, δῦμος thymus, Κάδμς Cadmus, χέλαμς ca-
lamus, χέσμς terra singularis, κόσμς mundus, κύαμς & πύαμς fa-
ba, κώμς comessatio, μῶμς reprehensor, ὄσμς sulcus, οἶμς semita, ὄλ-
μς mortarium, ὄρμς monile, ὄραμς princeps, πλεδμς pultionis vi-
cium, πλόκαμς cincinnus, πλόμς & φλόμς verba scum, πότμς fa-
tum, Πείαμς Priamus, Πάτμς, Σάμς locorum nomina, σῆμς piscis,
σκινδύλαμς assula, σκόλυμς carduus, τόρμς modiolus rota, χῶμς
agger, ὄμς humerus.

Inusit. βόρμς auena, γῆμς turbo, ἑλαμς via, κῆγμς hedera,
κινέρμς pisces quidam, κῆμς radius rota, κέμμς molares, μαιμς
serpens, λίημς arena, μύρμς metus, νάθμς & νάθυμς saxum in mari
latens, νίρμς pediculus, νῦμς nuquius, ὄλαμς blatero, ὄρυμς ara.

2°. In ωος βύωος byssus, βείωος echini species, κυπέωος cypressus
νάρκωος narcissus, Νέωος Nessus, ὄωος oculus.

Inusit. χράωος barritus, θρίωος piscis genus, κόωος colaphus, μά-
λαωος collum, σόωος dioptra. Adde & λῶες lorum, οἶνωες peda-
mentum

3°. In τος ἔμετος vomitus, ἔργετος sepimentum, κῆπετος & σκάπι-
τος fouea, πότος potus, φόρτος onus.

Adjectiva quædam :

1°. In κος ἄρεσκος blandus, δαῦκος audax. Inusit. λαῦκος terribilis.

2°. In λος ἄλμος alius, βάταλος mulierosus, δαίδαλος ingeniosus,
δείγος meridianus, εἰκαλος similis, ἑωλος hesitans, ἱξδγος impetuosus,
κεθγος loquax, κοῖλος cævus, κόλος paucus, λάλος loquax, μάχλος
luscivus, ὀλος totus, πέμπλος senex, σκίταλοι viles, φαῦλος parvus,
φίλος amicus. Item ἥλος clavius, ζήλος fervor, φῆλος insidiator.

Inusit. δίδγος (pro δῆλος) manifestus, ἱώλος niger, κῆνδωλος ma-
lignus, μίγδαλος commixtus, μίσκαλος sordidus, σίπαλος deformis.

3°. In νος αἰδινος ardens, αἰλινος lamentabilis, ανδρώπινος huma-
nus, ἄσπεινος libens, βάσινγος invidus, δῦσῶος infelix, ἔννος & ἔνος
antiquus, κεργικινος corvinus, ἱκῶλος madidus, μαλδῆκινος mollis,
μόνος

αἶνος solus, ξένος hospes, ὀδύμνος olidus, πῆπνος maturus, πῆλεινος alatus, σῦννος suillus, σῆγνος fatuus, ταλαύηνος audax, τρύχνος facatus, τρύχνος mollis, χαῖνος laxus.

4° In τοῖς ἀκροῖς extremis, αἰλίαςος salus, βαρβάρως barbarus, γαῦρος superbus, δευτέρως secundus, δῦρος impetuosus, κέρχαρος asper, καῦρος aridus, λαλῆδρος loquax, λαῦρος latus, λείδδρος conuictiosus, λόφυρος cristā insignis, μάξιμνος albus, μέγματος curiosus, παῦρος paucus, πέλωρος ingens, πέπειρος maturus, πόνηρος laboriosus, σχαῦρος qui extantes habet talos, σκόλυδρος humilis, φλαῦρος vilis, χῆρος viduus.

Inusit. κῦλειςος imprudens, ῥάρος robustus.

5° In τοῖς ἀντοῖς magnis, ἑκαστος unusquisque, λῆϊτος publicus, ἑῖς hic.

Inusit. ἀμῆλυτος obtusus, μάψωτος frustraneus, κήπλος plenus, πλάκλος errabundus. Quibus adduntur quaedam Substantiva in τοῖς ἀκροῖς acer, arbor, Ἡφαίστος Vulcanus, κίστος cistus, Λωπῆτος Palamedis nomen, νόστος reditus, πλατάνιστος platanus.

Composita sequentia in ἀγῶνος, ἀμοιβός, &c. (pag. 246.) acuiunt antepenultimam: 1° Substantiva pleraque; ut Πολύκλητος Polyclitus, ἱερῆμοιβός vates sacri, μαίνεργος piscis genus, Θεόπομπος Theopompus, Αἰσωπος Aesopus, &c. 2° Adiectiva quaedam; ut ἀνδράγῶνος deauctivus, θεόκλυτος à Deo honoratus, ναυσίκλητος & ναυσίκλυτος navibus inclitus, ἀμφίεργος utrinque focillatus, ἐκείεργος procul arcens, ἡμίεργος imperfectus, κατέεργος cultus, πείεργος qui est præter ortus, πείεργος curiosus, πολυεργος operosus, ἀκύνπομπος celeriter tubens, ναυσίπομπος naves promouens, πολύφορβος multa nutriens, πᾶμφορβος omnibus rabulum præbens, μονόφορβος solus pascens.

In πὺν quaedam (contra Reg. 248) ἀλφειτὺν farina, ἀεισὺν prandium, βόλιτον bercus boum, βρύτον patrus hordeaceus, ἐρήπιον educationis premium, δῦεσὺν patrus aromaticus, πείσαλον ovīs, σάσσαλον sabbatum, σκήπτρον sceptrum, σπείρον ruāens, τάλαλον talentum, τίλλον condimenti genus, φρύγιον sartago.

Inusit. κείατα focæ, κῦβιλον os cubiti, λῆϊτον archivum: item κίκιμον finus cornicis, μόριμον pars currus.

In Quintâ Declinatione, &c.

1° In τῇ ἰδῇ (contra Reg. 249.) ἀρωγίς herbæ genus, ἀμυσίς largus haustus, Ἀρτέμις Diana, Ἀπέρραις dea quædam, αὔλις aula, γαῖις effaminatus, δαπίς tapes, δαῖις vel δίπης fax, ὀπίδεις pars corporis, ἑίς lu, ἱέις avis quædam, ἱίς Isis, κῆλπις urna, Κύπρις Venus, μύπις nasus, ὀπίς vindicta, οῖνις noxius, τεράμις foramen, φύηλις fugitivus, τάλις nubilus.

Inusit. βάλις herbæ genus, βρύπιδες mulieres quædam, δίλιδες vespræ, ἐρείκιδες hordea crassius divisa, ἐράνπιδες sive ἐρανήπιδες [κῶπας] remi quidam, ἔπιδες captiosæ argumentationes, τεράπλις fasciculus alliorum, φιλένγεις herbæ nomen.

2°. Paucula in *υς* & *ως* (contra Reg. 249.) ἡμις *dimidius*, θῆλυς *fœmineus*, δίχλυσ *Ditrys*, ἵπυς *circumferentia*, κβῆυς *deus turpitudinis*, μάρτυς *testis*, πίπυς *pinus*, μίπυς *excrementum cere*.

Inusit. μόπυς *exolusus*, languidus, πάλπυς *plateus*, φίπυς *pater*.

Nonnulla in *ξ* (contra Reg. pag. 250. l. 2.) ut ἀντήπυξ *arcula*, ἐπήπυξ *vicina partui*.

Proparoxytona terminationes habentia Paroxytonorum.

Quædam Nomina: contra Regulam pag. 251.

In *ιλος*: αἶμιλος *herba caprii grata*, ἄργιλος *terra argilla*, βάρβιλος *arbor Persica*, ἑύσιλα *rasilis*, ἑμίλα *agmen*, σπέρβιλα *turbo*.

Inusit. ἄρκιλοι *catuli urforum*, εἰσπίνιλος *amator*, ἔχυλα *locus ubi tenetur temo*, χέμιλα *funis nauticus*, χέμιλα *qui vocem edit exilem*, κόρβιλα *avis genus*, τάρμιλος *parcus*, item ἄδισιλα *mensuræ genus*.

In *υλα*: αἰσῦλος & αἰσῦλα *improbis*, ἄκυλος *glans*, δάκτυλος *digitus*, κόνδυλος *edulii genus*, κόνδυλος *digiti articulus*, κότυλος *coryla peculi genus*, μίτυλα *mutilus*, ὄσφυλα *oxana*, πίτυλα *strepitus aquæ*, σπόνδυλος & σπόνδυλος *vertebra*. Minus usitat. αἰσῦλος *abscessus inter naves*, αἰδῦλος *audax*, βαίτυλος *lapidis genus*, βάρχυλος *papis libatorius*, βέκυλος *ovillus*, ἱτύλος *orbis*, κόρβυλος *piscis genus*, μόρμιλος *mormyra*, φείδυλος *parcus*.

In *λεος*: ἔλεος *miseriordia*, ἱλεος *propitius*, κήλεος *ardens*, κονισσέλεος *pulverulentus*, μέλεος *vapor*, τέλεος *perfectus*, ὑάλεος & ὑέλεος *vitreus*, χαμαιέλεος *chamæleon*.

Composita omnia cum Nomine à Præterito Medio Verbi ἔχω antepenultimam acuunt, etiamsi Activè significant: ut γαιήοχος. Alia quædam: αἰλίστρομος *mare percurrents*, βέτρογος *boves transfigens*, βέτυπος *boves cadens*, ἐσχίπαλος *hastam vibrans*, θεόσοργος *Deum amans*, κέρτομος *cor scindens*, μακρόδρομος *longa stadia percurrents*, πάνσκοπος *omnia intuens*, παντότροφος & πάντροφος *omnia nutriendus*, σιχαμύδορος *fatuus*, ὑρόπορος *humida permeans*.

In *ιον* Proparoxytona quædam orta ab Oxyionis (contra Reg. pag. 252) Αῦλιον *stabulum*, ab αὐλή. Βήχιον *tussilago*, à βήξ *χός*. Βλαίσια *blæsa* à βλαίω. Βλήχιον *leguminis genus*, à βληχρόν. Βάνιον *napi genus*, à βένος. † Γάνδιον *arcula*, à γανός. Γάσπιον *edulii genus*, à γασής *σός*. † Γλέπιον *naticula*, à γλεπός. Κίσιον *parva hedera*, à κισός. Κτενίδον *pectunculus*, à κτεῖς *ενός*. † Λάσιον *parvum manubrium*, à λαβή. Λάχιον *terpusculus*, à λαρός. † Λόσιον *gibba pars hepatis*, à λορός. † Μόρμιον *genus mensuræ*, à μοργή. † Ξάνδιον *lappa*, à ξανός. Ξύειον *novacula*, à ξυείς. Όπιον *opium*, ab όπός. Ίάχιον *aci-pus raius*, à ράξ *χός*. Σπώδιον *ciperula*, à σπώδός. Σφάχιον *parva victima*,

υἱέτιμα, ἀ σφαγύ. Σχόλια commentarii, ἀ σχολή. † Φήμιον parva fagus, ἀ φηρός. Φλίσιον parva vinea, ἀ φλέ† ερός. Φόρσιον nomen herbae, ἀ Φορνή.

Proparoxytona Terminationes habentia Antecircumflexorum.

Nomina quaedam :

1. In αι (contra Reg. pag. 257.) ἀγέλαι (rudis, ἀγροει) fastus dies, Ἀθώλαι (Athenaeus), Ἀκίωλαι (nomen nautae, Βαρτίματος viri nomen, βέλαι (firmus, βίαι (violentus, δέλαι (miserabilis, δική (justus, ἔλαι (olea agrestis, ἐπιπόλαι (superficialis, κρέται (herbae nomen, μαίται (vanus, πείωλαι (recens, Τυφάιος Hy-menaeus. Composita, ἀκροκνήφαιος vespertinus, ὑποτρόπιος malorum aversor, περιστόπιος supplex, ἑμπαίος peritus, λευκόφαλος ex albo fusco mixtus, πελιδνός circumcollaris, πελιδνός circumtentus. σὺν-νοίος cohabitator.

Inusit. κήκαιο bulbi, κίραιο palus, κώλαιο cincinnus, μέλαιο vanus, μέσαιο hortus, σίραιο defrutum.

2. In ειος, quae descendunt ab Oxytonis: (contra Reg. p. 257.) αἰτεῖος aquilinus, αἰγίος caprinus, Ἀπέλλειος ad Apellem spectans, ἄρρειος agninus, Ἀσκληπείος ad Aesculapium pertinens, αἰλῆιος stabularius, Ἀχιλλῆιος Achilleus, βασιλῆιος regius, βόειος bovinus, Βόρειος Borealis, βρόττειος mortalis, γόρρειος terribilis, ἰδιπῆδειος idoneus, ἰθίρειος ferinus, Ἡρακλῆιος Herculeus, δάλῆιος virens, Θηείκειος ad The-riclem spectans, χαδάρειος purus, καρύνειος fulmineus, κυνῆιος caninus, λάρρειος leporinus, νίλρειος hinnuleus, Ὀδυσσειος Ulysseus, οἰεῖος ovinus, παιδείος puerilis, πελιδνῆιος herba quaedam, πελιδνῆιος dotalis, πρέδειος passerinus, σῆειος & ὕειος suillus, χυνῆιος anserinus, ωκεάνειος ad Oceanum spectans. Comp. ἑμψῶτειος ad baptizatum pertinens, πελιδνῆιος circumtentus. Inusit. γίγειος antiquus, item πάγειος mitis. Comp. ἄποιος qualitatē expers, γονόρρειος qui seminis profluvio laborat.

3. In ειον. Ἀλδμομῆειον urbi Baetiae, Ἀνακείον templum Dioscu-rorum, ἄρκειον herbae genus, ἤρειον barba, γήτειον plantae genus, δει-νῆειον fanum, ἑρήκειον herbae genus, Ἡρώειον monumentum Herois, ἰείειον pro ἰθῆον sulphur, Ἰσθῆιον fanum Isidis, καστανῆες nuces castaneae, κηλῶνειον machina lignea, κηρύκειον caduceus, κλιμάκειον scala, κυάδειον cya-thus, κώνειον cicuta, Λαυρεῖον locus Atticae, Λαῦτεια dona quaedam, Λίπρειον nomen urbis, οἰσῆπειον sordida ovium lana, Ὀλυμπῆειον no-men loci, ὄστρεα ostrea, πλωῆειον flamen, Σίγειον Sigeum, σιαδῆειον um-braculum, τρυαλῆειον orbis, ὑδρόειον membranula, χαρῶνειον centau-rium, χέλειον experimentum testudinis. Composita: ἐμῆειον potuale, ἐρομῆειον malum Punicum.

Inusit.

Inusit. " Ἀλειον *fanum solis*, βρύτειον *potio hordeacea*, γήρειον *senescentia*, ὀπίσειον *rubes*, ζώτειον & ζώσειον *pistrinum*, μαλίδειον *fanum*, μάρτεϊα *dona nuptialia*.

Addi possunt plura Substantiva in *ειον*, ab Adjectivis in *ει-* manantia; ut βασιλεῖον *regia* à βασιλεὺς, γόργειον *terriculamentum* à γόργει, κυκλώπειον *mons Libyæ* à κυκλώπει, Δύκειον *Gymnasium Atticum* à Δύκει, Ὀρεον *mons Corinthi* ab ὄρεος.

Ex Hebraicis quædam tonum habent in antepenultimâ; ut Γό-
μορφα, Ἐφφάδα, Σίδομα, Σάρπηα; sed Σαρπηὰ, 1 Reg. 17. 9.

In Numeralibus compositis minor Numerus postpositus retinet Accentum; ut *Sexages* major rejicit regulariter, ut *Sexages*.

Δ Ι' Τ Ο Ν Α five Π Ο Δ Τ' Τ Ο Ν Α.

Nomina variis notata Accentibus, in cæteris prorsus invariata.

Α	Αέλος } veloc in-	Ακρόμων } ramus.
	Αελλός } star turbi-	Ακρεμών } ramus.
	Αελλός } nis.	Αλαλή } tumultus.
Αελλός } debi-	Αελλός } confertus.	Αλάλη } tumultus.
Αελλός } lis.	Αελλός } confertus.	Αλετός } molendi actio.
† Αέως } mntus.	Αελλός } N. Urbis.	† Αλητήν } farina.
† Αέως } mntus.	Αελλός } N. Urbis.	† Αλητήν } farina.
Αελλός } fasciculus.	Αελλός } cruenta	Αλής } confertus.
Αελλός } fasciculus.	Αελλός } suffusio	Αλής } confertus.
† Αελλών } reticulum.	Αελλός } in oculis.	Αλεωγ } effugium.
† Αελλών } reticulum.	Αελλός } saltus.	Αλεωγ } effugium.
† Αελλός } origa-	Αελλός } saltus.	† Αλλομός } cæsus.
† Αελλός } origa-	Αελλός } saltus.	† Αλλομός } cæsus.
† Αελλός } num.	Αελλός } vaser.	Αλμα } saltus.
† Αελλός } num.	Αελλός } vaser.	Αλμα } saltus.
Αελλός } rusticus.	Αελλός } caprile.	† Αλοϊται } publica
Αελλός } rusticus.	Αελλός } caprile.	† Αλοϊται } publica
Αελλός } vicus.	Αελλός } herba spi-	† Αλοϊται } scorta.
Αελλός } vicus.	Αελλός } herba spi-	† Αλοϊται } scorta.
Αελλός } Nomen	Αελλός } na similis.	Αμαμής } genus
Αελλός } Nomen	Αελλός } na similis.	Αμαμής } genus
Αελλός } Urbis.	† Ακαρ } crura.	Αμαμής } peri.
Αελλός } Urbis.	† Ακαρ } crura.	Αμαξία } via play-
Αελλός } sufficiens.	† Ακαρ } crura.	Αμαξία } via play-
Αελλός } sufficiens.	† Ακαρ } crura.	Αμαξία } via play-
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.
Αελλός } vigor.	† Ακαρ } genus legu-	Αμαξία } stralis.

Rudimenta.

265

[illegible]

Δορπις } tempus
 Δορπις } prandendi.
 Δόχη } palma.
 Δοχη }
 Δυσάντης } inauspica-
 Δυσάντης } tus.

H

Ἡθελημός } voluntaria.
 Ἡθελημός } rius.
 Ἡθειον } lana.
 Ἡθειον }
 Ἡκλυός } elutus.
 Ἡκλυός }
 Ἡλαῖς } avis genus.
 Ἡλαῖς }
 Ἡλειονόμος } in palu-
 Ἡλειονόμος } de de-
 Ἡλειονόμος } gens.
 Ἡπιτής } prudens.
 Ἡπιτής }
 Ἡπικέρας } fenogra-
 Ἡπικέρας } cum.
 Ἡρεμκοί } troglodyte.
 Ἡρεμκοί }
 Ἡρεως } Urbs in Les-
 Ἡρεως } bo.
 Ἡεινον }
 Ἡεινον } caprificus.
 Ἡεινός }
 Ἡεινός }
 Ἡρκίον } septum.
 Ἡρκίον }
 Ἡρμαῖος } Mercurialis.
 Ἡρμαῖος }
 Ἡρυθρινός } rubellio
 Ἡρυθρινός }
 Ἡυαλίς } pulchras ha-
 Ἡυαλίς } bens spicas
 Ἡυκλεῖα }
 Ἡυκλεῖα } celebritas.

Z

Ζαμύης }
 Ζαμύης } uehemens.
 Ζυῖτος } rotus hordea-
 Ζυῖτος } cens.
 Ζώνειον }
 Ζώνειον } pistrinum.

H

Ἡλύγη }
 Ἡλύγη } obscuritas.
 Ἡμίδης } semimortu-
 Ἡμίδης } us.

Θ

Θαλαμῶν } foramen
 Θαλαμῶν } per quod
 Θαλαμῶν } remus
 Θαλαμῶν } exeritur.
 Θαλῆς }
 Θαλῆς } Thales.
 Θεμιτός } legitimus.
 Θεμιτός }
 Θόλος } atramentum
 Θόλος }
 Θεός } genitura.
 Θεός }
 Θεάνιον } sella.
 Θεάνιον }
 Θεῖον } ficulnea frons.
 Θεῖον }
 Θυμός } glandula.
 Θυμός }
 Θύμος }

I

Ἰάπετος }
 Ἰάπετος } Iapetus.
 Ἰδρωα } pustula ex a
 Ἰδρωα } stivo calore.

Ἰκπῆνος }
 Ἰκπῆνος } miluus.
 Ἰπνος }
 Ἰπνος } furnus.
 Ἰπός }
 Ἰπός } muscipula.
 Ἰπός }
 Ἰρις } Iris, dea, vel
 Ἰρις } arcus.
 Ἰσριανός }
 Ἰσριανός }
 Ἰσριανός } Istri incola.
 Ἰσριανός }
 Ἰσριανός }
 Ἰχθύς } piscis.
 Ἰχθύς }
 Ἰωγός } janitor.
 Ἰωγός }
 Ἰωγός }

K

Καμίστρος } pulchre
 Καμίστρος } factus.
 Καμῖτρος }
 Καμῖτρος } pedum.
 Καλπίς }
 Καλπίς } urna.
 Καρκίνος } cancer.
 Καρκίνος }
 Καταπλάσος } illitus.
 Καταπλάσος }
 Καυτός } malus.
 Καυτός }
 Κέκλη } caput.
 Κέκλη }
 Κατωφάγος } lusco.
 Κατωφάγος }
 Κεσχεῖαι } N loci.
 Κεσχεῖαι }
 Κερκῆρες } navigii ge-
 Κερκῆρες } nus.
 Κηδῶς } locus tenebra-
 Κηδῶς } sus.
 Κηπίον }
 Κηπίον } genus tonsuræ.
 Κήρυλος }

Κήρυλος

Κάβυλος } halcyonum
 Κηρύλος } musculus.
 †Κίμαδς } asinus.
 †Κίμος }
 Κίτειον } malum ci-
 Κίτειον } treum.
 Κλέσιον } stabulum.
 Κλεισιον }
 Κλυδών } fluvis.
 Κλυδών }
 Κναχός } niger albis
 } maculis
 Κνᾶχος } aspersus.
 Κνισσο }
 λοιχός } lambens pin-
 Κνισσο } guedinem.
 λοίχος }
 †Κονιατής } tector.
 †Κονιάτης }
 †Κόρος } novellum ger-
 †Κορός } men.
 Κορυθαίολος } variam
 } indutus
 Κορυθαίολος } galeam
 †Κόσσι }
 †Κόσσι } hordea.
 †Κότλος }
 †Κοτλός } gallus.
 Κεανίον } caput.
 Κεανίον }
 Κεας } caput.
 Κεας }
 Κειρή } stridor.
 Κειρή }
 Κροκύδειλος } animal
 Κροκύδειλος } quoddam
 Κρώκυλος } cinnamus.
 Κρωκύλος }
 Κτηδών } tridens.
 Κτηδών }
 Κύανος } color caruleus.
 Κυανός }

Κύμβιον	}	cymbium.
Κυμβιον		
Κυπῆϊν	}	cyprinus
Κύπειν		
Κυώσκρα	}	Cynosura.
Κυώσκρα		
†Κυσὸς	}	nates.
†Κύσος		
†Κύφαι	}	species
†Κυφαὶ		
Κωλέα ἥ	}	membrum.
†Κωλεᾶ ἥ		
†Κωμάχον	}	genus atro-
†Κώμαχον		
		matitis.

†Λύη } obscuritas.
†Λύη }
Λύχριον } lucernula.
†Λύχριον }

M

Μαζαδης } instrumen-
 Μαζαδης } tum musi-
 Μαζα } cum.
 Μαζα } maza genus
 Μαζα } pultis.
 †Μεδμν⊙ } medim-
 †Μεδμν⊙ } nus.
 Μελαςχρως-ω }
 Μελαςχρως } niger.
 ωτος }
 †Μελλονύμ- } qui spon-
 φι⊙ } sus fu-
 †Μελλονυμ- }
 φι⊙ } turus
 } est.
 Μηδικη } herba medica
 Μηδικη }
 †Μιστη } mulier de-
 †Μισητη } testanda.
 Μολόθυρ⊙ } herbae
 †Μολοθυρ⊙ } nomen.
 Μονιός }
 Μόνι⊙ } solitarius.
 Μορμολύκεον }
 Μορμολυκεον } larva
 Μόρον } novellum ger-
 Μορίον } men.
 Μόχθης }
 Μοχθῆος } laboriosus.
 Μύλων }
 Μυλών } pistrinum.
 †Μυσάχη } libidinosus
 †Μυσαχη } mulier.
 Μυχός }
 †Μύχ⊙ } penetrabile.
 †Μώκος }
 †Μωκός } stultus.

Μωρὸς } *idem.*
Μωρός }

N

Νεοσσία } *nidus.*
Νεοσιὰ }

|| Νίφετος λήτης } *n. v.*
|| Νίφετος λήτης } *sus*

Νιφόςολος } *nivibus*

Νιφόςδαλος } *obrutus*

Νόθεια } *spuriarum*

Νόθεια } *bona.*

Νομάδειος } *pasceus.*

Νομάδειος }

Ξ

Ξήλειον } *medicamentus.*

Ξηλειον } *aridum.*

Ξυσίς } *vestis crocea.*

Ξύσις }

Ο

*Οαι } *pelles ovinae.*

*Οαι } *Eust.*

*Ορχιον } *vas repositio-*

*Ορχιον } *rium.*

*Οδύρεός } *viam ob-*

*Οδύρεός } *essor.*

Οἰκερος } *domus custo-*

Οἰκέρος }

Οἶτος } *salix.*

Οἶσός }

*Ολαι } *hordea.*

*Ολιγρόνος } *paucos*

*Ολιγρόνος } *generans.*

|| *Ολος } *atramentum*

|| *Ολός } *sepia.*

*Οπῆανός } *testis.*

*Οπῆανός }

|| *Οροίτυ- } *qui cedit*

πος } *ligna in*

|| *Οροίτυ- } *monti-*

πος } *bus.*

Ορυγὰ } *ulna.*

*Ορυγὰ }

Οσφύς } *lumbus.*

Οσφύς }

*Οχρός } *scrobum.*

*Οχρός }

Οφρύς } *supercilium.*

|| *Οφρύς }

Οχός } *capax.*

Οχός }

Π

Παλιμβάκ- } *genus*

χέος } *pedis*

Παλιμβάκ- } *metri-*

χέος } *ci.*

Παράδακός } *humidus.*

Πάραδακος }

|| Παρηνύμφιος } *spou-*

|| Παρηνύμφιος } *sus.*

|| Πήδός } *niger.*

|| Πέλος }

Πελός } *fuscus.*

Πέλος }

Πηρός } *sal.*

Πήρος }

Πῆδον } *gubernaculum*

Πῆδον }

Πησίος } *propinquus.*

Πησίος }

Πήκος } *pileus.*

Πήκος }

Ποῖα } *herba.*

Ποῖα }

Ποδῶκῆς } *pedibus ce-*

|| Ποδῶκῆς } *ler.*

Πολτός } *puls.*

Πόλτος }

Πολυπόρος } *foraminos-*

Πολύωπος } *sus.*

Πόνηρος } *laboriosus.*

|| Πονήρος }

Πράκελος } *praelatus.*

Προκειτός }

Πρόθετος } *appositus.*

Προθετός }

Προσπείων } *larva.*

Προσπείων }

Πτέλις } *fili.*

Πτέλις }

Ππίλος } *glaber.*

Ππίλος }

Πτοῖα } *pauper.*

Πτοῖα }

|| Πύος } *colostra.*

|| Πύος }

|| Πύος }

Πυεῖνος } *igneus.*

Πυεῖνός }

Πωλητής } *venditor.*

Πωλήτης }

P

*Ραβδός } *virga.*

*Ράβδος }

*Ράβδος }

*Ραῖκος } *Græcus*

*Ραῖκος }

|| *Ραπίς } *virga.*

|| *Ράπης }

*Ράειον } *infans.*

|| *Ράειον }

|| *Ρέμβος } *terro.*

|| *Ρέμβος }

*Ρηχός } *sepes.*

*Ρηχός }

*Ρόδη } *frutex rosam*

*Ρόδη }

*Ροφή } *ferens.*

*Ρύμβος } *turbo.*

*Ρύμβος }

*Ρύτη

Ρύτη } ruta.
Ρυτή }

Σ

Σακλασ-
λος { vibrans }
Σακλασ-
λος { scintum. }
Σάκος } Bacchi sacer-
Σακός } dos.
Σάργος } sanguis piscis.
Σαργός }
Σαρδινός } Sardinus.
Σαρδινός }
Σάρος } verriculum.
Σαρός }

Σαρπηδών-βνος } N.
Σαρπηδών οβλος } viri.

Σαύρα } lacerta.
|| Σαυρά }

Σίγλαι } cybura.
Σιγλαι }

Σίκκος } cucumis.
Σικκος }

|| Σκέλας } femoralia.
|| Σκελας }

Σκύμνος } catulus.
Σκυμνός }

Σμίλος } taxus.
|| Σμίλος }

Σομφός } cucurbita syl-
Σόμφος } vestris.

|| Σπάργη } libido.
|| Σπαργη }

Σπείρα } spira.
Σπειρα }

Σπῆς } farina.
Σπῆς }

Σπρητή } meretrix.
|| Σπρητή }

|| Σπρητή } bigmaticus.
|| Σπρητή }

Σπίφος } turpia.
Σπῖφος }

Σπῖδος } struibeus.
Σπῖδος }

Στυφόκομπος } pug-
Στυφοκόμπος } nae.

Συγκωήτος } compe-
Συγκωήτος } nator.

Συνδῆλος } compositus.
Συνδῆλος }

Σφύρα } malleus.
Σφύρα }

Σφύριον } malleolus.
Σφύριον }

Τ

|| Τακῶνες } pastilli.
|| Τακῶνες }

Ταχύτης } celeritas.
Ταχύτης }

Τάως } pravo.
Τάως }

Τεταρός } extensus.
Τεταρός }

Τηλέκλη-
τος } à longinquo

Τηλέκλη-
τος } vocatus.

Τηλέρος } remotus.
Τηλέρος }

Τίτση } patria.
Τίτση }

Τείσακος } tritus.
Τείσακος }

Τειτόμη-
νις } tertius dies

Τειτομη-
νις } mensis.

Τροχῆς } cursus.
Τροχῆς }

Τροχῆς } regulus.
Τροχῆς }

Τρύβλιον } patina.
Τρύβλιον }

Τυμβοχή } consumula-
Τυμβοχή } tio.

Τυώνος } pruvus.
Τυώνος }

Τυρόκνηστις } casei ra-
Τυροκνηστis } dula.

Τύφος } fumus.
Τύφος }

Τ

Τείριον } hydria.
Τείριον }

|| Τη } Semele.
|| Τη }

Τίως } porcinius.
|| Τίως }

Τάκων } frutex hy-
Τάκων } pericum.

Τράχαι } vasa vitilia.
Τράχαι }

Τήπιρος } alsigra-
Τήπιρος } dus.

Φ

Φαινομνεις } ostendens
|| Φαινόμενεις } femur.

Φακῆ } lens.
Φακῆ }

Φάρμακοι } Magi.
Φαρμακοι }

|| Φερνή } dos.
|| Φερνή }

Φίμος } camus.
Φίμος }

Φλῖα } limen.
Φλῖα }

Φοίνιξ } tuber.
Φοίνιξ }

Φορβῆς } passus.
Φορβῆς }

Φόρμω

Φόρμιον } sportula.
 Φορμιον }
 †Φροδῶν } prudentia.
 †Φροδῶν }
 Φύκος } alga.
 Φύκος }
 Φυλακός } custos.
 Φύλακος }
 Φύσα } follis.
 Φύσα }
 Φύση } maza ex farina
 Φύση } & vino.
 Φύειον } furtum.
 Φύειον }

Χάλκεια } festa in ho-
 Χάλκεια } norem Vul
 Χάλκεια } cani.
 Χαρών } porta per quam
 Χαρών } ducebantur
 Χαρών } ad supplicium
 Χαρών } dammati.
 Χορδα-λος } tumor inte-
 Χορδα-λος } stinus.
 Χορίον } membranula.
 Χίριον }
 Χορταῖος } hirsutus.
 Χορταῖος }

Ψάλιον } frenum.
 Ψάλιον }
 Ψοῖα } lumbus.
 Ψοῖα }
 Ψῶα } fætor.
 Ψῶα }
 Ψωρός } terra arenosa.
 Ψωρός }
 Ω }
 Ωα } pellis ovina.
 Ωα }
 Ωπς } nyctiorax.
 Ωπς }

In sacris Bibliis multa Nomina Propria, finita in longam, acunt vel circumflectunt ultimam; ut Γεδιών-ων, Ἰλιὺ-ῶ, Ἰα-σὴ ἦ, Μαλακὴ-ῆ, Ναυή-ῆ, Σινδ-ᾶ, Συμεὼν-ων, &c.

Addi poterant plura per Dialectum maximè Atticam, variantia Accentum; ut ἐπῶρος, ἑπῶρος, ἑρημός, ἐρημός, ὁμοίος, ὁμοῖος, &c. quæ sunt alterius loci.

Idem nomen diverso vestitur Accentu propter diversas accep-
 tionem, mutato interdum Spiritu: idque propter diversitatem
 i. Significationis:

Idem Compositum, si activè significet, penacutum est; passivè, antepenacutum: ut τηλεσκόπος longè videns; τηλεσκόπος longè vi-
 sus; ναυμάχος pugnans ἐπ' αὐτῷ, ναύμαχος ad pugnam ναυαλὴν idoneus,
 &c. Juxta Regulas p. 251. l. 26. &c. Et p. 257. l. 4.

Composita in πίτης à πίτῳ sunt oxytona; ab ἰπῆαιμα, paroxy-
 tona: ut ὑψίπετης ex alto cadens, ὑψίπιτης alitè volans.

Verbalia in τὸς connotantia tempus & actionem variant Accen-
 tum: quando enim significatur tempus, antepenultimam notant;
 quando actio sive fructus, ultimam: ut αἰμῆλος, ἀγρόος, δειπνῆλος,
 νέωλος, πύγντος αἰμῆτος, &c. Ità unanimiter Favorinus, Suidas,
 Etymologus, Bystathius, Didymus, Hesychius quoque decernunt:
 Budæus, Constantinus, Stephanus, ex adversâ parte stantes, sub
 temporis significatione, ultimam; actionis, antepenultimam serè
 acunt.

Discrimen hoc in optimis quibusque exemplaribus ob-
 servâsse se proficitur Stephanus, & diversam nota-
 tionem Librariorum imputat incuriæ: Magnopere illum

illum permovit canon ex Hesychio [ad vocem ἀμύσος] depro-
ptus: cujus verba sunt: ἀμύσος, ἡ περὶ τῆς ὀξύμορφης, αὐτὰ τὰ
πιδεικνύμενα; ἡ ὅτι τελευταία, ὁ κρυβήσ. Potuit tamen animadver-
tisse tonos regulæ adversantes in singulis hujusmodi vocibus apud
Hesychium signari. At neq; per omnia sibi constant illi in Græ-
cis literis triumviri Stephanus, Constantinus, Budæus: vocem enim
ἀμύσος eodem, quo Eustathius, tono insignit Stephanus; Con-
stantinus & Budæus eam ipsam vocem sub utrâq; significatione
cum accentu utroq; exhibent. Certe multum à veracitate quâ so-
let uti, discessit Stephanus, Eustathium Suidæ opponens [in voce
ἡρύγντος] qui duo planè totidem verbis sunt ὁμόψηφοι. Constantinus
& Budæus in verbalibus hujuscemodi tonos interdum confundi
[ad αἰωτός] Stephanus illa à quibusdam ἡμολογείδης [in αἰμύτος]
ingenue agnoscunt. Quid itaq; dicendum? Profecto Hesychii
discrepantes canon & notatio, Stephani cum veteribus discordia,
cum illis tamen nonnullibi consensus, Constantinus deniq; Budæi
& Stephani concessio, id suadent, ut voces hæ omnes è numero
ἡμολογυμῶν habeantur, nec amplius studiosis facebant nego-
tium.

2° Originis; ut ἀναγωγός extractorius, ἀνδρωγός intrastabilis:
ἀπλόϙ simplex, ἀπλοϙ immanigabilis: ἀλυκός falsus, ἀλυκος lupis
carens, &c.

3° Quantitatis; ut βασιλεία regnum, βασίλισσα regina.

Ancipites (serè penultimæ) in multis dictionibus correptæ
accuntur, productæ circumflectuntur; ut ἴσων χέτω ἴσων ἄνωθιν.
Theocrit. Idyl. 8. v. 19. * Ἀρῆς * Ἀρῆς βροτολογέ — Il. 6 v. 31.
οὐδὸν ἴσπλια, Luc. 11. 22. & οὐδὸν ἀνδρὶ χελεύθη. Callimach.
Steph. t. 3. 1133. H. δάκος fides, Steph. t. 1. 1487. F. δάκος Steph.
t. 1. 1488. B. σύνϙ damnum, Nicand. Theriac. v. 1. σύνϙ Steph.
tom. 3. p. 786. cum consimilibus. Huc refer dissyllaba multa ver-
balia in μα; ut κείμα, Rom. 2. 2. & ἐς κείμα διαδόν ἐκλυ. Nonn.
Obliquos itidem Monosyllaborum habentes tonum in penultimâ;
ut μῦς, μύες, & μῦες: Πῶς μῦες ἐν βατεράχοισι — Hom. Βάβαχ.
v. 6. μῦες Steph. t. 2. p. 991. E. Hujusmodi dictiones oratori-
bus usitatissimæ penacuuntur; ut ἴσος Steph. t. 1. c. 1727. C.

4° Declinationis; ut ἀντιάς-αδς consilla, ἀντίας-ίς tumor consilla-
rum, Πάγας-αδς Pallas dea, Πάλλας-άντος Pallas vir: λέπας-αδϙ
concha, λέπας-ατς rupes: ἀνεμοσκέπης-ε regens à vento, ἀνεμοσκέπης-
έος à vento tectus: θεομίσης-ε dei osor, θεομίσης-έος deo exosus: ἡ ἀλία
cæius, τὰ ἀλία festum apud Rhodios: ἡ διδασκαλία doctrina, τὰ διδα-
σκαλία minervalia: ἡ δαργυλία & τὰ δαργυλία festum Apollinis:
ἡ σκλωσπηρία & τὰ σκλωσπηρία festum tabernaculorum: ἡ χελεύθη
tegumentum, τὰ χελεύθηα tegumenta: ἡ κεράσια cerasus arbor, τὰ
κεράσια cerasi fructus: ἡ λοχεία parvus, τὰ λοχεία purgamenta:

ἡ ἔξω cauda, τὰ ἔξω impetus : ἡ μαγνὰ vas vinarium, τὰ μέγνα
 Preſtigia : ἡ ὀφρύα supercilium, τὰ ὄφρυα cliui montium : ἡ Πρυτανεία
 magistratus, τὰ Πρυτανεία vadimonium : ἡ τραγῳδία tortus fu-
 nis, τὰ τραγῳδία grumi : ὁ ζυγός & τὸ ζυγός jugum, ὁ δαλός & τὸ
 δάλος germen, ὁ ἔδος & τὸ ἔδος pavementum : Ἀσίς ἰδός Asia, αἰσί-
 εως limus : ἀκείς-ἰδός locusta, ἀκείς-εως summitas : κίστις-ἰδός &
 κίστις-εως cista : κόπις-ἰδός gladius, κόπις-εως scurra : Item αἰείς-ἰδός
 scobina fabri, αἰείς-ινός naso carens : cum pluribus aliis.

Adj. αἶνα in τῇ composita ab εἶος variant nonnunquam cum
 accentu declinationem ; ut δαδενγῆς-εἶος : δαδενγῆς-ε. vide
 Steph. tom. 1. c. 1293. l. E. & c. 1294. l. G.

Fauca interrogatiue sumpta acuunt priorem, indefinite ultimam
 ut ποῖος, ποῖός : πῶς, πῶς.

Idem nomen appellativum tonum gerit in posteriore,
 proprium sæpius in priore :

Ἀέας stultus.	Βαῖος N. viri.	Ἰωνία violetum.
Ἀέας Nomen viri.	Βηλός limen.	Ἰωνία Ionis.
Ἀδελγός frater.	Βῆλος Belus.	Καμιδένος fortis.
Ἀδελφός Nomen viri.	Βλασός germen.	Καμιδένος N. viri.
Αἶζων ovile.	Βλάσος N. viri.	Καρπός fructus.
Αἶζων Nom. viri.	Γλαυκός cæstus.	Κάρπος N. viri.
Αἶος & varius.	Γλαυκός N. viri.	Κατωρὴς deorsum ver-
Αἶολός Æolus.	Δερὴ collum.	gens.
Ἀκιστής medicus.	Δερὴ N. urbis.	Κατώρης N. fluvii.
Ἀκιστής Nom. viri.	Διορξυὴς nobilis.	Κηρός cera.
Ἀκίς cuspis.	Διορξυὴς Diogenes.	Κῆρος N. fluvii.
Ἀκίς Nom. fluvii.	Ἐλική salix.	Κλειτός celebris.
Ἀλαός vetus.	Ἐλίκη Ursa major.	Κλειτός N. viri.
Ἀλαός & Apollo.	Ἐλπίς spes.	Κορωνός elatus.
Ἀνδρῶν conclavæ.	Ἐλπίς N. viri.	Κόρωνος N. viri vel
Ἀνδρῶν N. viri.	Ἐπαινετός laudabilis.	montis.
Ἀργός otiosus.	Ἐπαινετός N. viri.	Κεεικός consorcius.
Ἀργός Argus.	Ἐπικυδός gloriosus.	Κεεικός N. Emporii.
Ἀστὴρ stella.	Ἐπικυδός N. viri.	Κυδνός inclutus.
Ἀστὴρ N. urbis.	Εὐανδός floridus.	Κύδνος N. viri.
Αὐγὴ splendor.	Εὐάνδρος N. viri.	Λαγός lepus.
Αὐγὴ N. mulieris.	Εὐδένος robustus.	Λαγός N. viri.
Ἀφῆμι dimissio.	Εὐδένος N. viri.	Λεύκός albus.
Ἀφίτη N. insula.	Ἡγῆτος Junonius.	Λεδός N. viri.
Ἀφῆος spuma.	Ἡγῆτος N. viri.	Λιγός stridulus.
Ἀφῆος N. viri.	Ἰππὼν stabulum.	Λίγος Ligur.
Βαυός parvus.	Ἰππῶν N. viri.	Λωτός lotus.

Ἀντὶς N. viri.	Πολύκλες Polycle-	Φαίδρος } Phædrius, a.
Μαλακός mollis.	ius.	Φαίδρα }
Μαλαχός N. viri.	Περασιά areola.	Φο. νικη palma.
Μελανώπης niger.	Περασία N. urbis.	Φοινίκη Phœnicia.
Μελανώπης N. viri.	Πυλαῖς qui foris est.	Φροντίς cura.
Νηὶς insula.	Πύλαι N. viri.	Φρόντις N. viri.
Νήσις N. urbis.	Πυρρός rufus.	Φυλακή custodia.
Ξανδός flavus.	Πύρρος Pyrrhus.	Φυλακή N. urbis.
Ξανδός N. equi & flu-	Ριπή impetus.	Χία serpentis latibulum.
vii.	Ρίπη N. urbis.	Χία Chia.
Ξενών hospitium.	Ρόδων rosarium.	Χίων νικ.
Ξένων N. viri.	Ρόδων N. viri.	Χίων N. viri.
Ξεδός flavus.	Ρυμός temo.	Χλιδών armilla.
Ξεδός N. viri.	Ρύμος N. fluvii.	Χλιδών N. viri.
Οχὴ cibis.	Στερετός } exercitus.	Χρησός bonus.
Οχη N. montis.	Στερεπὰ }	Χρησός N. viri.
Ονεῖον stabulum asino-	Στερετός } N Urbium.	Ψυχρός frigidus.
rum.	Στερεπὰ }	Ψυχρός N. fluvii.
Ονεῖον N. montis.	Σφηλός deceptor.	Sic
Ορδός reclus.	Σφήλος N. Viri.	Ἀθωαῖος Atheniensis.
Ορδός N. viri & canis.	Τάχεος Trojanus.	Ἀθωαῖος N. viri.
Παρθενική virgo.	Τεύχεος Teucer.	Ἀθωαῖος torcularis.
Παρθενίχη N. fœmina.	Τεγχών locus asper.	Ἀθωαῖος Leneus, Bac-
Πολυάρκης multis suffi-	Τεγχών N. loci.	chus.
ciens.	Τυεός caseus.	Rarius in obliquis, ut
Πολυάρκης N. viri.	Τύρος Tyrus.	Ἔψωπός vulnus.
Πολυχλεστός valde ce-	Φαίδρος } læus, a.	Ἔψωπος N. viri.
lebris.	Φαίδρα }	

Idem nomen Adjectivum in ultimis, Substantivum in prioribus syllabis, frequentius tonum habet :

Ἄιδος ardens.	Ἀσφοδελός asphodeli	Γένος proles.
Ἄιδος ardor.	ferax.	Γυεός curvus.
Ἄιδρός serenus.	Ἀσφόδελος asphodelus.	Γύεος gyrus.
Ἄιδρος prœina.	Βατός pervius.	Δανός ariatus.
Ἄινός Ἐπαινός crudelis.	Βάτος rubus.	Ἰδάνος donum.
Ἄινος Ἐπαινός laus.	Βεστός mortalis.	Δεινός crudelis.
Ἄιπός altus.	Βεστός sanies.	Δεῖνός poculi genu.
Ἄιπος altitudo.	Γονός facundus.	Δινός vorticosus.
		Δίνος vortex.

Δολιχός longus.	Κύφῳ N. urbis.	Σιτὶς esculentum.
Δόλιχῳ legumen.	Κύφῳ gibbus.	Σῖτος frumentum.
* Εμετὶς vomitu ejectus.	Λαγός dulcis.	Σπαρτὶς satus.
* Βυελῳ vomitus.	Λαγός latus vel gravis.	Σπαρτὶς rudens.
* Ἐτὶς verus.	Λογός gravida.	Στυφός astringens.
* Ἐτῳ annus.	Λόχῳ cohors.	Στύφος lucrum.
* Θαμβός attonitus.	Μαδός glaber.	* Ταρτός densus.
Θάμβῳ stupor.	Μάδός psilothrum.	Τάρπος densitas.
Θερμός calidus.	Μανός rarus.	Τομός sciendens.
Θέρμῳ lupinus.	* Μανῳ ornamentum	Τόμος frustum.
* Ἰλλός strabus.	quoddam.	* Ταλός splendidus.
* Ἰλλῳ oculus.	Νεννός stultus.	* Τάλῳ vitrum.
Καλός bonus.	Νέννῳ avunculus.	* Τλός gibbosus.
Κάλῳ rudens.	* Οκνός piger.	* Τλῳ gibbus.
* Κληγός sorte datus.	* Οκνῳ pigritia.	* Τδρω↓ hydropicus.
Κληρῳ fors.	* Οναγός asinarius.	* Τδρω↓ hydrops.
Κλιτός declivus.	* Οναγῳ onager.	Τφός gibbosus.
Κλίτῳ declivitas.	Πάχεδαρδός amarus.	* Τφῳ textile.
Κνύδός parvus.	Πάχεδαρδός herba no-	Φορδός ferax.
Κνύδῳ parva spina.	men.	Φόρῳ tributum.
Κροδάλός vibratilis.	Ποτός potabilis.	Χαδός antiquus.
Κροδάλῳ ramus fi-	Πότος potatio.	Χάῳ chaos.
culneus.	Πορδός cæcus.	Ψαρός agilis.
Κρεττωδός fortis.	Πῶρος callus.	Ψάρος sturnus.
Κρεττωῳ herba nomen.	Σιγνλός taciturnus.	Ωμός crudelis.
Κυρτός curvus.	Σίγνλος percussus herba	* Ωμός kumerus.
Κύρῳ nassa.	Σιμός simus.	* Ωχός pallidus.
Κυφός gibbosus.	Σίμος piscis genus.	* Ωχός pallor.

His adde paucula variantia cum accentu spiritum

* Ἀγνός castus.	* Ἥλός stultus.	* Οἰατὶς comatus.
* Ἀγνός frutex.	* Ἥλῳ clavus.	Οἰάτης N. gentis.

Similiter multa nomina in priori, participia verò ὁμόχαιτα, in posteriori accentum habent; ut δερκῶν draco, δερκῶν cernens: Ἰών Ion, Ἀμφίων Amphion, Τωπίων sol, ἰών vadens, ἀμφιών circumiens, ὑπέρῳν supergrediens: κίων columna, κιών vadens: Τύχῳ N. viri, τυχών sortitus. Præsertim circumflexa; ut Δόλων N. viri, δολών insidiosè agens: ἐλάσσων minor, ἐλασσών minuens: ἥσσων minor, ἥσσων inusitatè superans: Θήρῳ N. viri, θηρών venans: Ἰέρῳ N. viri, ἱερών sacrificans: κρεττῶν ricanus, κρεττῶν plaudens: μειῶν minor, μειῶν minuens: Μύρῳ Myron, μυρῶν ingens: Νίκῳ N. viri

νικῶν vincens : Πολέμων N. viri, πολεμῶν bellum gerens : Πλούτων Pluton, πλουτῶν ditescens : Σάκκων Deus nauticus, σακκῶν verrens : Σίμων Simon, σιμῶν impendens : Τίμων N. viri, τιμῶν honorans : Τρίτων Triton, τριτῶν tertio faciens : Τρύφων N. viri, τρυφῶν luxurians : Φίλων Philo, φιλῶν amans : Χίλων N. viri, χιλῶν pascens.

Contrà non pauca nomina participiis, plerumque barytonis in & os, consimiliter scripta, tonum in ultima accipiunt ; ut δεξαμένη receptaculum, δεξαμένη capiens : (p. 243.) Ἀκισαμένης N. viri, ακισαμένης medicatus : Ἀλεξαμένης N. viri, ἀλεξαμένης adjuvans. Nonnulla etiam in ων ; ut ἄγων certamen, ἄγων ducens : εἰκὼν imago, εἰκὼν cedens, ἀρηγὼν, ἀρήγων, &c. vide pag. 106.

Alia quædam differunt accentu juxta regulas generales ; ut κῆρ cor ex κέαρ, κῆρ fatum : φῶς lumen ex φάος, φῶς vir : καρδάλῃ pellis vulpina ex καρδάλῃ, καρδάλῃ vulpes.

Multa alia nomina significatione discrepant & accentu seriatim hîc subscripta.

Ἄγανθς mitis.	* Ἀλαβῇ fuligo.	Ἀγνείος agninus.
* Ἄγανθς fractus.	* Ἀλάβῃ cardo.	Ἀγνείδς agnus adultus.
* Ἀγῇ admiratio.	* Ἀλάβῃ clamor.	* Ἀγνείος nomen mensis.
* Ἀγῇ fractio.	* Ἀλάβῃ ineffabilis.	* Ἀγῇ utilitas.
* Ἀγλαῖος armentalis.	* Ἀλτος agilis.	* Ἀγῇ pratum.
* Ἀγέλαος rudis.	* Ἀλτός merces.	* Ἀρπαγῇ rapina.
* Ἀγροεῖος forensis.	* Ἀμφοτέρος uterque.	* Ἀρπαγῇ Harpago, ha-
* Ἀγροεῖος dies judicia-	* Ἀμφοτέρος N. viri.	mus.
lis.	* Ἀνδεῖα Veneris, urbis	Ἀυλητῆς tibicen.
* Ἀγῶς dux.	ἔ piscis nomen.	* Ἀυλήτης stabularius.
* Ἀγῶς veneratio.	* Ἀνδεῖα hora.	* Ὀλίς tentorium.
* Ἀδρῶς tranquillus.	* Ἀεγῖος devotus.	Ἀυλῆς Aulis urbs.
* Ἀδρῶς confertus.	* Ἀεγῖος tenuis.	
* Ἀδῶς innocens.	* Ἀεγῖος ventus quidam.	
* Ἀδῶς Incola montis	* Ἀεγῖος velox.	
Atbo.	* Ἀεγῖος * Ἀεγῖος albus.	
Ἀἶμος saltus.	* Ἀεγῖος serpen.	
* Ἀἶμος collum.	* Ἀεγῖος iusus.	
* Ἀκυλῶς adultus.	* Ἀεγῖος auxilium.	
* Ἀκυλῶς jejunus.		

†Βηχίων *tussicula.*Βίος *vita.*Βιδς *arcus.*Βαίνος *titio.*Βαίνος *piscis.*Βληχεον *filix.*Βληχεον *genus legumi-
nis.*Βῦπληξ *boves feriens.*†Βῦπληξ ἃ *bobus per-
cussus.*Βρυχες *locusta, crucea.*Βρυχος *præco.*Βυσσος *profunditas.*Βῦσος *Byssus.*

Γ

Γαῦλος *genus navigii.*Γαυλος *mulstra.*Γελοῖος *ridiculus.*Γέλοιος *qui risum mo-
vet.*†Γρυῖος } *gryps.*

†Γρυῖος }

†Γρυπὸς *crucis querni.*

Δ

Δαῦλος *hirsutus.*†Δαυλὸς *torris.*Δημὸς *pinguedo.*Δημὸς *populus.*Δοκὸς *trabs.*Δόκος *opinio.*

Ε

†Εἶλος *frænum.*†Εἶλος *pondus.*†Ελαὸς *beneficus.*†Ελαῖος *olea agrestis.*Ελεος *misericordia.*Ελεὸς *mensa coquina-
ria.*Ελῶν *N. urbis.*†Ελῶν *adventus.*Ελικὼν *Helicon.*†Ελίκων *filum tortum*Εξαίρετος *eximius.*†Εξαίρετος *ejectitius.*Επίκαλος *obnoxius.*Επκατὸς *ascensu faci-
lis.*

Ζ

Ζωὴ *vita.*†Ζών *flos lactis.*

Θ

Θάλειος *virens.*†Θαλεῖος *purus.*†Θαλαῖα *pars na-
vium.*†Θοθαμαὶ *fanum diof-
curorum.*Θεά *dea.*Θέα *spectatio.*Θόλος *tholus, edificium
rotundum.*Θολὸς *sordes.*Θοεὸς *genitura.*†Θόρος *admissarius.*Θυεῖα *mortarium.*†Θυεῖα *Thya, arbor.*Θυμὸς *animus.*Θύμος *thymus.*Θυρὸς *corona.*Θύρρος *hasta.*

Ι

Ἰός *telum.*Ἰός *unus.*Ἰππος *muscipula.*†Ἰππος *pressura.*Ἰψος *suber.*†Ἰψος *hedera.*Ἰεῖς *arcus celestis.*Ἰεῖς *unguentum.*

Κ

Καδαπὸς *ligatus.*†Καδαπὸς *connexus.*Καθεῖς *unusquisque.*Καθεῖς *dimittens.*Καιεὸς *tempus.*Καῖεος *licium.*Κθαμωτὴ *sepes.*†Κθαμωτὴ, εἶδος ἰχ-
θῶς.Κάμπη *crucea.*Καμπὴ *curvatura.*Καταλύτης *hospes.*Καταλυτὸς *dissolutor.*Κατερρὸς *excultus.*†Κατερρὸς *antiquatus.*Κηδεὸς *mortuus.*†Κύδεις *cura dignus.*Κῆνσος *census.*†Κλωδὸς *herba genus.*†Κίκκος *cicada.*†Κικκὸς *gallus.*Κίων *columna.*Κιὼν *multitudo ver-
mium.*†Κλαδὸν *ramus.*†Κλαδὸν *thyrsiger.*Κνημὸς *collis.*†Κνημὸς *rota radius.*†Κοῖα *sphæra.*†Κοῖα *furtum.*Κουμὸς *planctus.*†Κόμμοι *dentes molares.*Κόμπος *crepitus.*Κομπὸς *jactator.*Κορεκῖνος *corvinus.*Κορεκῖνος *piscis genus.*†Κεγγὼν *pica.*†Κεγγὼν *ovēs*

†Κραγγονες crangines,
piscis genus.
†Κραγος opitulatio.
†Κραγος clamor.
Κρητες Curetes.
Κρητες Curetes junio-
res.
Κυδος gloria.
†Κυδος convitium.

Λ

Λαβη prehensio.
†Λαβη excusatio.
Λωδες torcular.
†Ληνος lana.
Λιπη preces.
†Λιπη janua.
Λυγρον aqua sordida.
Λυτρων lavacrum.
Λυγρος salix.
†Λυγρος genus praeli.
Λυκειος lupinus.
*Λυκειος terribilis.

Μ

Μελινδος blandus.
Μελινος fraxineus.
Μεταπειτος cui ali-
quid persuasum est.
Μεταπειτος qui per-
suaderi potest.
Μνασιον herba Aegy-
ptica.
*Μνασιον genus men-
suræ.
Μοχθνης improbus.
Μοχθνης laboriosus.
Μυκη mugitus.
Μυκη repositoryum.
*Μυκος mutus.
*Μυκος impurus.
Μυμοι placentæ.

Μυλλοι nulli.
Μυελοι infiniti.
Μυελοι decies mille.
*Μυρμος formica.
*Μυρμος metus.

Ν

Νεος novus.
Νεδος novale.
Νησις Insula.
Νηης nendi actio.
Νοδεια spuritas.
Νοδεια spuriorum bona.
Νομαιος in pascuis de-
gens.
*Νομαιος legitimus.
Νόμος lex.
Νοκος pascuum.
Νυμφιος sponsus.
Νυμφιος sponsalis.

Ο

*Οσμος sulcus.
*Οσμος Hercules.
Οϊος solus.
Οϊος N. populi.
Ολιζων minor.
Ολιζων urbs Thessalia.
Ολχιον vasculum.
*Ολχιον gubernaculum
navis.
Ορμος statio.
*Ορμος corrigia caleec-
rum.
*Ορες mons.
*Ορες serum lactis.
*Ορρη corporis pars.
*Ορρος serum lactis.
Ουρες custos.
Ουρες alveus.

Π

Παιδα lusus.
Παιδα disciplina.
Παιων Pannonia oriun-
dus.
Παιων Apollinis Epi-
theton.
Πεδντης ligator.
Πεδντης ligatus.
Πεδιον campus.
Πεδιον parva pedica.
Πεμπη quintus.
Πεμπδος missus.
Πειδενος gravis.
*Πειδενος, περατης.
Πηδς latior remi pars.
*Πηδς fagus.
Πινος sordes.
†Πινος homo sordidus,
pinus.
Πλειων plus.
Πλειων annus.
Πλωδς balneum.
†Πλωη qui lavatur.
Ποννης improbus.
Πόννης laboriosus.
Ποτης potor.
Ποτης potus.
Περχη vasculum.
Περχη ostium fluvii.
Πυδων urbs Phocidis.
Πυδων N. serpentis.
Πωλιον pullulus.
Πωλιον pullium.

Ρ

Ροια malus Punica.
†Ροια volutabrum e-
quorum.
Σ
Σαρδινος surdus.
Σαρδινος piscis quidam.

Σαρων

Σάρων libidinosus.	Τέρπος cursus.	Φλέδων nugator.
Σάρων rete.	Τέρπος rota, currens.	Φλέδων nugæ.
Σίγλαι inanes.	Τύφων Typhon.	Φρότηρ vir ejusdem
Σίγλαι cyphra.	Τυφών convolutio aeris	curia.
Σκάτη scapha.	protellofi.	Φρατῆς curialis
* Σκαφὴ fossio.		Φυγὴ fuga.
* Σκίεος tumor, sordes.	Υ	Φύγη natura.
* Σκίεος scrupus.		Φωρὸς furtum.
Σκύμιος catulus leonis.	Υδρίον aquula.	Φώρεα investigatio.
Σκυμνός catulus aliorum	Υδρίον parva hydra.	
animalium.		X
Σκνιφός parvus.	Φ	Χάκχιον es.
Σκνίφος tenebræ.	Φανίον facula.	Χάλκιον N. urbis.
Σπάδων eunuchus.	* Φάνιον camarina.	Χείλ ① labrum.
Σπαδὼν contractio.	Φᾶρος insula.	Χειλὸς pabulum.
Σταφυλὴ uva.	Φᾶρος vestis.	Χιά latibulum serpentis.
Σταφύλη perpendiculum	Φαρμάκων qui lesus est	Χῆας calceamenta.
Στρεπτιὸν passerulus.	pharmacia.	Χίος Chios insula.
Στρεπτιὸν struthium her-	Φαρμακῶν officina tin-	Χῖος Chius incola.
ba.	ctoris.	
Συνεργός cooperarius.	Φᾶσις distio.	Ψ
Συνεργός opitulator.	Φᾶσις N. fluvii.	
	Φιλητῆς amator.	Ψιὰ gaudium.
	Φιλήτης fur.	Ψιὰ vulpes.
	Φίλιν ① cannaeus.	Ψυχὴ anima.
	Φιλῖν ① amicus.	Ψυχὴ papilio.
Τέρπος modus.		
Τερόπος lorum.		

Nonnulla tono & spiritu differunt

Ἐδὸς vorax, Ἐδὸς sedes, Ἐλειος palustris, Ἐλειὸς glis.

Quædam & subscriptio :

* Ἀδὴς injucundus.	Κληδὴς cumulus.	Παβῶδες vitricus.
ἄδης Plato.	Κλῆδης lepes.	Παβῶδες paternus.
* Ἀσις limus.	Λαγῶδες lepus.	Ῥόν ονυμ.
ἄσις canitio.	Λαγῶδες leporinus.	Ῥόν cana culicis.

Porro multa fœminina & neutralia adjectiva à Substantivis distinguuntur accentu, & interdum spiritu.

Fœminina.

Ἀδρᾶ crassa.	Δολιχὴ longa.	Κίρρα fulva.
Ἀδρᾶ N. ubi.	Δολιχὴ N. insula.	Κίρρα N. urbis.
Αἰπεῖα alta.	Ἐχθρᾶ inimica.	Λιπαρᾶ pinguis.
Αἰπεῖα N. oppidi.	Ἐχθρᾶ odium.	Λιπαρᾶ N. insula.
Γαλῶν tranquilla.	Θερμὴ calida.	Μόνη sola.
Γαλῶν tranquillitas.	Θέρμη calor.	Μονὴ mora.
Γλαυκὴ casta.	Κακὴ mala.	Σπαρτὴ seminata.
Γλαυκὴ N. mulieris.	Κάκη malitia.	Σπάρτη funis sparteus,
		&c.

Neutra.

Ζῶν vivum.	Κηλὸν aridum.	Πολιὸν canum.
Ζῶν animal.	Κῆλον telum.	Πόλιον herba.
Καλὸν pulchrum.	Πᾶν omne.	Σπλᾶδον fulgidum.
Κάλον lignum.	Πᾶν Pan.	Σπλᾶδον fulgens, &c.

Casus recti ab obliquis, penè innumerabiles: ut Διὸ divinus, Διὸς Jovis: ὁ ἀρχεὼν palearium, ὁ ἀρχεὼν palearum.

Dialectica & figurata cum à vulgaribus, tum inter se; ut κεινὸς vacuus, κεινὸς ille: κρῆς caput, Κρῆς Cres.

Denique dictiones infinitæ συστοιχεῖσθαι, quatenus distinctæ partes orationis, distinctis insigniuntur tonis; ut Κλειὸ Clio, κλείω celebros: ἔρεῖς literas, ἐρεῖς dices: ἀδύη glandula, ἀδύη satis: διακενὴς inanis, διακενὴς inaniter: ἀεὶ imprecatio, ἀεὶ igitur, ἀεὶ numquid: ἢ vel, ἢ sua, ἢ huic, ἢ hac, &c.

In fine πολυτόνων apponuntur hic vocabula, quibus diversi à Stephani accentibus toni vel spiritus tribuuntur ab aliis primæ notæ Lexicographis; dubium, an potius operariorum manu, quàm autorum judicio. Pauca quædam ex Stephano promittuntur; utpote quæ sub illius prelo, aliàs licèt felicissimo, non dissimile tamen infortunium videntur subiisse.

B. notat Budzum. C. Constantinum. E. Eustathium. F. Favorinum. H. Hesychium. S. Suidam. St. Stephanum.

Oxytona Stephani apud alios sic notantur.

*Αζαυρὸς H. ἀζαυρος H. ἀζρι B. Αἶραι H. αἰρίδαλ F. S. αἰρῶλι B. C. αἰμασία B. C. αἶμος collum F. ἀκορνοί B. ἀκόνη B. ἀκροαίης B. C. ἀλίση B. C. ἀμυγᾶλαι F. ἀμύγλαι B. ἀναχοί H. ἀναερί F. ἀόξοι C. ἀρήγων B. ἀρκος auxilium B. F. ἀερος pratum B. H. ἀσωπος C. ἀτει C. ἀτυχον B. Αὐγεῖται H. αὐτανέψι B. C. βυ-

νος Β. βρύκος C. H. F. βύδος C. γαγγάμων F. γάνδος F. H. γαῦλος
mulctum H. γλύκη E. γωλία Β. C. δειρη H. δεξαμενή S. διοννῦς Β.
 C. δόνη & δόνα Β. δόχμος C. F. εἶλος *pondus* C. εἰσπότης Β. ἐκταίος
 Β. C. ἐλίκη *salix* Β. ἐμπνός Β. ἐνίτη Β. H. ἔξανίσιος Β. C. ἐπάκκος
 Β. C. ἐπιδιμύκρος Β. C. ἐπίεικτος H. ἐπισμύκρος Β. εὐωπος Β. F.
 S. εἰολκος F. H. ζείρα E. δοία F. θυμοερίτης F. H. ἵλεος Β. H. ἱπ-
 πόμολος Β. χάλιος H. κολέφων F. κόμμος *luctus* H. κόμπος *jaetator*
 F. H. κόνιος Β. C. H. κρίθη H. κεινωία C. S. κτίσης E. F. H. λήναι
 Β. λέβην Β. C. λόμβος Β. λῆβν *balneum* F. λόχος *puerpera* Β. λύπτος
 E. Μκας θῶν C. μηρῖα Β. μύλλος *placenta* Β. C. *strabo* F. H. μάα E.
 S. νίος *pouale* F. οἶος *populi nomen* S. ὀλίζων N. ὀρβίς H. ὀλμειος H. ὀρ-
 γῖα F. ὀρβος C. πῦδνος H. πειράτης E. πείδεινος F. πῆκνος Β. πῆ-
 δος *remus* H. πηλῆρονες *senes* F. H. πῆνοδόκος Β. C. πῆσῖα E. πῆ-
 σπῶτος Β. C. Σιλήνος H. σπῶδων *contractio* H. σπογγία F. σφύλη
 πῦα H. σείλεο; F. σερῶπι *fulgur* H. συσκοίνωνος Β. C. συγκόμπος Β.
 C. σῶαπτος F. σύφορβος Β. C. χῆδνες S. πῖμῖτης H. τῖμος *sciendens*
 F. H. τῆπος *lorum* H. τυφῶν *procella* F. φάεικον F. H. φιλαλάζων
 Β. φίτος H. φλίδων *puga* H. φυταλία F. χόρδη H.

Paroxytona Stephani.

* Ἀσκνος Β. C. αἶολος *varius* Β. H. ἀνδοκερκος Β. ἀρκὸς *ursa* C.
 ἀψίμαχος F. H. ἀψίμαχος Β. βαάλ S. βήχρον *tussicula* Β. βλαῦπον Β.
 βεισῶς Β. βυσῶς *byssus* H. γόμφιος Β. δαυτή S. ἑλπον Β. C. δεσμὴ Β.
 δεκὸς *excrectatio* H. ἐπιέκτολος Β. ἐπικληῖτης Β. ἐπωλαί H. εὐρεσίλο-
 γος Β. ἴεις S. ἱκίον E. ἴδς *unus* F. κῆδιον Β. C. κόκκιον Β. κῦδος *con-*
utitum E. F. S. κῦτος N. ὀρβίς Β. C. κόππον Β. λοχμὴ F. μάμμιον Β.
 μητὴρ Β. C. μνάπον *mensurae genus*, F. μονόμαχος Β. μορμὸν C. μύ-
 σριον Β. μυτὶς Β. οἰόνομος Β. ὀλιζῶν *ragrus* H. S. ὀρεπίδιον Β. ὀρα-
 κῖτης Β. C. ὀρενόδρομος Β. C. πανθὴρ Β. Πιλᾶτος F. S. πῖπτος F. πλα-
 πῶν Β. πλῆπος Β. F. S. ποίμμιον E. πολύκλην Β. πύσμαχοι Β. C.
 ρίζιον C. σκίμπον Β. C. σῖζα Β. C. F. ταυγυλῶχην Β. τῖμιον E. ὀ-
 ρὸς *cursus* H. πύχον Β. C. ὑωνὴ Β. φιλητὴς *fur* S. φρεάρυχος H. φῶ-
 δοπάρεθν Θ. Β. C.

Circumflexa Stephani.

Τυμνὴς S. Β. δααπλὴς Β. C. δάαπλῃς H.

Antecircumflexa Stephani.

* Ἀλώα *festum* E. γελῶτίν Θ. Β. δαυτὶς C. F. δειμὸς C. διμὸς *poru-*
lus ὀξυτόνως, δῆμος *pinguedo*, πῆσῖα *scribi affirmat* H. ἐρεῖα
 F. ἐρκει Θ. Β. ζαχῆος Β. ἴνις S. ἴφης C. S. κῆλον Β. C. S. κῆταιον
 H. κῦδος *gloria* H. Κεγῖτης Β. λῶας E. S. λῶβδν *agha, quâ lavatur*
 Β. C. F. H. μῖμος S. μυκὸς *improbus* Β. C. μῦρμοι *formice* C. μύσας
 Β. C. νεανὶς F. νεανίς C. Νίγ Θ. E. νύμοσιον H. πῖγος H. πῖλ Θ. S.
 πῖφ Θ. F. S. φάρος *visus* H. S. φρυγί Θ. H. S.

Proparoxytona Stephani.

Ἄδω⊕ *incola montis Atho* E. H. ἄδωδς *idem* B. C. ἀλεῖον. E. ἀλιαρῆς B. C. ἀμβλυτὸς B Ἀνακεῖον E. ἀπελλεῖ⊕ C. ἀπερλάης B. ἀχμεί⊕ F. γελοῖδς *risum mouens* E. γοργεῖον F. εὐαγῶδς B. C. H. κηλεδς F. κονισαλέος S. κυβιτὸν H. λασφυρῆς B λυκεῖος *lupinus* B. C. S. μυγδαλοῖ B. μυτῶλ⊕ C. ναυσικλυτὸς *affictus* Eust. C. παντοτῆδ⊕ C. πεπανὸς B. F. H. σπαλὸς H. σκινδαλαμὸς B. σπιδιον *herba* F. H. ταλαμεινὸς F. Ὀπηλῆς S.

Ex hoc laborioso & non inutili scrutinio & collatione tonorum facile perspexerint studiosi lectores, quàm verisimillima sit prior notatio tum in regularum exemplis, tum in vocabulis particularibus, quæ adjiciuntur; quàm meliù autem suspecta posterior: viderintq; an meliùs voces illæ, de quibus dissidetur, in censum πολυτόνων conscribi debeant. Si qua verò in hoc tractatulo omissa alios non fugerint accuratè perquirentes, post simile factum examen, in suos quæque locòs distribuuntur, discrepantiis quoq; in hunc ἐπερσῶνας fasciculum rejectis. A sedulâ enim hac exploratione commodè effectum dabitur, ut incerti dictionum non paucarum toni revocati ad calculum & comprobati certius tandem pernoscantur, & ὀρθοῶνας opus plenè aliquando absolvantur.

Submonendus est verò, qui vocum accentus supra positarum in Stephano quæsitum ivarit, ut non per Indicem tantum, sed per Tomos pariter investiget. Index enim frequenter fallit; ut in his δυσῶγος, ὀμύλ⊕, πῶρ, σῶν, τῶν, πρῶνδς, &c. quæ in tomo rectius δυσῶγος, ὀμυλ⊕, πῶρ, σῶν, τῶν, πρῶν⊕: interdum & tomos; uterque perrat; ut δῆμος in Indice & δειμὸς in tomo, pro δῆμος ibidem.

Quinetiam per Favorinum & Hesychium. Constantium & Budæum, sæpissimè; per Soidam interdum, & Eustathium & Stephanum quoque, dictio eadem, paucis interjectis, falsissimè è cum diversis obtruditur accentibus; ut in Favorino, μόχλ⊕ μοχλοῖ; πῶν, πῶν in Hesych. ἀμυσις, ἢ ἄμυσιν. καπίτοιο col. 392. l. 1. καπετὸς & καπετὸν l. 2. 3. σκαπετὸς ibidem, sed σκαπέλος col. 662. l. 55. in Const. in νῆκ⊕ & νῆκος, αῶος & αῶος in B. ἔραχὸς & ἔραχὸς, βῖος & βῖος in S. πελεχὸς & πελέκας in indice Eust. πλειῶν annus ὀξυπίνως scribi dicitur: & plura his consimilia.

At quid errata librorum vili excusorum tam acriter perstringimus, ubi leviuscula ejusmodi σφαῖμάπα in codicibus immenso sumptu, curâq; impensissimâ magnificè editis & ad invidiam usq; perornatis, respersa passim comperiantur: qualia sunt in Bibliis complutensibus, πεποιδῶς, Deut. 33. v. 12. περσῶνας, Neh. 6. v. 7. ποῖμνιον, Gen. 30. 35. atq; alibi; Nomina propria cū incertis accentibus scribuntur,

tur, Ἀμεθμ, Exod. 6. v. 20. Ἀμεθμ. ibi. Ἰαπίχαρ, Gen. 30. v. 18. Ἰαχάρ, Apocal. 7. v. 7. Quibus addi possunt tædiora παρορμαπα viz. ἰδρωτήν pro ἰδρῶν, Gen. 3. v. 19. ἰδρωτῶναι pro παρορμαπα, Marc. 8. v. 7. Ἀβερμ pro Ἀμεθμ, Exod. 6. v. 18. Malo huic Epidemico per omnes omnino libros infestissimè grassanti, & Bibliothecas deformiter polluenti, nullum certius remedium adhiberi potest, quàm universa & singula, quotquot uspiam extant, ad regulas classesq; vel præscriptas, vel, si opus fuerit, alias ascribendas reducere, propriisq; sub signis collocare & instruere; adeoq; pars hæc Grammaticæ lapidis Lydii vicem præbeat, ad quem exigantur toni in Autoribus & corrigantur.

Extat sylloge vocabulorum inscripta, Συναγωγή τῶν πρὸς διάφορον σημασίαν διαφόρων τονισμῶν λίξεων, Philopono quàm Cyrillo potiùs authori tribuenda; uti Stephanus in frontispicio: de quo alibi huc afferet Elogium; Laudatur in opusculo Cyrilus, &c. Thef. tom. 7. p. 101.

Non potest tamen non mirari qui attentè legerit, undè in catalogum irrepserit diùisionum nova progenies, tonorum inusitata notatio; undè tam manifestæ hallucinationes, permulta ἄτοπα, ζυγὰ ἄζυγα à πολυσυνίας, quam titulus proficitur, ratione prorsus aliena.

Quàm inaudita hæ voces, λακῶν sortitus, λάχως quasi, σηνῶν lædens, σιδυρῆς ferreus, &c.

Perperam locati hi toni in sequentibus; λαγνῆ, ἐνπεῖδη, ἰα, ἴνδοι, κονίς, κείος, λαβερῆς μῆσοείκης, ἔρα-αι, πῖρρη, παρεῖμι, &c.

Incongruè itidem infarciuntur sub titulo διαφόρων τονισμῶν vocabula elementis & accentu planè eadem; ut ἄλσπος, Ἄλσπος: δῦλος, Δῦλος: λῖς, λῖς: ἐυδύς, ἐυδύς: εἰοιγ, εἰοιγ: πῖσιπιδ, πῖσιπιδ, &c.

Nec minùs nugatoriè vocabula diversis vel iisdem accentibus signata: Si enim voces variè notatas coacervare saterit quispiam, in quibus mutantur elementa, terminationes, numerus syllabarum, genera, casus, tempora, numeri, dialectus, species denique & alia quævis accidentia dictionum; pari ratione, quâ concarnavit author iste suum Miscellaneum, poterit non universa modò Lexica, sed Grammaticorum pariter, & totius linguæ variationes in συζυγίας id genus inoptissimas redigere. Quales sunt; ἐδῶν, ἐδῶν: στρατᾶ, στρατεία: ἐπᾶρος, ἔπερος: οἶμος, οἶμη: παῖδδσις, παιδεία: οἰκῆοι, οἰκῆες: γῆεγς, γῆρασις: ἐλαῶν, ἐλεῶν: πῖναν, πεπῶν: εἰοιγῶς, εἰοιγῶς: ὁ Ἡεακλῆς, ὦ Ἡεακλεῖς: σγῆ, σγῆ: ὁ εἰγῆς, οἱ εἰγῆς: ὁ δῦρῶ, αἱ δῦρα: ἰδρῶνῶς, ἰδρῶνῶς: ἰάλλω, ἰάλλω: διά, Δία: ὅπως, ὅπως: νῶν, νῶν: aliaq; non pauca.

At nequis tamen putet notari delinamenta hæc, ut catalogus antiquitate venerandus & Lexicographis quàm celebratissimus spongiâ

spongiâ obliteretur, & evilescat : quin potius ut absterfis, quæ forsan ab aliis temerè inspersæ sunt, maculis, repurgatior denuò enitescat ; adeoq; non indignus romine & famâ clarissimorum V. V. Cyrilli aut, siquis malit, Philoponi, qui primus concinnavit ; itemq; Stephani, qui Thesauro suo hanc quasi Gemmam adjectam, posteris in pretio habendam, transmisit.

Verborum Accentus.

PRæsens Simplicium juxta regulas generales notatur ; ut ἀκίω ἀκίωμα, ἰσημι per reg. 1am. κῆμι per. reg. 2am. πιδώ, πιδώ, πιδόμαι, πιδώμαι per reg. 4am. sed εἰμι sum, κῆμι dico ; contra reg. 1am. & 2am. * Χρὴ debuit circumflecti, sed acuitur ob differentiam * χρὴ contra reg. 3am. acuiuntur in fine. De cæteris temporibus & modis traduntur regulæ speciales pag. 239. at † ἐχλω circumflectit ultimam ; contra Reg. 1am.

† ἐχλὴν ὥφρε βαρυνέδς, &c. In Indice Enstathii : sed ἐχλω ob rationem ab ipso allatam ad Οδ. κ'. v. 60.

In Compositis : Præsens Indicativi, Imperativus per omnia, generales sequitur regulas : Reliqua tempora Indicativi, & alii omnes modi, tonum servant simplicium, viz.

Themata compositorum generalem regulam 1am. observant ; ut ἀπόκειμαι : ἀπιδάω-ω : ἀπιδάομαι ὦμαι : ἔνειμι, κατέφημι, ἔπρημι. Quædam tamen à simplicibus non variant : Pauca scilicet inulitata in μι ex dissyllabis δῶμι, κτῆμι, σβῆμι, σκλημι (quæ & ipsa in præsentī vix leguntur ;) ut ἀναδῶμι, σπεκτῆμι, & ἀποκτῆμι, σπεσβῆμι, σποσκλημι : Sic ἐνῆμαι ab ἦμαι. Personæ etiam monosyllabæ circumflexum in compositis servant ; ut ἀπῆμι, ἀπῆς, &c.

Cætera tempora Indicativi eundem cum temporibus simplicium tonum possident ; ut ἀγλω, ἀφῆκα, ἀφείκα, ἀφείμαι, κατέχον, κατεχῶ, ἐκχῶ, (vide p. 239.) Nonnulla verò composita, ipre-to simplicium accentu, sequuntur generales regulas ; ea nempe.

1° Quæ augentur in initio ; ut εὐδον ἐκἀδιδον : ἦμιλν ἦσο & ἐκαδήμιλν ἐκἀδησον, &c. Rursus abjecto augmento redit circumflexus simplicis ; ut καδήμιλν καδήσον, &c.

2° Quæ vocalem ultimam præpositionis abjiciendam retinent ; ut εἶκον ὑπόικον : πεί & πεί non item (propter regulam p. 41.) Similiter composita ab οἶδα ; ut σιώνιδα, σιώνιδα. Legitur & ἐξωσα, ΑἘ. 7. 45.

Imperativus à regulis generalibus non recedit ; ut βάλλε ἔμλεγε, λῦσον ἀπόλυσον. Quibus adde composita ab oxytonis ἐλθε, &c. p. 239. διελθε, ἐξέλθε, πέρσιντε, πέρσλαθε.

Imperativus verò indefiniti 2di. cujus simplex monosyllabon est, penultimam acuit ; ut ἀπιδός, ἀπιδε. Sed composita ab εἰ leguntur

guntur sæpe cum accentu invariato; ut *αἰεῖ*, *αἰεσῖ*, *αἰεῖ*. Ex circumflexo dissyllabo facti penacuuntur à Grammaticis imperativi duo *αἰεῖ* *ἐπλάε*.

In reliquis modis composita tunc simplicium afficiuntur; ut ἡ-
ταλάβοιμι, ἡταλάω, ἡταλαῖν: ἐπιθῶ, ἐπιθῶμαι, ἐπιθίνα.

Verba autem in μ imæ & 2dæ conjugationis, præter tonos simplicium, à generalibus etiam regulis accentum sibi adsciscunt, præsertim in Indefinitis 2dis subjunctivi medi 2dæ conjugationis; ut apud Thucyd. editionis H. Stephani ἐμίσθη, p. 284. lin. 24. ἐπαμίσθη, p. 173. lin. 8. ἐπαμίσθη Lucia. Prom. ἐπαμίσθητο. Herod. l. 3. pag. 92. ἐμίσθητο Theocrit. Idyl. 17. v. 14. ἐπαμίσθηται. Theocr. Id. 8. v. 70. ἐμίσθηται. Thucyd. lib. 1. p. 27. Sic ἐπαμίσθηται. Hesiod. ἐργ. l. 2. v. 219. ἐπαμίσθη & ἐπαμίσθηται apud Steph. tom. 3. 1502. à quo multa alia afferuntur exempla in compositis verbi πίνωμι. Crusius habet ἐπαμίσθηται à πίνωμι p. 988.

Indefinita secunda compositorum ex $\chi\omega$ & $\alpha\omega$ generalibus tantum regulis conformes habent accentus in Optativo & Subjunctivo; ut $\chi\omega\rho\alpha\chi$ Il. d'. 249. $\delta\eta\omega\sigma\iota\tau\omega$. Herodot. l. i. p. 13. l. 28. **Anceps** producta gaudet circumflexo; ut $\chi\lambda\delta\theta\iota$ Il. β' . 37. $\kappa\epsilon\iota\nu\alpha\iota$ & hujusmodi.

Ufu varians quantitatem, variat accentum; ut $\pi\acute{\epsilon}$, $\pi\tilde{\epsilon}$, à $\pi\acute{\omega}$,
— ὅ $\mu\eta\upsilon\pi\tilde{\epsilon}\nu$ $\tau\omicron\alpha$ $\pi\epsilon\pi\epsilon\sigma\iota\nu$. II. v. v. 176.—ὅ $\pi\epsilon\lambda$ $\pi\acute{\alpha}\sigma\eta\varsigma$ $\pi\tilde{\epsilon}\nu$ ὀμν-
λίκης. II. 4. v. 326.

Participiorum accentus.

Regulares sunt; exceptis sequentibus.

Participia in εις, ως, υς, υς; in ας verborum in μι; & in ων
Indefiniti adi. acciunt ultimam; ut τυφθής, πιδής, πετυφής, ζδ-
γνής, διδής, ισής, τυπών' ισας sciens penultimam.

In activâ voce Fut. 1um. 4æ. & Fut. 2um. omnium conjugationum circumflectuntur in ultimâ ; ut ἀνιρῶν, ἀνιρῶν, τυπῶν.

Adverbiorum accentus

In Etymologiâ supra expositi, minore hic negotio expediuntur : terminaciones tamen eorum, quæ à generali accentuum ratione dissident, neglectis aliis, strictim percensere, & siquid prius omis- sum, modò se obtulerit, auctarii loco apponere non videtur abs re fore.

Oxytona: finita in *n, u, ai, ei, ou, ξ, ai, is, us, πς*; ut ἡν, ἀν-
παρὺν, χαμαὶ, αἰεὶ, γεγενῆσθαι, ἀνὰ ξ, ἡνδρα, χειρ, ἐγγύς, ἐπὶς.

Derivativa in ι, π, στ, τῶ; ut ἡ ἀκρονιτή, ῥωμαῖσι, ἐδελοντῶ:
Irem in δα ex δον more neutralium; ut χρεδὰ ex χρεδόν: ἀναφαν-
δα ex ἀναφανδόν

Particularia. *Συμεὶ, θυσιὰ, ὁψέ, ἰδὲ ἰῆ, ἑλεὼν, αὐθιγὸν, ἰὼ, ἐπι-
θερὴ, ὄνθεω, ἐκποδὼν, ἐμποδὼν, ἀποποδὼν ἐὺλὸν, ἀμύλῳ.*

Paroxýtona: finita in ákis vel áki, íga, ópa; ut πομάκ^{is} vel πομάκⁱ.

πολλὰκι, αὐτίκα, ὑπόδρα : In ὄσιν vel ὄσι, ἐσι, ὄριν vel ὄρι; ut
 κυκλόθεν, οἰόσι, οἰόσι, πυρτόφιν vel πυρτίφι. Exceptis quæ ab οἶκος,
 ἀλλοθι, πᾶσι, παντός, ὅκτους, ἐνδον dimanant; ut οἰκοθεν, ἀλλοθεν,
 πάντοθεν, ἔκτοθεν, ἐνδοθεν, ὅς.

Composita quoque, cum finalibus particulis, $\omega\omega$, $\pi\pi$, $\pi\alpha$, $\pi\omega$, $\pi\omega$, $\omega\omega$, $\omega\pi$, $\omega\alpha$, $\omega\omega$; ut $\alpha\mu\eta\tau\acute{o}\iota\omega\omega$, $\alpha\mu\eta\gamma\acute{\epsilon}\pi\omega$, $\alpha\mu\eta\gamma\acute{\epsilon}\pi\alpha$, $\gamma\epsilon\tau\acute{\iota}\pi\omega$, $\epsilon\tau\acute{\iota}\pi\omega$, $\epsilon\delta\epsilon\pi\omega$, $\epsilon\pi\epsilon\delta\eta\omega$, $\mu\acute{\iota}\sigma\tau\omega$. Cum initiali particula $\acute{o}\pi$; ut $\acute{o}\pi\omega$, $\acute{o}\pi\alpha$, $\acute{o}\pi\omega$.

Particularia; αἰβάλα interdum αἰβάλαι, αἰτίμας & αἰτίμα, ὀνιάδε, ὀνίνδε, ἐπείχαν, ἡρέμα, τύωιχάδε.

Circumflexa: finita in *οι, ευ, ι, η, χως*; ut *ἀρμολι, εὐ, ἀρχη, παντα, πανταχως*. Monosyllaba longa ab articulo derivata; ut *οι, ποι, πω, πη, πως*, &c. præter *ώς*.

Particularia: ἡ, ὦ, αἰ, αὐ, ὦν, μὴ, νῦν, οὐκ, εἰ καὶ ἐξ ἧς, Ἰαὼ, μαμ-
μᾶν, ἡσυχῇ.

Antecircumflexa : particularia ; ἀντι, ἰσχυρὰ, ἀντιπαρ, μάλλον, ὑπερῶς, ὑπερῶς.

Nonnulla superiores terminationes habentia, tono communi afficiuntur: scilicet Ἡδη, πάντῃ: πᾶν, πᾶσιν, πᾶσι: ἐνδόν: ἀπαξ, πῆλξ: πῆλας, πῆρας: ἄλλος, ἄλλοις, μέγας, μέγιστος, αὐτός. Item ἄλλουδης, ἄμυδης, ἄμακτος, ἀντηκτος. ὕψι ἐκρη; & primitiva, ἄρη, ἄρχει, ἔπ, μέγξει, ἄσχει, νόσφι, πῆρσι, (p. 207) Οἶκοι: Ἄνδ.

Particulæ γε, ζε, τε, αν, item δειν, δε, non præeunte ο, accentum dictionis, cui adhærent, loco non movent; ut ἀνὰ τοιγε, εὖ γε: Ἀδελφάδε, χαμάδε: ἄλλοτε, ἄλλοτε: ἐπὶ δὲ, ὅταν: ἄλλοτε δὲ, δὴ περ δειν: Ἰσοῦδι, οἰκοῦδι. In pluribus iridem δε; ut ὦ δε, οἶκα δε.

Composita tonum gerunt posterioris simplicis, non enclitici; ut κατανικρυ, απχεδον, ενμαξ, παρδδους, επειδδ, εδδ, επωσδδ, ωσπερσενει, μονονδ, παμεκ, διαπερδ, οπλυνικα, οπωσδδ, τανωω, κα-
δεξδδς, εισωδδς, αποτδδλε, &c. Vocales itidem casuales cum parti-
culis coalitæ; ut καδδδ, παρδδ χεημα, οπιπλεδδρον, τονωδδρον, καιδεκαδδδην.

Excipiuntur composita ab ἀντή, ἐγγύς, πάλιν, πάλαι, ἀπὸθεν, εἴπα, ἐκέλευα; ut ἔναντι, πάρεγγυς, ἀνὸς παλιν, ἀπὸ παλαι, ἔμμελεσθαι, ἔπειτα, ἐπὶ κεῖνα. Numeralia in ἑχα, ut ἁνδιχα, διανδιχα,

* Ηβαν, ἔχεν, ἔμενον μύτοι πρ. antepulciman ac uinc uincimâ longâ.

Quædam particulae fini nominum adhaerentes tonum suum retinent, abjecto accentu dictionum, quæ præcesserint, ἱστοῦν, ἱστοῦδι, ὀποιοῦν, ὀποιοῦσθαι, ὀποιοῦσθι, ὀποιοῦσθαι, ὀποιοῦσθαι, ὀποιοῦσθαι : Similiter in obliquis per omnia genera ; ut ἡποῦν, ἀπναῦν, ἐπναῦν, ὠπναῦν, &c. ὀποιοῦν, ὀποιοῦσθαι, ὀποιοῦσθαι, &c.

Δὲ particul. adjuncta adjectivis, πῶς, ποσος acuit penultimam; ut ποιόνδε, πόνδε πλάον. Il. ε'. 120. servato acuto super longam; ut τοιήδε, τοιήνδε, —τοιοίδε πόδες, τοιαίδε τε γῆρες. Od. δ'. v. 149. sed in gen. & dat. circumflexus pingitur; ut πιδε. Od. ι. v. 4. τοῖδε.

Il. γ'. v. 157.

Sunt qui in certis casibus quorundam nominum acuunt finalem cui adhæret *ω*; ut οἰδῶντες, ὁποῖδῶντες *qualiscunque*, Steph. t. 3. p. 454. B. Δὲ quando est particula localis adjuv. ἔτα accusativo, aut etiam genitivo propter subintellectum accusativum, more encliticæ transfert vel amittit accentum; ut οἰκόνδε, Αἰθῶδε, Φθίλῳδε, ἀργεῖῳδε.

Derivata in *ω*s accentum retinent genitivorum in *ων* à quibus manant; ut πυνήσῳς *improbe*, πυνήσῳς *laboriose*. Variant hæc, αὐτάσῳς, αὐτάρεσῳς, φιλόμῳς, προσάντῳς, penacuta ex circumflexis.

Tria hæc circumflexa, ἀγῶς *ignoranter*, ἀνακῶς *regaliter*, βεβελῶς *gravate*, originem deducere videntur ex genitivis ἀγῶτων, ἀνακῶτων, βεβελῶτων, extrito, τ, & contractis vocalibus.

Reliquæ dictiones, cum adverbiascunt, servant tonum; ut εὐδύς, ἡσθύν, εἴη, ἀμίλει, πλησίον, ἄλῃ, ὁμῶ. Excipiuntur neutra quædam:

1°. In *ε*s. Omnia ab ἔτος *annus* acuunt antepenultimam; ut εἰς πεντάετες γῆ καὶ ἐξάετες. Od. γ'. v. 115. Sic ἄλῃδε, ὅπτηδε.

2°. In *α*; ut σφίδρα à σφιδρός. Omnia item facta ex neutris peniculis in *εα*, abjecto *ε*, tonum retrahunt; ut τάχα, ὦχα, ex ταχία, ὠχία.

3°. Particularia. ἐκόντι, ἐλεδν, ἡσυχῇ.

Δίπια sive Πολύτονα.

1° Eadem manente significatione: Αἶ vel αἶ *heu*, ἄων, & ἄων *propiti*, ἐνδοῖ & ἐνδοῖ *intus*, εὐδύωσεν & εὐδυωσέν *recto tramite*, ἡνίκα & ἡνίκα *ecce*, κατάνδρα & κατάνδρα *super caput*, κατένωπα & κατένωπα *coram*, παρὲς & παρὲς *extra*, παρὲς & παρὲς *mane*, πῇ & πῇ *quare*.

2° Diversæ originis; ut ἀπ' ἧως ab ἀπ' ἧος, ἀπ' ἧως ab ἀπ' ἧως: ἐμπέδως ab ἐμπέδως, ἐμπέδως ab ἐμπέδως: διαπαντός à διαπαντός. διάπαντος à δι' ἅπαντος: ὅπτηδε ex neutro, ὅπτηδε pro ὅπτηδεως: κατὰ κρηδὲν ἐκ τῆς κρήνης, κατὰ κρηδὲν ἀντὶ τῆς κατ' ἄκρης. Eust.

3° Diversæ significationis: ἔκην *nonne*, ἔκην *non sane*.

Quædam indefinite sumpta tonum gerunt plerumque in fine, eadem verò interrogativè accepta semper in priore.

Ὅτι & ὅτε interdum aliquando: Ὅτε quando?

Πότε aliquando: Πότε quando?

Ποθεν aliunde: Ποθεν unde?

Ποδι alicubi: Ποδι ubi?

Con-

Conjunctionum accentus legantur pag. 120.

Præpositiones omnes, Tono aff. &c., acuantur in ultimâ.

Dissyllabæ, pro Verbis usurpatæ, in primâ acuantur; ut ἐν ἐν Ἰουδαίῳ, Galat 3. 28. ἔκ οἱ ἐνι φρένες ἐδ' ἡσθαί. Il. ξ' v. 146.

Idem postpositæ Casibus: apud Oratores πρὲς, ut ἡρώδης πρὲς. Herodot. apud Poetas cæteræ Dissyllabæ, ut Θέε πάρα, l. τ' v. 4. præter ἀνά, διὰ, ut μὴ σωεμπόση ἢ ῥε τῇ ἀνὰ κληπκῇ, ἢ ὃ τῇ διὰ αἰπαπκῇ Gaza p. 602. Non raro tamen negligitur iste ἀναβιβασμός, etiam in reliquis, ut ἔδνδε ἀπὸ δυνέως. Il. β' v. ult. ποταμῷ ἀπὸ Σελλήνης. Il. β' v. 839. Idem Gaza ibidem (quem rescribit Wintertonius in v. 51. & 130. l. 1. 'Epy' Hesiodi) satis acutè, alii dixerint quàm verè, tonum retrahit Præpositionis, quæ inter Adjectivum & Substantivum immediatè collocatur; ut Διὸς πάρα μητόνης. Hesiod. 'Epy. l. 1. v. 51. ἱερός ἐν βωμοῖς. ibid. v. 135. Quod si alia dictio interjecta Præpositionem ab utrovis separaverit, tonus in fine est; ut Πανέλθον ζώοντων ὀμ' ἔχον. ibid. v. 132. In superioribus verò locis Stephanus, uti in Præpositionis utrâlibet collocatione Scriptores alii, Accentum ubiq; in ultimâ statuunt. Quin & Præpositio Casui postposita, & Synalœpham passi, secundum Gazam & Wintertonum destituitur Accentu; apud Stephanum atq; alios acuitur; ut τὸν δ' αὖτ'. Hesiod. 'Epy. l. 2. v. 186. δῶμον αὖτ'. Od. χ' v. 291.

Hic quæmodò superiùs sine Nominum, subjungantur paucula ἐπετόνα: nempe ea quæ in Lexicis quibusdam, aliam, quàm quæ modò ex Srephano appicta est, notationem subeunt.

Ἀνάδρυμι B. C. ἀπόσκημι S. ὄρον F. ὀπίσθον Eust. qui (ad versum 569. Il. ε') canonem præscribit retrahendi in composito tonum simplicis trochaici, cujus penultima vocalis breve est. Ἡρέμα & ἡρεμά S. αὐταρκῶς B. αὐταρκῶς & αὐτάρκως C. αὐτόχρον B. C. ἰσχυρὸν H. χαμαζε & χαμαζε B. C. χαμαζε & χαμαζε H. τοῖός-δε B. C. sic in Ind. Stephani: sed in Tomo rect. u. τοῖός-δε. ἰσχυρὸν in Indice, in Tomo ἰσχυρὸν.

Hactenus de communi loquendi formâ dictum est: à quâ duplex fit variatio per Figuras & Dialectos.

FIGURÆ.

Figura est quadruplex: 1° Orthographiæ, 2° Etymologiæ, 3° Syntaxeos, 4° Profodiæ.

Figuræ Orthographiæ:

Metathesis & Antithesis.

Metathesis est literarum transpositio; ut γυνὴ pro γυνή. præcipuè ante vel post ρ, ut κέρως pro κέρτος, ἔδραον pro ἔδραρον.

T

Anti-

Antithesis est literarum commutatio; ut *πῶρον* pro *πῶρρον* (α-
pissinè *π* pro *ο*), ut *δαλαῖα* pro *δαλαῖα*, *δρύη* pro *δρύων*.

Figuræ Etimologiae, quæ & Orthographiæ rectius in
quibusdā vocibus dici possunt:

Metaplasms, Prothesis Aphæresis, Epenthesis, Syncope, Para-
goge, Apocope, Synolæpha.

Metaplasms

Est mutatio terminationis, præcipuè in Dativis Nominum.
Singulari 2æ. Simplicium, ut *ἀλλῷ* pro *ἀλλῶ*. Singulari & plurali
3æ. Simplicium, ut *παρδένι* pro *παρδίῳ*. *σάββατι* pro *σάββατοῖς*.

Prothesis

Est appositio literæ vel syllabæ in principio dictionis; ut *σμε-
κρὸς* pro *μικρὸς*. Sæpe præfigitur *ε*, ut *ἐέλδομαι* pro *ἔλδομαι*, *ἐώρε-
κα* pro *ῥορεκα*. Anadiplosis dicta est, quando prima vocis syllaba
vel consona iteratur; ut *κίχκαμεν* pro *ἐκαμεν*.

Aphæresis

Est ablatio literæ vel syllabæ à principio; ut *αῖα* pro *γαῖα*
frequentiùs aufertur, ut *μῦ* pro *ἐμῷ*, *κῆν* pro *οἰκῆνος*. Voca-
tur *Ἄρσις* quoties reduplicatio Perfecti tollitur; ut *ἔλχθαι* pro
ἔλχθαι.

Epenthesis

Est interpositio literæ vel syllabæ in medio; ut *πῶλεις* pro *πῶ-
λεις*, *ἐρεπε* pro *ἐρεπε*. Adsciscitur sæpe *ι* post *ε*, *υ* post *ο*, ut *ξένος*
pro *ξένος*, *νόσος* pro *νόσος*. Variis hæc Figura insignitur appella-
tionibus, vocatur enim 1°. Epēctasis, quā interponitur vocalis, vel
consona cum vocali, augens syllabas; ut *ἀδελφός* pro *ἀδελφός*,
ἑδδοκα pro *ἑδδοκα*. 2°. Parenthesis, seu propriè dicta Epenthesis,
per quam subjunctiva præpositivæ adijcitur; ut *καλαίς* pro *καλαίς*.
3°. Diplasiasmus, duplicatio consonæ ejusdem; ut *ἐπὶ πτέρω* pro
ἐπὶ πτέρω. 4°. Paraprosis, interpositio consonæ diversæ; ut
μαλθακός pro *μαλακός*.

Syncope

Est ablatio literæ vel syllabæ e medio dictionis; ut *οἶμαι* pro
οἶομαι, *εὐεχῶς* pro *εὐεχῶς*, H. b. 9. 12. Ex Genitivis 5æ.
excidunt *ε*, *δ*, *τ* ut *πατὴρ* pro *πατέρω*, p. 9. *πῆγος* pro *πῆγος*,
p. 21. *κίερος* pro *κίερος*, p. 12. &c. Variæ & hæc figura appellatur.
1°. propriè Syncope, quum excinditur syllaba; ut *κίως* pro *κίως*.
2°. Elipsis, quando vocalis adimitur subjunctiva; ut *ἐπὶ* pro
ἐπὶ. 3°. Parellipsis, quæ consonam tollit unam ex gemina-
tis; ut *ἐπὶ* pro *ἐπὶ*. 4°. Penthipsis, quæ consonam quam-
cunque aliam extrudit; ut *πῶ* pro *πῶ*, *κίερος*, &c.

Paragoge

Est adjectio in fine; ut *ἴδα* pro *ἴδα*. Subjungitur crebriùs, ut
ἴτοι pro *ἴτοι*, *λόγισ* pro *λόγισ*.

Quædam

Quædam Nomina 2æ. 3æ. & 5æ. Simplicium, & 1æ. Contractorum augmentur syllabis ϕ i & ϕ iv. In Nominibus 2æ. α vel η semper immediatè præcedunt ϕ i & ϕ iv, ut $\epsilon\gamma\gamma\acute{\iota}\alpha\phi\iota$, $\epsilon\upsilon\eta\phi\iota$ verso sæpe α in η , & utrisque nonnunquam in σ , ut $\beta\acute{\iota}\eta\phi\iota$ pro $\beta\acute{\iota}\alpha$, $\epsilon\gamma\gamma\acute{\iota}\phi\iota$ pro $\epsilon\gamma\gamma\acute{\iota}\alpha$, $\alpha\upsilon\tau\acute{\epsilon}\phi\iota$ pro $\alpha\upsilon\tau\acute{\epsilon}$ Nominibus in σ s & σ v 3æ. & Genitivis sceminiotum in $\sigma\upsilon$ $\acute{\omicron}\nu\sigma$ 5æ. adhærescunt ϕ i vel ϕ iv, abjectâ ultimâ consonâ σ vel ν , ut $\sigma\tau\acute{\alpha}\phi\iota$ à $\sigma\tau\acute{\alpha}\sigma$, $\delta\sigma\acute{\epsilon}\phi\iota$ ab $\delta\sigma\acute{\epsilon}\sigma$, $\mu\epsilon\lambda\epsilon\delta\phi\iota$ à $\mu\epsilon\lambda\epsilon\delta\sigma$ $\acute{\omicron}\nu\sigma$. his adde $\nu\alpha\upsilon\phi\iota$ à $\nu\alpha\upsilon\sigma$. II. θ . v. 474. Ex Nominibus 5æ. neutra tantum in σ assumunt ϕ i vel ϕ iv, verso σ in τ , ut $\epsilon\eta\delta\sigma\phi\iota$ pro $\epsilon\eta\delta\sigma$ legitur & $\epsilon\pi\epsilon\delta\sigma\phi\iota$. II. ι . v. 568. Hæ voces indeclinabiles usurpantur per omnes Numeros & Casus.

Apocope

Est detractio à fine; ut $\epsilon\epsilon\iota$ pro $\epsilon\epsilon\iota\sigma$.

Mutationem hanc sustinent Nomina 5æ. Simplicium per omnes casus singulares. Nom. ut $\delta\acute{\alpha}$ pro $\delta\acute{\alpha}\mu\alpha$. G. ut $\alpha\acute{\iota}\delta\alpha$ pro $\alpha\acute{\iota}\delta\alpha\sigma$. D. ut $\delta\acute{\alpha}$ pro $\delta\acute{\alpha}\delta\iota$. A. ut $\alpha\pi\acute{\iota}\lambda\alpha$ pro $\alpha\pi\acute{\iota}\lambda\alpha\sigma$. V. ut $\alpha\lambda\alpha\delta\acute{\alpha}\mu\alpha$ pro $\alpha\lambda\alpha\delta\acute{\alpha}\mu\alpha\upsilon$. In duali & plurali 5æ. Contractorum ϵ & α finales sæpe auferuntur, ut $\gamma\acute{\epsilon}\alpha$, &c. pag. 12.

Non rarò plures simul concurrunt Figuræ; ut $\sigma\acute{\iota}\delta\alpha$ pro $\sigma\acute{\iota}\delta\alpha$, ab $\sigma\acute{\iota}\delta\alpha\upsilon$ per Paragogen & Syncopen; $\epsilon\pi\acute{\iota}\tau\mu\omega\sigma$ pro $\epsilon\pi\acute{\iota}\tau\mu\omega\sigma$ per Prothesin & Antithesin, &c.

Sunt & aliæ multiformes Figurarum complicationes & fide parum dignæ metamorphoses, quales $\epsilon\lambda\acute{\iota}\tau\alpha$ pro $\epsilon\lambda\acute{\iota}\tau\alpha$, &c. pro fus difficiles nugæ, quæ ab Erymologo & Varino magnâ copia congeruntur.

Synalœpha seu Thlipsis

Est elisio vocalis ante vel post alteram; complexa in se Apocopen & Apharesin: modò enim fini, modò initio literam vel syllabam detrahit. Utriusq; index Apostrophus est. Græci enim vocalem vel diphthongum, quam elidunt, in scriptione prorsus omittunt; contra quam faciunt Latini.

In fine dictionum: Vocalis naturâ vel usu brevis ante vocalem vel diphthongum sequentem eliditur, ut $\epsilon\pi'$ $\epsilon\mu\acute{\epsilon}$. Relicta tenuis consona ante vocalem spiritu aspero notatam, in aspiratam vertitur, ut $\epsilon\phi'$ $\eta\mu\acute{\epsilon}\sigma$. vide p. 3. Apud Poetas diphthongi $\alpha\iota$, rariùs $\sigma\iota$, breves cum fuerint ratione Accentuum, abiciuntur; ut $\epsilon\lambda\alpha\sigma\mu'$ $\epsilon\gamma\acute{\omega}$. II. α . v. 117. $\sigma\epsilon\mu'$ $\epsilon\delta\epsilon\lambda\epsilon\upsilon\phi\iota\lambda\acute{\omicron}\tau\eta\mu\iota\gamma\eta\lambda\acute{\omicron}\nu\alpha\iota\epsilon\kappa\epsilon\delta\alpha\lambda\acute{\omicron}\sigma\eta$. II. ζ . v. 165. Rarissimè longæ η vel σ ut $\epsilon\iota\lambda\alpha\pi\acute{\iota}\nu'$ $\eta\epsilon\gamma\acute{\epsilon}\mu\omega\sigma$. Od. α . v. 226. $\epsilon\upsilon\phi\epsilon\sigma\sigma\omega\iota'$ $\epsilon\lambda\beta\epsilon\iota\mu\omega\iota\alpha$. Orph. hymn. in lunam. $\epsilon\gamma\alpha\sigma\tau\acute{\epsilon}\rho\alpha\epsilon\mu'$ $\alpha\pi\omega\kappa\epsilon\acute{\iota}\sigma$ pro $\epsilon\mu\acute{\epsilon}$. Theocr. Id. 15. v. 7. Elidunt interdum Poetæ brevem ante consonam, præsertim in Præpositione $\pi\alpha\rho\alpha$. ut $\pi\alpha\rho'$ $\mu\acute{\epsilon}\sigma\iota\sigma\iota\alpha\kappa\acute{\alpha}\tau\alpha\iota$. Theocr.

Oratores nonnunquam in fine clausulæ, sicuti in fine carminis Poetæ, utuntur Synalœphâ, si dictio insequentis membri à vocali inceperit;

inceperit ; ut *ἢ μὲν Διὶ ὅτι κρείσσον γῆ, &c.* Lucian. Menip. & *Ἔ. c. ὅς οἱ δὴ τι μάλιστα ἀποδείξασθε.* Demosth. in Midiam. — *ἐρυνήσαντο ἐπὶ τοῦ Ζηνὸς Αὐτῶν* 1. 3 v. 206, 207.

Elision in pro arbitrio negligunt Poetæ ; ut *ὅνιο ἔπος νημερτὺς ἔειπας* Il. γ'. v. 3. 4. Oratores constanter observant in Præpositionibus : *ὅτι* tamen & *ὅθι* Poetis, eadem & *ἀμφὶ* Oratoribus, vix unquam admittuntur.

Est tamen ubi in prosâ aliæ quædam Præpositiones non eliduntur : apud Demosthenem de coronâ, *ἀντὶ* semel ; ut *ἀντὶ Ἑλλήνων, ἀντὶ* decies in *ψήφισμασι*.

Quinetiam plurimæ aliæ dictiones in prosâ interdum patiuntur Synalcepham ; frequentiores in α finita : quarum exempla suppetunt ex Demost. orat. de cor. per Morellium edita. Paris. Anno 1570.

Substantiva neutra 5æ. Simpl. in plurali ; ut *ἀδικήματα, μηχανήματα, πλάσματα, ὑπομνήματα* rarius in singulari, ut *ἀδίκημα*.

Adj. neutra 3æ. Simpl. in plurali ; ut *ἄλλα, ἕτερα, πολλά, ὅσα σύμμελα* 5æ. Simpl. in plurali, ut *πάντα* cum compositis : in Accusativo etiam masculino singulari, *αἰεὶ*.

Participia itidem 5æ. in neutro plurali ; ut *ὄντα, φερόντα* & in Accusativo singulari masculino ; ut *γρόφοντα, ἐρέοντα*. Nonnulli & neutra 3æ. in plurali.

Verba potissimum in 2, 2æ pluralis : ut *ἀπαγγέλατε, βλέπετε, ἔστε, ἔχετε, ἵκετε, οἴεσθε, ὀρεσθε, ὑπαρχετε* in o, 3æ. singularis ; ut *ἤραιο, ἐβέλειο, ἔξυμπελο, ἔξυρπασο, ἐπορεύετο, ὤχετο*. 3æ. itidem pluralis, ut *ἐμνοντο* infrequentius in i, sive 1æ. Optativi ; ut *εἴποιμι* sive 3æ. verborum in *μι*, ut *ὅτι* cum compositis. Per pauca in α, ut *οἶδα*.

Adverbia tam in α finita, quàm in aliâ brevi ; ut *ἐνίκα, διότι, &c.*

Certæ quædam dictiones penè ubiq. minuuntur ; *ἡμέ, ὅ, τι, εἴτα, ἔπειτα, μάλιστα, ἐνεκα, ἵνα, γὰρ, ταῦτα, Δία* in iurando.

Iteratur Thlipsis eleganter *πρὸς* sive celeritatis causâ ; ut *ἀνδρὶ ἐφ' ᾧ ἡμέ ἐφ' οἷς ἀδ' αὖτ' ἡς ταῦτ' ἐφ' ᾧ ἔπειθ' ὅθι μάλιστα ἀπανθ' ὅσα βλέπει ὑμεῖς, &c.* Demosth. de cor. Perfrequentur apud Poetas, ut *ῥάλετ' ἀλγεῖ ἐπ' ἀμήλοισι* Il. 6. v. 384.

In Novo Testamento solæ ferè Præpositiones & *ἡμέ* vocalem abijciunt. *Ἀμφὶ, ἀντὶ, ἐν, ἐξ, ὑπὸ*, nunquam amittunt ; reliquæ in sequentibus locis servant.

Ἀντὶ Matth. 2. 21. 5. 38. 17. 27. Luc. 11. 11.

Ἀπὸ Matth. 1. 17. 2. 1. 8. 11. 15. 1. 20. 29. 24. 27. 27. 9. 51. 57. Marc. 3. 8. 22. 7. 1. 4. 16. 46. 15. 38. 43. Luc. 8. 43. 16. 18. 19. 42. 23. 51. 24. 13. 47. Act. 1. 4. 12. 17. 27. 25. 7. 8. 26. 11. 27. Rom. 11. 26. 15. 19. 1 Cor. 7. 10. Galat. 4. 24. Coloss. 1. 7.

Heb.

Heb. 11. 34. 2 Tim. 2. 19. Jud. 14. Apocal. 1. 57. 2. 16. 12.
 Διά Matth. 4. 14. 8. 17. 12. 17. 27. 9. Johan. 1. 17. Act. 10.
 36. 28. 25. Rom. 2. 16. 5. 21. 7. 25. 16. 27. 2 Cor. 4. 5. 11. 14. 5.
 7. Galat. 1. 1. Ephes. 1. 5. 3. 9. Philip. 1. 11. Tit. 3. 6. Heb. 7.
 9. 1 Pet. 2. 5. 4. 11.

Ἐν Matth. 10. 18. 21. 5. 24. 7. Marc. 2. 21. 26. 13. 8. 9. 16.
 18. Luc. 3. 2. 4. 25. 27. 11. 17. 15. 7. bis 21. 10. Act. 4. 9. 13. 31.
 19. 10. 34. Rom. 10. 19. Eph. 2. 10. 1 Thess. 4. 7. Heb. 11. 39.
 Κατὰ Luc. 23. 17. Act. 3. 17. 22. 3. 26. 3. Rom. 3. 5. 16. 25.
 1 Cor. 3. 3. 9. 8. 15. 32. 2 Cor. 11. 21. Galat. 1. 11. 2. 2. 3. 15.
 4. 28. Eph. 3. 3. Philip. 2. 3. Philem. 14. bis 1 Pet. 4. 6.

Μετὰ Matth. 26. 69. Marc. 1. 29. 15. 28. Luc. 22. 37. Johan.
 3. 25. Act. 7. 45. 24. 18. 27. 10. 28. 17. 1 Cor. 6. 6. 2 Cor. 6.
 15. 16. Galat. 1. 18. 3. 17. Philip. 4. 6. 2 Thess. 3. 12. 1 Tim.
 2. 9. 4. 3. 4. 14. 6. 6. Heb. 7. 21. 9. 19. 10. 22. 11. 9. 12. 28.

Παρά Matth. 28. 15. Marc. 10. 27. Luc. 19. 7. Johan. 1. 40. 5.
 34. 41. 44. Galat. 1. 12.

Ἰν Matth. 2. 17. 3. 3. 8. 9. 11. 7. Marc. 1. 9. Luc. 7. 8. 24.
 21. 24. Act. 10. 22. bis. 1 Cor. 4. 3. 10. 29. Galat. 3. 22. 4. 2. 5.
 15. Jac. 3. 4. Jud. 12. 1 Pet. 2. 4.

Ἀλλὰ in his Matth. 9. 18. Marc. 2. 17. 22. 17. 5. Joh. 6. 39. 10.
 1. 11. 51. 54. 1 Cor. 6. 6. 8. & 11. bis. 15. 39. 2 Cor. 1. 9. 2. 13.
 5. 12. Heb. 5. 4. Galat. 4. 2. 17. 2 Joh. v. 5. Apocal. 10. 7.

Aliæ dictiones per N. T. vix unquam perimuntur: legitur ta-
 men αὐτ' ἐστὶ, Matth. 27. 46. Marc. 7. 2. Rom. 10. 6. 7. 8.

Est ubi ꝑ cum compositis privatur vocali, Matth. 18. 6. Marc.
 3. 29. 8. 35. Luc. 10. 8. 10. 1 Cor. 14. 21. Heb. 8. 4. 9. 18. 25.
 13. 6.

Omissio hæc Synalæphæ in sacrâ paginâ, studiosis imitationum
 minimè commendatur.

Denique in solutâ oratione ratio & norma Synalæphæ est Eu-
 phonia, & numerus oratorius: In eâdem enim clausulâ quandoq;
 eâdem voces & retinent & abjiciunt vocalem; ut in orat. de
 cor. εἰδ' Ἡρώππος, εἶτα Ἀεισθρῶν pag. 148. l. 1. ἔπε ἀποινα,
 ἔτ' ἄλλο ἐδὲν p. 181. l. 27. μήτ' ὅσι, μήτε ἦν p. 172. l. 15. ἐν δα-
 σκεῖ χαίμαλα, ἐγὼ δ' ἐρόπων, ἐτέλει, ἐγὼ δ' ἐπὶ λυμῷ ἐχόρδεο,
 ἐγὼ δ' ἐχόρηγυν' ἐχαυμάτεις, ἐγὼ δ' ἐκκληπάζον ἐτείλωνίσεις,
 ἐγὼ δ' ἐθεώρων' ἐξέππεις, ἐγὼ ὅ ἐσύνειπον. ἔσθ' ἢ ἐχθρῶν ἐπολί-
 τῆσαι, ἐγὼ ὅ ἔσθ' ἢ πατείδες p. 148. l. 10. 11. &c.

Porro elegantiores, & magis Attici scriptores concursum plu-
 rium vocalium tam in diversis quàm in eisdem dictionibus, prop-
 ter hiulcam, quam pariunt, κακοφωνίαν, anxie devitant: proinde
 uti concurrentes in eodem vocabulo contrahunt vocales; ita in

pluribus, ubi coeunt, priorem, quantum dicet, consona ν ἐφθλυ-
σται claudunt; alias sæpe elidunt.

In initio dictionum: Initialis brevis post finalem longam apud
Poetas non raro perimitur; ut ὁ γὰρ Theocrit. Idyll. 3. v. 16.
ἡ ἀρετὴ Euripid. ἀρετὴ σὶ Theogn. v. 147. μέλλω δέ μενιν & πο-
εῖω σκιδνομεῖνα Aristoph.

Ubiunq; hæc elisio contigerit in initio vel fine, dicuntur voces
Synalcepham pati, propter continuationem soni: properantius
enim efferuntur, nullo facto interstitio, ac si essent vox una.

Synalcepha proprie dicta dictiones (post factam Thlipsin, Sy-
næresin vel Crasin) in unam contrahit.

Thlipsis fit, vel per Apocopen; ut τὰρ γύειον τῷ τῷ Aristot.
vel per Aphæresin; ut τὰρ γα ταυτά Soph.

Longa perimit brevem vel ancipitem sequentem; ut μὴν δὲ
pro μὴ ἐν δὲ Aristoph. πᾶν τῷ pro τῷ ἀνδρῶ Theocrit.

Articulus præpositivus nonnunquam abjicit longam ante bre-
vem, ut ὅν ταφανῆ Lucian. πρὸ τῶν δὲ Aristoph. ἐς τὰ γὰρ.
Dionys. Semper ferè ante longam, ut διμετέρη pro τῷ ἡμετέρη.
Aristoph. διμῆρα pro τῷ ἡμῆρα Sophocl.

Synæresis valde infrequens est, ut διομάπον pro τῷ ἰμάπον Arist.

Usitatissima Crasis; ubiq; subscriptio i diphthongi, si exide-
tit; ut τὸ ἀλάχσον pro τῷ ἐλάχσον, ἡ γὰρ pro ἡ γὰρ οἶμαι, Lucian.

Occurrunt hæ voces in N. T. per Crasin coalitæ; καὶ γὰρ, Matth.
16. 18 καὶ μοι, Luc. 1. 3. καὶ με, Joh. 7. 28. καὶ καὶ ἐγὼ, Luc. 11. 7.
καὶ καὶ, Matth. 5. 13. καὶ καὶ δεῦ, Act. 14. 26. τὸν τῶν ἡν, Galat. 2. 7.
τὸν τῶν, Matth. 27. 57. τὸν τῶν, Rom. 7. 18. arque alibi.

Quoniam verò multisimam variatur hæc Crasis pro varietate
dictionum, quæ coalescunt, usitatiores quasdam mutationes, per
præpositivum & copulativum α , describere suffecerit.

Articulus ὁ vel οἱ, sequente α τὸ sequente ν vel α τὸ cum α ,
communiter fit ω ut ὁ νεμὸς pro ὁ νεμῶν, ὁ πρὸς pro οἱ πρὸς, δι-
μῆρα pro τῷ ἡμῶν, τῶν δὲ δὲ pro τῷ οἰκίδων, τῶν δὲ δὲ pro τῷ οἰκίδων, ὁ
vel τὸ sequente ϵ vel σ , οἱ sequente σ fit κ ut ἡμῶς pro ὁ ἡμῶς,
ἐλμῶς pro ὁ ἐλμῶς, τὸν τῶν δὲ δὲ pro τῷ ἐμῶν, τὸν τῶν δὲ δὲ pro
τῷ οἶμα, ἡμῶς pro οἱ ἡμῶς, ο cum ϵ interdum fit ω , ut ὁ λαφῶ
pro ὁ ἐλαφῶ.

Καὶ sequente α , ϵ vel ϵ , fit κ ut καὶ, καὶ γὰρ, καὶ τὰ; sequente
οἱ vel ὁ fit κ ut καὶ γὰρ pro καὶ γὰρ οἶνον vel καὶ γὰρ.

Πρὸ etiam, sequente ϵ vel σ , contrahitur in ν ut πρὸ γὰρ, πρὸ
γὰρ, pro πρὸ γὰρ, πρὸ γὰρ.

Voces per dýnalcepham contractæ unico notantur Accentu,
cujus sedes semper eadem est; ut πρὸ γὰρ, πρὸ γὰρ. Dissyllabæ
penultimam, prius accentam, ex Crasi modò productam, circum-
fleant; ut τὸν γὰρ, τὸν γὰρ, τὸν γὰρ.

Spiritus

Spiritus utriusque dictionis servatur, quoties utraque à vocali incipit & prior est dissyllaba; ut ἰγῶδα. Prior monosyllaba tamen si elisa, suo Spiritu posteriorem notat; ut ἀπαθον pro ἀ ἐπαθον, ὠδον; pro ὠ Ἀδον; Quod si prior incipiat à consona, posterioris Spiritus remanet loco Apostrophæ; ut τάλαντες, τάλαντια, χῶπις; amittitur frequentius in τὴν ἑστ.

Propter Vocale[m] aspiratam sequentis, præcedens Consona tenuis aspiratur, notam aspirationis in se apissime absorbens; ut δαιμάριον pro τὸ δαμάριον, ἐπὶ δὲ pro περὶ δὲ, φρεϊμάζω pro περὶ φρεϊμάζω. Similiter cum Vocalis in fine non sit elisa, ut δαιμάριον.

Hujusmodi voces collisæ si non cohæreant, suæ notæ lingulis appinguntur; ut ὦ ἔ, χ' ὦ, ὦ ἰδρωπε.

Verùm immunem quasi à legibus licentiam sibi indulgent Scriptores, qui in vocibus per Synalœpham confictis tum Spiritum tum accentum variant: nonnulli enim valde ἀνωμάλως scribunt ἄλλοι pro ᾗοι, ὦρες pro ᾗρες, &c. in quibus dissyllaba longa ante brevem acuitur, spiritusque Nominis, non præeuntis Articuli, appingitur; contra Regulas modò descriptas.

Obruditur quandoque spiritus tenuis pro aspirato, ut ἐμὴν δωίη pro ἐμὴν ὠδωίη. Lascar. 95. pag. quandoque consona tenuis, ut κῶται ex κ' ὠται pro χῶται. Id. 7. v. 53. rarius consona & nota aspirata, ut δῶτερον. Id. 11. v. 52.

Τένεα potius vox compositiva quàm per figuram contracta, consonam cum spiritu tenuem habet; in quâ ἔνεα & cum spiritu penitus amittit, defectu per Apostrophum supra notato. Idem de aliis, siqua istiusmodi reperiantur, judicium esto.

At neque prorsus Authores eadem semper utuntur scripturâ: legimus in Herodoto ᾄοι l. 1. p. 28. ᾄοι l. 2. p. 18. sic apud Portum Lexico Ionico, sed in Dorico ᾄοι. Sylburgius, in Etymologi indice, utrumq; ponit ᾄοι, ᾄοι. At melius alibi analogiæ memor, ᾄοι, quàm ᾄοι scriberendum docet. Rectè Stephanus suo in Indice exponit ᾄοι, ὁ ᾄοι, ᾄοι ὁ ᾄοι: qui accuratè & diligenter consimilibus analogam notationem adscribit, ut ᾄοι ᾄοι, non ᾄοι ᾄοι. Quod si alia scriptio obvenit, ut in Theocrito per ipsum edito. Id. 18. v. 19. σφάλμα censendum est; aut, quod in Porti excusationem dici potest; Dialectus. Caninius vult ᾄοι ᾄοι, ᾄοι ᾄοι (rectius communiter) scribi p. 70.

Sunt qui spiritum utriusq; addunt, ut ἐπίτετιο, ἡ πίτετιο. Steph. in Ind. & Tom. 3. Thess. & Paralipom. p. 85. Idem tamen regulariùs in Ind. & Tomo exhibet cæteras voces cum unico spiritu Articuli, ut ἐμὸς, ἔπει, &c.

Probè distinguere oportet Synalœphā quæ fit per solam Thlipsin ab ea quæ consurgit ex Crasi: diversæ enim sunt & nota & quantitas.

ritas. Crasis enim producit vocalem & præponit illi notam; ut $\pi\mu\alpha$. Thlipsis quantitatem non mutat, & notam postponit; ut $\tau\mu\alpha$. Utraq; admittit coalitionem; quamvis Steph. videtur disjungere voces, quibus sola Thlipsis intervenit; ut $\tau\mu\alpha$ servato Accentu prioris. Paralip. p. 85.

Porro post quamcunq; elisionem cautè observetur scriptura, ne oriatur de voce mutata dubium; ut $\gamma\alpha\lambda\lambda\omega'$ ὄρω. Arist. ran. *tranquilla video*, non $\gamma\alpha\lambda\lambda\eta\gamma$ ὄρω *musellam video*: $\tau\mu\omega\delta\iota$ ἐμῶν εἰσαζών. Plutar. in Symp. *hanc vomentem inducens*, non $\tau\mu\omega\delta\iota$ μῶν εἰσαζών *hanc musam inducens*. Adhibenda est cautio eadem in augendis vocibus, nam οἷός τε εἰμὶ significat *qualiscunq; sum*, οἷός τε εἰμὶ *possum*.

Solbant ex priscis Scriptoribus nonnulli Spiritum dictionis in compositione postpositæ servare; ut $\text{Εὐαῖα} \Theta$, $\mu\epsilon\lambda\iota\eta\delta\iota\varsigma$ interdum & tenuem pro aspero accipere, ut Εὐαῖμων . Distinctionis ergo adhibuerunt tenuem in Propriis, asperum in Appellativis; ut $\Phi\iota\lambda\iota\pi\pi\omega\varsigma$ Philippus, $\phi\iota\lambda\iota\pi\pi\Theta$ *amans equorum*: sic $\alpha\sigma\chi\eta\alpha\lambda\Theta$ & Αρχαῖαλος vide Eustath. II. ε. v. 79. & Od. d. v. 105. Idem faciunt nonnulli in compositis cum $\alpha\epsilon\iota$, post Contractionem; ut $\pi\epsilon\gamma\chi\alpha\epsilon\iota$. $\phi\epsilon\lambda\alpha\iota\upsilon\epsilon$, &c. quam scripturam meritò Stephanus rejicit, Paralip. pag. 87.

Ceterum de vocibus figuratè contractis inter viros graves non levis controversia oboritur, an vocalis i loco suo exclusa perpetuò subnotari debeat; quam subscribendam autoritas & ratio postulant juxta Reg. p. 3. Veritatem hanc ita universim amplexi sunt Grammatici, ut eorum nemo quotquot ad manus nostras deveniunt (Sylburgio, Gualtero, & Rhenio exceptis) diversum senserit. In emendatissimis exemplaribus punctum habent subiectum, Lascaris; ut $\kappa\alpha\gamma\alpha'$ p. 98. Gaza, ut $\kappa\alpha\pi\iota$ p. 601. l. 5. Leonardus cum Antesign. ut $\kappa\alpha\mu\omega\iota$, &c. p. 229. Moquotus, ut $\kappa\alpha\mu\omega$, &c. p. 224. Ramus, ut $\kappa\alpha\gamma\omega$ p. 294. Scotus, ut $\kappa\alpha\kappa\epsilon\upsilon\omega\varsigma$, &c. 314. Caninius, ut $\kappa\alpha\gamma\omega\gamma$, &c. p. 23. Crusius, ut $\kappa\alpha\gamma\omega$ p. 877. l. 5. Gretzerus, $\kappa\alpha\gamma$, &c. p. 298. Vossius p. 160. &c. S.S. Biblia editio-num omnium, Libri à Stephanis excusi, à Turnebo, Aldo, &c. Julius Pollux. Budæus, Wolfius, Scaliger, Casaubonus, &c. Aliorum, qui multo plurimi sunt, nomina missa facimus: quæ infra in testimonium rei non dissimilis adducuntur.

Subscriptionem negligunt antiquiores, Etymologus, Hesychius, F. vo inus, Eustathius, Æmilius Portus: moderni, Frobenius, Gul. Morellius in Demosthene, & præ aliis Wintertonus: quibus elisa i ex diphthongo præcedente, præcipuè $\alpha\iota$, aboletur; ut $\kappa\alpha\delta$ $\alpha\iota\kappa\alpha\gamma$ & subnotatur solum ex sequenti, ut $\delta\alpha\iota\pi\omega\lambda\omega\varsigma$, $\phi\iota\pi\omega\lambda\omega\varsigma$. Argumenti, quod afferunt, sensum facilius assequentur tyrones,

si meminerint : 1.º quod propter vocalium concursum fit Thlip-
 psis. 2.º quod vocales per Crasin duæ vel plures in unam coeunt.
 3.º si per Crasin factio vocalis rursus subiectum recipiat, in diph-
 thongum migrat per Synæresin : Quibus præcognitis argutè dis-
 putat Wintertonus (forſan ex Etymologo, ad voces τῆμῃ vel ἐμφ-
 κυμῶρῳ aut ex porto, ad vocem ὅλλοι) fieri non poſſe Synæresin
 ex *ι* mediâ inter vocales per Crasin coalescentes, ideoq; Thlipſin
 inducit, quæ abradit *ι* intermediam antequam Crasis extremas
 collidit, nempe ex *ῥὲ ἄν*, *κῆ ἄν*, *κῆν*. ex οἱ ἄλλοι, ὁ ἄλλοι, ὧν οἱ. Mi-
 rum ſanè *ῥαλίφως* commentum! Subtiliſſima circumlocutio! Quid
 moras neſtimus Tyronibus? cirrâ opem alterius Figuræ, quàm
 expedite fit Crasis? *ῥὲ ἄν*, *κῆν* οἱ ὅλλοι. Diphthongi elidi ſubjun-
 ctivam manente præpoſitivâ, quis in poeſi conceſſerit; in proſâ
 quis tulerit? Poſt vocales, non inter ipſas, poſitam *ι* excidere, &
 ſubnotari? ſatis dogmaticè. In extremis vel medio, ubiq; *ι* im-
 mutabilis eſt; ſubſcriptio ipſius non ex poſitione, ſed ἀμεταβολίῃ
 provenit; quæ cùm omninò ſit mutationis expers, ſemper poſt
 Crasin ſuperest integra, non interempta, non variata, niſi ubi in
 locum illius ſuccedit altera Subjunctiva; ut ἐμπαδύει pro ἐμοῦ
 παδύει; aliâ individua comes vel adheret vel ſubjicitur; ut τῷ
 ἐμπαδύει, δεμπαδύει *ῥὲ ἴω*, *κῆ ἴω*.

Quod ſi duæ ſimul *ι* concurrant, punctum unum utriuſque
 index eſt; ut *ῥὲ ῥιτα*, *κῆ ῥιτα*.

Laſcaris cùm quibuſdam aliis mentionem *ῥαλίφως* facit, mini-
 mè ſanè rejiciendam, ſi ſignificet *extruſionem*, non *expunctionem* vo-
 calis *ι*; quam quidem per Crasin ſolvi, loco extrudi, & infra poni
 nemo non fatetur: ibidem tamen punctum ſubnotat, ubi Thlipſin
 agnoſcit. p. 94. & alibi. Etymologus (ad verba Homeris, τῆμῃ
 τῶμῳ, & ἐμφυμῶρῳ) dicit; ὁ *ῥαλίφως* τῷ ἄρδρῃ τὸ *ι*, *ῥὲ* κρινάται
 τὸ *η* vel *ω* cùm *ε* *εις* *η* vel *ω*, *ῥω* *εις* τῷ *ι*; ex quibus verbis exiſti-
 mantur alii *ῥαλίφως* aſſerendæ raptiſſe anſam, quæ ab Authore
 non datur. Euthatius enim tum Romæ, tum per Froben. editus,
 Stephanus, &c. elidunt *ε* & appingunt *ι* ſub *η* vel *ω*. Emilius
 Portus (quæ ad voces ὅλλοι, ὄρες) *ῥαλίφως* exponit, alibi ſubjunctivâ
ι facit Synæresin; ut *κῆ*, *κῆμφις* *ῥαλίφως*, &c. in Lexico
 Dorico. Cùm itaque nihil certi proferatur ab hujus puncti adver-
 ſariis, ex generali Regulâ, uſq; probatiſſimo retinenda ſemper eſt
 ipſius notatio; neq; fidem receptæ veritatis elevet unus vel alter,
 qui contra torrentem ſcriptorum penè omnium ſcapham impel-
 lere nituntur. Permovit fortaiſſe eos omiſſum aliquando hoc pun-
 ctum, vel diſtinctionis cauſâ; ut *ῥω* pro *ῥὲ ὁ* vel etiam more Do-
 rico, ut rectè Scotus p. 119. & 314.

Non aliò commodiùs referenda eſt diſceptatio de puncto Ver-
 bis ſubſcripto præcipuè Infinitis in *ῥν*.

Infini-

Infinitivus in $\tilde{\alpha}\nu$ sub se exigit 1, per Reg. p. 5. l. 19.

Gaza format præsens Infinitivi à Præsenti Indicativi, addito ν , p. 216. l. 2. (Caninius etiam p. 77 affirmat *Gazam velle diphthongum in omnibus Infinitivis.*) Lascaris itidem p. 259. qui desertis verbis fatetur subscribi $\alpha\upsilon\alpha\delta\omicron\gamma\omega\varsigma$; p. 200. & rursus p. 293. ubi subnotationem puncti fusiùs persequitur. Grammaticos sui sæculi idem sensisse perhibet Urbanus p. 212. Posterioris ævi, Sylburgius, Ramus, Crusius, Rhenius, Gualpterus, Cleonardus, Gerson, Vossius, atq; alii quos vidimus: Editiones omnes SS. Bib. veteres Scholiaste in Dramaticos, libri quotquot à Stephanis vulgati, constanter subnotant. Idem faciunt Viri $\epsilon\mu\lambda\omega\iota\kappa\acute{o}\tau\alpha\tau\omicron\iota$, (quibus singulis specimèn unius saltem operis adjicitur:) Julius Pollux in Onomastico, Æmilius Portus in Lexicis, Budæus in commentariis, Wolfius in Demosthene, Benedictus in Luciano, Scaliger in Eusebii Chronicis, Casaubonus in Strabone & Polybio, Savilius in Chrysostomo, Carolus Morellius in editione patrum Parisiensi, Plantinus in Stobæi Eclogis, Aldus in Demosthene 1527 in Themistio 1534. Petavius in Epiphanio, Grotius in Evangeliiis, Salmasius in commentariis ad Simplicium, Heinsius in suis annotationibus ad Poetas, Wintertonus in Minoribus Poetis, Duportus in Ecclesiaste. Quid opus est Catalogo? Omnes penè, qui editiones librorum elegantius adornarunt, uno quasi consensu subnotationem comprobant. Ratio subnotandi est

1a. Regula superius posita. 2a. Analogia, cujus supra meminit Lascaris, $\mu\upsilon\delta\epsilon\upsilon\ \mu\upsilon\tilde{\alpha}\nu$, sicut $\mu\upsilon\delta\epsilon\upsilon\ \mu\upsilon\tilde{\alpha}\varsigma$: præsertim quum sit quodammodo Characteristica Infinitivi Activi; ideog; Æoles adscribunt ν verso $\tilde{\alpha}\nu$ in $\alpha\tilde{\iota}\varsigma$, ut $\mu\epsilon\lambda\alpha\tilde{\iota}\varsigma$ pro $\mu\epsilon\lambda\tilde{\alpha}\nu$. 3a. Distinctio: quis enim, dempto ν , Genit. Doricum $\mu\upsilon\tilde{\alpha}\nu\ \nu\iota\tilde{\alpha}\nu$, & Infinitivum $\mu\upsilon\tilde{\alpha}\nu\ \nu\iota\tilde{\alpha}\nu$ poterit internoscere?

Ex Veteribus tamen nonnulli, pauciores ex Modernis subscriptionem negligunt. Theodosium, Herodianum, Etymologum, Urbanum, Caninium, Scorum eâ mente fuisse docet Regula ab aliis per manus tradita & accepta. Hesychium, Favorinum, Eustathium, Didymum Editiones solæ in id consensisse arguunt. Quibus acconferi possunt Turnebus in Philone & Sophocle, Frobenius in Josepho, Gulielmus Morellius in Demosthene, Claudius Morellius in Libanio & Chrysostomo, Sonnius in Dionysio Areopagita & Basilio, Aldus in Platone membranis impresso & in Isocrate, aliq; per pauci obscurioris notæ, quia ex incuriâ forsan, ne dicam insciâ, punctum hoc omisisse existimentur.

Theodosius & Herodianus hujus sententiæ Patres Præsens Infinitivi circumflexi ab Imperfecto arcessant: Dura nimis & anomala formatio; cum Tempora similia à similibus formari uno

omnes ore clāmitent. Præfens ab Imperfectio manare? præpos-
tum! Βοῶ, βοῶν, simplicissima, penè nulla mutatio: ἰβῶα βοῶν,
absona, multiplex & prodigiola detorsio; non significatio, non
accentus, non syllabarum numerus servatur, magno opere vexatur
tota dictio, ut semiliterula tandem perimeretur.

Perimendi causam Etymologus adjecit; *Verba*, inquit, *ἡ*
ἀνελκόμενται ante *v* non *admittere*: Quid illud *ἀνελκόμενται*; voca-
lem obmutescere intelligit, ut quæ constituat diphthongum *ἄφω-*
ρον; non (ut falsò interpretatur Urbanus pag. 212) *quæ nullum*
edit sonum: subscripta enim vocalis sonum addit, licet confusum,
aut ex illa non omnino sit diphthongus. At silens vel sonans
quidni ante *v* perinde atq; alias consonas scribatur? nulla *ἡ*
ἐνελκόμενται impedit, ut in his, *ἐπὶ φῶν*, *ἐπὶ φῶν*, *ἐπὶ φῶν*, *ἐπὶ φῶν*, &c.
Si *v* finale intelligat; in illis; itaq; Apocopen pallis *ἐπὶ φῶν*, *ἐπὶ*
φῶν num? expungitur? Quinimò nec *i*, in Verbo magis quàm
Nomine, auribus displicet Atticis; quorum Genitivus dualis
ἄφωρον, *ἐπὶ φῶν*, quàm elegans, quàm frequens! & in linguâ com-
muni, *φῶν*, *φῶν*! Quid multa? Infinitivus in *ῶν* pro *ῶν* & mu-
tum ante *v* retinet, ut *ἐπὶ φῶν* vide Lascarin p. 293. sic *ἐπὶ φῶν* in
Lexico Dorico Porti.

Subtilius conatur Urbanus obliterare hoc punctum; qui de-
ductionem minùs spuriam, non magis tamen ferendam, ex Præ-
senti committens est (pag. 212, editionis Venet. 1557.) in fine
enim Præsens — *ἀνελκόμενται* solvit diphthongum *ἄφω-*, elidit *i*, relictas
ae contrahit; ambagibus hisce usus, ut à communi opinione, &
quasi à viâ regiâ solus vel cum paucis aberraret.

Pari circuitione Infinitivus in *ῶν* Thlipsin inducunt ante factam
Crasin: ubi tamen *v* ex *oe* tam in Verbis quàm in Nominibus
potest per Crasin solam coalescere; ut *μεινόμενται*, *ἐπὶ φῶν*, *ἐπὶ φῶν*
ἐπὶ φῶν in quibus necessario excidit *i*, nec subscribitur; quoniam
v non est è numero diphthongorum quæ punctum sibi subjiciunt
(pag. 212) vel quia *v* pro *e* sufficitur, & Abolicè redit; ut *ἐπὶ φῶν*,
pro *ἐπὶ φῶν* Lascaris p. 259. & ult.

Urbani argutias paucis complexus est Scotus pag. 214. de veri-
tate tamen earum incertus, nec sibi constans, adjungit *quosdam*
subscribere, quosdam non subscribere, atque ita rem in medio relinquit.
Aldus in tantum à mente Urbani dissentit, ut in editione ipsius
(contra Reg. pag. 212.) apponat *i* & Paradigmati Infinitivi pag.
380. & exemplo Regulæ pag. 212.

Vetustiores siquis pergat obicere codices Puncto carentes, He-
sychium & Favorinum; optimos sanè Authores hac ex parte pes-
simè in exemplum adducit; qui non minùs in Præsenti Indicativi
quàm Infinitivi, frequenter egent subscriptione; ut *ἰβῶα*, *ἰβῶν*,
ἰβῶν

δέα δέαν, ὄρα ὄραν, ὄμα ὄμαν, item ὀρᾷ pro ὀρᾷσθαι, &c. Idem dicendum est de Eustathio per Frobenium edito, in quo Præsentis punctum desideratur sæpius quàm subjicitur; ut ὀνοινᾷ Od. β'. v. 275. & v. 286 ὀνοινᾷ Od. β'. v. 34. δαμᾷ Il. ξ'. v. 199. δέα Od. δ'. v. 833. & ξ'. v. 44. cum multis aliis. Deest nonnumquam in Didymo, ut δαμᾷ Il. ξ'. v. 199. &c.

Hippocrates Venetiis excusus 1526. non in fine magis Infinitivi quàm Subjunctivi, atq; etiam in Dativis Nominum destituitur punctis: iisdem orbi & mutili conspiciuntur alii antiquioribus typis exscripti; aded ut non injuriâ liceat colligere, Græcis veteribus subnotationem hujus, raram, quemadmodum Hebræis punctationem vocalium nullam fuisse in usu.

Litem nonnulli haud dissimilem movent de Verbis 4m. quæ habent penultimam αι, negantes subscribi: sub η inde oriundo in Perfecto vel Indef. 1. contra Reg. pag. 43. l. 3.

Punctationem Perfecti decernunt, Gaza (p. 181. τὸ τ' ὀφθαλμοῦν μίσον πρίπειν τ' αἰ παρὰλήμει εἰς η) Lascaris (p. 292. πρίπειν) τὸ α ἢ αἰ δὲ δόγην εἰς η, καὶ τὸ εἰς ἀποχρήσιν) Diphthongum αι Præsentis in impropiam η Indefiniti primi mutandam affirmant Scotus, Crusius, Rhenius, Moquotus, Gretzerus, penè universa Grammaticorum synodus, & Authorum praxis. Ramus & Sylburgius scribunt πρίπειν & πρίπειν: adeoque mirandum est in tam claro Sole cœcuriisse, alicui perspicacissimum, Wintertonum.

Quinimò Indefiniti subnotationem æquè ac Perfecti admittendam suadet analogia, cum sibi tam cognata sint & persimilia ἔσθην, πρίπειν. Eamq; ob causam non inscitè Wintertonus eodem utitur telo ad punctum in utroq; Tempore confodiendum. Nam si duo hæc Tempora referantur ad fontem unde proximè fluunt, penultima illius habet α simplicem, ex quâ facta η punctum in neutro sub se reciperet: Sin in utriusq; formatione recurratur ad Thema (quod in Perfecto fieri debere modò ostensum est), penultima ejus α in η versa sub utroq; pariter punctum ἀνδρῶν experit. vide pag. 3. Quod rectè admonent, Crusius p. 144. & Gualpterus p. 542. adhibendum Infinitivo propter rudiores; quibus consultum esse oportet, hæc quasi virgulâ indigitante radicem, à quâ multum discessit. Stephanus per Thesaurum subscriptionem hanc quàm maximè observat; ut in his ἔσθην, ἐμύνην, ἐμύνην, &c. quam retinet per omnes Modos in Indefinitis Verbi αἰσθῶ, ut ἀπῆσθαι, ἔσθην, δῆσθαι, ἐπῆσθαι, ἡγῆσθαι, ἀνδρῶν, &c. Passor (in Lexico N. T. ad verbum αἰσθῶ) ut plurimum dicit resumī: in Indefinito primo, quæ in Futuro primo abjicitur; tenendum, inquiens, adesse. Quid itaq; Wintertonus punctum hoc tam rigide proscribit? prolixè differens contra ἐμύνην ad versum 62. Hesiod

Scut.

Scut. Hercul. quod non à Stephano tantum atque aliis, verum ab ipsis Eustachio & Didymo (interdum alibi huic puncto minus faventibus) subnotatur. Quid in partes suas trahit congeriem Grammaticorum (ad versum 80. Hesiod. *Ἔργ.* l. 1.) hoc tantum arguens, quod nemo sanus in dubium vocat, formari Indefinitum à Futuro? ubi interea παραλογίζονται, id, quod probatione eger, tacitus præterit; nempe α versendum in η, in Perfecto vel Indefinito, neutiquam respicere Præsentis diphthongum: Quod si affirmare fuisset ausus de Perfecto (& sanè Indefiniti parem rationem ex ipsius argumentatione satis constat). Gaza cum reliquis, quos advocat testes, adversis illum suffragiis obruissent.

Inveniri autem Indefinitum verbi αἶρω, cum α μονορδῶγω, & quidem frequentius, fatetur Stephanus; ipse interim punctum subjungens. Quid enim? si in unâ voce deliquerit vulgus scriptorum ideòne mutaverit sententiam vir prudens? & in universum? Præterea α non notari dicit, ergo nec η? α Atticum pro η omnes μονορδῶγω; efferunt, ut ἡμίαντα. Addit Passor sub α adesse & abesse; more Hebraici *dagesch* quod ex literâ *schevata* sæpe solet excidere. Quod si quis dixerit in grammaticis raram esse mentionem Indefiniti subscripti, frequenter Perfecti; responderi potest, cum sit unâ utriusq; ratio, canonem non esse iterandum, neque cramben bis ponendam discantibus. Verum nec silentio eorum danda omninò erit venia, qui nec solum in Indefinitis hujusmodi, quorum numerus minor intra Conjug. 42. tribum unam concluditur, sed etiam in personis Verborum omnium, quæ (juxta Reg. p. 37. ad finem) exigunt; subscriptum, vel parum admodum vel prorsus nihil de puncti hujus annotatione præcipiunt. Quorum tamen in gratiam, si permiserint adversarii, id dicendum cupimus, quod idem illi rectius nobiscum judicaverint; & in subnotandis tam Synalœphis, Infinitivis in α Perfectis Mediis, Indefinitis primis, quàm personis cujuscunque Modi vel Temporis, ad generalem normam velut invariabilem Cynosuram confugiendum censuerint, punctumq; ab illâ constanter dirigendum. Cui per omnia si religiosè adhæserint, non amplius typis erudiendi relinquantur elementarii, & sublesta fide decipientur editionum, in quibus, ut summâ curâ & artificio splendidissimè elaboratis, nunquam non inerunt sphalmata. In Bibliis enim Plantinianis legimus ἔργα, Gen. 4. 12. ὄκνον, Gen. 4. 16. βοά, Gen. 4. 10. ἀγαπᾷ, Prov. 3. 12. ἀγαπᾷν & ἀγαπᾶν, Marc. 12. 33. atque alia complura de quibus p. 281.

Hujus denique Regulæ beneficio continget, ut sublati hinc Docentium altercationibus, inde Discipulorum difficultatibus, quas leviusculi isti apices, tanquam vepreculæ creant in viâ faciliores fuerint progressus, & compendiosius iter ad Athenas.

Figuræ Syntaxeos

Tres sunt : Enallage, Elleipsis, Pleonasmus.

Enallage

Est permutatio quævis dictionum in Syntaxi.

1° Numeri, Generis, vel utriusque: alio nomine dicta Synthesis vel potius Σύνθεσις, per quam dictiones sensu, non voce congruunt; nempe subintelligitur ut plurimum altera vox, quâcum sit concordantia.

Numeri: Nomen Multitudinis singulare sæpe jungitur Verbo plurali; necnon Adjectivo vel Relativo, generis quandoque diversi; ut ὁ κλέος χαίρει. Lucian. πᾶσα πόλις καχυρότερος ἀλέων, Idem. Ἀνδρώπεις ἥνοδον ὅπως κ' ὀπίσθιον ὁμώσῃ. Il. γ'. Cum utroque simul Numero interdum constituitur; ut σὺνδύσει γυνὴ ἰάν μείνωσι. 1. Timoth. 2. 15. ubi γυνή pro sexu ponitur.

Similiter Partitivo singulari responderet Relativum plurale; ut —ὄστις αὐτὸς ἢ φρονεῖν δοκᾷ ἢ γλῶσσαν ἥν ἐκ ἀλλοῦ ἢ ψυχὴν ἔχειν, Οὗτοι διαψυχθέντες ὁδοῦντες κενόι. Soph. δὲ τίττον ἐπιστολῶν, ὡς αἶς, &c. 1. Pet. 3. 1. ἐν οἷς refertur ad κερῶντιν & δὲ τίττον.

Masculinum vel Eccemininum plur. se interdum Verbo adiungitur singulari; ut ἔφευγεν τοῖς μὲν αἰτεῖται, τοῖς δὲ τὰ πτερά. Aristot. usuratiūs Poetis, ut ἤχεται ὁμφαί. Pindar. Verbum est sic usurpatur, ut ἐκ ἐστὶν ὅππες ἀπέχουσι. Plato. Et ἥν itidem, ut ἐκ ἥν βόταια. Jerem. c. 14. v. 5.

Dualia cum Pluralibus coherent apud Poetas; ut χερσίντιν δὲ μοι ἵπποι. Il. δ'. v. 27. νόϊ δὲ χαλῶμεθα. Il. ε'. v. 34. ὀνόματα ὁμώϊω Aristoph. Nebul. κόρεαι κρέζαντι. Aratus.

Generis; ut κλυτὶς ἵπποδύμεα Il. β'. v. 743. ὁλοσπῆτος ὁδμή. Od. δ'. v. 442. γλύσσει Πανδὸς τὸ γάλακτα παρὰ στήθεα. Herodot. l. 2. πλεῖον Σολομῶντος (pro πλείων), Matth. 12. 42. τίκναι με ὅς ὠδύω, Galat. 4. v. 19.

Numeri & Generis; ut τὸ χεῖρε αἶς ὁ Θεὸς ἐποίησε. Xen. —πόσις δὲ ἀνδρῶν λύμπτ' ἐχέων φαρμακείας, &c. Nicand. in Alexiph. v. 292. & 293. pro φαρμακοῦσαι. πᾶσα ἱερεσολύμα, Matth. 2. 3. (i. e.) πόλις.

2° Casus: Vocatur hæc Antiprosis, quâ Casus pro Casu ponitur; ut παρακαλῶ ὑμᾶς ἀπαγγέλλου—ἀνεχόμενοι pro ἀνεχόμενοις, Ephes 4. v. 1. 2. τοῖς Συρακούσις καὶ ἀπὸ πλεονάζει ἐκ θαλάσσης ἐκρύβετο, ὁρῶντες

ὄρῳντες ἢ ἡδ' Ἀθωαίων δυνάμιν. Thucyd. pro ὄρῳσι ἢ ἀποσεκλήνον
ἡμῖν ὄσι τοῖς τέτων λόγους, εἰδύτας ὅτι βλαδήσονται. Dinn. pro εἰδύσι.
φημὶ γὰρ ἐν καταγέσσει ὑπομνήσια Κερνίωνα Ἀσράπιδων ὀπιδήξι. Il. β'.
v. 350. & 353. pro ἀσράπιδοντα.

Nominativus non raro usurpatur pro Vocativo præcipuè cum
Articulo; ut ἡ παῖς ἐγείρε, Luc. 8. v. 54. (vide pag. 129. l. 37.)
Vocativus poeticè pro Nominativo; ut ὅτι δρόνον εὐρύοπα Ζῆς
ἔζετο. Il. δ'. v. 442. ἡχέτα πῆλξ. Hesiod. interdum pro Accusa-
tivo & Genitivo; ut ἔδρεν δ' εὐρύοπα Κερνίδω. Il. α'. v. 498.
ἡχέτα πόντον. Orpheus. ὁδοῖτο ποδὶς ἱππύτα θυρῶς. Arat. (vide
Eustath. ad versum 68. Od. γ.)

Quinetiam Casus pro Verbo tribuitur alii quàm sui; ut ἡξίω-
σαν ἢ Ἀχιλλείων ὅπλων ἑλδόντη δύναι—Soph. pro Ἀχιλλεία ὅπλα
δύναι.

Antecedens, quod esset alterius casus, ponitur sæpe in casu sui
Relativi; ut ἐκ ἔστιν ἡνπνα πώπῃ ἐκ ἡρξεν ἀρχῶν pro ἀρχῇ. sic
ἀπὸ τῶ τέκνα ἐμῆ, ὃν ἐγλύνησα, Ὀνήσιμον, Philem. v. 10. pro Ὀνησί-
μου. Regitur aliquando à Præpositione; ut ἄγοντες, παρ' ᾧ ξενι-
δωμῶ Μνάσωνι, Aët. 21. 16. pro Μνάσωνα. quandoque à Relativo
regitur in diverso Numero; ut ἐκ ἔστιν ἡνπνα πύλεων ἐλύπτοε.
Isocrat. pro ἐκ ἔστι πόλις, ἡνπνα ἐλύπτοε.

Sunt qui Ellipsin potiùs notant in hac constructione: deesse
tamen id perperam dicitur quod sine Pleonasmō addi vix potest;
insolens enim, si non planè inaudita, hæc constructio; ἄγοντες
Μνάσωνα παρ' ᾧ ξενιδωμῶ Μνάσωνι. ἐκ ἔστι πόλις, ἡνπνα πόλεων
ἐλύπτοε.

Pro Genitivo absolurè posito usurpatur Accusativus, &c. (vide
p. 159) non raro & Genitivus absolurè ponitur pro alio Casu;
ut ταῦτα ποιησάντων ἢ Σπαρτητέων ἐπαύσαντο τῇ παρουσίᾳ. Hero-
dot. l. 7. pro ποιήσαντες Σπαρτηται ἀποσέμξαν τὸ τεῖχος ἢ πολε-
μίων λαδόντες τὸν φύλακας ἀνὰ τὸ σκοτεινόν, ἢ περσιδόντων αὐτῶν.
Thucyd. pro περσιδόντας αὐτές. — σὲ δ' ἂν πολυέρως ἀροτῆδης
Βυκχῶς τ' ἀλέγῃ — Τοῖα παρεφραδέντος, &c. Nicand. Iheriac.
v. 4. 5. 7. pro παρεφραδέντα.

Sæpissimè post infinitivum ponitur Accusativus pro alio Casu;
ut Ἀβυδυνίοι προσετάητο φύλακας ἔλθ' ἢ Ἀθωαίων. Herodot.
l. 7. pro φύλαξι. εἰδὲκε ἡμῖν ὑπομνήσις ἢ ναῶν ἀναβιβασαύς. Lu-
cian. v. hist. l. 2. pro ὑπομνήσεσι.

Interdum Verbo duos Casus regenti apponuntur simul utri-
que, neglecta etiam ratione Concordantiæ; ut ὅττι οἱ ὧκ' ἡκνεσε
μύρας. Θεὸς ἐυξαμύοιο. Il. π'. v. 531. pro ἐυξαμύῳ ἀκνέω enim
regit Genitivum & Dativum pag. 147. Interdum Nominini; ut τῷ
ἐμῇ χειρὶ Παύλῳ, 1 Cor. 16. 21. Huc refer χτ' τῷ εἰωδῶς τῷ Παύ-
λῳ εἰσῆλθε, Aët. 17. 2. magis perspicuè ὁ Παῦλος.

Ad

Ad Enallagen Casûs spectat submutatio Casuum, quæ dicitur Hypallage; ut ἀφαιρῶ σὺ τὸ τοῦ vel αὐτὸ τῆς, &c. vide p. 159. 160. 161.

3°. Vocis seu significationis: Activa quædam significationem Passivam vel Neutram induunt; ἀναλαμβάνω, ἀναφίρω reficior, reualeſco, ἀπὸθηάτῃω liberor, τελῶ cenſeor, μεταβάλλω μῖτος, ἀσκέω exerceor, &c. ut ἀνδραμβάνων ἐκ τῆ νόσος Galen. ἐκ τῆ πληγῆς ἀναφίρων Plutar. τὰ σύμμετρα ἔχει Γυμνάσιον ἀπὸθηάτῃαι ῥάων. Aristot. Probl. εἰς ἀνδρας τελεῖν ἡρέξάμην. Lucian. μεταβάλλει χειμῶν εἰς ἐὺσαν. Menand. ἀσκέειν ὅππῃ τὸν ἀνταγωνιστῆς. Isocr. quibus adde κατὰ παῖσι. Jerem. 6. v. 25. &c. Subjunctivus in his ferè Accusativus nominis reciproci, ut ἀγέλασεν ἑαυτὸν. Demosth.

Passiva quoque & Neutra interdum Activam habent significationem; ut σὺ ἀπεπράφης με. Jerem. c. 15. v. 6. βεβύλας, c. 27. v. 45. κοινανὲς, πιποῖηδς. Demosth. (vide pag. 53.) cum pluribus aliis utriusq; sortis.

4°. Modi: Infinitivus sæpiſſimè loco Imperativi ponitur, (vice p. 178.) interdum Subjunctivus; ut τὸ πείτον μὲν ἢ πείτῃς ἐχ. Demosth. de classibus. item Optativus; ut εἰ μὴ φοβῆσθαι ἀφίκοιο Æschin. addito ut plurimum αὖν, ut αὐτὸς αὖν εἰδήσῃς. Lucian. Ganymed. & Jup. Futurum quoq; Indicativi perfrequentè, ut —εἰ μὲν δυσμενὲς ἔσθι φίλοις Παῖσι δὲ θυμῷ— Euripid. ἐφονδίσεις, ἐμοιχδίσεις. &c. Legitur Imperativus pro Futuro Indicativi, ut οἶδ' ἐν ὃ δράσον ᾧ γυνῆαι. Euripid. Iphigen. pro ὃ δράσεις.

5°. Temporis: Indefinita Temporum omnium habent significationes, ut ὁμοιωθῇ ἡ βασιλεία, Matth. 17. 23. i. e. ὁμοιῶ, &c. In Indicativo tamen, sæpius Perfecti: In Imperativo & Infinitivo, Præsentis: In Optativo & Subjunctivo, Futuri.

Est ubi alia omnia Tempora pro se invicem accipiuntur præsertim in Sacris Bibliis.

Pro Futuro, Præsens in his ubique; ἔδομαι, φάγμαι edam, πίομαι bibam, νέομαι, βίομαι ibo, ἐλῶ impellam, &c. vide Anomaliorum Tabellam.

Imperfectum; ut N. ἀγαθὸν οὖσαι δειήσῃ. Π. ἐκ ἐρχῆν. Lucian. Nereid. & Neptun.

In vaticiniis, sæpiusculè Præsens, Indefinitum, vel Præteritum; ut ἐχέρομαι, Matth. 27. 63. παῖσιν ἐβλήθη, If. 9. 5. συγκέναν ἢ γῆ, ἧ ἔσαι λαὸς ὡς κατακεκαυμένον, ib. v. 19.

Pro Indefinito vel Præterito, quandoque Præsens; ut φαίνεται, Mat. 2. 13.

Pro Præsenſi, contra Præterita; ut ἔοικε, οἶδα, Lucian. (vide p. 53.)

Est

Est & alia Enallage dicta Ἀντιμείρεα, quā ponitur pars una pro parte orationis alterā. Adjectivum pro Adverbio, p. 125. Adverbium vel Infinitivus pro Nomine pag. 128. Participium pro Adverbio, Substantivo, &c. pag. 181. &c.

Ellipsis

Est defectus unius vel plurium dictionum in contextu :

1° Nominis : In Adjectivis vel Articulis scēmininis certa quædam Substantiva subintelligenda sunt, præcipuè Casûs obliqui.

Βουλῆ. ut μίαν βουλῶσιν, Il. β. v. 379. i. e. βουλῇ.

Γῆ. ἢ ἔφερον, Psalm. 95. 5. i. e. γῆν.

Γυνή. εἴ γε συμβαίη γυναικὶ νέαν ἔχειν, Xen. i. e. γυναῖκα.

Γεωμῆ. ποτὶς ὁρῶν, Euclid. i. e. γεωμετρίᾳ vel γυνίᾳ.

Δίχην. ἀξίαν ἀποπίνειν, Lucian. i. e. δίχην ἐνδοχῆς χρίνετε, Pl. 53. i. i. e. δίχην.

Δοξῆ. ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίνκος, Adag. i. e. δοξῇ.

Ἡλικία. ἀρετῇ ἐν νῆας ἀσκεῖ, Synes. ep. 68. i. e. ἡλικίᾳ.

Ἡμέρα. τῇ ὁπρωσίᾳ, Matth. 28. i. e. ἡμέρᾳ.

Θάλασσα. ἐφ' ὕψους, Od. α. v. 97. i. e. θάλασσᾳ.

Μεῖς vel μοῖς. εἰς τὸν ποταμὸν, Il. λ. v. 423. i. e. μεῖς vel μοῖς.

Ναυμαχία. μίαν ναυμαχίᾳ, Aristoph. i. e. ναυμαχίᾳ.

Ναῦς. πειρῆς, Thucyd. i. e. ναῦς.

Ὅδός. ἢ ὅττι θάνατον ἵνα, & ἐτίθεν ὑπέροχον, Lucian. i. e. ὁδόν.

Πληγή. θάρσος πολλὰς, ὀλίγας, Luc. 12. 47, 48. i. e. πληγῆς.

Προή. οἱ ἑπτοὶ λέγόμενοι & αἱ τεσπταὶ γίνον, Aristot. i. e. προαί.

Τέχνη. ἢ ῥητορικὴ παρενύς π τὴ διαλεκτικῆς, Aristot. Rhetor. 1. i. e. τέχνη.

Θωνή vel γυνή. ἢ ἔσθλο ἀπὸ μᾶς ὀφθαλμοῦ, Luc. 14. 18. i. e. θωνῆς vel γυνῆς.

Χωρῆ. εἰς ὅλυν φείχων, Matth. 14. 35. καὶ ἰδοὺ, Matth. 24. 3. i. e. χωρῇ.

Ψῆφος. ἢ ἀδελφῷ ἀεὶ καὶ σὺν ἑαῖς, Lucian Hermog. & ἢ ἀναρῶν seu ὑδαρῶν πέντα, Dem. i. e. ψῆφον.

Ἑπτονοία. διὰ κνήης, Psalm. i. e. ἑπτονοίᾳ.

Ὀρε. ποταμός, Matth. 21. 18. & ἑψίας, 27. 57. i. e. ὄρεα.

In quibusdam Neutris;

Διάσημα. πύργων ὄντων δι' ὀλίγας, Thucyd. 1. 3. i. e. διασήματα.

Ἰμάτιον. οἱ τὰ μαχαλὰ φορῶντες, Matth. 11. 8. i. e. ἱμάτια.

Μίρος. ἄρτι ἡμίσιος ἐφ' ἡδὴν, Dioscorid. i. e. μίρως.
 Ἰθὺμα vel ἴπος. δι' ὀλίγων ἔχαψα, 1 Pet. 5. 12. i. e. ῥημάτων.
 Τάγμα vel πλῆθος. πᾶν τὸ φασπαπκόν, Herodian. l. 2. τὸ ληστικόν ἦν
 Πηλοποννησίων, Thucyd. l. 2. i. e. τάγμα, &c.
 Τῶρ. ποτίειον ψυχῶν, Matth. 10. 40. i. e. ὑδάτος.
 In paucioribus Masculinis; ut
 Πυρετός. τεταπίες λύει, Dioscor. l. 2. i. e. πυρετός.
 Ὑπνος. ὡς βαδὺν ἐκδιμήδης, Lucian. i. e. ὑπνόν.
 Χείνος. ἐν τοσούτῳ, Plato. ἐν πολλῷ, Thucyd. l. 5. δι' ὀλίγου,
 idem l. 2. i. e. χεῖνον.

Ponitur Genitivus omisso priore Substantivo; ut εἰς ᾧδον, Aët. 2. 27. i. e. οἶκον. αἰμαθὺ δαίμονος ἐγχείαν, Athen. i. e. κώλην.
 εἰδέ μοι τάτῃ ἥμοιτο, i. e. κτήσις vel χεῖσις.

Frequenter Genitivus Nominis Proprii usurpatur, subaudito Appellativo; ut Δημοδίνης Δημοδίνης, i. e. ὑδός, Demost. de cor. Μαρία Ἰακώβου, i. e. μήτηρ, Luc. 24. 10.

Usitatissimè cum Articulo Nominis intellectu; ut Ἰάκωβον τὸν Ζεβεδαίου, Matth. 4. 21. i. e. ὑδὸν sic Τὸν αὐτὸν φιλεῖ, Il. i. v. 342. i. e. γυναῖκα. Quandoq; Participium unà cum Namine subintelligitur; ut Μαρία ἡ Ἰακώβου, Matth. 27. 56. i. e. μήτηρ δοκῶν, ut rectè Theophylact. pag. 372. Subauditur & Nomen partitivum; ut ἦν πνεύματι μὴτε ψέγει, μὴτε ἰπταίνει, Polyzenet. i. e. πνῦ. ἦν τετραλίαν κατελέγων, Lysias. i. e. εἰς vel πρὸς. (sic ἐξ αὐτῶν ἀποκρίνεται, Luc. 11. 49.)

Quinetiam alia permulta non invenisse suppressuntur; ut ἐν γαστρί ἔχευα, Matth. 1. 18. i. e. βρῖσθ, &c.

Ellipsis Verbi: De Verbo substantivo dictum est pag. 124.

Est (officium est) quandoq; reticetur; ut τὸ πνῖαν φέρεν ἢ πνῖτες, Sext. τὸ ἀρετῆς εὖ ποιεῖν, Aristot.

In epistolarum inscriptionibus sæpe omittitur verbum εὔχομαι, aut aliud simile; ut Ἰππικράτης πρὸς Ἀλεξάνδρῳ χαίρειν, Isocr. Παῦλος κλητὸς Ἀπίστολ, &c. τῇ ἐκκλησίᾳ τῷ Θεῷ, &c. 1 Cor. 1. 1, 2.

Ellipsis Adverbii: ἐνεκα passim, idq; eleganter pag. 138. &c.

Ω itidem ante Vocativum; ut Ἄνδρες Ἀθῆναιος, Demosth. sic ἄνδρες ἀνθρώποι, Aët. 13. 26.

Φεδ ante Genitivum; ut τὸ ἀναδείξας.

Ellipsis Conjunctionis: Copulativæ defectus vocatur Asyndeton; ut ἡλθον εἰδὼν ἐνίκησα, Plutarch.

ἢ, ante Infinitivum ; ut ἐν ἀλγῷ εἰπεῖν, Lucian. vide p. 178.
1. 10.

ἢ, ante Subjunctivum ; ut ἀρεῖς ἐκβάλλω τὸ κέρφος, Matth. 7.
4. Similiter μὴ, ut εἴσῃ ὁρῶναι μόνον, Lucian.

Ellipsis Præpositionis : Usitatissimè καὶ, διὰ, vide pag. 138. 143.
157. &c.

Præpositiones sæpe subaudiuntur ante Casus, quos regunt ; ut
ποῖς κλέγεται ἀνδρὶς, Steph. 1. e. περὶ. Περιλάξω Παντοίων ἀνέ-
μων, Arat. 1. e. ἀπὸ. κυβίσαι ἑαυτὸν τῷ σκίμπτῳ, Herodian. 1. e.
ἐπὶ.

Ellipsis plurium dictionum : Frequens est Ellipsis in Adagiis,
Apothegmatis, Dialogis præsertim scenicis ; ut ἢ πᾶν ἢ ὅτι τὰς.
Plutar. In abruptis itidem locutionibus, quæ vehementiorem ani-
mi motum & pathos exprimunt, usitatissima est Ellipsis, dicta
Aposiopesis ; ut εἰ σὺ τίκνον, Plutarch.

Pleonasmus

Est excessus unius vel plurium dictionum.

Ἄντα post certas voces redundat, ut ποῖ ἄντα, ποῖδ' ἄντα, ὁλίγ'
ἄντα, πάντ' ἄντα.

Αὐτὸς passim in N.T. ut κατεβάντη αὐτῷ ἀπὸ τοῦ ὄρεος, ἐκολέσθη
αὐτῷ, Matth. 8. 1. Eleganter πᾶς τις, πᾶς ἴσος, Lucian.

Infinitivi nonnulli, φάναι, εἰπεῖν, ἔδ, &c. ut ἔφη εἰπεῖν, Xenoph.
ἐκὼν ἔδ, Bud. Additur Verbis Infinitivus cognatæ significationis,
ut βῆ δ' ἰδὼν, Il. ε. v. 167. Quædam & Participia, ut

ἔση λέγων, Herodot. 1. 5. vide ὦν [p. 164] ἔχων & φέρον alicubi,
ut παίζεις ἔχων, Lucian. φλυαρεῖς ἔχων, Plato. ὑπὲρδμεν ἑαυτὸν
φέρων, Æschin.

Potiss. dictiones cujuscunq; Generis in oratione πλεονάζουσιν, ut
ὦν εἰ δὲ Μίμφοι, &c. Herodot. 1. 2. Ἀγερονδριον ἔλκος, Bion Id. 1.

Pleonasmī species est Periphrasis.

Χρῆμα cum Genitivo Nominis usurpatur pro ipso Nomine, ut
ἐξαίρετον χρῆμα τῷ νεανίᾳ eximius juvenis, & τὸ χρῆμα τῷ κόπων δ-
σον quanti labores, Aristoph. μέγα χρῆμα σοὶς magnus aper, Herodot.
Similiter παῖδες vel ἦες, ut ἰαβὼν παῖδες pro ἰαβῶι, ἦες Ἀχαιοὺν
pro Ἀχαιοί. Il. δ. v. 162.

Apud Poetas nomen Qualitatis cum Genitivo personæ, ipsam
personam circumloquitur ; ut ἦς Τελεμάχιο. Od. π'. v. 479.
interdum cum Adjectivo Proprio, ut βῖν Ἠρακλεῖν, Il. δ. v. 689.
item ἦς βῖνς Ἠρακλεῖνς, Hesiod.

Multa Verba auxiliaria cum Infinitivis vel Participiis ponuntur

itur pro Verbis finitis, ut *ἔοικε γῆρας* pro *γαλῶσαι*, Lucian. *ἡλθον ἀπολῆς* pro *ἀπόλωντο*, Diodor. *ἡλθον ἀναρεθύναι*, i. e. ἀνῆ-
ρεθον, Plutar.

Pro Verbo passivè vel neutraliter significante adhibetur Adje-
ctivum ejusdem, cum Verbo substantivo; ut *διάφορος ἐξυδμῶν*
pro *διέφερον*, Isocr.

Accedit Figuris hifce Syntaxeos Figura Dispositionis,

Hyperbaton sive *Ἀνακλινθον*.

Ἀνακλινθον est Figura, per quam perturbatur ordo vocum in
oratione, utpote situ non communi & debito dispositarum; ut *χὲ
ὑμᾶς ὄντας νεκρῶς—χὲ ὄντας ὑμᾶς νεκρῶς σπερμαποίησι*, Eph. 2. v.
1. & 5.

Figuræ Profodiæ.

Aliæ sunt *Dictianis*: aliæ *Carminis*: utriusque generis usus
præcipuus est in poesi.

Figuræ Dictionis; Synecphonesis, Diæresis, Tmesis, Systole,
Diastole, Cæsura.

Synecphonesis

Quæ & Synæresis dicitur, vocalem brevem ante aliam, plerum-
que longam, in carminis dimensione collidit; ut *Χρυαῖφ' ἄνα σκή-
πτω*—Il. α'. v. 374. *Θεοῖσιν ἰπὸ δ' ἄμμου*—Pythagor. v. 49. *Καὶ
σφίτας φωνήσαι*—Il. δ'. v. 284.

Syllabæ breves ita contractæ pro longâ habentur; ut *ὀλίγον δὲ
πολλὰς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν*, Il. β'. v. 4. (vide Il. π'. v. 527.) *Τοῖς
δ' ἦν χαλκία μὲ τάλχα, χαλκιοὶ δὲ τι οἴκοι*, Hesiod. *Ἔργ.* l. 1. v.
149. Pro brevi rariùs, ut *Ὀρσίο πίπτον*—Il. ε'. v. 109.

Interdum longa ante brevem colliditur, ut *Ῥεῖα μὲ γδ' φάγε-
σκεν*—Il. ε'. v. 461. sic Hesiod. *Ἔργ.* v. 5. Longa etiam ante lon-
gam, & in diversis dictionibus; ut *Ἡ εἰσέκην ἀμφὶ πύλῃσι*—Il. ε'.
v. 466. sapissimè ὅ ante ε, ut *Ἡ ὅχ' ἄλεις ὅττι γυναικάς*—Il. ε'. v.
349. *Ἡ λάτρε' ἦ ὅκ' ἀνέστη*—Il. ε'. v. 533. *Ἡ ὅ μίμιασ' ὅτ' ἐργάν*
—Theocrit. Id. 5. v. 116.

Diæresis

Diphthongum distrahit in suas vocales, aut longam in suas bre-
ves dissolvit; ut *Ἐκτὼς ὃ Πειράμοιο παῖς*—Il. γ'. v. 314. *ῥὸν ἐλὺ-
σαο*—Il. ε'. v. 685.

Tmesis

Membra vocis compositæ determinat, interventu unius vel plu-
rium dictionum; ut *χρὲ γαῖα κέλυψε*, Il. ξ. v. 114.

Systole

Syllabam longam corripit; ut *—λγῶσσαν ἴσα θεοῖσι*, Od. λ'.
v. 303. —*ἀγὰ βέλεσθε*, Od. π'. v. 387. —*δῖος δῶρα δῶσω χὲ εἰ-
κῆσι*, Epigramm. l. 7.

Brevi-

Breviatur interdum *α* finalis ante consonam; ut
Εἰ δὲ κιν οἶκαδ' ἵκωμαι σίλλω ἐς πατρίδα γαῖαν, Il. ε. v. 414.

Item vocalis ante *σ* & alteram consonam; ut Ὀκῦμον, ἡδύοσμον
— Ammian. ep. 17. *α* terminatio pluralis 1æ & 2æ. Simpli-
cium, ut — μῦ Ἑπὰς ἡΐλοιο, Hesiod.

Diastole sive Ecclasis

Brevem producit; ut Διὰ μὲν ἀρ' ζωστήρος — Il. δ'. v. 135. Ἔς
λίμῳ αὐτὸν σὺν ἔντεσσι — Hom. Batrachom. v. 156. Ἄσπερ σὺ μὴ
διδίδω — Nicand. Alexiph. v. 443.

Frequentius extenditur brevis: 1º ante liquidam; ut — μέ-
λα δαείδω, Hom. hymn. in Mercur. v. 499 Πολλὰ λισσομένη —
Il. ε. v. 358. 2º ante aspiratam; ut — ἰδὼν αἰόλον ὄφιν Il. μ'.
v. 208. plerumque vocalem aspiratam; ut Τοῖον οἱ πῦρ δαῖεν —
Il. ε. v. 7. Ἡ δ' ἀνδρὶ ἱκέλη — Il. δ'. v. 86.

Non raro voces monosyllabæ præsertim ante liquidam exten-
duntur; ut — διὰ τὸ μέγα πᾶν αἶσαζα, Hesiod. Scut. Hercul.
v. 364.

Cæsura

Extendit syllabam brevem in fine dictionis & initio pedis; ut
Οἱ τὸ μέγα ἰάχοντες — Il. ε'. v. 421. Στεφ' γὰρ π' ἐπ' ἐξέειπεν —
Il. γ. v. 83. ἀμφηρεφέα τε φάειντε, Il. δ. v. 45.

Plures simul Figuræ interdum congeruntur; ut — ἔμε μάλα
ρεῖα Νικήσει — Il. υ'. v. 102. Cæsura & Syncoponesis, &c.

Figuras has omnes comprehendit & supergreditur
Licentia Poetica.

Nullis enim legibus consticti Poetæ, longas corripiunt, breves
producunt, ancipites in eadem dictione, in eodem versu & produ-
cunt & corripiunt: Et, sive metri cogantur necessitate; sive nu-
merorum varietati, elegantiae, symphonici studeant; sive etiam fu-
rori suo & αὐδαδία obsequuntur; cunctis superiorem Regulis
sibi vendicant licentiam: cujus exempla permulta in poematis
abundant: paucula hic indignantur. — τὰ μὴ κλέα καὶ κλέα πέσαν-
των, Theocr. Id. 6. v. 19. Ἐπειδὴ νῆες τε καὶ Ἑλλήσποντον ἱκόντο, Il.
ψ'. v. 2. — ἦ γὰρ ὄγ' ὁλοῇσ' φρεσὶ δύει, Il. α' 342. Οὐρανίον περ-
κάλυμμα βάλλει — Orph. hymn. 18. v. 17. Εἰς ἔζρον ὀφθαλμοῖσιν
δεῖξ — Quint. Smyrn. l. 16'. v. 109. Τιμαῖς τὰ δ' ἑλπίδι παρ' αὐ-
τῆς — Orph. hymn. in Semelen. v. 6. Βαπτίζε' δ' ὕπνω γειτόνι
τῇ δανάτῃ, Steph. Paral. p. 58. ex Epigram. Φέρβε βόαι, φέρβε μά-
λαι, φέρβε σάχῳ, οἷσι δεισιμόν, Callimach. hymn. in Ceterem
v. 136.

Cæterum monendi sunt Lectores, ne errata editionum pro li-
centiâ deputent poeticâ: ubi enim alii codices habent — αὐτὸν
δὲ ἑλάνεια

ur pro Verbis finitis, ut *ἔοικε γυῖσι* pro *μαλίσσιναι*, Lucian. *ἡλθον ἀπολέειν* pro *ἀπώλοισι*, Diodor. *ἡλθον ἀναρεθύναι*, i. e. ἀνῆρθε, Plutar.

Pro Verbo passivè vel neutraliter significante adhibetur Adjectivum ejusdem, cum Verbo substantivo; ut *διαφορὸς ἐξυμῶν* pro *διέφερον*, Isocr.

Accedit Figuris hîsce Syntaxeos Figura Dispositionis,

Hyperbaton sive *Ἀνακάλυτον*.

Ἀνακάλυτον est Figura, per quam perturbatur ordo vocum in oratione, utpote situ non communi & debito dispositarum; ut *ὅντας ὑμᾶς νεκρὰς* — *ὅντας ὑμᾶς νεκρὰς σωεζωποίησι*, Eph. 2. v. 1. & 5.

Figuræ Prosodiæ.

Aliæ sunt *Diæstionis*: aliæ *Carminis*: utriusque generis usus præcipuus est in poesi.

Figuræ Diæstionis; Synecphonesis, Diæresis, Tmesis, Systole, Diastole, Cæsura.

Synecphonesis

Quæ & Synæresis dicitur, vocalem brevem ante aliam, plerumque longam, in carminis dimensione collidit; ut *Χρυσίφωνα σήπιον* — Il. α'. v. 374. *Θεοῖσιν ἐπέδξαμεν* — Pythagor. v. 49. *Καὶ σφίεας φωνήσαι* — Il. δ'. v. 284.

Syllabæ breves ita contractæ pro longâ habentur; ut *ὁλέσθην* *ἀπὸ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν*, Il. β'. v. 4. (vidæ Il. π'. v. 527.) *Τοῖς δ' ἦν χαλκία μὲ τάλχα, χαλκιοὶ δὲ τε δῖοι*, Hesiod. *Ἔργ.* l. 1. v. 149. Pro brevi rariùs, ut *Ὀρσίο πίπον* — Il. ε'. v. 109.

Interdum longa ante brevem colliditur, ut *Ῥεῖα μὲν δὲ φάλακρον* — Il. ε'. v. 461. sic Hesiod. *Ἔργ.* v. 5. Longa etiam ante longam, & in diversis diæstionibus; ut *Ἡ εἰσέκην ἀμφὶ πύλῃσι* — Il. ε'. v. 466. sapissimè ῥ ante ῥ, ut *Ἡ ῥχ ἀλεις ῥθι γυναικας* — Il. ε'. v. 349. *Ἡ λαῖξεν ἦ ἔκ ὠόησι* — Il. ε'. v. 533. *Ἡ ἔ μίμνωσ' ὅτ' ἐργάν* — Theocrit. Id. 5. v. 116.

Diæresis

Diphthongum distrahit in suas vocales, aut longam in suas breves dissolvit; ut *Ἐκπῶρ ὃ Πειράμοιο παῖς* — Il. γ'. v. 314. *ὕδρ ἐλυσσο* — Il. ε'. v. 685.

Tmesis

Membra vocis compositæ disternit, interventu unius vel plurium diæstionum; ut *χρὴ γαῖα χαλυψέ*, Il. ξ. v. 114.

Systole

Syllabam longam corripit; ut *— λυῖσσαν ἴσα θεοῖσι*, Od. λ'. v. 303. *— ἀγὰ βέλεσθι*, Od. π'. v. 387. *— δῖος δῶρα δῶσω καὶ εἰκέσθι*, Epigramm. l. 7.

Brevi-

Breviatur interdum *α* finalis ante consonam; ut
 Εἰ δὲ κεν οἴκαδ' ἴκωμαι φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν, Il. ε. v. 414.

Item vocalis ante *σ* & alteram consonam; ut Ὀκυμον, ἡδύομον
 — Ammian. ep. 17. *α* terminatio pluralis 1^a & 2^a. Simpli-
 cium, ut — μῦ Ἑπὰς ἡΐστο, Hesiod.

Diastole five Ecclasis

Brevem producit; ut Διὰ μὲν ἀρ' ὤρωτος — Il. δ'. v. 135. Ἐς
 λίμῳ αὐτὸν σὺν ἔντεσσι — Hom. Batrachom. v. 156. Ἄσπερ οὐ μὲν
 δειδῖσι — Nicand. Alexiph. v. 443.

Frequentius extenditur brevis: 1° ante liquidam; ut — μέ-
 λ' αἰείδω, Hom. hymn. in Mercur. v. 499 Πολλὰ λισσομένη —
 Il. ε. v. 358. 2° ante aspiratam; ut — ἴδον αἰόλον ὄφιν. Il. μ'.
 v. 208. plerumque vocalem aspiratam; ut Τοῖον οἱ πῦρ δαῖεν —
 Il. ε. v. 7. Ἡ δ' ἀνδρὶ ἰκέλη — Il. δ'. v. 86.

Non raro voces monosyllabæ præsertim ante liquidam exten-
 duntur; ut — δαὶ ὅ μῆγα πᾶν' ἄσπερ, Hesiod. Scut. Hercul.
 v. 364.

Cæsura

Extendit syllabam brevem in fine dictionis & initio pedis; ut
 Οἱ ὅ μῆγα ἰάχοντες — Il. ε'. v. 421. Στεφ' ἰχθὺς π' ἐπ' ἐξέειπεν —
 Il. γ'. v. 83. ἀμφηρεφία τε φάριγγι, Il. δ. v. 45.

Plures simul Figuræ interdum congeruntur; ut — ἔμε μάλιστα
 ῥέει Νιχέει — Il. υ'. v. 102. Cæsura & Syncoponeis, &c.

Figuras has omnes comprehendit & supergreditur
 Licentia Poetica.

Nullis enim legibus consticti Poetæ, longas corripunt, breves
 producant, ancipites in eadem dictione, in eodem versu & produ-
 cunt & corripunt: Et, siue metri cogantur necessitate; siue nu-
 merorum varietati, elegantiae, symphonice studeant; siue etiam fu-
 rori suo & αὐδαίμῳ obsequuntur; cunctis superiorem Regulis
 sibi vendicant licentiam: cujus exempla permulta in poematis
 abundant: paucula hic indignantur. — πᾶ μὴ κλέα κλέα πῆσαν-
 τω, Theocr. Id. 6. v. 19. Ἐπειδὴ νῆες τε καὶ Ἑλλήων ἰκόνιο, Il.
 ψ'. v. 2. — ἦ γὰρ ὄγ' ὁλοῇσ' φρεσὶ θυεῖ, Il. α' 342. Οὐρεῖνιον προ-
 κέλυμα βάλλει — Orph. hymn. 18. v. 17. Εἰς ἕζρον ὀφρύνεται
 θεῆς — Quint. Smyrn. l. 16'. v. 109. Τιμαῖς τὰ ξαμῶν παρ' αὐ-
 τῆς — Orph. hymn. in Semelen. v. 6. Βαπτίζε' δ' ὑπὸ χειρὶν
 τῆς δανάτης, Steph. Paral. p. 58. ex Epigram. Φέρε βόαι, φέρε μά-
 λαι, φέρε σάχων, οἷσι θεισμὸν, Callimach. hymn. in Ceterum
 v. 136.

Cæterum monendi sunt Lectores, ne errata editionum pro li-
 centiâ deputent poeticâ: ubi enim alii codices habent — αὐτῶν
 δ' ἐλπίς

ἡ ἐλάχεια — Il. α'. v. 4. — rectius legendum suggerit Steph. —
αὐτὰς ὃ ἐλάχεια, sic — ἢ ἡ ἀνακτα — Il. ζ'. v. 176. Froben. —
ἢ ὃ ἀνακτα, Steph.

Plura in hanc rem differit Stephanus in Scholiis ad carmen Hesiodi 268. Ζῶι ὃ ἐζῶ — p. 29. & in Paralip. p. 90.

Figuræ carminis: Ἀντιποδία, Brachycatalexis, Hypercatalexis sive Hypermetrum, Dialysis.

Ἀντιποδία

Est quâ pes pro pede ponitur; idque multifariâmi.

1° Spondæus in quinto loco Hexametri constituitur; ut Ἀμφοτέρων, βασιλῆς τ' ἀγαθός, κρατὺς τ' αἰχμητῆς, Il. γ'. v. 179. cuiusmodi versus Spondaicus vocatur.

2° Anapæstus, initio plerumque Hexametri; ut Βορέης καὶ Ζέφυρος πῶτε Θρήκηθεν ἄηλον, Il. ι'. v. 5.

3° Iambus in Hexametro; ut Ὅς ἦδ' ἦ τὰτ' ἐόντα — Il. α'. v. 70.

4° Amphibrachius; ut Ἔως δὲ ταῦθ' ὄρεμαι καὶ φέρειν — Il. α'. v. 193.

5° Pes proceleusmaticus, sive πρὸς ἄεραχως ut πρὶν δ' Αἴδης ἐνέοισι, Hesiod. Theogn. v. 850.

Brachycatalexis sive Acatalexis

Est, quâ syllaba vel pes finalis desideratur, ut ἐν ἀμέρᾳ φανένον ἄσπον, Pindar. Ζεὺς τε καὶ γὰρ ὄρεται, idem.

Hypercatalexis sive Hypermetrum.

Est, quâ syllaba præter justam metri dispositionem superabundat; ut Ἀνδρῶν πορφυροῖσι λύκοισιν ἀνακρίσειο χαλινῶ, Tryphidior. v. 95. nisi quis hic malit duplicem fingere synecphonesin, & syllabas collisas brevare.

Dialysis

Est, quâ dictio in fine posita ita distrahitur, ut una pars in præcedente sit versu, altera in principio sequentis; ut Πυκνὰ δυνάοντες ἀπ' ὄρεαν αἰετῶ —

— ρ' ὅθ' ἐλά μίαν, Sapph. ode

BOOKS

BOOKS Printed and Sold by William Redmayne
in Jewen-street.

AN Introduction to the Latin Tongue, for the
Use of *Westminster School*.

Rudimentum Grammaticæ Latinæ Metricum, in
usum Scholæ *Westmonasteriensis*.

Rudimentum Grammaticæ Græco-Latinæ Metri-
cum, in usum scholæ *Westmonasteriensis*.

Syntaxis Erasmiæ.

Buxtorfii Epitome.

Schrivellii Lexicon.

The Septuagint.

Greek Testament.

Greek Psalter.

Greek Epigrams, for the use of *Westminster School*.

Greek Esop, as also Greek and Latin.

Xenophon.

Isocrates.

Demosthenis selectæ Orationes.

Apollodorus, in usum scholæ *Westmonasteriensis*.

Dionysius de situ orbis, in usum scholæ *Etonensis*.

Janua Trilinguis, as also in English and Latin, or
in Latin only.

Ger. Jo. Vossii Elementa Rhetorica.

Martialis Epigrammata, in usum scholæ *Westmonast*.

Juvenalis & Persius, in usum scholæ *Westmonast*.

Quintus Curtius.

Valerius Maximus.

Chr. Helvici Colloquia.

Senecæ Tragædiæ, cum Notis Farnabii.

Owenii Epigrammata.

Ferrarii Orationes.

Ejusdem Lexicon Geograph.

Tullii selectæ Epistolæ, in usum scholæ *Westmonast*.

Effigies Amoris.

Ignora-

- Ignoramus.**
Floſculi Historici.
Comenii Vestibulum.
Farnabii Epigrammata.
Orator Extemporaneus.
Baronii Metaphyſica.
Burgerſdicii Logica.
Herebordii Logica.
Euſtachii Ethica.
Stierii Tabulae.
Golii Ethica.
Gaffendi Logica.
Ejus Epicur. Philoſ.
Ejus Syntagm.
Barrow Euclidis Elementa, as alſo in Engliſh.
Opera varia poſthuma, Philoſ. Civil. & Theol. Fr.
Baronii.
Stahilonis Axiomata.
Reuſneri Symbola.
Johannis Vigierii Opera, M.D.
Theologia libri 11. Rochfield.
Charltonii Oeconomia.
Busbequii Giſlenii Opera omnia.
Pereneſis ad Edif. Imperii in Imperio, Molins.
Lucius Florus, in Engliſh.
The Doctrine and Opinion of Pythagoras and
Plato, by J. Henſon, M. D.
Sparkles of Divine Love, or Emblems.
Grobianaus and Grobiana.
Solomons Gate.
The Chriſtians New-years gift.
The Chriſtians Pattern.

